

Превод на Значењето од

Чесниот Кур'ан

на Македонски Јазик

Преведувач: Хасан Цило („Фахд Комплекс“)

Компјутерска изработка: Бешир Кадриоски

последна актуализација на 11.01.2024 (29.06.1445 п.Х.)

Содржина

1	Ел-Фатиха (Отвор)	1
2	Ел-Бекара (Крава)	2
3	Али Имран (Семејството Имраново)	31
4	Ен-Ниса (Жени)	48
5	Ел-Маида (Софра)	66
6	Ел-Ен'ам (Добиток)	80
7	Ел-А'раф (Бедеми)	96
8	Ел-Енфал (Плен)	114
9	Ет-Тевбе (Покажање)	121
10	Јунус	134
11	Худ	144
12	Јусуф	155
13	Ер-Р'ад (Гром)	164
14	Ибрахим	169
15	Ел-Хиџр	174
16	Ен-Нахл (Пчела)	179
17	Ел-Исра (Патување ноке)	189

18	Ел-Кехф (Пештера)	198
19	Мерјем	207
20	Та-ха	214
21	Ел-Енбија (Пејгамбери)	222
22	Ел-Хаџџ (Хаџџ)	229
23	Ел-Му'минун (Верници)	236
24	Ен-Нуур (Светлина)	243
25	Ел-Фуркан (Разделувач)	250
26	Еш-Шуара (Поети)	256
27	Ен-Немл (Мравки)	266
28	Ел-Касас (Кажувања)	273
29	Ел-Анкебут (Пајажина)	281
30	Ер-Руум (Византијци)	287
31	Лукман (Лукман)	292
32	Ес-Сеџде (Сеџде)	295
33	Ел-Ахзаб (Сојузници)	298
34	Себе	305
35	Фатир (Создател)	310
36	Ја-син (Јасин)	315
37	Ес-Сафат (Редици)	320
38	Сад	328
39	Ез-Зумер (Дружини)	334
40	Гафир (Простувач)	341

41	Фуссилет (Потенко Објаснување)	348
42	Еш-Шура (Договарање)	353
43	Ез-Зухруф (Накит)	358
44	Ед-Духан (Чад)	364
45	Ел-Цасие (На колена)	367
46	Ел-Ахкаф (Ахкаф)	370
47	Мухаммед	374
48	Ел-Фетх (Победа)	378
49	Ел-Хуцурат (Соби)	382
50	Каф	385
51	Ез-Заријат (Дувачи)	388
52	Ет-Тур (Тур)	391
53	Ен-Неџм (Свездја)	394
54	Ел-Камер (Месечина)	397
55	Ер-Рахман (Милостивиот)	400
56	Ел-Вакиа (Случка)	404
57	Ел-Хадид (Железо)	408
58	Ел-Муцаделе (Расправа)	412
59	Ел-Хашр (Протерување)	415
60	Ел-Мумтехина (Проверена)	418
61	Ес-Сафф (Редови)	420
62	Ел-Цуму'а (Цума)	422
63	Ел-Мунафикуун (Дволичници)	424

64	Ет-Тегабун (Меѓусебна измама)	426
65	Ел-Талак (Развод на брак)	428
66	Ет-Тахрим (Забрана)	430
67	Ел-Мулк (Власт)	432
68	Ел-Калем (Калем)	435
69	Ел-Хакк (Час неизбежен)	438
70	Ел-Ме'ариц (Степени)	441
71	Нух	443
72	Ел-Цин (Цинови)	445
73	Ел-Муземмил (Завиткан)	447
74	Ел-Мудесир (Покриен)	449
75	Ел-Кијаме (Пропаст на светот)	452
76	Ел-Инсан (Човек)	454
77	Ел-Мурселат (Испратени)	456
78	Ен-Неббе' (Кажување)	459
79	Ен-Назиат (Оние кои кинат)	461
80	Абесе (Се намурти)	463
81	Ет-Теквир (Помрачување)	465
82	Ел-Инфитар (Расцеп)	467
83	Ел-Мутаффифуун (Скратувачи)	469
84	Ел-Инишикак (Цепење)	471
85	Ел-Буруц (Свезди)	473
86	Ет-Тарик (Деница)	475

87 Ел-А'Ала (Севишен)	476
88 Ел-Гашија (Поклопи)	477
89 Ел-Феџр (Зора)	479
90 Ел-Белед (Град)	481
91 Еш-Шемс (Сонце)	483
92 Ел-Лејл (Ноќ)	484
93 Ед-Духа (Утро)	486
94 Еш-Шерх (Широкоградност)	487
95 Ет-Тин (Смоква)	488
96 Ел-Алек (Грушка)	489
97 Ел-Кадр (Кадр)	491
98 Ел-Бејјине (Јаснотија)	492
99 Ез-Зилзал (Земјотрес)	493
100 Ел-Адијаат (Тркачи)	494
101 Ел-Кари'ату (Удар)	495
102 Ет-Текасур (Заработувачка)	496
103 Ел-'Аср (Столетие)	497
104 Ел-Хумезе (Потсмевање)	498
105 Ел-Фиил (Слон)	499
106 Ел-Курејш (Курејш)	500
107 Ел-Маун (Милосрдие)	501
108 Ел-Кевсер (Изобилие)	502
109 Ел-Кафируун (Неверници)	503

110 Ен-Наср (Помощь)	504
111 Ел-Месед (Пламень)	505
112 Ел-Ихлас (Чистота)	506
113 Ел-Фелек (Мугра)	507
114 Ен-Нас (Луга)	508

Сура 1

Ел-Фатиха (Отвор)

*Објавено во Мекка
7 Ajetu*

1. Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!
2. Благодарение на Аллах, Господарот на световите,
3. Милостивиот и Сомилосен,
4. Владарот на Денот суден!
5. Ние само Тебе Те обожаваме и ние само од Тебе помош бараме!
6. Упати не по патот вистински,
7. по патот на оние врз кои ја разлеа Твојата благодат, а не по патот на оние врз кои се разлеа омразата и кои во заблуда скршнаа!

Сура 2

Ел-Бекара (Крава)

*Објавено во Медина
286 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Еве Книга во која нема сомнение, Патоказ за богобојазливите:
3. за оние кои веруваат во Тајната, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои од дадената им Наша нафака делат,
4. и кои веруваат во она што ти се објавува, и во она што пред тебе беше објавено, и во Ахирет и кои во сето тоа се уверени.
5. Онаквите, бидејќи одат по Патоказот од Господарот нивни, се спасени.
6. Сеедно е, навистина, на оние што не веруваат ќе ги опоменуваш или нема да ги опоменуваш: оние, сепак, нема да веруваат.
7. Аллах ги запечати и срдата нивни и ушите нивни, а пред опулот нивни е завеса, и за нив има казна голема.
8. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: „И во Аллах и во Денот ахиретски веруваме,“ - а, тие, токму, не веруваат.
9. На Аллах и оние кои веруваат намераваат, секако, да ги измамат, но не усетуваат дека самите себеси се измамуваат.
10. Болештина има во срдата нивни: Аллах ја зголемува и, заради тоа што лажат, за нив има казна болна.
11. И кога ќе им се рече: „Не сејте безредие на земјава!“ Велат: „Не, ние само ред воспоставуваме, навистина!“
12. Но, не! Безредници се! А за тоа, сепак, не се свесни.

13. И кога, пак, ќе им се рече: „Верувајте како што другите веруваат“. Велат: „Да веруваме ли како што безумните веруваат?“ Но, не! Тие, токму, се безумните. Но, ете, тоа не го знаат.
14. И кога ќе се сртнат со оние кои веруваат, зборуваат: „Ние верува-ме“, а кога, пак, ќе се најдат насамо со шејтаните свои, зборуваат: „Да, Ние сме со вас! Само се исмеваме, навистина!“
15. Аллах нив ги исмејува и ги пушта да талкаат во неверието нивно.
16. Онаквите Патоказот, всушност, го заменија со беспаке: оваа трго-вија никаков ќар не им донесе, и оние не се како упатените!
17. Слични се на оние кои ќе запалат оган... и бидејќи ќе ја освет-ли околината нивна, и штом тоа ќе се збидне, Аллах ќе ја грабне светлината и ќе ги остави во темнина - ништо нема да гледаат.
18. И глупи се, и слепи се, и неми се: па, според тоа, не можат да се вратат до Патоказот,
19. или се како оние кои, додека е облакот небесен со темнеж, и со молњи, и со секавици, ги ставаат прстите свои в уши, заради громови, плашејќи се од смртта. А Аллах ги опфаќа неверниците!
20. Молњата штотуку не им го одзеде видот нивни; и секојпат кога секавица ќе севне, одат по светлината нејзина, а кога темнеж врз нив ќе падне, ќе застанат. А кога, пак, Аллах би сакал би им го зел и видот нивни и слухот нивни зашто Аллах, навистина, е Кадар за се!
21. О луѓе, обожавајте го Господарот ваш кој ве создаде, и вас и оние пред вас, за да бидете богобојазливи,
22. Оној Кој ви ја определи земјата како постела, а небото како здание, и Он чини од небото да се спушта вода и Кој, со нејзина помош ги вади плодовите како нафака ваша - а, бидејќи знаете, тогаш, на Аллах немојте здруженици да Mu припишувате!
23. Ако сте при сомнение во она што е објавено до робот Наш, тогаш, донесете едно суре што ќе биде слично на нему објавените, и пови-кајте ги за сведоци оние на кои, освен Аллах, се повикувате доколку вистина зборувате.
24. Па, ако тоа не го направите, а нема да го направите, тогаш, нави-стина, чувајте се од огнот кој за неверниците е подготвен, чиешто гориво се лугето и камењата!
25. И зарадувај ги оние кои веруваат и кои добри дела работат: за нив има бавчи низ кои реки течат, навистина! И секојпат кога ќе

пробаат од плодовите, од 'рскот, ќе речат: „Ова е она што порано го пробавме“ - а им се дава само оној плод кој е сличен на нивниот; во тие бавчи за нив ќе има и чисти жени и тута тие за навек ќе останат.

26. Аллах, секако, не се стеснува да изнесе пример: било мушичка било нешто од неа повозвишено - па, што се однесува до верниците знаат, секако, дека тоа е вистина од Господарот нивни; а што се однесува, пак, до неверниците, велат: „Што сака Аллах да покаже со таков пример?“ Со тоа Он многу луѓе во заблуда ги остава, а на многу по патот вистински ги упатува. Ќе бидат заведени само расипаните:
27. кои го кршат Ветувањето Аллахово по Договорот склучен со Него, и кои го прекршуваат тоа што Аллах го заповеда да се одржува, и кои на земјата безредие сеат - оние се, токму, поразените!
28. Како не верувате во Аллах... ? Бевте мртви па Он ве оживи; потоа пак ќе ве усмрти, потоа пак ќе ве оживи, а потоа Нему ќе Му се вратите.
29. Се што е на земјата Аллах за вас го создаде; потоа Својата одлука кон небото ја управи и таму седум небеса создаде. Он знае се!
30. И кога Господарот твој им рече на мелеките: „Да, Јас ќе поставам на земјата халифа!“ Оние рекоа: „Ќе го поставиш ли оној кој безредие сее и кој крв пролева? А ние, заблагодарувајќи се, величие и благослов, Ти изразуваме.“ Он рече: „Јас го знам она што вие, секако, не го знаете.“
31. И Он го поучи Адема со имињата на сите нешта, и ги изнесе пред мелеките, па Он им рече: „Изнесете ги имињата нивни ако сте искрени!“
32. А оние рекоа: „Славен нека си! Ние поседуваме знаење само за она за што Ти не поучи; Ти си, навистина, Зналец и Мудар!“
33. Аллах рече: „Соопшти им ги имињата нивни!“ И бидејќи ги соопшти имињата нивни, Аллах рече: „Нели ви реков дека Јас ги знам, токму, тајните на небесата и на Земјата и дека го знам и она што го обелоденувате и она што го криете!“
34. И кога на мелеките Ние им рековме: „Паднете му на сеќде на Адем!“ - сите паднаа на сеќде, а Иблис тоа не го направи; тој одби, се изнадува; беше меѓу неверниците!
35. И Ние рековме: „О Адеме, ти и жената твоја живејте во Ценнетот и јадете од него колку што сакате и од каде што сакате, но не приближувајте се до ова стебло... ќе бидете, тогаш, меѓу зулумкарите!“

36. И Шејтанот ги измами и, тогаш, ги одведе во тоа место во кое се наоѓаа; и Ние рековме: „Слезете, единадруги непријатели ќе бидете. Земјата ваше живеалиште ќе биде и уживање до време определено!“
37. И Адем, тогаш, ги усвои некои зборови од Господарот свој и Он му го прими покајанието. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!
38. И Ние рековме: „Излегувајте од Ценнетот сите! Од Мене ќе ви доаѓа Патоказ; па, оние што ќе одат по Патоказот Мој... не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!“
39. А оние, пак, кои не веруваат и кои ајетите Наши за лажни ги сметаат, жители цхеннемски ќе станат и во него за навек ќе останат.
40. О синови Израилови, сетете се на благодатите Мои со кои ве благословив, и исполнете го ветувањето што ми го дадовте, а и Јас ќе го исполнам ветувањето што ви го дадов. И само од Мене, тогаш, плашете се!
41. Верувајте во она што го објавив, во Потврдата на она што е веќе при вас; и не бидете први кои во тоа не ќе верувате и не продавајте го за нешто што малку вреди. Тогаш, само од Мене плашете се!
42. И не мешајте ја вистината со невистината, и вистината, знајќи ја, не кријте ја!
43. И намаз извршувајте и зекат давајте; и со оние кои се поклонуваат и вие поклонувајте се!
44. Ќе им наредувате ли на лугето да бидат доброчинители, а на себе заборавате, вие што Книгата ја кажувате? Нема ли да се вразумите?
45. И баражте сигурност и во трпеливост и во намаз; во намазот, навистина, има значење големо, но само за потчинетите,
46. кои мислат дека, навистина, ќе го видат Господарот свој дека, се-како, Нему ќе му се вратат.
47. О синови Израилови, сетете се на благодатите Мои со кои ве благословив и за тоа што, навистина, ве одликував над другите светови;
48. и плашете се од Денот во кој никој за никого не ќе може ништо да направи: кога ничие посредување не ќе биде примено, а ниту, пак, надополнување некакво ќе биде уважено, а ниту, пак, ќе им се помогне;

49. и кога од луѓето фараонови Ние ве спасивме кои во казна пакосна ве фрлаа, колејќи ги вашите синови, а оставајќи ги во живот вашите ќерки. Ете, тоа ви беше, од Господарот ваш, беља голема,
50. и кога морето Ние го разделивме заради вас, па, вас спасувајќи ве, а луѓето фараонови, пред очите ваши, потопувајќи ги,
51. и кога на Муса четириесет ноќевни ветувања Ние му исполнувавме - вие во отсуство негово, теле обожававте и ете, така, зулум себеси си направивте,
52. а потоа Ние ви простиште само да се заблагодарувате;
53. и кога на Муса Ние Книга му дадовме, Одделувач на истината од невистината, за да бидете упатени.
54. и кога Муса му рече на народот свој: „О народе, кон себеси зулум си направивте, навистина, со тоа што теле обожававте, затоа, пак, покаяние кон Создателот ваш, упатете и своето подло себе, убијте го! Тоа, кај Создателот ваш, ви е подобро. Па, Он ќе ви прости. Он е Простувач и Сомилосен!“
55. И кога на Муса вие му рековте: „Не ќе ти веруваме се додека Аллаха очигледно не го видиме!“ - па, молња ве шибна додека гледавте,
56. а по смртта ваша Ние ве оживеавме за да се заблагодарувате.
57. И Ние од облакот ладовина ви направивме, и мана и препелица ви испративме. И јадете од добрата со кои нафака ви дадовме. И нам зулум не ни направија, туку самите себеси зулум си направија;
58. и кога Ние рековме: „Влезете во градот овој, и јадете, тогаш, што сакате и колку што сакате; влезете низ портата ничкум, и речете: „Проштение!“ Ние ќе ви ги простиме гревовите ваши, а на доброчинителите ќе им дадеме и повеќе од тоа.“
59. Па, зулумкарите го заменија кажаниот им Збор со оној што им беше веќе кажан, а на оние кои беа зулумкари... казна од небо ги погоди затоа што беа расипани,
60. и кога Муса за народот свој се молеше вода да се напие, Ние, тогаш, рековме: „Удри со стапот твој на каменот!“ - и од него дванаесет извори потекоа, и секоја дружина веќе знаеше од кој извор да пие. Јадете и пијте од нафаката Аллахова и не рушете по земјата како безредниците!
61. И кога вие рековте: „О Муса, ние не можеме една храна да поднесеме: па, упати молба во име наше, до Господарот твој да ни проникне од тоа што земјата чини да 'рти: растенија, краставички, лук, леќа

и кромид!“ Тој рече: „Барате ли да го замените она што чини со она што не чини? Одете во Мисир, па таму ќе имате се што ќе посакате, навистина!“ И немаштија и понижување се исипаа врз нив; го предизвикаа Аллаховиот разгнев зашто не веруваа во ајетите Аллахови, навистина! И бесправно ги убиваа пејгамберите, навистина! И зашто непослушни беа, и зашто во злоделата претеруваа, навистина!

62. А оние, пак, кои веруваа - Еvreи, христијани и Сабејци - и оние кои веруваа во Аллах и во Денот ахиретски, и кои работеа добри дела - па, за нив има награда кај Господарот свој, навистина! Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!
63. И кога Договорот ваш Ние го прифативме и кога над вас рид подигнавме: Слободно прифатете го тоа што ви го дадовме, и сеќавајте се на тоа што е во него за да бидете богобојазливи.
64. А по тоа плеќите ги свртевте па, да не беше Аллаховата добрина кон вас и милоста Негова, ќе бевте меѓу поразените, сигурно!
65. Веќе узнате за оние од вас кои за Сабота згрешија, и тогаш Ние им рековме: „Бидете мајмуни презрени!“
66. За современиците и поколенијата, тогаш, Ние одредивме тоа да биде Опомена голема, а Ука за богобојазливите.
67. И кога Муса му рече на народот свој: „Да, Аллах, навистина, ви нареди да заколете крава.“ Рекоа: „Си играш ли ти со нас?“ Рече: „Да, Аллах не даде да бидам меѓу незнаенковците!“
68. Рекоа: „Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни што е проблемот со неа!“ Рече: „Он, навистина, вели дека таа не е ниту стара а ниту, пак, млада, туку средна: па, извршете го она што ви се заповеда!“
69. Рекоа: „Упати молба, во наше име, до твојот Господар, да ни објасни каква е нејzinата боја.“ Рече: „Он, навистина, вели дека кравата треба да биде отворено жолта, така што нејzinата боја ќе им се допадне на гледачите.“
70. Рекоа: „Упати молба, во наше име, до твојот Господар, каква треба да биде кравата: нам кравите слични ни изгледаат и ние со посак Аллахов, секако, ќе ја препознаеме.“
71. Рече: „Он вели дека таа крава не треба да биде истоштена - навистина! - од орање или, пак, изморена од наводнување; треба да биде чиста, без никаква мана.“ Рекоа: „Е, сега вистината ја кажа!“ Па, ја заклаа и само што тоа не го направија!

72. И кога убивте еден човек, тогаш, карајќи се за тоа, и кога Аллах го обелодени она што го криевте -
73. тогаш Ние рековме: „Удрете го со еден нејзин дел; ете, така, Аллах ги оживува мртвите и ете, така, Он ги покажува знаменијата Свои за да се вразумите.“
74. Бидејќи срдата ваши затврдана како камен или како нешто уште потврдо... а меѓу камењата има и такви од кои реки течат, а има и такви кои пушкаат и од нив вода потечува, а и камења такви кои, плашејќи се од Аллах, се кршат, навистина! И Аллах не е невнимателен кон она што го работите!
75. А очекувате ли да ви веруваат, така како што вие верувате, а веќе некои нивни дружини го слушаа Говорот Аллахов а потоа, бидејќи го разбрааа, знаејќи го искривија.
76. И кога ќе ги сретнат оние кои веруваат, велат: „Ние веруваме“, а кога, пак, во самост ќе се здружат, велат: „Ќе им зборувате ли за она што Аллах ви го откри, за да биде тоа кај Господарот ваш доказ против вас?“ Нема ли да се вразумите?!
77. Не знаат ли дека Аллах, навистина, го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат?
78. Меѓу нив има и неписмени кои не ја знаат Книгата; знаат само да гатаат, и, токму, замислуваат дека знаат.
79. Тешко на оние кои пишуваат книги со рацете свои за по тоа да речат: „Ова е од Аллах“ - за да прибават малку корист; и тешко на оние кои со својата рака пишуваат такво нешто, и тешко им кои на таков начин печалат!
80. Оние зборуваат: „Огнот ќе не допре само едно определено време.“ Кажи: „Го прифативте ли Договорот Аллахов, а Аллах не ќе се откаже од Договорот Свој, или, пак, за Аллах го зборувате она што не го знаете!“
81. Но, не! Оние кои зулум прават и кои се со гревови обземени - па, онаквите жители цехен nemски ќе станат и во него за навек ќе останат!
82. А оние кои веруваат и кои добри дела работат - онаквите жители ценнетски ќе станат и во него за навек ќе останат!
83. И кога од синовите Израилови Ние Договорот го прифативме: само Аллаха да го обожавате; кон родителите, и кон блиските и кон јетимите... убаво да се однесувате; намаз да извршувате и зекат

да давате - а потоа на Договорот плеките му ги свртивте, освен малкумина од вас и така рамнодушни станавте.

84. И кога Ние го прифативме Договорот ваш: еднинадруги крв да не пролевате и од огништата ваши да не се пртерувате: потврдивте а и сведочите дека е така;
85. но, ете, еднизадруги се убивате, а некои целосно од огништата нивни ги пртерувате, и против нив меѓусебно се потпомогнувате и во крв и во насилие... а ако, пак, ви дојдат како заточеници - нив ги користите, а не ви е дозволено нив да ги прогонувате. Па, зарем во еден дел од Книгата ќе верувате, а во друг нема да верувате!? Тие меѓу вас што ќе направат такво нешто, освен понижување на овој свет никаква награда нема да имаат, а на идниот свет на најголема казна ќе бидат изложени. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!
86. Онаквите го продадоа животот на Ахирет за овој свет: па, тешкотијата не ќе им се олесни, а ниту, пак, ќе им се помогне.
87. И веќе на Муса Ние Книга му дадовме и по него низа пејгамбери испративме... И на Иса, синот на Мерјем, јаснотии му дадовме и со Духот свет го поддржавме. И секогаш кога пејгамбер ви доаѓаше со она што не ви се допаѓаше - се надувавте. Некои пејгамбери, тогаш, за лажни ги сметавте а некои, пак, ги убивавте.
88. Тие зборуваат: „Срцата наши се закоравени.“ Но, не! Заради неверувањето нивно, Аллах ги проколни. Оние кои веруваат - малкумина се!
89. И бидејќи им дојде Книга од Аллах, Потврда за веќе таа која им беше дошла, и од порано бараа против оние што не веруваа, и бидејќи им доаѓаше она што веќе го узнаа, во тоа не веруваа. Па, проклетството Аллахово нека е над неверниците!
90. Е, само колку лошо е тоа за што ги продадоа душите свои! Да не веруваат во она што е објавено од Аллах, вознемирени затоа што Он, заради добрината Своја, објава спушта кому Он сака од робовите Свои. Еденподруг гнев си предизвикаа. А за неверниците срамна казна има!
91. И кога ќе им се рече: „Верувајте во она што го објави Аллах!“ Зборуваат: „Веруваме во она што е објавено до нас“ - а не веруваат во она што е зад него, а тоа е Вистината, Потврда за она што е веќе при нив дојдено. Кажи: „Тогаш, ако сте верници, зоншто ги убивате пејгамберите Аллахови од порано?“

92. И Муса со јаснотии ви дојде. По него, обожавајќи го телето, станавте неверници!
93. И кога Ние Договорот од вас го прифативме и над вас рид подигнавме - тогаш прифатете го слободно она што ви го дадовме, и чујте! Рекоа: „Слушаме ама нема послушни да бидеме.“ Срцата нивни, заради неверието свое, со телето беа напоени. Кажи: „Е, само колку е лошо она кон што неверувањето ваше ве наведува, ако сте верници!“
94. Кажи: „Ако Куќата ахиретска е само за вас наменета, а не и за другите луѓе, тогаш, ако сте искрени, посакајте да умрете,“
95. а нема да посакаат никогаш заради она што го направија рацете нивни. А Аллах ги знае зулумкарите!
96. Да, ќе ги најдеш како тежнеат, повеќе од сите луѓе, кон животот, дури повеќе и од многубошците. Секој од нив би посакал да поживее илјада години; и толку да поживее, казната, сепак, не може да ја избегне. Аллах го гледа она што го работат!
97. Кажи: „И кој ќе биде непријател на Џебраил?“ Па, тој со одобрение-то Аллахово ти објави во срцето Потврда за она што се објавуваше, и Патоказ и Радосница за верниците.
98. Непријателите на Аллах, и непријателите на мелеките Негови, и на пејгамберите, и на Џебраил, и на Микаил... па, Аллаха го имаат за свој непријател, навистина!
99. И Ние веќе јасни ајети ти објавивме во кои не веруваат само расипаните!
100. И секогаш кога некое ветување на себе ќе преземат една дружина од нив ќе го отфрли; но мнозинството меѓу нив не веруваат!
101. И бидејќи им дојде пејгамбер од Аллах, Потврда за она што го имаат при себе за вистинско, една дружина од нив до која дојде Книгата го отфрли тоа; и зад себе ја оставија Книгата како да не знаат,
102. и го следеа она што го кажуваа шејтаните во време на владеењето на Сулејман, а Сулејман, пак, не беше неверник, туку шејтаните не веруваа, поучувајќи ги луѓето со волшебништво и со тоа што им беше објавено во Вавилон на двата мелека, Харут и Марут, кои никого не поучуваа се додека не речеа: „Да, ние само безредие сееме! Па, немој да не веруваш!“ Луѓето од нив учea како да ги разделат мажот и жената и тие никому, освен со одобрението Аллахово, не

можеа штета да му нанесат. И поучуваа со она што штета им донесува а корист не им донесува. Она што тие го знаја, секако, е тоа дека оној што се занимава со такво нешто нема да има никаква награда. Навистина е грдо тоа, - е, само кога би знаеле - за што самите се продадоа!

103. А кога би верувале и би се плашеле, наградата Аллахова многу подобра ќе им беше, навистина! Е, само кога би го знаеле тоа!
104. О верници, не велете „Дај ни предност“; туку велете: „Чуј не!“ За неверниците има казна болна.
105. Оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата, ни многубошците, не сакаат да ви се објави од Господарот ваш добро некакво. А Аллах милоста Своја ќе ја посвети кому сака. А Аллах поседува добротија голема!
106. Ниеден ајет Ние не го поништуваме а ниту, пак, забораваме а подобар или сличен на него да не донесеме. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, е Кадар за се?
107. Не знаеш ли дека власта и на Земјата и на небесата е - Аллахова, и дека вие, освен Аллах, немате ни пријател ни поддржник,
108. или посакувате да го барате од пејгамберот ваш она што се бараше од Муса порано? А кој ќе го замени верувањето со неверување тој веќе скршил во заблуда, по патот лош!
109. Многумина од Следбениците на Книгата би посакале, по вашиот иман, да ве вратат во неверување, заради завидноста нивна, иако вистината им беше објаснета. Па, послужете се со прошка и занемарете го тоа додека не стигне наредбата Аллахова. А Аллах е Кадар за се!
110. И намаз извршувајте и зекат давајте, а за доборото што ќе го спечалите за себеси - награда кај Аллах ќе најдете. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!
111. Оние зборуваа: „Оние што не се ни Еvreи ни христијани нема да влезат во Џеннетот“; ете, тоа се празни желби нивни. Кажи: „Донесете ваш доказ ако сте искрени!“
112. Но, не! Оној што ќе го предаде лицето свое на Аллах, кој е Добро-чинител, има награда кај Господарот свој. Тие не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!
113. Еvreите зборуваат: „Христијаните не се по патот вистински“, а христијаните зборуваат: „Еvreите не се по патот вистински.“ А и едните

и другите Книгата ја кажуваат. Оние кои не знаат, ете, истите зборови ги кажуваат. Па, Аллах на Денот суден ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици!

114. И кој е поголем зулумкар од оној кој забранува да се споменува во храмовите на Аллах името Негово и кој се труди нив да ги руши? Само со страхопочит таквите во нив треба да влегуваат. На овој свет за нив има осрамотување, а на Ахирет казна голема.
115. И Исток и Запад се - Аллахови! Па, каде било да се управиш - таму е лицето Аллахово. Аллах, навистина, е Неизмерен и Зналец!
116. И рекоа: „Аллах си присвои дете.“ Славен нека биде Он! Но, не! Се што е на небесата и на Земјата е - Негово! И на Аллах се се потчинува!
117. Аллах е Создател на небесата и на Земјата, и кога ќе реши за нешто, ќе рече: „Биди!“ - и тоа, токму, ќе биде.
118. А оние кои не знаат зборуваат: „Како? Нема ли Аллах со нас да зборува или нема ли да донесе знамение некакво?“ И оние кои беа пред вас истите зборови ги кажуваа; и срдата нивни се слични. И на потчинетиот народ, секако, Ние ајетите му ги објаснуваме!
119. И Ние, навистина, со вистина те испративме како Радосница и Опомена. И ти нема да бидеш прашан за жителите џехеннемски.
120. И никогаш Еvreите и христијаните, додека не ја прифатиш верата нивна, нема да бидат задоволни со тебе. Кажи: „Да, Патоказот на Аллах е - Патоказот вистински!“ И кога би цапал по желбите нивни, по, до тебе дојдената Книга, никого освен Аллах не би имал ни заштитник ни поддржник!
121. Оние до кои Ние Книга објавивме - исправно ја кажуваат: во неа веруваат, а оние кои во неа не веруваат - па, страдалници се!
122. О синови Израилови, сетете се на благодатот со кој ве благословив, и со што ве одликував над другите светови!
123. И плашете се од Денот во кој никому нема да му се помогне, кога надополнување нема да им се прима и кога посредување нема да им користи, а ниту, пак, ќе им се помогне!
124. И кога Господарот негов го искуша Ибрахим со неколку зборови, Ибрахим, тогаш, ги спроведе сигурно! Аллах рече: „Јас, навистина, ќе одредам на луѓето имам да им бидеш!“ Ибрахим рече: „И од потомството мое?“ Аллах рече: „Ветувањето мое нема да ги опфати зулумкарите.“

125. И кога Ние Куќата ја одредивме да биде засолниште и сигурно место за луѓето... а местото Ибрахимово - одредиште за кланјање, земете го! И на Ибрахим и на Исмаил Ние им заповедавме: „Очистете ја Куќата моја за оние кои ќе кружат околу неа, и кои тута ќе останат и кои на сеќде ќе паѓаат.“
126. И кога Ибрахим беше рекол: „Господаре мој, определи овој да биде град сигурен и снабди ги жителите негови со плодови: оние кои веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски.“ Аллах рече: „На оној кој не верува ќе му дадам кратко уживање а потоа ќе го нурнам во казната огнена.“ Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
127. И кога Ибрахим и Исмаил темелите на Каба ги поставаа, се молеа: „Господаре наш, прими го ова од нас. Ти си, навистина, Слушач и Знадец!
128. Господаре наш, определи не Твои Потчинители да бидеме. И по родот наш, исто така, нека Потчинет народ Ти биде. И покажи ни ги обредите; прости ни. Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!
129. Господаре наш, испрати пејгамбер меѓу нив кој ќе ги кажува ајетите Твои и кој ќе ги поучува во Книгата, и во Мудроста... и кој ќе ги очисти. Ти си, навистина, Силен и Мудар!“
130. Верата Ибрахимова ја избегнува овој што се срами од себеси. А на Ибрахим Ние на овој свет го одбравме, а и на Ахирет ќе биде меѓу доброчинителите, навистина!
131. Кога Господарот негов му рече: „Биди потчинет!“ Ибрахим рече: „Потчинет сум на Господарот на световите!“
132. И Ибрахим тоа во аманет го оставил на синовите свои, а и на Јакуб: „Синови мои, Аллах, навистина, ве одликува со вера, и неможте смртта непослушни да ја дочекате; непослушни да бидете;“
133. или, пак, сведоци бевте кога на Јакуб му се приближи смртниот час и кога на синовите свои им рече: „Што ќе обожавате по мене?“ Рекоа: „Аллаха, Кој е Еден, Аллах на предците твои, Ибрахим, Исмаил и Исхак, ние ќе обожаваме; и само Нему сме Послушни!“
134. Тој народ веќе исчезна: нему му припаѓа она што си го спечали, а и вам ви припаѓа она што си го спечаливте, а нема да бидете прашани за она што го работеа.
135. Оние зборуваа: „Бидете Еvreи и христијани - ќе бидете упатени!“ Кажи: „Не, ние ја следиме верата Ибрахимова - вистинската вера, а тој не беше меѓу многубошците!“

136. Кажете: „Ние веруваме во Аллах, и во она што ни е објавено, и во она што му беше објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено од Господарот нивни на Муса, и на Иса, и на пејгамберите пред нив. Меѓу нив ние не правиме никаква разлика. И на Аллах сме Послушни!“
137. Па, ако веруваат во Него, како што вие верувате, ќе бидат упатени, секако! А ако, пак, ги свртат плеките... та, ќе се најдат далеку од патот вистински! Аллах од нив ќе ве сочува. А Он е Слушач и Зналец!
138. Кон Аллаховата насока! А кој има подобра насока од Аллаховата? Ние само Него го обожаваме!
139. Кажи: „Со нас ли ќе расправате за Аллах, а Он е и наш и ваш Господар. Нам ни припаѓаат нашите дела, а вам ви припаѓаат вашите дела. И само Нему сме искрено оддадени!“
140. Или зборувате: „Ибрахим, и Исмаил, и Исхак, и Јакуб, и внуците беа Евреи или христијани.“ Кажи: „Вие знаете повеќе или Аллах?“ Има ли некој полош од оној кој го крие изразувањето на верата која доаѓа од Аллах? А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!
141. Ете, тој народ исчезна. Нему му припаѓа тоа што си го спечали, а и вам ви припаѓа тоа што си го спечаливте, и нема да бидете прашани за она што го работеа.
142. Некои од безумните ќе речат: „Заради што ги свртеа плеките од Киблата своја кон која тие се управуваа?“ Кажи: „И Исток и Запад се - Аллахови, и Он упатува кого сака по патот вистински.“
143. И ете, така, Ние ве направивме средишен народ за да бидете сведоци против луѓето, а и пејгамберот да биде сведок против вас. Киблата кон која се управуваше ја променивме само заради тоа да дознаеме кој го следи пејгамберот а кој оди по стапалките поранешни. Тоа им беше, освен на оние кои се упатени од Аллах, многу тешко. Аллах нема да го пренебрегне намазот ваш. Аллах, навистина, кон луѓето е Сочувствителен и Сомилосен!
144. И Ние, навистина, ќе ти овозможиме да се управиш кон онаа Кибра - а веќе приметивме како лицето свое го управуваш кон небо - со која ќе бидеш задоволен. Па, управи го лицето свое кон Месџидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месџидул Харам. А и оние до кои дојде Книгата добро узнаа дека

тоа е вистина од Господарот нивни. И Аллах не е невнимателен кон она што го работат!

145. И оние со доставената им Книга - и покрај тоа што ќе им ги доставиш сите знаменија - нема да ја следат Киблата твоја. А и ти нема да ја следиш Киблата нивна. Ниту тие еднизадруги ќе ја следат Киблата нивна. А кога би ги следел страстите нивни, по знаењето кое веќе ти дојде, тогаш, би бил, навистина, меѓу зулумкарите.
146. Оние на кои Ние им ја дадовме Книгата го познаваат пејгамберот како што ги познаваат синовите свои. А некои од нив знаејќи, се-како, ја скриваат вистината.
147. Вистината е од Господарот твој, па, немој да бидеш меѓу сомнева-чите!
148. И секој кон својата страна си се управува, па претходете еднизад-руги во добрини. И каде било да се најдете - Аллах ќе ве збере. Аллах, навистина, е Кадар за се!
149. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. Вистината е од Господарот твој. И Аллах не е невнимателен кон она што го работите.
150. И каде било да осамнеш... па, управи го лицето свое кон Месцидул Харам. И каде било да се најдете, управете ги лицата ваши кон Месцидул Харам за да не донесат луѓето доказ против вас, иззе-мајќи ги од нив зулумкарите од кои не треба да се плашите, туку, за да ви го зголемам благодатот и да ве упатам по патот вистински, од Мене плашете се!
151. Меѓу вас Ние пејгамбер испративме кој ќе ви ги кажува ајетите Наши, и кој ќе ве очисти и кој ќе ве поучи и во Книгата и во Мудроста и во она што не го знаевте!
152. Споменувајте Ме а и Јас ќе ве споменувам; бидете Ми благодарни и немојте да не верувате!
153. О верници, и во трпеливост и во намаз помош барајте. Аллах, на-вистина, е со трпеливите!
154. А за оние кои ќе загинат на Аллаховиот пат не велете дека се мртви. Но, не! Живи се, но вие тоа не го чувствувате.
155. Ние ќе ве искушуваме, сигурно, со неколку работи: и со страв, и со глад, и со губење на имотот и животот и летнините... но, зарадувај ги трпеливите!

156. Оние кои ќе ги снајде некаква несреќа, зборуваат: „Ние сме, навистина, Аллахови и Нему ќе му се вратиме!“
157. Врз нив се спуштаат благослови од Господарот нивни, и Милост, и оние, токму, се упатените.
158. И Сафа и Мерва, навистина, се знаци Аллахови: кој ќе ја ходочести Куќава или кој ќе изврши умра - нема грев ако направи неколку круга од Сафа до Мерва. А оној кој ќе направи некое добро дело доброволно па, Аллах, навистина, е Благодарен и Зналец!
159. Оние кои ги кријат и јаснотиите и Патоказот кои ни се објавени по нивното објаснување за луѓето, во Книгата, онаквите и од Аллах и од проколнувачите ќе бидат проколнети,
160. освен оние кои, навистина, ќе се покајат и кои ќе се поправат и тоа очигледно ќе го направат: ним ќе им простам. Јас сум Простувач и Сомилосен!
161. Оние кои не веруваат и умрат, а неверици се, врз сите нив ќе се разлее проклетството Аллахово, и проклетството од мелеките и од сите луѓе,
162. оние во него за навек ќе останат и казната не ќе им стивнува а ниту, пак, ќе им се даде рок.
163. И вашиот Бог е еден Бог. Нема друг Бог освен Него. Он е Милостив и Сомилосен!
164. Во создавањето на небесата и на Земјата, во сменувањето на ноќта и денот, во бродот кој плови по море натоварен со она што им користи на луѓето, и во дождот што Аллах го спушта од небо со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино и по која расфрла животни секакви, и во промената на ветровите, и во облаците кои се вијат меѓу небото и Земјата... навистина, има знаменија за оние кои сфаќаат!
165. Меѓу луѓето има и такви кои, покрај Аллах, прифатија други здруженици, љубејќи ги како што се љуби Аллах. А оние кои веруваат поцврсто го љубат Аллаха. И кога зулумкарите би виделе, а бидејќи казната ќе ја видат, колкава е само моќта која Нему му припаѓа! А Аллах, навистина, е Силен Казнувач,
166. кога ќе се одделат оние кои што се следат и оние што следат, и кога ќе им се прекинат причините за кои се здружуваат... ќе ја здогледаат казната,

167. и кога оние што ги следат ќе речат: „Е, кога повторно би оживеале, од нив да се оддалечиме како што тие од нас се оддалечија.“ И ете, така, Аллах им ги покажува делата нивни за кои ќе претрпат штети, и онаквите не ќе излезат од огнот.
168. О луѓе, јадете од она што е на земјата, што е халал и што е пријатно. И не следете ги стапалките шејтанови! Тој ви е очигледен непријател!
169. Тој само зло и срамно дело заповеда и за Аллах да го заборувате она што не го знаете.
170. И кога ќе им се рече: „Следете го она што го објави Аллах!“ Тие велат: „Но, не! Ние го следиме она што го затекнавме од предците наши!“ И тогаш ли кога претците нивни не сфаќаа ништо и не се упатуваа?
171. Оние кои не веруваа се слични на суштество кое ништо не слуша, освен повик и глас; и глуви се, и слепи се, и неми се, не сфаќаат!
172. О верници, јадете од добродетите со кои Ние нафака ви дадовме и на Аллах бидете благодарни. Само Него треба да го обожавате!
173. Он ви забранува, навистина, и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго име, а не во името на Аллах. А оној што ќе биде присилен, не со желба и не од навика, тогаш, нема грев. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
174. Оние кои го кријат она што го објави Аллах во Книгата Своја, кои го продаваат за нешто за што малку вреди - оние во стомаците свои орган голтаат. На Денот суден Аллах со нив не ќе разговара, а ниту ќе ги очисти; за нив има казна болна.
175. Оние го заменија Патоказот со беспаке, а прошката со казна. Па, колку се оние нетреливи кон огнот!?
176. Ете, така Аллах ја објави Книгата со вистина, а за оние кои се разединуваат за Книгата, навистина, се во пукнатина далечна!
177. Не е доброчинство во управеноста на вашите лица кон Исток и Запад, туку доброчинство е да се верува во Аллах, и во Денот ахиретски, и во мелеките, и во книгите, и во пејгамберите; доброчинители се оние кои го даваат она што најповеќе го сакаат: на ближните, на јетимите, на сиромасите, на патниците и на просјациите, и кои робови ослободуваат, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат, и кои се придржуваат кон договорот што ќе го склучват; и кои се трпеливи и во немаштија и во неволја и во зло време - оние, токму, се искрените и богобојазливите!

178. О верници, пропишана ви е одмазда за убиените: слободен за слободен, роб за роб, жена за жена. Па, на оној што ќе му биде простено од брат му, нека постапи пристојно и нека му возврати со добродчинство. Ете, тоа е и олеснение и милост од Господарот ваш. Па, оној кој ќе возврати со насиљство по тоа - та, казна болна ќе има!
179. Во одмаздата ви е животот, о вие со разбира надарени, за да бидете богобојазливи!
180. Ви се пропишува - кога некому од вас ќе му се приближи смртта - да им се остави васиет, ако се остава добро, и на родителите и на роднините; оние кои вистински се плашат од Аллах.
181. Па, оној што ќе го измени васиетот, бидејќи го слушнал... грев имаат оние што го менуваат. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!
182. Па, кој се плаши дека оној кој остава васиет неправедно постапил или згрешил, тогаш, нека ги помири: па, нема грев за тоа. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
183. О верници, пропишан ви е постот како што им беше пропишан и на оние пред вас за да бидете богобојазливи,
184. и тоа одреден број на денови; кој ќе биде болен или е на пат, тогаш, нека ги напости тие денови; а оние кои не можат да постат - пропуштените денови нека ги откупат со нахранување сиромав. А кој, пак, доброволно ќе даде повеќе па, тоа е подобро за него. А ако постете - тоа е подобро за вас, само да знаете!
185. Месецот Рамазан е месец во кој е објавен Кур'анот како Патоказ за луѓето, јаснотии по Показот и Одделувач на вистината од невистината. Па, кој од вас ќе се најде во тој месец - нека пости, а кој е болен или е на пат - нека ги напости тие денови. Аллах со тоа посакува да ви олесни а не да ви отежни: определениот број денови да ги надополните, и Аллаха да го величате затоа што ве упати, и благодарни да бидете.
186. И кога ќе те прашаат робовите Мои за Мене па, Јас сум, навистина, близку. И се освивам на довата на молителот кога ќе Ме замоли. Па, нека ми се освијат, и нека во Мене веруваат за да бидат упатени.
187. Ви се дозволува преку ноќ, додека трае месецот на постот, да легнете со жените ваши. Тие се ваша облека, а вие сте нивна облека. Аллах знаеше дека меѓусебно не сте воздржливи па ви прости и го прими покајанието ваше: па, сега состанувајте се со жените ваши и посакувајте го она што Аллах ви го определи; јадете и пијте се додека не ви биде толку јасно да можете да го разликувате белиот

од црниот конец на муграта; оттогаш па до ноќе, постете! А ако сте во И'тикаф по џамиите, тогаш, не ви е дозволено да легнете со жените ваши. Ете, тие се границите Аллахови. И не приближувајте се до нив. Ете, така Аллах им ги објаснува ајетите Свои за да бидат богобојазливи!

188. И не трошете го имотот ваш еднисодружи нечесно! Заради имотот, не спорете се пред судот: грешно да не потрошите дел од имотот на луѓето, знаејќи!
189. Те прашуваат за младиците. Кажи: „Тие за луѓето се времиња определени. И за определување на Хаџот.“ Не е доброчинство да влегувате во куките од позади, туку доброчинство прави оној кој е богобојазлив. Низ вратите на куките влегувајте! И од Аллах плашете се да бидете спасени!
190. На Аллаховиот пат убивајте ги оние кои вас ве убиваат. Но, не преминувајте ги границите; Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!
191. На таквите кои ве напаѓаат и вие напаѓајте ги каде било да ги сртнете, и истерувајте ги отаде од каде тие ве истеруваат... Сплеткарењето е поголем грев од убиството. И не убивајте ги, доколку тие не ве убиваат, при Месцидул Харам. А ако, пак, ве убиваат... па, убивајте ги и вие! Ете, така Аллах ги наградува неверниците!
192. А ако престанат да го прават тоа - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
193. И борете се против нив додека не исчезне сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде слободна, а ако престанат па, престанува и непријателството, освен кон зулумкарите.
194. Светиот месец за свет месец, а и во светите датуми има одмазда. Оние што ќе ве нападнат, тогаш, нападнете ги и вие со иста мера, така како што тие ќе направат. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!
195. И трошете на Аллаховиот пат. И не фрлајте се со своите раце во пропаст. И работете добро. И Аллах, навистина, ги љуби доброчителите!
196. Заради Аллах и хаџ и умра извршете! А ако сте спречени, тогаш, курбан заколете, и не стрижете ги вашите глави додека курбаните не стигнат на свое место. А оној меѓу вас кој ќе се разболи или кој има главоболија па, пропуштеното нека го надополни со пост, со садака и со курбан. А ако се најдете во вообичаена состојба,

извршете умра и хаџ и заколете курбан. А оној кој не е во состојба тоа да го направи, тогаш, нека пости три дена на хаџ и седум дена кога ќе се врати дома: ете, полни десет дена. Ете, тоа е за оној што живее во Месцидул-Харам. И плашете се од Аллах и знајте дека Аллах, навистина, е Жесток Казнуваč!

197. Хаџот се извршува во познатите месеци. Па, оној што ќе ја прифати таа обврска за време на хаџот не може да има однос со жената и несмее да работи зли постапки а ниту да се кара. А за доброто што ќе го направите - Аллах знае. И снабдете се со сите потреби, а богобојазливоста е - најдобрата! И само од Мене плашете се о, вие со разбира надарени!
198. Не е грев да барате од Господарот ваш добрина. А кога од Арафат ќе се враќате, споменувайте го Аллаха при светите места. Споменувайте Го зашто Он ве упати, а пред тоа бевте меѓу скршнатите во заблуда!
199. А потоа тргнете отаде од кај што тргнуваат луѓето, и од Аллах баражте прошка. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
200. Па, споменувайте Го Аллаха како што ги споменувате предците ваши, по извршените прописи на хаџот, дури и повеќе од нив; меѓу луѓето има кои зборуваат: „Господаре наш, дај ни на овој свет!“ - таквите на оној свет никакво добро нема да имаат!
201. А некои, пак, од нив зборуваат: „Господаре наш, дај ни добро и на овој свет и добро на Ахирет, и сочувј не од казната огнена!“
202. Ним им припаѓа дел што го спечалија, а Аллах е Брз Пресметувач!
203. И споменувайте Го Аллаха во денови определени. Оној што ќе побрза и ќе се задржи два дена, тогаш, нема грев. Нема грев ни оној што ќе се задржи и повеќе, кој се плаши од Аллах. И плашете се од Аллах, и знајте дека сите вие, навистина, кај Него ќе се зберете!
204. Меѓу луѓето има таков чиј говор ве одушевува на овој свет и кој се повикува на Аллах како сведок за она што го има во срцето негово... тој е најлош непријател!
205. А кога ќе дојде на власт се труди да прави безредие по земјата, да ги ништи плодовите и посевите. А Аллах не го љуби безредникот!
206. И кога ќе му се рече: „Од Аллах, плаши се!“ - тогаш тој е упорен во грешењето; Џеххенемот него му е доста. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!

207. Меѓу луѓето има и таков кој се жртвува, сакајќи да му угоди на Аллах, Кој, кон робивите Свои, е Сочувствителен!
208. О верници, нека траен мир биде меѓу вас. Не следете ги стапалките шејтанови. Тој ви е отворен непријател!
209. Па, ако скршнете, по дојдените ви јаснотии, тогаш, знајте дека Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
210. Очекувват ли оние да им дојде Аллах, од облак, и мелеки, а работата е веќе решена? И кон Аллах работите се враќаат!
211. Запрашавај ги синовите Израилови колку јасни ајети Ние им овјавивме! А кој ќе ја промени таа благодат - бидејќи таа веќе им дојде? Па, Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!
212. Овој свет им се разубавува на неверниците; ги потчинуваат на верниците. А богобојазливите, оние кои веруваат, на Денот суден ќе бидат над нив. Аллах нафака дава кому сака, неизмерно!
213. Луѓето беа една заедница и Аллах, тогаш, им испраќаше пејгамбери: радосници и опоменувачи. Преку нив Книга објавуваше, со Вистина, за да им просуди на луѓето за она што се разединуваа. Оние на кои им е дадена Книгата се разединија веднаш по дојдениите им јаснотии, токму, заради нивното едникондруги грешење. Па, Аллах со одобрението Своје ги упатува оние кои веруваа во вистината за која се разединуваа. А Аллах упатува кого сака по патот вистински!
214. Или: Сметате ли дека ќе влезете во Џеннетот а без да ви дојде примерот на оние што исчезнаа пред вас? Нив ги погодија и сиромаштија и неволја. И колку беа потресени додека пејгамберите и верниците кои беа со нив не рекоа: „Кога ќе пристигне помошта Аллахова?“ Ете, така, помошта Аллахова, навистина, е близку!
215. Те прашуваат што да делат од имотот. Кажи: „Добриот имот што го расподелувате им припаѓа на родителите, на роднините, на јетимите, на сиромасите и на патниците. А за доброто што го работите - па, Аллах, навистина, знае.
216. Ви се пропишува борба. А вие ја презирате. Во она што го презирате можеби има нешто добро за вас, а во она што го сакате, можеби има нешто лошо за вас. Аллах знае а вие не знаете!
217. Те прашуваат за светиот месец и борбите во него. Кажи: „Борбата во него е голем грев! Одвраќањето од Аллаховиот пат, неверувањето во Него и протерувањето на жителите од Месцидул-Харам... кај

Аллах е поголем грев. Сплеткарењето е поголем грев од убиството! Ако се оние во можност ќе се трудат да ве одвратат од верата ваша, и не престануваат да ве убиваат се додека, ако се во можност, не ве одвратат од верата ваша. А оној од вас кој ќе се оддалечи од својата вера - нека биде усмртен! Тој е неверник. Делата нивни се безвредни и на овој свет и на Ахирет. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

218. Верниците кои, навистина, се селат и кои се борат на Аллаховиот пат... онаквите се надеваат на милоста Аллахова. Аллах е Простувач и Сомилосен!
219. Те прашуваат и за вино и за коцка, кажи: „Во нив има голем грев и корист за луѓето. Но, гревот е поголем од нивната корист.“ Те прашуваат што да делат, кажи: „Виштокот!“ Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да размислувате! -
220. за овој свет и за Ахирет. Те прашуваат и за јетимите. Кажи: „Да им се подобри состојбата е подобро.“ А ако се дружите со нив - па, тоа се браќа ваши. А Аллах знае кој е обновител а кој безредник. Кога Аллах би сакал би ве проколнал. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
221. И не венчайте ги многубошките додека не почнат да веруваат. Робинка која верува е подобра од многубошка - иако оваа ви се допаѓа. И не венчавајте ги многубошките се додека не веруваат. Роб кој верува е подobar од многубожец - иако овој ви се допаѓа. Оние ве повикуваат кон огнот. А Аллах со одобрението Свое ве повикува кон Џеннетот и прошката. И на луѓето им ги објаснува ајетите Свои за да Го споменуваат.
222. И те прашуваат за месечното прање. Кажи: „Тоа е непријатно!“ Кога жените имаат месечно прање, тогаш, не легнувајте со нив. И не приближувајте им се додека не се очистат. А кога ќе се очистат, здружете се онака како што ви определи Аллах. Аллах, навистина, ги љуби покајниците и чистите!
223. Жените ваши се бавчи ваши. И како сакате пријдете им на бавчите ваши! И задоволете се! И од Аллах плашете се! И знајте дека со Него ќе се сртнете! И зарадувај ги верниците!
224. Не служете се со вашето колнење во Аллах како пречка да работите добри дела, да се плашите и да воспоставувате добри односи меѓу луѓето. Аллах е и Слушал и Зналец!

225. Аллаховата казна нема да ве обзeme доколку се заколнете ненамерно, туку тaa ќе ве обзeme за она што го работеа срцата ваши. Аллах е Простувач и Благ!
226. Оние што ќе се заколнат дека нема да им се приближат на жените имаат рок четири месеци. А ако им се вратат - та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
227. А ако мислат да се разведе бракот - та, Аллах, навистина, е Слушач и Знaleц!
228. Разведените жени нека сами чекаат да поминат три прања. А ако веруваат во Аллах и во Денот суден не им е дозволено да го кријат она што го создаде Аллах во утробите нивни. Сопрузите имаат полно право, ако сакаат добри дела работат, да ги вратат. Покрај должностите кон сопрузите жените имаат и права. Но, сопрузите во однос на сопругите имаат предност за еден степен. Аллах е Силен и Мудар!
229. За развод на бракот врзани се две работи. Обносливо да се задржи или убаво да се распушти. Вам не ви е дозволено да го земате она што веќе им го дадовте. Освен во случај ако двајцата не се плашат дека нема да ги исполнат Аллаховите граници. Ако се плашите дека Аллаховите забрани нема да ги исполнат, тогаш, не е грев тоа да се откупи. Ете, такви се границите Аллахови: па, немојте да ги преминувате. А оние што ќе ги преминат границите Аллахови, се, токму, неправдените!
230. А ако мажот ја пушти жената по трет пат, тогаш, на мажот не му е дозволено да ја врати додека тaa не се венча со друг маж. Ако овој ја пушти, тогаш, немаат грев да склучват брак ако мислат, секако, дека нема да ги преминат границите Аллахови. Ете, такви се границите Аллахови кои Он им ги објаснува на луѓето кои знаат!
231. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине па, обносливо задржете ги или убаво пуштете ги. Не задржувајте ги за да им направите штета со што би ги поминале границите на дозволеното. Оној што така ќе постапи - за себеси зло ќе направи. И не земајте ги ајетите Аллахови како играчка. Сетете се на Аллаховиот благодат кон вас, и за она што го објави во Книгата, и во Мудроста со која ве советува. И плашете се од Аллах. И знајте дека Аллах, навистина, знае се!
232. И кога ќе ги пуштите жените, а кои ќе го дочекаат времето што треба да помине, не попречувајте им да се венчаат со мажите свои

доколку тие, сепак, се задоволни со обносливоста нивна. Оние од вас - кои веруваат во Аллах и во Денот суден - се советуваат во тоа. Ете, тоа ви е почисто и поуредно. Аллах знае а вие не знаете!

233. Нека мајките ги дојат бебињата свои полни две години, и тоа оние кои сакаат доењето да биде потполно. Новороденчето, од страна на родителот, треба да биде добро снадбено и добро облечено. Никој нека не се оптоварува над своите можности. Ниту мајката да се оштети заради детето, а ниту бабото да се оштети заради детето. И наследникот, исто така, има таква обврска. Ако двајцата сакаат, договорно, да го одбијат детето, немаат грев. Исто така немате грев и ако најдете доилка за вашите деца, кога веќе прифативте да им го дадете она што е вредно. Од Аллах, плашете се! И знајте дека Аллах, навистина, го гледа она што го работите!
234. Од оние што ќе умрат од вас, а ќе остават жени, жените се должни да чекаат четири месеци и десет дена. А кога ќе го дочекаат времето што треба да помине, тогаш, вие немате грев за она што оние ќе го сработат за себе и од што имаат корист. Аллах е Известен за она што го работите!
235. И немате грев ако на жените им го изнесете тоа дека сакате да ги побарате или, пак, ако тоа го криете во душите ваши... Аллах знае дека вие за нив ќе мислите, но скришно немојте да им ветувате! Не обврзувајте се за брак се додека не помине времето за чекање. И знајте дека, навистина, Аллах го знае она што го имате во душите ваши; па, бидете претпазливи! Знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Благ!
236. Немате грев ако ги пуштите жените пред да се состанете со нив или пред да им подарите венчан подарок кој е обврска. Нека подарокот ваш биде изобилен! И имашниот според својата можност и сиромашниот според својата можност! Да се ужива во обносливоста! Обврска е тоа за доброчинителите!
237. А ако ги пуштите пред да се здружите со нив, а сте ја подмириле обврската кон нив - тие, тогаш, имаат право на половина од имотот, освен ако жените се откажат од тоа или ако се откаже оној во чии раце е склучувањето брак; иако откажувањето е поблиску до богобојазливоста. И не заборавете на добрината едникондруги! Аллах, навистина, го гледа она што го работите!
238. Внимавајте на намазот, а особено на средишниот, и исправете се пред Аллах, потчинето!

239. А ако се плашите, тогаш, намазот можете да го извршите стоејќи или јавајќи. А ако сте, пак, безбедни, споменувајте го Аллаха онака како што Он ве поучи за она што не го знаевте.
240. Оние меѓу вас кои ќе умрат, а ќе остават жени зад себе, за жените свои треба да остават васиет за издршка во траење од една година, и да не излегуваат од дома. А ако, пак, излезат немаат грев за она што ќе го направат самите себеси, а веќе е познато. Аллах е Силен и Мудар!
241. За разведените жени чесно треба да им се остават трошоци за изпраќање. Ете, тоа е обврска за богобојазливите!
242. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да се вразумите!
243. Нели ги виде оние кои ги напуштија домовите свои, плашејќи се од смртта, а беа илјадници, кога Аллах им рече: „Умрете!“, а потоа ги оживи. Аллах, навистина, поседува добротија кон луѓето! Но, мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!
244. И борете се на Аллаховиот пат и знајте дека Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!
245. Оној кој ќе му позајми на Аллах - па, Аллах во изобилие ќе му зголеми. Аллах скратува и изобилие дарува. Нему ќе Му се вратите!
246. Нели ги виде како големците меѓу синовите Израилови по Муса му возвратија на пејгамберот свој: „Испрати ни владар, па да се бориме на Аллаховиот пат!“ Рече: „Вие, можеби, ако ви е борбата пропишана, нема да се борите!“ Рекоа: „Зошто да не се бориме на Аллаховиот пат? И ние самите и синовите наши, истерани сме од домовите.“ И бидејќи им беше пропишано да се борат - се откажаа, освен малкумина од нив. Аллах ги знае неправдените!
247. И пејгамберот нивни им рече: „Аллах за владар, навистина, Талуда ви го испрати!“ Тие рекоа: „Тој ли да владее со нас, а ние имаме поголемо право на владеење од него? Нему не му е дадено богатство големо.“ Рече: „Аллах, навистина, го одбра меѓу вас и го осспособи со изобилие на знаење и со моќ телесна. А властта Аллах ја дава кому сака.“ Аллах е Неизмерен и Зналец!
248. Пејгамберот нивни им рече: „Знак за неговата власт е тоа што ќе ви донесе ковчег во кој ќе се најде смирна од Господарот ваш и остаток од она што го оставил семејството на Муса и семејството на Харун; ковчегот - мелеките ќе до донесат. За вас во тоа, навистина, има знамение, само ако сте верници!“

249. И бидејќи Талуд ја изведе војската, рече: „Аллах ќе ве искуша со река. Кој ќе се напие од неа - не е мој, а кој ќе се воздржи - мој е, ако со шепа зафати од водата.“ Па, се напија од водата само неколкумина. И бидејќи тој и нему верните ја поминаа реката, рекоа: „Ние денес немаме моќ да му се спротиставиме на Џалут и на војската негова.“ А оние кои, секако, имаа на ум дека ќе се сретнат со Аллах, рекоа: „Колкупати мали војски победуваа, со одобрувањето на Аллах, големи војски?!“ Аллах е со трпеливите!
250. И бидејќи му се приближила на Џалут и на војската негова, рекоа: „Господаре наш, дај ни трпение, зацврсти ги чекорите наши и помогни ни против народот невернички!“
251. И тие со одобрението на Аллах ги совладаа. И Давуд го уби Џалута. И Аллах му даде и власт и мудрост, и го поучи во она што го сакаше. И да не е Аллаховото еднозадруго спречување на луѓето, на земјата безредие ќе се создадеше. Но, Аллах поседува добрина кон луѓето!
252. Ете, тоа се Аллаховите ајети кои вистински, ти ги кажуваме. И ти си, навистина, еден меѓу пејгамберите!
253. Меѓу пејгамберите еднинадруги одликувавме: од нив имаше и такви со кои Аллах зборуваше, а и такви кои на повисок степен ги воздигнуваше. И на Иса, синот на Мерјем, Ние јаснотии му дадовме, и со Светиот Цибрил го потпомогнавме. Оние кои беа по нив, да сакаше Аллах, немаше да се убиваат: до пристигнувањето на јаснотите до нив, но, ете, се разединуваа. Меѓу нив имаше и кои веруваа и кои не веруваа. А Аллах да сакаше оние немаше да се убиваат. Но, Аллах работи она што го посакува.
254. О верници, делете од нафаката која Ние ви ја дадовме пред да настапи Денот кога повеќе не ќе има ни продажба, ни приятелство, ни посредување. А зулумкарите се, токму, неверници!
255. Аллах! Нема друг Бог освен Него! Жив и Постоен! Не го обзема ни дремка ни сон. Се што е на небесата и на Земјата е - Негово! И кој може кај Него, без одобрението Негово, да се заземе!? Он го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. И од знаењето Негово, само со посак Негов, оние мал дел опфаќаат. Престолот Негов поширок е и од небесата и од Земјата. Чувањето на овие не е никаква тешкотија за Него. Он е Вишен и Голем!
256. Во верата нема насиљство запшто патот вистински јасно се одделува од беспакето. Оној кој не верува во Тагут, а верува во Аллах веќе го

дофатил најцврстото јаже во кое нема искинатина. Аллах е Слушач и Зналец!

257. Аллах е Заштитник на оние кои веруваат: од темнини во светлина ги изведува. А оние кои не веруваат - шејтаните за заштитници свои ги имаат: од светлина во темнини ги туркаат. Овие се жители цехеннемски и во него за навек ќе останат!
258. Не виде ли оној на кој Аллах му даде власт како расправаше со Ибрахим за Господарот свој? И кога Ибрахим рече: „Господарот мој е оној кој оживува и кој усмртува.“ Рече тој: „Јас сум тој што оживува и што усмртува.“ А Ибрахим рече: „Па, Аллах, навистина, определува Сонцето да излезе на Исток, а определи тогаш ти, тоа да излезе на Запад!“ И остана збунет оној што не веруваше. И Аллах не го упатува народот невернички!
259. Или другиот, кој, поминувајќи низ испразнета, опустошена населба, рече: „Та, навистина, како Аллах ќе го оживи ова по мртвилото негово?!“ Него Аллах го усмрти и го остави сто години, а потоа го оживи. Аллах рече: „Колку остана?“ Рече: „Останав еден ден,“ или „дел од еден ден.“ А Аллах рече: „Не, остана сто години. Погледни ја, тогаш, храната и напитокот. Се уште не се расипани, но погледни го магарето твоје! Погледни ги коските како Ние ги поставуваме и како со месо ги обвивавме од тебе знаменије за лутето да направиме.“ И бидејќи му стана јасно, рече: „Знам дека Аллах, навистина, е Кадар за се!“
260. И кога Ибрахим рече: „Господаре, покажи ми како ги оживуваши мртвите!“ Аллах рече: „Зарем не веруваш?“ Рече: „Да, но тоа е за да се смири срцево мое!“ Рече: „Земи, тогаш, четири птици, припитоми ги. Секоја од нив стави ја на ритче поединствено, па потоа повикај ги. Ќе ти дојдат брзо. И знај дека, навистина, Аллах е Силен и Мудар!“
261. Оние што го делат имотот свој на Аллаховиот пат се слични на зрно од кое никнат седум класја, а во секој клас по стотици зрна... Аллах кому сака, секако, удвојува. Аллах е Неизмерен и Зналец!
262. Оние што делат од имотот свои на Аллаховиот пат без да проследат со приговор и зазбор - награда имаат кај Господарот свој. Оние нема да стравуваат и нема да тагуваат!
263. Добриот збор и прошката вредат повеќе од садака која е проследена со приговор. Аллах е Богат и Благ!
264. О верници, не обезвреднувайте ди садаките ваши со приговор и

зазбор како оној што дели од имотот свој во очиглед на луѓето: кој не верува ни во Аллах ни во Денот ахиретски! Тој е сличен на карпесто ритче покриено со земја: па, штом голем дожд ќе го залее, тогаш, ќе се оголи карпата. Таквите ништо нема да постигнат од она што го спечалија. Аллах не го упатува народот невернички!

265. А оние, пак, што делат од имотот свој, барајќи ги задоволствата Аллахови и закрепнувајќи ги душите свои, се слични на градина заседена на ритче: па, штом голем дожд ќе ја залее, тогаш, таа дава плод двојни; а ако, пак, нема дожд обилен, тогаш, градината станува само оросена. Аллах го гледа она што го работите!
266. Би сакал ли некој од вас да има градина со урми и лозја меѓу кои реки течат, и каде што за него има секаков вид на плодови, па да го обземе старост, а потомството му е нејако, па да се збидне виор на градината со оган што ќе ја изгори? Ете, така Аллах ви ги објаснува знаменијата за да размислувате!
267. О верници, делете од добрата што ги спечаливте и од оние што ви ги вадиме од земјата. И не одбирајте ги неубавите за да делите од нив, освен ненамерно. Знајте дека Аллах е Богат и за благодарност Достоен!
268. Шејтанот ви подготвува сиромаштија и ви наредува срамно дело, а Аллах ви подготвува прошка и наклоност. Аллах е Неизмерен и Зналец!
269. Он дава мудрост кому сака, а на оној кому што му е дадена мудрост, дадено му е, секако, добро неизмерно. На Него се сеќаваат само надарените со разбира!
270. А за онаа садака што ќе ја дадете и за оној подарок за кој ќе се заветувате... Аллах, навистина, знае! А за зулумќарите нема поддржници!
271. Ако јавно делите садака - та, тоа убаво е, но, ако тоа скришно го направите, давајќи им ја на сиромашните, тогаш, тоа е подобро за вас. Аллах ќе ги занемари пропустите ваши. И Аллах е Известен за она што го работите!
272. Твоје не да ги упатуваш, туку Аллах упатува кого сака. А во она што ќе го поделите - та, има добро за вас, и во она што ќе го поделите исцелно заради лицето Аллахово, и за она добро што ќе го поделите... надоместок ќе имате; нема да изгубите:
273. и тоа на сиромашните, кои се кон патот Аллахов управени а не можат да стопанишуваат. За нив неупатениот, бидејќи се честити,

мисли дека се богати, познавајќи ги по ликот нивни. Оние, молејќи ги луѓето, не здодеваат. А доброто што ќе го поделите... та, Аллах го знае тоа!

274. Оние го делат имотот свој денонокно, тајно и јавно, и кај Господарот свој имаат награда голема. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!
275. Оние кои употребуваат лихва ќе се дигнат како што се дигаат оние кои ќе ги избезуми допирот шејтански. Ете, тоа е заради тврдењето нивно: „Купопродажбата, секако, е слична на лихвата.“ Купопродажбата Аллах ја дозволи, а лихвата ја забрани. Па, на оној што ќе му дојде Ука од Господарот свој, па ќе се воздржи, му припаѓа она што порано си го спечалил. А наредбата за тоа е - Аллахова! А оние кои ќе и се вратат на лихвата... па, жители џеменемски ќе станат и во него за навек ќе останат.
276. Аллах ја поништува лихвата, а садаките ги прави плодни. Аллах не ги сака ни неверникот ни грешникот!
277. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела, и кои се исправаат намаз да извршат, и кои зекат даваат... наградата нивна е кај Господарот нивни. Оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.
278. О верници, плашете се од Аллах и, ако сте верници, откажете се од преостанатиот дел на лихвата!
279. А ако, пак, тоа не го направите, тогаш, ја одобрувате војната од страна на Аллах и пејгамберот Негов, а ако, пак, се покаете, вам ви припаѓа главнина од имотот ваш: никого не наштетувате и нема да ви се наштети.
280. А оној кој е во тешка состојба... па, треба да се почека додека не му дојде лесна состојба. Но, за вас подобро е да му го простите долгот. Само ако знаете!
281. И плашете се од Денот во кој ќе му се вратите на Аллах. Потоа секој, сосем сигурно, ќе го наплати она што си го спечалил; никој нема да биде оштетен.
282. О верници, кога ќе одлучите единнадруги да си позајмувате до еден рок определен, тогаш, запишете го тоа! Меѓу вас, тоа нека го направи писарот, праведно, и тој нека не одбива да напише онака како што Аллах го поучил. Тој нека пишува, а должникот нека кажува. И нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И нека не смали ништо од тоа. Па, ако должникот е беден или е слаб или не е кадар да кажува, тогаш, заштитникот негов нека кажува праведно.

И побарајте да посведочат два сведока - и тоа машки. Ако нема два машки сведока, тогаш, едно машко и две жени со кои сте задоволни да бидат сведоци. А ако една од нив заборави, па, другата нека ја потсети. Сведоците, кои ќе бидат повикани, нека не одвиваат. И не бидете алчни во пишувањето на долгот до рокот определен, било да е долгот мал или голем, сеедно! Тоа ви е кај Аллах поисправно и посигурно сведочење - далеку од сомневањето ваше. А ако, пак, се работи за трговија на стока која меѓусебно ја разменувате не е грев - ако тоа не го запишете. Но, кога договорате купопродажба, земете сведоци. Ни писарот ни сведокот нека не бидат оштетени. А ако ги оштетите, тогаш, грев имате, навистина! Плашете се од Аллах; Аллах ве поучува; Аллах знае се!

283. А ако сте, пак, на пат и не можете да најдете писар, тогаш, дадете залог. Па, ако единадруги си доверите нешто, на оној што му е доверено, нека го оправда доверието, и нека се плаши од Аллах, Господарот свој. И не кријте го сведочењето: оној што го крие има грешно срце, навистина! И Аллах го знае она што го работите!
284. Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах ќе ви суди и за она што го криете и за она што го обелоденувате. Па, Он простира кому сака и Он казнува кого сака. Аллах е Кадар за се!
285. Пејгамберот веруваше во се она што му беше објавено од Господарот негов, и верниците: секој од нив веруваше во Аллах, и во мелеките Негови, и во Кните Негови, и во пејгамберите Негови. „Ние не правиме разлика меѓу пејгамберите Негови.“ Оние заборуваа: „Ние сме послушни и потчинети, Прошката, Господаре наш, е Твоја! Свратилиштето, Господаре наш, е кон Тебе!“
286. Аллах не ја оптоварува ниедна душа над можноста нејзина. Нејзе и припаѓа доброто што си го спечалила, навистина, и нејзе и припаѓа лошото што си го спечалила. - „Господаре наш, не земај ни го за грев она што ќе го направиме во заборав, или ако згрешиме... Господаре наш, и не товари не онака како што ги отовари оние пред нас! Господаре наш, и не оптоварувај не со она што не е во моќ наша. Прости ни! Избриши ги гревовите наши и смилуј ни се! Ти си Заштитник наш! Па, помогни ни против народот невернички!“

Сура 3

Али Имран (Семејството Имраново)

*Објавено во Медина
200 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Аллах! Нема друг бог освен Него! Жив и Постоен!
3. Он ти објави Книга, со Вистина и со Потврда за она што беше: Он објави и Теврат и Инцил
4. пред тоа; Патоказ за луѓето, а објави и Одделувач на вистината од невистината. Болна казна ќе имаат оние кои не ги признаваат ајетите Аллахови, навистина! А Аллах е Силен и Строг!
5. Од Аллах, навистина, ништо не може да се сокрие: ни на Земјата ни на небесата!
6. Он со посак Свој ви дава изглед во утробите. Нема друг бог освен Аллах. Силен и Мудар!
7. Он ти објави Книга. Во неа има ајети едноставни. Овие се мајка на Книгата. И ајети сложени. Што се однесува до оние кои во срцата свои имаат скршнување ги следат, заради збрка и свое толкување, ајетите сложени. Толкувањето нивно го знае само Аллах и оние кои се нурнаде во знаење. Овие велат: „Ние веруваме во сето тоа и во сето она што е од Господарот наш.“ За тоа се секаваат само надарените со разбирање!
8. „Господаре наш, не скршнувај ги срцата наши кога веќе ги упати и дарувај ни од милоста Твоја. Ти си, навистина, Дарител!“

9. „Господаре наш Ти си, навистина Збирач на лубето на Денот во кој нема сомнение. Аллах, секако, нема да ја занемари Средбата!“
10. Кај Аллах, нема да им користат на оние кои не веруваат ни делата нивни, ни децата нивни, навистина! Оние се гориво за оган,
11. како семејството на фараонот и оние пред нив. Ги сметаа за лажни ајетите наши и Аллах, заради гревовите нивни, ги снема. Аллах е Строг Казнувач!
12. Кажи им на оние кои не веруваат: „Ќе бидете победени и збрани во Џехеннемот. Е, само колку одвратно престојувалиште е тоа!“
13. Имавте знамение во двете спротиставени дружини: едната која се бореше на Аллаховиот пат, а другата: неверничка што и се причинуваше дека е двојна поголема од неа. Аллах поддржува кого сака. Во тоа, секако, има иберет за надарените со јасен поглед.
14. На лубето им се разубавуваат работите кои ги сакаат: жените, деца-та, ковчезите полни со злато и сребро, спремните коњи, добитокот и посевите. Ете, тоа е благодат на овој свет. А во близината Аллахова е најубавото престојувалиште!
15. Кажи: „Да ве известам ли за неколку работи кои се подобри од сето ова?“ Богобојазливите, кај Господарот свој, имаат бавчи низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат. Таму има и чисти жени и задоволство Аллахово. А Аллах ги гледа робовите,
16. оние кои зборуваат: „Господаре наш, ние, навистина, веруваме. Прости ги гревовите наши и сочувј не од казната огнена!“
17. Оние: трпеливите, искрените, потчинетите, дарителите и оние кои бараат прошка во мугрите!
18. Аллах сведочи, а и мелеките и учените сведочат дека нема друг бог освен Него. Чувар, навистина, на правдата. Нема друг бог освен Него; Он е Силен и Мудар!
19. Аллаховата вера е - Исламот, навистина! Оние со дадената им Книга се разединија токму тогаш кога им дојде знаење. Беа единнадру-ги себични. А оној кој не ги признава ајетите Аллахови... па, Аллах е Брз Пресметувач, навистина!
20. Ако, пак, се расправаат, кажи: „Лицеvo мое единствено го предавам на Аллах, а и оние кои ме следат.“ Кажи им на оние со дадената им Книга и на незнаенковците: „Нема ли да ја прифатите Послушно-ста?“ Ако ја прифатат Послушноста, тогаш, ќе одат по Патоказот,

а ако, пак, ги свртат плеките... твоје е, секако, само да известиш, а Аллах ги гледа робовите!

21. Извести ги оние кои не ги признаваат ајетите Аллахови, и оние кои ги убиваат пејгамберите бесправно, и оние кои ги убиваат луѓето кои наредуваат правда... дека за нив има казна болна.
22. Делата на онаквите се безвредни и на овој свет и на Ахирет. За нив нема поддржници!
23. Не гледаш ли дека оние до кои дојде дел од Книгата како повикуваат меѓу нив да се суди според Книгата Аллахова, а една дружина од нив ги врти плеките? А оние се, токму, рамнодушните,
24. затоа што, навистина, зборуваат: „Огнот ќе не пржи само неколку дена.“ А клеветењата нивни ги туркаат во верата нивна.
25. Па, како ќе биде кога Ние ќе ги збериме на Денот во кој нема сомнение, и кога секој ќе си го добие она што си го спечалил? И не ќе бидат оштетени!
26. Кажи: „О Аллах, властта е во рацете Твои: ја даваш кому сакаш и ја одземаш од кого сакаш. Ти со посак Свој воздигнуваш, и Ти со посак Свој понижуваш. Доброто е во рацете Твои. Ти си, навистина, Кадар за се!
27. Ти ја внесуваш ноќта во денот и Ти го внесуваш денот во ноќта; Ти вадиш живо од мртво и Ти вадиш мртво од живо. Ти, кого сакаш, снабдуваш неизмерно!“
28. Верниците не ги земаат неверниците за заштитници наместо верниците. Сторителот на тоа нема ништо кај Аллах. Направете го тоа само ако се плашите од нив. Аллах ве опоменува за Себе и свратилиштето е кон Него.
29. Кажи: „Ќе го криете ли она што е во срцата ваши или ќе го обелоденувате - Аллах знае.“ И Он го знае се она што е на небесата и се она што е на Земјата. Аллах е Кадар за се!
30. На Денот кога душата пред себе ќе си го најде доброто што си го спечалила, и злото што си го спечалила; ќе посака помеѓу нив и него да има далечина голема. Аллах ве опоменува за Себе. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои!
31. Кажи: „Ако го љубите Аллаха па, следете ме! Аллах ќе ве љуби и ќе ви ги прости гревовите ваши.“ Аллах е Простувач и Сомилосен!
32. Кажи: „Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот! Ако ги свртите плеките...“ та, Аллах не ги љуби неверниците, навистина!

33. Аллах, секако, ги избра и Адема и Нуха и семејството Ибрахимово и семејството Имраново меѓу луѓето,
34. потомство едниодруги; а Аллах е Слушач и Зналец!
35. Кога жената Имранова рече: „Господаре, ова што е во утробава Тебе ти го ставам во служба, навистина! Па, прими го од мене. Ти си Слушач и Зналец!“
36. И бидејќи се породи, рече: „Господаре, родив женско“, а Аллах знае што роди таа - „а машкото не е како женското. И дадов име Мерјем. И, навистина, во пазувите Твои, ги склонувам неа и потомството нејзино од Шејтанот проколнат.“
37. И Господарот нејзин, тогаш, ја прими убаво и ја порасна убаво. И на Зекерија ја довери на чување. Секојпат кога Зекерија ќе влезеше во Светилиштето ќе најдеше храна кај неа. Велеше: „Од каде ти е ова, Мерјем?“ Таа велеше: „Ова е од Аллах.“ А Аллах, навистина, снабдува неизмерно кого сака!
38. Таму, молејќи Му се на Господарот свој, Зекерија рече: „О Господаре мој, дарувај ми добро потомство. Ти си, навистина, Слушач на молбите!“
39. И додека се клањаше во Светилиштето, стоејќи, мелеките го пови-каа: „Аллах, навистина, ќе ве зарадува со Јахја кој ќе го потврди зборот на Аллах, ќе биде првак, чист пејгамбер, меѓу добрите!“
40. Рече: „О Господаре мој, како ќе имам дете а веќе староста ме со-влада, а жената ми е неротка!?” Аллах рече: „Ете, така Аллах, со посак Свој, работи!“
41. Зекерија рече: „Господаре мој, дај ми знамение некакво!“ А Аллах рече: „Твое знамение е тоа што ќе можеш три дена да зборуваш со луѓето само со ишарети. И многу споменувај го Господарот! И слави Го и приквечерина и наутро!“
42. И кога мелеките рекоа: „О Мерјем, Аллах, навистина, те одбра и те очисти; Он те одбра над сите жени на светов!“
43. О Мерјем, биди Му потчинета на Господарот твој! Падни на сеќде, и поклони се со оние кои се поклонуваат!“
44. Ете, тоа се дел од кажуванјата за Тајната, што Ние ти ги објавува-ме. Ти не беше таму кога оние ги фрлаа перцата свои за да видат кој од нив ќе се грижи за Мерјем, и ти не беше меѓу нив кога се караа.

45. И кога мелеките рекоа: „О Мерјем, Аллах, навистина, ти донесува радосница; од Него збор: името му е Месих, син на Мерјем, ќе биде виден и на овој свет и на Ахирет и еден е меѓу близките на Аллах.
46. Ќе им зборува на луѓето додека е во крошната, и кога ќе биде голем, и ќе биде меѓу добрите луѓе.“
47. Таа рече: „Господаре наш, како ќе имам дете кога ниеден маж, навистина, не ме допрел?“ Он рече: „Ете, така Аллах со посак Свој создава: кога нешто ќе реши само ќе рече: 'Биди!' - и тоа, токму, ќе биде.“
48. И Он го поучи и со Книгата, и со Мудроста, и со Тевратот, и со Инцилот
49. и, ете, пејгамбер до синовите Израилови: „Ви дојдов со знамение од Господарот ваш. Ќе создадам за вас нешто, навистина, од кал што ќе биде слично на птица и ќе дувнам во него и, со одобрението Аллахово, ќе стане птица; ќе излечам слеп и лепрозен и ќе оживеам умрен, со одобрението Аллахово; ќе ви кажувам што јадете и што збирате во домовите ваши, со одобрението Аллахово. Ако сте верници ете, во тоа, навистина, имате знамение,
50. и, еве, тука сум да го потврдам Теврат и да ви дозволам нешто од она што ви беше забрането; и ви доаѓам со знамение од Господарот ваш. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!
51. Аллах, навистина, е Господар мој и Господар ваш... па, обожавајте Го! Ова е патот вистински!“
52. И бидејќи Иса го усети неверувањето нивно, рече: „Кои ќе ми бидат поддржници кон Аллах?“ Учениците рекоа: „Ние ќе бидеме поддржници Аллахови, во Аллах веруваме, а ти биди сведок дека ќе бидеме, навистина, Послушни!“
53. Господаре наш, ние веруваме во она што го објави и го следиме пејгамберот. Па, запиши не меѓу сведоците!“
54. И неверниците измислуваа сплетки, но Аллах ги отстрануваше, зашто Он е Најдобриот во тоа!
55. Кога Аллах рече: „О Иса, навистина, ќе те земам и ќе те воздигнам кон Мене, и ќе те очистам од оние кои не веруваат и ќе определам оние кои те следат да бидат над оние кои не веруваат, на Денот суден. Потоа Мене ќе ми се вратите па ќе ви пресудам за она зашто станавте деленици!“

56. „А што се однесува, пак, до оние кои не веруваа ќе ги казнам со казна жестока и на овој свет и на Ахирет; ќе немаат свои поддржници!“
57. Со обилност ќе ги наградам оние кои веруваат и кои работат добри дела. Аллах не ги љуби зулумкарите!
58. Ете, тоа се ајети кои Ние ти ги кажуваме и Опомена мудра!
59. Да, кај Аллах примерот на Иса е сличен на примерот на Адем: Он од земја го создаде, а потоа рече: „Биди!“ - и тој, токму, би.
60. Вистината е од Господарот твој и, тогаш, немој да бидеш меѓу сомневачите!
61. На оние кои расправаа со тебе за него, по знаењето кое ти дојде, па, кажи им: „Дојдете, ќе ги повикам и синовите наши и синовите ваши, жените наши и жените ваши, и ние лично и вие лично да се помолиме понизно и проклетството Аллахово врз лажговците да го повикаме.“
62. Ова се, секако, кажувања вистински. Нема друг бог освен Аллах! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
63. Па, ако оние ги свртат плеките... та, Аллах, навистина, ги знае безредниците!
64. Кажи: „О Следбеници на Книгата, дојдете кон Зборот кој е и ваш и наш: само еден Аллах да обожаваме, ништо да не Mu припишуваме и други божества, освен Него, да не прифаќаме.“ Па, ако ги свртат плеките, кажете: „Сведочиме дека сме Послушни, навистина!“
65. О Следбеници на Книгата, зошто расправате за Ибрахим: објавувањето на Теврат и на Инцил е по него. Нема ли да се вразумите?
66. Ете, вие сте оние кои расправате за она за што, токму, малку знаете... па, зошто расправате за она за што ништо не знаете? Аллах знае, а вие не знаете!
67. Ибрахим не беше ни Евреин ни христијанин, туку беше чист и муслиман: не беше меѓу многубошците.
68. Најголемите заштитници на Ибрахим меѓу луѓето, секако, се следбениците негови, овој пејгамбер и верниците. А Аллах е Заштитник на верниците.
69. Некои Следбеници на Книгата кон беспакето сакаат да ве насочат, но оние самите кон беспакето се насочуваат, но, ете, тоа не го усетуваат!

70. О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате ајетите Аллахови, а вие сведочите?
71. О Следбеници на Книгата, зошто вистината ја покривате со невстина и, знајќи, вистината ја криете?
72. Една дружина меѓу Следбениците на Книгата, зборуваше: „Верувајте на почетокот на денот во она што им е објавено на оние кои веруваат, а не верувајте на крајот на денот за оние да се вратат?“
73. И не верувај никому, освен на оние кои ја следат верата твоја!“ Кажи: „Навистина, Аллаховиот Патоказ е - вистинскиот Патоказ: нему објавеното слично е на нам објавеното.“ Инаку ќе расправаат за Аллах. Кажи: „Добротата, секако, е во рацете на Аллах; Он со посак Свој ја дава. А Аллах е Неизмерен и Знадец!“
74. И Он, со посак Свој, ја дарува милоста Своја. А Аллах поседува добрина голема!
75. Меѓу Следбениците на Книгата има и такви кои, ако им довериш товар злато, ќе ти го вратат, а меѓу нив има и такви кои, ако им довериш еден динар, нема да ти го вратат. Постојано треба да го следиш заради тврдењето нивно: „Што се однесува до незнанковците Ние сме обврзани да постапиме на друг начин.“ За Аллах, иако знаат, лага зборуваат.
76. Но, не! Туку секој оној што ќе го исполни ветувањето свое и кој е богобојазлив... Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!
77. Да, оние кои го заменуваат ветувањето Аллахово и своите заклетви со нешто малку вредно, на Ахирет, никакво добро не ќе имаат. Аллах со нив не ќе зборува, на Денот суден нема да им обрне внимание и нема да ги очисти. За нив има казна болна!
78. Меѓу нив има една дружина луѓе кои превртуваат со јазиците свои, читајќи ја Книгата за да помислите дека тоа е од Книгата, а тоа не е од Книгата, и зборуваат дека тоа е од Аллах а не е од Аллах. За Аллах, иако знаат, лага зборуваат!
79. На еден човек кому Аллах му објави и Книга и Мудрост и пратеништво не му одговара да им зборува на луѓето: „Бидете мои, а не Аллахови робови!“ Туку зборува: „Бидете Аллахови робови, зашто во Книгата поучувате и во неа истражувате.“
80. Нема да ви наредуваат да ги земате мелеките и пејгамберите за господари. Зарем ќе ви наредуваат неверство кога сте веќе Послушни?

81. И кога Аллах од пејгамберите го прифати Договорот -: Секојпат кога ќе ви обајвев од Книгата и од Мудроста и кога потоа ќе ви дојдеше пејгамбер, кој ќе го потврдеше она што веќе го имавте, ќе поверувавте ли во тоа и ќе му помогнавте ли? Рече: „Ќе прифатите ли? Ќе примите ли обврска од мене?“ Рекоа: „Прифаќаме.“ Рече: „Посведочете, и јас сум од вас, меѓу оние кои сведочат.“
82. Па, оние кои ќе ги свртат плеките... оние, токму, се расипаните!
83. Покрај Аллаховата ли вера оние бараат друга? И она што е на небесата и она што е на Земјата, сака или не сака, на Аллах е полсушно. Нему ќе Му се вратат.
84. Кажи: „Ние веруваме и во Аллах и во она што ни е објавено, и во она што е објавено на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците; и во она што му е дадено на Муса и на Иса - пејгамберите од Гоподарот нивни. Меѓу нив ние никаква разлика не правиме. Ние сме само Нему послушни!“
85. На оној кој сака друга вера освен исламот - нема да му се прими. Но, тој на Ахирет ќе биде меѓу поразените.
86. Како Аллах ќе го упати еден народ чии приврзеници не веруваа, а пред тоа веруваа, и сведочеа дека пејгамберот е вистински, и им доаѓаа јаснотии! А Аллах нема да го упати народот невернички!
87. Казната нивна е: проклетството Аллахово, проклетството на мелеките и на сите луѓе;
88. во него оние за навек ќе останат; нема да им се олесни и нема да бидат погледнати,
89. освен на оние кои потоа ќе се покајат и ќе се поправат. Па, Аллах е Простувач и Сомилосен, навистина!
90. Покаянието на оние кои не веруваат, навистина, зацврстувајќи го ова, по верувањето нивно нема да им биде применено. Оние се, токму, беспаќниците!
91. Неверниците кои ќе умрат, секако, како неверници како откуп ни сето злато со кое е исполнета земјата не ќе им биде применено; тие ќе имаат казна болна и тие ќе немаат поддржници!
92. Нема да постигнете доброчинство се додека не го поделите она што го сакате; и за се што ќе поделите па, Аллах, навистина, знае за тоа!
93. Секоја храна им беше халал на синовите Израилови, освен онаа што ја забрани Израил за себе пред да му биде објавен Теврат. Кажи: „Па, донесете Теврат, кажувајте го ако сте искрени.“

94. А оние кои, потоа, фрлаа лага врз Аллах - та, зулумќари се!
95. Кажи: „Аллах зборува вистина. Следете ја, тогаш, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците.“
96. Прва Куќа која беше подигната за луѓето е онаа во Мекка, навистина, благословена, Патоказ за световите:
97. во неа се знаменијата јасни, и местото Ибрахимово. И кој ќе влезе во неа е безбеден. Хаџот на Куќата заради Аллах, е обврска за секој кој е во можност - за оној кој ќе се најде на пат. А оној кој не верува - та, Аллах е Независен од луѓето!
98. Кажи: „О Следбеници на Книгата, зошто не ги признавате знаменијата Аллахови, а Аллах е Сведок за она што го работите?“
99. Кажи: „О следбеници на Книгата, зошто го одвраќате оној што верува сакајќи да му го расипете Аллаховиот пат, а сведоци сте. А Аллах не е невнимателен кон она што го работите!“
100. О верници, ако и бидете послушни на една дружина од оние со дадената им Книга ќе ве вратат, по верувањето ваше, во неверување.
101. Па, како можете да не верувате кога веќе ви беа кажувани ајетите Аллахови и кога меѓу вас е пејгамберот Негов? А кој цврсто држи до Аллах веќе е упатен по патот вистински.
102. О верници, плашете се од Аллах со плашливост вистинска. И умрете само како Послушни!
103. И држете се цврсто - сите - за јажето Аллахово; не разединувајте се и сетете се за благодатите Аллахови кон вас: И сетете се кога бевте непријатели. Он, тогаш, ги обедини срцата ваши; потоа, со благослов Негов, станавте браќа. И кога бевте на границата од огнената бездна - ве избави од тоа! Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете упатени.
104. Нека една дружина од вас повикува кон добро: нека наредува добро, и нека забранува зло. Онаквите, токму, се спасени!
105. И не бидете како оние кои се разгранаа или разединија по јаснотите кои им дојдоа; да, за нив има казна голема
106. на Денот кога некои лица ќе побелат и кога некои лица ќе поцрнат. Што се однесува до оние чии лица ќе поцрнат: „По верувањето ваше не верувавте; па, пробајте ја казната затоа што не верувавте!“
107. А што се однесува, пак, до лицата кои ќе побелат во милоста Аллахова ќе се најдат. Оние во неа за навек ќе останат.

108. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои вистински ти ги кажуваме! А Аллах не посакува да направи зло на луѓето!
109. Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Стварите кон него се враќаат!
110. Вие сте најдобрата заедница за луѓето која се појави: наредувате добро, одвраќате од зло; и верувате во Аллах. А кога Следбениците на Книгата би верувале - тоа би било подобро за нив. Меѓу нив има верници, но мнозинството од нив се расипани!
111. Оние никогаш не ќе ви нанесат зло; само ќе ве вознемираат. А ако, пак, ви објават војна ќе се дадат во бегство, а потоа нема да им се помогне.
112. Каде било да се најдат понижување ќе ги снајде, ако не се под закрилата Аллахова и закрилата на луѓето. Аллаховата лутина ја предизвикуваат. И беда ќе ги снајде. Ете, тоа е заради: неверувањето нивно во знаменијата Аллахови, убивањето бесправно на пејгамберите, затоа што беа непослушни и затоа што претеруваа.
113. Не се исти следбениците на Книгата. Меѓу нив има заедница стабилна, кои ги кажуваат ајетите во текот на ноќта, токму, на сеќде паѓајќи;
114. веруваат и во Аллах и во Денот ахиретски, наредуваат добро и одвраќаат од зло; се натпреваруваат во добри дела. Онаквите се меѓу добрите луѓе;
115. и какво било добро да сработат па, нема да им биде занемарено. Аллах знае за богобојазливите!
116. Да, на неверниците нема да им помогне кај Аллах во ништо: ни имотот нивни, ни децата нивни; оние се жители цехен nemски и во него за навек ќе останат .
117. Она што ќе го поделат во животот на овој свет слично е на посевот на оние кои згрешиле против себе - кога ќе го погоди ветар ладен па, ќе го уништи. Оние на Аллах зло не му нанесоа туку себеси зло си нанесоа!
118. О верници, не земајте доверители други луѓе освен меѓу вас; вашите нема да ве изневерат. Оние, освен вас, сакаат да ве видат нурнати во пропаст. Омраза од нивните усти излегува, а она што го кријат во градите свои е поопасно. Така Ние ви ги објаснуваме знаменијата Наши само ако сфаќате!

119. Вие, ете, нив ги љубите а тие не ве љубат. Вие во Книгата верувате, целосно! Кога ќе ве сретнат, зборуваат: „Ние веруваме;“ а кога, пак, ќе се осамат, заради нивната омраза кон вас, ги гризат врвовите од прстите свои. Кажи: „Умрете во вашата омраза!“ Аллах, навистина, го знае она што е во градите!
120. Кога ќе ви се случи добро - лошотија ги обзема, а кога ќе ви се случи зло - радост ги обзема. Нивната сплетка - ако сте трпеливи и богобојазливи - во ништо не ќе ви наптети. Аллах, навистина, го опфаќа она што го работат!
121. И кога ти на верниците, наутро, оставајќи го семејството, им го определи местото за борба... Аллах е Зналец и Слушач!
122. И кога две племиња од вас не сакаа да се поместат... Аллах ги заптити. Па, врз Аллах нека се потпираат верниците!
123. Аллах, на Бедр, ви помогна. Мал број бевте. Па, плашете се од Аллах за да бидете благодарни! -
124. и кога ти им рече на верниците: „Нема ли да ви биде доволно тоа што Господарот ве поддржа со спуштање три илјади мелеки?“
125. Да, ако бидете трпеливи и богобојазливи; и, ако оние ве нападнат, во тој случај, Аллах ќе ве поддржи со пет илјади мелеки, обележени!
126. Аллах сака да ве зарадува, да ги смири срцата ваши. Помошта доаѓа само од Аллах, Силен и Мудар!
127. Една дружина сака да ја разбие од онаквите неверници, или да ги фрли низ стрмнина, па, да се вратат поразени.
128. Да, ти ништо не можеш да им направиш: Он ќе им прости или ќе ги казни. Оние, навистина, се зулумкари!
129. Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах приступува кому сака и казнува кого сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!
130. О верници, не јадете од лихвата која се удвојува и плашете се од Аллах за да бидете спасени!
131. И плашете се од огнот кој е за неверниците подготвен!
132. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот за да бидете смилувани!
133. И побрзайте кон прошката од Господарот ваш и кон Ценнетот кој се простира колку небесата и Земјата - подготвен за богобојазливите,

134. за оние кои делат и кога се во радост и кога се во мака, и кои ја надминуваат омразата, и кои им простуваат на луѓето. Аллах ги љуби доброчинителите!
135. И за оние кои, кога ќе направат срамно дело или кога ќе си нанесат напаст себеси, па, го споменуваат Аллаха и бараат прошка за гревовите свои, - а кој ќе ги простува гревовите освен Аллах? - и кои не се истрајни во она што го сработиле, и кои, токму, знаат...
136. нив ги чекаат: награда, прошка од Господарот нивни и бавчи низ кои реки течат. Оние во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава таа награда за оние кои го прават тоа!
137. Пред вас поминаа наследства многу... та, патувайте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците.
138. Ова е јаснотија за луѓето, а Патоказ и Ука за богобојазливите.
139. И не губете храброст и не разочарувајте се: како верници ќе бидете најсилни!
140. Ако ви се зададе рана, еднакво, се задава рана и на луѓето, навистина! А во тие денови меѓу луѓето даваме предност, наизменливо: Аллах, така, знае кои се верници и ги зема меѓу вас шехидите! Аллах не ги љуби зулумкарите!
141. И верниците Он да ги очисти а неверниците Он да ги снема.
142. Или сметате ли дека ќе влезете во Ценнетот, а Аллах да не знае за оние кои се бореа од вас и да не знае за трпеливите?
143. А вие веќе смртта ја посакавте веќе пред да се сртнете со неа и очигледно ја здогледавте.
144. Мухаммед е само пејгамбер! И пред него имаше пејгамбери па, ако умре или ако биде убиен ќе се вратите ли по стапалките ваши? А оној кој ќе се врати по стапалките свои на Аллах во ништо не ќе му наштети, а благодарните Аллах ќе ги награди!
145. Секој умира со одобрението Аллахово во часот определен. Од наградата ќе му дадеме на оној кој ја сака на овој свет и од наградата ќе му дадеме и на оној кој ја сака на Ахирет. Ние ќе ги наградиме благодарните!
146. И многу пејгамбери имаше со кои се бореа многу побожни луѓе и не губеа храброст заради она што им се случи на Аллаховиот пат, не се откажуваа и кои не се предаваа? А Аллах ги љуби трпеливите!

147. Единствени нивни зборови беа: „Господаре наш, прости ги гревовите наши и пропустите наши во однесувањата наши, и помогни ни против народот невернички!“
148. Па, Аллах, тогаш, им даде награда на овој свет, и ќе им даде награда добра на Ахирет. Аллах ги љуби доброчинителите!
149. О верници, ако бидете послушни на неверниците Он ќе ве врати по стапалките ваши... та, ќе станете поразени.
150. Но, не! Аллах е Заштитникот ваш. Он од поддржниците е Најдобриот!
151. Во срцата на неверниците ќе влееме страв затоа што на Аллах другар му здружуваа, за кој Он никаков доказ не објави. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо прибежиште за зулумкарите е тоа!
152. Аллах, секако, го исполнi ветувањето Своe кон вас кога ги истребувавте, со одобрението Негово, непријателите се до времето кога ослабнавте и расправавте за наредбата. Непослушни бевте по она што посакавте да го видите. Меѓу вас имаше: оние кои го сакаа овој свет и оние кои го сакаа Ахирет. Потоа Он ве одвои од нив за да ве испроба. И Он, секако, ви прости. Аллах поседува неизмерна добрина кон верниците!
153. Кога отстапивте, не управувајќи внимание кон никого, и кога пејгамберот ве повикуваше одназад Аллах ве казни со грижа над грижа за да не тагувате за она што ви се оддалечи и што не ви се случи. Аллах е Известен за она што го работите!
154. Потоа по тагата Он ви спушта смирна: Некои од вас дремка ги обзема, а некои се грижеа за себеси. Овие за Аллах го помислуваа она што не е вистина, она што се помислуваше за Аллах во цахилијетот, зборувајќи: „Што ни остана од таа победа?“ Кажи: „Сета победа, навистина е - Аллахова!“ Во нивните души го кријат она што пред тебе не го обелоденуваат. Зборуваат: „Да победевме не ќе изгиневме тука!“ Кажи: „И да беа во куките свои смртта ќе ги стигнеше, оние на кои им е запишано да умрат, на местата нивни.“ За Аллах да го испита она што е во градите ваши, и да го очисти она што е во срцата ваши. Аллах го знае она што го кријат градите!
155. Оние меѓу вас кои ги завртија плеките на денот кога се сртнаа двете војски - Шејтанот ги натера да паднат заради она што порано го стекнаа. Аллах веќе им прости. Аллах е Простувач и Благ!

156. О верници, не бидете како неверниците кои, додека браќата нивни по земјата патуваат и битка бијат, зборуваат: „Да беа со нас не ќе умреа и не ќе загинеа.“ Аллах сакаше со тоа да ги ожалости срцата нивни. Аллах оживува и Аллах усмртува. Аллах го гледа она што го работите!
157. А ако загинете на Аллаховиот пат или ако умрете, прошката и милоста Аллахова се подобри од она што го збираат.
158. Или да загинете или да умрете кај Аллах ќе се зберете.
159. Само со милоста Аллахова ти си благ кон нив. А да си груб и со тврдо срце ќе побегнат од тебе, далеку. Прости им, тогаш, и барај прошка за нив, и договорај се со нив во наредбата. А кога ќе решиш - потпри се врз Аллах! Аллах, навистина, ги љуби оние кои се потпираат врз Него!
160. А ако Аллах ви помогне па, не ќе ве победат, а ако Он ве остави кој, тогаш, по Него, ќе ви помогне? Па, верниците нека се потпираат врз Аллах!
161. На пејгамберот не му доликува да сокрие нешто. Оној што ќе скрие нешто ќе го донесе на Денот суден. Таму секому ќе му се даде она што си го спечалил. И не ќе им се наштети.
162. Не се еднакви оној кој го заслужи задоволството Аллахово и оној кој ја предизвика лутината Аллахова. Престојувалиштето на овој е Цхененемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
163. Кај Аллах има степени. А Аллах го гледа она што го работат!
164. Да, Аллах ги даруваше верниците: Кога помеѓу нив испрати пејгамбер од нив да им ги кажува ајетите Негови, да ги очисти и да ги поучи во Книгата, и Мудроста иако порано беа во заблуда очигледна!
165. Кога ве снајде неволја - каква што вие двојно возвративте на непријателот - вие рековте: „Како сега ова?“ Кажи: „Тоа е од вас самите.“ Аллах, навистина, е Кадар за се!
166. И она што ве снајде на денот кога се сретнаа двете војски - беше со одобрување Аллахово за да се знаат верниците,
167. и да се знаат дволичните кога им се рече: „Дојдете! Борете се на Аллаховиот пат или бранете се! Рекоа: „Да знаевме дека ќе има борба ќе ве следевме.“ Тогаш, оние се поблиску до неверувањето отколку до иманот: го зборуваат со своите јазици она што не е во срцата нивни. Аллах најдобро го знае она што го кријат.

168. Оние кои им зборуваа на браќата свои и кои си седеа: „Да не послушаа не ќе загинеа!“ Кажи: „Ако сте искрени, тогаш, одгодете ја од себеси смртта.“
169. И не сметајте ги за мртви оние кои загинаа на Аллаховиот пат. Но, не! Живи се. Кај Господарот нивни се снабдени,
170. и радосни се со она што им го даде Аллах од добрината Своја и донесуваат радосница за оние кои ќе им се приклучат по нив: Нема да стравуваат и нема да тагуваат.
171. Донесуваат радосница за бериќетот и добрината Аллахова, и дека Аллах, навистина, не ја смалува наградата на верниците.
172. Има голема награда за оние кои се осваа на повикот од Аллах и пејгамберот по задобиените рани, и кои добро работат и кои се богобојазливи... за нив има награда голема! -
173. на кои им рекоа луѓето: „Сите луѓе, навистина, се собрале против вас и чувајте се од нив“ - и ова им го зголеми иманот и рекоа: „Аллах ни е Доволен. Е, само каков Закрилник е Он!“
174. Па, се опсипаа со бериќетот и добрината Аллахова; злото не ги до-пре. Го следеа задоволството Аллахово. А Аллах поседува добрина голема.
175. Вас само Шејтанот ве заплашува, навистина, со неговите заштитници. Па, од нив не плашете се туку, ако сте верници, од Мене плашете се!
176. Нека не те загрижуваат оние кои се стремат да одат во пропаст. Во ништо, навистина, на Аллах нема да му наштетат. Аллах сака да не им даде награда на Ахирет. За нив има казна голема!
177. Да, оние кои го купуваат неверувањето за верување во ништо на Аллах нема да му наштетат. За нив има казна болна.
178. Оние кои не веруваат нека не мислат дека, навистина, е добро за нив тоа што им дадовме долг живот. Долг живот Ние им дадо-вме само да им го зголемиме гревот, навистина! За нив има казна срамна.
179. Аллах нема да ги остави верниците во таа состојба во која сте вие додека Он не го одвои доброто од лошото. Аллах не ви ја обелоденува Тајната, туку Аллах одбира, меѓу пејгамберите, со посак Свој. И верувајте, тогаш, во Аллах и во пејгамберите Негови. Ако верувате и ако се плашите - па, за вас има награда голема!

180. Нека не мислат оние кои скржават во она што Аллах им даде од добрината Своја дека е тоа добро за нив, туку тоа е лошо за нив: На Денот суден она во што скржават ќе им биде за врат обесено. Миразот на небесата и на Земјата е - Аллахов! А Аллах е Известен за она што го работите.
181. А Аллах веќе го слушна зборот на они кои зборуваа: „Аллах, на-вистина, е сиромашен, а ние сме богати.“ Ќе го запишеме она што го зборуваа и убивањето на пејгамберите бесправно, и ќе речеме: „Искусете ја казната огнена!“
182. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши, а Аллах, на-вистина, не е неправеден кон робовите!
183. Оние кои зборуваа: „Да, Аллах ни нареди да не му веруваме на ние-ден пејгамбер додека не ни дојде со курбан што ќе го спржи огнот.“ Кажи: „И порано, секако, ви доаѓаа пејгамбери и со јаснотии и со она што го зборувате - е, па, зошто ги убивавте ако сте искрени?“
184. Ако те сметаат за лашко - па, и пејгамберите пред тебе, кои доаѓаа со јаснотии и со страници-сахифи и со Книга просветлена, се сметани за лашковци.
185. Да, секој ќе ја проба смртта, и само на Денот суден ќе ви се исполнат наградите. Кој ќе се оддалечи од огнот а ќе влезе во Ценнетот - тој веќе победи; животот на овој свет е само лажно уживање.
186. Да, ќе бидете ставени во искушение и со имотите ваши и со животите ваши, и ќе се наслушате со многу навреди врз некои од оние пред вас на кои им е дадена Книгата. А ако сте, пак, трпеливи и богобојазливи - па, тоа, токму, е една од големите работи.
187. И кога Аллах го прифати Договорот од оние на кои им е дадена Книгата: „Вие ќе им го објасните на луѓето и нема да го криете“ - и оние го занемарија и го продадоа за мала вредност. Е, само колку е лошо она што го послуваат!
188. И не мисли никако дека оние кои се радуваат со даденото им и кои сакаат да им се заблагодари за несработеното и не сметај ги... дека ќе бидат спасени од казната. За нив има казна болна!
189. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах е Кадар за се!
190. Во создавањето на небесата и Земјата и во промената на денот и ноќта за надарените со разум, наука, наука, има знаменија,

191. за оние кои го споменуваат Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи и кои размислуваат за создавањето на небесата и на Земјата: „Господаре наш, ти ова не го создаде залудно. Возвишен си Ти, сочувј не од казната огнена!“
192. Господаре наш, оној што ќе го фрлиш во огнот, навистина, си го понижил. За зулумкарите нема поддржници.
193. Господаре наш, ние, секако, чувме еден повикувач што повикуваше во иман: 'Верујте во Господарот ваш!' Ние веруваме, Господаре наш, прости ни ги гревовите и занемари ги пропустите наши и одреди да умреме заедно со добрите!
194. Господаре наш, дај ни го она што им го вети на пејгамберите Твои. Не понижувај не на Денот суден. Ти, навистина, ветувањето не го занемаруваш!“
195. И Господарот нивни, тогаш, им возврати на молбата нивна: „Не ќе го поништам, навистина, делото на оној кој ќе го направи од вас, било машко или женско, зашто вие сте еднозадруги. А оние кои се иселија и кои беа прогонети од огништата свои, и кои беа малтретирани на Мојот Пат и кои се бореа и кои гинеа ќе им ги простам гревовите нивни и ќе ги воведам во бавчите ценнетски низ кои реки течат. Наградата е - Аллахова! А кај Аллах наградата е најубава!“
196. И никако нека не те измами патувањето по земјата на оние кои не веруваат!
197. Малку задоволство, а потоа престојувалиштето нивно е - Цехеннемот. Е, само колку лошо прибежиште е тоа!
198. Но, богобојазливите, од Господарот нивни, ги чекаат бавчи ценнетски низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и таква е, ете, почивката кај Аллах. А она што е добро кај Аллах најдобро е за доброчинителите!
199. Меѓу следбениците на Книгата има кои веруваат и во Аллах и во она што вам ви се објавува и во она што им е објавено, и кои се плашат од Аллах и кои не ги продаваат зборовите Аллахови за безвредно. Наградата нивна е кај Господарот нивни. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!
200. О верници, бидете трпеливи и издржливи, држете се цврсто и плашете се од Аллах за да бидете спасени!

Сура 4

Ен-Ниса (Жени)

*Објавено во Медина
176 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш кој ве создаде од еден човек. Од него создаде жена. И од нив расеа и мажи и жени многу. Плашете се од Аллах, со Чие име се повикувате, и меѓу роднините. Аллах, навистина, бдее врз вас!
2. Дајте го на јетимите имотот нивни, и не заменувајте го доброто со лошото, и не трошете го имотот нивни со имотот ваш. Тоа, секако, е голем грев.
3. А ако се плашите дека нема да бидете праведни кон јетимите жени, тогаш, венчавајте ги оние жени кои ви се дозволени: по две, по три, по четири. А ако, пак, се плашите дека нема да бидете праведни, тогаш, доста ви е една; или со оние кои ви се дадени во сопственост. Ете, така ќе бидете најдалеку од неправдата.
4. И дајте им ги на сопругите од се срце нивните венчани подароци, а, ако пак, оние ви подарат нешто од тоа, трошете го на најдобар начин и со уживање.
5. И не давајте го имотот ваш на безумните, кои Аллах ви ги даде да управувате со нив, а имотот нивни за нивна исхрана и облека трошете го, и зборувајте им учтиво!
6. И проверувајте ги јетимите се додека не стасаат за брак, и кога ќе усетите дека се зрели, тогаш, предајте им го имотот нивни. И не трошете го расипнички и брзо додека не пораснат. Кој е богат - нека се воздржи, а кој е сиромашен - нека троши скромно. Кога ќе им го предадете имотот нивни, побарајте присуство на сведоци. Доволно е полагањето сметка кај Аллах!

7. На мажите им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, и на жените им припаѓа дел од она што го оставиле родителите и ближните, било да е многу било да е малку: делот пропишан!
8. А ако се присутни при расподелбата од потесната фамилија, јетими и сиромашни, ним, од имотот, подарете им, и зборувајте им убави зборови.
9. А ако оние, пак, остават зад себе потомство без заштита нека се плашат. И нека се бојазливи од Аллах и нека зборуваат вистина.
10. Оние кои го јадат имотот на јетимите бесправно, навистина, фрлаат оган во стомаците свои; наскоро ќе се пржат во огнот Сеир.
11. Ете, Аллах ви остава во васиет, што се однесува до вашите деца, да им оставите: на машкото дел колку од две женски. А ако, пак, бидат женски повеќе од две ним им припаѓаат две третини од она што го оставил а ако е едно му припаѓа половина. А на родителите, за секој поединечно, шестина од она што го оставил ако има дете, а ако нема дете, во случај да го наследуваат родителите, на мајката и припаѓа една третина. А ако има браќа - на мајката и следува шестина. Ова е по васиетот и подмирувањето на долгот. Вие не знаете кои ви се поблиску, во поглед на корист, родителите ваши или синовите ваши. Тоа е наредба од Аллах. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!
12. И вам ви припаѓа половина од она што го оставаат жените ваши ако немаат дете, а ако имаат дете, вам ви припаѓа четвртина од она што го оставаат по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ним им припаѓа четвртина од она што ќе го оставите ако немате дете, а ако имате дете, ним им припаѓа осмина од она што ќе го оставите по направениот васиет со кој се одредува или по подмирувањето на долгот. А ако мажот и жената нема кому да остават, од нагорна или надолна лоза, а имаат брат или сестра - на секој од овие му припаѓа по една шестина, а ако ги има повеќе, тогаш, сите заедно учествуваат во третина по направениот васиет или по подмирувањето на долгот без да биде некој оштетен. Васиетот е од Аллах. Аллах е Зналец и Благ!
13. Ете, тоа се границите Аллахови. Оној кој е послушен на Аллах и на пејгамберот Негов ќе влезе во ценнетските бавчи низ кои реки течат. Во нив за навек ќе остане. Ете, тоа е победа голема!
14. А оној кој е непослушен на Аллах и на пејгамберот Негов, кој ги

преминува границите Негови, ќе влезе во огнот. И во него за навек ќе остане. За него има казна срамна.

15. Кога некоја од жените ваши ќе направи превземба побарајте четири сведоци против нив, а ако, пак, овие посведочат, тогаш, задржете ги во домовите додека не ги стигне смртта или додека Аллах не им отвори пат.
16. А ако, пак, двајцата тоа го направат, од вас, тогаш, прекорете ги, а ако се покаят и ако се поправат, тогаш, поминете преку тоа! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
17. Да, простувањето кај Аллах, навистина, е за оние кои ќе направат лошо од незнаење и кои потоа веднаш ќе се покаят - така, ним Аллах ќе им прости. А Аллах е Зналец и Мудар!
18. Простувањето не е за оние кои работат лоши дела. Кога некому од нив ќе му се приближи смртта, ќе рече: „Јас, навистина, сега се кајам.“ Не е, токму, ни за оние кои ќе умрат како неверници. За нив Ние подготвивме казна болна!
19. О верници, не ви е дозволено да ги наследувате жените спротивно на нивната волја. И не нанесувајте им штета за да грабнете дел од она што им го подаривте освен ако не направат очигледно срамно дело. И учтиво однесувајте се кон нив. А ако, пак, имате некаков презир кон нив можеби во она што ги презирате Аллах ќе ви даде добро големо.
20. А ако сакате да ја замените жената со друга жена и ако нејзе и давовте многу богатство од тоа ништо не земајте. Зарем тоа насилено ќе и го одземете. Тоа, очигледно, е грев!
21. И како ќе им го одземете кога бевте отворени еднисодружи и кога оние од вас добија цврст договор за брак.
22. И не венчавајте ги жените кои ги венчаваа вашите бабовци. Она што беше - веќе помина. Тоа е срамно дело, гнасота и лош пат, навистина!
23. Забранети ви се да станите во брак: мајките ваши, и ќерките ваши, и сестрите ваши, и сестрите на бабовците ваши, и сестрите на мајките ваши, и ќерките на брат ви и сестра ви, и мајките ваши кои ве доеја, и сестрите ваши по млеко, и мајките од жените ваши, и пасторките, кои се под ваша закрила од жените ваши ако со овие имавте брачен однос, но ако со нив сте немале брачен однос, немате грев. Забрането ви е да станите во брак и со жените на вашите ро-

дени синови и со две сестри истовремено. Она што беше - помина. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

24. и мажените жени, освен оние за кои ќе стекнете сопственост преку заробеништво; тоа е правило Аллахово за вас! А останатите ви се дозволени доколку посакувате, од имотот ваш, венчани подароци да им подарите, а не само блуд да направите. А жените ваши, со кои уживавате, па дајте им ја, според пропишаното, наградата нивна. И, доколку се спогодите по обврската, не ви е грев да се задоволите. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!
25. А оној меѓу вас кој не може, заради подарокот, да венча немажена жена, верничка, тогаш, нека се венча со верничка од оние девојки кои се преку заробеништво во ваша сопственост - а Аллах најдобро го знае вашиот иман - бидејќи вие сте едниодруги. Венчавајте ги, тогаш, со одобрување од нивните сопственици и дајте им ги подароците нивни учтиво како на честити жени кои не прават прелуба и кои не земаат пријатели скришно. А ако, пак, овие прават прелуба, како мажени, им припаѓа половина од казната предвидена за мажените жени. Ете, тоа е за оној од вас кој се плаши од прелуба. Но, за вас е подобро да се стрпите. Аллах е Простувач и Сомилосен!
26. Аллах посакува да ви објасни и да ве упати по патиштата по кои одеа оние пред вас, и да ви прости. Аллах е Зналец и Мудар!
27. Аллах посакува да ви прости, а оние кои се поведуваат по страстиите, посакуваат да ве турнат низ стрмнина голема.
28. Аллах посакува да ви олесни, а човекот е создаден слабичок.
29. О верници, не трошете го еднисодруги имотот ваш на недозволен начин. Трговијата, ако еднисодруги се договорите, не ви е забранета. И еднисодруги не убивајте се. Аллах, навистина, кон вас е Сомилосен!
30. А на оној што ќе го направи тоа насилено и неправедно Ние ќе го фрлиме во огнот. Ете, тоа за Аллах е многу лесно!
31. Ако ги избегнувате големите гревови, кои ви се забранети, Ние ќе ви ги прости малите гревови, и ќе ве воведеме низ благороден влез.
32. И не тежнејте кон она со што Аллах ве одликува еднинадруги. На мажите им припаѓа дел од она што го спечалија, а и на жените им припаѓа дел од она што го спечалија. Барајте од Аллах за да ви даде дел од добрината Своја. Аллах, навистина, знае се!

33. И Ние за секого оставивме наследници на она што ќе го остават родителите и ближните. А оние со кои склучи договор - дајте им го делот нивни. Аллах, навистина, е Сведок за се!
34. Мажите се појаки од жените според она што Аллах ги одликува еднинадруги и според имотот свој кој го трошат. Па, добри жени се оние кои се побожни и кои се чувари, во скришноста, на она што треба да се чува, и во што Аллах ги чува. А за оние за кои се плашите дека нема да бидат послушни - посоветувајте ги, одвојте ги во постелата и удрете ги! А ако, пак, ви се послушни не барајте начин зло да им нанесите. Аллах, навистина, е Возвишен и Голем!
35. А ако се плашите дека и двајцата ќе се разведат, тогаш, побарајте помирител од неговото семејство и помирител од нејзиното семејство: а ако двајцата посакуваат да се помириат - та, Аллах ќе ги помири. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!
36. И обожавајте го Аллаха и ништо немојте да му здружувате, и кон родителите, и кон ближните, и кон јетимите, и кон сиромашните, и кон соседите блиски и соседите далечни, и кон патниците, и кон оние кои со посредство на заробеништво ги поседувате - однесувајте се добро. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се надуени и горделиви!
37. Оние кои се скржавци и кои им наредуваат на луѓето скржавост и кои го кријат она што им го даде Аллах од добрината Своја. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна,
38. и оние кои го делат имотот свој во очиглед на луѓето и кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски. Оној кој Шејтанот го има за другар, навистина, колку лош другар има!
39. А што ќе им биде ако веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и ако делат од нафаката што Аллах им ја даде? Аллах за нив знае се!
40. Аллах никому нема да направи неправда ни колку трошка. А ако направи добро Аллах ќе му го удвои и од Себе ќе му даде награда голема.
41. Како, тогаш, кога ќе донесеме од секоја заедница по еден сведок, а тебе ќе те донесеме како сведок против нив!
42. На Денот тој, оние кои не веруваат и кои не беа послушни на пејгамберот, повеќе би посакале да ги покрие земјата. Од Аллах не ќе можат да сокријат ниту еден збор.

43. О верници, не пристапувајте во намаз во пијана состојба се додека не знаете што зборувате, ниту џунуби додека не се избањате, освен ако сте на пат. А ако сте болни и ако сте на пат, или некој изврши нужда или пак се состанете со жените, а не најдете вода, тогаш, земете тејеммум со чиста прашлива земја. Со неа, со испрашените раце, допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах, навистина, е Помилувач и Сомилосен!
44. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како работат со беспакето: посакуваат да скршнате од правиот пат.
45. Аллах најдобро ги знае непријателите ваши. Аллах е Доволен Защитник и Доволен Поддржник!
46. Од Еvreите има кои го одземаат вистинското значење на зборот и зборуваат: „Чувме ама не сме послушни“ или: „Чуј ама никој нека не те чуе“ или: „Дај ни предност“ превртувајќи со јазиците свои и напаѓајќи ја верата. А кога тие би рекле: „Слушнавме и послушни сме“ и: „Чуј, и погледни не!“ ќе беше тоа, тогаш, подобро за нив, и поисправно. Но, Аллах ги проколни заради неверството нивно. Меѓу нив веруваат само малкумина.
47. О вие, на кои ви е дадена Книгата, верувајте во она што Ние го објавивме, што е Потврда за она што веќе е при вас, пред Ние да ги избришеме лицата и не им дадеме изглед како што е задната страна или пред да ги проколниме онака како што ги проколнивме претставниците на Сабота. Наредбата Аллахова е делотворна!
48. Аллах, навистина, нема да прости да Му се здружува здруженик, а се, освен ова, простира кому сака. А оној кој Му здружува на Аллах здруженик, тој, лажејќи, прави голем грев.
49. Не ги гледаш ли оние кои ги чистат своите души? Но, не! Аллах чисти кого сака. И ним не ќе им се направи штета ни колку голушка урмина.
50. Гледај како фрлаат лага врз Аллах. Ова е доволно за да се направи јасен грев!
51. Не ги гледаш ли оние на кои им е даден дел од Книгата како веруваат и во волшебништво и во Тагут, и кои зборуваат за невериците: „Овие се поисправни од оние кои веруваат исправно.“
52. Тие се оние кои Аллах ги проколни: а на оној што ќе го проколни Аллах - тој никогаш не ќе најде поддржник!
53. Или кога оние би им дале удел во власта, тогаш, ни најмалку нема да даваат на лугето,

54. или им завидуваат на луѓето за она што им го даде Аллах од добри-ната Своја. И на семејството Ибрахимово Ние му дадовме и Книга и Мудрост и власт голема!
55. Па, од нив имаше и кои веруваа во тоа и од нив имаше кои одвраќаа од тоа. Џехеннемот Сеир е доволен за нив!
56. На оние кои, навистина, не веруваат во ајетите Наши ќе ги фрли-ме во огнот, сигурно: Кога кожите нивни ќе се испечат Ние ќе ги замениме со други кожи за да ја искусат казната. Аллах, секако, е Силен и Мудар!
57. На оние кои веруваа и кои работеа добри дела Ние ќе ги воведеме во бавчите ценнетски низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат, и за нив во Ценнетот има чисти жени, и Ние ќе ги воведеме во сенка ладна.
58. Аллах, навистина, ви наредува да им ги дадете на луѓето аманетите нивни, и кога ќе судите меѓу луѓето да судите праведно. Советот со кој ве советува Аллах, секако, е најдобриот. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
59. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот и на оние меѓу вас кои ви се претпоставени. Ако не се согласувате во нешто, доколку верувате во Аллах и во Денот ахиретски, тогаш, обратете се до Аллах и до пејгамберот. Ете, тоа е најдоброто објаснување!
60. Не ги гледаш ли оние кои мислат дека веруваат во она што ти се објавува и во она што беше пред тебе објавено; посакуваат да им се суди пред Тагут а веќе им беше наредено да не веруваат во него. Шејтанот сака да ги талне во беспаќе далечно.
61. И кога ќе им се каже: „Дојдете кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот“ - ќе ги видиш дволичните како сосема одвраќаат од тебе!
62. Па, како ќе биде кога ќе им се случи несреќа заради она што го направија рапете нивни? Потоа ќе ти дојдат, колнејќи се во Аллах: „Ние само сакаме да направиме добро и да има разбирање.“
63. Оние за кои Аллах знае што има во срдата нивни. Не обрнувај им, тогаш, внимание, посоветувај ги и кажи продорни зборови!
64. Ние испративме пејгамбер само да му се биде послужен со одобре-нието Аллахово. А оние кои направија зулум за себеси да дојдат кај тебе и да побараат, навистина, прошка од Аллах и за нив пеј-гамберот да побара прошка - ќе видат дека Аллах е Простувач и Сомилосен!

65. Но, не! Се колнам во Господарот твој! Оние не ќе веруваат се додека не те именуваат за судија за она за што се расправаат еднисодруги, се додека, потоа, не усетат во душите свои - за она за што ќе им пресудиш - теснотија, и се додека потполно не се предадат.
66. А Ние да им пропишавме: „Убивајте се!“ или: „Истерувајте се од огништата ваши“ - тоа ќе го направеа само мал број од нив. А да постапеа според она со што се советуваа ќе беше подобро за нив и ќе беа поцврсти во верата,
67. тогаш ќе им дадевме, од Наша страна, награда голема,
68. и Ние ќе ги насочевме по патот вистински!
69. На Аллах и на пејгамберот послушните ќе бидат со оние кои Аллах ги дарува со добрината Своја: пејгамберите, искрените, шехидите и добрите. Е, само колку добри другари се тие!
70. Ете, тоа е добрината Аллахова; доволно е што Аллах знае!
71. О верници, не напуштајте ги претпазливостите ваши, тргнете во мали дружини или тргнете во големи дружини!
72. Од вас има, навистина, и такви кои ќе се откажат и кои, ако ви се случи несреќа, велат: „Аллах ме дарува со Неговата благодат со тоа што не бев со нив присутен.“ -
73. а, ако, пак, ви се случи да победете, со добрината Аллахова, ќе речат, сосем сигурно, како да немаше никаква љубов меѓу вас и меѓу Него: „Каква штета, па, да бев со нив ќе имав добивка голема!“
74. Па, нека се борат на Аллаховиот пат оние кои го продаваат овој свет за Ахирет. А на оној кој се бори на Аллаховиот пат, било да загине било да победи, Ние ќе му дадеме награда голема!
75. И што ви е па не се борите на Аллаховиот пат за потлачените: мажите, жените и децата кои зборуваат: „Господаре наш, извади не од оваа наслеба чии жители се насиљници; помогни ни Твојот удел да ни биде заштитник, и помогни ни Твојот удел да ни биде поддржник!“
76. Оние кои веруваат се борат на Аллаховиот пат, а оние кои не веруваат, се борат на шејтановиот пат. Борете се, тогаш, против пријателите шејтански. Сплетката на Шејтанот, навистина, е слаба!
77. Зарем не ги виде оние на кои им е речено: „Запрете ги рацете, намаз извршувајте и зекат давајте!“ И бидејќи им беше пропишана борбата, една дружина меѓу нив се застрашуваше од луѓето, како што е застрашувањето од Аллах, или некое застрашување уште

посилно, велејќи: „Господаре наш, зошто ни пропиша борба? Да не поштедеше до едно време блиско?“ Кажи: „Уживањето на овој свет е мало. За богобојазливиот... та, Ахирет е подобар. Нема да ви се наштети ни колку трошка.“

78. И каде било да се најдете... та, смртта ќе ве стигне. Па, било да сте и во кули високи. А ако ги снајде добро зборуваат: „Ова е од Аллах“, а ако, пак, ги снајде зло, зборуваат: „Ова е од тебе“ Кажи: „Се е од Аллах.“ Но, што е со оние луѓе? Ни малку не разбираат од говорот?
79. Секое добро што ќе ти се случи - та, од Аллах е, а за секое зло што ќе ти се случи - та, од тебе е. Ние за луѓето пејгамбер испративме. Доволно е што Аллах е Сведок!
80. Оној кој е послушен на пејгамберот тој е послушен и на Аллах. А оној кој ги врти плеките - та, Ние не те испративме како нивни чувар!
81. Оние зборуваат: „Послушност!“ И кога те напуштија една дружина меѓу нив, тогаш, ноќе, замислуваат нешто друго. А Аллах го пишува она што го зборуваш во сон. Избегнувај ги! Потпри се врз Аллах! Аллах е Доволен Закрилник!
82. Зошто оние не размислуваат за Кур’анот? Да беше тој од некој друг, а не од Аллах, во него ќе најдевте сигурно несогласија големи.
83. А кога ќе им дојде некоја вест за безбедноста или за загриженоста ја разгласуваат. А ако ја пренесат на пејгамберот или на оние меѓу нив, кои наредуваат, би го знаеле оние меѓу нив она што би можеле да го знаат. А добрината и милоста Аллахова да не е кон вас, освен мал број, ќе го следевте Шејтанот.
84. Па, бори се на Аллаховиот пат - одговорноста твоја е само твоја - и поттикнувај ги верниците. Само Аллах може да ја допре силата на оние кои не веруваат. Силата и казната Аллахова се најјаки!
85. На оној кој се залага за добро посредување му припаѓа еден дел од тоа, а на оној кој се залага за зло посредување му припаѓа дел од одговорноста за тоа. Аллах бдее над се!
86. А кога ќе бидете поздравени, отпоздравете и вие со поздрав уште подобар или возвратете го истиот. Аллах, навистина, ќе пресуди за се!
87. Аллах, нема друг бог освен Него! На Денот суден, во кој нема сомнение, Он ќе ве зbere. А кој има од Аллаховите зборови поискрени?

88. Што ви е па да се одделите во две дружини во врска со дволичните? А Аллах ги потисна заради она што го спечалија. Посакувате ли да го упатите оној кого Аллах го остави во заблуда? А оној кого Аллах го остава во заблуда никогаш не може да го најде патот!
89. Оние би сакале вие да бидете неверници како што оние се неверници: да бидете еднакви. Па, нив не земајте ги за заштитници се додека не се иселат на Аллаховиот пат. А ако ги свртат плеките - тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги најдете. Од нив не земајте ни заштитник ни поддржник!
90. освен оние кои ќе се сокријат кај племе помеѓу кое и вас има договор, или кои вам ќе ви дојдат а не си дозволуваат нивните срца да се борат против вас или, пак, да се борат против луѓето свои. А Аллах да сака моќта нивна ќе ја управи против вас и оние, тогаш, ќе се борат против вас. Па, ако не ве задираат и ако не се борат против вас - и ви понудат мир, Аллах не ви даде за право да бидете против нив.
91. Вие ќе наоѓате и други кои посакуваат да бидат безбедни кај вас и кај луѓето нивни. Секојпат кога ќе се повикаат кон сплетка ... та, прифаќаат. Па, ако ве задираат, и ако не ви нудат мир и ако не ги спуштат рацете, тогаш, пофаќајте ги и убивајте ги каде било да ги стигнете. Што се однесува до нив, Аллах ви дозволува против нив јасна власт.
92. Верник не може да убие верник освен по грешка. Оној кој ќе убие верник погрешно, тогаш, треба да ослободи еден роб верник и да даде крвнина на членовите од неговото семејство освен ако не ви смиливаат. А ако е од оној народ кој ви е непријател а е верник треба да се ослободи роб верник. А ако е од оној народ меѓу кого и вас има примирје нека даде крвнина на членовите од семејството негово и нека ослободи роб верник. Па, ако не најде, нека пости два месеца, едензадруг, баражки прошка од Аллах. А Аллах е Знaleц и Мудар!
93. А оној које ќе убие верник намерно, тогаш, казната негова е Цехен немот. Во него за навек ќе остане. Аллах врз него ќе го разлезе гневот Свој, ќе го проколни и ќе му подготви казна голема.
94. О верници, кога ќе тргнете на Аллаховиот пат мислете добро, и на оној кој ќе ви упати поздрав, не велете му: „Ти не си верник!“ Ги барате ли добрата од животот на овој свет? Па, кај Аллах има богатство големо. И вие порано бевте како нив па Аллах ви даде

предност. И мислете добро! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!

95. Не се еднакви верниците кои остануваат дома - освен неспособните - и оние коие се борат на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој. Оние кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотот свој и со животот свој, Аллах ги одликува со еден степен над оние кои остануваат дома. Аллах на сите им вети награда. Аллах ги одликува со награда голема оние кои се борат над оние кои остануваат дома;
96. со степените Негови, прошка и милост. Аллах е Простувач и Сомилосен!
97. На оние кои ќе си нанесат зло за себеси, мелеките кога ќе им ги земаат душите, ќе им речат: „Што беше со вас?“ Ќе речат: „Бевме потчинети на земјава“. Ќе речат: „Не беше ли земјава Аллахова широка да не можете да се иселите?“ Па, Цехенинемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
98. Освен за немоќните мажи, за жените, за децата кои не можат да се снајдат и кои не можат да се управват по патот.
99. Ним Аллах, има надеж, да им прости. Аллах е и Помилувач и Простувач!
100. Оној кој ќе се исели на Аллаховиот пат на земјата ќе најде многу места и простор. А оној кој ќе излезе од својот дом, иселувајќи се кон Аллах и пејгамберот Негов и кого ќе го затекне смртта, наградата негова е - Аллахова. А Аллах е Простувач и Сомилосен!
101. А кога ќе кренете на пат по земјата, ќе немате грев да го скратите намазот. И ако се плашите дека неверниците, ќе ви направат сплетка. Неверниците се, навистина, ваши очигледни непријатели!
102. А кога ќе се најдеш меѓу нив и кога ќе извршуваши намаз со нив, една дружина од нив нека клања намаз со тебе, и нека го земе оружјето свое. Кога ќе паѓате на сеќде, тогаш, нека оние бидат зад вас, и нека дојде друга дружина која не извршила намаз и нека изврши заедно со тебе, и нека го земе оружјето и нека внимава зашто неверниците би сакале вие да не внимавате на оружјето ваше и на товарот ваш па да навалат врз вас во еден замав. Немате грев ако сте спречени од дожд, или ако сте болни, да го положите оружјето ваше, но, сепак, бидете внимателни! Аллах, навистина, на неверниците им подготви казна срамна!

103. А кога ќе завршите со намазот, тогаш, споменувајте Го Аллаха и стоејќи и седејќи и лежејќи. А кога сте безбедни, тогаш, навистина, намаз извршувајте. Намазот за верниците, секако, е пропишан во време одредено.
104. И во потрагата на непријателите не малаксајте! Ако, според тоа, вие поднесувате бол... па и тие, навистина, поднесуваат бол, онака како што и вие поднесувате. Вие од Аллах се надевате на она што тие не се надеваат. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!
105. Ние, навистина, ти објавивме Книга со вистина за да судиш меѓу луѓето со она што Аллах ти го обелодени... И немој да бидеш оптоварен со предавниците!
106. И барај прошка од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
107. И не расправај за оние кои самите себеси се изневерија! Аллах, навистина, не го љуби изневерникот и грешникот!
108. Бараат да се скријат од луѓето, а не бараат да се скријат од Аллах, и Он, токму, е со нив и кога дрдорат зборови со кои Он не е задоволен. Аллах го опфаќа она што го работат!
109. Ете, вие сте тие кои разговарате со нив за овој свет, но пред Аллах, на Денот суден, кој ќе разговара со нив? Или кој ќе биде закрилникот нивни?
110. Оној кој сработи зло или кој себеси си наштети, потоа побара прошка од Аллах - ќе го најде Аллаха Простувач и Сомилосен!
111. Оној кој ќе спечали грев, навистина, ќе го спечали за себеси. Аллах, секако, е Зналец и Мудар!
112. А оној кој ќе спечали пропуст или грев па го припише на оној кој не е крив, јасно, ќе понесе и клетва и грев.
113. А да не беше добрината Аллахова кон тебе и милоста Негова една дружина од нив имаше намера да те натера во заблуда, но оние самите себеси во заблуда се натераа, и во ништо не ти наштетија. Аллах ти објави и Книга и Мудрост, и те поучи со она што не го знаеше. Добрината Аллахова кон тебе, навистина, е голема!
114. Нема никакво добро во состаноците нивни тајни освен оној кој наредува садака или јавно добро или слога меѓу луѓето. А на оној кој ова го работи заради задоволствата Аллахови Ние ќе му дадеме награда голема!

115. Оној кој ќе се одвои од пејгамберот, бидејќи му беше објаснет Патоказот, и кој ќе следи друг пат од оној на верниците, Ние ќе го свртиме онака како што се врти тој: ќе го фрлиме во Цхеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
116. Аллах, навистина, нема да прости да му се припише здруженик, а ќе прости, кому сака, се друго освен тоа... Оној кој му припишува здруженик на Аллах веќе паднал во беспаќе далечно.
117. Оние повикуваат освен Него: се повикуваат на жени кипови, се повикуваат само на Шејтанот непослушен:
118. Аллах него го проколни. Рече: „Ќе им го одземам, сигурно од робовите Твои, делот пропишан.
119. И сосем сигурно ќе ги скршнувам, и сосем сигурно ќе им донесувам лажни надежки, и сосем сигурно ќе им наредувам, и сосем сигурно ќе му ги сечат ушите на добитокот, и сосем сигурно ќе им наредувам па ќе го менуваат творењето Аллахово.“ А оној кој ќе го земе Шејтанот за пријател, а не Аллах, ќе се нурне во пропаст очигледна.
120. Он им нуди ветувања и ги изневерува. А Шејтанот ветува само измама.
121. Пребивалиштето нивно е - Цхеннемот. И од него не ќе можат да се спасат.
122. На оние кои веруваат и кои прават добри дела Ние ќе ги воведеме во бавчи ценнетски низ кои реки течат; во нив за навек ќе останат. Ветувањето Аллахово е - вистинско ветување. А кои се поискрени зборови од Аллаховите!?
123. Тоа не зависи ни од желбите ваши ни од од желбите на Следбениците на Книгата. Кој ќе направи зло ќе се казни и не ќе најде, освен Аллах, ни заштитник ни поддржник.
124. И оној кој ќе направи добро дело, верник: машко или женско... онаквите ќе влезат во Ценнетот и не ќе им се нанесе зло ни колку голушка од урма.
125. А кој има подобра вера од оној кој го предава лицето на Аллах, а доброчинител е? Ја следи чистата вера Ибрахимова. А Аллах Ибрахима го прифати за пријател!
126. И се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах опфаќа се!

127. И оние бараат од тебе решенија во врска со жените. Кажи: „Аллах ви донесува решение за нив - и она што ви е кажувано во Книгата - и за жените јетими на кои вие не им го давате она што е пропишано, а вие сакате да склучите брак, и за нејаките деца - и кон јетимите да бидете праведни. И за секое добро кое ќе го спечалите - па, Аллах, навистина, го знае тоа!“
128. Ако некоја жена се плаши од безверието на нејзиниот маж или од рамнодушноста - тогаш, немаат грев да се склучи договор меѓу нив; договорот е најдобар, зашто душите се наклонети кон лакомост. Ако правите добро и ако се плашите - Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!
129. И колку да сакате вие никогаш не ќе можете праведно да се однесувате кон жените ваши. Кон никаква наклонетост, тогаш, не понесувајте се, една од нив во неизвесност да ја оставите. А, ако се договорите и ако се плашите, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
130. Ако двајцата се разделат, Аллах од дарежливоста Своја, ќе им даде во изобилие. Аллах е Неизмерен и Мудар!
131. Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! На оние кои беа пред вас, на кои им е дадена Книгата, а и вам, во наредивме да се плашите од Аллах и да верувате зашто, навистина, се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!
132. Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах е Доволен Заштитник!
133. Кога би сакал, Он би ве снемал, - о луѓе! - и би донел други место вас. Аллах, навистина, е Кадар за тоа!
134. Кој сака награда на овој свет - та, кај Аллах е наградата на овој свет и на Ахирет. Аллах е Слушач и Гледач!
135. О верници, бидете постојани при правдината, сведочете заради Аллах, било да е тоа против вас или против родителите или против блиските, иако е богат или сиромав, зашто Аллах има предност над нив. Не следете ја страста, па да бидете неправедни! А, ако ја забиколувате или ако сте рамнодушни кон правдината, па, Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!
136. О верници, верувајте во Аллах, и во пејгамберот Негов и во Книгата која ја објави на пејгамберот Свој и во секоја книга која ја објави порано. Оној кој не верува во Аллах и во мелеките Негови и во

книгите Негови, и во пејгамберите Негови и во Денот ахиретски веќе талнал по беспакето далечно!

137. На оние кои веруваат а потоа не веруваат па потоа веруваат, па потоа не веруваат и потоа го зголемуваат неверувањето... Аллах никогаш не ќе им прости и не ќе ги упати по патот.
138. Извести ги дволичните дека, навистина, за нив има казна болна,
139. оние кои, навистина, ги земаат за пријатели неверниците а не верниците. Кај нив ли ја посакуваат силата? Па, сета сила, навистина, на Аллах му припаѓа!
140. За вас, во Книгата, е веќе објавено: Кога ќе слушнете како Аллаховите ајети некој од вас не ги признава и ги исмева... не седете со нив додека не навлезат во друг разговор инаку, навистина, ќе бидете слични на нив. Аллах, секако, во Џехеннемот ќе ги збере сите: и дволичните и неверниците.
141. Оние кои остануваат во исчекување на вашиот поглед - ако ви дојде победата од страна на Аллах, зборуваат: „Не бевме ли со вас?“ - а ако на неверниците им дојде дел од победата, зборуваат: „Немавме ли прилика да ве победиме? Нели ве заштитивме од верниците?“ Па, Аллах ќе ви пресуди на Денот суден. И Аллах никогаш не ќе дозволи неверниците да изнајдат начин против верниците.
142. Дволичните, навистина, настојуваат да го измамат Аллаха, но Аллах нив ги мами. И кога се исправаат намаз да извршат се исправаат mrзливо само заради тоа да ги гледаат луѓето, а Аллаха само малку го споменуваат;
143. се двоумат во тоа: не се приклонуваат ни кон овие ни кон оние. За оној за кого Аллах ќе определи да биде во беспаке... за него никогаш не ќе најдеш пат.
144. О верници, не земајте ги неверниците за пријатели, за да ги оставите верниците. Посакувате ли да донесете за Аллах јасна власт против себе?
145. Дволичните, навистина, ќе бидат во најдлабоката бездна на огнот. За нив не ќе најдеш поддржник;
146. освен за оние кои ќе се покајат и ќе се поправат и кои ќе се држат за Аллах и кои ќе ја предадат чиста својата вера на Аллах. Па, таквите се со верниците. А Аллах на верниците ќе им даде награда голема!

147. Аллах не работи на тоа да ве казни ако се заблагодарите и ако верувате. Аллах е Благодарен и Знaleц!
148. Аллах не сака да се зборува за зло на висок глас; може само оној кому му е нанесено зло. Аллах е Слушач и Знaleц!
149. Ако го обелоденувате доброто или ако го криете или ако приступувате за некое лошо дело - та, Аллах, навистина, е Помилувач и Кадар!
150. Оние кои, навистина, не веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои сакаат да направат разлика во верувањето меѓу Аллах и пејгамберите Негови, и кои зборуваат: „Во нешто веруваме а во нешто не веруваме,“ - и кои сакаат меѓу тоа да прифатат некој пат
-
151. да, онаквите, се вистински неверници. А за неверниците Ние подготвивме казна срамна.
152. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберите Негови, и кои не прават разлика меѓу нив, кој било од нив... Он ќе им ја даде наградата нивна. Аллах е Простувач и Сомилосен!
153. Следбениците на Книгата од тебе бараат да им спуштиш Книга од небо. А оние веќе од Муса бараа и повеќе од тоа. Па, зборуваа: „Покажи ни го Аллаха, очигледно.“ И заради зулумот нивни молња ги шибна, и потоа прифатија теле. По јаснотиите кои веќе им дојдоа! И затоа Ние им противиме. И на Муса Ние јасен доказ му дадовме.
154. И заради договорот нивни, над нив, Ние рид подигнавме, и им рековме: „Влезете низ врататаничкум!“ И им рековме: „Не правете престап за Сабота,“ - и од нив Ние црсто го прифативме Договорот.
155. Сето тоа дојде заради нивното кршење на договорот нивни, и неверувањето нивно во ајетите Аллахови и убивањето на пејгамберите бесправно, и зборувањето нивно: „Срцата наши се замрачени.“ Но не! Аллах нив ги запечати со неверувањето нивно. Па, само малкумина веруваа,
156. и заради неверувањето нивно, зборувањето нивно и клеветите големи за Мерјем,
157. и заради изјавата нивна: „Да, ние, навистина, го убивме Христа,“ Иса, синот на Мерјем, Аллаховиот пејгамбер. Не го убија и не го распнаа! Туку тоа им се причини. А оние кои, навистина, не се согласија во тоа, во сомневање се: ништо не знаеја за него, само се сомневаа... Не го убија сигурно,
158. туку Аллах го дигна кон Себе. Аллах е Силен и Мудар!

159. И никој од Следбениците на Книгата нема сигурно да не поверува во тоа пред смртта своја; на Денот суден ќе биде сведок против нив.
160. И заради зулумот на оние Евреи и заради одвраќањето нивно од Аллаховиот пат на многумина... Ние им ги забранивме некои од добрата кои им беа дозволени;
161. земаа и лихва а веќе им беше забранета; и бесправно го трошеа имотот на луѓето. А за неверниците од нив Ние подготвивме казна болна.
162. Но, оние кои се нурнаа во знаење од нив, и верниците... веруваат во она што е објавено до тебе и во она што е објавено пред тебе... и оние кои извршуваат намаз, и кои даваат зекат, и кои веруваат во Аллах и во Денот суден. Ние ќе им дадеме награда голема!
163. Ние, навистина, ти објавивме онака како што му објавивме на Нуҳ и на пејгамберите по него. Му објавивме и на Ибрахим, и на Исмаил, и на Исхак, и на Јакуб, и на внуците, и на Иса, и на Ејуб, и на Јунус, и на Харун; а на Сулејман и на Давуд Зебур им дадовме:
164. имаше пејгамбери за кои Ние веќе ти кажувавме порано и пејгамбери за кои не ти кажувавме. А Аллах со Муса зборуваше, сигурно -
165. пејгамбери, радосници и опоменувачи за да луѓето немаат по пејгамберите доказ пред Аллах. А Аллах е Силен и Мудар!
166. Но, Аллах сведочи за она што ти е објавено; со Свое знаење го објави. А и мелеките сведочат. А Аллах е Доволен за Сведок.
167. Оние, навистина, кои не веруваа и кои одвраќаа од Аллаховиот пат веќе талнаа по беспаќето далечно.
168. Оние, навистина, кои не веруваа и кои зулум правеа... ним Аллах не им прости и не им го покажа патот,
169. освен патот цхен nemски; во него за навек ќе останат. А за Аллах тоа е едноставно.
170. О луѓе, веќе пејгамберот ви дојде со вистината. Од Господарот ваш. Верувањето... та, подобро е за вас. А ако не верувате... та, навистина, се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах е Зналец и Мудар!
171. О следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, и за Аллах само вистина зборувајте! Месих, Иса синот на Мерјем, е пејгамбер Аллахов, Зборот Негов, кој Он го фрли во Мерјем, Дух

од Него. Е па, верувајте во Аллах и во пејгамберите Негови, и не зборувајте „тројца“. Престанете, тоа е подобро за вас! Аллах, наистина, е еден Бог. Нека е славен Он! Зарем Он да има дете? Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А Аллах, секако, е Доволен Закрилник!

172. На Месих никогаш не ќе му биде мака да биде роб Аллахов а ниту на мелеките блиски. А на оној кому му е мака да прави ибадет на Аллах, кој се противи - та, набргу Аллах сите ќе ги зbere кај Себе!
173. Што се однесува до оние кои веруваат и кои работат добри дела, тогаш, Ние ќе им ги врачиме наградите нивни, и ќе им се зголемат од добрината Негова. А оние, пак, кои презираат и кои се противат ќе се казнат со казна болна. Онаквите, освен Аллах, не ќе најдат ни заштитник ни поддржник!
174. О луѓе, доказ, секако, ви дојде. Од Господарот ваш. И светло јасно Ние ви спуштивме.
175. А што се однесува до оние кои веруваат во Аллах и кои цврсто се држат за тоа... нив ќе ги воведе во милоста Своја, и во добрината Своја, и ќе ги упати, по патот вистински, кон Себе.
176. Оние бараат од тебе решение. Кажи: „За умрениот кој нема никого што ќе го наследи, Аллах ви дава решение: Ако некој умре кој нема дете а има сестра нејзие и припаѓа половина од она што ќе го остави, а и тој ќе ја наследи неа, ако оваа нема дете. А ако се две ним им припаѓаат две третини од она што ќе го остави. А ако има браќа и сестри - тогаш на машкото му припаѓа еднаков дел од делот на двете женски. Аллах, за да не скршнете, ви објаснува. Аллах знае се!“

Сура 5

Ел-Маида (Софра)

*Објавено во Медина
120 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О верници, исполнувајте ги обврските. Ви се дозволуваат домашните животни, освен она за кое ќе ви биде кажано. Не ви е дозволено да ловите додека сте во ихрами. Аллах, навистина, го определува она што го посакува!
2. О верници, не осквернувајте ги прописите Аллахови, ни светиот месец, ни курбаните - оние со џердани украсени, ни упатените кон Храмот свет кои ја посакуваат од Господарот свој и добрината и задоволството. А кога, пак, ќе помине времето на вашиот хаџ дозволено ви е да ловите. А омразата што ја имате кон некои луѓе кои ве одвраќаат од Месцидул-Харам никако нека не ве натера да нападнете единадруги; помагајте се и во доброчинство и во богојазливост. И не помагајте се единисодруги во грев и во непријателство! И плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!
3. Забрането ви е: и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, и она што е задавено и погодено, и она што е урнато, и со рог прободено, или од звер начнато - освен ако го имате заклано пред да е усмртено, и она што е заклано на жртвеници, и да ја претскажувате иднината со фрлање стрели. Тоа ви е се порок. Денес, неверниците, изгубија надеж во верата ваша; та, не плашете се од нив, туку од Мене плашете се! Денес ви ја надополнив верата ваша и го исполнив благодатот Мој кон вас, и задоволен сум Исламот да ви биде вера. Ако некој се најде во неволја, кога гладот мете, не сакајќи да падне во грев... па, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

4. Те прашуваат што им е дозволено, кажи: „Дозволени ви се добрата, и она што го запознавате: ловот на животните кои се за тоа поучени онака како што ве поучи Аллах. И јадете го она што оние ќе го фатат за вас, и при тоа, споменувајте го името Аллахово. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!
5. Денес ви се дозволуваат добрата; дозволена ви е храната на оние на кои им е дадена Книгата, а и храната ваша е дозволена за нив. Дозволени ви се чесните жени вернички, и чесните жени вернички од оние на кои им е дадена Книгата пред вас кога ќе им ги дадете нивните венчани подарици за да се ожените а не блуд да правите со нив, и да не ги земате за љубовници. Оној кој не верува во верата, тогаш, му пропаѓа делото негово и на Ахирет ќе биде меѓу презрените!
6. О верници, кога ќе се исправите намаз да извршите, измијте ги вашите лица и вашите раце до лактовите, а главите ваши допрете ги со влажна рака, а нозете ваши до зглобовите. А ако сте џунуби, тогаш, избањајте се. А ако сте болни или ако сте на пат или ако некој од вас изврши нужда, или ако се состанете со жените а при тоа не најдете вода, - тогаш рацете ваши допрете ги на чиста земја и со нив допрете ги лицата ваши и рацете ваши. Аллах не сака да ве остави во неприлика. Он сака да ве очисти и да го исполни благодатот Свој кон вас за да бидете благодарни!
7. И сеќавајте се на благодатот Аллахов кон вас и на договорот кој го склучивте со Него кога рековте: „Слушаме и послушни сме.“ Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, го знае она што е во градите!
8. О верници, бидете истрајни во тоа и, заради Аллах, сведочете праведно. И омразата кон еден народ нека не ве натера да бидете неправедни. Бидете праведни. Праведноста е поблиску до богобојазливоста. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!
9. На оние кои веруваат и кои прават добри дела Аллах им вети и прошка и награда голема,
10. а оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши оние се жители цехен nemски!
11. О верници, сеќавајте се на благодатот Аллахов кон вас кога една дружина сакаше да ги пружи нивните раце над вас па Он ги запре рацете нивни. Плашете се од Аллах! Та, врз Аллах нека се потпираат верниците!

12. И Аллах веќе го прифати Договорот со синовите Исраилови. И од нив испративме дванаесет старешини. И Аллах рече: „Јас сум со вас, навистина! И ако намаз извршувате, и ако зекат давате, и ако во пејгамберите Мои верувате и ако им помагате и ако на Аллах му дадете заем добар ќе ги отстранам од вас лошотииите ваши и ќе ве воведам во бавчите ценнетски низ кои реки течат. И кој од вас по тој договор не верува - скршнува по лошиот пат, секако!“
13. И бидејќи го прекршија договорот свој, ги проколнивме и ги затврд-навме срцата нивни; зборовите на договорот од некои места ги пре-иначија и заборавија на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И постојано, освен мал број од нив, ќе ги гледаш како го изневеруваат Договорот. Па, прости им и оддалечи се од нив! Аллах, навистина ги љуби доброчинителите!
14. и од оние кои зборуваат: „Ние сме христијани.“ Ние го прифативме Договорот нивни. Па, оние заборавија на еден голем дел од она со што беа опоменувани. И меѓу нив Ние уфрливме и непријателство и омраза се до Денот суден. Потоа ќе бидат известени од Аллах за она што го работеа.
15. О Следбеници на Книгата, ви дојде, секако, наш пејгамбер кој ви објаснува голем дел од Книгата - што бевте го криеле, а преку голем дел поминува. Ви дојде од Аллах Светлина и Книга јасна.
16. Со неа Аллах ги упатува кон патиштата спасувачки оние кои го следат задоволството Негово и ги изведува, со одобрението Своје, од темнина во светлина, и ги упатува по патот вистински.
17. Не веруваат, секако, оние кои зборуваат: „Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем“ Кажи: „Кој може нешто да присвои од Аллах ако Он посака да го уништи Месих, синот на Мерјем и неговата Мајка и се она што е на Земјата?“ Власта и на небесата и на Земјата и меѓу нив е - Аллахова! Он твори со посак Свој, и Аллах е Кадар за се!
18. И Ереите и христијаните зборуваа: „Ние сме синови Аллахови и љубимци Негови.“ Кажи: „Зошто, тогаш, Аллах ве казнува за гревовите ваши?“ Но не! Вие сте луѓе, од оние кои Он ги создаде. Аллах некого со посак Свој наградува, а некого, со посак Свој, казнува. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова. Свратилиштето е - кон Него!
19. О Следбеници на Книгата, ви дојде пејгамбер Наш да ви објасни, по прекинот на пејгамбери, за да не речете: „Не ни дојде ни: радосник

ни опоменувач.“ А веќе ви дојде и радосник и опоменувач. А Аллах е Кадар за се!

20. И кога Муса му рече на народот свој: „О народе мој, сетете се на Аллаховиот благодат кон вас кога Он, меѓу вас, испрати пејгамбери и кога ве определи за владетели, и кога вам ви го даде она што не му е дадено на ниеден народ.
21. О народе мој, влезете во Светата земја која Аллах ви ја одреди. Не повлекувајте се назад: Па, ќе се вратите поразени.“
22. Рекоа: „О Муса, во неа се наоѓа еден народ насилнички. И Ние не ќе влеземе во неа се додека не излезат од неа. Ако излезат од неа, тогаш, Ние ќе влеземе.“
23. Два човека од оние кои се плашеа, исполнети со задоволство Аллахово, рекоа: „Влезете им низ вратата. Ако влезете низ неа па, вие, навистина, победници сте! Потпирајте се, тогаш, врз Аллах ако сте верници!“
24. Рекоа: „О Муса, Ние никогаш, навистина, не ќе влеземе во неа додека се оние таму. Влезете ти и Господарот твој, и борете се. Ние овде ќе отседнеме, навистина!“
25. Рече: „О Господаре, јас, навистина, владеам само со себе и со мојот брат. Направи, тогаш, разлика меѓу нас и народот расипан!“
26. А Аллах рече: „Е, таа земја им е забранета: четириесет години талкаат по земјата, па, ти не грижи се за народот расипан!“
27. И кажувај им го кажувањето сосем вистинско за синовите Адемови. Кога оние поднесоа жртва и, ете, од едниот беше примена, а од другиот не беше примена. Едниот рече: „Ќе те убијам“ Рече: „Аллах, навистина, ги прими од богобојазливите.
28. Кога би ја пружил раката твоја да ме убиеш јас никогаш не би ја пружил ракава моја да те убијам. Да, јас се плашам од Аллах, Господарот на световите!
29. Јас, навистина, сакам да го понесеш и мојот грев и твојот грев и на тој начин да станеш меѓу жителите на огнот. Ете, тоа е награда за зулумкарите!“
30. И го поттикна, тогаш, страста да го убие брата си и - го уби. Па, стана еден од поразените!
31. Па, Аллах испрати еден гавран да копа по земјата за да му покаже како да го покрие голото тело на брата си. И рече: „Тешко мене!

Зарем сум немоќен, како овој гавран, да го покријам телото на брат ми?“ И, тогаш, се покажа.

32. И заради тоа Ние им пропишавме на синовите Израилови дека, секако, оној кој ќе убие еден човек, кој не убил никого и кој не прави безредие по земјата... како да ги убил сите луѓе, а оној кој ќе спаси еден човек... како да ги спасил сите луѓе. Пејгамберите Наши им доаѓаат со јаснотии, и голем број од нив, по тоа, на земјата со испадите претеруваат.
33. Казната за оние кои војуваат против Аллах и против пејгамберот Негов и кои настојуваат на земјата да прават безредие е: да се убијат или да се распнат или да им се исечат и рацете нивни и нозете нивни накрсно или да се истераат од земјата. Ете, тоа е казната нивна на овој свет. А за нив на Ахирет има казна голема,
34. освен оние кои се покажаат пред да паднат под ваша моќ. Па, знајте дека Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
35. О верници, плашете се од Аллах и барајте начин на кој ќе Му пристапите, и борете се на Неговиот пат за да бидете спасени!
36. Кога сето она што е на земјава би било на оние кои не веруваат, па дури и повеќе од тоа, не би им било применено за откуп на казната на Денот суден. За нив има казна болна.
37. Ќе посакаат да излезат од огнот, а нема да излезат од него. За нив има казна постојана.
38. А на крадецот и крадливката, исечете им ги рацете нивни како казна за она што го спечалија; тоа од Аллах нека им биде надоместок. Аллах е Силен и Мудар!
39. Па, оној кој ќе се покаже по својот зулум или кој ќе се поправи - па Аллах, навистина, ќе му прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!
40. Не знаеш ли дека власта и на небесата и на Земјата е -Аллахова! Аллах некого казнува со посак Свој, а некому со посак Свој Аллах му прости. Аллах е Кадар за се!
41. О пејгамбери, нека не те загрижува делото на оние кои брзаат во неверувањето, оние кои со устите свои зборуваат: „Ние веруваме“ - а не веруваат срдата нивни. И Евреите кои само лаги слушаат и кои од други слушаат а, кои, всушност, не ти доаѓаат; на некои места зборовите ги преиначуваат, зборувајќи: „Ако ви е ова дадено, тогаш, прифатете го, а ако не ви е дадено, тогаш, не прифаќајте го!“ На оној што ќе го остави Аллах во неговата сплетка ти никогаш не

ќе можеш било што да му осигураш од Аллах. Срцата на онаквите Аллах не сака да ги очисти. За нив на овој свет има надоместок, а на Ахирет има казна голема.

42. Слушаат само лаги многу и кои ненаситнички јадат забранета храна. Па, ако ти дојдат пресуди им или занемари ги. А ако, пак, ги занемариш, тогаш, никогаш во ништо не ќе ти наштетат, а ако им пресудуваш, тогаш, суди меѓу нив праведно. Аллах, навистина, ги љуби праведните!
43. И како можат од тебе да бараат да им пресудиш - а кај нив е Теврат во кого се наоѓа пресудата Аллахова - а потоа ги вртат своите плеки... та, навистина, се неверници!
44. Ние, навистина, објавивме Теврат. Во Него има Патоказ и светлина. Пејгамберите според него им судеа на Еvreите кои беа послушни. И рабините и побожните луѓе од кои се бараше да ја чуваат Книгата Аллахова, и за која беа сведоци. Па, не плаши се од луѓето, туку плаши се од Мене. И, тогаш, не продавај ги ајетите Мои за нешто што малку вреди. А оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, неверници се!
45. Ние им пропишавме: живот за живот, уво за уво, око за око, заб за заб а за рана - одмазда. А на оној кој ќе се откаже од одмаздата тоа ќе му биде откуп за гревовите. Оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, зулумкари се!
46. По трагите нивни го испративме Иса, синот на Мерјем, Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, и му објавивме Инцил. Во него има Патоказ и Светлина, и Потврда за она што беше меѓу нив од Теврат, Патоказ и Ука за богобојазливите!
47. И следбениците на Инцил нека судат според она што го објави Аллах во него. Оние кои не судат според она што го објави Аллах - та, расипани се!
48. И Ние тебе, секако, ти објавивме Книга со вистина, Потврда за Книгата што му се објави и нејзин заштитник. Па, суди меѓу нив според она што го објави Аллах во неа. Па, не следи ги страстите нивни, и не оддалечувај се од вистината која ти дојде. И за сите вас Ние пропишавме закон и пат. Аллах да сакаше ќе ве направеше еден народ. Но, не! Аллах сака да ве испроба за она што Он ви го даде. Еднисодруги, тогаш, предначете во добри дела зашто враќањето на сите вас води до Аллах и Он ќе ве извести за делениците ваши!
49. И суди меѓу луѓето според она што го објави Аллах. Не следи ги

страстите нивни, и чувай се да не ти направат сплетка во дел од она што го објави Аллах. А ако ги свртат плеките - та, знај дека Аллах сака да ги снајде несреќа заради некои од гревовите нивни. Мнозинството од луѓето, навистина, се расипани!

50. Судењето ли од цахилијјетот оние го бараат? А кој суди подобро од Аллах за луѓето кои се во верувањето уверени?
51. О верници, не земајте ги Еvreите и христијаните за заштитници. Оние се еднинадруги заштитници. А оние кои ќе ги земат за заштитници од вас - од нив се, навистина! Аллах, секако, не го уптува народот зулумкарски!
52. Па, ги гледаш, оние кои во срцата свои имаат болештина, како се натпреваруваат во тоа. Зборуваат: „Се плашиме да не ни се сврти несреќа некаква!“ А Аллах ќе донесе победа или ќе даде од Себе некаква наредба па ќе осамнат, кајкви се за она што го криеја во душите свои.
53. А верниците, пак, ќе речат: „Оние ли се кои се колнеа во Аллах со тешка заклетва своја дека се, навистина, со вас.“ Делата нивни ќе пропаднат и, тогаш, ќе осамнат поразени!
54. О верници, оној од вас кој ќе отстапи од верата своја - та, Аллах ќе донесе народ што Он го љуби, и што оние го љубат: кон верниците ќе бидат милостиви, а кон неверниците ќе бидат груби; се борат на Аллаховиот пат и нема да се плашат од каков било укор на укорувачите. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава со посак Свој. Аллах е Неизмерен и Зналец!
55. Заштитникот ваш, навистина, е Аллах и пејгамберот Негов и оние кои веруваат и кои намаз извршуваат и кои зекат даваат. Овие се, токму, поклониците!
56. Оној кој ќе ги земе за заштитници Аллаха и пејгамберот Негов и оние кои веруваат - та, Аллаховата дружина ќе победи!
57. О верници, не земајте ги за заштитници оние кои ја земаат верата ваша за игра, исмевање на оние на кои им беше дадена Книгата пред вас и на неверниците. Плашете се од Аллах ако сте верници!
58. И кога повикувате кон намаз - тоа го земаат за игра и исмевање. Ова е заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат!
59. Кажи: „О следбеници на Книгата, зарем ќе ни приговарате затоа што веруваме во Аллах и во она што е објавено порано?“ А мнозинството од вас се расипани!

60. Кажи: „Да ве известам ли за она што е полошо од тоа за што ќе се има казна кај Аллах? Оние врз кои ќе се исипа проклетството и лутината Аллахова, оние од кои направи мајмуни и свињи, и кои го обожаваат Шејтанот нив ги чека најлошо место, и скршнаа најдалеку по лошиот пат.“
61. А кога ќе ви дојдат, зборуваат: „Ние веруваме“ - но оние влегуваат со неверство и излегуваат со неверство. А Аллах најдобро го знае она што го кријат!
62. Ги гледаш многу од нив како се натпреваруваат и во грев и во непријателство и кои го јадат она што им е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!
63. Зошто рabinите и побожните луѓе не ги одвраќаа од нивното збрување, грев и јадење од она што е забрането. Е, само колку е лошо она што го правеа!
64. Еvreите зборуваат: „Раката Аллахова е стисната!“ Стиснати се рацете нивни и нека бидат проклети за она што го зборуваат. И двете раце Негови се отворени. Он снабдува како што сака. И она што ти се објавува од Господарот твој кај многумина од нив ќе го засили насиљството и неверувањето. И меѓу нив Ние уфрлиме и непријателство и омраза до Денот суден. И секогаш кога ќе запалат оган за војна Аллах го гасне. На земјава настојуваат да прават безредие. А Аллах не ги љуби безредниците!
65. А, ако Следбениците на Книгата веруваат и ако се плашат Ние ќе ги отстраниме од нив злите дела и ќе ги воведеме во бавчите ќеннетски благословени!
66. Да се придржуваа кон Теврат и Инцил и кон она што им е објавено од Господарот нивни сигурно би имале што да јадат од она што е над нив и од она што е под нив, навистина! Меѓу нив има умерена заедница. Но, она што многу од нив го работат е лошо.
67. О пејгамберу, кажувај го она што ти е објавено од Господарот твој. Ако тоа не го направиш, не си го известил посланието Негово. Аллах те чува од лубето. Аллах, навистина, не го упатува народот невернички!
68. Кажи: „О следбеници на Книгата, вие не сте ништо додека не се придржувате кон Теврат и кон Инцил и кон она што ви е објавено од Господарот ваш.“ Она што е објавено од Господарот твој ќе го засили сигурно, кај многу од нив, насиљството и неверувањето, но, тогаш, не задавај си грижа за народот невернички!

69. Оние кои веруваа и кои станаа Еvreи и Сабејци и христијани ... кои веруваа во Аллах и во Денот суден и кои работеа добри дела - та, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!
70. И Ние веќе го прифативме Договорот од синовите Израилови и им испраќавме пејгамбери. И секојпат кога им доаѓаше пејгамбер со она што не им се беендисуваше на желбите нивни... врз едни лага фрлаа, а другите, пак, ги убиваа.
71. Мислеа дека нема да има искушение; па, беа и слепи и глуви. Потоа Аллах им прости. И многу од нив, по тоа, беа и слепи и глуви. Аллах го гледа она што го работат.
72. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: „Аллах, навистина, е Месих, синот на Мерјем.“ А Месих зборуваше: „О синови Израилови, обожавајте го Аллаха - Господарот мој и Господарот ваш! На оној кој ќе Му припише здруженик, Аллах му го забрани Џеннетот и престојувалиштето негово е - огнот! Зулумќарите немаат поддржници никакви!
73. Сосем не веруваа оние кои зборуваа: „Аллах е еден од тројцата.“ Нема друг бог освен еден Бог. А ако не престанат со она што го зборуваат - оние кои не веруваат од нив - за нив ќе има казна болна.
74. Не се кајат ли и не бараат ли прошка од Него? А Аллах е Простувач и Сомилосен!
75. Месих, синот на Мерјем, е само пејгамбер. И пред него поминаа пејгамбери многу. А мајката негова беше искрена. И двајцата беа јаделе храна. И погледни како Ние им ги објаснуваме знаменијата; потоа погледни како кинисуваат!
76. Кажи: „Зарем обожавате друг освен Аллах кој не може да ви донесе ни штета ни корист?“ Аллах е Слушач и Зналец!
77. Кажи: „О Следбеници на Книгата, не претерувајте во верата ваша, бесправно! И не следете ги желбите на народите кои веќе порано скршинаа, а многу натераа да скршнат: и скршинаа најдалеку по лошиот пат.“
78. Оние синови Израилови кои не веруваа беа проколнети и од Давуд и од Иса, синот на Мерјем. Ете, тоа заради непослушноста нивна и претерувањето нивно:
79. не престануваа во злото кое го правеа еднисодруги. Е, само колку е лошо она што го работеа!

80. Ти многу од нив ги гледаш како пријателуваат единисодружи со неверниците. Е, само колку е лошо она што го подготвуваат за себеси! Да се исипа врз нив Аллаховиот разгнев и во казната за навек да останат!
81. Ако веруваа во Аллах и во пејгамберот и во она што им е објавено - нив не ќе ги земаа за заштитници. Но, мнозинството од нив се расипани!
82. Сигурно е дека ќе најдеш меѓу луѓето со најсилно непријателство кон оние кои веруваат, Еvreите и оние кои на Аллах здруженик му припишуваа, а сигурно е дека ќе најдеш од оние кои веруваат најблиски пријатели, оние кои зборуваа: „Ние сме христијани!“ Тоа, ете што меѓу нив има свештеници и монаси кои, навистина, не се дуваат!
83. И кога го слушаат она што е објавено до пејгамберот ги гледаш како нивните очи ронат солзи заради некои познавања нивни на Вистината. Зборуваат: „Господаре наш, ние веруваме и, тогаш, запиши не меѓу сведоците!
84. Зошто да не веруваме во Аллах и во Вистината која ни доаѓа бидејќи тежнееме, Господаре наш, да не вброиш меѓу добрите.“
85. Па, Аллах ќе ги награди за она што го зборуваа со бавчите ценетски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за доброчинителите!
86. А оние кои не веруваат и кои лага фрлаат врз ајетите Напи се - жители цехен немски!
87. О верници, не забранувајте ги добрата кои Аллах ви ги дозволи и не претерувајте, Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!
88. И јадете од нафаката Аллахова кон вас, халал чиста храна, и плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате!
89. Аллах не ве казнува за вашите ненамерни заклетви, но ве казнува за вашите намерни заклетви. Откуп за ова е да се нахранат десет сиромаси со она со што вие нормално ги храните семејствата ваши, или да ги облечете или роб да ослободите. Ако некој нема, тогаш, нека пости три дена. Ова е откуп за заклетвите ваши кога ќе се заколнете. Па, тогаш, чувајте ги заклетвите ваши. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои за да бидете благодарни.
90. О верници, вино, хазардна игра, кумири и гатање на стрелички се лоша постапка шејтанова, навистина! Избегнувајте го, тогаш, Шејтанот за да бидете спасени!

91. Да, Шејтанот посакува да уфрли меѓу вас непријателство и омраза. И со виното и со хазардната игра сака да ве оддалечи од споменувањето на Аллах и од намазот. Па, нема ли да престанете!
92. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот; бидете претпазливи! А ако ги свртите плеките знајте дека, навистина, пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!
93. Оние кои веруваа и кои работеа добри дела немаат грев во она што го јадеа зашто и се плашеа, и веруваа, и добро работеа. А Аллах ги љуби доброчинителите!
94. О верници, Аллах ќе ве искуша, сосем сигурно и со дивеч кој е на дофат на рацете ваши и копјата ваши, за Аллах да испита кој се плаши од Него скришно. А кој ќе претера по тоа - та, болна казна ќе има!
95. О верници, не убивајте дивеч додека сте во ихрами. Оној од вас кој ќе убие намерно надоместокот за тоа е еднаков на убиеното: домашно животно за кое ќе посведочат двојца праведни од вас, и кое ќе се подари како Курбан на Каба, или откуп со нахранување сиромаси или со постоење еднакво на тоа за да се искуси последицата на постапката таква. А Аллах прости за она што помина. А кој ќе се врати на тоа Аллах ќе ја затегне строгоста. Аллах е Силен и Строг!
96. Халал ви е ловот во море и неговата храна што е сопственост ваша, вам и на сиот караван. Но, харам ви е ловот на земја за сето време додека сте во ихрам. Плашете се од Аллах зашто кај Него ќе се зберете!
97. Аллах ја определи Каба за Света куќа, место каде што луѓето ќе стојат, и свет месец, и определи курбани со ќердани украсени. Ете, тоа за да знаете дека Аллах, секако, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Аллах, навистина, знае се!
98. Знајте дека Аллах, секако, е Силен Казнувач и дека Аллах, е Простувач и Сомилосен!
99. Пејгамберот е задолжен само да извести. А Аллах го знае и она што го обелоденувате и она што го криете!
100. Кажи: „Злото и доброто не се еднакви. Ако те вчудоневидува повеќето зло - та, плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, за да бидете спасени!“
101. О верници, не поставувајте прашања за оние работи кои, ако ви се обелоденат, бидува полошо за вас. А ако поставувате прашања за

- нив, додека се објавува Кур'анот, ви се објаснуваат. Она од порано ви се прости. Аллах е Простувач и Благ!
102. За нив веќе прашуваа и луѓето кои беа пред вас, а потоа осамнуваа како неверници.
 103. Аллах не определи ниту да се сечат ушите од камилата која донела на свет пет новороденчиња, ниту да се ослободи во име на некој кумир, ниту да се жртвуваат овци кои донеле на свет петпати близначиња, или пак камилата која петпати донела на свет машко. Но, оние кои не веруваат фрлаат лага врз Аллах. А мнозинството од нив не сфаќаат.
 104. И кога ќе им се рече: „Свртете се кон она што го објави Аллах и кон пејгамберот“, велат: „Доволно е тоа што ги најдовме кај предците наши.“ Зарем и тогаш кога нивните предци не знаеја ништо и не упатуваа!?
 105. О верници, внимавајте на самите себеси. Не ќе ви наптети, кога сте упатени, оној кој скршинал во заблуда. Прибежиштето на сите вас е - кон Аллах! Па, ќе ве извести за она што го работевте.
 106. О верници, кога некому од вас ќе му се приближи смртта нека двајца од вас, праведни, посведочат, кога се остава васиет, или двајца, освен вас, ако сте на пат, доколку усетите дека ќе ве снајде смрт. Задржете ги, тогаш, по намазот, ако во нив се сомневате, да се заколнат во Аллах: „Ние заклетвата нема да ја продадеме за никаква цена, па било да се работи за роднина, и нема да го криеме сведочењето Аллахово зашто тогаш, навистина, би биле меѓу грешниците!“
 107. Ако се открие дека овие двајца навлекле грешка, тогаш, нека ги застапат други двајца од оние на кои им е одземено правото, кои се праведни, и нека се заколнат во Аллах: „Сведочењето наше е поисправно од сведочењето нивно, и ние не правиме никаков престап зашто тогаш, навистина, би биле меѓу зулумкарите!“
 108. Ете, тоа е најсигурен начин на кој можат да посведочат, во вистинскиот изглед негов, или пак се плашат дека заклетвата по тоа ќе ја отфрлат други заклетви нивни. Плашете се од Аллах и чујте: „Аллах не го упатува народот расипнички!“
 109. На Денот кога Аллах ќе ги зbere пејгамберите, и кога ќе рече: „Што ви одговорија?“ Оние ќе речат: „Ние ништо не знаеме. Ти си, навистина, Зналец на тајните!“

110. Кога Аллах рече: „О Иса, сине Мерјемин, сети се на благодатот Мој кон тебе и кон твојата мајка, кога те поддржав со Духот свет! И кога разговараше со луѓето в крошни и како зрел маж. И кога те поучив и со Книгата, и со Мудроста, и со Теврат и со Инцил. И кога замеси глина во облик на птица, со одобрението Мое, па дувна во тоа и стана ете, со одобрението Мое, птица; и оздрави слеп и лепрозен, со одобрението Мое, и кога ги оживи мртвите со одобрението Мое; и кога ги одбив од тебе синовите Израилови тогаш кога им ги донесе јаснотиите од кои оние кои не веруваа, повикаа: „Ова е само волшебништво, јасно!“
111. И кога на апостолите им објавив: „Верувајте во Мене и во пејгамберот Мој!“ Рекоа: „Веруваме и посведочи дека сме, навистина, муслимани!“
112. Кога апостолите рекоа: „О Иса, сине Мерјемин, може ли Господарот твој да ни спушти софра од небо?“ Рече: „Плашете се од Аллах ако сте верници!“
113. Рекоа: „Сакаме да јадеме од неа, а срдцата наши да бидат смирени, и да знаеме дека вистина ни зборуваше и да бидеме за неа Сведоци.“
114. Иса, синот на Мерјем, рече: „О Аллаху мој, Господаре наш, спушти ни софра од небо, да ни биде празник и за првите од нас и за последните од нас, и знаменија од Тебе. Снабди не. А Ти си од снабдувачите Најдобриот!“
115. Аллах рече: „Ќе ви ја спуштам. Па, оној од вас, потоа, кој не верува, ќе го казнам, навистина! И тоа со казна со која нема да го казнам никого од луѓето.“
116. И кога Аллах рече: „О Иса, сине Мерјемин, им зборуваше ли на луѓето: „Прифатете не, мене и мајка ми покрај Аллах, за две божества!“ Иса рече: „Славен биди! Не ми доликува да зборувам за она за што немам право. Ако ова го зборував - па, Ти би го знаел тоа. Ти го знаеш она што е во душава моја, а јас не го знам она што е во душата Твоја. Ти си, навистина, Зналец на тајните!“
117. Им го кажав само она што ми го нареди: „Обожавајте го Аллаха, Господарот мој и Господарот ваш!“ И јас останав нивни сведок, постојано бев со нив, а кога ми ја зеде душава Ти ги посматраше. Ти си Сведок за се!
118. Ако ги казниш - та, робови се Твои, а ако им простиш - та, ти си, навистина, Силен и Мудар!“

119. Аллах ќе рече: „Овој е Ден во кој искреноста ќе им користи на искрените: за нив има бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Аллах е задоволен од нив и оние се задоволни од Него. Ете, тоа е победа голема!
120. Власта и на небесата и на Земјата, и во она на нив е - Аллахова. Аллах е Кадар за се!

Сура 6

Ел-Ен'ам (Добиток)

*Објавено во Мекка
165 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах! Кој ги создаде небесата и Земјата и Кој ја определи темницата и светлината. Оние кои не веруваат, по тоа, со Господарот нивни други изедначуваат!
2. Тоа е Оној кој ве создаде од земја, а потоа го определи рокот на живеењето - рокот именуван е кај Него, а вие, сепак, се сомневате.
3. И Он е Аллах и на небесата и на Земјата; Он ја знае и вашата јавност и вашата тајност, го знае и она што го печалите.
4. И ним не им доаѓаше ниеден ајет, од ајетите на Господарот нивни, а тие кон него да не беа рамнодушни!
5. Кога Вистината им доаѓаше - веќе лага фрлаа врз неа. Па, ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.
6. Не гледаа ли колку поколенија пред нив Ние уништивме? На кои им дадовме такви места на земјава кои вам не ви се дадени: и од небо спуштивме дожд во изобилие и определивме меѓу нив да течат реки и, заради гревовите нивни, ги уништивме и, по нив, други поколенија, Ние создадовме.
7. А Книгата да ти ја објавивме на хартија и да ја допрат со рацете свои, оние кои не веруваат, би рекле: „Ова е само волшебништво јасно!“
8. И потоа рекоа: „Зошто да не му се објавува мелек?“ А Ние мелек да објавивме работата ќе беше решена и потоа немаше да бидат здогледани.

9. И мелек да определивме пак како човек ќе го определивме: нејасно ќе им беше она што е нејасно.
10. И пејгамберите веќе пред тебе беа исмевани. А на оние од нив кои се шегуваа, па, ги обзеде токму она за што се исмеваа.
11. Кажи: „Патувајте по земјата и гледајте каква беше казната на лашковците!“
12. Кажи: „Чие е она на небесата и на Земјата?“ Кажи: „Аллахово е!“ Аллах за Себеси пропиша милост. На Денот суден, во кој нема сомнение, ќе ве збере. Оние кои се упропастија самите себеси - оние, токму, не веруваат.
13. Се што пребива и преку ноќ и преку ден е - Аллахово! Он е Слушач и Зналец!
14. Кажи: „Заштитник ли, освен Аллах да земам, Кој е Творител на небесата и на Земјата, Кој храни а не се храни?“ Кажи: „Наредено ми е да бидам прв во послушноста.“ И никако немој да бидеш меѓу многубошците!
15. Кажи: „Ако сум непослушен кон Господарот мој би се плашел од казната на Денот голем!“
16. А оној кој ќе биде поштеден од тој Ден Он веќе му се смиувал. Ете, ова е победа јасна.
17. Ако те допре неволја од Аллах никој, освен Него, не може да ја отстрани, а ако те допре добро - та, Он е Кадар за се!
18. И Он е Силен. Над робовите Свои е. Мудар и Известен е Он!
19. Кажи: „Кое е најголемо сведочење?“ Кажи: „Аллах е Сведок меѓу мене и меѓу вас. И објавен ми е овој Кур'ан да ве опоменувам со него, вас и оние на кои им е соопштен.“ Ќе посведочите ли дека има покрај Аллах, навистина, други богови? Кажи: „Не сведочам, Он, навистина, е еден Бог и јас сум, секако, далеку од вашето припишување здруженик!“
20. Оние со дадената им Наша Книга го знаат како што ги знаат синовите свои. Оние кои си нанесоа штета - оние се, токму, кои не веруваат.
21. Кој прави поголем зулум: кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Не ќе се спасат зулумкарите, навистина!
22. И Денот во кој Ние ќе ги збереме сите, а потоа ќе им речеме на оние кои му припишуваа здруженик на Аллах: „Каде се здружениците ваши кои вие ги сметавте за божества?“

23. Потоа сплетката нивна ќе ја снема. Само ќе речат: „Се колнеме во Аллах, Господарот наш, ние не бевме многубошци!“
24. Погледни како самите се лажат и колку далеку од нив скршнаа оние што ги измислуваа!
25. Од нив има кои те слушаат, но, врз срцата нивни Ние спуштивме завеса да не разбираат, а во ушите нивни, пак, тежина. И секој ајет да го видат нема да веруваат во него. И кога ќе ти дојдат расправаат со тебе. Неверниците зборуваат: „Ова се само измислици на одамнешните!“
26. Оние, забранувајќи ги другите во него и самите се оддалечуваат. И само себеси се уништуваат, но, ете, за тоа не усетуваат.
27. Е, кога би ги видел исправени пред огнот, како ќе зборуваат: „Тешко нам. Е, кога би биле вратени, не би ги сметале за лажни ајетите од Господарот наш. И ќе бидеме меѓу верниците, секако!“
28. Но, не! Ќе им биде очигледно она што го криеја порано. И кога би биле вратени пак ќе се вратеа кон она што им се забрануваше. Лашковци се, навистина!
29. И зборуваат: „За нас животот наш, на овој свет, е единствениот и нема да бидеме оживеани!“
30. Е, кога би ги видел исправени пред Господарот нивни кој ќе им рече: „Нели е ова Вистината?“ Ќе речат: „Да, се колнеме во Господарот наш!“ Аллах ќе рече: „Искусете ја, тогаш, казната затоа што не верувавте!“
31. Веќе пропаднаа оние кои ја сметаа за лажна средбата со Аллах! И кога ќе им дојде Часот одненадеж, ќе речат: „Еј хасрет, што ли пропуштивме во животот!“ И ќе го понесат својот товар на плеките нивни. Е, само колку е лошо она што ќе го натоварат!
32. А животот на овој свет е само игра и забава. А Ахирет, за богобојазливите, е подобар. Нема ли да се вразумите?
33. Ние знаеме дека тебе, навистина, те загрижува она што го зборуваат. Оние, секако, не те сметаат за лашко. Но, неверниците не ги признаваат ајетите Аллахови.
34. Лажни се сметани, секако, и пејгамберите пред тебе. Па беа трпеливи, токму, во она што беа сметани лажни, и беа мачени, се додека не им дојдеше помошта Наша. И нема никој кој може да ги промени зборовите Аллахови. А веќе ти дојдоа вести за пејгамберите!

35. И ако нивното противење ти отежнува - тогаш, ако можеш побарај отвор во земјата или скалила кон небото, и донеси им знамение. А кога Аллах би сакал би ги збрал да одат по Патоказот. И никако немој да бидеш меѓу незнајковците!
36. И ќе ти се освијат, навистина, оние кои слушаат. И мртвите Аллах ќе ги оживи; потоа Нему ќе му се вратат!
37. Зборуваат: „Зошто да не му се објавува од Господарот негов знамение некаквото?“ Кажи: „Аллах, навистина, е Кадар да објави знамение но, ете, мнозинството од нив не знаат.“
38. И животните кои одат по земјата и птиците кои летаат со крилјата вам ви се слични, заедници. И ништо Ние во Книгата не изоставивме. Потоа, кај Господарот нивни, ќе бидат збрани.
39. Оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши и глуви се и неми се, во темнините се. Аллах кого сака скршнува во заблуда од патот вистински а кого сака управува по патот вистински.
40. Кажи: „Ако ви дојде казната Аллахова или ако дојде крај на светот мислите ли, ако сте искрени, дека ќе повикувате друг освен Аллах?“
41. Но, не! Само Него ќе Го повикувате. И Он ќе го открие она за што Го повикувате и, ако сака, ќе го заборавите вашето припишување здруженик.
42. Ние, секако, испраќавме пејгамбери до народите и пред тебе, и со немаштија и со штети ги казнувавме за да се молат понизно!
43. Па, зошто не се молеа понизно кога веќе им доаѓаа немаштии од Нас? Зашто срдата нивни затврднаа, и Шејтанот им го разубави во очите нивни она што го работеа.
44. И бидејќи го заборавија она што го споменуваа Ние им ги отворивме вратите на сите нешта и кога ќе се зарадуваа со она што им е дадено одненадеж ќе ги казневиме и, токму, тогаш ќе станеа безнадежници.
45. Па, ќе се прекинеше трагата на луѓето кои зулум правеа. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!
46. Кажи: „Мислите ли дека, ако Аллах го одземе и слухот ваш и видот ваш и ако ги запечати срдата ваши, има некој друг бог освен Аллах кој ќе ви го врати тоа? Погледни како Ние ги низиме знаменијата, а потоа тие се вртат!“
47. Кажи: „Мислите ли дека, ако ви дојде казната Аллахова одненадеж или јавно, ќе пропадне друг а не и народот зулумкарски?“

48. Ние пејгамберите ги испраќавме само како радосници и како опоменувачи. Оние кои веруваат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!
49. И на оние кои ги сметаат за лажни знаменијата Наши ќе ги погоди казната зашто беа расипани.
50. Кажи: „Не ви тврдам дека кај мене се ризниците Аллахови, не го знам тајното, и не ви тврдам дека сум, навистина, мелек. Јас го следам, секако, само она што ми се објавува. Кажи: „Еднакви ли се оној кој не гледа и оној кој гледа? Зашто, тогаш, не размислувате?“
51. Опоменувај ги, со она што ти се објавува, оние кои се плашат од тоа што ќе бидат збрани кај Господарот свој, за кои, освен Аллах, не ќе има ни заштитник ни посредник, - за да бидат богобојазливи!
52. И не одбивај ги оние кои го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер. Оние, токму, го посакуваат лицето Аллахово. За нив ти во ништо не ќе одговараш, а и оние за тебе во ништо нема да одговараат. Па, одбивајќи ги, ќе станеш еден од неправедните.
53. И Ние, ете, така еднисодруги ги ставивме во искушение за да речат: „Оние ли се на кои Аллах им даде предност меѓу нас?“ Нели ги знае Аллах најдобро благодарните!?
54. И кога ќе ти дојдат оние кои веруваат во ајетите Наши, кажи: „Селамун алејкум!“ Господарот ваш си пропиша за Себеси милост. Оној од вас кој ќе направи зло, навистина, не знаејќи, а потоа ќе се покае и ќе се поправи... та, Аллах, секако, е Простувач и Сомилосен!
55. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме ајетите за да им стане јасен Показот на силниците!
56. Кажи: „Мене ми е забрането, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги повикувате.“ Кажи: „Не ги следам желбите ваши зашто тогаш, секако, би скршнал во заблуда и не би бил меѓу упатените.“
57. Кажи: „Да, јас сум врз јаснотијата од Господарот мој која, вие, за лажна ја сметате! Јас не го поседувам она кон што вие се брзате. Пресудата е само Аллахова. Аллах вистина кажува. Меѓу толкувачите Он е Најдобриот!“
58. Кажи: „Кога би го поседувал она кон што вие се брзате работата ќе беше решена меѓу мене и меѓу вас. А Аллах најдобро ги знае зулумкарите!“

59. И само кај Него се клучевите на Тајната. Неа не ја знае никој освен Него. Он го знае и она што е на копно и она што е во море. Не паѓа ниеден лист а Он да не го знае; нема ни зрно во темнините на земјата, ни што било суво или влажно, а да не е внесено во Книгата јасна.
60. И Он ноќе ве усмртува и дење го знае она што го грешите, и потоа ве разбудува за да одлучи за Часот определен. Потоа, враќањето е кон Него и, конечно, Он ќе ве извести за она што го работевте.
61. Он е Силен - над робовите Свои и ви испраќа чувари. Кога некому од вас ќе му дојде смртта пратениците мелеки Наши, без грешка, ќе му ја земаат душата.
62. Потоа ќе бидат вратени кај Аллах, Заштитникот нивни вистински. Не, само Нему му припаѓа Судот. Он, меѓу пресметувачите, е Најбрзиот!
63. Кажи: „Кој ве избавува од темнините на копното и од морето кога Го повикувате и јавно и тајно?“ - „Ако се избавиме од ова, секако, ќе бидеме меѓу благодарните!“
64. Кажи: „Аллах ве избавува од тоа и од секоја неволја, а потоа вие, ете, здруженик му припишувате!“
65. Кажи: „Он е Кадар да ви испрати казна и над вас и под вас, или да ве подели во дружини и да, еднисодруги, ја искусите пакоста.“ Погледни како Ние ги низиме ајетите за да сфатат!
66. И народот твој тоа го сметаше за лажно, а тоа е вистина. Кажи: „Јас не сум закрилникот ваш!“
67. И за секоја вест има време определено. И ќе узнаете!
68. И кога ќе ги видиш оние кои ги омаловажуваат ајетите Наши оддалечи се, се додека не преминат на друг разговор. И ако Шејтанот те наведе во заборав, тогаш, не седи, по Опомената, со народот зулумкарски!
69. Одговорноста нивна не паѓа на оние кои се богобојазливи но, опомената е: да бидат богобојазливи.
70. Остави ги оние кои ја земаат верата своја за игра и забава, и кои се заведени со животот на овој свет! Предупредувај ги со Кур'анот за да не ја фрлат во пропаст душата со она што ќе го стекнат. Душата, освен Аллах, нема ни заштитник ни посредник и од неа никаква наемнина нема да се прими. Заради она што го стекнаа

онаквите ќе бидат фрлени во пропаст. За нив има врел напиток и казна болна заради тоа што не веруваа.

71. Кажи: „Ќе повикуваме ли друг бог освен Аллах, кој не може ни да ни користи ни да ни штети?“ - Да бидеме вратени по стапалките наши а веќе Аллах, секако, не упати, и да бидеме како оној кого Шејтанот го заведува на земјата и кој останува збунет, а другарите негови го повикуваат кон Патоказот: „Дојди ни!““ Кажи: „Аллаховиот Патоказ, навистина, е - вистинскиот Патоказ. И нам ни е наредено да бидеме послушни на Господарот на световите!“
72. И уште: „Намаз извршувајте и плашете се од Аллах. Он, токму, е Оној кај Кого ќе се зберете!“
73. И Он е Оној кој ги создаде небесата и Земјата со вистина. И Денот во кој Он вели: „Биди!“ и - бидува! Говорот Негов е - Вистина! Нему му припаѓа власта на Денот кога ќе се дувне во Сурлата. Он е Зналец на видливото и на невидливото! Он е Мудар и Известен!
74. И кога Ибрахим му рече на Азир, бабо му: „Ќе ги земаш ли киповите за божество? Јас, навистина, те гледам, тебе и народот твој, во скршнување очигледно!“
75. И, ете така на Ибрахим Ние му ја покажавме власта и на небесата и на Земјата за да биде меѓу уверените.
76. И бидејќи падна ноќта, здогледа звезда, и рече: „Ова е Господарот мој.“ И бидејќи зајде, рече: „Не ги сакам оние кои заобаат!“
77. И бидејќи ја виде Месечината како излегува, рече: „Ова е Господарот мој.“ И бидејќи зајде, рече: „Господарот мој да не ме упатеше ќе бев, секако, меѓу луѓето во заблуда скршнати.“
78. И бидејќи го виде Сонцето како излегува, рече: „Овој е Господарот мој; овој е најголемиот!“ И бидејќи зајде, рече: „О народе мој, јас сум далеку од она што вие Нему за здруженик Му го припишувате, навистина!“
79. Да, јас го управувам лицево мое кон Оној Кој ги создаде небесата и Земјата, кон - вистинската вера. И не сум од оние кои здруженик Му припишуваат!
80. И народот негов расправаше со него; рече: „Ќе расправате ли со мене за Аллах кој, секако, ме упати?“ И јас не се плашам од оние кои Му ги припишувате, освен од она што го сака Господарот мој. Господарот мој со знаењето ги опфаќа сите нешта. Не се сеќавате ли?

81. И како ќе се плашам од она што Му го припишувате како здруженик а вие, ете, не се плашите од вашето припишување здруженик на Аллах за што Он не ви објави никаков доказ? Па, која од двете дружини, имајќи ја предвид сигурноста, е поисправна? Ако знаете... !“
82. Оние кои веруваат и кои не го покриваат верувањето свое со монгубоштво, ќе бидат сигурни. Оние, токму, се упатените!
83. И, еве, ова е доказот Наш што му го дадовме на Ибрахим против народот негов. Кого сакаме Ние на висок степен воздигнуваме. Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!
84. И Ние му ги подаријме Исхак и Јакуб, и двајцата ги упативме. А Нуҳ, пред тоа, го упативме. И од потомството негово ги упативме: и Давуд, и Сулејман, и Ејуб, и Јусуф, и Муса и Харун. И ете, така, Ние ги наградуваме доброчинителите!
85. И Зекерија, и Џахја, и Иса, и Илјас - сите беа меѓу луѓето добри.
86. И Исмаил, и Елјеса, и Јунус и Лут - сите ги одликувавме над другите!
87. И предците нивни, и потомството нивно и браќата нивни... Ние ги одбравме и ги упативме по патот вистински!
88. Ете, ова е Аллаховиот Патоказ со кој Он, со посак Свој, упатува од робовите Свои. А да Му припишеа здруженик, секако, ќе им пропаднеше она што го работеа.
89. Тоа се оние на кои Ние им дадовме и Книга, и Мудрост и Пратеништво. Иако оние не веруваат во тоа, Ние, секако, со тоа овластуваме луѓе кои нема да не веруваат.
90. Аллах нив ги упати: следи го, тогаш, упатството нивно! Кажи: „За тоа не сакам од вас награда. Тоа е само Опомена за луѓето!“
91. Оние не го ценат Аллаха со цената Негова вистинска кога зборуваа: „Аллах ништо не му објави на ниеден човек!“ Кажи: „Кој ја објави Книгата со која дојде Муса: Светлина и Патоказ за луѓето, која ја ставате на листови за да ја обелодените а многу од неа криете, и со која ве поучи во она што не го знаевте, ни вие ни предците ваши?“ Кажи: „Аллах!“ И остави ги да си играат со лагите свои!
92. Ова е Книга што Ние му ја објавивме, Благословена и Потврда за она што е пред неа, и за да се опомене Уммул-кура и оние околу неа. Оние кои веруваат во Ахирет, веруваат во неа, внимаваат на намазот свој.

93. А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах? Или кој зборува: „Мене ми е објавено,“ а нему ништо не му е објавено, или, пак, кој зборува: „Ќе објавам нешто што е слично на она што го објави Аллах.“ Е, само кога би ги видел зулумкарите кога ќе бидат во смртните маки а мелеките веќе ги пружаат рацете свои: „Исфрлете ги душите ваши! Денес одите таму каде што ќе бидете казнети со казна неподнослива заради невистината што ја зборувавте за Аллах и заради што се надувавте кон ајетите Негови.
94. И, секако, ќе ни доаѓате, поединечно, токму онака како што ве со-здавоме првпат и зад себе ќе го оставите она со што ве дарувавме; и Ние не ги гледаме со вас посредувачи ваши, здружениците за кои вие мислевте дека, навистина, ќе бидат со вас. Меѓу вас има, секако, врска прекината. Оние, меѓу вас, кои ги замислувавте здруженици, веќе скршнаа!
95. Аллах, навистина, е Расцепувач на зрната и голушките. Он од живо вади мртво, и Он од мртво вади живо. Ете, тоа ви е Аллах. Та, каде сте кинисале!?
96. Он е Расцепувач на муграта. Он ноќта ја определи за смирна, а Сонцето и Месечината за сметање на времето. Ете, тоа е одредба на Силниот и Зналецот!
97. Он ви ги определи звездите за да се управувате по нив низ темнини и по море и по копно. Ние, секако, ги толкуваме знаменијата Наши за луѓето кои знаат!
98. И Он ве создаде од еден човек да се настаните на земјата и на неа да се погребите. Ние, секако, ги толкуваме знаменијата за луѓето кои сфаќаат!
99. И Он од небо спушта вода па, со помош нејзина, вадиме секаков вид на билки, а од нив вадиме зеленило од кое, пак, вадиме класје густо; вадиме и од урмите и од семето нивно, и гроздови лесно берливи, и градини со лозја зелени и маслинки, и шипки, слични и различни. Видете ги плодовите од сето тоа кои 'ртат и кои цутат! Ете, во тоа има знаменија за луѓето кои веруваат, навистина!
100. И оние на Аллах здруженици му припишуваат: џинови - а Он нив ги создаде. И оние, без да знаат, Mu измислија синови и ќерки. Славен нека е и Возвишени Он, над она што Го опишуваат!
101. Создател на небесата и на Земјата! Како Он да има дете а нема жена? Он ја создава секоја ствар! Он знае се!

102. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш. Нема друг бог освен Него; Творител на секоја ствар - та, обожавајте Го! Он е Закрилник над секоја ствар!
103. До Него не допираат очите, а Он допира до очите. Он е Сочувствителен и Известен!
104. Веќе ви дојдоа погледи од Господарот ваш, секако! Па, кој ќе погледа - тоа е за него, а кој ќе остане слеп - тоа е против него. Јас не сум ваш чувар!
105. И, ете, така Ние ги толкуваме знаменијата за да кажат: „Ти тоа го научи.“ И за да им го објасниме на луѓето кои знаат!
106. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој. Нема друг бог освен Него! Оддалечи се од оние кои Му припишуваат здруженик!
107. Аллах да сакаше оние немаше да Му припишуваат здруженик. И Ние не те определивме да бидеш нивни чувар а ниту нивни закрилник!
108. Не навредувaj ги оние на кои, покрај Аллах, ги повикуваат другите па да го грдат Аллаха од незнаење и непријателство. Ние постапките нивни, како и за секој народ, им ги разубавуваме. Потоа кај Господарот свој ќе се вратат и Он ќе ги извести за она што го работеа.
109. Се колнат во Аллах, со најтешка заклетва дека, ако им дојде знамение, ќе веруваат, секако, во него! Кажи: „Знаменијата се кај Аллах, навистина!“ Но, кој е од вас свесен дека, ако им дојдат, не ќе веруваат!
110. И Ние ги превртуваме и срцата нивни и погледите нивни како што не веруваа првпат. И Ние ќе ги оставиме да талкаат во пакоста нивна!
111. И, навистина, Ние да им спуштевме мелеки, и да им зборуваа мртвите и да ги зберевме сите нешта за нив, за прилики нивни, не би верувале освен со посак Аллахов. Но, мнозинството од нив не знаат.
112. И ете, така за секој пејгамбер Ние определивме непријател: шејтани, луѓе и цинови кои еднисодруги се воодушевуваат со лажно разубавување на зборови. А да сака Господарот твој оние тоа нема да го прават. Па, остави ги, нив и она што го измислуваат,
113. и за срцата на оние кои не веруваат во Ахирет да тежнеат кон тоа, и да бидат задоволни со тоа, и да го постигнат она што, токму, го постигнуваат.

114. Освен Аллах да барам ли судија? Он, токму, ви објави Книга потен-ко објаснета. Оние со дадената им Книга знаат дека таа, навистина, е објавена од Господарот твој со вистина. И никако немој да бидеш од сомневачите!
115. А Зборот од Господарот твој е исполнет и со вистина и со правдина. И никој не може да ги промени зборовите Негови. Он е Слушач и Зналец!
116. Ако му бидеш послушен на мнозинството од оние кои се на земјата - ќе те скршнат во заблуда од Аллаховиот пат: само сомневање следат и само безмислици зборуваат!
117. Господарот твој, навистина, е Оној кој подобро го знае оној кој скршинал во заблуда од патот Негов. И Он најдобро ги знае упате-ните!
118. Па, јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово, ако, секако, верувате во ајетите Негови.
119. А зошто да не јадете од она при чие колење е споменато името Аллахово? Он ви го објасни, секако, она што ви го забрани, освен, ако сте присилени. Многу луѓе, навистина, со желбите свои, без знаење, другите ги скршнаа во заблуда. Да, Господарот твој е Оној кој најдобро ги знае претерувачите.
120. И оставете го грешењето, било да е јавно било да е скришно. Оние кои печалат грев ќе бидат казнети за она што го постигнаа.
121. И не јадете од она при чие колење не е споменато името Аллахово. Тоа, навистина, е грев. А шејтаните, секако, ги тераат заштит-ниците свои да расправаат со вас. Ако им бидете послушни вие, навистина, ќе бидете многубошци.
122. Може ли да биде сличен оној кој е мртов, па Ние го ожививме и му определивме светлина по која оди меѓу луѓето со оној кој е во темници и не може од нив да излезе? Ете, така им се разубавува на неверниците она што го работеа.
123. И, ете, така Ние определивме во секој град да бидат големци сил-ниците нивни за да сплеткарат во нив. Но, оние само за себеси сплеткарат а не усетуваат.
124. И кога ќе им се објавеше ајет, зборуваа: „Не ќе веруваме се додека не ни се даде нешто слично на она што им е дадено на пејгамберите Аллахови!“ - А Аллах најдобро знае кому ќе му го определи пра-тението Негово. На оние кои грешат казна жестока и понижување Аллахово ќе им се случи. Се заради сплетките што ги правеа.

125. Па, кого Аллах сака да упати ќе му ги отвори градите кон исламот. А Аллах кого сака да скршне во заблуда ќе му ги стесни градите - како да се впрегнуваат да се извишат на небо. Ете, така Аллах ја означува валканоста на оние кои не веруваат.
126. И ова е патот на Господарот твој - вистинскиот! Ние, секако, потенко ги објаснимвме ајетите за оние кои се сеќаваат!
127. За нив, куќата на Спасот, е кај Господарот нивни. Он е Заштитник нивни за она што го работеа.
128. И Денот во кој Он ќе ги збере сите: „О дружино циновска! Вие измамиште голем број луѓе.“ А заштитниците од лугето нивни ќе речат: „Господаре наш, ние посакувавме единисодруги уживање и еве стигнавме до часот кој Ти ни го определи!“ Он ќе рече: „Огнот е - престојувалиштето ваше; таму ќе се остане за навек освен, секако, со посак Аллахов.“ Господарот твој, навистина, е Мудар и Зналец!
129. И ете, така Ние власта им ја даваме неизменично на зулумќарите заради она што го спечалија.
130. О дружино на цинови и луѓе, не ли ви доаѓаа пејгамбери, меѓу вас, кои ви ги кажуваа знаменијата и кои ве опоменуваа за Средбата со овој Ден ваш. Ќе речат: „Сведоци сме против самите нас.“ Ги измами животот на овој свет; сведочеа против самите себеси, дека, навистина, беа неверници.
131. И ете, така не е од Господарот твој да ги уништи градовите заради зулумот пред да не бидат жителите нивни рамнодушни.
132. И за сите ќе има степени за она што го работеа. И Господарот твој не е невнимателен кон она што го работат!
133. И Господарот твој е Богат и Сопственик на милоста. Ако Он сака ќе ве отстрани и, по вас, со посак Негов, ќе донесе наследници, токму онака како што од потомството на другите народи ве создаде!
134. Она со што ви се заканува ќе дојде, навистина! Немоќни сте пред тоа!
135. Кажи: „О народе мој, работете на вашите места, а и јас, навистина, ќе работам! Па, ќе узнаете кој ќе биде во Домот среќен; зулумќарите, навистина, не ќе успеат!
136. И оние на Аллах му определуваат дел од она што Он го создаде, и од летнината и од добитокот, зборувајќи: „Ова е Аллахово,“ како замислуваат, „а ова е за божествата наши.“ А она што е од боже-

ствата нивни не стигнува до Аллах, а она што е за Аллах, стигнува до божествата нивни. Е, само колку лошо е она како просудуваат!?

137. И така на многу од многубошците Шејтанот им го разубави убивањето на децата нивни за да ги упропастат и да ја искриват верата нивна. А Аллах да сакаше - тоа немаше да го прават. Остави ги и нив и она што го измислуваат!
138. И зборуваат: „Овие животни и летници се забранети. Можат да ги јадат само оние кои ние сакаме“ - како замислуваат - и од животните чие јавање е забрането и од животните при чие колење не се споменува името Аллахово, така измислувајќи лаги. И ќе бидат казнети затоа што лаги измислуваат!
139. И оние зборуваат: „Она што е во утробите на овие животни дозволено е за мажите наши а забрането е за жените наши.“ А ако е тоа мртво животно - здруженици се во тоа. А Аллах ќе ги казни за таквите нивни тврдења. Он, навистина, е Мудар и Зналец!
140. Пропаднаа, секако, оние кои ги убиваа децата свои не знаејќи, заради безумието, што прават; и кои го забрануваа она со што ги снабде Аллах. Врз Аллах лага фрлаа, скршнаа и не беа упатени.
141. И Он е Оној кој создаде бавчи заградени и бавчи не заградени, и урми, и посеви со вкусови различни, и маслинки и шипки, еднакви и нееднакви. Јадете ги плодовите нивни кога ќе дадат плод, и снабдете ги, на денот на жетвата, оние кои имаат право на тоа. Не претерувајте! Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!
142. И од животните има кои се товарат и кои се јаваат. Јадете од нафаката што ви ја даде Аллах и не следете ги стапалките шејтанови. Он ви е, навистина, јасен непријател!
143. И тоа осум парови: пар овци и пар кози. Кажи: „Машките ли се кои Он ги забрани или се, пак, тоа женските, или се, пак, тоа оние кои се во утробите? Кажете ми, знаејќи, ако сте искрени!“
144. Пар камили и пар крави. Кажи: „Машките ли се кои Он ги забрани или, пак, тоа се женските кои Он ги забрани или се, пак, тоа оние кои се во утробите на женските?“ Или: „Бевте ли сведоци кога ова Аллах ви го пропиша?“ А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лаги врз Аллах за да, без знаење, ги скршне во заблуда лугето? Аллах, навистина, не го упатува народот зулумкарски!
145. Кажи: „Во она што ми се објавува јас ништо не наоѓам забрането за никого освен мртво животно или крв што тече или свинско месо,

- ова, навистина, е гнасно или одвратно, - или нешто при чие колење не е споменато името Аллахово. Освен оној кој е присилен, не сакајки и не поминувајќи преку потребното - та, Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!

146. На оние кои се Еvreи Ние им ги забранивме сите животни кои имаат копита, а од кравите и бравчињата лојот им го забранивме, освен она што е нараснато на плеките нивни, или, пак, на цревата или, пак, она што е помешано со коски. И ете, Ние ги казнивме заради насиливството нивно и Ние сме, навистина, искрени!
147. Ако ти фрлаат лага па, кажи: „Господарот ваш поседува милост неизмерна, а строгоста Негова не ќе биде отстранета од народот насилнички.“
148. Оние кои на Аллах му припишуваат здруженик, ќе речат: „Да сакаше Аллах ние не ќе Mu припишувавме здруженик, а ни предците наши, и ништо не ќе си забранивме.“ Ете, така лажеа и оние пред нив се додека не ја искусија строгоста Наша. Кажи: „Има ли кај вас знаење? Обелоденете ни го! Вие само сомневање следите и само лажете!“
149. Кажи: „Доказот јасен е - Аллахов! Па, кога би посакал би ве упатил сите.“
150. Кажи: „Приведете ги сведоците ваши кои сведочат дека Аллах, навистина, го забрани ова. Па, ако посведочат, ти не сведочи со нив, ниту пак следи ги желбите на оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши, и оние кои не веруваа во Ахирет, и кои, токму, Господарот свој го сметаат рамен со други.
151. Кажи: „Дојдете! Ќе ви го кажам она што ви го забрани Господарот ваш: здруженик да не Mu припишувате, на родителите добро да им правите, да не ги убивате децата ваши заради немаштија зашто и вам и ним Ние ви дадовме нафака..., не приближувајте се кон срамните работи било тие да се јавни или тајни, и не убивајте човек за кого такво нешто Аллах забрани освен по правда. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да се вразумите.
152. И не приближувајте се кон имотот на јетимот, освен учтиво, се додека не стане полнолетен, и праведно мерете и вагајте. Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. И кога ќе зборувате бидете праведни па макар да се работи и за ваша роднина. И исполнете го ветувањето кон Аллах. Ете, тоа Аллах така ви остави да биде за да се сеќавате!

153. Овој мој пат, навистина, е вистинскиот пат - та, следете го! Не следете ги другите патишта па да ве оддалечат од патот Негов. Ете, тоа Аллах ви го остави така да биде за да бидете богобојазливи!
154. Потоа на Муса Ние му дадовме Книга, надополнувајќи го добро-то што го направи, и објаснувајќи ја секоја работа, и Патоказ, и Милост за да веруваат во Средбата со Господарот свој!
155. И ова е Книга што Ние ја објавивме, благословена; следете ја, то-гаш, и бидете богобојазливи, Аллах, можеби, за да ви се смишува!
156. И да не кажете: „Книгата, секако, е објавена до два народа пред нас и ние, навистина, не можевме да ја читаме.“
157. Или да не кажете: „Книгата да ни беше нам објавена ќе бевме од нив поупатени.“ И објаснување ви дојде, навистина! Од Господарот ваш. И Патоказ и Милост. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз ајетите Аллахови и кој од нив се врти? Ќе ги казниме оние кои се вртат од ајетите Наши со лоша казна, токму, заради тоа што се вртеа!
158. Чекаат ли да им дојдат мелеки или да им дојде Господарот твој или да дојде некој ајет од Господарот твој? На Денот кога ќе дојдат некои знаменија од Господарот твој никому не ќе му користи верувањето негово, ако од порано не верувал или ако, во своето верување, не спечалил некакво добро. Кажи: „Очекувајте! Ние, на-вистина, очекуваме!“
159. Ти во ништо не си од оние кои ја разделија верата своја и кои се претворија во странки. Работата нивна се враќа кај Аллах а потоа Он ќе ги извести за она што го работеа.
160. Кој ќе дојде со добро му припаѓа десетократна награда, а кој ќе дојде со зло, му припаѓа казна еднаква на тоа. Не ќе бидат, всушност, оштетени.
161. Кажи: „Мене, навистина, Господарот мој ме упати по патот вистин-ски, кон вистинската вера, чистата вера Ибрахимова. Тој не беше меѓу многубошците!“
162. Кажи: „И намазот мој, и обредите мои, и животот мој, и смртта моја се - Аллахови, навистина, од Господарот на световите!“
163. Он нема Свој здруженик! Тоа ми е, ете, наредено и јас сум прв муслиман!
164. Кажи: „Ќе барам ли друг господар освен Аллах?“ А Он е Господарот на се. Секој што ќе спечали за себеси ќе си спечали: секој своето

бреме ќе си го понесе. Потоа враќањето ваше води кон Господарот
ваш и ќе ве извести за она за што станавте деленици.

165. И Он е Оној кој ве определи халифи на земјата и кој ве воздигна,
со степени, еднинадруги за да ве испроба во она што, токму, ви го
даде. Господарот твој, навистина, е Брз Казнувач и Он, навистина,
е Простувач и Сомилосен!

Сура 7

Ел-А'раф (Бедеми)

*Објавено во Мекка
206 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, Лам, Мим, Сад!
2. Книга која ти се објавува! Па, нека во градите твои не ти се стеснува од неа за да не опоменуваш со неа. Опомена за верниците:
3. следете го она што ви се објавува од Господарот ваш и не следете, освен Него, други заштитници! Малку е она врз што вие се сеќавате!
4. И колку градови Ние уништивме! До нив, тогаш, допре строгоста Наша додека се одмарала ноќе или додека отседнуваа дење.
5. Ништо не можеа да повикаат, кога ќе им дојдеше Нашата строгост, освен што ќе речеа: „Ние бевме, навистина, зулумќари!“
6. Ние ќе ги повикаме на одговорност оние на кои им се испратени пејгамбери, секако, а ќе ги повикаме на одговорност и пејгамберите, навистина!
7. И потоа, сигурно, Ние ќе им го кажуваме се она, по Наше знаење, зашто, навистина, не бевме отсутни!
8. И на Денот тој праведно ќе се мери на вага. И оние чии ваги ќе натежнат - се спасени!
9. А оние чии дела се полесни на вагите, тогаш, ќе страдаат душите нивни. Зашто ајетите Наши, секако, не ги признаваат.
10. И на земјата Ние веќе ве сместивме и на неа ви определивме животни намирници. Малку е она за што се заблагодарувате.
11. И, секако, Ние ве создадовме; ви дадовме изглед, потоа им рековме на мелеките: „Паднете му на сеќде на Адем!“ - Сите паднаа на сеќде, а Иблисот не. Не беше меѓу оние кои паднаа на сеќде.

12. Аллах рече: „Што те спречи па да не паднеш на сецде кога веќе ти наредив?“ Иблис рече: „Јас сум подобар од него. Мене ме создаде од оган а него го создаде од глина.“
13. Аллах рече: „Слегувај од него, тогаш! Не ти доликува во Ценнетот да се дуваш. Излегувај, ти си, навистина, меѓу понижените!“
14. Иблис рече: „Дај ми рок до Денот во кој ќе бидат оживеани.“
15. Аллах рече: „Ти си, навистина, меѓу оние на кои им е даден рок.“
16. Иблис рече: „Но затоа што ме заведе, јас, сосем сигурно, ќе им поставам стапици на Твојот пат вистински.
17. Потоа ќе им приоѓам пред нив и зад нив, и од нивната лева страна и од нивната десна страна и ќе ги најдеш, мнозинството од нив, неблагодарни.“
18. А Аллах рече: „Излези од него, понижен и отфрлен! Со оние што те следат од нив, и оние од вас, и со сите тие, ќе го исполнам Цехеннемот, навистина!“
19. О Адеме, живејте ти и жената твоја во Ценнетот, и јадете од каде што сакате и не приближувајте се кон ова стебло зашто ќе бидете меѓу зулумкарите!
20. Па Шејтанот им шепна за да им го открие она што еденадруг им беше скриено, нивните срамни места, и рече: „Господарот ваш ви го забрани ова стебло за да не станете мелеки или да не бидете за навек;“ -
21. и им се колнеше: „Јас сум, навистина, ваш советник.“
22. И ги заведе со измамата. Бидејќи вкусија од стеблото им се покажаа нивните срамни места и почнаа да ги покриваат со ценнетско лисје. И Господарот нивни им рече: „Нели ви го забранив стеблото и нели ви реков дека Шејтанот, навистина, е вашиот јасен непријател!“
23. Рекоа: „Господаре наш, сами себеси си направивме зулум и ако не ни простиш и ако не ни се смилиуваш ќе бидеме, секако, меѓу поразените.“
24. Аллах рече: „Слегувајте! Еднинадруги непријатели ќе бидете. За вас земјата ќе биде утврдувалиште и уживање ваше до едно време определено.“
25. Аллах рече: „На земјата ќе живеете и на неа ќе умрете и од неа ќе излезете!“

26. О синови Адемови, Ние ви испративме облека, секако, за да ги покриете срамните места ваши, и одела, но облеката на богобојазливоста, всушност, е најдобрата. Ете, тоа е едно од знаменијата Аллахови за да се сеќаваат.
27. О синови Адемови, нека Шејтанот не ве заведе онака како што ги изведе од Џеннетот родителите ваши, соблекувајќи ја облеката нивна за да им ги покаже срамните места. Шејтанот и неговата дружба, навистина, ве гледаат отаде од кадешто вие не ги гледате. Ние ги определивме шејтаните, секако, да бидат заштитници за оние кои не веруваат.
28. И кога ќе направат срамно дело, велат: „Ние ги затекнавме родителите наши во тоа и Аллах тоа ни го нареди.“ Кажи: „Аллах, навистина, не наредува срамно дело. Ќе го зборувате ли за Аллах она што не го знаете!“
29. Кажи: „Господарот мој ми нареди праведност.“ И управете ги лицата ваши, при секој намаз, кон Него, повикувајќи Го: чисти во верата Негова; како што започна со вас така и ќе заврши.
30. Едни ги упатуваше а други, со право, во заблуда ги оставаше: овие, навистина, ги земаа шејтаните место Аллаха за заштитници, мислејќи, секако, дека се упатените!
31. О синови Адемови, при секој намаз облечете се свечено, јадете и пијте, но не претерувајте. Аллах, навистина, не ги љуби претерувачите!
32. Кажи: „Кој ги забрани накитите Аллахови кои Он за робовите Свои ги вади, и добрата на 'рскот?“ Кажи: „Овие се на овој свет за оние кои веруваат, а особено на оној свет.“ Ете, така Ние ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои знаат.
33. Кажи: „Господарот мој, навистина, забрани: срамни дела, било да се јавни било да се тајни, и грев, и сила бесправно и да му здружувате на Аллах нешто за што Он не објави доказ, и да го зборувате за Аллах она што не го знаете!“
34. И секој народ има рок определен. Па, кога ќе дојде нивниот определен рок... та, ни за миг не ќе можат да го задоцнат а ниту да го забрзаат.
35. О синови Адемови, од вас ќе ви дојдат пејгамбери кои ќе ви ги кажуваат знаменијата Мои - та, оние кои ќе се плашат и кои ќе се поправат не ќе стравуваат и не ќе тагуваат.

36. А оние кои ќе ги сметаат за лажни знаменијата Наши и кои дрско ќе се вртат од нив - онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат.
37. Па, кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови? Онаквите ќе си го постигнат делот нивни што е определен во Книгата. А кога ќе им дојдат пратениците мелеки од Нас да им ја земаат душата, ги прашуваат: „Каде се оние до кои, освен Аллах, се повикувавте?“ Ќе речат: „Ни се изгубија.“ Да, против самите себеси ќе сведочат дека, навистина, беа неверници!
38. Аллах ќе рече: „Влезете во огнот заедно со народите кои беа пред вас и кои пропаднаа, и со лугето и со циновите. И секојпат кога ќе влезе еден народ ќе го проколнува нему сличниот; и кога ќе се најдат во него заедно потчинетите ќе им речат на властодршците: „Господаре наш, оние не скршнаа во заблуда и дај им, тогаш, двојна казна огнена.“ Аллах ќе рече: „За секого имам двојна казна, но, ете, не знаете!“
39. И потчинетите ќе им речат на потчинителите: „Немавте никаква преднос над нас! Па, вкусете ја казната за она што го спечаливте!“
40. Да, оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои дрско се вртеа од нив не ќе им бидат отворени вратите небесни, и не ќе влезат во Ценнетот пред камилата да помине низ иглени уши. Ете, така Ние ќе ги казниме силниците!
41. За нив има огнени лежаи и огнени јоргани. Ете, така Ние ќе ги казниме зулумкарите!
42. Оние кои веруваат и кои работат добри дела - а Ние никого не оптоваруваме над можноста негова - оние жители ценнетски се и во него за навек ќе останат.
43. Ние ја оттргнуваме пакоста од градите нивни. Под нив ќе течат реки, и ќе речат: „Благодарение на Аллах кој не упати кон ова. Аллах да не не упатеше не ќе бевме, навистина, упатени.“ И веќе им доаѓаа пејгамбери со вистина од Господарот наш, и ќе им се рече: „Тоа е Ценнетот ваш кој го наследивте за она што, токму, го работевте!“
44. Ценнетските жители ќе им довикуваат на цехеннемските жители: „Го најдовме она што ни го вети Господарот наш, навистина! А дали, пак, го најдовте она што ви го вети Господарот ваш, навистина?“ Ќе речат: „Да!“ Па, гласникот ќе возгласи меѓу нив: „Проклетството Аллахово е врз неверниците!“

45. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои настојуваат да го искриват, оние, токму, во Ахирет не веруваат.
46. Меѓу нив има завеса а на Бедемите ќе има луѓе кои ќе ги познаваат луѓето по изгледот нивни. На жителите ценнетски ќе им возгласат: „Селамун алејкум!“ - додека не се влезени а одвај ќе чекаат.
47. И кога погледите нивни ќе бидат свртени кон Средбата со жителите на огнот, ќе речат: „Господаре наш, не задржувај не со народот неправеден!“
48. И жителите на Бедемите ќе ги повикуваат луѓето кои ги познаваат по изгледот нивни и ќе речат: „Ни вашето собирање ни вашата надуеност во ништо не ќе ви користат!“
49. Оние ли се за кои се колневте дека нив не ќе ги опфати милоста Аллахова? Влезете во Ценнетот! Вие не ќе стравувате и не ќе таѓувате.
50. И жителите на огнот ќе им довикуваат на жителите ценнетски: „Посипајте не со вода или со нафаката што ви ја даде Аллах.“ Ќе им речат: „Аллах, навистина, ова го забрани за неверниците!“
51. Оние кои ја земаат верата своја за игра и забава и кои ги завел животот на овој свет... па, нив ќе ги заборавиме на Денот онака како што заборавија на Средбата на овој нивни Ден, и ајетите Наши ги пренебрегнуваа.
52. Ние им дадовме Книга во која, секако, го објаснивме знаењето во целост: Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат!
53. Што очекуваат освен остварување нејзино? На Денот кога ќе се обелодени Книгата оние кои заборавиле на тоа од порано ќе речат: „Веќе ви доаѓаа пејгамбери од Господарот наш со вистина. Имаме ли, тогаш, посредници кои ќе се заземат за нас или, пак, да бидеме вратени па да работиме поинаку од она што го работевме.“ Секако, себеси си наштетија и се оддалечија од нив оние што ги измислуваа.
54. Господарот ваш, навистина, е Аллах кој ги создаде небесата и Земјата за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Он го покрива денот со ноќ, а ноќта веднаш го бара денот. И Сонцето и Месечината и звездите... потчинети се на наредбата Негова. Создавањето и Наредбата се - само Негови! Славен нека е Аллах, Господарот на световите!
55. Повикувајте го Господарот ваш потчинето и скришно! Он, навистина, не ги љуби претерувачите!

56. И не правете безредие на Земјата по веќе воспоставениот ред. Повикувајте Го бојазливо и стремежливо. Милоста Аллахова, навистина, е близку до доброчинителите.
57. И Он е оној кој го испраќа ветрот како радосница пред да дојде Милоста Негова: кога ќе ги понесе тешките облаци Ние ги управуваме кон мртвиот предел па со нив спуштаме вода, со чија помош, тогаш, вадиме плодови секакви. Ете, така Ние ги вадиме мртвите да се сеќавате!
58. Убавиот предел ги вади плодовите свои со одобрението од Господарот свој, а оној што е осквернет сосем малку дава плод. Ете, така Ние ги распоредуваме знаменијата за луѓето кои се заблагодаруваат.
59. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов и рече: „Народе мој, обожавајте го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот голем!“
60. Големците од народот негов рекоа: „Да, ние сметаме дека си, навистина, во заблуда јасна!“
61. Нуҳ рече: „О народе мој, при мене нема заблуда; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!“
62. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и ве советувам. Од Аллах го знам она што вие не го знаете!
63. Или пак се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве опомене: да бидете богобојазливи... Он за да ви се смиљува.“
64. Па, го сметаа за лажен. А него и оние кои беа со него Ние ги спасивме во бродот. А оние кои фрлаа лага врз знаменијата Наши ги потопивме. Беа слепи луѓе, навистина!
65. А до Ад Ние го испративме Худа, братот нивни. Рече: „О народе мој, обожавајте го Аллаха. Вие друг бог освен Него немате. Зарем не сте богобојазливи?“
66. Големците од народот негов, кои не веруваа, рекоа: „Ние, навистина, сме при мислење дека си безумник и држиме дека си меѓу лашковците!“
67. Рече: „О народе мој, при мене нема безумност; јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!“
68. Ви ги известувам пратенијата од Господарот мој и доверлив советник сум ван.

69. Или се чудите што ви дојде Спомен од Господарот ваш, преку еден човек од вас, за да ве предупреди. Сетете се кога Он, по народот Нухов, ве определи за халифи, и кога го зголеми вашиот раст во творештвото. Па, сетете се на благодатите Аллахови за да се спасите!
70. Рекоа: „Ни дојде ли за да го обожаваме Аллаха, само Него, а да го оставиме она што го обожаваа предците наши. Дај ни го она што ни го ветуваш ако си меѓу искрените!“
71. Рече: „Паднаа врз вас, секако, од Господарот ваш и зло и гнев. Ќе расправате ли со мене за имињата со кои ги именувавте, вие и предците ваши, оние за кои Аллах не објави никаков доказ? Очекувајте, и јас, навистина, ќе очекувам со вас!“
72. Тогаш Ние ги спасивме него и оние со него со Милоста Наша. И целосно ги истребивме оние кои фрлаа лага врз ајетите Наши и кои не беа верници.
73. И до Семуд Ние го испративме Салиха, братот нивни. Салих рече: „О народе мој, обожавајте го Аллаха; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Оваа камила е Аллахово знамение за вас. Оставете ја да пасе по земјата Аллахова и не правете и никакво зло зашто ќе ве обземе казна болна.“
74. Сетете се кога Он, по Ад, ве определи за халифи, и кога ве насели на земјата низ чии рамнини подигавте дворови а во ридовите палати. Сетете се на благодатите Аллахови и не ширете по земјата безредие како што шират безредниците!
75. А големите кои се дуваа од народот негов на оние кои веруваа од нив, што ги сметаа слаби, им рекоа: „Знаете ли дека, навистина, Салих е испратен од Господарот негов?“ - Рекоа: „Ние, навистина, веруваме во она со што е испратен!“
76. Оние кои се дуваа, рекоа: „Ние, навистина, не веруваме во она во што вие верувате!“
77. Па, ја заклаа онаа камила и се оддалечија од наредбата на Господарот свој, и рекоа: „О Салих, дај ни го она што ни го вети ако си меѓу пејгамберите!“
78. И тогаш ги шибна земјотрес; останаа во домовите свои, скаменети!
79. Па, Салих се сврте од нив и рече: „О народе мој, ви го известив само пратението од Господарот мој и ве посоветував. Но, ете, вие не ги сакате советувачите!“

80. И Лута Ние го испративме; кога рече: „О народе мој, зарем правите срамно дело кое никој пред вас на светов не го правеше?“
81. Да, вие место кон жените страстно приоѓате кон мажите. Ете и вие сте народ расипнички.“
82. Народот негов, одговарајќи, рече вака: „Истерајте ги од населбите ваши. Тоа се, навистина, луѓе кои постојано се снемуваат!“
83. Па, Ние него и семејството негово, освен жена му, ги спасивме. И таа беше меѓу страдалниците.
84. И врз нив падна голем дожд - та, погледни каква беше казната врз силниците!
85. И до Медјен Ние го испративме Шуајба, братот нивни. Рече: „О народе мој, обожавајте го Аллаха; вие друг бог освен Него немате. Секако, ви дојде објаснување од Господарот ваш. Мерете и вагајте праведно и на луѓето не откинувајте им од стварите нивни; не сејте безредие по земјата, по веќе воспоставениот ред на неа. Ете, тоа е подобро за вас ако сте верници!“
86. Не правете стапица на пат, загрозувајќи и од патот Аллахов, одвраќајќи ги оние кои веруваат во Него, а тежнејќи кон кривиот пат. Сетете се кога бевте малкумина па Он ве размножи. Погледни каква беше казната за безредниците!
87. Ако една дружина меѓу вас верува во она со што сум испратен, а друга не верува - та, стрпете се додека Аллах не пресуди меѓу нас. Он е меѓу судиите Најдобриот!
88. Големите меѓу народот негов, кои се дуваа, рекоа: „О Шуајб, или ќе те истераме со оние кои веруваат од градов наш или пак, сигурно, ќе те вратиме во верата наша.“ Шуајб рече: „Зарем и покрај тоа што сме присилени на тоа!“
89. Така, врз Аллах ние би фрлале лага ако се вратиме во верата ваша по Аллаховото избавување од неа. Нам не ни доликува да се вратиме кон таа вера зашто Аллах, Господарот наш, не го сака тоа. Господарот наш, со знаењето, ги опфаќа сите нешта. Врз Аллах се потпираме. Господаре наш, меѓу нас и народот наш, пресуди ни праведно зашто Ти си, меѓу судиите, Најдобриот!“
90. Големите од народот негов, кои не веруваа, рекоа: „Ако го следите Шуајба, тогаш, навистина, ќе бидете меѓу поразените!“
91. И тогаш ги шибна земјотрес, па останаа во домовите свои, скаменети!

92. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко - тоа не им вредеше ништо. Оние кои го сметаа Шуајба за лашко, токму, беа поразените.
93. И тој тогаш ги заврти плеките и рече: „О народе мој, ви ги доставив пратеницата од Господарот мој и ве посоветував. Тогаш, зошто да се жалостам заради народот невернички!?”
94. И во ниеден град Ние не испративме пејгамбер а жителите негови да не ги казневиме со несреќа и штета за да бидат потчинети.
95. Потоа Ние несреќата ја заменивме со добро, додека се размножија и рекоа: „И нашите предци ги снаогаше штета и несреќа.“ И, тогаш, Ние ги казнивме одненадеж без да усетат.
96. А жителите на градот да веруваа и да беа богобојазливи Ние ќе им отворевме бериќети и од небо и од земја, но лажеа, и за она што го спечалија, Ние ги казнивме.
97. Па, сигурни ли се жителите од градот дека нема да гишибне несреќа од Нас додека се во домовите, спиејќи,
98. или, пак, сигурни ли се жителите на градот дека нема да гишибне несреќа всреде ден, играјќи...
99. Па, сигурни ли се во казната Аллахова? Во казната Аллахова сигурни се лутето поразени!
100. Не ли се упатени кон тоа оние кои ја наследуваат земјата, по оние кои живеја на неа - дека, доколку сакаме, Ние ќе ги погодиме со несреќа заради гревовите нивни и дека ќе ги запечатиме срцата нивни, па, оние не слушаат.
101. Ете, тоа се градови за чии случки Ние ти кажуваме. Ним им доаѓаа, секако, пејгамбери со јаснотии, но не веруваа во она што го сметаа за лажно од порано. Ете, така Аллах ги запечатува срцата на неверниците!
102. И кај мнозинството од нив Ние не најдовме ништо од Договорот, а, сосем сигурно, видовме дека мнозинството од нив се расипани.
103. И по нив, потоа, Ние го испративме Муса со знаменија Наши, до фараонот и големците кои беа со него... па, зулум направија. Тогаш, погледни каква беше казната за безредниците!
104. И Муса рече: „О фараоне, јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!
105. Извесно е дека јас за Аллах зборувам само вистина. Ви дојдов со објаснување од Господарот ваш. Па, испрати ги со мене синовите Израилови!“

106. Рече: „Ако си дојден со знамение, тогаш, покажи го, ако си меѓу искрените!“
107. И тогаш го фрли Муса својот стап и ете, очигледно, змија!
108. И ја извади раката и таа, ете, за гледачите, стана бела.
109. Големите од народот фараонов, рекоа: „Овој, навистина, е волшебник зналец,
110. и посакува да ве истера од земјата ваша, па, што наредувате?“
111. Рекоа: „Задржи ги и него и брат му, и испрати по градовите да се соберат;
112. ќе ти дојдат, сите од нив, со волшебник зналец.“
113. И му дојдоа волшебниците на фараонот, и рекоа: „Ќе има ли за нас, навистина, награда ако испаднеме победници!“
114. Рече: „Да, вие сте меѓу блиските, секако!“
115. Рекоа: „О Муса, или ти да фрлиш или пак ние да фрлимеме?“
116. Рече: „Фрлете вие!“ И бидејќи фрлија очите на луѓето им маѓенсаа, се исплашија; изведоа волшебништво големо.
117. И на Муса Ние му вдахнавме: „Фрли го стапот!“ И стапот негов, ете, го проголта се она што го изведоа.
118. Па, ете се случи вистината и бидна ништојно она што го работеа.
119. И тогаш тие беа победени и станаа мали.
120. И волшебниците се фрлија со лицата нивни на земја,
121. и рекоа: „Ние веруваме во Господарот на световите!
122. Господарот на Муса и на Харун!“
123. И фараонот им рече: „Ќе поверувате ли во тоа пред да ви дозволам? Тоа е едно клопко, навистина, со кое ги сплеткавте во градот за да ги истерате од него жителите негови. Е па, ќе узнаете!
124. Ќе ви ги испосечам рацете ваши, сосем сигурно, и нозете ваши, вкрстени одзади а потоа сите ќе ве распнам.“
125. Оние рекоа: „Ние, навистина, се управуваме кон Господарот наш!
126. Ти ни замеруваш заради тоа што поверувавме во знаменијата од Господарот наш кои, секако, ни дојдоа. Господаре наш, дај ни трпеливост и овозможи ни да умреме како Послушни.“

127. И големците меѓу народот фараонов, рекоа: „Ќе го оставите ли Муса и народот негов да сеат безредие на земјата, и да ве остави тебе и божествата твои?“ Рече: „Ќе ги испотпеам синовите нивни, а ќе ги оставам во живот ќерките нивни зашто, навистина, нашата моќ е над нивната.“
128. И Муса му рече на народот свој: „Барајте помош од Аллах и бидете трпеливи. Земјата, навистина е - Аллахова! Со посак Свој, од робовите Негови, ја наследуваат: награда е за богобојазливите!“
129. Оние рекоа: „Бевме прогонувани и пред да ни дојдеш и по доаѓањето твое.“ Он рече: „Господарот ваш, можеби, ќе го уништи непријателот ваш и ќе ве постави за халифи на земјата па тогаш ќе види како работите!“
130. И Ние семејството фараоново, секако, го казнувавме со години и му ги скратувавме плодовите за да се сеќаваат.
131. Па, кога ќе им дојдеше добро, зборуваа: „Ова е за нас,“ а ако им се случеше зло, даваа знак на Муса и на оние со него. Но, навистина, предзначите нивни се кај Аллах. Меѓутоа, мнозинството од нив не знаат!
132. И оние рекоа: „И со колку било знаменија да ни дојдеш за да не маѓепсаш ние нема да ти веруваме.“
133. И тогаш Ние им испративме и поплава и скакулци, и вошки, и жаби, и крв - знаменија потенко изложувани. Па, се дуваа и беа народ силнички.
134. А кога ќе им се случеше казна, зборуваа: „О Муса, повикај го за нас Господарот твој по воспоставениот договор со тебе. А доколку ја отстраниш од нас казната ќе ти веруваме, секако, и ќе ги испратиме со тебе синовите Израилови.“
135. И бидејќи Ние ја отстранивме казната од нив до рок до кој можат да издржат, - оние веднаш го раскинаа договорот.
136. Ние им се одмаздивме, тогаш, со тоа што в море ги потопивме зашто оние, навистина, ги сметаа за лажни знаменијата Наши и ги занемаруваа.
137. А на лутето кои беа веќе истоштени Ние им ги оставивме во наследство источните и западните делови на земјата: ги благословивме. И се исполни убавиот збор на Господарот твој за децата Израилови, зашто беа трпеливи. И Ние го поравнивме со земја она што го градеше фараонот и народот негов, и она што го сидаа.

138. А синовите Израилови Ние ги поминавме преку море. И така наидоа на луѓе оддадени на киповите нивни. Рекоа: „О Муса, направи ни божество како што е божеството нивно!“ Рече: „Вие сте, навистина, луѓе незнаенковците!“
139. И ќе биде уништено она врз што се потпираат, навистина! И ќе биде ништожно она што го работеа, сигурно!
140. Рече: „Покрај Аллах ли барате друг бог? Он ве одликува над луѓето!“
141. И кога Ние ве избавивме од семејството фараоново кое постојано ви определуваше казна пакосна, убивајќи ги вашите синови, а, оставајќи ги во живот вашите ќерки... во тоа, ете, имавте, од Господарот ваш, беља голема!
142. И Ние му ветивме на Муса триесетноќна средба, и додадовме уште десет, па станаа четириесет за да се исполни часот за средбата определен: со Господарот негов. И Муса му рече на братот Харун: „Биди мој наследник, за народот мој! Воспоставуј ред! И не следи го патот на безредниците!“
143. И бидејќи Муса дојде во часот Наш определен, во кој Господарот зборуваше со него, рече: „О Господаре мој, покажи ми се да Те видам!“ Рече: „Никогаш нема да Ме видиш! Но, погледни го ридот. Ако остане тука каде што е - ќе Ме видиш. И бидејќи Господарот негов му се предочи на ридот и Он го здроби ридот а Муса се онесвести. И штом дојде при свест, рече: „Славен биди, покажувањето Тебе Ти го упатувам и јас сум прв меѓу верниците!“
144. Аллах рече: „О Муса, Јас, навистина, те одликував над луѓето и со пратеницата Мои и со Зборот Мој. Па, прифати го она што ти го дадов и биди меѓу благодарните!“
145. И Ние на плочите му напишавме ука за се и потенко објаснување за се. Прифати го, тогаш, со волја и наредувај му на народот твој, така што ќе ги прифати на најдобар начин; и ќе им го покажам Домот на расипаните.
146. Ќе ги одвратам од знаменијата Мои оние кои бесправно се дуваат по земјата. И секое знамение да го видат во него не ќе веруваат. Ако го видат патот вистински не ќе го прифатат. А ако, пак, го видат патот лош го прифаќаат. Ете, тоа заради што ги сметаа за лажни знаменијата Наши и што ги занемаруваа.
147. Оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши и Средбата на Денот ахиретски... ќе пропаднат делата нивни. Ќе бидат ли наградени поинаку отколку што работеа?“

148. И народот на Муса по него од накитот негов направи теле отелотворено кое рикаше. Не гледаат ли дека тоа, навистина, не им зборува и дека не ги упатува по Патот? Прифатија теле и беа неверници!
149. И бидејќи се покајаа и видоа дека скршнаа во заблуда, рекоа: „Да не ни се смиствуаше Господарот наш и да не ни простеше ќе бевме меѓу поразените, секако!“
150. И бидејќи Муса се врати кај народот свој, лут и ожалостен, рече: „Е, колку лошо ме наследивте во отсаството мое! Нели побрзвате со наредбата од Господарот ваш?“ Ги расфрла плочите и го фати за коса брата си, тегнејќи го кон себе. И му рече: „Сине од мајка ми, народот ме сметаше слаб и само што не ме убија. Не понижувај ме заедно со непријателите и не изедначувај ме со народот невернички!“
151. Муса рече: „Господаре мој, прости ни, мене и на брат ми и воведи не во милоста Твоја. Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!“
152. На оние кои го прифатија телето ќе ги стигне лутината од Господарот и понижување во животот на овој свет. Ете, така Ние ги казнуваме оние кои лаги измислуваат!
153. Оние кои работеа зли дела и кои потоа се покајаа и кои веруваа... Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!
154. И бидејќи лутината на Муса попушти ги зеде плочите на кои беа впишани и Патоказот и Милоста за оние кои, секако, се плашат од Господарот свој.
155. И Муса одбра од својот народ седумдесет луѓе за состанокот со Нас. И бидејќи гишибна земјотрес, тој рече: „О Господаре мој, да посакаш ќе ги уништеше од порано. И мене, исто така. Зарем ќе не казниш за она што го направија од нас оние кои се безумници? Тоа, секако, е искушение од Тебе, со кое скршнуваш од патот вистински кого сакаш и упатуваш по патот вистински кого сакаш. Ти си наш Заштитник; прости ни и смиствуј ни се! Меѓу простувачите Ти си Најдобриот!
156. И впиши за нас на овој свет добро а добро и на Ахирет. Ние, секако, бевме упатени кон Тебе.“ А Он рече: „Казната Моја го снајдува оној кого Јас сакам, а милоста Моја ги опфаќа сите нешта. Тоа ќе им го впишам на оние кои се богобојазливи, и кои зекат даваат и кои во ајетите Наши веруваат,
157. оние кои го следат гласникот пејгамбер, кој не знае да пишува и да чита, кого го наоѓаат заведен кај нив - и во Теврат и во Инцил - и

кој им наредува добро и кој им забранува зло, и кој им ги дозволува добрите јадења, а им ги забранува нечистите, и кој ги ослободува од товарот свој и од прангите кои се врз нив; и оние кои му веруваат, и кои го поддржуваат, и кои го помагаат, и кои го следат него и објавената му светлина... токму, спасените се!

158. Кажи: „О луѓе, јас сум, навистина, пејгамбер ваш - за сите; власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Нема друг бог освен Него. Он оживува и Он усмртува! Верувајте и во Аллах и во гласникот пејгамбер Негов, кој не знае ни да чита ни да пишува, кој верува и во Аллах и во Зборот Негов и - следете го за да бидете упатени!“
159. И меѓу народот на Муса имаше заедница која кон вистината упаваше и со неа праведно постапуваше.
160. И Ние ги раздробивме во дванаесет племиња и дружини, и на Муса му вдахнавме кога народот негов побара од него да се напие вода: „Удри со стапот твој на карпата!“ И тогаш од неа потекоа дванаесет извори. Секоја дружина го знаеше поилото свое. И Ние од облак врз нив сенки соборувавме и препелици и мани им испраќавме. Јадете од добрата со кои ве снабдевме. И нам зулум не ни направија туку самите себеси зулум си направија!
161. И кога им беше речено: „Станувајте во оваа населба и јадете во неа од каде сакате, и кажете: „Прошка!“ - и низ вратата влезетеничкум: ќе ви ги простам гревовите ваши, а на добочинителите ќе им ги зголемиме делата!“
162. Па, оние од нив кои направија зулум, го променија говорот: поинаку од она што им беше кажано и, бидејќи зулум правеа, од небо Ние казна им спуштивме.
163. И прашај ги за населбата која беше сместена крај море, кога за сабота грешеа. Тој ден кога празнуваа им доаѓаа рибите нивни, очигледно, а тој ден кога не празнуваа, не им доѓаа. Ете, така Ние ги испробавме затоа што расипнички се однесуваа.
164. И кога една заедница меѓу нив рече: „Зошто советувате народ кого ќе го уништи Аллах или кого ќе го казни со силна казна?“ Рекоа: За да имаме оправдување кај Господарот ваш и да бидат богобојазливи!“
165. И бидејќи го заборавија она со што беа опоменувани оние кои забрануваа зло Ние ги избавивме, а ги казнивме оние кои зулум правеа со силна казна затоа што расипнички се однесуваа.

166. И бидејќи не се потчинија на она што им беше забрането, Ние им рековме: „Бидете мајмуни презрени!“
167. И кога Господарот твој возгласи дека до Денот суден ќе им испрати, сосем сигурно, некого кој ќе ги мачи со казна најтешка. Господарот твој, навистина, е брз Казнувач и Он, секако, е Простувач и Сомилосен!
168. И Ние нив ги раздробивме во заедници на земјата. Меѓу нив имаше и добри луѓе и лоши луѓе. Ги испробавме и со добри и со лоши работи за да се вратат!
169. По нив, тогаш, се редеа поколенија кои ја наследија Книгата собирајќи ги безвредните работи на овој свет и говорејќи: „Ќе ни биде простено.“ И ако им дојдат нешта што се на нив слични ќе ги земаат. Не е ли прифатен од нив Договорот од Книгата, за Аллах да зборуваат само вистина и да го проучуваат она што е во неа? Куќата ахиретска е подобра за богобојазливите. Нема ли да се вразумите!?
170. Оние кои цврсто се придржуваат кон Книгата и кои намаз извршуваат... Ние, навистина, не ќе ја пренебрегнеме наградата на добрите!
171. И кога Ние над нив подигнавме планина како да е облак, и кога помислија дека ќе се сруши врз нив: „Прифатете го одлучно она што ви го дадовме и сетете се на она што е во него за да бидете богобојазливи!“
172. И кога Господарот твој од синовите Адемови го изведе потомството нивно - од плеќите нивни - и кога побара од нив да посведочат против себе: „Нели сум јас Господарот ваш?“ Рекоа: „Како да не, сведочиме!“ - за да не речат на Денот суден: „Ние за ова, навистина, не бевме во тек!“
173. Или да не речете: „Предците наши, пред нас, здруженик му припишуваа на Аллах, а ние сме само поколение нивно, навистина! Ќе не упропастиш ли за она што го работеа лашковците?“
174. И ете, така Ние потенко ги објаснуваме знаменијата за да се вратат.
175. И кажи им го споменот од оној што му ги дадовме знаменијата Наши па се повлече од нив; и, го следеше Шејтанот и беше меѓу скршнатите!
176. И да сакавме Ние со знаменијата ќе го извишевме, но тој се прикова за земјата и ја следеше страста. Примерот негов е како пример на куче. Ако го истераш ќе го исплази јазикот, а ако го оставиш и

тогаш ќе го исплази јазикот. Ете, таков е примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши. Кажувај ги кажувањата за да размислуваат.

177. Е, само колку е лош примерот на оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши! Самите себеси зулум си направија.
178. Од Аллах упатениот е - упатен, а од Аллах во заблуда скршнатите... па, тие се, токму, поразените!
179. Ние создадовме и џинови многу и луѓе многу за Џехеннемот: имаат срца, но со нив не разбираат, имаат очи, но со нив не гледаат, имаат уши, но со нив не слушаат, - како добиток се, дури и уште полоши. Секако, рамнодушни се!
180. Најубавите имиња се - Аллаховите! И со нив молете Му се! Оставете ги оние што ги пренебрегнуваат имињата Негови. Ќе бидат казнети за она што го работеа.
181. А меѓу оние кои Ние ги создадовме има дружина... кон вистината упатуваат и според неа праведно постапуваат.
182. На оние кои ги сметаа за лажни ајетите Наши постапно, од кај што не знаат, кон пропаст ќе ги туркаме.
183. И Јас ќе им определам рок. Итрината Моја е цврста, навистина!
184. Не размислуваат ли? Другарот нивни не е безумник. Он е само опоменувач јасен!
185. Не гледаш ли во Земјата и во небесата и во она што го има создадено Аллах дека можеби им се приближува крајот нивни? Тогаш во кој говор по него веруваат!?
186. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда никој не може да го упати. И ги пушта да талкаат во неверието нивно.
187. Те прашуваат за Часот: „Кога ќе се случи?“ Кажи: „Знаењето за тоа, навистина, е кај Господарот мој. Само Он времето негово ќе го обелодени. Тежок ќе биде тој за Земјата и за небесата. Ќе ви дојде одненадеж.“ Те прашуваат за него како ти да го криеш знаењето за тоа. Кажи: „Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, но мнозинството на луѓето не знаат.“
188. Кажи: „Не сум моќен за себе ни да си наштетам ни да си користам, освен она што Аллах го сака. Кога би ја знаел тајната би ги зголемил добрата и не би ме нашло зло. Јас сум само радосник и опоменувач за луѓето кои веруваат.“

189. Он е Оној кој ве создаде од еден човек и од него, исто така, создаде сопруга за да тој најде смирна во неа. Бидејќи ја прегрна понесе лесен товар, и го носеше, и бидејќи му олесни, Му се помолија на Аллах, Господарот нивни: „Ако ни дадеш добро ќе бидеме потомок меѓу благодарните, навистина!“
190. И бидејќи им даде потомок добар му припишаа здруженици во она што им го даде. Та, Аллах е над она што Му го здружуваат!
191. Го здружуваат ли она што ништо не создава - а тие се создадени,
192. и кои не можат да им помогнат а ниту самите себеси да си помогнат?
193. А ако ги повикаш кон Патоказот не ќе те следат. За нив е сеедно дали ќе ги повикувате или, пак, ќе си молчете.
194. Оние кон кои молба упатувате, а не кон Аллах, се робови слични вам, навистина! Па, повикувајте ги и, ако сте искрени, ќе ви се освијат ли?
195. Имаат ли нозе со кои одат? Или раце со кои фаќаат? Или очи со кои гледаат? Или уши со кои слушаат? Кажи: „Повикајте ги здружениците ваши кои му ги здружувате на Аллах, и лукаво поставете се против мене, но немојте да не очекувате!“
196. Заштитникот мој е - Аллах! Он објави Книга и Он ги штити добрите.“
197. А оние кои упатуваат молба на друг а не на Аллах не ќе им помогнат а ниту себеси ќе си помогнат.
198. А ако ги повикаш кон Патоказот - не слушаат! Ги гледаш како те гледаат, но не гледаат!
199. Биди умерен! Наредувај добро и избегнувај ги незнаенковците!
200. И ако Шејтанот настојува да те насочи кон зло, тогаш, побарај прибежиште кај Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!
201. Кога дружините шејтански ќе ги допрат, богобојазливите се сеќават на Аллах и тогаш гледаат вистински!
202. Браќата нивни шејтански ги туркаат во заблуда. По тоа не доаѓаат при себе.
203. А ако не им донесеш ајет, зборуваат: „Зошто ти не го измислуваш?“ Кажи: „Јас го следам само она што ми се објавува од Господарот мој. Ова се очигледности од Господарот ваш, и Патоказ и Милост за луѓето кои веруваат.“

204. И кога Кур'анот ќе се чита гласно, слушајте го и не зборувајте за да ви се смиствува!“
205. И споменувaj го Господарот твоj во себе, со страхопочит и скришно, безгласно, и наутро и приквечерина, и не биди меѓу рамнодушните.
206. Оние кои се во близината на Господарот твоj, навистина, не се двоумат да прават ибадет, Го величаат и на сеќде Mu паѓаат.

Сура 8

Ел-Енфал (Плен)

*Објавено во Медина
75 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Те прашуваат за пленот. Кажи: „Пленот е од Аллах и од пејгамберот. Па, плашете се од Аллах. Средете ги односите еднисодруги. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов ако сте верници!“
2. Да, верници се оние кои, ако се спомене Аллах, треперат срцата нивни, а ако им се кажуваат ајетите Негови им се зголемува иманот и се потпираат врз Господарот свој,
3. оние кои намаз извршуваат и кои од нафаката Наша делат.
4. Верници се тие вистински. За нив има степени кај Господарот, и прошка и нафака благородна.
5. Како што те изведе Господарот твој од домот твој исправно. И една дружина меѓу верниците тоа го презираше!
6. Расправаа со тебе за Вистината по очигледноста нејзина - ете, како да се туркаат во смрт очигледна, а, токму, гледаат!
7. И кога Аллах ќе ви вети една од двете дружини дека е ваша вие, навистина, посакувате ненаоружената да биде ваша. Аллах посакува да се овистини вистината со зборовите Негови и да се пресечат корените на неверниците:
8. да ја овистини вистината а да ја уништи невистината, па макар тоа го мразеле силниците!
9. Кога баравте помош од Господарот ваш, Он ви се осва. Јас, навистина, ве поддржав со илјада мелеки кои доаѓаа еднисодруги.

10. Аллах тоа го направи само да ве зарадува и во тоа да ги смирете срцата ваши. Помошта е само кај Аллах. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
11. И кога Он ви одреди лесен сон да ве обзeme, да ве заштити од Своја страна, и кога ви спушти од небо вода за да ве очисти со неа и да ја отстрани од вас нечистотијата шејтанска и да ги поврзе срцата ваши и да ги зацврсти стапалките...
12. и кога Господарот твој им вдахна на мелеките: „Јас сум, навистина, со вас: бодрете ги, тогаш, оние кои веруваат.“ Во срцата на оние кои не веруваат ќе фрлам страв. Па, удирајте ги по вратовите и по прстите!
13. Заради противењето нивно и на Аллах и на пејгамберот Негов. А оној кој се противи на Аллах и на пејгамберот Негов - та, Аллах е Силен Казнувач!
14. Ете, така ви е. Искусете ја казната, а за неверниците, навистина, има казна огнена.
15. О верници, кога ќе се справите со оние кои не веруваат, кои доаѓаат во редови, тогаш, не вртете ги плеките!
16. Оној кој ќе побегне тогаш, освен оној кој привидно бега за да се врати во борба, или кој се придржува на друга дружина, секако, се враќа со лутината Аллахова и Џехеннемот е - престојувалиштето негово! Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
17. И вие не ги убивавте, туку Аллах ги убиваше. И кога фрлаше ти не фрлаше, туку Аллах фрлаше за да ги испроба верниците со искушение убаво. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!
18. Ете, така ви е. Аллах, навистина, чини да венат сплетките на неверниците!
19. Ако баравте да победите па, ете, победата ви дојде. А ако прекинете - та, тоа е подобро за вас. А ако, пак, се вратите и Ние ќе се вратиме. Дружината ваша во ништо не ќе ви користи и без оглед на бројот. Аллах, навистина, е со верниците!
20. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. И не вртете Му ги плеките. Вие, токму, слушате!
21. И не бидете како оние кои зборуваа: „Слушаме,“ а, всушност, не слушаат
22. зашто најлоши битија кај Аллах, навистина, се оние кои се глувонеми, оние кои ништо не сфаќаат.

23. А Аллах да знаеше дека кај нив има некакво добро Он ќе ги натераше да слушаат. А да ги натераше да слушаат пак ќе ги свртат плеките зашто тие, секако, рамнодушни се и онака.
24. О верници, оsvијте се на Аллах и на пејгамберот Негов кога ве повикуваат зашто тоа ќе ве заживее. Знајте дека Аллах, навистина, се вмешува меѓу човекот и срцето негово и дека, секако, кај Него ќе се зберете.
25. И чувајте се од сплетки кои ќе ги погодат само оние меѓу вас кои зулум направија. И знајте дека Аллах, навистина, е Силен Казнувач!
26. И сетете се кога бевте малкумина, кога ве сметаа за слаби, плашејќи се да не ве фатат лутето и кога Он, со помошта Своја, ве поддржа и ве зајакна, и ве снабде со добра за да бидете благодарни.
27. О верници, не изневерувајте Го Аллаха и пејгамберот Негов, и аманетот ваш еднисодруги не изневерувајте го. Вие, секако, знаете!
28. Знајте дека, навистина, имотот ваш и децата ваши се искушение и дека, секако, кај Аллах има награда голема.
29. О верници, ако се плашите од Аллах ќе ве оспособи да просудувате што е добро а што е зло, и ќе ги занемари злите постапки ваши, и ќе ви прости. Аллах поседува добротија голема!
30. И кога неверниците ти правеа сплетки за да те затворат или да те убијат или да те истераат... Правеа сплетки а Аллах ги отстрани. Аллах е најдобар во тоа!
31. И кога им се кажувани ајетите Наши, рекоа: „Слушнавме веќе и, да посакаме, ќе кажуваме слично на тоа; ова се само прикаски на поколенијата одамнешни.“
32. И кога рекоа: „Господаре, ако е ова вистина од Тебе, спушти ни, тогаш, камења од небо место дожд или дај ни казна болна.“
33. Аллах не ги казнува во присуство твое. Аллах не е казнувач нивни - оние, всушност, бараат прошка.
34. Казнувањето нивно од Аллах е оправдано зашто оние оддалечуваат други од Месџидил Харам и не се заштитници Негови. Защитниците негови се богобојазливи, но мнозинството од нив не знаат.
35. Намазот нивни во Месџидул Харам е само дрдорење и плескање. Пробајте ја, тогаш, казната затоа што не верувавте!
36. Оние кои не веруваат, навистина, го трошат имотот свој за да одвраќаат од Аллаховиот пат. Та, ќе го потрошат и ќе зажалат

и на крај ќе изгубат. Оние кои не веруваат во Џехеннемот ќе се зберат:

37. за Аллах да го оддели доброто од злото и Он злото нивно да го напласти единадруги па да ги натрупа сите и да ги фрли во Џехеннемот! Онаквите се, токму, поразени!
38. Кажи им на оние кои не веруваат дека ако престанат ќе им биде простено она што поминало, а ако, пак, се вратат... та, искуството на одамнешните поколенија е познато.
39. И борете се против нив се додека го снема сплеткарењето и додека верата Аллахова не биде присутна. А ако престанат... та, Аллах го гледа она што го работат,
40. а ако ги свртат плеките, знајте дека Аллах, навистина, е Заштитник ваш. Е, само колку добар Заштитник е Он и само колку добар Поддржник е Он!
41. И знајте дека, навистина, од она што ќе го заплените во борба, тогаш, една петина му припаѓа на Аллах и на пејгамберот, и на роднината негова, и на јетимите и на сиромашните, и на патниците доколку верувате во Аллах и во она што е објавено до робот Наш, и во денот во кој се одделија вистината и невистината, во денот во кој се судрија две војски. А Аллах е Кадар за се!
42. Кога вие бевте во падината поблиска, а оние во падината подалечна, а караванот беше многу подолу од вас: а ако се договоревте немаше да се договорете за времето на судирот, но Аллах ја определи наредбата која стана делотворна: да пропадне оној кој што треба да пропадне за да му биде јасно, а да остане во живот оној кој што треба да остане во живот за да му биде јасно. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
43. Кога Аллах во сон ти покажа дека се малку, а да ви покажевме дека се многу, ќе изгубевте и ќе се каравте, но Аллах, ете, донесе спас. Он, навистина, го знае она што е во градите!
44. И кога се соочивте Он во очите ваши, смалувајќи ги, ги прикажа малку за Аллах да ја определи наредбата која се изврши. Кон Аллах работите се враќаат!
45. О верници, кога ќе се судрите со некоја чета, бидете цврсти и споменувајте Го Аллаха многу за да се спасите!
46. И бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов; не карајте се единисодруги зашто ќе ослабнете и ќе ви исчезне моќта. Бидете трпеливи! Аллах, навистина, е со трпеливите!

47. И не бидете како оние кои излегаа од домовите свои горделиво, очигледно пред луѓето, а кои, всушност, одвраќаат од Аллаховиот пат. Аллах го опфаќа она што го работат!
48. И кога Шејтанот им ги разубави делата нивни, рекоа: „Денес никој меѓу луѓето не може да ве победи зашто јас сум заштитникот ваш!“ И бидејќи две чети се сртнаа очи в очи Шејтанот се повлече по стапалките свои, и рече: „Да, јас сум далеку од вас и јас, навистина, го гледам она што вие не го гледате, и да, јас стравувам од Аллах! Аллах е Силен Казнувач!“
49. Кога дволичните и оние во чии срца има болештина зборуваа: „Нив верата нивна ги измами.“ А оној кој ќе се потпре врз Аллах ... па, Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
50. Е, само да видиш кога мелеките на оние кои не веруваа како ќе им ги земаат душите, удирајќи ги по лицата нивни и по плеките нивни: „Искусете ја казната огнена!
51. Ете, тоа е заради она што го направија рацете ваши. А Аллах, навистина, не е зулумкар кон робовите!“
52. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние кои беа пред нив. Не веруваа во знаменијата на Аллах... па, Аллах ги казни заради гревовите нивни. Аллах, навистина, е Јак, Силен Казнувач!
53. Бидејќи е така, Аллах, навистина, не го менува благодатот кој го подари на луѓето се додека оние не се изменат самите себеси. Аллах, навистина, е Слушач и Зналец!
54. Слично на обичајот на фараоновите луѓе и оние што беа пред нив. Ги сметаа за лажни знаменијата од Господарот свој, па Ние ги уништивме заради гревовите нивни и го потопивме семејството фараоново. Сите беа зулумкари!
55. Најлошите суштства кај Аллах се оние кои пренебрегнуваат; тогаш, оние кои не веруваат,
56. оние со кои ти склучи договор па, потоа, го кршат договорот свој секојпат, оние не се богобојазливи.
57. А ако се судриш со нив во борба, тогаш, истерај ги за да се сетат оние по нив.
58. А ако, пак, се плашиш да не те издаде народот, тогаш, возврати им на ист начин. Аллах, навистина, не ги љуби предавниците!
59. Нека неверниците, секако, не сметаат дека ја избегннат казната. Оние, навистина, не можат да ја избегннат казната Негова!

60. Подгответе против нив моќ која можете да ја смогнете, и коњи за војна со што ќе ги заплашите и непријателот на Аллах и непријателот ваш и други освен нив. Вие не ги знаете, а Аллах ги знае. А она што ќе го поделите на Аллаховиот пат ќе ви се надополни и нема да ви се направи зло!
61. А ако се наклонети кон мир па, и ти биди наклонет кон мир, и потпри се врз Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!
62. А ако посакуваат да те измамат... па, за тебе доволен е Аллах. Он те крепи со помошта Своја а и со верниците!
63. И Он ги спои срдата нивни. И се што е на земјата да го потрошиш не би ги споил срдата нивни, но Аллах нив ги спои. Он, навистина, е Силен и Мудар!
64. О пејгамбера, Аллах ти е Доволен и верниците кои те следат.
65. О пејгамбера, поттикнувај ги верниците кон борба. Ако меѓу вас има дваесет трпеливи ќе победат двесте, а ако, пак, меѓу вас има сто ќе победат илјада од оние кои не веруваат зашто оние се, навистина, луѓе кои не сфаќаат.
66. Е, сега, Аллах ви олесни, и Он знае дека сте, навистина, истоштени. Па, ако меѓу вас има сто трпеливи ќе победат двесте, а ако, пак, меѓу вас има илјада, ќе победат, со одобрението Аллахово, две илјади. А Аллах е со трпеливите!
67. На пејгамбер не му е дозволено да има заробеници се додека не извојува победа на земјата. Вие ги посакувате добрата од овој свет, а Аллах го посакува Ахирет. Аллах е Силен и Мудар!
68. Кога не би била Одлуката на Аллах од порано во она што го земавте ќе ве погодеше казна голема, сигурно!
69. Па, јадете го она што го запленивте, што е халал убава храна. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
70. О пејгамбера, кажи им на заробениците кои се во рацете твои: „Ако Аллах види во срдата ваши добро Он ќе ви даде добро од она што ви е одземено, и Он ќе ви прости.“ Аллах е Простувач и Сомилосен!
71. А ако, пак, посакаат да те изневерат па, оние и пред тоа го изневеруваа Аллаха: тогаш, Он најде начин против нив. Аллах е Зналец и Мудар!
72. Оние кои веруваа и кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат и со имотот свој и со животот свој, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... се заштитници единадруги. А на оние кои веруваа

а не се иселија во ништо не можете да бидете заштитници нивни се додека не се иселат. А ако, пак, побараат помош од вас, во верата, тогаш, должност ви е да им помогнете, но не и против народот меѓу кого и вас има договор. А Аллах го гледа она што го работите;

73. а оние кои не веруваат заштитници се единадруги. Ако вие не постапите така на земјата ќе има и сплетка и безредие големо.
74. А оние кои веруваа, и кои се иселија, и кои се бореа на Аллаховиот пат, и оние кои згрижуваа и кои помагаа... вистински се верници, навистина! За нив има и прошка и нафака благородна!
75. А оние кои веруваа по тоа, и кои се иселија, и кои се бореа со вас, секако, од вас се! А роднините, според Книгата на Аллах, поголеми заштитници се единисодруги. Аллах, навистина, знае се!

Сура 9

Ет-Тевбе (Покаяње)

Објавено во Медина

129 Ајети

1. Опомена од страна на Аллах и од пејгамберот Негов до многубошците со кои договор склучивте!
2. „Па, патувайте по земјата четири месеци и знајте дека сте, навистина, немоќни пред Аллах. А Аллах, навистина, ќе ја открие страмотата на неверниците!“
3. Повикот од Аллах и од пејгамберот Негов до луѓето на Денот од големиот хаџ: Аллах, навистина, е далеку од многубошците, а и пејгамберот Негов. Та, ако се покаете тоа е подобро за вас а ако, пак, ги свртете плеките, знајте дека сте вие, навистина, немоќни, и зарадувај ги оние кои не веруваат со казна болна!
4. Изземајќи ги многубошците со кои склучивте договор а кои, по тоа, со ништо не го прекршија кон вас, а ниту пак некого помогнаа против вас; па, исполнете го договорот кон нив до денот за тоа определен. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!
5. Па, кога светите месеци ќе поминат борете се против многубошците, каде било да ги најдете, заробувајте ги, опколувајте ги, чекајте ги во заседа од секој вид! Па, ако се покаят, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, пуштете го патот нивни. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
6. А ако некој меѓу многубошците побара од тебе засолниште, тогаш, згрижи го се додека не го слушне Аллаховиот збор, а потоа одведи го до безбедно место. Ете, тоа е заради тоа што се луѓе кои, навистина, не знаат.

7. Како да има договор меѓу многубошците и Аллах и пејгамберот Негов, освен оние кои склучија договор при Месцидул Харам. Според тоа, ако се придржуваат кон договорот со вас придржувајте се и вие кон договорот со нив. Аллах, навистина, ги љуби богобојазливите!
8. Како? Ако ве победат не го почитуваат, кога сте вие во прашање, ни договорот ни пропишаната вера. Ви се умишуваат со устите свои, а одбиваат со срцата свои. А мнозинството меѓу нив се расипани!
9. Ги заменија ајетите Аллахови за нешто што малку вреди и уште одвраќаат од Аллаховиот пат. Е, само колку е лошо она што го работат!
10. Оние не ја почитуваат, во врска со верникот, ни зиммијата ни роднината - токму, претеруваат.
11. Па, ако се покајат, и ако намаз извршуваат, и ако зекат даваат, тогаш, браќа се ваши по вера. Ние ајетите потенко ги објаснуваме за луѓето кои знаат!
12. А ако по договорот свој ги прекршат заклетвите свои, и ако ја нападнат верата ваша, тогаш, борете се против водачите на неверството. Тие немаат заклетви за да престанат!
13. Не ќе се борите ли кон луѓето кои ги прекршија заклетвите нивни и кои сакаа да го истераат пејгамберот? Оние, всушност, први ве нападнаа. Се плашите ли од нив? Па, Аллах има повеќе право, ако сте верници, да се плашите од Него!
14. Борете се против нив, а Аллах ќе ги казни со рацете ваши, и ќе ги понизи, а вам ќе ви помогне против нив, и Он ќе ги излечи градите на народот вернички!
15. И грижата од срцата нивни ќе ја снема. Аллах простира кому сака. Аллах е Зналец и Мудар!
16. Или, пак, сметате ли дека ќе бидете оставени и дека Аллах не ги знае меѓу вас оние кои се бореа и кои, освен Аллах и пејгамберот Негов и верниците, не земаа други заштитници. А Аллах е Известен за она што го работите!
17. Не им доликува на многубошците да градат Аллахови џамии кога оние со неверувањето сведочат против себеси. Делата нивни прошаднаа и оние во огнот за навек ќе останат.
18. Џамиите Аллахови, навистина, ги градат оние кои веруваат и во

Аллах и во Денот суден, и кои намаз извршуваат, и кои зекат даваат, и кои само од Аллах стравуваат. Па, тоа се, токму, упатените!

19. Сметате ли дека поителот на хацијата, и оној кој се грижи за Месцидул Харам е како оној кој верува во Аллах и во Денот ахиретски и кој се бори на Аллаховиот пат? Не се еднакви кај Аллах. А Аллах нема да го упати народот зулумкарски!
20. Оние кои веруваа, кои се иселија и кои се бореа на Аллаховиот пат со имотот свој и со животите свои кај Аллах се на повисок степен. Оние, токму, се победниците!
21. Господарот нивни им донесува радосница: милост од Него и задоволство и бавчи со благодати постојани,
22. во нив за навек ќе останат. Кај Аллах, навистина, има награда голема.
23. О верници, не земајте ги заштитници ни бабовците ваши ни браќата ваши ако, секако, повеќе го сакаат неверувањето од верувањето. Оние кои ќе ги свртат плеките од вас - па, зулумкари се!
24. Кажи: „Ако ви се бабовците ваши, и децата ваши, и браќата ваши, и жените ваши, и родот ваш, и имотот ваш кој го спечаливте, и трговијата за која се плашите дека ќе пропадне, и местата ваши со кои сте задоволни... помили од Аллах и од пејгамберот Негов и од борбата на Аллаховиот пат, тогаш, причекајте додека не дојде наредбата Аллахова! Аллах не го упатува народот расипнички!“
25. Аллах, секако, ви помогна на многу места и на денот на Хунејн кога се зачудивте со тоа што бевте мнозинство, и тоа ништо не ви користеше а земјава ви стана претесна и покрај широчината нејзина, па се свртивте, бегајќи!
26. Потоа Аллах по пејгамберот Свој ви спушти смирна, и на верниците; Он ви спушти и војска која не ја видовте, а ги казни оние кои не веруваа. Ете, тоа е казна за неверниците!
27. По сето тоа Он прости кому сака. Аллах е Простувач и Сомилосен!
28. О верници, многубошките, навистина, се нечисти. Па, нека не се приближуваат кон Месцидул Харам по оваа година нивна. А ако се плашите од немаштија па, ако Аллах сака ќе ве снабде со добротијата Своја. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!
29. Борете се против оние кои не веруваат во Аллах и во Денот ахиретски и кои не го забрануваат она што го забранија Аллах и пејгамберот Негов, и кои не ја застапуваат вистинската вера на оние

на кои им е дадена Книгата се додека не дадат џизија со рацете, потчинето!

30. Еvreите зборуваат: „Узеир е син на Аллах“, а христијаните зборуваат: „Месих е син на Аллах“. Ете, тоа се зборовите нивни на устите нивни: ги кажуваат сличните зборови на оние кои не веруваа пред нив. Аллах нека ги отепа! Каде кинисуваат, навистина!
31. Ги земаат нивните свештеници и нивните калуѓери за господари покрај Аллах, а и на Иса, синот на Мерјем. Им беше наредено да обожаваат само еден Бог. Нема друг бог освен Него! Славен нека е Он, над она што му го здружуваат,
32. оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах само ја надополнува светлината Своја и покрај тоа што многубоштите го мразат тоа!
33. Он е Оној кој го испрати пејгамбереот Свој со Патоказ и со вера вистинска за да ја обелодени повеќе од сите други вери и покрај тоа што многубоштите го мразат тоа!
34. О верници, голем број меѓу свештениците и калуѓерите неисправно го трошат имотот на луѓето и одвраќаат од Аллаховиот пат. А на оние кои натрупваат злато и сребро и кои не делат на Аллаховиот пат, тогаш, зарадувaj ги со казна болна
35. на Денот кога тоа во огнот ќе се вжари па со него ќе се жигосаат и челата нивни и слабините нивни, и плеките нивни. „Ова е она што за себе го направивте - та, вкусете го она што го натрупувавте!“
36. Да, бројот на месеците кај Аллах е дванаесет, сметан по Книгата Аллахова од денот кога ги создаде небесата и Земјата. Четири месеци од нив се посветени. Ете, тоа е вера постојана! Па, во тие четири месеци не нанесувајте си зло самите себеси. Борете се против многубоштите заедно онака како што многубоштите се борат заедно против вас. Знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!
37. Со преместувањето на месеците, навистина, се зголемува неверувањето. Со тоа оние кои не веруваат во заблуда скршнуваат: една година го сметаат дозволено, а друга година го сметаат забрането за да го надополнат бројот на она што го забрани Аллах па да го дозволат она што го забрани Аллах. Ним им се разубавуваат постапките нивни. А Аллах не го упатува народот невернички!
38. О верници, што ви беше кога ви беше речено: „Појдете во борба на Аллаховиот пат“ - како да сте на земјата заковани? Повеќе ли сте задоволни со животот на овој свет од животот на Ахирет? Па,

уживањето во животот на овој свет е ништо во однос на уживањето на Ахирет!

39. Ако не појдете во борба Он ќе ве казни со казна болна и ќе ве замени со друг народ, а вие во ништо не ќе Му наштетите. Аллах е Кадар за се!
40. Ако го помогнете пејгамберот... па, Аллах нему му помогна кога го истераа оние кои не веруваа, кога двајцата беа во пештера, кога му рече на неговиот другар: „Не плаши се! Аллах е со нас, навистина!“ И Аллах спушти смирна Своја и го поддржа со војска која не ја видовте, и го направи зборот на оние кои не веруваа да биде долу, а Зборот на Аллах, токму, горе. Аллах е Силен и Мудар!
41. Појдете во борба, било да сте слаби или јаки, и борете се на патот Аллахов и со имотите ваши и со животите ваши. Ете, тоа ви е подобро само да знаете!
42. А кога пленот би бил близку а одењето во војна со таа цел - оние ќе те следеа, сигурно! Но, патот ним им изгледа тежок. Ќе се колнат во Аллах: „Да беше во наша моќ ќе излезевме со вас“ - самите себеси упропастувајќи се. Аллах знае дека тие, навистина, лажат!
43. Аллах ти прости! Зашто им дозволи да отсествуваат додека не ти стана јасно дека она што го зборуваат е невистина и додека не ти стана јасно дека се лашковци?
44. Оние кои веруваат во Аллах и во Денот ахиретски не бараат од тебе дозвола да се борат и со имотот свој и со животот свој. А Аллах ги знае богобојазливите!
45. Да, ќе бараат дозвола оние кои не веруваат ни во Аллах ни во Денот ахиретски, и чии срца се сомневаат и оние се во сомневањето нивно, двоумејќи се!
46. А да сакаа да одат ќе подгответа подготовка, но Аллах го презре будењето нивно па ги задржа и им беше речено: „Останете со оние кои остануваат!“
47. Да излезеа со вас постојано ќе ви пречеа и меѓу вас ќе внесеа збрка сакајќи само сплетка, и, меѓу вас, секако, има доушници. Аллах ги знае зулумкарите!
48. Посакуваа, секако, сплетки и од порано, и ги испревртуваа работите твои се додека не дојде вистината и се додека не се обелодени наредбата Аллахова, а оние тоа го мразеа.

49. Меѓу нив има кои зборуваат: „Дозволи ни и не фрлај не во искушение!“ И не паднаа ли токму во искушение? Цхенемет, навистина, ќе ги опфати неверниците!
50. Ако те снајде добро, тоа ги разочарува, а ако те снајде зло, зборуваат: „И од порано работата беше во рацете ваши,“ и ги вртеа плеките, радувајќи се.
51. Кажи: „Ќе не снајде само она што го запиша Аллах за нас. Он е Заштитник наш.“ Па, врз Аллах се потпираат верниците!
52. Кажи: „Очекувате ли од нас само едно од две добра. Ние очекуваме од вас да ве снајде казна од Аллах или од рацете наши. Па, очекувајте и ние заедно со вас ќе очекуваме!“
53. Кажи: „Било да трошите доброволно или, пак, присилно, нема да ви се прими.“ Вие бевте, навистина, народ расипнички!
54. Садаките нивни не им беа примени зашто оние, навистина, не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов, а кога кон намаз пристапуваа беа mrзливи и делеа само со презир.
55. Тогаш нека богатствата нивни не те чудат а ниту децата нивни! Аллах посакува, навистина, да ги казни во животот на овој свет и душите нивни да излезат како невернички.
56. Да, оние се колнат во Аллах дека се со вас, но, всушност, не се со вас, туку се народ разединувачки.
57. Кога би имале некакво засолниште или пештера или јама би се свртиле кон тоа, брзајќи да појдат!
58. Меѓу нив има и такви кои те грдат за садаката: па, ако ти дадеш, задоволни се, а ако не им дадеш, ете ги, се лутат!
59. Кога оние би биле задоволни, навистина, со она што им го даде Аллах и пејгамберот Негов и да речеа: „Аллах ни е доста. Он ќе ни даде од добрината Своја и пејгамберот Негов. Ние, навистина, кон Аллах стремиме!“
60. Да, садаките им припаѓаат на сиромашните и на јетимите и на оние кои ги собираат, на оние чии срца треба да се придобијат, и за откуп на робови, и на должниците, и на Аллаховиот пат, и на патниците. Ова е обврска од Аллах. Аллах е Зналец и Мудар!
61. Меѓу нив има и такви кои го вознемираат пејгамберот и кои зборуваат: „Тој само слуша.“ Кажи: „Она што го слуша е подобро за

vas; верува во Аллах, и има доверба во верниците и тој е милостив кон оние меѓу вас кои веруваат.“ А оние кои го вознемираат пејгамберот Аллахов ќе имаат казна болна!

62. Ви се колнат во Аллах дека ќе ве задоволат, но Аллах и пејгамберот Негов имаат повеќе право, ако се верници, да бидат задоволни.
63. Не знаат ли дека за оние кои се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберите Негови има оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Ете, тоа е казна голема!
64. Двовичните се плашат да не им се објави суре кое ќе ги извести за она што е во срцата нивни. Кажи: „Исмевајте се, но знајте дека Аллах, навистина, ќе го изнесе на виделина она од што се плашите!“
65. А кога, пак, би ги прашал сигурно би ти рекле: „Да, ние само разговараме и се играме.“ Кажи: „Со Аллах ли се исмевате и со ајетите Негови и со пејгамберот?“
66. Не оправдувајте се! По верувањето ваше не верувавте. Ако и простиме на една ваша дружина, друга дружина Ние ќе казниме затоа што се овие, навистина, силници!
67. Мажите двовични и жените двовични, единисодруги се: наредуваат зло и одвраќаат од добро, а рацете им се стегнати. Забораваат на Аллах па и Он заборава на нив. Двовичните, навистина, се расипани!
68. За жените двовични и за мажите двовични и за неверниците Аллах има ветено оган цехеннемски во кој за навек ќе останат. Тоа за нив е доволно. Аллах нив ги проколни и за нив има казна постојана!
69. Како што беше со оние пред вас кои поседуваа поголема моќ, и кои имаа повеќе имот, и кои имаа повеќе синови. Посакуваа, тогаш, уживање во делот свој, па и вие посакувате да ужivate во делот ваш како што посакуваа да уживаат во делот свој оние кои беа пред вас. Вие се спуштате во расправија онака како што се спуштаа и оние. Делата нивни ќе пропаднат и на овој свет и на Ахирет. Оние, токму, се поразените!
70. Нели им дојде кажување за оние пред нив - за народот на Нуҳ, за Ад, за Семуд, за народот на Ибрахим и за жителите на Медјен и за оние од населбите испревртени? Им доаѓаат пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах никаков зулум не им направи, туку оние самите себеси зулум си направија!
71. Верниците и верничките се заштитници единисодруги: наредуваат добро и одвраќаат од зло, кланјаат намаз и даваат зекат и послушни

се и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах ним ќе им се смишува. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!

72. Аллах им вети на верниците и на верничките бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат, и станови убави во бавчата на Адн, и задоволство големо од Аллах. Ете, тоа е, токму, победа голема!
73. О пејгамбера, бори се против неверниците и дволичните, и биди строг кон нив! Џехеннемот е престојувалиште нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
74. Се колнат во Аллах дека не зборуваа. Но, веќе зборуваа невернички говор и не веруваа по верувањето нивно и тежнеја за она што не го постигнаа; ги мразеа верниците затоа што Аллах ги опписа со изобилие а и пејгамберот Негов од добрината Негова. Па, ако се покајат тоа ќе биде подобро за нив, а ако, пак, ги свртат плеките, Аллах ќе ги казни со казна болна и на овој свет и на Ахирет. За нив на земјава нема ни заштитник ни поддржник!
75. Некои од нив дадоа завет на Аллах: „Ако ни дојде од добрината Негова ќе делеме садаки и, всушност, ќе бидеме меѓу добрите луѓе!“
76. И бидејќи им даде од добрината Своја, шкртареа, ги свртија плеките; оние, секако, се рамнодушните!
77. Па, Он им надоврза врз срдата нивни дволичност се до Денот во кој оние ќе Го сртнат зашто не се придржуваат кон она што му го ветија на Аллах и затоа што лажеа.
78. Не знаат ли дека Аллах, навистина, ги знае тајните нивни и шепотењето нивно, и дека Аллах, навистина, е Зналец на тајните!
79. На оние кои ги одзборуваат послушните меѓу верниците заради садаките, и на оние кои ги даваат само врз трудот нивни па, Аллах, ќе ги потчини. Аллах е Оној кој потчинува и за нив има казна болна!
80. Ќе бара ли прошка за нив или нема да бара, па дури и да бара прошка за нив и седумдесет пати па, Аллах, никогаш не ќе им прости. Ете, тоа е заради неверувањето нивно во Аллах и во пејгамберот Негов. Аллах не го упатува народот расипнички!
81. Оние кои остана во домовите свои, зад пејгамберот Аллахов, и кои презираа да се борат на патот од Аллах и со имотот свој и со животите свои, и кои зборуваа: „Не одете во борба на оваа вруќина!“ Кажи: „Огнот џехеннемски е пожежок!“ Е, само кога би сфатиле!

82. Па, малку нека се смеат, а многу нека плачат: награда ќе им биде за она што го спечалија.
83. Па, ако Аллах те врати до една дружина меѓу нив и ако бараат од тебе дозвола да излезеш во борба па, кажи: „Никогаш нема да излезете во борба со мене и никогаш нема да се борите со мене против непријателот зашто вие, секако, бевте задоволни што останавте првиот пат. Останете, тогаш, со оние кои и онака се останати!“
84. И никогаш никому од нив не клањајте ценазе и не присаствувајте никогаш на погребот негов. Оние, навистина, не веруваа ни во Аллах ни во пејгамберот Негов и умреа, секако, како расипани.
85. И нека не те чуди ни имотот нивни ни децата нивни. Аллах, навистина, посакува да ги казни со тоа на овој свет и самите себеси да си злодогрдат. Оние се, токму, неверници!
86. И кога ќе им се објави суре за ова: „Верувајте во Аллах и борете се со пејгамберот Негов“, - најимашливите меѓу нив ќе побараат од тебе дозвола и ќе речат: „Остави не да бидеме со оние кои остануваат!“
87. Задоволни беа што останаа со оние кои не одат во борба, и беа запечатени срцата нивни, и оние не сфаќаат.
88. Но, пејгамберот и оние кои веруваа борејќи се со него и со имотот свој и со животот свој, всушност, ќе имаат благодати и ќе бидат, токму, спасените!
89. За нив Аллах подготви бавчи низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда голема!
90. Некои од бедуините доаѓаа да се извинат и да побараат дозвола да не одат во борба: останаа оние кои лажеа за Аллах и за пејгамберот Негов. На оние меѓу нив кои не веруваа ќе ги снајде казна болна!
91. Тоа не е обврска ни за слабите ни за болните, ни за оние кои немаат средства да излезат во борба доколку се, секако, искрени и кон Аллах и кон пејгамберот Негов. Нема начин на кој може да им се приговори на доброчинителите. Аллах е Простувач и Сомилосен!
92. Ниту против оние кои, кога ти дојдоа да им дадеш животни за јавање, и кога им рече: „Не можам да најдам животни за јавање за вас“, и ги свртеа плеките, а очите, ронејќи им солзи, тажни заради тоа што не можеа да се снабдат со тоа.
93. Да, има начин против оние кои бараа од тебе дозвола а беа, секако, богати и задоволни затоа што останаа со оние кои не отидоа во

борба. Аллах ги запечати срдцата нивни и оние, токму, не знаат!

94. Оние ќе ви се правдаат кога ќе се вратите кај нив. Кажи: „Не оправдувајте се, никогаш нема да ви веруваме, бидејќи Аллах не извести за вас, навистина! Аллах ќе ги види делата ваши, а и пејгамберот Негов. Потоа ќе се вратите кај Зналецот на тајното и видливото, па ќе ве извести за она што го работевте.
95. Ќе ви се колнат во Аллах кога ќе им се вратите за да ги избегнете. Избегнувајте ги! Да, оние се нечисти а престојувалиштето нивно, како награда, е Џехеннемот, токму, заради она што го спечалија.
96. Оние ви се колнат за да бидете задоволни од нив. Е, па, ако бидете задоволни од нив, па, Аллах, навистина, нема да биде задоволен од народот расипнички!
97. Бедуините се најцврсти во неверувањето и во дволичноста и најсвојствено им е да не ги знаат границите на она што го објави Аллах на пејгамберот Свој. Аллах е Зналец и Мудар!
98. Меѓу бедуините има и такви кои го прифаќаат она што го делат како нешто пропадното, и одвјај очекуваат да ве погодат несреќи! Несреќата на злото нив нека ги погоди! Аллах е Слушач и Зналец!
99. Меѓу бедуините има и такви кои веруваат и во Аллах и во Ахирет и го прифаќаат она што го делат како средство да се биде во близината на Аллах и заради благословите на пејгамберите. Па, за нив тоа, навистина, е приближување. Аллах ќе ги воведе во милоста Своја. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
100. Со претходниците првенци меѓу мухаџирите и меѓу енсариите и оние кои ги следеа во доброчинство... Аллах е задоволен со нив, а и тие се задоволни со Него. За нив Он подготви бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е победа голема!
101. А меѓу бедуините кои се околу вас има и дволични, а и меѓу житељите на Медина: истрајни во дволичноста. Ти не ги знаеш, а Ние ги знаеме. Ќе ги казниме во два наврата, а потоа пак ќе бидат вратени во казната голема!
102. И други, пак, кои ги признаваа гревовите свои, мешајќи ги добриите дела со други, лоши дела. Ним Аллах, можеби, ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
103. Земај од имотите нивни садака за да ги очистиш со тоа и да ги облагородиш, и помоли се за нив. Молбата твоја, навистина, ќе ги смири! Аллах е Слушач и Зналец!

104. Не знаат ли дека Аллах, навистина, е Оној кој прима покаяние од робовите Свои; Он ги прима и садаките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
105. И кажи: „Работете! Па, Аллах ќе го види работењето ваше, а и пејгамберот Негов и верниците; и ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и видливото па ќе ве извести за она што го работевте.“
106. Има и други кои останаа во исчекување на наредбата на Аллах: Он или ќе ги казни или ќе им прости. Аллах е Зналец и Мудар!
107. И оние кои изградија Месџид само да направат штета и да поттикнат неверство, да ги одвојат верниците, подготвувајќи го за оној кој војува против Аллах и пејгамберот Негов од порано, кој сигурно се колни: „Ние само добро посакуваме.“ А Аллах сведочи дека тие, навистина, се лашковци!
108. И никогаш не здружувајте се во него. Месџидот, кој е подигнат уште од првиот ден заради богобојазливост, заслужува повеќе да се задржи во него. Во него се лутето кои сакаат да се очистат, а Аллах ги љуби чистите!
109. Кој е подобар? Оној кој ја темели градбата заради богобојазливост и задоволство или оној кој ја темели градбата на работ од подлокан брег, кој е наведнат, па само што не се сруши во него, во огнот цехен nemски? А Аллах не го упатува народот зулумкарски!
110. Градбата што ја подигнале потајно, ќе биде сомневање во срцата нивни се додека срцата нивни не се разделат. Аллах е Зналец и Мудар!
111. Да, Аллах ги купи од верниците и животите нивни и имотот нивни: за нив има Џеннет; се борат на Аллаховиот пат, убиваат на него и бидуваат убивани. Ова е вистинското ветување Негово и во Теврат и во Инцил и во Кур'ан. И кој го исполнува ветувањето негово како што тоа го прави Аллах? Зарадувајте се со трговијата ваша со која, всушност, работете. Ете, тоа е победа голема!
112. Онаквите се кајат, и обожаваат, се заблагодаруваат, и патуваат и на руку' и на сеќде паѓаат, и наредуваат добро и одвраќаат од зло, и ги чуваат границите Аллахови. И зарадувај ги верниците!
113. И пејгамберот и верниците немаат да бараат прошка за многубошците, па било да се работи и за роднини блиски, од кога им беше објаснето дека оние, навистина, се жители цехен nemски.
114. Немаше право ни Ибрахим да бара прошка за својот бабо. Но, тука се работеше за ветувањето што само тој му го беше дал. И бидејќи

му стана јасно дека тој, навистина, е непријател на Аллах, се откаја. Да, Ибрахим беше милостив и благ!

115. И Аллах не го скршнуваше во заблуда еден народ по упатувањето негово се додека не му беше јасно од што треба да се чува. Аллах, навистина, знае се!
116. Власта и на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахова! Он оживува и Он усмртува. Вие, освен Аллах, немате ни заштитник ни поддржник!
117. Да, Аллах му прости на пејгамберот и на мухаџирите и на енсарите кои го следеа во тешкиот миг, - кога срдцата на една дружина меѓу нив само што не се поколебаа; потоа Он им прости. Он, навистина, кон нив е Сочувствителен и Сомилосен!
118. И на тројцата кои изостанаа од војната: тогаш кога земјата, и покрај широчината нејзина, им изгледаше тесна, и кога душите нивни им се стеснаа, и кога помислија дека, освен Аллах, нема друго засолниште. Потоа Он им прости само за да се покајат. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
119. О верници, плашете се од Аллах и бидете меѓу искрените!
120. Жителите на Медина и бедуините околу нив не требаше да останат зад пејгамберот Аллахов, и да му дадат предност на животот нивни над животот негов. Ете, затоа на Аллаховиот пат нема да им се случи ни жед, ни замор, ни глад, а ниту пак ќе заземат некое место што ќе ги разгневи неверниците, а ниту пак ќе претрпрат ни малку неволја од непријателот, а тоа да не им биде вписано како добро дело. Аллах, навистина, не прави да пропадне наградата за доброчинителите,
121. и не ќе поделат милосрдие ни мало ни големо, и не ќе преминат долина а да не им биде запишано; и Аллах, секако, ќе ги награди подобро од она што го работеа.
122. Сите верници не треба да одат во борба. Од секоја дружина меѓу нив, тогаш, нека се најдат неколкумина кои ќе го толкуваат законот на верата, и кои ќе го опоменуваат народот свој кога ќе им се вратат. Можеби оние ќе бидат претпазливи!
123. О верници, борете се против неверниците кои се околу вас, и нека при вас најдат тврдост. И знајте дека Аллах, навистина, е со богобојазливите!

124. И кога ќе се објави едно суре... па, меѓу нив има кои зборуваат: „Кому меѓу вас ова го зголеми иманот?“ А што се однесува, пак, до оние кои веруваа им го зголеми иманот и оние, токму, се радуваат.
125. А што се однесува, пак, до оние во чии срца има болештина... та, Он им го зголеми срамното дело над срамните дела нивни и, токму, умреа како неверници.
126. Не гледаат ли дека, навистина, секоја година еднаш или двапати паѓаат во искушение? Потоа не се кајат, а ниту се сеќаваат!
127. И кога ќе им се објави суре, гледаат едниводруги: „Ве гледа ли некој?“ Потоа ќе се разотидат. Па, нека Аллах ги разедини срцата нивни, зашто, навистина, се народ кој не сфаќа.
128. Да, ви дојде пејгамбер, еден меѓу вас, кому му е тешко за тешкотијата на која ќе наидете, и кој е стремежлив кон вас, а кон верниците сочувствителен и сомилосен!
129. Па, ако ги свртат плеките, тогаш, кажи: „Аллах ми е Доволен. Нема друг бог освен Него. Врз Него се потпирам и Он е Господарот на Аршот голем!“

Сура 10

Јунус

*Објавено во Мекка
109 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве ајети од Книгата Мудра.
2. Чудно ли им е на луѓето тоа што му објавив на еден човек меѓу нив: Опоменувач ги луѓето, и зарадувач ги верниците дека, навистина, за нив ќе има награда красна кај Господарот нивни. Неверниците зборуваат: „Да, овој е вистински волшебник!“
3. Вашиот Господар, навистина, е Аллах кој ги создаде и небесата и Земјата за седум дена, а потоа се утврди на Аршот, управувајќи со се. Само со одобрението Негово има посредување. Ете, тоа е Аллах, Господарот ваш! Та, обожавајте Го! Нема ли да се сеќавате?
4. Прибежиштето на сите вас е - кон Него. Ветувањето на Аллах е - вистинското ветување. Он, навистина, го започнува творењето и Он потоа го возобновува за да ги награди праведно оние кои веруваат и кои добри дела работат, а за оние кои не веруваат има напивка од жешка вода и казна болна затоа што, токму, не веруваа.
5. Он го создаде Сонцето да блеска, а Месечината да свети и определи младици за да го знаете бројот на годините и сметањето. Аллах тоа само со вистина го создаде, изнесувајќи ги потенко знаменијата за луѓето кои знаат.
6. Во сменувањето на денот и ноќта, и во она што Аллах го создаде на небесата и на Земјата, секако, има знаменија за народот богобојазлив.
7. Да, оние кои не ја очекуваат средбата Наша, и кои се задоволни со животот на овој свет, и кои се со него спокојни, и кои ги занемаруваат знаменијата Напи...

8. престојувалиштето нивно е огнот, токму, заради она што го спечалија.
9. Оние кои веруваат и кои добри дела работат... Господарот нивни ќе ги упати со верувањето нивно. Под нив, во бавчите благословени, ќе течат реки.
10. Довата нивна таму е: „Биди славен Аллаху наш“, а поздравот нивни таму е: „Селам!“, а последната дова нивна: „Благодарение на Аллах, Господарот на световите!“
11. Аллах да брза да им даде зло на луѓето како што тие брзаат да им даде добро крајот нивни веќе ќе беше определен. На оние кои не ја очекуваат Средбата Наша Ние ќе ги оставиме да талкаат во неверието нивно.
12. И кога човекот ќе го снајде неволја Не повикува: лежејќи или седејќи или стојејќи. А, бидејќи ќе го отстраниме злото од него, продолжува како да не Не молел за неволјата што го погодила. Ете, така на расипниците им се разубавува она што го работеа.
13. И бидејќи поколенијата пред вас правеа зулум Ние ги уништивме. И им доаѓаа пејгamberите нивни со јаснотии и заради тоа што, секако, не веруваа. Ете, така Ние го казнивме народот насилнички!
14. Потоа Ние определивме по нив да бидат халифи на земјата за да видиме како работите.
15. А кога им се кажуваат ајетите Наши, јасни, оние кои не ја очекуваат Средбата Наша, велат: „Донеси Кур'ан поинаков од овој или, пак, измени го.“ Кажи: „Мене не ми припаѓа да го менувам ова сам од себе; јас го следам само она што ми се објавува. Јас, навистина, се плашам! Ако сум непослушен кон Господарот мој... а казната на Денот голем!?”
16. Кажи: „Кога Аллах би сакал јас тоа не би ви го кажувал а ниту ќе се запознаевте со него. Пред објавувањето негово јас, секако, меѓу вас поминав години многу. Па, нема ли да се вразумите?“
17. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах или кој ги смета за лажни ајетите Негови!? Силниците, навистина, не успеваат!
18. Обожаваат други покрај Аллах кои не им наштетуваат и кои не им користат, и зборуваат: „Овие се наши посредници кај Аллах.“ Кажи: „На Аллах ли му велите дека не го знае она што е на небесата и на Земјата?“ Нека биде Славен и Возвишен, над она што Му го здружуваат!

19. Луѓето беа само една заедница па се разеднија. И да не беше Зборот од Господарот твој, кој претходеше, ќе им беше пресудено за она за што, токму, станаа деленици.
20. И зборуваат: „Зошто не му е објавен еден ајет од Господарот негов?“ Па, кажи: „Тајната, навистина, е - Аллахова. Тогаш, причекајте. Да, јас сум со вас, меѓу очекувачите!“
21. И кога Ние одредивме луѓето да ја вкусат милоста по неволјата што им се случи, ете, оние пак сплеткарат со ајетите Наши. Кажи: „Аллах е најбрз во тоа. Пратениците Наши, секако, го запишуваат она што го сплеткарите!“
22. Он ви овозможува да патувате и по копно и по море. Дури и во бродот во кој ќе се најдете, кога ќе тргне со ветрот умерен, ќе се зарадувате - и токму тогаш кога ќе задува бурен ветар, и кога брановите од сите страни ќе удираат и ќе помислат дека ќе ги закачат, Му се молат на Аллах, искрени во верата своја: „Ако не избавиш од ова ќе бидеме, секако, меѓу благодарните.“
23. И бидејќи ги спаси, ете ги како бесправно прават безредие по земјата. О луѓе, неправдата ваша, навистина, е против вас: да уживате во животот на овој свет. По ова враќањето ваше е кон Нас, па Ние ќе ве известиме за она што го работевте!
24. Да, животот на овој свет е сличен на вода која Ние ја спуштаме од небо, па кога ќе се измешаат со неа растенијата на земјата од кои јадат и луѓето и добитокот, и кога земјата ќе си го прими своето руво и кога ќе се украси, жителите нејзини ќе помислат дека се, навистина, моќни над неа, ќе дојде наредбата Наша, ноќе или дење, па ќе ја видиш како е покосена, како вчера и да не постоела. Ете, така Ние потенкот ги објаснуваме знаменијата за луѓето кои размислуваат!
25. Аллах повикува кон Куќата на спасот и упатува кого сака по патот вистински!
26. За оние кои прават доброчинство има и поголемо доброчинство од тоа. Лицата нивни не ќе ги покрие ни црнило ни понижување. Оние се ценитетски жители и во него за навек ќе останат!
27. А на оние кои спечалија лоши дела ќе има награда слична на она што го направија. И понижување ќе ги обземе. Никој од Аллах не ќе ги заштити. Лицата нивни ќе ги покријат темни делови од ноќта. Оние се жители на огнот и во него за навек ќе останат!

28. На Денот кога Ние ќе ги собереме сите и кога ќе им речеме на многубошците: „Останете на вашите места, вие и божествата ваши!“ Па, ќе ги разделиме. И божествата нивни ќе речат: „Вие не не обожававте!“
29. Па, Аллах е Доволен за Сведок, меѓу вас и меѓу нас. Ние за вашето обожавање не знаевме.
30. Таму секоја душа ќе си го искуси она што го направила и ќе бидат вратени на Аллах, вистинскиот Заштитник нивни, а ќе исчезне она што го измислуваа.
31. Кажи: „Кој ви дава ’рск и од небо и од земја? И во чија сопственост се и слухот и видот? И кој го вади животот од мртвото и кој го вади мртвото од животот и кој управува со наредбата?“ Ќе речат: „Аллах!“ Па, кажи: „Нема ли да бидете богобојазливи?“
32. Тоа ви е Аллах, Господарот ваш вистински. А по вистината има само заблуда. Тогаш, како сте толку расипани!?
33. Ете, така се оствари Зборот од Господарот твој врз оние кои беа расипани, кои, навистина, не веруваа!
34. Кажи: „Има ли некое од божествата ваши кое ќе го започне со-здавањето а потоа да го возобнови?“ Кажи: „Аллах го започнува создавањето, а потоа Он го возобновува. Тогаш, каде, навистина, сте кинисале!?“
35. Кажи: „Има ли меѓу божествата ваши кое ќе упати кон вистината?“ Кажи: „Аллах упатува кон вистината! Па, кој има повеќе право да биде следен: оној кој упатува кон вистината или оној кој не упатува, а да не биде упатен? Што ви е? Како така расудувате?“
36. Мнозинството од нив се поведуваат за сомневање. Сомневањето, навистина, во ништо не и користи на Вистината. Аллах, секако, го знае она што го работат.
37. Овој Кур’ан не може да се припише на никој друг освен на Аллах. Тој е Потврда на она што е објавено пред него и потенко објаснување на Книгата - во која нема сомнение - од Господарот на световите!
38. Или, пак, зборуваат: „Тој го измисли.“ Кажи: „Тогаш, донесете едно суре слично нему, и повикајте ги оние кои можете, покрај Аллах, ако сте искрени.“
39. Но, не! Оние, секако, го сметаа за лажно она што не го опфатија со знаењето нивно, бидејќи не им дојде толкувањето свое. Ете, така

лажеа и оние кои беа пред нив... па, погледни каква беше казната за зулумкарите!

40. Некои меѓу нив веруваат во него а некои меѓу нив не веруваат во него, а Господарот твој најдобро ги знае безредниците!
41. Ако оние фрлаат лага врз тебе, тогаш, кажи: „Мене моите дела а вам вашите дела. Вие сте далеку од она што го работам, а и јас сум далеку од она што вие го работите.“
42. Меѓу нив има и оние кои те прислушкуваат. Па, можеш ли да направиш да слушаат глувите иако оние не сфаќаат?
43. Од нив има и кои гледаат во тебе. А можеш ли да ги упатиш следните, иако оние не гледаат?
44. Аллах, навистина, во ништо не им прави зулум на луѓето, туку луѓето самите себеси зулум си прават.
45. А на Денот кога ќе се зберат ќе им се причини дека останале само еден миг од денот. Ќе се запознаваат единсодруги. Веќе пропаднаа оние кои ја сметаа за лажна Средбата наша со Аллах, и не беа упатени.
46. Или да ти покажеме нешто од она што го ветивме за нив или да те усмртиме... враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Аллах ќе биде Сведок за она што го работат.
47. И за секој народ имаше пејгамбер. Па, кога ќе дојдеше пејгамберот нивни меѓу нив праведно ќе се одлучуваше, и не им се направи зулум.
48. И зборуваат: „Кога ќе се исполни ова ветување, ако сте искрени?“
49. Кажи: „Само со посак на Аллах можам да си прибавам или корист или штета. За секој народ има крај. И кога ќе дојде крајот нивни - не ќе можат ни да го задоцнат ни да го забрзаат!“
50. Кажи: „Што мислите вие ако ви дојде казната Негова дење или ноќе?“ Зошто силниците ја бараат да дојде што побрзо?
51. Кога ќе се случи ќе поверувате ли во неа? Сега ли? А веќе побрзо ја сакавте да дојде!
52. Потоа ќе им се рече на оние кои направија зулум: „Вкусете ја казната вечна! Ќе бидете казнети само за она што го спечаливте!“
53. Бараат да ги известиш: „Дали е тоа вистина?“ Кажи: „Да, се колнам во Гсподарот мој дека тоа, навистина, е вистина и вие сте немоќни пред тоа.“

54. Кога на секоја душа - којашто зло ќе направи - би и припаднало она што е на земјата нема да се избави од тоа. Ќе го кријат покаянието штом ќе ја здогледаат казната. Меѓу нив ќе се суди праведно и не ќе им се наштети.
55. Се што е на небесата и на Земјата, навистина е - Аллахово! Да, ветуванњето на Аллах е - вистинско! Но, мнозинството од нив не знаат!
56. Он оживува и Он усмртува и кон Него ќе се вратите!
57. О луѓе, веќе ви дојде Ука од Господарот ваш, и Лечение за она што е во градите ваши, и Патоказ и Милост за верниците!
58. Кажи: „Нека се радуваат на добрината Аллахова и на милоста Него-ва. Па, ова, ете, е подобро од она што го збираат.
59. Кажи: „Што мислите за она што ви го објави Аллах, за ’рскот. Та, од него Он ви определи и халал и харам.“ Кажи: „Аллах ви дозволи или, пак, врз Него лага фрлате?“
60. И што ќе помислат на Денот суден оние кои фрлаат лага врз Аллах? Аллах, навистина, кон лугето е доброчинител, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.
61. И во каква било положба да се најдеш и што било да кажуваш од Кур'анот, и каква било постапка да преземете, Ние сме, во она што ќе се оддадете, навистина, сведоци. На Господарот твој не ќе му се изземе ни трошка ситна, ниту на Земјата ниту на небесата, ни помало ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна!
62. Заштитниците на Аллах, навистина, не ќе стравуваат и не ќе тагуваат:
63. оние кои веруваа и кои беа богобојазливи;
64. за нив има радосница во животот и на овој свет и на Ахирет, и нема измена во зборовите на Аллах. Ете, тоа е победа голема!
65. И нека не те жалости говорот нивни. Сета моќ, навистина, е - Аллахова! Он е Слушач и Зналец!
66. Ете, така Аллахови се сите и на небесата и на Земјата. А оние кои ги повикуваат следејќи ги божествата а не Аллаха, го следат само сомневањето и само дрдорат.
67. Он ви ја определи ноќта за да најдете во неа смирна, а денот - да гледате. Во тоа, навистина, има знаменија за лугето кои слушаат.

68. Зборуваат: „Аллах зема дете.“ Славен нека биде Он! Он е Богат: се што е на небесата и на Земјата е - Негово. Па, имате ли вие во тоа каква било власт? Го зборувате ли за Аллах она што не го работите?
69. Кажи: „Оние кои, навистина, фрлаат лага врз Аллах не ќе бидат спасени.
70. Уживање на овој свет а потоа: враќањето нивно е - кон Нас. Потоа Ние ќе ги натераме да ја искусат жешката казна затоа што не веруваа.
71. Кажи им го кажувањето за Нуҳ, кога му рече на народот свој: „О народе мој, ако престојот мој меѓу вас е досаден, и опомената моја за знаменијата Аллахови... та, врз Аллах се потпирам. Здружете ја наредбата ваша со божествата ваши па, не криејќи го тоа, одлучете за мене и не одлагайте!“
72. Ако ги свртите плеките, тогаш, јас од вас не барам награда. Наградата моја, секако, е кај Аллах и наредено ми е да бидам меѓу Послушните!
73. И тогаш го сметаа за лашко па Ние го избавивме, и оној што беше со него во бродот. И Ние ги определивме за халифи, а оние кои не веруваа во знаменијата Наши Ние ги потопивме. Па, погледни каква беше казната за опоменуваните!
74. По него Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. И тогаш им доаѓаа со јаснотии. И не сакаа да веруваат во она што го сметаа за лажно понапред. Ете, така Ние ги запечативме срцата на претерувачите!
75. И по нив, тогаш, со знаменијата Наши ги испративме, и на Муса и на Харун до фараонот и до големите негови. Па, се изнадуваа и беа народ насилички!
76. И бидејќи од Нас им дојде вистината, говореа: „Ова, навистина, е волшебништво јасно!“
77. Муса рече: „Ќе речете ли, бидејќи ви дојде вистината, ова е волшебништво?“ Не ќе успеат волшебниците!
78. Рекоа: „Дојде ли да не оддалечиш од она што го најдовме при предците наши, за властта на земјата, вам двајца да ви припадне? Ние не ви веруваме.“
79. И фараонот рече: „Доведете ми ги сите волшебници зналци!“

80. И бидејќи волшебниците дојдоа, Муса им рече: „Фрлете го она што имате да го фрлите!“
81. И бидејќи фрлија, Муса рече: „Она со што дојдовте е волшебништво.“ Аллах, навистина, ќе го уништи. Да, Аллах не ја поправа постапката на безредниците!
82. Аллах ја овистинува вистината со зборовите Свои, па макар тоа го мразеле силниците.
83. Само некои меѓу народот негов му веруваа на Муса, плашејќи се од фараонот и од големците негови за да не ги стават во искушение. Фараонот, навистина, беше голем на земјата. Да, беше меѓу расипаните!
84. И Муса рече: „О народе, ако во Аллах верувате, тогаш, треба врз Него да се потпирате, ако сте Послушни.“
85. Па, рекоа: „Врз Аллах се потпревме. Господаре наш, не одредувај не да бидеме искушение за народот зулумкарски!“
86. И избави не со милоста Твоја од народот невернички!
87. И Ние му вдахнавме на Муса и на брат му: Изградете му на народот ваш куќи во Мисир, а куките ваши одредете да бидат храмови, и намаз извршувајте, и зарадувајте ги верниците!“
88. И Муса рече: „Господаре наш, Ти и на фараонот и на големците негови им даде, секако, и украс и имот во животот на овој свет. Господаре наш, оние скршнуваат во заблуда од патот Твој. Господаре наш, уништи го имотот нивни и затврдни ги срцата нивни. Та, нема да веруваат додека не ја видат казната болна!“
89. Он рече: „Примена е молбата ваша, и двајцата истрајте, тогаш, и не следете ги оние кои не знаат!“
90. И Ние синовите Израилови ги преминавме низ морето... па, ги следеше фараонот и војската негова, зашто ги мразеше и им беше непријател. И штом започна да се дави, викна: „Јас верувам. Нема друг бог освен Оној во кој веруваат синовите Израилови и јас сум меѓу муслимани!“
91. - “Зарем сега, а понапред беше непослушен и беше меѓу безредниците!
92. Па, денес Ние ќе го спасиме само телото твое за да бидеш знамение за оние по тебе.“ Мнозинството меѓу луѓето, се рамнодушни, навистина, кон ајетите Наши!

93. И синовите Израилови Ние веќе ги сместивме во убава населба и им дадовме од ’рскот добар. И штом им дојде знаењето се разединија. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу нив на Денот суден за она за што станаа деленици!
94. Ако си при сомнение во она што Ние ти го објавивме, тогаш, прашај ги оние кои ја читаат Книгата пред тебе. Веќе ти дојде Вистината од Господарот твој и никако немој да бидеш меѓу сомневачите!
95. И никако немој да бидеш меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Аллахови па да бидеш, секако, меѓу поразените!
96. Да, оние врз кои се оствари Зборот од Господарот твој не веруваат;
97. дури и да им дојдеше секој ајет додека не ја видат казната болна.
98. Па, нели беше населба? Веруваше и верувањето нејзино и користеше, изземајќи го народот на Јунус. И бидејќи веруваа Ние ја отстранивме од нив срамната казна во животот на овој свет и извесно време дадовме да уживаат.
99. Кога Господарот твој би сакал тогаш сите на земјата ќе веруваат. Е, па, ќе ги присилиш ли луѓето да бидат верници?
100. Човекот верува само со одобрението Аллахово и Он ги казнува оние кои не сфаќаат.
101. Кажи: „Посматрајте го она што е на небесата и на Земјата!“ И знаменијата не се од корист и опомена за луѓето кои не веруваат.
102. Па, очекуваат ли оние да ги снајде нешто слично, освен казната кон оние што беа пред нив? Кажи: „Тогаш, очекувајте, а и јас сум со вас, навистина, меѓу очекувачите!“
103. Потоа Ние ќе ги избавиме пејгамберите Напи и, секако, оние кои веруваа. Ете, тоа ни е обврска да ги избавиме верниците.
104. Кажи: „О луѓе, ако сте при сомнение во верата моја... та, не ги обожавам оние кои обожаваат други освен Аллах. Но, јас го обожавам Аллаха, кој, токму, ве усмртува, и наредено ми е да бидам меѓу верниците.“
105. И така сврти го лицето твоје кон верата вистинска. И никако не биди меѓу многубоците!
106. И не повикувај друг бог освен Аллах, кој не ти користи и кој не ти штети. Ако така направиш, тогаш, ти ќе бидеш меѓу неверниците, навистина!

107. Ако Аллах ти даде со неволја некаква, па, оваа не може да ја отстрани никој друг освен Него, а ако, пак, ти посака од добрината Своја, тогаш, никој не може да и се справи. Со неа, од робовите Свои, Он наградува кого сака. Он е Простувач и Сомилосен!
108. Кажи: „О луѓе, веќе ви дојде вистината од Господарот ваш. Па, оној кој ќе се упати, се упатува самиот себеси, навистина! А оној кој ќе скршне самиот си скршнал во заблуда. Не е мое да ви бидам закрилник!“
109. И следи го она што ти се објавува, и биди трпелив се додека Аллах не пресуди. Меѓу судиите Он е Најдобриот!

Сура 11

Худ

*Објавено во Мекка
123 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве Книга чии ајети се редат по ред, а потоа потенко објаснети од Мудриот и Известениот!
2. За ова: „Само Аллаха да Го обожавате. Јас сум за вас од Него, навистина, опоменувач и радосник.“
3. И уште: „Од Господарот ваш да барате прошка, потоа покаяние да Му упатувате; ќе ве почести со уживање пријатно до едно време определено, и на секој доброчинител, од добротијата Своја, ќе му даде. А ако ги свртите плеките... та, се плашам за вас зашто, навистина, ќе ве снајде казна на Денот голем.“
4. Враќањето ваше е - кон Аллах. Он е Кадар за се!
5. Ете, оние ги стеснуваат градите свои за да скријат од Него. Ете, оние се покриваат со облеката своја: Он го знае и она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, го знае она што е во градите!
6. На земјата нема ниедно животно на кое Аллах не му дава 'рск и Он да не го знае неговото престојувалиште и неговото наоѓалиште. Сето тоа е во Книгата јасна.
7. Он ги создаде небесата и Земјата за шест дена. И Аршот Негов беше над водата за да ве испроба кој од вас работи најдобри дела. А ако им речеш: „Вие ќе бидете проживеани по смртта“ - оние кои не веруваат, секако, ќе ти речат: „Ова е само волшебништво отворено!“
8. А кога би ја задоцниле казната за нив се до еден рок определен, сигурно ќе речат: „Што ја спречува?“ На Денот кога таа ќе им

пристигне не ќе може да им се отстрани и ќе се овистини затоа што и се исмеваа.

9. А кога ние на човекот би му дале да вкуси милост од Нас и ако потоа Ние ја одземеме тој, тогаш, навистина, ќе се поплаче и ќе биде неблагодарен!
10. Да, кога би направиле да вкуси благодат по штетата што му се случи сигурно ќе речат: „Се отстранаа лошотите од мене!“ Тој, навистина, е достоен и горделив!
11. Освен оние кои се трпеливи и кои работат добри дела. За нив има прошка и награда голема!
12. Па, можеби ќе оставиш од она што ти се објавува и од она што ги стеснува градите твои, зашто зборуваат: „Зошто не му е спуштен ковчег или зошто не дојде со него мелек?“ Ти си, навистина, опоменувач! Аллах е Закрилник на се!
13. Или, пак, ќе речат: „Тој го измисли.“ Кажи: „Па, донесете десет измислени суриња, слични на неговите. И повикајте кого можете - освен Аллах - ако сте искрени.“
14. А ако не ви се освијат... та, знајте дека, навистина, се објавува само со знаењето Аллахово и дека нема друг бог освен Него. Тогаш, ќе бидете ли Послушни?
15. Оние кои го сакаат животот на овој свет и украсот негов Ние ќе им ги надополниме постапките нивни во него и оние, тука не ќе бидат, токму, прикратени:
16. оние за кои на Ахирет ќе има само казна. Таму ќе им пропадне она што го изградија и ќе им биде ништожно она што го работеа.
17. Еднаков ли е оној кој беше при јаснотијата од Господарот свој, што ја следеше сведокот од Него, а и од порано, Книгата на Муса, показот и милоста - кои веруваат во неа - на оној кој не верува во неа, меѓу дружините; за него огнот е престојувашиштето негово, и тогаш, не сомневај се во неа. Таа, секако, е вистина од Господарот твој, но мнозинството меѓу луѓето не веруваат.
18. И кој прави поголем зулум од оној кој фрла лага врз Аллах? Онаквите ќе бидат доведени пред својот Господар, а сведоците ќе речат: „Оние се кои лажеа за Господарот нивни.“ И проклетството Аллахово нека е врз зулумкарите!
19. Оние кои одвраќаат од Аллаховиот пат и кои го искривуваат... оние, токму, не веруваат во Ахирет!

20. Онаквите на земјата се немоќни и, освен Аллах, немаат друг заштитник. За нив казната ќе биде удвоена. Не се во состојба ни да слушаат ни да гледаат.
21. Да, онаквите се упропастија самите себеси и скршнаа од нив заради она што го измислуваа.
22. А на Ахирет оние се, без сомнение, страдалници.
23. Оние кои, навистина, веруваат и кои добри дела работат, и кои се оддадени на Господарот свој се - жители ценнетски и во него за навек ќе останат:
24. како две дружини: слеп и глув, и уште: како оној што гледа и оној што слуша. Овие двајца, на пример, можат ли да се изедначат? Нема ли да се присетите?
25. И Ние веќе го испративме Нуҳ до народот негов: „Јас сум, навистина, ваш јасен опоменувач!
26. Ќе обожавате ли друг освен Аллах? Јас за вас, навистина, се плашам од казната на Денот болен!“
27. Па, големците меѓу народот негов, кои не веруваа, рекоа: „Те гледаме само како човек нам сличен. И гледаме како те следат, токму, најпростите меѓу нас, со површно мислење; не гледаме, исто така, дека вие имате предност над нас, туку при мислење сме дека сте лашковци!“
28. Нуҳ рече: „Гледате ли, о народе мој, како се потпирам врз јаснотијата од Господарот мој, и Он ми даде од милоста Своја, а ете, вие останавте слепи за тоа. Зарем да ве принудиме за неа кога вие, токму, ја презирате.
29. За ова јас, народе мој, не барам имот; наградата моја е само кај Аллах, и јас не ќе ги истерам оние кои веруваат зашто оние ќе се сретнат со Господарот свој. Но, јас ве гледам дека сте народ кој не знае.
30. Народе мој, кој ќе ме заштити од Аллах доколку ги истерам? Нема ли да се присетите?
31. Јас не ви велам дека при мене се ризниците на Аллах, и не ја знам Тајната, и не велам дека сум, ете, мелек. И не велам, исто така, дека на оние кои ги презираат очите ваши дека Аллах не ќе им даде добро. Аллах го знае она што е во душите ваши... тогаш јас би бил, навистина, меѓу зулумкарите.“

32. Рекоа: „О Нух, ти веќе, навистина, расправаше со нас, па ја разгоре расправата наша. Па, направи да ни дојде, доколку си меѓу искрените, она што ни го вети!“
33. Рече: „Да, тоа ќе ви дојде, доколку Аллах посака, а вие ќе бидете немоќни.
34. Ниту пак ќе ви користи советот мој - ако Аллах посака да ве заведе - доколку посакам да ве посоветувам. Он е Господар ваш и Нему ќе му се вратите!“
35. Или зборуваат: „Тој го измислува.“ Кажи: „Ако го измислувам тогаш гревот е мој а јас сум далеку од грешењата ваши.“
36. И на Нух, секако, му беше објавено ова: „Никој од народот твој не ќе верува, освен оние кои веќе веруваа. Па, не грижи се за она што го работеа.
37. И прави го бродот пред очите Наши и според вдахновението Наше. И не обраќај Ми се за оние кои зулум направија. Да, оние се потопени!“
38. И тој го правеше бродот, и секојпат кога ќе поминеа крај него големите меѓу народот негов му се исмеваа. Рече: „Ако ни се исмевате и ние вам ќе ви се исмеваме, токму, онака како што се исмевате.
39. Па, ќе узнаете кому ќе му дојде казната и кого ќе го снајде казна постојана.“
40. Потоа, кога наредбата Наша стигна, и кога лонецот почна да врие Ние рековме: „Натовари во чамецот по еден пар од сите животни, и семејството твое, освен оние за кои порано беше збор, и оние кои веруваа.“ Но, оние кои веруваа, кои беа со него, беа неколкумина.
41. И рече: „Качете се во неа! Во името Аллахово нека плови и нека застане! Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!“
42. И бродот ги понесе низ брановите како брда, и Нух го повика синот свој, кој беше останал подалеку: „О сине мој, качи се во бродов со нас и немој да бидеш со неверниците!“
43. А син му рече: „Ќе се искачам на брдото кое ќе ме заштити од водата.“ А Нух рече: „Денес нема никој да се заштити од наредбата Аллахова, освен оној кому Он ќе му се смислува.“ И меѓу нив се испречи бранот и син му беше меѓу потопените!
44. И беше речено: „О земјо, проголтај ја водата твоја а ти небо, престани!“ И водата се повлече и работата веќе беше решена, и бродот

застана на Џудиј, и беше речено: „Далеку нека биде народот зулумкарски!“

45. И го повика Нух Господарот свој, и рече: „Господаре мој, синот мој, навистина, е чедо мое, а ветувањето Твое, секако, е вистинско и Ти си меѓу судиите Најдобриот!“
46. Аллах рече: „О Нух, тој, стварно, не е од семејството твоје: тој е непоправлив. Па, не моли Ме за оној за кого не знаеш. Јас, навистина, те советувам да не бидеш меѓу незнажковците!“
47. Нух рече: „Да, Господаре мој, јас тебе ти се приклонувам: никогаш нема да Те молам за она што не го знам. И доколку не ми простиш и не ми се смиљуваш, ќе бидам, секако, меѓу поразените!“
48. Беше речено: „О Нух, качи се со поздрав од Нас, и со бериќетите врз тебе и врз лугето кои се со тебе, и ќе има народи на кои Ние ќе им даваме да уживаат едно време, а потоа ќе ги погоди од Нас казна болна.“
49. Ете, тоа се дел од кажувањата за Невидливото кои, токму, Ние ти ги вдахнавме. Не ги знаевте ни ти ни народот твој, од порано. Па, стрпи се, зашто, навистина, наградата е конечна за богобојазливи-те!
50. И до Ад, братот нивни Худ, Ние го испративме. Рече: „О народе мој, обожавајте Го Аллаха. Друг бог освен Него немате. Вие сте само лашковци!“
51. О народе мој, не барам награда за ова. Наградата моја е од Оној кој ме создаде. Нема ли да се вразумите?“
52. О народе мој, барајте прошка од Господарот ваш, потоа покажте Mu се, зашто Он ќе ви испрати од небо дожд изобилен, и Он ќе ја зголеми мокта врз мокта ваша, и не вртете ги плеките како силниците!“
53. Рекоа: „О Худ, ти не ни донесе јаснотија и ние нема да ги оставиме божествата наши заради зборот твој и, секако, нема да ти веруваме!“
54. Ние тврдиме дека некое од божествата наши те погодило со зло.“ Рече: „Аллаха за сведок го земам, и посведочете дека сум, навистина, далеку од она што Mu го здружувате,
- покрај Него. Па, лукаво постапете против мене и не давајте ми рок,
56. јас, навистина, се потпирам врз Аллах, Господарот мој и Господарот ваш. Нема ниедно животно а Он да нема моќ врз него. Господарот мој, навистина, кон патот вистински упатува!“

57. Па, ако ги свртат плеките ете, јас ви го доставив она со што бев испратен до вас. И Господарот мој ќе ве замени со друг народ и во ништо не ќе му наштетите. Господарот мој, навистина, е Ѓдеец над се!
58. И бидејќи настапи наредбата Наша Ние го избавивме Худа и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, и ги избавивме од казната сурова.
59. Тоа е Ад. Не ги признаваа знаменијата на Господарот свој и беа непослушни кон пејгamberите Негови, и ја следеа наредбата на секој силник, тврдоглав!
60. И ги пратеше проклетството на овој свет а ќе ги прати и на Денот суден. Ад, навистина, не веруваше во Господарот свој. Далеку нека е Ад, народот на Худ!
61. И до Семуд, братот нивни Салих, Ние го испративме. Рече: „О народе мој, обожавајте Го Аллаха! Друг бог освен Него немате. Он ве создаде од земја и ве насели по неа... па, баражте прошка од Него, потоа покажте Му се, зашто Господарот мој, навистина, е близку и се освива!“
62. Тие рекоа: „О Салих, ти беше пред ова надеж меѓу нас. Ќе ни забраниши ли да го обожаваме она што го обожаваат предците наши и, навистина, ние сме при сомнение во она кон што не повикуваш.“
63. Тој рече: „О народе мој, гледате ли? Ако сум при јаснотијата од Господарот мој и ако ми даде милост од Него... па, кој ќе ми помогне кај Аллах ако сум непослушен кон Него? Вие тогаш само го зголемувате поразот мој.“
64. О народе мој, еве знамение за вас, камила од Аллах. Оставете ја нека пасе по земјата Аллахова, и не нанесувајте зло зашто ќе ве обземе казната блиска.“
65. Па ја заклаа, и тогаш рече: „Уживајте во домовите ваши три дена. Ете, тоа е ветувањето врз лага несводливо!“
66. И бидејќи настапи наредбата Наша Ние го спасивме Салиха и оние кои веруваа во него со милоста Наша од срамот на тој ден. Господарот твој, навистина, е Јак и Силен!
67. И на оние кои зулум правеа ги погоди страшен глас и ете, останаа во домовите свои, скаменети,
68. како никогаш да не беа вселени во нив. Ете, Семуд, навистина, не го признаваше Господарот свој. Далеку нека е Семуд!

69. И пратениците Наси му дојдоа на Ибрахим како радосница. Рекоа: „Селам!“ А тој рече: „Селам!“ И веднаш ги почести со печено теле!
70. И бидејќи ги виде рацете нивни како не го допираат, се вчудоневиди од нив и почувствува страв. Рекоа: „Не плаши се, ние сме испратени до народот на Лут!“
71. А жената негова стоеше тука па се насмевнуваше. Па, ја зарадувавме со Исхак, а по Исхака и со Јакуб.
72. И жената рече: „Е, тешко мене! Зарем јас да родам, стара, мажот ми е стар и изнеможен? Ова, навистина, е чудна работа.“
73. Тие рекоа: „Се чудиш ли на наредбата Аллахова? Милоста Аллахова и бериќетите Негови нека бидат со вас, о Ехлул-Бејт! Он, навистина, е за благодарност Достоен и Возвишен!“
74. И бидејќи на Ибрахим му се тргна стравот веднаш му дојде радосница и почна да расправа со Нас за народот на Лут.
75. Да, Ибрахим беше и благ, и мек и оддаден!
76. О Ибрахим, избегни го тоа. Наредбата од Господарот твој веќе ти дојде а ним ќе им дојде, навистина, казната неминовна.
77. И бидејќи пратениците Наси му дојдоа на Лут, доаѓањето нивно им беше непријатно, и во душата си почувствува теснотија, и рече: „Ова е тежок ден!“
78. И му дојде народот негов, брзајќи кон него, а порано... работеа лоши дела. Рече: „О народе мој, овие се ќерки мои, и оние ви се почисти. Па, плашете се од Аллах, и во присуство на гостите мои, не срамотете ме. Нема ли меѓу вас човек паметен?“
79. Тие рекоа: „Веќе знаеше дека не ни се потребни ќерките твои. И ти, сигурно, ќе го сознаеш она што го сакаме.“
80. Тој рече: „Е, кога би имал моќ против вас или кога би можел да се запшитам кај некоја сила голема!“
81. Тие рекоа: „О Лут, ние сме пратеници од Господарот твој. Па, оние не ќе те стигнат и затоа отпатуваят со семејството твоето, во половината од ноќта, и никој од вас нека не го врти погледот назад, освен жената твоја. Да, нејзе ќе и се случи она што и ним ќе им се случи. Рокот нивни, навистина, се мугрите. А зарем мугрите не се близку?“
82. И бидејќи стапи наредбата Наша, се она што беше горе Ние го срамнивме и ги опсипавме со густ дожд, скаменет кал, кој непрестано паѓаше,

83. што беше веќе обележен за тоа од Господарот твој, и таквото нешто не е далеку од зулумкарите.
84. И до Медјен, нивниот брат Шуајб, Ние го испративме. Рече: „О народе мој, обожавајте го Аллаха. Друг бог освен Него немате. И не скратувајте ни на кантар ни на вага. Јас гледам дека сте, навистина, во добро изобилно и, секако, се плашам за вас од казната на денот сеопфатен.
85. О народе мој, мерете праведно и на кантар и на вага, и не скратувајте им на луѓето нивни од нештата нивни, и не сејте безредие по земјата!
86. Она што Аллах го оставил за вас е подобро за вас ако сте верници! Јас не сум ваш чувар!“
87. Тие рекоа: „О Шуајб, дали намазот твој ти наредува да го оставиме она што го обожаваат предците наши или, пак, според желба наша да постапиме со имотот наш. Ти си, навистина, благ и упатувач!“
88. Тој рече: „О народе мој, видете дека сум при јаснотијата од Господарот мој кој ме снабди со убав ’рск. И не сакам да го препорачувам она од што ве одвраќам, туку сакам, колку што е во можност моја, да направам добро. А успехот мој зависи само од Аллах. Врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!
89. О народе мој, неслагањето со мене нека не ве доведе до тоа да ви се случи слично на она што му се случи на народот на Нух или на народот на Худ или на народот на Салих. А ни народот на Лут не е далеку од вас.
90. Барајте прошка од Господарот ваш, потоа упатете Му покаяние. Господарот мој, навистина, е Сомилосен и Наклонет!“
91. Тие рекоа: „О Шуајб, ние не разбираме многу од она што ти го зборуваш; и те гледаме меѓу нас како слаб, и да не е роднината твоја, ќе те каменуваме. Ти не си во однос на насjak.“
92. Тој рече: „О народе мој, зарем роднината моја ви е поблиску од Аллах? А вие Нему му ги свртивте плеките. Господарот мој, навистина, го опфаќа она што го работите.
93. О народе мој, работете онолку колку што е во можност ваша, а и јас, навистина, ќе си работам. Ќе узнаете кому ќе му дојде казната, кој ќе биде поразен, и кој е лашко. Очекувајте а и јас, навистина, ќе очекувам со вас!“

94. И бидејќи стапи наредбата Наша го спасивме Шуајба и оние кои веруваа со него, со милоста Наша, а оние кои зулум направија ги погоди страшен глас па, останаа во домовите свои, скаменети,
95. како и да не беа никогаш во нив. Далеку нека е Медјен како што се и оддалечи и Семуд!
96. И веќе Муса Ние го испративме со знаменијата Наши и со јасна власт,
97. до фараонот и големите негови. Па, ја следеа наредбата на фараонот. А наредбата на фараонот не е упатувачка.
98. Фараонот на Денот суден ќе го предводи народот свој, и ќе го нурне во огнот. Е, само колку е лошо местото каде што ќе бидат нурнати!
99. И на овој свет и на оној свет ќе бидат здружени со проклетството, е, само колку лошо ќе им биде даденото им следување!
100. Ете, тоа се некои од кажувањата за населбите за кои Ние ти кажуваме од кои некои постојат а некои се снемани.
101. И Ние не им направивме зулум, туку самите себеси зулум си направија. И божествата до кои се повикуваа, а не повикувајќи се на Аллах, во ништо не им беа при помош, зашто стапи наредбата од Господарот твој. И оние само пропагањето им го зголемуваа!
102. Ете, тоа е казната од Господарот твој кога ги казнува населбите кои се зулумкарски. А казната Негова, навистина, е болна и силна!
103. Ете, во тоа, навистина, има знамение за оној кој се плаши од казната на Ахирет. Ете, тоа е Ден во кој луѓето ќе бидат збрани; ете, тоа е Ден во кој ќе присуствуваат сите!
104. И само за определено време Ние го задоцнуваме.
105. Ден во кој ќе се стигне: никој не ќе зборува освен по одобрението Негово. Па, некои меѓу нив ќе бидат несреќни а некои среќни.
106. Што се однесува до несреќниците оние ќе бидат во огнот и во него тешко ќе дишат и тешко ќе лелекаат.
107. И во него за навек ќе останат се додека траат небесата и Земјата, освен со посак на Господарот твој. Господарот твој, навистина, го работи она што посакува!
108. Што се однесува до среќните... па, оние ќе бидат во Ценнетот и во него за навек ќе останат се додека траат небесата и Земјата, освен со посак од Господарот твој. Давање ќе биде тоа неограничено.

109. И не биди, тогаш, при сомнение во врска со она што го обожаваат. Обожаваат само како што обожаваа предците нивни од порано. И без да им се скрати Ние ќе им го дадеме заслуженото.
110. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга... па, во врска со неа станаа деленици. И да не беше зборот од Господарот твој, кој претходеше, сигурно ќе беше пресудено меѓу нив. Да, оние се при сомнение во неа што доведува до несигурност.
111. И сите нив, за делата нивни, Господарот твој, секако, ќе ги награди. Да, Он е Известен за она што го работат!
112. Па, издржи по патот вистински! Онака како што ти е наредено, тебе и на оние кои се со тебе, кои ќе се покајат, и не бунете се! Он, навистина, го гледа она што го работите!
113. И не поддржувајте ги оние кои зулум направија... та, ќе ве допре огнот и, освен Аллах, немате други заштитници, и не ќе ви се помогне!
114. И изврши го намазот на почетокот и при крајот на денот, и во почетоците на ноќта. Добрите дела, навистина, ги бришат лошите дела. Ете, тоа е опомена за оние кои се опоменуваат!
115. Стрпи се! Та, Аллах, навистина, не ќе им ја намали наградата на доброчинителите!
116. Немаше ли низ столетијата пред вас честити кои спречуваа да се прави безредие на земјата? Но, беа само малку оние меѓу нив кои Ние ги спасивме, а оние кои го следеа зулумот, уживаа во него и беа насиљници!
117. И Господарот твој не ги ништеше населбите неправедно доколку жителите нивни беа добри.
118. А Господарот твој да сакаше Он ќе ги направеше луѓето да бидат една заедница; но, тие постојано се разединуваат,
119. освен оние на кои Господарот твој им се смишува, и за тоа ги создаде. И зборот на Господарот твој се усоворши: „Секако, ќе го исполнам Џехенинемот заедно: и со џини и со луѓе!“
120. И се што Ние ти кажуваме од кажувањата за пејгамберите е само за да ти се зајакне срцето твое. И со оваа вистина ти дојде и Ука и Опомена за верниците!
121. И кажи им на оние кои не веруваат: „Работете колку што е во можност ваша, а и ние, навистина, ќе работиме.

122. Очекувајте а и ние, исто така, ќе очекуваме.“
123. Тајната и на небесата и на Земјата е - Аллахова! И сите нешта Нему Му се враќаат. Па, обожавајте Го и потпрете се врз Него. А Господарот твој не е невнимателен кон она што го работите!

Сура 12

Јусуф

*Објавено во Мекка
111 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Еве, ајети од Книгата јасна,
2. Ние го објавивме, навистина, Кур'анот на арапски за да сфатите.
3. И Ние ти ги кажуваме најубавите кажувања, објавувајќи ти го овој Кур'ан, иако пред него беше меѓу невнимателните!
4. И кога Јусуф му рече на бабо му: „О бабо, во сон видов, навистина, единаесет звезди, и Сонцето и Месечината како ми се поклонуваат!“
5. Бабо му рече: „О синко, не кажувај го сонот твој на браќата твои, зашто ќе ти направат некаква сплетка. Шејтанот, навистина, е отворен непријател за човекот.“
6. Ете, така Господарот твој ќе те одбере и ќе те поучи во толкувањето на настаните и ќе го надополни благодатот Свој врз тебе, и врз семејството на Јакуб онака како што го усоврши на твоите предци, пред тебе, на Ибрахим и на Исхак. Господарот твој, навистина, е Зналец и Мудар!“
7. И при Јусуфа и при браќата негови има, секако, знаменија за прашувачите;
8. кога оние рекоа: „Да, Јусуф и брат му се помили кај бабо ни, а ние сме, навистина, дружина, и бабо ни, секако, е во заблуда јасна!“
9. Убијте го Јусуфа или изгонете го во некоја земја. Лицето од бабо ви кон вас ќе биде управено и ќе бидете, по него, добар народ!“
10. И еден меѓу говорниците нивни рече: „Не убивајте го Јусуфа, туку фрлете го, ако веќе тоа го правите, во дното на бунарот, па ќе си го земе некој караван.“

11. Рекоа: „О бабо наш, зошто немаш доверба во нас за Јусуф? Ние него, навистина, само ќе го советуваме!“
12. Испрати го утре со нас во прошетка да се поигра. Навистина, ќе го чуваме!“
13. Тој рече: „Да, загрижен сум да не го одведете и се плашам да не го изеде волк кога не ќе му обрнете внимание.“
14. Тие рекоа: „Па, како ќе го изеде волк: ние сме дружина голема, навистина! И така сигурно би биле поразени.“
15. И бидејќи го одведоа се согласија да го фрлат на дното од еден бунар. И тутка Ние му објавивме: „Ти, навистина, ќе им донесеш, во врска со работата нивна, вести за ова. И тие не ќе препознаат.“
16. И дојдоа браќата на Јусуф кај бабо им ноќе, плачејќи,
17. и рекоа: „О бабо наш, ние бевме отишле да се натрчуваме и го оставивме Јусуфа да ни ги чува стварите, па го изеде волк. Е, па, нема ли да ни поверуваш; искрени сме, навистина!“
18. И ја донесоа кошулата негова со лажна крв. Рече: „Не, во душите ваши најдовте нешто што ве радува. Е, само колку е убава трпеливоста! Од Аллах барам помош за она што го опишувате!“
19. И дојде караван еден. Го испратија воденосецот по вода. Овој ја спушти кофата. Рече: „Каква радост; еве дете!“ И го сокрија како стоката трговска. Аллах го знае она што го работат.
20. И го продадоа за евтина цена: само за износ од неколку дирхеми. И со тоа беа задоволни.
21. И оној што го купи, од Мисир, и рече на жена му: „Направи го пријатен престојот негов; можеби ќе ни биде од корист или, пак, ќе го посиниме.“ И ете, така, Ние го сместивме Јусуфа во таа земја и го поучивме во толкувањето на соновите. Аллах е Победник со наредбата Своја, но мнозинството на луѓето не знаат!“
22. И бидејќи порасна Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме доброчинителите!
23. И настојуваше да го привлече кон себе, онаа во чија куќа беше тој, и ги испозатвора вратите, и рече: „Приближи се!“ Јусуф рече: „Аллах да ме сочува, газдата мој, навистина, престојот ми го направи убав. Да, зулумкарите нема да бидат спасени!“
24. И таа, секако, покажа желба за него. А тој да не го видеше доказот од Господарот свој ќе покажеше желба за неа. Ете, така Ние од

него го отсранивме лошото и срамното дело. Он, навистина, е меѓу робовите Наши чисти.

25. И двајцата потрчаа кон вратата. И таа ја искина кошулата негова одзади. И го сретнаа мажот и на вратата, и таа рече: „Каква е казната за оној кој сака да ја обесчести жената твоја, освен да се затвори или болно да се казни?“
26. Јусуф рече: „Таа сакаше да ме привлече кон неа.“ И еден сведок, тогаш, при семејството нејзино вака посведочи: „Ако кошулата негова е искината однапред, во право си, а Јусуф, тогаш, би лажел.“
27. А ако кошулата негова е искината одзади таа не е во право, а тој е искрен.“
28. И бидејќи ја виде кошулата негова искината одзади, рече: „Ова е една од вашите сплетки. А сплетките нивни се големи, навистина!“
29. Јусуф, занемари го ова! А ти, жено, побарај прошка за твојот грех. Ти си, навистина, меѓу грешниците!“
30. И жените по градот говореа: „Жената на величеството негово посака да го привлече кон себе своето момче. Многу се вљубила во него. Ние сметаме дека таа е скршната во заблуда јасна, навистина!“
31. И бидејќи слушна збораници, испрати човек по жените, и им подготви дивани. На секоја од нив и даде нож, и рече: „Излези пред нив!“ И бидејќи го видоа, се зачудија и ги испосекоа прстите, и рекоа: „Аллах да сочува, ова не е човек; ова е мелек благороден!“
32. Таа рече: „Ете, тоа е она за што ме озборувавте. Посакав да го привлечам кон себеси па се воздржа. И ако не го направи она што му го наредувам, секако, ќе го фрлам в затвор и ќе биде меѓу понизените!“
33. И тој рече: „Господаре мој, затворот ми е помил од она кон што оние ме повикуваат. Ако не ме сочуваш од сплетките нивни ќе ми се појави желба кон нив и ќе бидам, тогаш, меѓу незнајковците!“
34. Па, му се осва Господарот негов, и го сочува од сплетката нивна. Он, навистина, е Слушач и Зналец!
35. Потоа веднаш видоа знаменија, и им се причини дека најубаво е за едно време определено да го фрлат в затвор.
36. Во затворот со него влегоа уште две момчиња. Едното рече: „Јас сонував, навистина, дека џедам вино“, а другото, пак, рече: „Јас

сонував, навистина, како носам над главата леб што го клукаа птиците.“ „Објасни ни го значењето нивно! Гледаме дека си, навистина, меѓу доброчинителите!“

37. Јусуф рече: „Не ќе ви дојде ниедна храна која јадете а да не ве известам за нејзиното значење пред да ви дојде. Тоа е она со што ме поучи Господарот мој. Да, јас ја оставил верата на народот кој не веруваше во Аллах и кој не го признаваше Ахирет!
38. Ја следам верата на моите предци: Ибрахим, Исхак, Јакуб. Не ни доликува ништо да Му здружуваме на Аллах. Ете, тоа е од добри-ната Аллахова кон нас и кон луѓето, но мнозинството меѓу луѓето не се заблагодаруваат.
39. О другари мои затворски, кој е подобар: расфрлени божества или еден Аллах, Моќен!
40. Оние кои ги обожавате освен Аллах се само имиња кои им ги дадо-вте, вие и предците ваши; затоа Аллах не ви објави никаков доказ. Пресудата е само Аллахова. Ви нареди само Него да Го обожавате. Е, тоа е постојаната вера, но мнозинството меѓу луѓето не знаат!
41. О другари мои затворски, еден од вас Господарот ќе го напие со вино, а другиот ќе го распне и птиците ќе јадат од главата негова. Така е одредена судбината за која барате одговор.“
42. И Јусуф му рече на едниот за кого мислеше дека ќе биде спасен: „Спомени ме при господарот твој.“ Шејтанот, меѓутоа, направи да заборави да го спомене кај господарот свој и заради тоа остана в затвор уште неколку години.
43. И владарот рече: „Јас сонував, навистина, седум крави дебели како ги јадат седум крави слаби и седум класја зрели и други седум суви. О големци, протолкувајте ми го сонот мој ако толкувате сонови!“
44. Рекоа: „Матни сонови! Ние не знаеме да ги објаснуваме соновите.“
45. И оној од двајцата, кој се спаси, кој се сети по дружењето со Јусуф, рече: „Јас ќе ви го изнесам значењето: само испратете ме!“
46. „О Јусуф, о пријателу! Протолкувај ни што значат седум крави слаби да јадат седум крави дебели и седум класја зрели и други седум класја суви, за да се вратам кај луѓето и за да знаат што е тоа.“
47. Рече: „Седум години ќе сеете без прекин. И она што ќе го пожнеете оставете го во класјето, освен малку со што ќе се храните.

48. Потоа ќе настапат седум тешки години во кои ќе го потрошат она што го збирате за нив, освен малку од се она со што ќе се храните.
49. Потоа ќе дојдат години во кои на луѓето ќе им паѓа дожд и во тие години луѓето ќе цедат од плодовите.“
50. И владарот рече: „Доведете ми го!“ И бидејќи пратеникот му дојде, рече: „Врати му се на господарот твој и прашај го што се случи со жените кои ги испосекоа рацете нивни. Господарот мој, навистина, ги знае сплетките нивни.“
51. Владарот рече: „Што е, токму, со вас? Зошто сакавте да го привлечете Јусуфа кон вас?“ Рекоа: „Аллах да чува, ние ништо лошо за него не знаеме.“ И жената на мокникот рече: „Вистината сега излезе на виделина. Јас посакував, токму, да го привлечам, но он, навистина, е меѓу искрените.
52. И ете, нека знае дека, навистина, не го изневерив тајно. И Аллах, секако, не ја управува сплетката на изневерителите!
53. Јас, меѓутоа, не се оправдувам. Душата, навистина, е наклонета кон злото, освен ако не и се смилува Господарот мој. Господарот мој, навистина, е Простувач и Сомилосен!“
54. И владарот рече: „Доведете го кај мене, ќе го изберам за свој придружник.“ И бидејќи разговараше со него, рече: „Ти денес кај нас имаш сигурно место.“
55. Јусуф рече: „Одреди ме да ги чувам ризниците во земјава. Јас сум, навистина, познат чувар!“
56. И ете, така Ние на Јусуф му дадовме посебно место на земјата. И се исели на неа таму каде што сакаше. Со милоста Наша Ние наградуваме кого сакаме, а наградата на доброчинителите не ја намалуваме.
57. А наградата на Ахирет е подобра за оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.
58. И дојдоа браќата на Јусуф и влегоа кај него. И тогаш тој ги препозна а тие него не го препознаа.
59. И бидејќи ги снабди со делот нивни, рече: „Доведете го кај мене вашиот брат по бабо. Не гледате ли дека јас, навистина, мерам праведно и дека јас сум најдобар угостувач?“
60. Па, ако не го доведете нема да ви мерам и повеќе нема да ми се приближуваат!“

61. Рекоа: „Ќе настојуваме да го одвратиме од него бабо му; и, секако, тоа ќе го направиме!“
62. И Јусуф им рече на момчињата: „Погледнете ги нивните покуќнини во товарите нивни; можеби, кога ќе им се вратат на семејствата, ќе ги препознаат; можеби пак ќе се вратат.“
63. И бидејќи се вратија кај бабо им, рекоа: „О бабо наш, ние нема да добиеме повеќе храна. Испрати го, тогаш, брат ни со нас. Со него сигурно ќе добиеме храна. И сигурно ќе го чуваме!“
64. Бабо им рече: „Да ви го доверам ли онака како што ви го довериш брат му порано? Па, Аллах е најдобриот чувар! И меѓу милостивите, токму, е Најмилостивиот!“
65. И бидејќи го отворија товарот, видоа како покуќнините нивни се вратени, и рекоа: „О бабо наш, што ни треба повеќе? Овие наши покуќнини ни се вратија; ќе ги снабдиме семејствата наши, и ќе гочуваме брат ни, и ќе добиеме повеќе од еден камилски товар, - тоа е товар незначителен.“
66. Тој рече: „Нема да го испратам со вас, сигурно, додека не ми дадете заклетва, која ќе се потпира врз Аллах дека ќе ми го вратите, освен ако не настрадате. И бидејќи му дадоа заклетва, рече: „Аллах е Закрилник за она што го зборуваме!“
67. И рече: „О синови мои, не влегувајте низ една порта, туку влегувајте низ различни порти. Јас немам никаков удел во она што ви го одредува Аллах. Пресудата, навистина, е - Аллахова! Врз Него се потпирам и врз Него се потпираат они кои, токму, се потпираат.“
68. И бидејќи влегоа отаде од каде што им заповеда бабо им, ништо за нив не беше остварено од страна на Аллах, освен потребата во душата на Јакуб која ја оствари; Јакуб беше зналец бидејќи Ние го поучивме, навистина, но мнозинството на лубето не знаат.
69. И бидејќи влегоа кај Јусуф, го привлече Јусуф брат му кон себе, и рече: „Да, јас сум брат ти, и не жалости се за она што го направија!“
70. И бидејќи ги снабди со она што требаше да ги снабди, стави еден сад за мерење во товарот од брат му. Потоа, еден возгласник возгласи: „О каравану, вие сте, навистина, крадци!“
71. И оние, враќајќи им се, рекоа: „Што барате?“
72. Рекоа: „Го бараме садот од владарот, а оној што ќе го донесе ќе добие товар камилски. За тоа јас ветувам.“

73. Рекоа: „Се колнеме во Аллах! Вие знаете дека не дојдовме да правиме безредие во земјава и, секако, не сме крадци!“
74. Ги прашаа: „Каква ќе му биде казната ако лажете?“
75. Одговорија: „Казната негова е кај оној во чиј товар ќе се најде - па, тоа е казната негова. Ете, така Ние ги казнуваме зулумкарите!“
76. И тогаш Јусуф почна со вреќите нивни пред да почне со вреќата од брат му, и го извади садот од вреќата на брат му. Ете, со таква итрина Ние го поучивме Јусуфа. Јусуф не можеше, според законот на владарот, да го земе брат му како роб, освен ако не сака Аллах. Кого сакаме Ние на степени го воздигнуваме. И над секое знаење има Зналец!
77. Тие рекоа: „Ако тој украде, украде и брат му пред него.“ И тоа Јусуф го премолчи во себеси, и не им го обелодени, велејќи си: „Вие сте во полоша состојба, а Аллах најдобро го знае она што вие го опишувате.“
78. Тие рекоа: „О величество, тој, навистина, има стар бабо, во години е, па земи еден од нас наместо него. Гледаме дека си меѓу доброчилите!“
79. Тој рече: „Аллах да сочува од тоа да земеме друг а не овој во чиј товар го најдовме садот. Тогаш, навистина, би биле зулумкари!“
80. И бидејќи изгубија надеж во него, се одвоија насамо. Најстариот од нив рече: „Не знаете ли дека бабо од вас побара заклетва, да се заколните во Аллах? И порано Јусуфа го упропастивте. Нема да ја напуштам земјава се додека не ми дозволи бабо ми или, пак, додека не ми пресуди Аллах. А меѓу судите Он е Најдобриот!“
81. Вратете се кај бабо ви, па кажете: - О бабо наш, твојот син, навистина, украде. И го сведочиме само она што го знаеме и ние, навистина, не сме чувари на тајната.
82. Прашај ја населбата во која отседнавме и караванот со кој дојдовме. Ние сме, навистина, искрени!“
83. Јакуб рече: „Не, во душите ваши произлезе нешто лошо. Па, трпливоста е убава! Можеби Аллах сите ќе ми ги врати. Он, навистина, е Зналец и Мудар!“
84. И ги сврте плеките и рече: „О Јусуф, о таго моја!“ И му побелеа очите од грижа. Но, сепак, се совлада.
85. Синовите му рекоа: „Се колнеме во Аллах! Ако не престанеш да се секаваш на Јусуф, или ќе се истоштиш или ќе се упропастиш.“

86. А тој рече: „И тагата моја и жалоста моја Му ги изнесувам на Аллах. И од Аллах го знам она што вие не го знаете.“
87. О синови мои, одете и распрашајте се за Јусуф и за брат му, па, не очајувајте во милоста Аллахова. Во милоста Аллахова очајуваат, навистина, само неверниците!“
88. И бидејќи влегоа кај него, рекоа: „О величество, штета не погоди, нас и семејствата наши, и ете, така, дојдовме со трговска стока отпадна. Па, дај ни полна мера и дај ни милосрдие. Аллах, навистина, ги наградува милосрдниците!“
89. Јусуф рече: „Па, го знаете ли она што го направивте со Јусуф и брат му, кога не знаевте?“
90. Тие рекоа: „Ти ли си Јусуф, навистина?“ Јусуф рече: „Јас сум Јусуф, а ова е брат ми. Да, Аллах ни даде предност.“ Оној кој е богобојазлив и трпелив... па, Аллах, навистина, не ја намалува наградата на доброчинителите!“
91. Тие рекоа: „Се колнеме во Аллах дека, навистина, те одликува над нас и ние згрешивме, сигурно!“
92. Тој рече: „Денес нема прекор за вас. Аллах ви простува. А меѓу милостивите Он е Најмилостивиот!“
93. Земете ја оваа моја кошула и фрлете ја на лицето од бабо ми, и така, ќе му се врати видот, и донесете ми го сето семејство ваше.“
94. И бидејќи караванот отпатува, бабо им рече: „Да, јас го чувствуваам мирисот на Јусуф. И не кажувајте му дека јас обнemoжев.“
95. Рекоа: „Се колнеме во Аллах! Ти си скршнат во заблуда поранешна.“
96. И бидејќи дојде радосникот, ја фрли кошулата на неговото лице, и тогаш ете, му се врати видот. Рече: „Нели ви кажав дека јас го знам од Аллах она што вие, секако, не го знаете!“
97. Рекоа: „О бабо наш, бараж прошка за гревовите наши, ние, навистина, згрешивме!“
98. Рече: „Ќе побарам прошка за вас од Господарот мој. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!“
99. И бидејќи влегоа кај Јусуф, ги привлече при себеси родителите свои, и рече: „Влезете во Мисир, ако Аллах сака, сигурни!“
100. И ги поставил родителите свои на престолот и сите кои беа тука му се поклонија. И тој рече: „О бабо мој, ова е толкувањето на мојот

сон од порано. Аллах определи тој да се овистини. Да, Аллах ми направи добро со тоа што ме извлече од затворот и затоа што вас ве доведе од пустина. И тоа по вмешувањето на Шејтанот меѓу мене и меѓу браќата мои. Господарот мој, навистина, е Чувствителен кон оној кон кого Он сака. Он, навистина, е Зналец и Мудар!

101. О Господаре мој, веќе ми даде власт и ме поучи во толкувањето на настаните, Творителу на небесата и на Земјата, Ти си мојот Заштитник и на овој свет и на Ахирет. Кога ќе определиш да умрам нека умрам како Послушен и соедини ме со добрите!“
102. Ете, тоа се дел од кажувањата за тајната кој Ние ти ги објавуваме, и ти не беше кај нив кога заеднички се согласија за работата нивна - но, токму, беа сплеткари.
103. И колку да посакуваш, мнозинството меѓу луѓето не се верници!
104. И ти не бараши од нив награда за тоа. Тоа е само Опомена за световите!
105. И колку има знаменија на небесата и на Земјата? Поминуваат крај нив а тие, ете, се рамнодушни.
106. Мнозинството од нив не веруваат во Аллах: многубошци се, навистина!
107. Сигурни ли се дека нема да им дојде неволја од казната на Аллах или да не им дојде Часот одненадеж а да не усетат?
108. Кажи: „Ова е патот мој. Јас повикувам кон Аллах. При мене и при оној кој ме следи е јасен поглед. Нека е славен Аллах! Јас не сум меѓу многубошците!“
109. И пред тебе Ние само луѓе испраќавме, меѓу жителите на населбите, и објава им објавувавме. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Куќата ахиретска, секако, е подобра за оние кои се богобојазливи. Нема ли да се вразумите?
110. Кога пејгамберите очајуваа и мислеа дека ќе бидат прогласени за лашковци, токму, тогаш им доаѓаше помошта Наша и, тогаш, Ние избавувавме кого сакавме, а казната Наша не го избегнуваше народот насиљнички!
111. Во кажувањата нивни има ибрет за даруваните со разбир. Тоа не е говор измислен, туку тоа е Потврда за она што беше пред него, и потенко објаснување за сите нешта, и Патоказ и Милост за народот вернички!

Сура 13

Ер-Р'ад (Гром)

*Објавено во Медина
43 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете Книга со ајети кои ти се објавуваат од Господарот твој, вистина; но, мнозинството на луѓето не веруваат!
2. Аллах е Оној кој ги подигна небесата, како што гледате, без столбови. Потоа се утврди на Аршот. И ги потчини и Сонцето и Месечината. Се тече до рок определен. Он управува со наредбата и Он потенко ги објаснува ајетите за да се уверите во средбата со Господарот ваш.
3. И Он ја растегна земјата, и на неа постави и планини и реки. И Он од секој плод создаде пар. Он прави ноќта да го покрие денот. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои размислуваат!
4. И по земјата има предели кои се граничат, и бавчи со грозје, и ниви, и урми бујни и небујни. И впивајќи една иста вода. Во поглед на вкусот, Ние на едни им даваме предност над други. И ете, во тоа, навистина, знаменија за луѓето кои сфаќаат.
5. А како се чудиш? Па, чудни се, всушност, зборовите нивни: „Ќе бидеме ли одново создадени кога ќе станеме земја?“ Овие не веруваат во Господарот свој. На вратовите нивни ќе има синцири. Овие се жители на огнот и во него за навек ќе останат.
6. И оние од тебе бараат да им побрзаш со злото отколку со доброто. И пред нив имаше такви примери. Господарот твој, секако, е милосно наклонет кон луѓето во поглед на зулумот нивни. Господарот твој, навистина, е Силен Казнувач!

7. Оние кои не веруваат, велат: „Зошто не му се објавува знамение од Господарот негов?“ Ти си само опоменувач. Секој народ има упатувач!
8. Аллах го знае она што го носи секоја жена, и она што утробите го впиваат во себе и она што го зголемуваат. За секоја работа кај Него има мера,
9. Зналец на видливото и на невидливото. Преголем и Превишен!
10. Меѓу вас еднакви се кај Него оној кој тајно зборува и оној кој тоа го разгласува, оној кој се крие ноќе и оној кој оди дење;
11. за секој од вас, пред него или зад него, има денонокни мелеки кои бдеат врз него, по наредбата Аллахова. Аллах, навистина, нема да ја измени ситуацијата на еден народ се додека тој народ не се измени самиот себеси. Ако Аллах сака да му нанесе зло на еден народ нема никој што може да му се спротистави. И за нив освен Аллах нема друг заштитник!
12. Он ви ја покажува молњата да се уплашите или, пак, да се надевате, и Он создава облаци тешки.
13. И татнежот Го велича со благодарноста своја, а и мелеките, плашејќи се од Него; и Он испраќа громови и со нив го погаѓа оној кого Он сака, а оние, токму, расправаат за Аллах! А Аллах е Силен и Итар!
14. Молбата вистинска е - Негова. Оние кои се молат на други, освен Нему, не ќе им се освијат, за што било. Како оној е кој ќе ги подаде длankите свои кон водата за да ја дофати, а таа не стига до устата негова. Молбите на неверниците се залудни!
15. И на Аллах Му се поклонува се она што е на небесата и на Земјата, доброволно или присилно. И сенките нивни, исто така, претпладне или попладне.
16. Кажи: „Кој е Господар на небесата и на Земјата?“ Кажи: „Аллах!“ Кажи: „Па, ќе прифатете ли, освен Аллах, заштитници кои не можат за себеси да направат ни корист ни штета?“ Кажи: „Еднакви ли се оној кој гледа и оној кој не гледа? Или: Еднакви ли се темнината и светлината? Или: Му припишуваат ли на Аллах здруженици кои создаваат како што Он создава, па создавањето им се чини слично?“ Кажи: „Аллах е Творител на се. Он е Единствен и Силен!“
17. Оној кој спушта вода од небо, и пороите потечуваат по мера на нивната моќ, и поројот ги фрла по краиштата отпадоците. И она

што го топат во оган, сакајќи да направат накит или предмет, исто така, има отпадоци кои се на нив слични. Ете, така Аллах ви донесува пример на вистина и невистина: отпадокот се фрла, а она што им користи на лубето, останува на земјата. Ете, така Аллах ви ги изнесува примерите,

18. за оние кои ќе My се освијат на Господарот свој има награда, а за оние кои не ќе My се освијат - и кога би го поседувале се она што е на земјата, и уште толку, - не ќе ја откупат за нив подготвената зла пресметка, и престојувалиштето нивно е - Цехеннемет. Е, само колку е лоша таа постела!
19. Е, па, зарем оној кој знае дека она што ти е објавено од страна на Господарот твој, навистина, е како оној кој е слеп? Се сеќаваат само даруваните со разбир!
20. Оние кои го одржуваат ветувањето кон Аллах и кои не го прекршуваат Договорот,
21. оние кои не се одвојуваат од она што го нареди Аллах, кои се стамени, врз тоа; се плашат од Господарот свој и стравуваат од злата пресметка,
22. и кои се трпеливи: се стремат кон лицето на Господарот свој, намаз извршуваат и делат, било јавно било тајно, од 'рскот што Ние им го дадовме; го заменуваат лошото со добро... за нив има убав Дом:
23. бавчи еденски во кои ќе влезат со предците нивни, со оние кои беа добри, жените нивни и потомството нивно... И мелеките ќе им влегуваат од сите врати!
24. „Селамун алејкум! Зашто бевте трпеливи. Е, само колку е благословен овој Конечен дом!“
25. А оние кои не се придржуваат кон ветувањето по договорот склучен со Аллах, и кои се одвојуваат од она што го нареди Аллах да се почитува, и кои не се врз тоа, и кои прават безредие по земјата... врз нив е проклетството и за нив има лоша Куќа!
26. Аллах дава и одредува нафака кому сака, Он и скратува; и се раздуваат за животот на овој свет. А што е, всушност, животот на овој свет во однос на Ахирет? Па, само минливо уживање!
27. Оние кои не веруваат, велат: „И зошто не му беше објавен еден ајет од Господарот негов?“ Кажи: „Аллах, навистина, скршинува во заблуда кого сака и Он го упатува кон себе покаяникот.“

28. Оние кои веруваат, со споменувањето на Аллах, ги смируваат срцата свои. А срдата се смируваат, навистина, со споменувањето на Аллах!
29. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... блазе си им! За нив има убаво прибежиште!
30. И ете, така Ние те испративме во една заедница пред која беа и поминаа заедници многу за да им го кажуваш она што тебе ти го објавивме зашто оние, токму, не веруваат во Милостивиот. Кажи: „Он е Господарот мој. Нема друг бог освен Него; врз Него се потпирам и од Него барам прошка.“
31. И кога со Кур'анот брдата би можеле да се поместат, а земјата да се распарча, а мртвите да проговорат... не, наредбата за се е - Аллахова, и зарем оние кои веруваат не знаат дека ако Аллах посакаше ќе ги упатеше сите луѓе! Но, оние кои не веруваат постојано ги снаоѓа, за она што го правеа, несреќа, ненадејно, или, пак, ќе се звидне во близина на нивните домови се додека не дојде ветувањето Аллахово. Аллах, навистина, не го изневерува ветувањето!
32. И оние пред тебе, секако, им се исмеваа на пејгамберите... Та, Ние неверниците ги оставивме до едно време одредено а потоа ги засенчавме. Е, само каква беше таа казна!
33. Зарем на Оној кој бдее врз секоја душа - во она што таа ќе го спечали, Аллах - оние здруженици Mu здружуваат? Кажи: „Именувајте ги!“ Или вие Го известувате дека има нешто на земјава што Он не го знае? Или, пак, тоа е ваше површно зборување? Не, на оние кои не веруваат им изгледаат убави сплетките нивни, и одвраќаат од патот. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, тој нема свој упатувач!
34. За нив има казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет, секако, е потешка, и за нив, освен Аллах, нема покровител.
35. Таков е Ценнетот кој е ветен за богобојазливите. Низ него течат реки, и плодовите негови се вечни и сенките негови се вечни. Ете, тоа е крајот на оние кои беа богобојазливи, а крајот на оние кои не веруваат е - огнот!
36. А оние на кои Ние им дадовме Книга се радуваат за она што ти е објавено. Меѓу дружините, меѓутоа, има луѓе кои еден дел од Книгата не го признаваат. Кажи: „Мене ми е наредено, навистина, само Аллаха да го обожавам и да не Mu припишувам здруженик. Кон Него повикувам! И само кон Него е прибежиштето мое!“

37. И ете, така Ние го објавивме на арапски како мудрост. И ако ги следиш желбите нивни, по дојденото ти знаење, не ќе најдеш, освен Аллах, ни заштитник ни покровител!
38. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери, и им одредивме жени и потомства. И не е на пејгамберот, да донесе знамение без одобрението Аллахово. И секое време имаше Книга!
39. Аллах укинува со посак Свој и утврдува, исто така. И кај Него е Мајката на Книгата.
40. Било да ти покажеме дел од она што Ние го подготвивме за нив било да те усмртиме твоето, навистина, само да известиш, а Наше е да пресметаме!
41. Не гледаат ли дека, навистина, Ние доведуваме до тоа да ја скратуваме земјата од нејзините страни? Аллах пресудува, и нема Изменувач на Неговата пресуда. Он е Брз Пресметувач!
42. И оние пред нив, секако, правеа сплетки. Па, Аллах е Господар за сите сплетки! Он го знае она што го печали секоја душа, а неверниците ќе узнаат за Конечниот дом!
43. А оние кои не веруваат, велат: „Ти не си пејгамбер!“ Кажи: „Меѓу мене и меѓу вас Аллах е доволен Сведок. И кај Него е, исто така, знаењето на Книгата!“

Сура 14

Ибрахим

*Објавено во Мекка
52 Ajeti*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам ра! Книга која Ние ти ја објавивме за да ги изведеш луѓето од темнини во светлина, со одобрението од Господарот нивни, кон Патот на Силниот и за благодарност Достојниот:
2. Аллах, чија сопственост е се она што е на небесата и на Земјата. Тешко на неверниците од казната жестока!
3. Оние кои повеќе го љубат животот на овој свет од животот на Ахирет, и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои настојуваат да го искриват... оние се скршнати во заблуда далечна!
4. И Ние испративме пејгамбер само на јазикот од народот негов за да им објасни. Па, Аллах скршнува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Он е Силен и Мудар!
5. И Муса, секако, Ние го испративме со знаменијата Напи: „И изведи го народот свој од темнини во светлина. И опомени го со деновите Аллахови.“ Во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!
6. И кога Муса му рече на народот свој: „Сетете се на благодатот Аллахов кон вас кога Он ве избави од луѓето фараонови, кои ви задаваа најлоша казна, кои ги колеа синовите ваши а ги оставаа во живот ќерките ваши. Ете, имавте белја голема од Господарот ваш!“
7. И кога Господарот твој возгласи: „Да, ако сте благодарни ќе ви зголемам, а ако не сте благодарни... казната Моја е жестока, навистина!“
8. И Муса зборуваше: „Ако не верувате, и вие и сите оние на земјата... та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!“

9. Не ви дојде ли кажувањето за оние пред вас, за народот на Нух, за Ад и за Семуд? И за оние по нив. Само Аллах ги знае! Им донесоа пејгамберите нивни јаснотии и оние, ставајќи ги рацете свои на устите, зборуваа: „Да, не веруваме во она со што сте испратени. И ние сме, навистина, во сомнение и во неизвесност во она кон што не повикувате!“
10. Пејгамберите нивни рекоа: „Ќе се сомневате ли во Аллах, Создателот на небесата и на Земјата? Он ве повикува за да ви ги прости гревовите ваши и да ви даде рок се до едно време определено.“ Зборуваа: „Вие сте само луѓе нам слични. Посакувате да не одвратите од она што го обожаваа предците наши... та, донесете ни доказ јасен!“
11. Пејгамберите нивни им зборуваа: „Ние сме, навистина, само луѓе вам слични. Но, Аллах дава предност кому сака од робовите Свои. И не е наше да ви донесеме доказ освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах се потпираат верниците!“
12. И не ни остана ли освен да се потпреме врз Аллах кога Он, секако, не упати по патиштата наши. Ќе бидеме трпеливи, сигурно, на маките што ќе ни ги задавате. И врз Аллах се потпираат оние кои, токму, се потпираат!“
13. И оние кои не веруваа им зборуваа на пејгамберите свои: „Ќе ве истераме, сигурно, од земјава наша. Или, пак, сигурно ќе се вратите во верата наша.“ Па, им објави Господарот нивни: „Ние сигурно ќе ги уништиме зулумќарите,
14. и вас ќе ве сместиме на земјата по нив. Ете, тоа е за оној кој се плаши од стоењето пред Мене и кој стравува од Мојата закана!“
15. И оние бараа да победат. И така секој силник тврдоглав пропадна!
16. Џехеннемот е зад плеќите нивни. И ќе се напојува од вода смрдлива,
17. која ќе настојува да ја голтне малку по малку, но не ќе може да ја пренесе низ грлото; и смртта ќе му дојде од секоја страна, но не ќе може да умре. И зад него има казна тешка.
18. Делата на оние кои не веруваат во Господарот свој се слични на пепел кој ќе го разнесе виорот во бурен ден. И ништо не ќе им вреди она што го спечалија. Ете, тоа е, токму, беспаке далечно!
19. Не гледаш ли дека Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина? Ако посака ќе ве снема и ќе донесе ново создавање?
20. За Аллах тоа не е тешко.

21. И сите ќе се зберат кај Аллах. Па, слабите ќе им речат на оние кои се сметаа горделиви: „Да, ние ве следевме. Па, можете ли вие, барем малку, да ни ја намалите казната Аллахова?“ Ќе речат: „Да не упатеше Аллах и ние ќе ве упатевме, навистина! Нам ни е сеедно: ќе лелекаме ли или ќе трпиме, не можеме да се спасиме.“
22. И бидејќи работата ќе биде решена, Шејтанот ќе рече: „Да, Аллах ви вети ветување вистинско, а јас ветувањето мое го изневерив. Немав никаква власт над вас, но само што ве повикав вие ми се освавте. Па, не грдете ме, грдете се самите себеси. Јас не сум ваш поддржник, а и вие не сте мои поддржници. Јас, навистина, не верувам во она што ми го припишувавте порано. За зулумкарите, секако, има казна болна!“
23. А оние кои веруваа и кои работеа добри дела ќе влезат во Ценнетот низ кој реки течат и во него, со одобрението Аллахово, за навек ќе останат. Поздравот нивни во него ќе биде: Селам!
24. Не виде ли кога Аллах донесе пример: добриот збор е како добро стебло; основата му е цврста, а гранките кон небо,
25. кое ги дава плодовите свои во секое доба, со одобрението од Господарот свој, и Аллах им донесува примери на луѓето за да се сеќаваат;
26. примерот: лошиот збор е како лошо стебло, откорнато над земја кое нема своја утврда.
27. Аллах ги уцврствува оние кои веруваат со цврст говор во животот на овој свет и во животот на Ахирет. Аллах ги скршнува во заблуда зулумкарите и Аллах работи со посак Свој.
28. Не ги виде ли оние кои го изменија Аллаховиот благодат како паднаа во неверство и како го доведоа народот свој во Куќата на пропаста,
29. во Цехеннемот во кој ќе се пржат. Е, само колку е лоша таа утврда!
30. И оние Му припишуваа на Аллах здруженици за да скршнуваат некого, во заблуда, од Неговиот пат. Кажи: „Уживајте само малку зашто, навистина, свратилиштето ваше е - кон огнот!“
31. Кажи им на робовите Мои, кои веруваат, нека клањаат намаз, и нека делат од ’рскот Наш кој им го дадовме, било тајно било јавно, пред да настапи Денот во кој нема ни продажба ни пријателство.
32. Аллах е Оној кој ги создаде небесата и земјата, и кој спушта вода од небото, а со неа вади плодови како ’рск ваш. И ви го потчини

бродот кој плови по морето со наредбата Негова; ви ги потчини и реките.

33. И ви ги потчини и Сонцето и Месечината кои денонокно се движат; и ви ги потчини ноќта и денот.
34. И ви даде од се она што Му баравте. И ако ги броите благодатите Аллахови не ќе можете да ги изброите. Човекот, навистина, е голем зулумкар и голем неверник!
35. И кога Ибрахим рече: „Господаре мој, направи го овој град безбеден. И мене и синовите мои оддалечи не од обожавањето кипови!“
36. Господаре мој, оние, навистина, скршнаа во заблуда луѓе многу, па, кој ќе ме следи тој, секако, е со мене, а кој ми е непослушен... па, Ти си, навистина, Простувач и Сомилосен!
37. Господаре наш, дел од потомството мое го населив во долина една, неплодна, при Куќата Твоја света, Господаре наш, за да извршуваат намаз. Одреди, тогаш, срцата човечки да стремат кон нив и снабди ги со благодатите за да се заблагодаруваат!
38. Господаре наш, Ти, навистина, го знаеш она што го криеме и она што го обелденуваме. И на небесата и на Земјата нема ништо за Аллах скриено.
39. Благодарение на Аллах кој во старост ми го подари Исмаил и Исахак. Господарот мој, навистина, е Слушач на молбите!
40. Господаре мој, одреди јас и дел од потомството мое, да бидеме постојани во намаз; Господаре наш, прими ги молбите!
41. Господаре наш, прости ни, и мене и на родителите мои, и на верниците на Денот во кој ќе се оствари пресметката!“
42. И во никој случај не сметај дека Аллах е невнимателен кон она што го прават зулумкарите. Аллах, навистина, ги остава до денот во кој очите ќе се скаменат, отворени;
43. и дека ќе трчаат преплашени, со дигнати глави, очите ококорени а срцата празни.
44. И опомени ги луѓето за Денот во кој ќе им дојде казната кога оние кои правеа зулум ќе речат: „Господаре наш, остави не за кратко време; ќе се освиеме на повикот Твой и ќе ги следиме пејгамберите.“ - „Нели се колневте од порано дека никогаш не ќе исчезнете?“
45. И живеевте во домовите на оние кои направија зулум за себеси, и ви стана јасно како постапивме со нив. Па, за вас донесовме примери.

46. Оние, секако, правеа сплетки, а сплетките нивни се под волјата Аллахова, а сплетката нивна не може да ги помести ридовите.
47. Па, никако не сметај дека Аллах ќе го изневери ветувањето Свое кон пејгамберите Свои. Аллах, навистина, е Силен и Одмаздник!
48. На Денот кога земјата ќе биде заменета со друга земја, па и небесата; и кога сите ќе излезат пред Аллах, Единствениот и Моќниот!
49. И ќе ги видиш силниците на Денот тој, врзани во синџири,
50. а кошулите нивни од катран, а лицата нивни покриени со пламен,
51. за Аллах да ја казни секоја душа за она што го спечалила. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!
52. Ете, ова е известување за луѓето со него да бидат опоменати, и да знаат дека Он, навистина, е еден Бог, и за да се присетат надарените со разбира!

Сура 15

Ел-Хицр

*Објавено во Мекка
99 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, ра! Ете, ајети на Книгата и Кур'ан јасен.
2. Оние кои не веруваат би посакале да бидат меѓу Послушните!
3. Остави ги! Нека јадат, и нека уживаат, и нека ги мами надежта... па, ќе узнаат!
4. И Ние не уништивме ниеден град а истиот да немаше Книга позната.
5. И ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни крајот свој.
6. И зборуваа: „О ти, со Опомената која ти дојде, ти си, навистина, луд!“
7. И зошто не ни дојде, ако си меѓу искрените, со мелек.
8. Ние спуштивме мелеки само со вистина; мелеките, тогаш, не би го очекувале рокот.
9. Ние, навистина, ја објавивме Опомената и Ние, навистина, ќе ја чуваме.
10. И пред тебе Ние испраќавме пејгамбери меѓу народите одамнешни.
11. И не им доаѓаше никој меѓу пејгамберите а да не го исмеваа.
12. Ете, така исмејувањето Ние го внесуваме во срцата на силниците!
13. И оние не веруваат во Кур'анот. И веќе помина праксата на претходните народи.
14. А Ние да им отворевме врата на небесата... па, да се искачеа преку неа,

15. и ќе речеа сигурно: „Тоа, секако, е заради тоа што нашите очи се восхитени и, токму, затоа што сме восхитени!“
16. И Ние, навистина, на небесата созвездија поставивме и ги разубавивме за гледачите,
17. и Ние ги сочувавме од секој шејтан проколнет,
18. освен од оној со скриеното прислушкување кого го следи, токму, светичка јасна.
19. И Земјата Ние ја раширивме и по неа брда расфрлавме, и од неа направивме да никне од се по нешто, со рамнотежа.
20. И на неа Ние определивме животни намирници за вас и за оние на кои вие не сте тие кои им давате ’рск.
21. И ризниците на секоја благодат се кај Нас и не ја спуштаме, освен со мера позната.
22. И Ние испраќаме ветрови како оплодувачи и од небото спуштаме вода, па со неа вие наводнувате и не сте кадри да ги задржите.
23. И Ние, навистина, оживуваме и Ние усмртуваме и само Ние сме Наследници.
24. Да, Ние ги знаеме и претходниците меѓу вас и, секако, ги знаеме и оние што ќе дојдат по вас.
25. Да, Господарот твој е Оној кој ќе ги збере. Он, навистина, е Мудар и Зналец!
26. И Ние го создадовме човекот, секако, од глина што се меси, од кал што се тегне.
27. И Ние циновите ги создадовме од порано од орган кој пламти.
28. И кога Господарот твој им рече на мелеките: „Јас сум, навистина, Создател на човекот од глина што се меси, од кал што се тегне,
29. и кога ќе го обликувам и кога во него ќе вдахнам од духот, творот Мој... па, паднете му на сеќде!“
30. И тогаш сите мелеки паднаа на сеќде, заедно!
31. Освен Иблис кој одби да биде меѓу оние кои паѓаат на сеќде.
32. Аллах рече: „О Иблис, што ти се случи па да не паднеш на сеќде?“
33. Иблис рече: „Не сакам да паднам на сеќде пред човекот кого го создаде од глина што се меси, од кал што се тегне!“
34. Аллах рече: „Излези, тогаш, од Ценнетот! Па, ти си, навистина, силник!“

35. И рече: „И врз тебе нека биде проклетството на Денот суден!“
36. Иблис рече: „Господаре мој, тогаш дај ми рок до Денот во кој оние ќе бидат проживеани.“
37. Па, ти се дава рок, навистина, до
38. Денот на времето познато.
39. Иблис рече: „Господаре мој, бидејќи направи да скршнам во заблуда, ќе им го правам животот на лугето на земјава убав и ќе правам да лутаат, сите оние,
40. освен чистите робови Твои.“
41. Аллах рече: „Ова е патот Мој вистински!
42. Врз робовите Мои, навистина, ќе немаш власт, освен врз оној кој те следи меѓу скршнатите во заблуда.
43. Џехеннемот, навистина, е нивната ветена средба, за сите!
44. Џехеннемот има седум врати и низ секоја врата еден од нив ќе поминува.
45. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценнетски, покрај изворите.
46. „Влезете во нив со селам, безбедни!“
47. Омразата од градите нивни Ние ќе ја оттргнеме; ќе се однесуваат како браќа, радосни, едникондруги свртени.
48. Во нив не ќе ги обзеде ни замор и од нив нема да излезат.
49. Известете ги робовите Мои дека јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен,
50. и дека казната Моја, навистина, е казна болна!
51. И извести ги за гостите на Ибрахим,
52. кога влегоа кај него... па рекоа: „Селам!“ Тој рече: „Ние од вас се уплашивме, навистина!“
53. Тие рекоа: „Не плаши се! Ние, навистина, ќе те зарадуваме со син кој ќе биде учен.“
54. Тој рече: „Па, како ќе ме зарадувате кога веќе староста ме снеможе? И како, навистина, ќе ме зарадувате?“
55. Тие рекоа: „Ќе те зарадуваме со вистината па, никако не биди меѓу безнадежниците!“

56. И рече: „Само во заблуда скршнатите немаат надеж во Господарот негов!“
57. И рече: „О пратеници, што сакате?“
58. Тие рекоа: „Ние сме, навистина, испратени до народот насилинички!“
59. Семејството на Нух, сите синови негови, Ние ќе ги спасиме,
60. освен жената негова за која Ние решивме да биде меѓу оние што ќе останат за подоцна.
61. И бидејќи пратениците му дојдоа на семејството на Лут,
62. рече: „Вие сте, навистина, луѓе незначителни!“
63. Рекоа: „Не, ти дојдовме заради она во што оние се сомневаат!
64. Ти дојдовме со вистина и ние сме, навистина, искрени!“
65. Па, семејството твое нека излезе при крајот на ноќта, а ти следи го одзади и никој меѓу вас нека не го врти погледот назад. И одете таму кај што ви се наредува!
66. И Ние нему му ја одредивме таа наредба дека крајот на сите нив, секако, ќе биде докрајчен во мугрите.
67. И жителите на градот дојдоа кај него, донесувајќи радосници.
68. Рече: „Да, оние се гости мои и, тогаш, не срамотете ме!
69. И плашете се од Аллах и не понижувајте ме!“
70. Тие рекоа: „Нели ти забранивме да примаш луѓе?“
71. Тој рече: „Тоа се ќерки мои ако сакате да правите нешто.“
72. Се колниме во животот твој оние, навистина, талкаат во пијанство-то свое.
73. Па, ги обзеде глас страшен при изгрејсонце.
74. Па, она што беше горе Ние определивме да биде долу, и ги описи-павме со дожд од скаменета земја.
75. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за оние кои внимателно гле-даат.
76. И тој град покрај патот, токму, е утврден.
77. Во тоа, навистина, има знаменија за верниците.
78. Жителите на Ајка беа, секако, зулумкари!
79. Па, Ние им се одмаздивме. И двата града се, секако, на патот очиг-леден!

80. Да, жителите на Хицр ги сметаа за лажни пејгамберите,
81. и Ние им ги објавивме знаменијата Наши... па, кон нив беа рамнодушни.
82. И по брдата длабеа куќи безбедни.
83. Па, ги обзеде страшен глас при изгрејсонце.
84. Па, она што го спечалија не им користеше за ништо.
85. И Ние го создадовме она што е на небесата и она што е на Земјата, и она што е меѓу нив со вистина. Однесувај се, тогаш, учтиво, зашто Часот ќе дојде, сигурно!
86. Господарот твој, навистина, е Создател и Зналец!
87. Ние ти објавивме, секако, седум ајети кои се повторуваат и Кур'ан голем!
88. И не управувај го погледот твој кон она за што Ние определивме да уживаат за кратко некои меѓу дружините нивни. Не тагувај за нив, а кон верниците, меѓутоа, спушти го крилото твое,
89. и кажи: „Јас сум, навистина, опоменувач јасен!“
90. Ние еднакво постапивме со она што го објавивме против разделувачите
91. оние кои Кур'анот го разделија на повеќе парчиња.
92. Па, се колниме во Господарот твој дека, сигурно, сите нив ќе ги прашуваме
93. за она што го работеа.
94. Па, кажувај го јасно она што ти се наредува и избегнувај ги монгубошците!
95. Ние сме сигурно доволни за тебе во однос на исмевачите,
96. кои на Аллах му здружуваат друг бог; па, ќе узнаат!
97. Да, Ние знаеме дека ти, навистина, ги стеснуваш градите твои за она што го зборуваат.
98. Па, слави Го, со благодарност, Господарот твој и биди меѓу оние кои паѓаат на сеќде.
99. И обожавај Го Господарот твој се додека не ти дојде смртта!

Сура 16

Ен-Нахл (Пчела)

*Објавено во Мекка
128 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Наредбата Аллахова ќе се оствари, сигурно, па не забрзувајте ја!
Славен е и Возвишени од она што Mu го здружуваат!
2. И Он со својата наредба спушта мелек со објава до оној кому сака меѓу робовите Свои: „Опоменувачте дека освен Него нема друг бог.
Па, само од Мене стравувајте!“
3. И небесата и Земјата Он ги создаде со вистина. Он е над она што Mu го здружуваат!
4. Он го создаде човекот од капка семе и тој, ете, е непријател отворен!
5. И добитокот Он за вас го создаде. Од нив имате топла облека и користи, и од нив и јадете.
6. И колкава е убавината за вас кога ги враќате од пасиште и кога ги носите на пасиште.
7. И го носи товарот ваш до градот до кој можете да дојдете само со тешкотија голема. Господарот ваш, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!
8. И коњи, и маски и магариња за да ги јавате и како украс; и го создава она што не го знаете!
9. Намерата да се оди кон патоказот е - Аллахова. А некои, пак, од него скршнуваат. И кога Он би сакал би ве упатил сите, сигурно!
10. Он од небо ви спушта вода; од неа напивка и со која се наводнуваат пасиштата каде го чувате да паси добитокот ваши.

11. И со водата расте за вас посев: маслинка, и урми и грозје и плодови секакви. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат!
12. И Он ви ги потчини и ноќта и денот, и Сонцето и Месечината, а и звездите ви се потчинети со наредбата Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат!
13. Он ви го потчини и она што расте на земјата со различни бои. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои се сеќаваат!
14. И Он ви го потчини морето од него за да јадете свежо месо, и од него за да вадите украс кој го носите со облеката, и гледаш како чамецот го сече, и за да барате, секако, од добрината Негова и за да бидете благодарни!
15. И Он расфрла по земјата брда таа за да не ве потресува, и реки и патишта за да се упатувате,
16. и покази, исто така, Он ви создаде, и по звездите оние, токму, се упатуваат.
17. Оној кој создава дали е како оној кој не создава? Па, нема ли да се присетите?
18. И ако ги броите благодатите Аллахови вие, секако, не можете да ги изброите. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
19. И Аллах го знае она што го криете и она што го обелоденувате.
20. Оние кои се повикуваат на друг бог освен Аллах не можат да создадат ништо и оние се, токму, создадените!
21. Мртви суштества се, не се живи, и не знаат кога ќе бидат оживеани.
22. Вашиот Бог е еден Бог. Оние кои не веруваат во Ахирет... па, срдата нивни се расипнички. Оние, всушност, се дујат!
23. Аллах, без сомнение, го знае она што го кријат и она што го обелоденуваат. Он, навистина, не ги љуби надуените!
24. И кога ќе им се рече: „Што ви објави Господарот ваш?“ Ќе речат: „Прикаски за народите одамнешни,“
25. за да го носат на Денот суден бремето свое целосно и дел од бремето на оние кои без знаење скршнуваа во заблуда. Е, само колку е лошо она што го товарат!
26. И оние пред нив веќе сплеткареа... па, Аллах ги сруши од темел домовите нивни, и покривот нивни врз нив се сруши, и Он им даде казна од кадешто не ја ни усетија.

27. Потоа Он на Денот суден ќе ги срамоти, и ќе рече: „Каде се здружениците Мои за кои вие, токму, се расправавте?“ Оние со даденото им знаење ќе речат: „Срамот и лошото денес, навистина, се врз неверниците.“ -
28. оние на кои мелеките им ги земаа душите нивни, правејќи си зло самите себеси, и оние кои ќе искажат послушност, ќе речат: „Никакво зло ние не правивме.“ Не, Аллах, навистина, го знае она што го работевте!
29. Па, влезете низ вратите цехеннемски и во него за навек ќе останете.“ Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!
30. А на богобојазливите ќе им се рече: „Што објави Господарот ваш?“ Ќе речат: „Добро.“ А за оние кои работат добро, секако, има добро на овој свет, а доброто во Куќата ахиретска е подобро, навистина! Е, колку благословена Куќа е таа за богобојазливите:
31. бавчи на Адн во кои ќе влезат и низ кои реки ќе течат. Во нив ќе имаат се што сакаат. Ете, така Аллах ги наградува богобојазливите!
32. Оние на кои мелеките им ги земаат душите, добрите, и кои ќе возгласат: „Селамун алејкум! Влезете во Ценнетот заради она што го работевте!“
33. Што очекуваат, освен да им дојдат мелеки или да им дојде наредбата од Господарот твој. Ете, така правеа оние пред нив. И зулум не Му направија на Аллах, туку себеси зулум си направија,
34. па, лошотии ги снајдоа заради она што го работеа и ги обзеде она за што се исмеваа.
35. И оние кои здруженик Му припишуваа на Аллах, зборуваа: „Кога Аллах би сакал не би обожавале, освен Него, ништо. Ние, а и предците наши, исто така! Ништо не ќе забрануваме без волјата Негова.“ Ете, така работеа оние пред нив. Пејгамберот, тогаш, има ли нешто друго освен да извести и тоа јасно?
36. И Ние за секој народ, секако, испративме пејгамбер: „Обожавајте Го Аллаха и избегнувајте ги шејтаните!“ Од нив има и такви кои ги упати Аллах, а и такви кои, токму, заслужија да залутаат. Па, патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за лашковците!
37. А ако, пак, стремиш да ги упатиш по патоказот, тогаш, Аллах, навистина, не го упатува оној кој скршинал во заблуда. Оние, секако, немаат поддржници!

38. И се колнеа во Аллах со заклетви нивни тврди: „Аллах не ќе го оживи оној кој ќе умре.“ Да, ветувањето Негово се овистини, но мнозинството на луѓето не знаат,
39. за да им стане јасно на оние кои се разединија во тоа и за да узнаат оние кои не веруваат дека, навистина, оние се лашковци!
40. Кога Ние би посакале нешто да биде само ќе речеме: „Биди!“- и тоа, токму, ќе биде.
41. И оние кои се иселија заради Аллах, за нив веќе по направениот зулум... на овој свет ќе им дадеме добро. А наградата на Ахирет, секако, е поголема. Е, само кога би знаеле!
42. Трпеливите и оние кои се потпираат врз Господарот свој.
43. И пред тебе Ние само луѓе испраќавме на кои им доаѓаше вдахновението Наше. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако не узвавте,
44. за јаснотиите и Книгите. Ние и тебе ти објавивме Опомена за да им го објасниш на луѓето она што им го објавуваме, и за да размишљуваат.
45. Нели се сигурни оние кои правеа лошотии, сплетки, дека Аллах нема да ги згемчи во земја или дека нема да им дојде казна од каде што нема ни да усетат,
46. или казната да не им се случи при лунсањата нивни при што ќе бидат немоќни?
47. Или да не им се случи при стравот нивни... та, Господарот твој, навистина, е Сочувствителен и Сомилосен!
48. Не гледаат ли дека се она што Аллах го создаде, што ја расфрла неговата сенка лево и десно... му прави сеќде на Аллах? Тоа, токму, е потчинето!
49. На Аллах му прави сеќде се она што е на небесата и она што е на земјата - се што е живо. А и мелеките кои не се дујат,
50. се плашат од Господарот свој кој е над нив, и го работат она што им е наредено.
51. Аллах вели: „Не прифаќајте два бога. Бог, навистина, е само еден. Тогаш, само од Мене стравувајте, навистина!“
52. И се што е на небесата и на Земјата е - Негово. Верата само Нему му припаѓа. И зарем од друг, место Аллах, ќе се плашите?

53. Секој благодат при вас... е од Аллах. Потоа кога ќе ви се случи несреќа... та, кон Него се повикувате, гласно!
54. Потоа, кога несреќата ќе помине, тогаш, една дружина меѓу вас, на Господарот свој здруженик Му припишува,
55. за да го покажат неверството свое во она што Ние им го дадовме... та, уживајте а потоа ќе узнаете!
56. И за оние кои не ги знаат определуваат еден дел од 'рскот што Ние им го дадовме. Се колнам во Аллах дека ќе бидете, секако, прашани за лагите што ги измислувавте.
57. И оние на Аллах ќерки Му означуваат. Нека е возвишен Он! А нивно, меѓутоа, е она што си го посакуваат!
58. И кога некому од нив ќе се донесе вест дека добил женско, лицето негово ќе го прекрие сенка црна и се огорчува,
59. се крие од лугето заради лошата вест која му е донесена: дали да го остави во живот па да биде понижен или, пак, дали да го закопа в земја. Е, само колку е лошо просудувањето нивно?
60. А врз оние кои не веруваат во Ахирет им припаѓа лош пример, а највисокиот пример Му припаѓа на Аллах. Он е Силен и Мудар!
61. Кога Аллах би ги казнувал лугето заради зулумот нивни не би остало ништо живо. Но, Аллах ги остава до едно време определено. Па, кога ќе им дојде крајот не ќе можат да го задоцнат ни за миг а ниту, пак, да го забрзаат.
62. Презираното од нив Му го припишуваат на Аллах, а јазиците нивни лага исфрлаат дека за нив, без сомнение, има оган. И тие кон него ќе претходат, навистина!
63. Се колнеме во Аллах дека, секако, испративме пејгамбери пред тебе, па Шејтанот постапките нивни ги разубавуваше. Он е заштитникот нивни денес, а за нив има казна болна.
64. И Ние Книга ти објавивме само да им го објасниш она во што се разединуваат, и Патоказ, и Милост за лугето кои веруваат.
65. Аллах од небо спушта вода па, со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Ете, во тоа, навистина, има знамение за лугето кои слушаат.
66. И во добитокот вие, навистина, имате ибрет. Ве напојуваме со она што е во стомакот негов, со млеко чисто, меѓу крв и огризина во трбушината, пријатно за оние кои го пијат.

67. А од плодовите на урмата и лозјето вие земате напивка и храна пријатна. Во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои сфаќаат.
68. И Господарот твој и даде вдахновение на пчелата: „Прави куќа по ридовите, и по стеблата и по она што го прават луѓето;“
69. потоа: „Јади од секаков плод, а потоа оди по патиштата на Господарот твој, послушно!“ Од внатрешноста нивна излегува напивка со различни бои, во која има лек за луѓето. Ете, во тоа, навистина, има знамение за луѓето кои размислуваат.
70. Аллах ве создаде а потоа ќе ви ги земе душите. Некои од вас ќе доживеат старост длабока, така што не ќе знаат ништо од она што го знаеја. Аллах, навистина, е Зналец и Кадар!
71. Во ’рскот Аллах им даде предност еднинадруги. Но, оние на кои им е дадена предност не им даваат од ’рскот свој на оние кои се во нивна сопственост. А еднакви се и едните и другите. Е, па благодатот ли Аллахов оние не го признаваат?
72. Од вас Аллах создаде жени, а од жените ваши синови и внуци, и Он ве снабди со храна добра. Е, па, зошто во невистината веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?!
73. И обожаваат друг освен Аллах кој не може да им даде никаков ’рск ни од небесата ни од Земјата, и коишто ништо не можат.
74. Па, не донесуваат за Аллах примери. Аллах, навистина, знае а вие не знаете.
75. Аллах донесе пример со роб во нечија сопственост кој не е кадар за ништо и оној кому му даваме од Нашиот ’рск добар, па од него дели и јавно и тајно. Еднакви ли се? Благодарноста му припаѓа на Аллах! Но, мнозинството од нив не знаат!
76. И Аллах донесе пример за два човека. Еден од нив нем, кој не е кадар ништо да направи, и на товар е на сопственикот негов, и каде било да го насочи, не донесува ништо добро. Еднаков ли е овој со оној кој повикува кон праведноста, а кој е по патот вистински?
77. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! А што се однесува до пропаста на светот? Па, таа е како трепка на окото или, пак, е побрза. Аллах, навистина, е Кадар за се!
78. Аллах ве вади од утробите на мајките ваши, незнајќи ништо, па ви определи и слух, и вид и срца за да бидете благодарни!

79. Не ги гледаат ли птиците потчинети во летот на небо? Кој може да ги допре освен Аллах? Ете, во тоа, навистина, има знамение за лугето кои веруваат.
80. Аллах ви одреди во домовите ваши смирна, а од кожите на добитокот покривки кои лесно ги носите на денот кога патувате и на денот кога се утаборувате, а од волната нивна, од крзното нивно и влакната нивни простириki за уживање до еден рок определен.
81. И од она што Аллах го создаде за вас. Он определи сенки, а од брдата за вас определи засолништа. И за вас определи штитови кои ве штитат од горештина, и штитови кои ве штитат од несреќата ваша. Ете, така Аллах го надополнува благодатот Негов кон вас за да бидете послушни!
82. Па, ако ги свртат плеките... та, ти само известуваш јасно:
83. го знаат благодатот Аллахов, а потоа не го признаваат. А мнозинството од нив се неверници!
84. И Денот во кој од секоја заедница ќе оживиме по еден сведок; потоа, на оние кои не веруваа не ќе им се даде збор, а ниту, пак, да се оправдуваат.
85. И кога оние кои правеа зулум ќе ја видат казната... та, казната не ќе им се олесни, и не ќе им се даде рок!
86. И кога ќе ги видиш оние кои на Аллах му ги здружуваа, божествата нивни ќе речат: „Господаре наш, оние се божества наши на кои ние, освен Аллах, се повикувавме.“ А божествата нивни ќе им дофрлат: „Вие сте, секако, лашковци!“
87. И оние тогаш на Аллах ќе му се оддадат. И ќе се оддалечи од нив она што го измислуваа.
88. На оние кои не веруваа и кои одвраќаа од Аллаховиот пат Ние ќе им ја зголемиме казната со уште една казна затоа што сееја безредие.
89. И Денот во кој од секоја заедница Ние ќе оживиме по еден сведок меѓу нив кој ќе сведочи против нив! И ќе дадеме, исто така, ти да бидеш сведок против нив. И ти објавивме Книга како Објаснување за се, и Патоказ, и Милост, и радосница за Полсушните!
90. Аллах, навистина, наредува и праведност, и добродетелство, и да им се дава на ближните, и да се забранува зло, и срамно дело и насиљство. Аллах ве советува за да се присетите!
91. И придржувај се врз ветувањето кон Аллах кога склучивте договор, и не изневерувајте ги ветувањата кога ги утврдивте и кога Аллаха

за заштитник го зедовте. Аллах, навистина, го знае она што го работите!

92. И не бидете како онаа која ќе го распреде предивото свое, по нејзиното цврсто предиво, земајќи ги ветувањата ваши за измама меѓу вас, само затоа да биде заедница која ќе биде побројна од друга заедница. Аллах во тоа само ве искушува за да ви објасни, секако, на Денот суден за она за што, токму, станавте деленици!
93. Аллах да сакаше, сигурно, ќе ве направеше една заедница, но Аллах скршнува во заблуда кого сака и упатува кого сака. Да, вие ќе бидете прашани за она што го работевте!
94. И не служете се со ветувањата ваши за да се лажете еднисодруги, па да слизне ногата од нејзината утврда, и да ја вкусете казната, бидејќи одвраќате од Аллаховиот пат. За вас има казна голема!
95. И не заменувајте го договорот со Аллах за нешто што малку вреди. Кај Аллах, навистина, е најголемото добро за вас само да знаете!
96. Она што е во вас е - привремено, а она што е кај Аллах е - за навек. Ние ќе ги наградиме оние кои беа трпеливи со награда уште поубава од она што го работеа.
97. Кој ќе направи добро дело, било да е машко или женско, е верник, и Ние ќе му дадеме, сигурно, добар живот, и ќе ги наградиме, сигурно, со награда уште поубава од она што го работеа.
98. А кога ќе читаш Кур'ан, побарај да се приклониш кон Аллах од Шејтанот проколнат.
99. Тој, навистина, нема власт врз оние кои веруваат и кои се потпираат врз Господарот свој.
100. Власта негова, секако, е врз оние кои ги вртат плеќите кон Аллах и кои здруженици Му припишуваат.
101. И кога Ние еден ајет ќе замениме со друг... па, Аллах најдобро знае за она што се објавува! Зборуваат: „Ти си, навистина, лашко! „Но, мнозинството меѓу нив не знаат!
102. Кажи: „Го објави Духот свет, од Господарот твој, со вистина за да ги зацврсти оние кои веруваат, како Патоказ и Радосница за Послушните!“
103. И Ние го знаеме, секако, она што го зборуваат: „Него го поучува некој човек.“ Јазикот на кој оние го свртуваат е странски, а ова е јасен арапски јазик.

104. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови, Аллах, навистина, не ќе ги упати. И за нив има казна болна!
105. Лага измислуваат оние кои, навистина, не веруваат во знаменијата Аллахови. Оние се, токму, лашковци!
106. Оној кој не верува во Аллах по неговото верување, освен ако е присилен, а срцето му е смилено со верување, ќе ја предизвика лутината Аллахова. А за оние кои, исто така, ќе ги исполнат градите со неверство има казна голема.
107. Ете, тоа е, секако, заради што го посакуваат животот на овој свет повеќе од Ахирет. И Аллах, навистина, не ќе го упати народот невернички.
108. Тоа се оние чии срца, и чиј слух и чиј вид Аллах ги запечати. Овие, токму, се занемарени!
109. На Ахирет, без сомнение, ќе бидат поразените!
110. На оние кои се иселија, по мачењето, а потоа се бореа и беа трпеливи... та, Господарот твој, навистина, е Простувач и Сомилосен!
111. Ќе настапи Денот во кој секоја душа ќе се грижи за себе... И секоја душа ќе си го исполни она што го направила. И ним не ќе им се направи зулум.
112. Аллах изнесе пример за градот, безбеден и мирен. Од секоја страна му доаѓаше 'рск во изобилство. И, ете, жителите не ги признаваа благодатите Аллахови, па Аллах определи да вкуси и глад и страв, токму, заради она што го работеа,
113. и им дојде пејгамбер, еден од нив, па го сметаа за лашко ... та, ги обзеде казна. Оние, токму, се зулумкари!
114. Па, јадете од 'рскот што ви го даде Аллах, она што е халал и добро. И ако само Аллаха го обожавате, заблагодарувајте се на Аллаховите благодати!
115. Он, навистина, ви забрани и мрша, и крв, и свинско месо, и она што е заклано во друго а не во името Аллахово, освен ако е некој присилен, несакајќи, само колку да преживее... Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
116. И не зборувајте го она што е, инаку, својствено на јазиците ваши и лага: „Ова е халал, а ова е харам!“ За да измислувате за Аллах лага. Оние кои, навистина, за Аллах измислуваат лага не ќе успеат!
117. Само малку уживање; за нив има казна болна!

118. На Еvreите им го забранивме она што ти го кажувавме порано. И зулум не им направивме, туку самите зулум си направија!
119. За оние кои направија зло, незнаејќи, Господарот твој, навистина, потоа им прости. И се поправија. Потоа Господарот твој, навистина, беше Простувач и Сомилосен кон нив!
120. Ибрахим, навистина, беше како еден човек, понизен на Аллах и чист. Не беше меѓу многубошците,
121. заблагодарен на благодатите Аллахови; и Он го избра и го упати по патот вистински.
122. На овој свет Ние му дадовме добро, а на Ахирет ќе биде, навистина, меѓу добрите!
123. Потоа Ние ти објавивме: „Следи ја чистата вера Ибрахимова. Он не беше меѓу многубошците.“
124. Сабота е определена за празнување за оние кои се разединуваа за неа, навистина! Господарот твој ќе им пресуди, секако, за Денот суден за она за што станаа деленици!
125. Повикувај кон патот од Господарот твој, и со мудрост и со ука добра. И расправај со нив на најдобар начин! Господарот твој, секако, најдобро го познава оној кој скршинал од патот Негов. Он најдобро ги знае упатените!
126. А ако сакате да им се одмаздите - па, одмаздете се онолку колку ви е направено зло. А ако се стрпите тоа, секако, е најдобро за трпеливите!
127. Биди трпелив! Трпеливоста е само покрај Аллах. И не жалости се за нив. И нека не те обзеде тесноградие заради она што го сплеткарат!
128. Аллах, навистина, е со оние кои се богобојазливи и со оние кои се доброчинители!

Сура 17

Ел-Исра (Патување нокќе)

*Објавено во Мекка
111 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Славен нека биде Оној кој робот Свој нокќе го пренесе од Месцидул Харам до Месцидул Акса, чија околина Ние ја благословивме за да му покажеме некои од знаменијата Наши. Он, навистина, е Слушач и Гледач!
2. И на Муса Ние Книга му дадовме и ја определивме да биде Патоказ за синовите Израилови: „Не земајте, освен Мене, друг закрилник!“
3. Потомци од оние кои ги товаривме со Нуҳ. Он, навистина, беше роб благодарен!
4. И во Книгата Ние на Синовите Израилови им определивме: „Вие ќе предизвикате на земјата безредие во два наврата, сигурно! И прекумера, нависоко ќе гледате!“
5. Па, кога дојде ветувањето, она првото, против вас, Ние испративме робови Наши, силни и јаки, кои ги прогазија домовите. И ветувањето беше остварено.
6. Потоа Ние ви ја вративме силата против нив и ве поддржавме и со имотот и со синовите и броено ве зголемивме.
7. Ако направите добро, правите добро за себеси, а ако, пак, направите зло, правите за себеси. А кога дојде ветувањето друго Ние ги испративме за да се ужалат лицата ваши, и за да влезат во Храмот како што влегоа првпат, и целосно да го уништат она што ќе го заземат.
8. Господарот ваш, можеби, ќе ви прости. Ако вие почнувате и Ние почнуваме. Џехеннемскиот затвор Ние го определивме за неверниците!

9. Овој Кур'ан, навистина, упатува кон она што е најисправно, и на верниците кои работат добри дела им донесува радосница дека за нив, секако, има награда голема.
10. А за оние кои не веруваат... на Ахирет, навистина, Ние ќе им подготвивме казна болна.
11. И човекот повикува кон зло како што повикува и кон добро. Човекот е претерано брз!
12. И денот и ноќта Ние ги направивме две знаменија. Па, знамението ноќ го избришавме, и знамението ден го направивме очигледно за да барате добрина од Господарот ваш, и за да го знаете бројот на годините и сметањето. Па, секоја работа Ние потенко ја објасниме!
13. И за вратот на секој човек Ние ќе му го обесеме делото негово, и на Денот суден, Книгата со која ќе се сртне, ќе му ја извадиме отворена:
14. „Читай ја Книгата твоја; за тебе денес е доволно тоа што ќе полагаш сметка.“
15. Оној кој оди по патот вистински, оди по него, навистина, за себеси, а оној кој скршнува во заблуда, скршнува во заблуда, навистина, против себеси. И никако не ќе го носите бремето на другиот. И Ние не казниме ниеден народ додека не му испративме пејгамбер.
16. И Ние кога сакаме го уништуваме еден град, и ги оставаме раскошниците негови во разврат па се овистинува зборот против нив и тогаш до темел го рушиме тој град.
17. И колку поколенија по Нух Ние уништивме! Доволно е што Господарот твој ги гледа, и што е Гледач и Известен за гревовите на робовите Свои.
18. На оној кој го посакува овој свет Ние му го даваме она што го сакаме, и на оној кому сакаме, потоа, ќе му одредиме Џехеннем во кој ќе биде пржен, потценет и напуштен!
19. А на оној кој го посакува Ахирет и кој тежнее кон него, кој е верник... е, па, на онаквите тежнењето нивно е благодарно!
20. Ние им даваме на сите, било на овие било на оние, од подароците на Господарот твој. А подарокот на Господарот твој не е невреден!
21. Погледни како Ние им даваме предност единнадруги. А на Ахирет, секако, се најголемите степени и најголемите предности!
22. И покрај Аллах друг бог не означувајте. Ќе останете, тогаш, осудени и отфрлени.

23. И Господарот твој определи: „Само Него да го обожавате, а на родителите добро да им правите. Ако еден од нив или двајцата кај тебе доживеат старост, не кажувај им ни 'уф' Не обраќај им се со висок глас и зборувај им зборови благородни!“
24. И пред нив спушти ги крилјата на потчинетоста и милоста, и речи: „Господаре мој, смилуј им се онака како што тие ми се смишуваа кога бев малечок!“
25. Господарот ваш најдобро го знае она што е во душите ваши: ако бидете доброчинители... та, Он, кон оние кои се кајат, навистина, е Простувач!
26. И дај му го на ближиниот правото негово, и на сиромашниот, и на патникот и не троши безмерно!
27. Расипниците, навистина, се браќа на Шејтанот, а Шејтанот Господарот негов, навистина, не Го признава.
28. И ако се свртиш од нив, баражки ја милоста на Господарот твој за која, токму, се надеваш, тогаш, проговори им учтиво!
29. И не држи ја раката твоја обесена за вратот а ниту раширена толку долго за да не останеш, тогаш, презрен и очаен.
30. Господарот твој, секако, дава 'рск кому сака, и Он му одредува мера. Он е Известен за робовите Свои и Гледач е!
31. И не убивајте ги децата ваши, плашејќи се од сиромаштија. Ние и нив и вас ве храниме. Убивањето нивно, навистина, е грев голем!
32. И не приближувајте се кон блуд. Тоа, навистина, е разврат и пат лош!
33. И не убивајте никого за кого Аллах забрани, бесправно! А во однос на оној кој е убиен, ни крив ни должен, на заштитникот негов му дадовме власт, но нека не претерува во убивањето. Тој, секако, е потпомогнат!
34. И не приближувајте се кон имотот на јетимот! И додека не стане полнолетен, однесувајте се кон него на најдобар начин. Исполнувајте го договорот! За договорот, навистина, има одговорност!
35. И кога мерите, мерете како што треба, мерејќи на кантарите праведно. Ете, тоа е најдобар и најубав исход!
36. И не следи го она што не го знаеш. И слухот, и видот, и срцето ќе бидат одговорни, навистина!

37. И не оди по земјата горделиво! Ти, навистина, земјата не ќе ја пробиеш, и не ќе ги надвишиш брдата!
38. Се ова е лошо, кај Господарот твој, непожелно.
39. Ете ти од мудроста што ти ја објави Господарот твој. И не придржувај Му на Аллах друг бог, зашто ќе бидеш фрлен во Џехеннемот, понижен и отфрлен!
40. Ви подари ли Господарот ваш синови, а за Себе ги зема мелеките како ќерки? Вие зборувате, секако, зборови големи!
41. Во овој Кур'ан, секако, Ние поставивме ред за да се присетат, и тоа само им го зголемува оддалечувањето.
42. Кажи: „Кога би имало покрај Него богови како што зборуваат, тогаш, би побарале пат до Аршот!“
43. Славен е Он и Возвишен, над она што го зборуваат, со висина голема!
44. Него го слават и седумте небеса и Земјата, и она што е меѓу нив. И нема ништо што, со благодарност своја, не Го слави, но вие не го разбираате славењето нивно! Он, навистина, е Благ и Простувач!
45. И кога го читаш Кур'анот меѓу тебе и оние кои не веруваат во Ахирет Ние поставивме завеса невидлива.
46. И врз срдата нивни Ние ставивме прекривачи за да не го разберат, а во ушите нивни тежина. И кога ќе го споменеш Господарот твој во Кур'анот, Единствениот, оние ги вртат плеќите со одбојност.
47. И Ние најдобро го знаеме она што оние го слушаат, токму, кога те прислушкуваат, и кога шепотат, и кога зулумкарите зборуваат: „Да, вие следите само еден човек волшебник!“
48. Погледни како ти донесуваа примери! Оние скршнаа во заблуда... па, не можат да го најдат патот!
49. И зборуваат: „Кога ќе станеме коски и прашина тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?“
50. Кажи: „И дури да бидете камења и железо,
51. или кое било друго суштество кое ви изгледа преполемо.“ Ќе речат: „Кој ќе не оживи?“ Кажи: „Оној кој ве создаде првпат.“ Тогаш кон тебе ќе ги свртат главите свои, зборувајќи: „Кога ќе биде тоа?“ Кажи: „Ќе биде, можеби, сосем близку!“
52. Денот во кој Он ќе ве повика, па ќе Му се освиете, заблагодарувајќи Му се. Ќе помислите дека останавте само малку време.

53. И кажи им на робовите Мои да го зборуваат она што е најдобро, зашто Шејтанот, навистина, се раздор меѓу нив. Шејтанот кон човекот, секако, е непријател отворен!
54. Господарот твој ве познава најдобро. Ако посака Он ќе ви се смиљува, а ако, пак, Он посака ќе ве казни. И Ние не те испративме кај нив како закрилник!
55. Господарот твој најдобро го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Од пејгамберите Ние единадруги ги одликувавме, и на Давуд Зебур му дадовме.
56. Кажи: „Повикувајте ги оние кои ги замислувате за богови, а не Него, кои не можат да ја отстранат неволјата од вас, а ни да ја заменат!“
57. Оние кои ги повикуваат бараат средство како да дојдат поблиску до Господарот свој, и се надеваат на милоста Негова, и се плашат од казната Негова. Казната од Господарот твој е подготвена, навистина!
58. Нема ниеден град кој Ние не ќе го уништиме пред Денот суден или да не го казниме со казна жестока. Тоа е запишано во Книгата!
59. И ништо не може да Не спречи да испратиме знаменија. Нив, освен тоа, ги сметаа за лажни и поколенијата одамнешни. И на Семуд Ние му дадовме камила очигледна... па и направија зулум. Знаменијата ги испраќаме само да застрашиме!
60. И кога ти рековме: „Да, Господарот твој ги опфаќа луѓето, а со-нот кој ти го покажавме е само искушение за луѓето, а и стеблото проколнето во Кур’анот. И ги застрашуваме, а големото насиљство нивно само се зголемува!“
61. И кога Ние им рековме на мелеките: „Паднете му на сеќде на Адем!“ Па, сите паднаа на сеќде, освен Иблисот, кој рече: „Ќе паднам ли на сеќде на оној кого го создаде од кал?!”
62. И уште рече: „Сметаш ли на овој кого го одликува над мене? Е, па. ако ме оставиш до Денот суден, потомството негово, освен мал број, секако, ќе го совладам!“
63. Рече: „Бегај! А и оние кои ќе те следат. Па, Џехеннемот, навистина, е казната ваша, казната потполна!“
64. И колку можеш натерај од нив со гласот твој. И натерај го караванот твој кон нив, и пешадијата твоја... здружи им се и во имотот и со децата и вети им! Шејтанот им ветува само измама!

65. Не поседуваш моќ над робовите Мои, навистина! Господарот твој е Доволен Закрилник!
66. Господарот ваш е Оној кој, за вас, го тера бродот по море за да барате од добрината Негова. Он кон вас, навистина, е Сомилосен!
67. И кога ќе ве погоди неволја во море исчезнува оние кои ги молевте, освен Него. И штом ќе ве спасивме со пристигнувањето на копно се противевте. Човекот, навистина, не признава!
68. Сигурни ли сте дека Он нема да ве гмечи во земјата? Или да не ви испрати пустинска бура? А потоа да не си најдете закрилник!
69. Или сигурни ли сте дека повторно нема да ве врати во морето, па да ви испрати бура која ќе ве удави затоа што не верувавте? Потоа не ќе најдете никого кој ќе биде против Нас.
70. И Ние веќе ги одликувавме синовите Адемови. И ги згриживме и по море и по копно, снабдувајќи ги со добрата и давајќи им предност над многу од оние кои ги создадовме.
71. Денот во кој ќе ги повикаме сите луѓе со нивниот водач... Оние на кои ќе им биде дадена книгата од десната страна нивна ќе ја читаат книгата своја и не ќе им се направи никакво зло ни колку едно влакно.
72. И кој ќе биде во врска со ова невид на овој свет ќе биде невид и на Ахирет, и кој најмногу во заблуда скршинал.
73. И за малку да не те одвратат од она што Ние ти го објавивме, за да фрлаш лага врз Нас, со она што не ти се објави, па да те прифатат за пријател!
74. И Ние да не те зајакневме ти, само за малку, ќе им се приклонеше,
75. а, ако тоа го направеше, тогаш, Ние ќе ти дадевме да искусиш удвоена казна, и во овој живот и во оној живот. Потоа против нас не би нашол поддржник!
76. И само што не те воздигнаа над земјата за да те истераат од неа, навистина! А ако тоа го направеа само малку време по тебе ќе останеа.
77. Праксата кон пејгамберите кои Ние пред тебе ги испративме беше, секако, таква. И во праксата Наша, секако, не ќе најдеш измена.
78. И намаз извршувај кога сонцето ќе тргне од половина на небото па до вечерниот самрак, и читай Кур'ан на сабах намаз. Читањето на Кур'анот на сабах намаз, навистина, е Сведоштво!

79. И бдеј со намаз во дел од ноќта, и тоа доброволно, можеби Господарот твој ќе ти испрати благороден достоен степен.
80. И кажи: „Господаре мој, направи да влезам низ влезот на искреноста и да излезам низ влезот на искреноста. И дај ми од Твоја страна и власт и поддржник!“
81. И кажи: „Вистината дојде, а лагата исчезна. Лагата, секако, е ништожна!“
82. И Ние од Кур'анот ти го објавуваме она што е Лечение и Милост за верниците. А на зулумкарите само им ја зголемува загубата!
83. И кога благодатот Наш ќе падне на човекот, се дуе и се врти на страна, а кога ќе го допре зло некакво, се разочарува.
84. Кажи: „Секој работи онака како што му одговара. Господарот ваш, меѓутоа, најдобро го знае оној кого Он, токму, го упати по патот најупатувачки!“
85. И те прашуваат за духот. Кажи: „Духот е едно од нештата на Господарот мој и за него дадено ви е само малку знаење.“
86. А ако посакавме Ние ќе го занемаревме сигурно она што ти го објавивме. И ти, во врска со тоа, не ќе најдеш против нас закрилник,
87. освен милоста од Господарот твој. Добрината Негова кон тебе, наистина, е голема!
88. Кажи: „Кога би се збрале и циновите и луѓето да донесат нешто што ќе биде слично на Кур'анот, не ќе можат да донесат ништо слично нему, па било да се помагаат единисодружи.“
89. Во овој Кур'ан Ние веќе поредивме за луѓето од секој пример. Па, мнозинството на луѓето одбиваат, наистина, со тоа што не веруваат!
90. И зборуваат: „Никогаш нема да ти веруваме се додека не направиш да прсне вода од земјата, вода која ќе извира“,
91. или: „ако имаш бавча со урми и со лозја па да направиш да избувнат големи реки од неа“,
92. или: „ако не го срушиш небото врз нас - како што сметаше - во парчиња“, или; ако не ни ги доведеш Аллах и мелеките за помош“,
93. или: „ако немаш куќа со украси“ - или ако не се извишиш на небо - уште: нема да ти веруваме и во извишувањето твое се додека не ни спуштиш Книга што ќе ја читаме.“ Кажи: „Славен нека биде Господарот мој! Не сум ли јас само човек пејгамбер!“

94. А она што луѓето ги спречува - бидејќи им дојде Патоказот - е само тврдењето нивно: „Дали Аллах испрати човек за пејгамбер?“
95. Кажи: „Кога мелеките би оделе по земјата мирно Ние, секако, од небо ќе им испратевме мелек за пејгамбер!“
96. Кажи: „Аллах е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он, навистина, е Известен за робовите Свои и Гледач е!“
97. Оној кого Аллах ќе го упати, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... за него не ќе најдеш, освен него, заштитници. Ние ќе ги збреме на Денот суден: лицата нивни ќе бидат соборени, ќе бидат и слепи, и неми, и глуви. Прибежиштето нивно е - Џехеннемот! И секојпат кога огнот Саир ќе ослабне Ние ќе го разгориме.
98. Ова, токму, е казната нивна, зашто тие, навистина, не веруваа во знаменијата Наши, и велеа: „Кога ќе станеме коски и прашина, тогаш ли ќе бидеме оживеани, одново создадени?“
99. Не гледаат ли дека Аллах, секако, е Оној кој ги создаде небесата и Земјата, Кој е кадар да создаде ним слични, и да им определи рок во кого нема сомнение. Па, зулумкарите одбиваат, неверувајќи!
100. Кажи: „И кога би ги поседувале ризниците на милоста од Господарот мој и дури тогаш би ве опфатил страв да потрошите.“ Човекот е голем скржавко!
101. И на Муса Ние веќе му дадовме девет знаменија јасни. Па, прашај ги синовите Израилови кога тој, токму, им дојде, и кога фараонот му рече: „При мислење сум дека ти си, Муса, навистина, волшебник!“
102. Муса рече: „Да, знаеш дека тие очигледности ги објави само Господарот на небесата и на Земјата. И јас сметам, о фараоне, дека си ти, навистина, изгубен!“
103. И тогаш фараонот посака да ги истера од земјата. Па, Ние него и оние кои беа со него, заедно, ги потопивме.
104. И по него на синовите Израилови Ние им рековме: „Населете ја земјата, а кога ќе дојде ветувањето за Ахирет, Ние ќе ве доведеме во дружини!“
105. И Кур’анот Ние со вистина го објавивме. И Он, токму, со вистина се објавува. И тебе те испративме само како радосник и опоменувач!
106. И Ние Кур’анот по делови го објавуваме за да им го читаш на луѓето полека. И го објавуваме онака како што го објавуваме.

107. Кажи: „Ќе верувате во него или нема да верувате, оние со даденото им знаење пред него - кога им се кажува - паѓаат на сеќде со лицата свои“;
108. и зборуваат: „Славен нека е Он! Господарот наш! Ветувањето на Господарот наш се оствари!“
109. И паѓаат со челата свои, плачејќи, и Он им ја зголемува страхопочитта.
110. Кажи: „Повикувайте ’Аллах!‘ Или повикувайте ’Милостив!‘ И по кое било име ќе Го повикувате... па, имињата Негови се најубави! При намазот твој не изговарај на глас а ниту скришно во себе, туку најди начин меѓу тоа!
111. И кажи: „Благодарение на Аллах! Кој не си присвои дете и Кој не зема здруженик во власта и Кој нема потреба од поддржник. И величај Го со величието!“

Сура 18

Ел-Кехф (Пештера)

*Објавено во Мекка
110 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах кој на својот роб му објави Книга која не ја искриви,
2. тук: вистинска за да опомене со казна тешка од Него и да ги зарадува верниците кои работат добри дела дека за нив има, навистина, награда убава,
3. во која за навек ќе останат,
4. и да ги опомене оние кои тврдат дека Аллах си присвои дете.
5. Оние за тоа не знаат, а не знаат ни предците нивни. Е, само колку е крупен зборот што излегува од устите нивни! Тие само лаги зборуваат!
6. Па, жалејќи, зарем да пукнеш заради впечатоците нивни ако не веруваат во овој говор.
7. Се што е на земјата Ние, навистина, го создадовме да биде украс нејзин за да пробаме кој од нив ќе работи најубаво!
8. И Ние, секако, ќе ја направиме гола пустина!
9. Или сметаш ли дека жителите на пештерата и на Реким беа од знаменијата Наши најчудесни?
10. Кога младите момчиња се засолнија во пештерата, тогаш рекоа: „Господаре наш, дај ни од милоста Твоја и подготви не со добро однесување во работата наша!“
11. И Ние ги заспавме во пештерата години многу,

12. а потоа Ние ги пробудивме за да дознаеме која од двете странки подобро ќе го брои времето, во кое останаа.
13. И Ние вистински ти го кажуваме кажувањето за нив: тие беа млади кои, навистина, веруваа во Господарот свој и им го зголемивме Патоказот, навистина!
14. И Ние ги зајакнавме срдата нивни кога се разбудија, па рекоа: „Господарот наш е Господарот на небесата и на Земјата. Друг бог освен Него не повикуваме. Во спротивно, секако, невистина ќе зборуваме.
15. Еве, какви се луѓето наши! Прифатија други богови освен Него. Зашто, тогаш, за нив не донесоа доказ јасен? И кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах?
16. И штом се оддалечивте од нив и од она што го обожаваа освен Аллах: „Скријте се во пештерата. Господарот ваш ќе ве опсиша од милоста Своја, и ќе ви подготви од работата ваша корист некаква.“
17. И ти гледаш кога сонцето изгрева како се шири на десната страна од пештерата нивна, а кога заоѓа поминува на нивната лева страна, додека се тие во еден отворен простор во средината нејзина. Ете, тоа се од знаменијата Аллахови. Оној што Аллах ќе го упати... па, упатен е, а оној кого Он ќе го скршне во заблуда... па, за него не ќе најдеш ни заштитник ни показник.
18. И би поверувал дека се будни, а оние спијат. И ги вртиме било на левата било на десната страна, а кучето нивно беше ги пружило предните нозе кон отворот. И кога би ги видел во бегство ќе се дадеше и страв ќе те обземеше.
19. И ете, така Ние ги пробудивме за да се прашуваат единисодруги. Говорник еден меѓу нив рече: „Колку останавте?“ Рекоа: „Останавме еден ден или дел од еден ден.“ Рекоа: „Господарот ваш најдобро знае колку останавте.“ Испратете, тогаш, еден од вас со овие сребренарији ваши, па градот нека види која е најчистата храна и нека ви донесе од 'рскот, нека се однесува учтиво и нека никого не извести за вас,
20. зашто, ако откријат за вас, навистина, ќе ве каменуваат или ќе ве вратат во верата нивна и тогаш, за навек, нема да успеете.“
21. И ете, така Ние ги запознавме другите за нив за да знаат дека ветувањето Аллахово, навистина, е вистинско и дека во Часот последен нема сомнение, навистина! Тогаш кога за работата нивна расправаа единисодруги, рекоа: „Подигнете над нив една зграда. Господа-

- рот нивни најдобро ги знае.“ Оние кои преовладуваа во таа работа нивна, рекоа: „Да изградиме еден храм пред нив!“
22. Ќе речат: „Тројца се, кучето нивно е четвртото.“ Ќе речат: „Петмина се, кучето нивно е шестото.“ За невидливото ќе дофрлуваат. Ќе речат: „Седмина се, кучето нивно е осмото...“ Кажи: „Господарот мој најдобро го знае бројот нивни.“ И само малкумина го знаат. И расправај за нив само првидно и не барај, во врска со нив, мислење од никого!
 23. И никогаш не вели, во врска со некоја работа: „Ова ќе го направам утре“,
 24. - само: „Иншаллах,“ и кога ќе заборавиш спомени Го Господарот твој, и речи: „Господарот мој, можеби, ќе ме упати кон она што е поблиску од овој показ!“
 25. И останаа во пештерата своја триста години и додадоа девет години.
 26. Кажи: „Аллах најдобро знае колку тие останаа. Тајната на небесата и на Земјата е - Аллахова! Е, колку Он гледа и колку Он слуша! Освен Него тие немаат заштитник и во одлуката Негова никој не учествува.
 27. И кажувај го она што ти е објавено од Книгата на Господарот твој. Нема никој што може да ги промени Неговите зборови. И не ќе најдеш друго, освен Неговото прибежиште!
 28. И стрпи се заедно со оние кои Го повикуваат Господарот свој и наутро и навечер, посакувајќи Го лицето Негово, и не тргај ги опулите твои од нив, посакувајќи го украсот во животот на овој свет; и не биди послушен кон оној чие срце го потемнимвме и кој не Не споменувва, и кој ја следи страста своја, а неговата постапка му е прекумерна.
 29. И кажи: „Вистината е од Господарот твој... па, кој сака нека верува па, кој сака нека не верува.“ За зулумкарите Ние, навистина, подготвивме оган чиј чад ќе ги опфати сите. А ако, пак, побараат помош ќе им се даде помош со вода како растопена руда што ги пржи лицата. Е, само колку лоша напивка е таа! Е, само колку лошо сместување е тоа!
 30. Оние кои, навистина, веруваат и кои работат добри дела... та, Ние не ќе ја поништиме наградата на оној кој прави добро дело!
 31. За нив има бавчи еденски низ кои реки течат; ќе бидат украсени со белезии од злато и облечени со облека зелена од тенка и дебела

свила и ќе бидат на дивани потпрени. Е, само колку е убава таа награда! Е, само колку убаво прибежиште е тоа!

32. И изнеси им го примерот на двајцата: на едниот од нив Ние му дадовме две бавчи со лозја и ги заградивме со урми и меѓу нив Ние нива поставивме.
33. И двете бавчи го даваа плодот свој и во ништо не беа оштетени, и меѓу нив Ние дадовме река да тече.
34. И за него имаше и други плодови, па му рече на својот другар, разговарајќи еден ден: „Побогат сум од тебе и посилно е потомството мое!“
35. И влезе во бавчата своја. Меѓутоа, направи грешка, говорејќи: „Мислам дека ова ќе остане за навек.
36. Не мислам дека ќе се оствари Часот. Ако бидам вратен кај Господарот мој ќе најдам подобро место во замена за ова.“
37. И му рече другарот негов, разговарајќи со него: „Не веруваш ли во оној кој те создаде од земја, потоа од семе, а потоа те создаде како човек?“
38. Но, Он, Аллах, е Господарот мој. На Господарот мој не Му здружувам никого.
39. Во бавчата твоја кога влезе да речеше: „Машаллах, нема друга моќ освен онаа кај Аллах, иако гледаш дека јас имам помалку имот од тебе, и деца!
40. Па, Господарот мој, можеби, ќе ми даде подобра бавча од твојата, па ќе испрати град од небо и ќе стане само лизгава површина,
41. или нејзината вода да потоне па никогаш да не можеш да ја најдеш.“
42. И пропадна плодот нејзин, и тогаш почна да ги крши прстите заради она што го потроши во неа, и потпорниците од лозјето се срушија. И рече: „Тешко мене! Зошто ли му припишував на Аллах здруженик!“
43. И тој немаше дружина која ќе му помогне, освен Аллах. И не беше победник!
44. Заштитата тука е од Аллах, Вистината. Он најдобро наградува и најдобро ги завршува работите!
45. И изнеси им го примерот за животот на овој свет: сличен е на вода која Ние ја спуштаме од небо со која се мешаат растенијата на

земјата, па ќе станат суви и ветрот ќе ги разнесе. И Аллах е Кадар за се!

46. Имотот и синовите се украс во животот на овој свет. Добрите дела кои остануваат, меѓутоа, се подобри кај Господарот твој: наградата е подобра и надежта е подобра.
47. И на Денот во кој Ние ќе ги разнишаме планините земјата ќе ја видиш порамната. И Ние ќе ги збереме без да изземеме некого!
48. И ќе бидат претставени кај Господарот твој во редови. Ни дојдовте, секако, онака како што ве создадовме првпат. Но, мислевте ли дека Ние никогаш не ќе го исполниме ветувањето кон вас?
49. Ќе биде поставена Книга, а силниците ќе ги видиш преплашени заради она што е во неа, па ќе речат: „Тешко нам! Каква е оваа Книга? Ни мало ни големо во неа не е изземено, се е изброено.“ И ќе го најдат подготвено она што го работеа. И Господарот твој зулум не ќе направи никому.
50. И кога Ние им рековме на мелеките: „Паднете му на сеќде на Адем!“ Сите паднаа на сеќде, освен Иблис. Тој беше меѓу циновите па ја оскверни заповедта од Господарот свој. Ќе ги земате ли, тогаш, него и потомството негово за заштитници покрај мене? Оние се ваши непријатели. Е, само колку е лоша таа замена за зулумкарите!
51. Не ги имав за сведоци при создавањето на небесата и на Земјата и при создавањето нивно, и не ги земав за помош скршнатите во заблуда!
52. И Денот во кој Он ќе рече: „Повикајте ги оние кои ги сметавте за здруженици Мои.“ Па, ќе ги повикаат и не ќе им се освијат. Меѓу нив Ние одредивме место во кое ќе пропаднат.
53. И силниците ќе го видат огнот и тогаш ќе сфатат дека ќе паднат во него, и од него не ќе можат да се избават.
54. И Ние во овој Кур'ан поредивме, секако, примери секакви за лугето. Човекот од сите суштества, меѓутоа, најмногу расправа.
55. И кога им дојде Патоказот им забрануваат на лугето не им забранува да веруваат во нешто, и да бараат прошка од Господарот свој само за да им се повтори праксата на одамнешните или да им дојде казната непосредно.
56. Пејгамберите Ние ги испраќаме само како радосници и опоменувачи. Оние кои не веруваат расправаат за невистината за да ја

отстранат вистината со неа. А знаменијата и опомените Мои ги исмеваат!

57. И кој е поголем зулумкар од оној кој, кога ќе се споменат ајетите на Господарот негов, е рамнодушен кон нив, и кој заборава она што го направија рацете негови. Врз срцата нивни Ние им ставивме завеса за да не го разберат Кур'анот, а во ушите нивни тежина. И ако ги повикаш кон Патоказот, тогаш, за навек не ќе се упатат.
58. Господарот твој е Простувач и Посредник на милоста. Кога би го земал предвид кај нив она што го спечалија, казната веднаш ќе им дојде. Но, за нив има време определено и, освен ова, не ќе најдат засолниште.
59. И тие градови Ние ги уништивме, затоа што зулум правеа, и точно време определивме за уривањето нивно.
60. И кога Муса му рече на своето момче: „Не ќе престанам да одам се додека не дојдам до едно место кадешто се спојуваат две мориња или, пак, ќе печашам долго време.“
61. И бидејќи дојдоа до местото кадешто се спојуваат две мориња, ја заборавија рибата своја која слободно си го зеде својот правец кон морето.
62. И бидејќи поминаа преку, Муса му рече на момчето: „Дај ни ја храната зашто веќе се уморивме од ова патување наше!“
63. Рече: „Не виде ли дека кога отседнавме кај пештерата дека јас, навистина, заборавив на рибата. Само Шејтанот ме натера да заборавам на неа: таа си тргна кон својот правец низ морето, чудесно!“
64. Муса рече: „Ете, тоа е она, токму, кон што тежнееме.“ Па, ете се вратија, следејќи ги стапалките свои!
65. Па, најдоа еден од робовите Наши кому му дадовме милост од Нас и кого Ние го поучивме со знаење од Нас.
66. И Муса му рече: „Да те следам ли па да ме поучиш со овој показ со кој си ти, токму, поучен?“
67. Рече: „Ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!“
68. Како да се стрпиш за она за што не си известен?“
69. Рече: „Ќе ме најдеш, иншаллах, трпелив и во се послужен кон тебе!“
70. Му рече на Муса: „Па, ако ме следиш, тогаш, не прашувај ме за ништо се додека тоа не ти го објаснам!“

71. И така тргнаа тие двајцата, и кога се качија на чамецот, го избуши чамецот. Рече: „Го избushi ли за да се удават сопствениците негови? Направи, секако, крупна работа!“
72. Оној рече: „Нели ти реков дека ти, навистина, не ќе можеш да издржиш со мене!“
73. Муса рече: „Не земај го предвид она што го заборавив, и не оптоварувај ме во оваа моја тешка работа!“
74. И пак тргнаа тие двајцата, и кога сртнаа едно дете, го уби детето. Рече: „Уби ли чисто чедо, кое никого не убило? Направи, секако, голем престап.“
75. Рече: „Нели ти реков дека ти, навистина, не можеш да издржиш со мене?“
76. Рече: „Ако те прашам уште за нешто по ова, тогаш, не придружувај ме. Ете, така, што се однесува до мене, ти се оправдав!“
77. И пак тргнаа двајцата. И кога стигнаа до жителите на едно село, побараа да ги нахранат, но овие одбија да ги угостат, и така, наидоа на еден сид кој само што не беше се урнал, па го исправи. Муса рече: „Да посакаше, секако, ќе беше награден за ова!“
78. Рече: „Ова е одделувањето, всушност, меѓу мене и меѓу тебе. Ќе ти го откријам знаењето за она за што, токму, не можеш да се стрпиш!“
79. Што се однесува до чамецот, тој беше во сопственост на сиромашни кои работат на морето. Посакав да го оштетам, бидејќи зад нив е еден владар кој го плени и присвојува секој чамец.
80. Што се однесува до детето, родителите негови се верници, па не обзеде страв да не ги турне во пакост и неверство,
81. па посакавме Господарот нивни да им го замени со подобро дете од него, почисто и помилосно!
82. Што се однесува до сидот, па тој е во сопственост на две јетимчиња од градот. Под него се наоѓа благо за нив. Бабо им беше добар. И ете, така Господарот твој посака тие деца да пораснат, да сјакнат и да си го извадат благото свое: тоа е милост од Господарот твој. Се што направив, не направив по свое. Ете, така, тоа е толкување за она за што не можеш да се стрпиш!“
83. И те прашуваат за Зул Карнејн. Кажи: „Ќе ви изнесам за него едно сеќавање.“

84. Ние, навистина, му дадовме едно значајно место на земјава. И му дадовме показ кон секоја ствар,
85. и тој, тогаш, тргна кон показот.
86. И кога стигна до местото каде што заоѓа сонцето, тој помисли дека заоѓа во матен извор, и тука најде еден народ. Ние рековме: „О Зул Карнејн, или ќе го казниш овој народ или, пак, ќе бидеш учтив кон него!“
87. Рече: „Што се однесува до оној кој прави зулум... па, ќе го казнам, а потоа ќе му се врати на Господарот свој... и Он ќе го казни со казна невидена.“
88. Што се однесува до оној кој верува и кој работи добро... па, нему му припаѓа награда најубава. Со наредбата што ќе му ја кажеме ќе му олесниме.
89. Потоа пак тргна по показот.
90. Кога стигна до местото, каде што изгрева сонцето, наиде на еден народ над кого излегуваше сонцето. И Ние не му дадовме покривка да се штити од него.
91. Ете, така постали со тој народ и Ние целосно ја знаевме постапката пред него.
92. Потоа пак тргна по показот.
93. Кога стигна до едно место меѓу две брда наиде, освен на нив и на еден народ кој, речиси, не разбираше говор.
94. Рекоа: „О Зул Карнејн, Јеџуџ и Меџуџ, навистина, се безредници на земјава. Ако ти дадеме награда, дали тогаш ќе направиш ограда помеѓу нас и помеѓу нив?“
95. Рече: „Она за што сум оспособен од Господарот мој е подобро: поддржете ме со моќ, и меѓу вас и меѓу нив ќе подигнам бедем.“
96. Донесете ми железни шипки. И штом израмни две страни, рече: „Дувајте!“ И штом го усвitti, рече: „Дајте да го прелеам тоа со растопен бакар!“
97. И повеќе не можеа да поминат преку бедемот, и повеќе не можеа да го пробијат.
98. Рече: „Ова е милост од Господарот мој. Па, кога ќе дојде ветувањето на Господарот мој и Он ќе го срамни со земјата, а ветувањето на Господарот мој е вистинско.“

99. И на Денот тој Ние ќе ги оставиме да се удираат меѓу брановите, и ќе дувнеме во сурлата, па Ние ќе ги збереме, сите!
100. На Денот тој, Ние ќе им го обелодениме јасно Цхеннемот на неверниците,
101. на оние чии очи беа покриени во врска со Опомената и кои ништо не можеа да слушнат.
102. Сметаат ли оние кои не веруваат во тоа да ги земаат робовите Мои, освен Мене, за заштитници? Ние, навистина, Цхеннемот го подготвивме да биде престојувалиште за неверниците!
103. Кажи: „Да ве известиме ли за оние чии дела се најштетни
104. - оние чиј труд е залуден во животот на овој свет, а мислат дека, токму, добро работат?
105. Тоа се оние кои не веруваа во ајетите на Господарот свој, во средбата со Него... па, пропаднаа делата нивни, а на Денот суден кон нив не ќе имаме мера!“
106. Ете, Цхеннемот е наградата нивна затоа што не веруваа, затоа што ајетите Мои и пејгамберите Мои за лажни ги сметаа.
107. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела има, навистина, бавчи ценнетски за живеалиште,
108. во нив за навек ќе останат, и не ќе посакуваат да ги променат.
109. Кажи: „Кога морето би било мастило за да се испишат зборовите на Господарот мој, морето ќе се исуши пред да се исушат зборовите на Господарот мој, па дури и да донесеме уште едно море со мастило, нему слично.“
110. Кажи: „Јас сум, навистина, човек сличен вам. Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, оној кој се надева во средбата со Господарот свој, нека работи добро, и во обожавањето нека не му здружува на Господарот свој никого!“

Сура 19

Мерјем

*Објавено во Мекка
98 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Каф, ха, ja, ајн, сад!
2. Спомен од милоста на Господарот твој за Зекерија, робот Негов:
3. кога го замоли Господарот негов со скришна молба.
4. Зекерија рече: „Господаре мој, коскиве мои, навистина, ослабнаа, а косава ми побеле. И никогаш не останав, Господаре мој, кога молба ти упатив, несрекен.
5. Јас, навистина, се плашам од наследниците по мене, а жена ми е неротка, па затоа подари ми од Тебе заштитник,
6. кој ќе ме наследи мене и семејството Јакубово, и одреди да бидеш, Господаре мој, задоволен со него!“
7. „О Зекерија, Ние, навистина, ќе те зарадуваме со дете чие име е Џахја. Со такво име порано Ние никого не именувавме!“
8. Рече: „Господаре мој, па како ќе имам дете кога жена ми е неротка, а јас паднав во старост длабока?“
9. - Рече: „Ете, така ти е.“ Пак рече: „Тоа за Господарот твој е лесно. Те создадов порано кога не беше ништо.“
10. Рече: „Господаре мој, дај ми знамение некакво!“ Рече: „Знамение ти е тоа што не ќе им зборуваш на луѓето три вечери, а ќе бидеш здрав!“
11. Па, се појави кај народот свој, од михраб и тогаш им објави: „Славете Го, тогаш, наутро и приквечерина!“

12. „О Јахја, прифати ја Книгата силно“ - и Ние му дадовме мудрост додека беше дете,
13. и нежност, исто така, од Нас, и чистота; беше богобојазлив,
14. учтив кон родителите свои, а не дрзок и непослушен.
15. И нека е селам на него, и на денот во кој е роден, и на денот во кој ќе умре, и на денот во кој ќе биде оживеан!
16. И спомени ја Мерјем во Книгата кога таа се оддалечи од семејството свое на едно место кон исток.
17. И постави, тогаш, завеса меѓу нив и меѓу неа и Ние го испративме Нашиот Цибрил и и се претстави како човек, еднакво!
18. Рече: „Јас се склонувам од тебе кон Милостивиот ако си богобојазлив.“
19. Тој рече: „Јас сум, навистина, пратеник од Господарот твој. Да, ќе ти подарам чисто дете.“
20. Таа рече: „И како ќе имам дете кога не ме допре ниеден човек, а јас не сум нечесна?“
21. Тој рече: „Ете, така ти е. Господарот твој рече: 'Тоа е лесно за Господарот твој. Ќе определам тоа дете да биде знамение за луѓето и милост од Наша страна. Таа работа веќе е решена.'“
22. И тогаш таа остана бремена и се оддалечи во едно место далечно.
23. И породилните болки ја присилија да дојде до едно стебло од урма, и рече: „Тешко мене! Зошто не си умрев пред ова и за секојпат да бидам заборавена?“
24. И ја повика глас под неа: „Не жалости се, Господарот твој, одреди под тебе да потече извор,
25. и стреси од урмината гранка, ќе попаѓаат врз тебе свежи урми.
26. Па, јади, пиј и биди радосна! Ако здогледаш некого, кажи: „Да, јас ветив да постам за Милостивиот, и денеска со никого нема да разговарам!“
27. Потоа таа дојде кај народот свој, носејќи го детето. И рекоа: „О Мерјем, ти направи нешто, секако, невидено!
28. О сестро Харунова, твојот бабо не беше лош, а и мајката твоја не беше нечесна!“
29. И таа даде ишарет кон него. Оние рекоа: „Како ќе зборуваме со дете кое е в крошка.“

30. Рече: „Јас сум, навистина, роб Аллахов; ми даде Книга и ме одреди за пејгамбер!
31. И направи да бидам благословен и каде било да сум, и ми остави во васиет и намаз и зекат се додека сум жив,
32. да бидам учтив кон родителите мои, и да не бидам дрзок и строг.
33. Нека е селам на мене и на денот во кој сум роден, на денот кога ќе умрам и на денот во кој ќе бидам оживеан.“
34. Ете, тоа е Иса синот на Мерјем, Зборот на вистината, врз кого оние лага фрлаат.
35. На Аллах не му доликува да има дете. Возвишени е Он! Кога ќе реши за нешто само ќе рече: „Биди!“ - и тоа, токму, ќе биде!
36. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш! Па, обожавјете Го! Ова е патот вистински!
37. И меѓу себе тие, тогаш, се поделија во деленици. Тешко на оние кои не веруваат во сведочењето на Денот голем!
38. Е, како добро ќе слушнат и како добро ќе видат на Денот кога ќе ни дојдат! Но, зулумкарите денес се во заблуда очигледна!
39. Потсети ги на Денот на хасретот кога работата ќе биде решена. Оние се во заблуда, не веруваат.
40. Ние, навистина, ќе ја наследиме земјата и она што е на неа, и Нам ќе ни се вратат.
41. И спомени го Ибрахима во Книгата. Тој беше, навистина, искрен пејгамбер.
42. Кога му рече на бабо му: „О бабо, зошто го обожаваш она што не слуша, што не гледа, она што не ти треба за ништо.
43. О бабо, мене, навистина, ми дојде знаење кое тебе не ти дојде. Па, следи ме, ќе те упатам по патот вистински!
44. О бабо, не обожавај го Шејтанот. Шејтанот, навистина, е непослушен кон Милостивиот!
45. О бабо, јас, навистина, се плашам да не те погоди казната од Милостивиот, па да станеш заштитник на Шејтанот.“
46. Бабо му рече: „О Ибрахим, посакуваш ли да ги занемариш божествата мои? Ако не пристанеш ќе те каменувам, сигурно! Оддалечи се од мене за долго време!“

47. Ибрахим рече: „Нека е селам со тебе. Ќе побарам прошка за тебе од Господарот мој. Он постојано е добар кон мене, навистина!
48. Ве оставам вас и оние кои ги повикувате, освен Аллах. Го повикувам Господарот мој. Јас, можеби, со молбата кон Господарот мој нема да бидам несреќен.“
49. И бидејќи се оддалечи од нив и од она што го обожаваа, освен Аллах, Ние му ги подаријме синовите Исхак и Јакуб. И двајцата Ние одредивме да бидат пејгамбери!
50. И ним, на двајцата Ние им подаријме од милоста Наша и одредивме за нив двајцата возвишен јазик на искреноста.
51. И спомени го Муса во Книгата. Он, навистина, беше чист; пратеник и пејгамбер.
52. И Ние го повикуваме од правецот на Тур, од десната страна, и го приближивме за да слушне.
53. И Ние му го подаријме Харуна од милоста Наша, братот негов, за пејгамбер.
54. И спомени го Исмаила во Книгата. Он, навистина, беше искрен во ветувањето; пратеник и пејгамбер.
55. Му наредуваше на семејството и намаз и зекат; Господарот негов со него беше задоволен.
56. И спомени го Идриса во Книгата. Он беше искрен пејгамбер, навистина!
57. И Ние го извишишме на високо место!
58. Ете, тоа се оние пејгамбери од потомците Адемови, врз кои се разлеа благодатот Аллахов; и од оние што ги носевме со Нуҳ, и од потомството Ибрахимово и Израилово, и од оние што ги упативме и што ги одликувавме... И кога им се кажуваат ајетите на Милостивиот, паѓаат на сеќде, плачејќи!
59. По нив дојдоа поколенија кои го оставаа намазот и кои ги следеа страстите... па, оние ќе се сретнат со злото:
60. освен оние кои се покажаа и кои работеа добро. Овие ќе влезат во Ценнетот и во ништо не ќе им се наптети,
61. во бавчите еденски кои Милостивиот им ги вети на робовите Свои, кои веруваа во невидливото. Ветувањето Негово, навистина, ќе се оствари:

62. во нив нема да слушаат празни зборови, туку ќе слушаат само Селам а 'рск ќе има за нив и наутро и навечер.
63. Ете, тоа е Ценнетот кој ќе го наследи од робовите Наши оној кој е богобојазлив.
64. „Во него влегуваме само со наредбата од Господарот твој. Негово е се она што е пред нас и она што е зад нас, и она што е меѓу нив. Господарот твој не е заборавеник!
65. Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив. Та, обожавај Го и, во обожавањето Него, биди истраен. Знаеш ли за некого кој го има името Негово?“
66. Човекот вели: „Ќе бидам ли, по смртта, изваден жив?“
67. Не се сеќава ли човекот дека Ние и порано го создадовме кога тој, токму, не беше ништо?
68. Па, се колнам во Господарот твој дека Ние ќе ги збереме нив и шејтаните, сигурно, а потоа ќе им го претставиме Џехеннемот околу кого на колена ќе клечат,
69. потоа Ние ќе ги одвоиме настрана сите дружини кои беа најдрски кон Милостивиот.
70. Потоа, Ние, секако, најдобро знаеме за оние од нив кои треба да бидат пржени.
71. Нема никој што таму нема да стигне: кај Господарот твој одлуката за тоа е донесена.
72. Потоа Ние ќе ги одвоиме оние кои беа богобојазливи, а зулумкарите ќе ги оставиме да клечат во огнот.
73. И кога ќе им се кажуваат ајетите Наши јасни, оние кои не веруваа ќе им се обратат на оние кои веруваа: „Која од двете дружини има подобра положба и поубава дружина?“
74. И колку поколенија пред нив Ние уништивме, кои имаа поубав изглед и кои беа побогати?
75. Кажи: „Кој е во заблуда... па, Милостивиот нека му ја продолжи заблудата.“ И кога ќе го здогледаат ветеното им, било да е тоа казната, било пропаста на светот, ќе узнаат, тогаш, кој има полоша положба и послаба војска.
76. Аллах на упатените ќе им го зголеми Патоказот, а за делата добри кои остануваат, кај Господарот твој, има награда подобра и услуга подобра.

77. Го виде ли оној кој не веруваше во ајетите Наши, и кој зборуваше:
„Ќе ми бидат дадени имот и деца, сигурно!“
78. Му се предочи ли невидливото? Или, пак, го прифати ли кај Господарот договорот?
79. Не, Ние ќе го запишеме она што го тврди и многу ќе му ја продолжиме казната.
80. И Ние ќе го наследиме она што го зборуваше и ќе ни дојде сам.
81. И прифатија, освен Аллах, друг бог да им биде поткрепник.
82. Не, божествата не ќе го признаваат верувањето свое и ќе се свртат против нив!
83. Не виде ли како Ние ги испративме шејтаните против неверниците за да ги навраќаат постојано на свое?
84. Не брзј, тогаш, против нив. Ние, навистина, им ги одбројуваме деновите:
85. Денот во кој Ние ќе ги збреме богобојазливите, кон Милостивиот, по порака,
86. а силниците Ние ќе ги турнеме кон Цхененемот, како на поило.
87. Ќе поседуваат посредништво само оние кои го прифатија Договорот на Милостивиот.
88. И зборуваа: „Милостивиот си присвои дете!“
89. Да, вие дојдовте со злогласна работа.
90. Само што небесата не испукаа, а Земјата не се распарча, а планините не се урнаа,
91. затоа што на Милостивиот дете Му припишуваа.
92. А на Милостивиот не Му треба да зема дете.
93. Сите оние кои се на небесата и на Земјата ќе Му дојдат на Милостивиот како робови.
94. Он, секако, ги пореди и точно ги изброя.
95. И секој од нив на Денот суден ќе дојде поединечно.
96. За оние кои веруваа и кои работеа добри дела Милостивиот, навистина, ќе им подари љубов.
97. Ние Кур'анот, навистина, го олеснивме со јазикот твој за да ги зарадуваш со него богобојазливите и со него да ги опоменеш спротиставувачите.

98. И колку поколенија пред нив Ние уништивме? Знаеш ли некого од нив? Или, пак, им слушаш ли некаков глас?

Сура 20

Та-ха

*Објавено во Мекка
135 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Та, ха!
2. И Ние Кур'анот не ти го објавивме да бидеш несреќен,
3. туку да биде Опомена за оној кој се плаши;
4. Објава е од Оној кој ги создаде Земјата и небесата високи,
5. и Милостивиот се утврди на Аршот.
6. И се што е на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив, и она што е под изобилието е - Аллахово!
7. И ако го подигнеш гласот... та, Он, навистина, го знае и она што е тајно и она што е скришно.
8. Аллах! Нема друг бог освен Него! Најубавите имиња се Негови!
9. Па, ти дојде ли кажувањето за Муса?
10. Кога виде оган, му рече на семејството негово: „Застанете, јас, навистина, здогледав оган. Од огнот, можеби, ќе ви донесам жарче или, пак, покрај огнот ќе најдам Патоказ!“
11. И бидејќи му се приближи, беше повикан:
12. „Да, о Муса, јас сум Господарот твој. Собуј ги наланите твои, ти си, навистина, во светата долина Тува!
13. Јас те избрав и, тогаш, слушни го она што ти се објавува!
14. Јас сум, навистина, Аллах! Нема друг бог освен Мене. Па, обожавај Ме, и намаз извршувај за секавање на Мене!“

15. Ќе му дојде Часот на светот, навистина! Само што го кријам. За секој да биде награден за она за што се трудел.
16. Тогаш, нека не те одвраќа од него оној кој не верува во него и кој ја следи страста па да бидеш отфрлен!
17. И што е тоа, о Муса, во твојата десна рака?
18. Муса рече: „Тоа е мојот стап, врз што се потпирам и со што лисјата за овците ги тресам, и за некои други работи.“
19. Аллах рече: „Фрли го, о Муса!“
20. И Муса го фрли и, ете, змија што лази!
21. Аллах рече: „Земи ја и не плаши се. Ние ќе ја вратиме во она што беше порано.“
22. И вовлечи ја раката твоја во пазувите: ќе ти се појави бела, без кој било друга мана,
23. за Ние да ти ги покажеме знаменијата Наши големи.
24. Оди кај фараонот! Тој, навистина, падна во пакост!
25. Муса рече: „Господаре мој, отвори ми ги градиве,
26. и олесни ја работава моја,
27. и одврзи го јазолот од јазикот мој
28. за да го сфатат говорот мој!
29. Одреди ми помошник од семејството мое,
30. брат ми Харун!
31. Зацврсти ја со него моќта моја,
32. и здружи го во работава моја
33. за да Те величаме многу,
34. и за да Те споменуваме многу.
35. Ти, навистина, не гледаш!
36. Рече: „Дадено ти е она што го бараše, о Муса!“
37. И веќе по втор пат Ние те одликувавме,
38. кога и вдахнавме на мајката твоја само со она што се вдахнува:ww
39. „Стави го Муса во ковчег и фрли го во брановите, а брановите ќе го исфрлат на крајбрежјето, и ќе го земе непријателот мој и непријателот твој. И врз тебе фрлив љубов од Мене и, секако, да растеш под окото Мое.“

40. И кога сестрата твоја помина... па, рече: „Сакате ли да ве упатам кој ќе се грижи за него?“ И те вративме кај мајка ти за да се смират очите нејзини и да не се грижи. И ти уби човек па Ние те избавивме од грижата и те спасивме од сплетките. И со години остана меѓу жителите на Медјен а потоа дојде, о Муса, во време определено!
41. А Јас те одбрав за објавата Моја.
42. Одете, ти и брат ти, со знаменијата Мои, и постојано сеќавајте се на Мене!
43. Одете кај фараонот, тој, навистина, падна во пакост,
44. па, зборувајте му со благи зборови, можеби, тој ќе се опомени или ќе се заплаши.“
45. Рекоа: „Господаре наш, Ние, навистина, се плашиме да не ни нанесе зло или да не ни напаствува!“
46. Рече: „Не плашете се! Јас сум, навистина, со вас: и слушам и гледам!“
47. Одете, тогаш, кај него и речете му: „Ние сме пејгамбери од Господарот твој, па испрати ги со нас синовите Израилови и не казнувај ги. Ние, секако, ти дојдовме со знамение од Господарот твој. И нека е селам врз оној кој го следи Патоказот!
48. Да, нам ни е објавено дека ќе биде казнет оној кој лаже и оној кој ги врти плеките.“
49. Фараонот рече: „Па, кој е Господарот ваш, о Муса?“
50. Муса рече: „Господарот наш е Оној кој на секое нешто му даде создателство а потоа го упати.“
51. Фараонот рече: „Па, што се случи со поколенијата одамнешни?“
52. Муса рече: „Знаењето за нив е кај Господарот мој, во Книгава. Господарот мој не скршнува во заблуда и не заборава.“
53. Он ви ја одреди Земјата за крошна и по неа ви пробива патишта, и од небо ви спушта вода, па со помош нејзина, Ние вадиме парови на растенија различни.
54. Јадете и пасете го добитокот ваш. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбира.
55. Од земја Ние ве создадовме и во неа ќе ве вратиме и од неа повторно ќе ве извадиме.
56. И Ние веќе сите докази на фараонот му ги предочивме... кога, ете, ги сметаше за лажни и ги отфрли.

57. Рече: „Ни дојде ли, о Муса, да не истераш од земјава наша со волшебништвото твоое.“
58. И Ние ќе ти подгответиме волшебништво, сосем сигурно, на ова слично. Одреди меѓу нас и меѓу тебе средба која ни ние ни ти не ќе ја откажеме, и на исто место.“
59. Рече: „Време за средбата ваша нека биде денот на знамето, и луѓето нека се зберат наутро!“
60. И фараонот си замина, ги собра волшебниците свои и потоа, ете, пак се врати.
61. Муса им рече: „Тешко вам! Не фрлајте лага врз Аллах, зашто ќе ве уништи со казната. Пропадна оној што измислуваше лаги, секако!“
62. И оние, шепотејќи нечујно, прерасправаа единисодруги за работата своја.
63. Рекоа: „Овие двајца се волшебници кои сакаат да ве истераат, со волшебништвото свое, од земјата ваша, и да ви го одземат Патот ваш примерен.“
64. Па, соберете ги итрините ваши а потоа дојдете едензадруг. Да, дenes ќе биде спасен оној кој ќе победи!“
65. Рекоа: „О Муса, или ти ќе фрлиш или, пак, ние ќе фрлиме први.“
66. Рече: „Не, фрлете вие!“ Ете, јажињата нивни и стаповите нивни, му се причини дека тргнаа од волшебништвото свое.
67. И Муса, тогаш, во себеси почвствува страв некаков.
68. Ние рековме: „Не плаши се, ти, навистина, ќе победиш!“
69. И фрли го она што е во десната рака твоја: тоа ќе го голтне она што го направија. Она што оние го направија, навистина, е итрина волшебникова. А волшебникот не ќе успее и каде било да се најде!“
70. И волшебниците паднаа со лицата на земја, велејќи: „Ние веруваме во Господарот и на Харун и на Муса!“
71. Рече: „Му поверьувавте ли пред да ви дозволам? Тој, навистина, е поголем од вас, кој ве поучи во волшебништвото. Па, сигурно ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши, вкрстени одзади и ќе ве распнам по ветките урмини и сигурно ќе узнаете кој од нас е посилен и поистраен казнувач?“
72. Рекоа: „Нема да ти дадеме предност над јаснотиите што ни дојдоа и над Оној кој не создаде. Па, реши за она за што можеш да решиш. Ти решаваш само за она што е, навистина, од животот на овој свет.“

73. „Да, ние веруваме во Господарот наш; да, ќе ни ги прости гревовите наши и во волшебништвото во кое ти не присили. Аллах најдобро наградува и најдолго казнува!
74. Да, на силникот кој ќе дојде кај Аллах ќе му припадне Џехениемот; во него не ќе умира и не ќе живее.
75. А на верниците кои ќе дојдат кај Аллах, кои работеа добри дела... та, ќе им припаднат степени високи:
76. бавчи ценнетски на Адн, меѓу кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа е награда за оној кој е чист.
77. И Ние веќе му вдахнавме на Муса: „Отпатувай ноќе со робовите Мои, а потоа покажи им го патот сув низ море, не стравувајќи дека ќе те стигнат и дека ќе те потопат!“
78. И фараонот ги следеше со војската своја, но морските бранови ги разнесоа.
79. И фараонот го скршна во заблуда народот свој и не го упати по Патоказот.
80. О синови Израилови, Ние ве избавивме, навистина, од непријателот ваш и ви ја ветивме десната страна од брдото Тур, и ви спуштивме и мана и препелица!
81. Јадете од добрата со кои Ние ве снабдевме и во тоа не бидете на- силници за да не ве обзеде лутината Моја. Оној кого ќе го обзеде лутината Моја тој веќе се нурна во бездна.
82. Јас сум, навистина, Простувач за оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро и кој, потоа, ќе се упати.
83. „И што те натера да побрзаш, о Муса, пред народот твој?“
84. Рече: „Оние, токму, се по трагите мои, а јас кон тебе побрзав, о Господару мој, да бидеш задоволен!“
85. Аллах рече: „Да, народот твој Ние по тебе го ставивме во искуше- ние; го скршна во заблуда Самирија.“
86. Па Муса му се врати на народот свој, лут и гневен, и рече: „О народе мој, нели Господарот ваш ви вети ветување убаво? Ви се одолговлечи ли договорот? Или, пак, сакате да ја навлечете на вас лутината на Господарот ваш? И ете, така вие го изневеривте вету- вањето кон мене.“
87. Рекоа: „Не го изневеривме ветувањето кон тебе по волја наша, туку бевме товарени со товари од накитите на народот; потоа тоа го фрливме, а го фрли, исто така и Самирија.“

88. Па, им изнесе теле отелотворено. Како да рика. И тогаш рекоа: „Ова е богот ваш и богот на Муса; а тој веќе го заборави.“
89. Не гледаат ли дека тоа не им возвраќа ни збор, и дека нема мок да им штети или да им користи?
90. Ним Харун, секако, им зборуваше и порано: „О народе мој, со тоа вие се пробате. Господарот ваш, навистина, е Милостив! Па, следете ме и бидете и послушни на наредбата моја!“
91. Рекоа: „Нема да престанеме да се придржуваме за него се додека не ни се врати Муса.“
92. Муса рече: „О Харун, што те спречи, кога ги виде како скришнаа во заблуда?
93. Да не ме следиш и да заборавиш на наредбата моја.“
94. Харун рече: „О синко на мајка ми, не тегни ме за брадава и за косава. Се плашев да не речеш направи раздор меѓу синовите Израилови и не ги зема предвид зборовите мои.“
95. Рече: „Каква врска имаш ти со тоа, о Самарија?!“
96. Овој рече: „Јас го видов она што тие не го видоа: зграбив нешто од трагите на пејгамберот, а потоа го фрлив. И ете, така во душава ме поттикна нешто на зло.“
97. Муса рече: „Бегај, ова ли ќе го тврдиш низ целиот живот твој, навистина! - 'Не допирај ме!' Те чека и ветувањето кое, навистина, не ќе го избегнеш. И погледни го овој твој бог кому му се оддаде. Ќе го запалиме, сигурно! И пепелот низ морето ќе го фрлиме!“
98. Вашиот бог, навистина, е Аллах; нема друг бог освен Него. Знаењето Негово ги опфаќа сите нешта.“
99. И ете, така Ние ти ги кажуваме кажувањата за оние кои веќе поминаа. А од Наша страна ти дадовме, секако, Опомена.
100. Кој ќе биде рамнодушен кон него ќе понесе на Денот суден тешко бреме, навистина!
101. И за навек ќе остане во таа тешкотија. Е, само колку е лош за нив тој товар на Денот суден!
102. На Денот кога ќе се дувне во Сурлата... на Денот тој, кога Ние ќе ги зberеме силниците, а тие подбелени!
103. Ќе си шепотат единадруги: „Останавте само десет дена.“
104. Ние најдобро го знаеме она што го зборуваат. И кога ќе рече оној, најпаметниот од нив: „Останавте само еден ден!“

105. И те прашуваат за брдата, па, кажи: „Господарот мој ќе ги здроби во прашина,
106. а местата во кои биле ќе ги остави пусти,
107. па, по земјата не ќе видиш ни кривина ни пречка.“
108. На Денот тој, ќе го следат оној што ќе ги вика и за него не ќе има пречка. И гласовите ќе замолчат пред Милостивиот и само шепот ќе слушнеш.
109. На Денот тој посредувањето ќе му користи само на оној кому ќе му дозволи Милостивиот и со чиј говор Он ќе биде задоволен.
110. Он го знае и она што е пред нив и она што е зад нив; оние со знаењето не можат да Го опфатат.
111. А лицата ќе бидат потчинети пред Живиот и Постојаниот. Ќе пропадне, сигурно, оној што ќе понесе зло бреме!
112. Оној кој работи добри дела е - верник, не се плаши ни од штета ни од неправда.
113. И ете, така Кур'анот Ние го објавивме на арапски јазик и во него ги поредивме ветувањата за да бидат богобојазливи или опоменувачки да влијае врз нив.
114. Па, Аллах е Вишен! Владар вистински! И не брзај со Кур'анот пред да ти се заврши вдахновението негово. И кажи: „Господаре мој, зголеми го знаењето мое!“
115. И на Адем, сигурно, Ние му препорачавме. Потоа тој заборави. И кај него не најдовме решителност.
116. И кога Ние им рековме на мелеките: „Паднете му на сеќде на Адем и, ете, паднаа на сеќде, освен Иблисот кој го отфрли тоа.
117. Тогаш Ние рековме: „О Адем, овој, навистина, е непријател, твој и на жената твоја. Па, така, никако нека не ве истера од Ценнетот; ќе се унесреките.
118. Да, во Ценнетот не ќе останеш ни гладен ни гол;
119. да, во Ценнетот не ќе останеш ни жеден ни испотен.“
120. Па, Шејтанот, дрдорејќи му, рече: „О Адем, да те натерам ли да се приближиш до стеблото на вечноста и на властта која не исчезнува?“
121. И двајцата пробаа од него, и започнаа, тогаш, да им се покажуваат нивните срамни места, и почнаа да ги покриваат, фрлајќи врз нив лисја ценнетски. И Адем не го послуша Господарот свој па скриша од патот.

122. Потоа Господарот негов го избра, му прости и го упати.
123. Рече: „Слегувајте од него сите! Еднинадруги ќе бидете непријатели. Ќе ви доаѓа од мене Патоказ, сигурно! Па, кој ќе го следи Патоказот мој не ќе скршне во заблуда и не ќе зажали.
124. А кој ќе биде рамнодушен кон опомената моја за него, навистина, има безизлезен живот, и на Денот суден Ние ќе го приведеме слеп.“
125. Ќе рече: „Господаре мој, зошто ме преведе слеп, а јас гледав.“
126. Аллах ќе рече: „Ете, така! Ти доаѓаа ајетите Наши па забораваше на нив. И ете, така денес ќе бидеш заборавен.“
127. И ете, така Ние ќе ги казнеме оние кои претерува... и кои не веруваа во ајетите од Господарот негов. А казната на Ахирет, сигурно, е пожешка и потрајна.
128. Не се ли упатени кон тоа колку поколенија пред нив Ние уништивме по чии домови оние, токму, одат. Во тоа, навистина, има знаменија за надарените со разбира!
129. И да не претходеше зборот на Господарот твој, казната ќе беше неминовна и, ете го крајот определен!
130. Стрпи се за она што го зборуваат. И величай Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој, пред изгрејсонце и пред зајдисонце, и во доцните часови. И на крајот на денот, исто така, за да бидеш задоволен!
131. И не фрлај го долго опулот твој кон она што Ние одредивме да биде тој задоволен, од чии видови има и цвеке за животот на овој свет, за да ги испробаме во тоа. ’Рскот од Господарот твој е најдобар и најтраен!
132. И нареди му на семејството твоето намаз! И истрај во тоа! Не бараме од тебе да се снабдуваш. Ние, токму, те снабдевме. За богобојазливите крајот е добар.
133. И зборуваат: „Зошто не ни дојде ајет од Господарот негов?“ Не им дојде ли јаснотија за она што е во страниците одамнешни?
134. А Ние со казна да ги уништивме пред него ќе речеа: Господаре наш, зошто не ни испратиш пејгамбер? Ќе ги следевме ајетите Твои и пред да сме понижени и отфрлени!“
135. Кажи: „Сите чекаат. Па чекајте и вие. Ќе узнаете кои се Следбениците на патот вистински и кои се упатените!

Сура 21

Ел-Енбија (Пејгамбери)

*Објавено во Мекка
112 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. За луѓето се приближува пресметката нивна, а тие се безгрижни и рамнодушни кон неа.
2. Опомената од Господарот нивни не им дојде а да не ја сослушаат и со неа да не се изигруваат.
3. Срцата нивни се расфрлани; тајно си шепотат и си се доверуваат оние кои зулум направија: „Нели ова е човек вам сличен? Ке се поведувате ли за волшебништвото а гледате дека тоа е така.“
4. Рече: „Господарот мој го знае говорот и на небо и на Земја. Он е Слушач и Зналец!“
5. Но, не! Само велат: „Тоа се само сништа нејасни; тоа е само лага. Тој е поет, па ни дојде со знамение како што беа дошли одамнешните.“
6. Градот пред нив што Ние го уништивме не веруваше. Па, ке веруваат ли тие?
7. И пред тебе Ние испраќавме луѓе на кои им објавивме. Па, прашај ги Следбениците на Опомената ако вие, навистина, не знаете.
8. И Ние не ги направивме тела, кои не јадат храна и кои би биле вечни.
9. Потоа се овистини ветувањето; тогаш Ние ги избегнавме оние кои сакавме, а расипаните ги уништивме.
10. Ние, секако, ти објавивме Книга во која има опомена за вас. Нема ли да се вразумите?
11. И колку градови Ние ги снемавме кои беа зулумкари и по нив со-здадовме други луѓе.

12. И бидејќи ја усетија строгоста Наша веднаш од градот избегаа.
13. Не бегајте, вратете се онаму каде што живеевте удобен живот, и во огништата ваши, бидејќи ќе бидете одговорни.
14. Рекоа: „Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумкари.“
15. И тоа нивно довикување не престануваше се додека Ние не ги направивме жито пожнеано.
16. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив за да си играме.
17. Кога би посакале да се забавуваме со тоа Ние не би зеле ништо од Нас, но тоа Ние не го правиме.
18. Но, не! Туку Ние невистината ја потискуваме со вистината и, така, невистината е спречена и исчезнува. Тешко вам за она што му го припишуваат на Аллах!
19. И се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! А оние кои се во близината Негова не престануваат во ибадетот кон Него и не се заморат.
20. И денонокно Го величат; лаги не измислуваат.
21. Или, земаат ли од земјата божества некакви што ќе можат да очикуваат?
22. И кога би имало на небесата и на Земјата друго божество освен Аллах - би пропаднале, сигурно! Па, нека биде славен Аллах, Господарот на Аршот, од она што Му го припишуваат!
23. И не ќе биде прашан за она што го прави, а тие ќе бидат прашани.
24. Или, пак, покрај Аллах оние земаат божество? Кажи: „Донесете, тогаш, доказ ваш. Оваа Опомена е за оној што е со мене и Опомена е за оној што е пред мене. Но, мнозинството од нив не ја знаат вистината: ете, рамнодушни се!“
25. И Ние не испративме ниеден пејгамбер пред тебе а да не му објавивме дека нема друг бог освен Него; па, тогаш, само Мене обожавајте ме!
26. И зборуваа: „Милостивиот си присвои дете.“ Славен нека биде Он! Но, робовите се само благородни,
27. кои не претекнуваат во зборувањето, туку се однесуваат според наредбата Негова,

28. Он го знае и она што е пред нив и она што е по нив; тие ќе посредуваат само за оној со кого е Он задоволен. Оние, бидејќи се плашат од Него, се чувствителни!
29. А оној меѓу нив кој вели: „Да, јас сум бог покрај Него“ - ќе го казниме со Џехеннемот. И ете, така Ние ги казнуваме неверниците.
30. Не гледаат ли оние кои не веруваат дека и небесата и Земјата беа, навистина, една целина па Ние ја раздвоивме. И се што е живо Ние од вода го создадовме. Не веруваат ли?
31. И по земјата Ние подигнавме планини без таа да ги стресе и создадовме патишта широки меѓу планините, патеки, за да се управуваат по нив.
32. И Ние небото го создадовме како покрив сигурен. Но, оние се рамнодушни кон знаменијата Наши.
33. И Он ги создаде ноќта и денот, Сонцето и Месечината. И се во вселената плови.
34. И Ние човекот пред тебе не го создадовме вечен. Е, па, ако ти умреш, вечни ли ќе бидат тие?
35. Секој човек ќе ја вкуси смртта. Ние ќе ве испробаме и со добро и со зло искушение. И нам ќе ни се вратите!
36. И ако те видат оние кои не веруваат, само те исмеваат: „Тој ли е овој кој ги споменува божествата ваши?“ Тоа се, токму, оние кои не веруваат во Опомената на Милостивиот.
37. Човекот е создаден набрзина. Ќе ви ги покажам знаменијата Мои, па не барајте со Мене да брзате!
38. И велат: „Што е со ветувањето ако сте искрени?“
39. Или кога неверниците би знаеле кога ќе се оствари, огнот ни од лицата нивни ни од плеките нивни не би можеле да го отстранат а ниту, пак, би им се помогнало,
40. туку би им дошло одненадеж, вчудоневидувајќи ги, и не ќе можат да го отстранат и тогаш не ќе бидат здогледани.
41. Беа исмевани и пејгамберите пред тебе, секако! Па, кај оние од нив кои се исмеваат им се оствари она за што, токму, се исмеваат.
42. Кажи: „Кој ќе ве штити деноноќно од Милостивиот?“ Тие се кон Опомената на Господарот свој рамнодушни!
43. Или, пак, ќе ги поддржиш божествата а не Нас? Оние не можат себеси да си помогнат, а ниту пак од Нас да ги придружуваат.

44. Но, за нив и предците нивни Ние одредивме да уживаат се додека времето не им се продолжи. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја стеснуваме земјата од краиштата нејзини? И оние ли се победници?
45. Кажи: „Јас ве опоменувам, навистина, со објавата.“ Но, глувите не го слушаат повикот кога ќе бидат опоменати.
46. И кога би ги допрел само еден замав од казната на Господарот твој сигурно би рекле: „Тешко нам! Ние, навистина, бевме зулумќари!“
47. На Денот суден Ние ќе ги поставиме мерилата на правдата и тогаш не ќе биде оштетен. И ако нешто биде ситно колку една голушка ќе му го дадеме. Доста е тоа што Ние ќе пресметуваме.
48. Ние веќе и на Муса и на Харун им дадовме Разделувач на вистината од невистината, и Светлина и Опомена за богобојазливите,
49. кои се плашат од Господарот свој во тајност и кои го предвидуваат Часот определен.
50. А овој Кур'ан е благословена Опомена која Ние ја објавивме. Зошто, тогаш, го пренебрегнувате?
51. И на Ибрахим Ние му го дадовме показот негов и порано. И Ние добро го познававме.
52. Кога му рече на бабо му и на народот свој: „Какви се овие контури кон кои вие се оддавате?“
53. Рекоа: „Ги најдовме предците наши како ги обожаваат.“
54. Рече: „Вие и предците ваши веќе скршнавте во заблуда очигледна!“
55. Рекоа: „Ни дојде ли со вистина или, пак, си играш?“
56. Рече: „Но, не! Господарот ваш е Господарот на небесата и на Земјата; Он нив, токму, ги создаде. Јас сум ваш сведок.
57. И се колнам во Аллах дека, штом ќе се оддалечите, сигурно ќе ги скршам киповите ваши.“
58. Всушност, ги здроби во парчиња, освен големиот за да му се обратат.
59. Рекоа: „Кој го направи ова со божествата наши? Тој, навистина, е зулумќар!“
60. Рекоа: „Слушнавме за едно момче кое го споменуваат; го викаат Ибрахим.“
61. Рекоа: „Доведете го пред очите на луѓето за да посведочат!“
62. Рекоа: „О Ибрахим, ти ли го направи ова со божествата наши?“

63. Рече: „Не, тоа го направи најголемиот од нив: ете, прашајте го! Ако зборуваат?“
64. Па се присобраа и рекоа: „Вие сте, навистина, зулумкари!“
65. Потоа ги наведнаа главите свои и рекоа: „Знаеш ли дека тие не зборуваат?“
66. Рече: „Е па, ќе обожавате ли други богови освен Аллах кои во ништо не можат да ви користат и да ви наштетат?“
67. Тешко и вам и на оние кои ги обожавате, освен Аллах! Нема ли да се вразумите?
68. Рекоа: „Запалете го и помогнете ги божествата ваши, ако сакате тоа за нив да го направите!“
69. Ние на глас рековме: „О оган, стани ладен и спасоносен за Ибрахим!“
70. И посакаа да му стават стапица, но Ние ги поразивме.
71. И Ние го спасивме него и Лута на земјата која ја благословивме за световите.
72. И Ние го подаривме Исхака, а и Јакуба како внук. И Ние одредивме двајцата да бидат добри.
73. И Ние ги одредивме да бидат водачи кои ќе упатуваат по наредбата Наша и им вдахнавме да работат добрини, да извршуваат намаз и да даваат зекат. Нас не обожаваа!
74. И на Лут Ние му дадовме и мудрост и знаење и го избавивме од градот во кој беа присутни лоши навики. Злодејци беа, навистина, сограѓаните негови... расипани!
75. И Ние го воведовме во милоста Наша; беше, навистина, меѓу добрите луѓе.
76. И на Нуҳ, кога порано повика, му се освавме: Ние го избавивме него и семејството негово од несреќата голема;
77. и Ние го заштитивме од луѓето негови кои ги сметаа за лажни ајетите Наши. Злодејци беа, навистина, па сите заедно ги потопивме.
78. И Давуд и Сулејман кога судеа за посевот што ноќе го пасеа овци од некои луѓе... Бевме сведоци за судењето нивно.
79. И Ние тогаш одредивме Сулејман да проникне во тоа. И на двајцата им дадовме мудрост и знаење. И Ние ги потчинивме и планините и птиците, заедно со Давуд, да оддаваат слава; ете, тоа го направивме.

80. И Ние го научивме да прави штитови за вас, да ве штитат од непријателот ваш. Е па, ќе бидете ли благодарни?
81. И на Сулејман му дојде силен ветар, кој дуваше по наредбата него-ва, по земјата што ја благословивме... Ние постојано ги знаеме сите нешта,
82. и шејтаните, исто така, кои за него длабеа и кои работеа и други работи освен тоа; Ние постојано бдеевме врз нив.
83. И Ејуб кога го повика Господарот свој: „Мене, навистина, зло ме обзеде, а Ти си меѓу милостивите Најмилостивиот!“
84. Па Ние му се остававме и го отстранивме злото што беше врз него; му ги вративме со милоста Наша семејството негово и оние кои беа слични на него - се тоа како опомена за побожните.
85. И Исмаил и Идриз и Зул-Кифл... сите беа меѓу трпеливите.
86. И Ние ги воведовме во милоста Наша... сите беа добри, навистина!
87. И Зунун кога замина намуртен... Па, помисли дека нема да го каз-ниме, но во темниците повика: „Нема друг бог освен Тебе; славен биди Ти, јас сум, навистина, меѓу зулумкарите!“
88. И Ние му се остававме и го избавивме од тешкотијата. И ете, така Ние ги избавуваме верниците!
89. И Зекерија, исто така, кога го повика Господарот свој: „Господаре мој, не оставај ме сам, Ти си, навистина, меѓу наследниците Нај-добриот!“
90. И тогаш Ние му се остававме и му го подаријме Јахја, а жена му ја подобривме. Да, тие брзаа во добрини и Не повикуваа и во желба и во страв; постојано ни беа потчинети.
91. И таа која ја сочувува девственоста. И во неа тогаш Ние вдахнувме од духот, творот Наш, и одредивме да биде, таа и синот нејзин, знамение за световите.
92. Оваа ваша заедница, навистина, е единствена заедница, а Јас сум, навистина, Господарот ваш - та, обожавајте Ме!
93. И тие меѓусебно се разединија во наредбата нивна. Нам сите ќе ни се вратат,
94. Па, кој работи добри дела а е верник... ќе му се признае трудот негов; тоа Ние, навистина, го забележавме.
95. Недозволено е за жителите на градот кои ги уништивме да не ни се вратат, навистина!

96. Кога ќе се отворат Јеџуџ и Меџуџ и кога сите луѓе низ стрмнина ќе се спуштаат...
97. и кога ќе се приближи ветувањето вистинско и кога очите на оние кои не веруваа ќе им се скаменат: „О тешко нам, бевме рамнодушни кон ова, бевме неверници!“
98. Вие и оние кои ги обожававте освен Аллах, навистина, ќе бидете гориво цехен немско; во него за навек ќе престојувате.
99. А тие да се богови не би влегле во него; и сите во него за навек ќе останат;
100. тие во него ќе дишат тешко и ништо не ќе слушаат.
101. На оние кои претходеа, навистина, Ние им дадовме од доброто Наше: оние од него се оддалечија.
102. Вревата негова не ќе ја слушнат; ќе бидат во она кон што им стремат душите нивни, постојано!
103. Не ќе ги вознемирува најголемиот ужас; ќе се среќаваат со мелеците: „Ова е Денот ваш што ви беше ветен!“
104. На Денот во кој Ние ќе ги свиткаме небесата како што се витка хартија за пишување. Како што почнавме со првото создавање исто така тоа и ќе го возобновиме. Ветувањето е обврска Наша. Ние сме, токму, Извршител на тоа!
105. Ние веќе и во Зебур запишавме, по Теврат, дека земјата ќе ја наследат добрите робови Мои.
106. Во ова има, навистина, порака за луѓето кои се побожни.
107. И Ние те испративме само како милост на световите!
108. Кажи: „Ми се објавува дека вашиот Бог е еден Бог. Па, ќе бидете ли, тогаш, Послушни?“
109. А ако, пак, ги свртат плеките, кажи: „Јас веќе ве опоменав за злото, иако не знам дали е близку или далеку она што ви е ветено.“
110. Он го знае, навистина, изговореното на глас и Он го знае, при вас, скриеното.
111. И јас не знам: тоа е можеби искушение за вас и уживање до време одредено.
112. Рече: „Господаре мој, пресуди вистински! Господарот наш, Милостивиот, е Оној од кого се бара помош против она што го опишувате.“

Сура 22

Ел-Хацц (Хац)

*Објавено во Медина
78 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О луѓе, плашете се од Господарот ваш! Потресот при Часот, навистина, е нешто големо!
2. Ден во кој ќе видите како секоја доилка го заборава она што го доела, а секоја трудница како ќе го пометне плодот нејзин; ќе ги видиш луѓето пијани а, всушност, не се пијани. Но, казната Аллахова е жестока!
3. И има луѓе кои расправаат за Аллах безнајно и го следат секој шејтан проколнат;
4. да, за него е пропишано оној кој ќе го земе за заштитник да го скрши во заблуда и да го управи кон казната огнена.
5. О луѓе, ако сте при сомнение во проживувањето, па Ние, ве создадовме од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа од парче месо, целосно и нецелосно за да ви објасниме; и во утробите утврдуваме со посак Наш до рок определен; потоа ве вадиме како малечко за да станете потоа мажевствени. Некои меѓу вас умираат а некои, пак, во длабока старост паѓаат, така што она што некогаш го знаеа сега не го знаат. Земјата ја гледаш замрена, па кога ќе спушшиме на неа вода... ете, таа ќе заживее, ќе забуја и ќе за'рти растение од секој вид убав.
6. Ете, тоа го рековме за да знаете дека Аллах, секако, е Вистина и дека Он, навистина, ги оживува мртвите и дека Он е Кадар за се!
7. Да, Часот доаѓа; во него нема сомнение. Аллах, навистина, ќе ги оживи оние во мезарите!

8. И има луѓе кои расправаат за Аллах безнајно, без патоказ и без Книга светла:
9. одат горделиво за да скршнат во заблуда од Аллаховиот пат. На овој свет ќе бидат понижени, а на идниот свет Ние ќе одредиме да ја вкусат казната огнена,
10. и тоа заради она што го направија од порано рацете твои. Аллах, навистина, не е неправеден кон робовите!
11. И има луѓе кои го обожаваат Аллаха, сомневајќи се; па, ако им се случи добро, се смируваат со тоа, а ако им се случи, пак, искушение некакво, се оддалечуваат: ќе го изгубат и овој свет и Ахирет. Ете, тоа, токму, е пораз очигледен!
12. Ги повикуваат покрај Аллах оние кои не можат ни да им наштетат ни да им користат. Тоа, токму, е скршнување во заблуда далечна!
13. Го повикува оној чија штета е поблиску до користа негова. Е, само колку лош заштитник е тој! Е, само колку лош поддржник е тој!
14. Оние кои веруваат и кои работат добри дела... Ние, навистина, ќе ги воведеме во бавчите ценнетски низ кои реки течат. Аллах, навистина, работи што посакува!
15. Оној кој мисли дека Аллах нема да му помогне и на овој свет и на Ахирет нека растегне јаже до небо, потоа нека го искине, и нека размисли дали искинатината ќе го отстрани она за што тој, токму, негодува.
16. И ете, така Ние му ги објавивме ајетите јасни и Аллах, навистина, упатува кого сака.
17. Аллах, навистина, ќе ги издвои на Денот суден оние кои веруваа од оние кои беа Еvreи, Сабејци, христијани и меџусии и оние кои беа многубошци!
18. Не знаеш ли дека на Аллах, секако, на сеќде му паѓа се она што е на небесата и на Земјата, и Сонцето и Месечината, и звездите и планините, и стеблата и животните и, исто така, многу меѓу луѓето? А многу има кои ја заслужуваат казната. А оној кого Аллах ќе го понизи нема никој што ќе го удостои. Аллах, навистина, работи што сака!
19. И ете, два противника кои расправаат за Господарот свој. За оние кои не веруваат ќе им биде сошиена облека од оган, а над главите нивни ќе им се сипа зовриена вода:

20. од неа ќе се стопи она што е во стомачите нивни, и кожите, исто така;
21. над нив има топузи од железо:
22. секогаш кога ќе се впргнат да излезат од таа спурнина неподнослива...: „Вратете се во неа и искусете ја казната огнена!“
23. На оние кои веруваат и кои работат добри дела Он ќе ги воведе, навистина, во бавчите ценнетски низ кои реки течат: во нив ќе бидат украсени со нараквици од злато и бисери, а облеката нивна ќе им биде од свила.
24. И беа упатени кон учтив говор и беа упатени кон патот на Оној кој е за благодарност Достоен!
25. А оние кои не веруваат и кои, навистина, одвраќаат од Аллаховиот пат, и од Месцидул Харам кого Ние го одредивме, било за мештаните било за дојденците - кои, според тоа, во него посакуваат да осквернат и зулум да направат, Ние ќе одредиме да ја вкусат казната болна.
26. И кога на Ибрахим му го означивме местото за куќа: „Не здружувај Ми ништо и очисти ја куќава Моја за оние кои се вртат околу неа, кои стојат и кои на сеќде паѓаат.“
27. И возгласи го за лугето хаџџот: ќе ти доаѓаат и пешки и на камили истоштени, ќе доаѓаат од сите страни далечни,
28. за да си прибават користи кои се нивни, и да го споменуваат името Аллахово во деновите познати при ’рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Јадете од него и поделете го на несреќниот бедник.
29. Нека ја отстранат потоа нечистотијата своја, и нека ги исполнат ветувањата свои, и нека прават таваф околу Куќата древна!
30. Ете, оној кој ги велича светостите Аллахови... тој, кај Господарот свој, е подобар. И дозволени ви се животните, освен оние кои ви се споменати, и избегнувајте ја срамотијата на киповите и избегнувајте го разговорот безработен,
31. искрено оддадени на Аллах, не здружувајќи Му ништо; оној кој Му припишува здруженик на Аллах е како оној кој ќе падне од небо, па птиците ќе го разграбат или, пак, ветрот ќе го однесе во некое место далечно.
32. Ете, оној кој ги велича прописите Аллахови... овие се, токму, последица на срцата побожни.

33. Вие во нив имате користи до време одредено; потоа местото нивно е кај Куќата древна.
34. И на секоја заедница Ние и одредивме обред за да го споменуваат името Аллахово при 'рскот нивни од животното од Него, за нив наменето. Па, вашиот Бог е еден Бог. И Нему, тогаш, oddадете Mu се! И зарадувај ги понизните,
35. чии срца, кога ќе се спомене Аллах, ќе затреперат, кои се трпеливи за она што им се случува, кои намаз извршуваат и кои, од 'рскот што Ние им го дадовме, делат.
36. Еден од обредите хаџиски се и камилите кои Аллах ви ги одреди. Во нив, за вас, има добро. Споменувајте го името Аллахово кога ќе бидат во редови поредани. А кога ќе паднат на земја, јадете од нив и нахранете го оној што е задоволен со тоа и оној кој пита. Ете, Ние така ви ги потчинивме за да бидете благодарни!
37. Ни месото нивно ни крвта нивна не ќе стигнат до Аллах, туку богобојазливоста ваша ќе стигне до Аллах. Ете, така ви ги потчини за да Го славите Аллаха заради тоа што ве упати, и зарадувај ги доброчинителите!
38. Да, Аллах ќе ги земе во заптита оние кои веруваат. Аллах, навистина, не сака никаков предавник и неблагодарен!
39. Дадено им е секакво овластување на оние кои се убиваат, зашто врз нив зулум се прави. Аллах, навистина, е Кадар да им помогне;
40. оние кои се истеруваат од огништата нивни бесправно, затоа што зборуваа: „Господарот наш е Аллах.“ Кога Аллах не би ги спречувал лугето еднисодруги ќе беа срушени манастирите, и црквите, и синагогите и цамиите во кои многу се споменува името Аллахово. И Аллах сигурно не ќе му помогне на оној кој не го помага Аллаха. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!
41. Оние кои, ако им дадеме моќ на земјава, намаз извршуваат и зекат даваат, наредуваат добро и одвраќаат од зло. Но, крајот на сите нешта е кај Аллах!
42. А ако те сметаат за лашко па веќе ги сметаа за лашковци и оние пред нив, народот на Нуҳ, Ад и Семуд,
43. народот на Ибрахим и народот на Лут,
44. и жителите на Медјен. И Муса беше сметан за лашко. И им дадов рок на неверниците а потоа ги зграбив. Е, само каква беше казната Моја!

45. И колку градови Ние уништивме, чии жители беа зулумкари... беа срамнети; ги снема. Има голем број напуштени бунари и градби високи!
46. Па, не патуваат ли по земјата за срцата нивни да сфатат за тоа, и ушите нивни со кои ќе слушаат, но, очите, навистина, не се слепи, туку слепи се срцата во градите.
47. И бараат побрзо од тебе за казната, но Аллах не ќе го изневери ветувањето Свое. Еден ден кај Господарот твој е како илјада години кои вие ги броите.
48. И на колку градови Ние им го продолживме рокот, чии жители беа зулумкари, а потоа Ние ги зграбивме. Свратилиштето е - кон Мене!
49. Кажи: „О луѓе, јас сум, навистина, ваш опоменувач јасен!“
50. Та, за оние кои веруваат и кои работат добри дела има прошка и 'рск благороден.
51. Додека оние кои настојуваат да ги отфрлат ајетите Наши се немоќни; жители цехен немски ќе станат.
52. И пред тебе Ние не испративме ниеден пратеник и пејгамбер а Шејтанот да не му фрлеше нешто во она што, токму, го кажуваше. И Аллах секогаш го отстраниваше она што го фрлаше Шејтанот и потоа ги утврдуваше ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар,
53. за да го направи она што Шејтанот го уфрлува искушение за оние во чии срца има болештина и чии срца затврднаа. Зулумкарите, навистина, се во цепнатина далечна!
54. И да узнаат оние со даденото им знаење дека тоа, навистина, е вистина од Господарот твој, па да веруваат во неа и да им се сплотат срцата нивни. Аллах ги упатува оние кои веруваат по патот вистински.
55. Оние кои не веруваат постојано се сомневаат во тоа се додека не им дојде Часот последен, одненадеж, или, пак, додека не им дојде казната жестока на Денот.
56. Власта на Денот тој е само Аллахова и Он ќе им пресуди и на едните и на другите. Оние кои веруваат и кои работат добри дела ќе бидат во бавчите ценнетски благословени.
57. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... за нив има казна понижувачка.

58. Оние кои се иселија на Аллаховиот пат, кои потоа беа убиени или кои умреа... Аллах сигурно ќе им даде 'рск добар. Аллах, навистина, меѓу снабдувачите е Најдобриот!
59. Ќе ги воведе, сигурно, во место со кое ќе бидат задоволни. Аллах, навистина, е Зналец и Благ!
60. Ете, на оној кој ќе возврати со иста мера за она што му е направено, а потоа ќе му се наштети Аллах, сигурно, ќе го помогне. Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!
61. Ете, така Аллах го менува денот во ноќта, а ноќта во ден. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
62. Ете, така Аллах, секако, е Вистина и дека она што го повикуваат, освен Него, е невистина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!
63. Не гледаш ли дека Аллах, секако, спушта вода од небо па земјата станува зелена? Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!
64. И се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Аллах, навистина, е Оној кој е Богат и за благодарност Достоен!
65. Не гледаш ли дека Аллах се вам ви потчини? И она што е на земјата, а чамецот плови по морето со наредбата Негова. И Он го држи небото да не падне на земјата, освен, секако, со одобрението Негово. Аллах, навистина, кон лугето е Сочувствителен и Сомилосен!
66. Он е Оној кој ве оживува а потоа ве усмртува, а потоа пак ве оживува. Човекот, навистина, е наклонет кон неверството!
67. За секоја заедница Ние одредивме обред чии жители го практикуваа. Па, не дозволувај никако да се расправа со тебе за наредбата. Повикувај го Господарот твој. Ти си, навистина, по патоказот вистински!
68. А ако расправаат за тебе, кажи: „Аллах најдобро го знае она што го работите!“
69. Аллах ќе ви пресуди на Денот суден за она за што станавте деленици.
70. Не знаеш ли дека Аллах, навистина, го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата; да, се тоа е во Книгата. Тоа за Аллах, навистина, е лесно!
71. И оние го обожаваат она, освен Аллах, за што не е објавено овластување и за што тие, токму, ништо не знаат. За зулумкарите нема поддржник!

72. И кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, ти притетуваш на лицата од оние кои не веруваат неодобрување некакво. Само што не ги фаќаат в гуша на оние кои им ги кажуваат ајетите Наши. Кажи: „Да ве известам ли за злото на тоа? - Оган што им го вети Аллах на оние кои не веруваат.“ Е, само колку е лошо тоа свратилиште!
73. О луѓе, се изнесува пример па, слушнете го! Оние кои ги повикувате, освен Аллах, не можат, навистина, да создадат ни мушкичка. Дури и да се соберат за тоа. Ако мушкичката им зграби нешто не ќе можат ни да го извадат. Слаби се, навистина, барателот и бараното!
74. И оние не можат да ја измерат вистинската мера Аллахова. Аллах, навистина, е Моќен и Силен!
75. Аллах избира меѓу мелеките и меѓу луѓето пејгамбери. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
76. Го знае и она што е пред нив и она што е зад нив. Работите се враќаат кон Аллах!
77. О верници, паѓајте на руку', а паѓајте и на сеќде и обожавајте Го Господарот ваш; и правете добро... за да бидете спасени!
78. И борете се на Аллаховиот пат со борба вистинска за Него. Он ве избра и во верата не ве задолжи со нешто исклучително, во верата на вашиот бабо Ибрахим. Он ве именуваше од порано како муслимани, и во овој Кур'ан, исто така, за пејгамберот да биде сведок против вас, а вие да бидете сведоци против луѓето. Па, намаз извршувајте и зекат давајте и држете се за него; Он е заштитникот ваш. Е, само колку добар Защитник е Он! Е, само колку добар Поддржник е Он!

Сура 23

Ел-Му'минун (Верници)

*Објавено во Мекка
118 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Успеаја, секако, верниците:
2. кои се во намазите нивни покајнички,
3. и кои се рамнодушни кон безработицата,
4. и кои зекат спроведуваат,
5. и кои ги чуваат срамните места свои,
6. освен со жените свои или со оние кои се во сопственост нивна... па, тие, навистина, се надвор од прекорот,
7. додека оние кои посакуваат преку тоа, токму, претеруваат;
8. и кои, исто така, се грижат за аманетите свои и за договорот свој,
9. и оние кои внимаваат врз намазите свои:
10. овие, токму, се наследниците,
11. кои го наследуваат Ценнетот и во него за навек ќе останат.
12. Ние човекот, навистина, го создадовме од глина одбрана,
13. потоа како капка семе го ставивме на место сигурно.
14. Потоа капката семе Ние ја создадовме засирена крв; од засирената крв создадовме парче месо; од парчето месо создадовме коски, а потоа коските со месо ги обвиткавме; потоа создадовме сосем друго суштество. Па, нека е вишен Аллах. Меѓу создателите Он е Најубавиот!
15. Потоа вие, секако, ќе умрете!

16. Потоа на Денот суден ќе бидете оживеани, сигурно!
17. Над вас веќе Ние создадовме седум небеса и постојано врз суштеството бдееме.
18. И од небото Ние спуштаме вода со мера, па ја задржуваме во земјата и, секако, кадри сме да ја отстраниме.
19. Па, со помош нејзина Ние ви вадиме бавчи со урми и грозје; во нив имате овошје многу и од него јадете.
20. И стебло кое расте на брдото Синај кое дава зејтин и зачин... и од него јадете.
21. Во добитокот, навистина, ибret имате! Ние ве напојуваме со она што е во стомаците нивни; во него вие имате користи големи и од него, токму, јадете.
22. На нив, како и на чамците, вие патувате.
23. И Нуха, секако, Ние го испративме до народот негов, па рече: „О народе мој, обожавајте го Аллаха; друг бог освен него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?“
24. Па големците кои не веруваа меѓу народот негов рекоа: „Овој е само човек вам сличен кој си посакува да стекне предност над вас. Кога Аллах би сакал би испратил мелек. За ова ние не слушнавме ништо од предците наши одамнешни.“
25. Тој е само човек при кого има џинови: па, посматрајте го до време определено!“
26. Нуҳ рече: „Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!“
27. Тогаш Ние му објавивме: „Прави брод пред очите Наши и според објавата Наша: кога ќе дојде наредбата Наша и кога печката ќе прсне, стави во бродот пар од се, и семејството твое - освен оние кои беа против зборот порано - и не обраќај Ми се за оние кои направија зулум; тие се, секако, потопени!“
28. И кога ќе седнеш во бродот, ти и оние со тебе, кажи: „Благодарение на Аллах кој ме избави од народот зулумкарски!“
29. И кажи: „Господаре мој, растовари не на бериќетно место, зашто Ти си, меѓу поставувачите, Најдобриот!“
30. Во тоа, навистина, има знаменија и Ние, секако, ги ставивме во искушението.
31. Потоа, по нив, Ние создадовме поколенија други,

32. меѓу кои испративме пејгамбер: „Обожавајте го Аллаха; друг бог освен Него немате. Нема ли да бидете богобојазливи?“
33. Големците меѓу оние кои не веруваа од народот негов, и кои ја сметаа за лажна средбата на овој свет, и на кои им овозможивме да уживаат на овој свет, зборуваа: „Овој е само човек, вам сличен; јаде од она од што и вие јадете и пие од она што и вие пиете.“
34. И ако бидете послушни на вам сличниот човек тогаш вие, навистина, ќе бидете изгубени.
35. Ви ветува ли дека вие, навистина, кога ќе умрете, кога земја и коски ќе станете, дека пак ќе се појавите?
36. Далеку, далеку е она што ви се ветува!
37. Животот на овој свет е единствен: живееме и умираме и нема да бидеме оживеани.
38. Тој е само човек кој фрла лага врз Аллах и ние нему, секако, не му веруваме.“
39. Нух рече: „Господаре мој, помогни ми, зашто ме сметаат за лашко!“
40. Аллах рече: „Да, за кратко време ќе станат покажници!“
41. И ги погоди страшен глас, праведно! Па, Ние ги направивме нанес. И далеку нека е народот зулумкарски!
42. Потоа, по нив, Ние создадовме други поколенија.
43. Ниеден народ не може ни да го забрза ни да го задоцни рокот негов.
44. Потоа Ние ги испраќавме пејгамберите Наши, еднозадруги. И секогаш кога ќе му дојдеше пејгамбер на еден народ... го сметаа за лажен; и така Ние еденсодруг ги заменуваме и само одредивме да бидат помен. И далеку нека е народот невернички!
45. Потоа Ние го испративме Муса и брат му Харун со знаменијата Наши и власта очигледна
46. до фараонот и големците негови; па се надуја... станаа народ горделив.
47. И рекоа: „Да им веруваме ли на два човека нам слични, а народот нивни нас не обожаваше?“
48. И ги сметаа за лажни и беа, токму, страдалници.
49. И Ние на Муса, секако, му дадовме Книга за да се упатат по патот вистински.

50. А синот на Мерјем и мајка му Ние ги одредивме знамение и ги засолнивме на едно ритче мирно, со поток.
51. О пејгамбери, јадете од добрата и работете добро. Јас го знам, наистина, она што го работите!
52. Оваа заедница, наистина, е ваша заедница единствена, а Јас сум Господарот ваш, па бидете богобојазливи!
53. И меѓу себе оние се поделија, во она што ги обединуваше, на деленици, и секоја странка го величаше она што е при неа.
54. И остави ги во беспаќето нивно до време одредено.
55. Сметаат ли тие дека во Нашето давање имот и синови, наистина;
56. Ние да ги натераме побрзо кон добрини? Но не! Не усетуваат!
57. Да, оние кои се плашат, стравувајќи од Господарот свој,
58. и кои, токму, веруваат во знаменијата на Господарот свој,
59. и кои, токму, не Му здружуваат здруженик на Господарот свој,
60. и кои даваат од даеното им, а срцата нивни се исполнети со трепет од тоа дека, наистина, ќе Му се вратат на Господарот свој...
61. онаквите, секако, брзаат кон добрини и во тоа, токму, им претходат на другите.
62. И Ние никого не оптоваруваме над можноста негова. При нас е Книгата која зборува вистина. И ним не ќе им се наштети.
63. Но, не! Срцата нивни во врска со тоа се во беспаќе а, делата нивни што ги работат, се спротивни на тоа.
64. Додека ги опфативме од Наша страна со казна оние кои живееја раскошно... кога, ете, залелекаа:
65. „Не лелекајте денес! Не ќе ви се помогне од Мене, наистина!
66. Да, ајетите Мои вам ви се кажувани, а вие, ете, се враќате по стапалките ваши,
67. дувајќи се во Храмот, разговарајќи до полнок непристојни зборови.“
68. Зошто не размислуваат за Говорот? Или, пак, им доаѓа нешто што не им беше дошло на предците нивни одамнешни?
69. Или, пак, не го познаваат пејгамберот свој!? Во него тие, токму, не веруваат.

70. Или, пак, им зборуваат за него: „При него има џинови!“ Но, не! Пејгамберот им дојде со вистина, а, ете, мнозинството од нив не ја признаваат вистината.
71. Кога Вистината би ги следела желбите нивни, сигурно би пропаднале и небесата и Земјата и она што е во нив. Напротив, Ние им ја дадовме опомената нивна а тие, токму, се рамнодушни кон опомената!
72. Или, пак, од нив бараат придонес? Придонесот од Господарот твој е подобар. Он меѓу снабдувачите е Најдобриот!
73. Ти нив, секако, ги повикуваш кон патот вистински!
74. А оние кои не веруваат во Ахирет скршнуваат, навистина, од патот вистински!
75. И Ние да им се смиливавме и да им ја отстраневме штетата од нив пак ќе лутаа, навистина, во пакоста своја.
76. Да, ги обземаше казната Наша, а тие, ете, не Му се потчинуваа на Господарот свој, а ниту Го молеа понизно.
77. И дури кога Ние им ја отворивме вратата на казната вжештена... тие, тогаш, ете, станаа безнадежници.
78. И Он ви создаде и слух, и вид, и срце. Е, само колку малку заблагодарувате!
79. И Он ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!
80. И Он оживува и Он усмртува. Сменувањето на ноќта и денот е обврска Негова. Нема ли да се вразумите?
81. Но, не! Зборуваат нешто слично на она што го зборуваа одамнешните.
82. Зборуваат: „И зарем кога ќе умреме и кога земја и коски ќе станеме ќе бидеме ли, навистина, оживеани?“
83. И порано веќе тоа ни беше ветено, нам и на предците наши; ова се само измислици на народите одамнешни.“
84. Кажи: „Па, чија е тогаш земјата и она што е на неа ако знаете?“
85. Ќе речат: „Аллахова е!“ Кажи: „Е па, нема ли да се сеќавате?“
86. Кажи: „Кoj е Господарот на седумте небеса и Господарот на Аршот голем?“
87. Ќе речат: „Аллах!“ Кажи: „Е па, нема ли да бидете богобојазливи?“

88. Кажи: „Кој е Оној во чија рака е власта над секоја ствар? Кој штити и од Кого не може да се заштити. Е, само да знаете!“
89. Ќе речат: „Аллахова е!“ Кажи: „Па како, тогаш, се восхитувате?“
90. Но, не! Ние им ја донесовме вистината а тие се, навистина, лашковци!
91. Аллах не си присвои дете и покрај Него нема друг бог. Тогаш, секој бог би го земал, секако, она што би го создал, и еднисодруги ќе се натпреваруваат. Возвишен е Аллах над она со што го описуваат!
92. Зналец на невидливото и видливото... па, возвишен е Он над она што Му го здружуваат!
93. Кажи: „Господаре мој, ако посакуваш да ми го покажеш она со што им се ветува,
94. тогаш, Господаре мој, не ставај ме меѓу народот зулумкарски!“
95. Ние сме мокни, секако, да ти го покажеме она што им се ветува.
96. На злото возвратете со најдобро! Ние најдобро го знаеме она што го описуваат!
97. И кажи: „Господаре мој, Тебе ти се приклонувам од привлечностите на шејтаните!
98. И Тебе ти се приклонувам, Господаре, од нивното присуство пред мене!“
99. И дури некому од нив кога ќе му дојде смртта, тој вели: „Господаре мој, врати ме;
100. ќе работам добро во она што го оставив.“ А, не! Тоа се само зборови кои ги зборува. А зад нив, меѓутоа, има Берзах до Денот во кој ќе бидат оживеани!
101. И кога ќе се дувне во Сурлата... роднински врски еднисодруги веќе нема да има на Денот тој и не ќе се прашуваат за ништо.
102. Оние чии ваги ќе натежнат... оние, токму, се спасените!
103. А оние, пак, чии ваги нема да натежнат со добро... оние, токму, се упропастија самите себеси; во Џехеннемот за навек ќе останат!
104. Пламен ќе ги спржи по лицата нивни и во Џехеннемот ќе бидат обезличени:
105. „Нели ви се кажувани ајетите Мои, а вие нив за лажни ги сметавте?“
106. Ќе речат: „Господаре наш, надвладеа со нас несреќата наша и останавме народ во заблуда скршнат!“

107. Господаре наш, извади не од него, зашто, ако иста грешка наприме... та, тогаш сме, навистина, зулумќари!“
108. Аллах ќе рече: „Останете во него и не зборувајте Ми повеќе!“
109. Меѓу робовите Мои има една дружина која, навистина, зборува: „Господаре наш, ние веруваме, прости ни и смилуј ни се зашто Ти си меѓу милостивите Најдобриот!“
110. Па, вие толку многу ги изигрувате, така што заборававте на опомената Моја додека ги исмевавте.
111. Да, Јас денес ги наградив, затоа што беа трпеливи. Денес се, токму, победници!
112. И ќе рече: „Колку години остававте на земјата?“
113. Ќе речат: „Остававме само еден ден или еден дел од еден ден. Па, прашај ги бројачите!“
114. Ќе рече: „Остававте само малку. Е, само кога би знаеле!“
115. И мислевте ли, навистина, дека Ние ве создадовме залудно и дека, ете, Нам нема да Ни се вратите?“
116. Та, Аллах е Вишен! Владар вистински! Нема друг бог освен Него! Господарот на Аршот благороден!
117. И оној кој се повикува на друг бог освен Аллах нема доказ за тоа. Та, пресметката негова е кај Господарот негов. Неверниците, навистина, нема да успеат!
118. И кажи: „Господаре мој, прости и смилуј се! Ти си меѓу милостивите Најдобриот!“

Сура 24

Ен-Нуур (Светлина)

Објавено во Медина

64 Аjetи

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Сура што Ние ја објавуваме и обрзувачка што ја одредуваме, и во која ајети јасни објавуваме за да се сеќавате!
2. На блудницата и блудникот, одделно, удрете им по сто корбачи. Во верата Аллахова, доколку верувате и во Аллах и во Денот суден, нека не ве обзеде при казната никакво сожалување. А при казната врз нив нека биде присутна една дружина верници!
3. Блудникот нека венча само блудница или многубошка, а блудницата нека ја венча само блудникот или многубожецот! Ете, тоа за верниците, секако, е забрането!
4. А оние кои ќе фрлаат лага врз чесните жени, а за тоа нема да донесат четири сведоци, удрете им осумдесет корбачи и сведочењето нивно никогаш повеќе не примајте го. Тие се, токму, расипани!
5. Освен оние кои ќе се покајат по тоа и кои ќе се поправат. Та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
6. А на оние кои ќе фрлаат лага врз жените свои, кои немаат сведоци освен самите тие, сведочењето на еден од нив е да се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу искрените!
7. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека проклетството Аллахово нека биде врз него, ако е меѓу лашковците!
8. Казната од неа ќе биде отстранета ако таа се заколне четирипати во Аллах дека тој, навистина, е меѓу лашковците!
9. А петтиот пат нека се заколне со тоа дека лутината Аллахова да падне врз неа, ако тој е меѓу искрените!

10. Е, кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова...!
И Аллах е Простувач и Мудар!
11. За оние здруженици меѓу вас, кои дојдоа со клевета, не мислете ли дека ви донесоа зло? Но, не! Тоа, токму, е добро за вас! Секому од нив му припаѓа дел за гревот што си го спечалил. А на оној меѓу нив кој, меѓутоа, ќе претера во делот свој, најмногу, му припаѓа казна голема!
12. Па зошто кога тоа го чувте, верниците и верничките помислија за себеси добро, и не рекоа: „Ова е клевета јасна!“
13. Зошто не донесоа за тоа четири сведоци? И бидејќи не донесоа сведоци тие се кај Аллах, токму, лашковци.
14. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова и на овој свет и на Ахирет би ве снашла, во она што западнавте, казна голема.
15. Кога тоа го пренесувавте со јазиците ваши и кога го кажувавте со устите ваши она за што, всушност, ништо не знаевте, сметајќи го тоа незначително, а тоа кај Аллах не е незначително,
16. кога тоа го чувте, зошто не рековте: „Што да зборуваме за ова? Возвишен си Ти! Ова е клевета голема!“
17. Аллах ве советува, ако сте верници, никогаш да не повторите такво нешто.
18. И Аллах ви ги објаснува ајетите. Аллах е Зналец и Мудар!
19. Оние кои посакуваат да се прошири срамното дело меѓу оние кои веруваат им припаѓа, навистина, казна болна и на овој свет и на Ахирет. Аллах знае, а вие не знаете.
20. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова... Аллах, навистина, е Чувствителен и Сомилосен!
21. О верници, не следете ги стапалките шејтанови! А оној кој ги следи стапалките шејтанови, па, навистина, наредува срамно дело и зло. А кога не би била добрината Аллахова кон вас и милоста Негова никој од вас никогаш не би се очистил. Но, Аллах со посак Свој чисти. Аллах е Слушач и Зналец!
22. Добродушните меѓу вас и богатите нека не се колнат дека не ќе им помогнат на роднините, на сиромасите и на мухацирите на Аллаховиот пат... Нека им простат и нека поминат преку тоа! Не посакувате ли Аллах да ви прости? Аллах е Простувач и Сомилосен!

23. Оние кои, навистина, фрлаат измислици по чесни жени вернички се проколнети и на овој свет и на Ахирет и ним им припаѓа казна голема
24. на Денот кога против нив ќе сведочат и јазиците нивни, и рацете нивни и нозете нивни за она што го работеа,
25. на Денот кога Аллах ќе го подмири долгот нивни, вистински, и ќе узнаат дека Аллах, навистина, е Вистина јасна!
26. Лоши жени за лоши мажи, а лоши мажи за лоши жени. Добри жени за добри мажи, а добри мажи за добри жени. Тие не се виновни за она што другите за нив го зборуваат. Ним им припаѓа и прошка и 'рск благороден!
27. О верници, не влегувајте во други куќи, освен во вашите, се додека не побарате дозвола и додека не ги поздравите членовите нивни. Ете, тоа е подобро за вас за да се сеќавате.
28. Па, ако во нив не најдете никого, не влегувајте во нив додека не добиете дозвола. А ако, пак, ви се каже да се вратите, па вратете се! Тоа е почесно за вас. Аллах, навистина, го знае она што го работите!
29. Не ви е грев да влегувате во куќите невселени, а во кои се наоѓаат стварите кои вам ви припаѓаат. Аллах го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.
30. Кажи им на верниците да го соборат опулот свој и да ги чуваат срамните места свои. Ете, тоа е почесно за нив. Аллах, навистина, е Известен за она што го работат!
31. И кажи им на верничките да ги соборат опулите свои и нека ги чуваат срамните места свои, и убавините свои, освен она што се гледа, и нека не ги покажуваат; превезите свои нека ги спуштат на градите. Убавините свои, исто така, нека не ги кажуваат на други, освен пред мажите свои и бабовците свои, или пред бабовците од мажите свои и синовите свои, или пред синовите од мажите свои, или пред браќата свои, или пред синовите од браќата свои, или пред синовите од сестрите свои, или пред приятелките свои, или пред робинките свои, или пред оние мажи кои немаат желба за жени или пред деца кои не знаат за срамните места на жените. И нека не удираат со нозете свои за да се слушне накитот што го кријат. И сите заедно покажте се, о верници, за да бидете спасени!
32. Венчавајте ги немажените и неженетите. Исто така и добрите робови ваши и робинките ваши. Ако се сиромашни Аллах ќе ги збогати

од добрината Своја. Аллах е Неизмерен и Зналец!

33. Нека се воздржат оние кои немаат можност да се венчаат се додека Аллах не ги збогати со добрината Своја. А оние кои се во сопственост ваша, кои посакуваат за тоа да се склучи договор... па, склучете, ако знаете дека при нив има добро. И дajте им од имотот Аллахов кој Он вам ви го даде! Девојките кои се во сопственост ваша, не терајте ги на блуд ако тие, секако, сакаат да бидат чесни, само за да спечалите некоја корист на овој свет. А кој ќе ги натера... па, Аллах, затоа што се присилени, кон нив е Простувач и Сомилосен!
34. Ние, секако, ви објавуваме ајети разјаснети и примери со оние кои поминаа пред вас, и Ука за богобојазливите!
35. Аллах е Светлина на небесата и на земјата. Светлината Негова е слична на светилка во сид вдлабната; светилката е во кандил, а кандилот е како звезда која светлината ја ужарува од благородното стебло на маслинката, кое не е ни источно ни западно. Зејтинот само што не свети, иако е недопрен од оган. Светлина над светлина! Кон светлината Своја Аллах упатува кого сака. Ете, така Аллах им донесува пример на луѓето. Аллах знае се!
36. Во куките за кои Аллах дозволи да се подигаат... и во нив да се споменува името Аллахово. Го слават Него и наутро и навечер
37. луѓе кои не ги спречува трговијата и купопродажбата од споменувањето на Аллах, од клањањето намаз и од давањето зекат; се плашат од Денот во кој срцата и опулите ќе бидат вознемирени,
38. за Аллах да ги награди со она што е најубаво, за она што го работеа, и да им зголеми од добрината Своја. Аллах кому сака безмерно дарува!
39. Делата на оние кои не веруваат се како огледало во рамница, па жедниот помислува дека е вода. А штом до неа ќе се приближи ете, не ќе најде ништо. Ќе го најде Аллаха кај него и Он ќе му ја подмири сметката. Аллах е Брз Пресметувач!
40. Или, пак, како темнини во море кое го покриваат бранови единадруги, а над нив облаци: темнини единадруги натрупени така што, кога ќе се извади раката, ни прст не може да се види. На оној на кој Аллах не му дава светлина тој и нема светлина!
41. Не знаеш ли дека Аллаха го слави се она што е на небесата и на Земјата? И птиците, исто така, со крилја раширени. И се знае како

да Му се клања и како да Го слави. Аллах го знае она што го работат!

42. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Свратилиштето е - кон Аллах!
43. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ги турка облаците? Потоа Он ги спојува и ги натрупува еднинадруги. И гледаш како од нив излегува дожд. И како Он од облаците на небото, како брда големи, спушта град. Со него удира кого сака, а поштедува кого сака. Молњата Негова, ете, само што не ги ослепи очите!
44. И нокта и денот Аллах ги врти наизменично! Во тоа има ибret, навистина, за надарените со јасен опул!
45. А Аллах секое животно од вода го создаде. Некои од нив на стомак лазат, а некои од нив на две нозе одат, а некои, пак, на четири нозе одат. Аллах создава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за се!
46. Да, Ние објавуваме ајети јасни. Аллах упатува по патот вистински кого сака.
47. И зборуваат: „Ние веруваме и во Аллах и во пејгамберот и послужни сме.“ Една дружина меѓу нив, потоа, ги врти плеките. Тие не се, токму, верници!
48. И кога ќе се повикаат кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресуди и на едни и на други, тогаш, една дружина меѓу нив е рамнодушна!
49. И му доаѓаат на пејгамберот потчинети, иако правдата е на страната нивна.
50. Има ли во срцата нивни болештина или се сомневаат или, пак, се плашат дека Аллах и пејгамберот Негов ќе им наштетат? Но, не! Тие се, токму, зулумкарите!
51. Кога ќе бидат повикани кон Аллах и пејгамберот Негов за да им пресудат и на едни и на други, верниците зборуваат: „Слушаме и послужни сме.“ Тие се, токму, спасените!
52. Оние кои се послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов, и кои стравуваат од Аллах и кои изразуваат богобојазливост кон Него... да, победници се!
53. Оние кои се колнат во Аллах на верност, силно изразено, дека да им наредеше сигурно ќе излезеа да се борат... кажи: „Не колнете се! Послушноста, секако, е позната работа. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!“

54. Кажи: „Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот. Па, ако ги свртите плеките... та, тој е одговорен за она за што е задолжен, а вие сте одговорни за она за што сте задолжени. А ако, пак, Му бидете послушни ќе бидете упатени.“ Пејгамберот е задолжен само да извести јасно!
55. На оние меѓу вас кои веруваат и кои работеа добри дела Аллах им вети дека ќе бидат поставени халифи на земјава како што беа поставени халифи и оние пред нив, зајакнувајќи ја верата нивна со која е Он задоволен, и стравот нивни Он со сигурност нивна ќе го замени. Мене ме обожаваат и ништо не Ми здружуваат. А оние кои не веруваат, по тоа, се расипници, навистина!
56. И намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни на пејгамберот за да ви се смилуват!
57. Не сметајте дека оние кои не веруваат ќе бидат моќни на земјава. Огнот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
58. О верници, оние кои се во сопственост ваша и оние кои уште немаат стигнато до полнолетство нека побараат дозвола од вас во три случаи: пред сабах намаз, кога ја оставате облеката ваша, на пладне и по јација намаз. Ете, тоа се три прилики ваши кога не сте облечени. По нив, ни тие ни вие немате грев да се посетувате еднисодруги. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!
59. Кога децата ваши ќе пораснат нека бараат дозвола да влезат како што бараат дозвола оние кои пред нив. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите Свои. Аллах е Зналец и Мудар!
60. А жените кои веќе навлегоа во старост, кои не сакаат да се мажат, немаат грев да го тргнат превезот, но не покажувајќи ги убавините свои, а ако настојуваат да бидат чисти, па тоа е подобро за нив. Аллах е Слушач и Зналец!
61. Немаат грев ни слепиот, ни куциот, ни болниот, а ни вие самите, да јадете во куките ваши, или во куките од бабовците ваши, или во куките од мајките ваши, или во куките од браќата ваши, или во куките од сестрите ваши, или во куките од мицовците ваши, или во куките од алите ваши, или во куките од дајцовците ваши, или во куките од тезите ваши, или во куките чии клучеви се во сопственост ваша или, пак, кај пријателите ваши. Немате грев да јадете заедно или одделно. А кога ќе влегувате во куките... па, поздравете ги,

лично, со поздрав Аллахов, благороден и убав. Ете, така Аллах ви ги објаснува ајетите за да се вразумите!

62. Да, верници се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А кога се заедно со пејгамберот, при некоја работа заедничка, не одат се додека не побараат дозвола од него. Оние кои бараат дозвола од тебе, навистина, се оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. А ако, пак, побараат дозвола од тебе за некоја нивна работа, дај му дозвола на оној од нив кому сакаш, и побарај прошка од Аллах за нив. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
63. Повикот на пејгамберот меѓу вас не сметајте го како повикот ваши кој го упатувате единадруги. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои бегаат кришум. Оние кои се спротиставуваат на наредбата Негова нека бидат внимателни: ќе ги снајде искушение или ќе ги снајде казна болна!
64. Се што е на небесата и на Земјата, навистина, е - Аллахово - зарем не? Да, Он ја знае состојбата ваша, и на Денот во кој ќе Му се вратат... па, ете, Он ќе ги извести за она што го работеа. Аллах знае се!

Сура 25

Ел-Фуркан (Разделувач)

*Објавено во Мекка
77 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Нека е возвишен Оној кој го објави Разделувачот на вистината од невистината до робот Свој за да биде Опомена за световите!
2. Оној чија власт на небесата и на Земјата е - Негова, Кој не си присвои дете, Кој во власта не зема здруженик, и Кој ја создаде секоја ствар, па ја определи со мера определена!
3. И тие покрај Аллах прифатија други божества кои не создаваат ништо, а тие, токму, се создадени; за себеси немаат моќ ни да си користат ни да си наштетат, ниту да усмртат ниту да оживеат, или, пак, по смртта да оживеат.
4. А неверниците зборуваа: „Ова е само клевета кој тој ја измислува и во што, секако, му помагаат други луѓе.“ Да, тие носат лага и измама!
5. Зборуваат: „Овие се прикаски на одамнешните кои ги пропиша и му се кажуваат наутро и навечер.“
6. Кажи: „Кур'анот го објави Оној кој ја знае тајната на небесата и на Земјата.“ Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!
7. И зборуваат: „Што му е на овој пејгамбер? Јаде храна и шета по чаршиите? Зошто не му е испратен мелек па да биде со него опоменувач?“
8. Или да му се спушти ризница или, пак, да има бавча од која ќе јаде?“ Зулумкарите зборуваат уште и: „Вие следете само опседнат човек!“

9. Погледни какви примери за тебе донесуваат! Ете, така тргнаа во заблуда и не можат да се вратат по патот вистински!
10. Нека биде вишен Оној кој, доколку посака, ќе ти даде подобро од тоа: бавчи низ кои реки течат; ќе ти даде, исто така и дворови.
11. Но, не! Го сметаа за лажен Часот! А за оној кој го смета Часот за лажен Ние подготвивме казна огнена.
12. Кога ќе им се укаже од место далечно, слушаат беснило и вриење.
13. А кога ќе бидат фрлени во теснец со врзани раце, ќе се молат за пропаст.
14. „Не молете се денес за една пропаст, туку молете се за многу пропасти!“
15. Кажи: „Тоа е подобро или пак е подobar Ценнетот на вечноста, ветен за богобојазливите?“ Ете, тоа е, токму, наградата и свратилиштето нивно.
16. Во него за нив има се што ќе посакаат, за навек! Одговорноста за тоа ветување е во надлежност на Господарот твој.
17. А на Денот кога Он ќе ги збере, и она што го обожаваа, освен Аллах, и кога Он ќе рече: „Вие ли во заблуда ги скршнувате робовите Мои или, пак, тие во заблуда си скршнаа од патот вистински?“
18. Ќе речат: „Славен биди Ти! Да, не ни требаше да земаме други заштитници освен Тебе, но Ти, ним и на бабовците нивни, им даде да уживаат се додека не заборавија да се сеќаваат на Тебе.“ Беше народ кој, секако, пропадна!
19. Да, тие го сметаат за лажно она што го зборувате. Не ќе можете да ја отстраните маката нивна а ниту, пак, да им помогнете. А на оној од вас кој ќе направи зулум ... Ние ќе му дадеме да вкуси казна голема.
20. Ние не испративме пејгамбери пред тебе кои не јадеа храна и кои не шетаа по чаршиите. Еднисодруги во искушение Ние ве доведуваме. Е па, ќе се стрпете ли! Господарот твој гледа!
21. Оние кои не полгаат надеж во Средбата наша, зборуваат: „Зошто не ни се спуштаат мелеки или, пак, зошто не го гледаме Господарот наш?“ Тие веќе се дуеја во душите нивни, наголемо зе изнасилија.
22. На Денот во кој ќе ги видат мелеките ќе нема за силниците никаква радосница; ќе речат: „Сочувавј не!“

23. И Ние ќе пристапиме кон делата нивни и пепел и прав ќе ги направиме.
24. Жителите џенетски на Денот тој ќе бидат сместени во најубаво престојувалиште и ќе се одмараш во најубава почивка,
25. Ден ќе биде тоа во кој небесата ќе се расцепат во тенки облаци и Ден во кој мелеките ќе се спуштаат.
26. Тогаш властта вистинска ќе му припадне на Милостивиот, а за неверниците на Денот тој ќе биде неподносливо.
27. Ден во кој зулумќарот ќе ги крши прстите од рацете свои, велејќи: „Тешко мене! Друг пат, освен патот на пејгамберот прифатив!
28. О тешко мене! О пропаст моја! Е, да не земав друг пријател!
29. Ме одврати од Опомената веќе по нејзиното доаѓање до мене!“ Шејтанот, навистина, останува за човекот предавник!
30. И пејгамберот рече: „Господаре, народот мој, навистина, го прифати овој Кур’ан како отпадок!“
31. И ете, така за секој пејгамбер меѓу силниците Ние определивме непријател. Доста ти е што во Господарот твој имаш упатувач и поддржник.
32. Оние кои не веруваат, велат: „Зошто не му е објавен Кур’анот во целист, во еден замав?“ Ете, така Ние го објавуваме за да го утврдиме со него срцето твое. Така, дел по дел среден, Ние го објавуваме.
33. И тие не ќе донесат никаков урнек а Ние да не ти донесеме вистина и најдобро толкување.
34. Оние со наведнатите лица кон Џехеннемот ќе бидат во најлошо место и беспаќе.
35. И на Муса Ние, секако, му објавивме Книга, а брат му Харун за поддржник го одредивме,
36. па, рековме: „Одете до народот кој ги сметаше за лажни ајетите Нashi“ - а потоа народот Ние го снемавме.
37. А и на народот на Нуҳ, исто така, зашто ги сметаше за лажни пејгамберите, Ние го потопивме, и одредивме да биде знамение за лугето. А за зулумќарите Ние болна казна подготвивме.
38. А и Ад и Семуд и жителите на Ресе, и поколенија многу меѓу нив Ние уништивме.
39. И за секој народ, меѓутоа, Ние донесовме примери и, потоа, го снемавме.

40. А, секако, поминуваат пакосни крај градот врз кого се истури дожд.
А не го приметуваат ли? И дури на оживувањето не се надеваат!
41. И кога ќе те здогледаат те прифаќаат само како предмет на исме-вање: „Овој ли Аллах го испрати како пејгамбер?“
42. Ете, така само што не не одврати од божествата наши; но ние сме при нив истрајни.“ Ќе узнаат, кога ќе ја здогледат казната, кој скршна во беспаќе.
43. Го виде ли оној кој ја прифати страста за божество свое? Ќе бидеш ли негов закрилник?
44. Сметаш ли дека мнозинството меѓу нив, навистина, слуша или раз-бира? Тие се како добиток. Тие се, токму, во беспаќе!
45. Не гледаш ли како Господарот твој ја простира сенката и кога сака Он, навистина, ја прави да биде починка, а потоа сонцето за неа го прави знамение;
46. потоа кон Нас полека ја прибираме.
47. И Он ноќта ви ја определи за постела, а сонот за одмор, а денот пак за патување.
48. И Он испрака ветар како радосница пред милоста Своја, а од небо Ние чиста вода спуштаме,
49. за да го оживееме со неа мртвиот предел и да ги напоиме многуте луѓе и животни кои Ние ги создадовме.
50. Да, за ова им изнесувавме многу за да се сетат. Но, мнозинството на луѓето, неверувајќи, одбиваше.
51. Кога Ние би посакале во секој град сигурно ќе испратевме опоме-нувач!
52. Па, не заборави на неверниците и, со помош на Кур'анот, бори се со сета сила.
53. И Он е Оној кој одвои едноодруго две мориња: едното питко и ладно, а другото солено и горчливо. И меѓу нив одреди меѓупростор и испречи препрека.
54. И Он од вода создаде човек па од него направи роднина и сватов-штина. Господарот твој е Кадар!
55. А тие ги обожаваат, освен Аллах, оние кои не си користат и кои не си штетат. Неверникот кон Господарот свој ги врти плеките.
56. И Ние те испративме само како опоменувач и радосник.

57. Кажи: „Не барам од вас за ова никаква награда, освен оној кој сака, да тргне по патот на Господарот Свој.“
58. И потпри се врз Живиот кој не умира, и слави Го со славата Негова. И за Него е доволно тоа што е Известен за гревовите на робовите Свои:
59. Оној кој ги создаде небесата и Земјата, и она што е меѓу нив, за шест дена, а потоа се утврди на Аршот, Милостивиот. Па, прашај го за Него известениот!
60. И кога ќе им се рече: „Паднете Му на сеќде на Милостивиот“, велат: „А кој е Милостивиот? Да паднеме ли на сеќде за она за што ти ни наредуваш?“ И се зголемува отуѓувањето нивно!
61. Возвишен нека е Он кој на небесата создаде созвездие во кое светилка постави и Месечина осветлена.
62. И Он е Оној кој ја создаде ноќта и денот да се сменуваат, за оној кој посакува да се споменува или кој пак посакува да се заблагодарува.
63. И еве кои се робовите на Милостивиот: оние кои одат по земјата достоинствено, и кога незнајковците ќе им се обратат, велат „Селам!“
64. И оние кои ноќите ги поминуваат, паѓајќи на сеќде и стоејќи пред Господарот свој,
65. и оние кои зборуваат: „Господаре наш, оддалечи не од казната цехен немска.“ Казната цехен немска ќе биде, навистина, неминовна;
66. да, таа е лошо престојувалиште и утврдувалиште.
67. А оние кои, кога трошат, расипнички тоа не го прават, и кои исто така не се скржави, туку заземаат средина,
68. и кои, освен на Аллах не се повикуваат на друг бог, и кои не убиваат никого за кого забрани Аллах, освен по правда... А оној кој ова го прави ќе вкуси грев.
69. Ќе му се удвои казната на Денот суден и во неа за навек ќе биде понижен,
70. освен оној кој ќе се покае, кој верува и кој работи добро дело. На таќвите Аллах ќе им ги промени нивните лоши дела со добри. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
71. А оној кој ќе се покае и кој ќе сработи добро дело... па, тој, навистина, се враќа кон Аллах со покаяние, како покажник,

72. и оние кои не сведочат лажно, и кога ќе поминат крај нешто безработно, поминуваат достоинствено,
73. и оние на кои ќе им се споменат ајетите на Господарот нивни не остануваат ни глупви ни слепи;
74. и оние кои зборуваат: „Господаре наш, подари ни од жените наши и потомствата наши радост во очите и одреди да бидеме водачи на богобојазливите!“
75. Бидејќи беа трпеливи ќе бидат наградени со соби и во нив ќе се сеќаваат и со поздрав и со селам:
76. во нив за навек ќе останат. И ете, колку убаво престојувалиште и одморалиште ќе биде тоа!
77. Кажи: „Кога не би биле довите ваши, Господарот мој не ќе се грижеше за вас. Да, лажевте па затоа казната е неминовна.“

Супа 26

Еш-Шуара (Поети)

*Објавено во Мекка
227 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Та, син, мим!
2. Еве ајети од Книгата јасна!
3. Ќе ја жалостиш ли душата твоја затоа што тие не веруваат?
4. Кога би сакале би им испратиле знамение, па вратовите нивни ќе останат наведнати.
5. И ниедна нова опомена ним не им дојде од Милостивиот, а да не беа кон неа рамнодушни!
6. Да, лажеа, навистина! И сигурно е дека ќе им дојдат вести за она за што се исмеваа.
7. Не гледаат ли на земјата? Па, колку видови растенија благородни Ние одредуваме да 'ртат?
8. Во тоа, секако, има знамение. А мнозинството од нив, навистина, не се верници.
9. Да, Господарот твој е токму Оној кој е Моќен и Сомилосен!
10. И кога Господарот твој го повика Муса: „Обрати му се на народот зулумќарски!“
11. Народот на фараонот, можеби, ќе биде богобојазлив.
12. Муса рече: „Господаре мој, јас, навистина, се плашам да не ме сметаат за лашко,
13. да не ми се стеснат градите и да не ми се закочи јазикот - испрати го Харуна,

14. јас кон нив згрешив па се плашам да не ме убијат.“
15. Аллах рече: „Никогаш! Одете двајцата со знаменијата Наши. Да, Ние ќе бидеме со вас и ќе ве слушаме!“
16. Одете до фараонот, па речете му: „Ние сме, навистина, пејгамбери од Господарот на световите,
17. испрати ги со нас синовите Израилови!“
18. Фараонот рече: „Нели те воспитувавме меѓу нас додека беше дете, и нели остана меѓу нас доста години од животот твој?“
19. И го направи она што го направи; и ти си меѓу неверниците.“
20. Муса рече: „Тоа го направив тогаш кога бев еден меѓу оние кои скршнаа во заблуда!“
21. И бидејќи се плашев од вас, побегнав и така Господарот мој ми подари мудрост и ме одреди да бидам меѓу пејгамберите.
22. Тоа ли е добродетелство кое ти ми го префрлуваш? Тоа ли е она што ги направи робови синовите Израилови?“
23. Фараонот рече: „Кој е Господарот на световите?“
24. Муса рече: „Господарот на небото и на Земјата и на она што е меѓу нив - само ако сте уверени.“
25. Фараонот им рече на оние околу себе: „Не чувте ли?“
26. Муса рече: „Господарот ваш и Господарот на предците ваши одамнешни.“
27. Фараонот рече: „Пејгамберот ваш, кој ви е испратен, е луд, навистина!“
28. Муса рече: „Господарот на Исток и на Запад и на она што е меѓу нив - само ако размислувате.“
29. Фараонот рече: „Ако прифатиш друг бог освен мене, сигурно, ќе те сместам меѓу затворениците.“
30. Муса рече: „Дали и тогаш ако ти донесам јасна ствар?“
31. Фараонот рече: „Па, донеси нешто такво ако си меѓу искрените!“
32. И Муса го фрли стапот свој и тој, ете би змија вистинска.
33. И ја извади раката, а таа ете - бела за посматрачите!
34. И фараонот им рече на големците околу себе: „Овој, навистина, е волшебник зналец,

35. кој сака да ве истера со волшебништвото негово од земјата ваша.
Па, што заповедате?“
36. Тие рекоа: „Продолжи му го рокот нему и на брат му и испрати по градовите да се збираат,
37. ќе ти доаѓат со секакви волшебници зналци.“
38. И тогаш волшебниците се собраа на едно место одредено и во ден познат.
39. И на лутето им беше речено: „Се собравте ли,
40. за да ги следиме волшебниците, ако тие победат?“
41. И бидејќи стигнаа волшебниците, на фараонот му рекоа: „Ќе имаме ли награда некаква ако, секако, испаднеме победници?“
42. Фараонот рече: „Да, во тој случај вие ќе бидете меѓу мене блиски-те!“
43. И Муса им рече: „Фрлете го она што имате да го фрлете!“
44. И тие тогаш ги фрлија јажињата свои и стаповите свои, и усилно му рекоа на фараонот: „Да, ние ќе испаднеме победници!“
45. Па, Муса го фрли стапот свој и кога тоа ете - го проголта се она што тие го изведоа.
46. И тогаш волшебниците се фрлија на земја, поклонувајќи се,
47. велејќи: „Веруваме во Господарот на световите,
48. Господарот на Муса и на Харун!“
49. Фараонот рече: „Ќе му поверувате ли пред да ви дозволам? Како кога тој е ваш учител кој, навистина, ве поучи со волшебништво? Па, ќе узнаете! Сигурно е дека ќе ви ги исечам и рацете ваши и нозете ваши накрстно, и сите сигурно ќе ве распнам!“
50. Рекоа: „Нема никаква штета. Да, ние, секако, се враќаме кон Гос-подарот наш!
51. Да, ние тежнееме Господарот наш да ни ги прости гревовите наши: да, ние сме први верници!“
52. И еве што му објавивме на Муса: „Побрзај нoќе со робовите Мои; ќе бидете, навистина, следени!“
53. И фараонот, тогаш, испрати по градовите збирачи.
54. „Овие, навистина, се дружина малобројна,
55. не налutiја, секако,

56. а ние сме, пак, внимателни!“
57. И тогаш Ние ги извадивме од бавчите и изворите,
58. и од ризниците и престојувалиштата благородни.
59. И Ние одредивме да ги наследат синовите Израилови,
60. и ги следеа при изгрејсонце.
61. И бидејќи двете дружини се здогледаа, следбениците на Муса рекоа: „Само што не не стигнаа!“
62. Муса рече: „Никогаш! Со мене, навистина, е Господарот мој кој ќе ме упати!“
63. Па, Ние му објавивме на Муса: „Удри со стапот твој на морето!“ И, ете - морето се расцепи. И секој негов дел беше како рид голем!
64. И потоа другите Ние ги приближивме,
65. а Муса и оние кои беа со него Ние ги спасивме,
66. потоа другите Ние ги потопивме.
67. Во тоа, навистина, има знамение. Мнозинството од нив, навистина, се неверници!
68. Да, Господарот твој е Оној кој е Силен и Сомилосен!
69. И спомени им го кажувајете за Ибрахим,
70. кога му рече на бабо му и на народот свој: „Што обожавате?“
71. Рекоа: „Обожаваме кипови: за нив сме постојано приврзани!“
72. Ибрахим рече: „Ве слушаат ли кога ги повикувате, молејќи ги?
73. Или ви користат или, пак, ви штетат?“
74. Рекоа: „Да, ги затекнавме предците наши како тоа го прават.“
75. Ибрахим рече: „Гледате ли дека она што го обожавате
76. вие и предците ваши одамнешни...
77. дека се тоа непријатели мои, навистина! Но, тоа не е, навистина, Господарот на световите!
78. Кој ме создаде и кој по патот вистински ме упати,
79. и кој ме храни и кој ме пои,
80. и кој, кога ќе се разболам, ме лечи,
81. и кој ќе ме усмрти и кој, пак, ќе ме оживи,
82. и кон Кого копнеам да ми ги прости грешките мои на Денот суден.

83. Господаре мој, подари ми размисла и поврзи ме со доброчинители-те,
84. и одреди ми за потомството јазик на искреноста,
85. и одреди ме да го наследам Ценнетот благословен,
86. и прости му на бабо ми; тој, навистина, е меѓу скршнатите во заблуда,
87. и не срамоти ме на Денот на оживувањето,
88. на Денот во кој не ќе користат ни имотот ни синовите,
89. освен оној кому Аллах му даде здраво срце!“
90. А кон богобојазливите Ценнетот ќе се приближи,
91. а кон скршнатите во заблуда Џехеннемот ќе се приближи,
92. и ќе им биде речено: „Каде се оние кои ги обожававте,
93. освен Аллах? Дали тие ќе ви помогнат? Или: Можат ли себеси да си помогнат?“
94. Тие и во заблуда скршнатите ќе бидат фрлени во Џехеннемот,
95. и сета војска на Иблисот.
96. Во Џехеннемот, препирајќи се, ќе речат:
97. „Се колниме во Аллах дека бевме, навистина, во заблуда очигледна,
98. кога ве изедначувавме со Господарот на световите,
99. и само силниците во заблуда не фрлија,
100. и за нас нема посредници,
101. а ниту пак близки пријатели.
102. Е, само кога би се вратиле па да станеме верници!“
103. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив не се верници.
104. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!
105. Народот на Нуҳ ги сметаше за лажни пејгамберите.
106. Кога им рече братот нивни Нуҳ: „Нема ли да бидете богобојазливи?
107. Јас сум, навистина, ваш пејгамбер доверлив.
108. Па, плашете се од Аллах и бидете послушни!
109. За тоа од вас не сакам никаква награда; наградата моја му припаѓа само на Господарот на световите.

110. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!“
111. Рекоа: „Да веруваме ли во тебе како што најнискиот слој те следи?“
112. Нух рече: „Не поседувам знаење за она што го работеа.
113. Полагањето сметка, навистина, му припаѓа само на Господарот мој. Е, кога би биле свесни!
114. И не е мое верниците да ги истерам.
115. Јас сум, навистина, само опоменувач јасен.“
116. Рекоа: „Ако не престанеш, о Нух, ќе бидеш сигурно еден меѓу каменуваните!“
117. Нух рече: „Господаре мој, народот мој, навистина, ме смета за лашко.
118. Отвори, тогаш, отвор меѓу нас и меѓу нив, и спаси не, мене и верниците кои се со мене.“
119. Па, Ние го спасивме него и оние со него во чамецот преполн,
120. а останатите Ние ги потопивме.
121. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив се неверици!
122. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Моќен и Сомилосен!
123. И Ад ги сметаше за лажни пејгамберите.
124. Кога братот Худ им рече: „Нема ли да бидете богобојазливи?“
125. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.
126. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!
127. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.
128. Ќе градите ли на секое ритче куќи, напразно?
129. И правете градби како никогаш дека нема да умрете,
130. а кога казнувате, казнувате како силници.
131. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!
132. Плашете се од Оној кој ви го даде она што го знаете,
133. Оној кој ви даде добиток и синови,
134. и бавчи и извори.
135. Да, јас се плашам за вас од казната на Денот голем!“

136. Рекоа: „Ќе не советуваш ли или, пак, нема да бидеш меѓу советувачите, нам, навистина, ни е сеедно.
137. Вакви беа само обичаите на народите одамнешни,
138. и ние нема да бидеме казнети.“
139. Па, ете, го сметаа за лашко и Ние нив ги уништивме. Во тоа има, навистина, знамение. Но, мнозинството од нив не се верници!
140. А Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!
141. И Семуд ги сметаше за лажни пејгамберите,
142. кога братот нивни Салих им рече: „Нема ли да бидете богобојазливи?
143. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.
144. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!
145. И јас не барам од вас за тоа награда; наградата моја е кај Господарот на световите.
146. Ќе останете ли овде безбедни,
147. во бавчите и меѓу изворите,
148. во посевите и меѓу урмите со плодови зрели?
149. А во брдата длабите куќи, вешто!
150. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!
151. И немојте да ја слушате наредбата на претерувачите,
152. кои безредие сеат по земјата и кои не воспоставуваат ред.“
153. Рекоа: „Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!
154. Ти си само човек нам сличен. Донеси, тогаш, знамение ако си меѓу искрените!“
155. Салих рече: „Еве камила, на денот одреден таа ќе пие и вие ќе пиете на денот познат;
156. и не нанесувајте и зло, зашто ќе ве опфати казна на Денот голем!“
157. И тие ја заклаа камилата и веднаш се покаја.
158. Па ги обзеде казна. Во тоа има, навистина знамение. Но, мнозинството од нив не се верници!
159. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!
160. Народот на Лут ги сметаше за лажни пејгамберите.

161. Кога рече братот нивни Лут: „Нема ли да бидете богобојазливи?“
162. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.
163. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!“
164. И јас не барам за тоа од вас награда; наградата моја е кај Господарот на световите.
165. Ќе ги земате ли мажите, за разлика од другите луѓе,
166. а ќе ги оставате ли жените ваши кои за вас ги создаде Господарот ваш? Но, вие сте народ престапнички!“
167. Рекоа: „Ако не престанеш, о Лут, сигурно ќе бидеш меѓу истерани-те.“
168. „Кога станува збор за постапката ваша јас, навистина, се гадам.
169. Господаре мој, спаси не, мене и семејството мое од она што го пра-ват!“
170. Па, Ние ги спасивме, него и семејството негово, сите,
171. освен една стара жена меѓу оние кои останаа.
172. А останатите Ние ги уништивме,
173. и по нив дожд спуштивме. Е, само колку беше лош тој дожд за опоменатите!
174. Во тоа, навистина, има знамение. Но, мнозинството од нив се невер-ници.
175. И Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!
176. И жителите на Ејка ги сметаа за лажни пејгамберите.
177. Кога Шуајб им рече: „Нема ли да бидете богобојазливи?“
178. Јас сум, навистина, пејгамбер ваш доверлив.
179. Па, плашете се од Аллах и бидете ми послушни!“
180. И јас не барам од вас за тоа награда; наградата моја е кај Госпо-дарот на световите!
181. И мерете на вага и не бидете меѓу крадливците!
182. А на кантарот мерете праведно!
183. И не скратувајте им ги на луѓето стварите нивни и не ширете по земјата безредие!
184. Плашете се од Оној кој ве создаде, вас и поколенијата одамнешни!“
185. Рекоа: „Ти си, навистина, еден меѓу опседнатите!“

186. Ти си само нам сличен човек, и ние те сметаме за еден од лашковците.
187. Одреди да падне небото во парчиња врз нас, ако си меѓу искрени-те!“
188. Лут рече: „Господарот мој најдобро го знае она што го работите.“
189. Па го сметаа за лашко и на денот облачен ги снајде казна. Таа казна се случи, секако, на ден голем.
190. Да, во тоа има знамение. Но, мнозинството од нив се неверници.
191. Господарот твој, навистина, е Оној кој е Силен и Сомилосен!
192. Тоа е Кур'анот што го објави Господарот на световите;
193. го објави Цибрил доверлив
194. во срцето твое за да бидете меѓу опоменувачите,
195. на јасен арапски јазик!
196. Тој е споменат, секако, во книгите одамнешни.
197. Нели им е знамение тоа што за него знаат учените од синовите Израилови?
198. А Ние да го објавевме на некој странец,
199. кој ќе им го читаше не ќе верува во него.
200. И ете, така Ние го внесуваме во срдата на силниците.
201. Не веруваат во него се додека не ја видат казната болна,
202. па, таа ќе им дојде одненадеж, нема ни да ја усетат;
203. па ќе речат: „Ќе ни се даде ли мала прилика?“
204. Бараат ли казната Наша да им дојде побрзо?
205. Што мислиш, ако ги оставиме да уживаат со години,
206. а потоа да им дојде она со што им се заканува?
207. Ништо не ќе им остане од она во што уживаа!
208. Ние ниеден град не уништивме а во него да немаа опоменувачи,
209. како Опомена, зашто Ние не бевме неправедни,
210. и Опомената не ја објавуваат шејтаните;
211. не треба а и не можат тоа да го направат:
212. оддалечени се, навистина, од опомената нејзина.

213. И не повикувај се на друг бог, освен на Аллах. Та, ќе бидеш меѓу казнетите!
214. И опомени ја роднината твоја, најблиските!
215. И спушти ги крилјата твои кон верниците кои те следат!
216. Па, ако се непослушни кон тебе, кажи: „Јас сум, навистина, далеку од она што го правите!“
217. И потпри се на Силниот и Милостивиот,
218. кој те гледа кога стануваш,
219. и кога се виткаш меѓу оние кои паѓаат на сеќде.
220. Он, навистина, е Слушач и Зналец!
221. Да ве известам ли за она што го објавуваат шејтаните?
222. Му објавуваат на секој лажотворец и грешник.
223. Тие прислушкуваат, а мнозинството од нив се лашковци.
224. Поетите ги следат оние кои лунсаат,
225. а не гледаш ли ти дека тие по пустините талкаат,
226. и го зборуваат, навистина, она што не го работат,
227. освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, и кои Аллаха го споменуваат многу и кои по направениот им зулум, возврАаат... А оние кои зулум прават ќе узнаат кон што тие, токму, се упатуваат!

Сура 27

Ен-Немл (Мравки)

*Објавено во Мекка
93 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Та, син! Еве ајети на Кур'анот и Книгата јасна,
2. Патоказ и Радосница за верниците,
3. кои намаз извршуваат и кои зекат даваат и кои се убедени во Ахирет.
4. На оние кои не веруваат во Ахирет Ние им ги разубавуваме постапките нивни, па талкаат;
5. оние на кои ќе им припадне казната болна и на Ахирет ќе бидат поразени.
6. Ти, навистина, го примаш Кур'анот од Мудриот и Зналецот!
7. Кога Муса му рече на семејството свое: „Почувствувај оган; ќе ви донесам од него вест или, пак, ќе ви донесам зажарено дрво за да се стоплите.“
8. И кога се приближи до огнот, повика: „Благословен нека е Оној кој е во огнот и оние околу него; славен нека е Аллах, Господарот на световите!
9. О Муса, јас сум, навистина, Аллах, Силен и Мудар!
10. И фрли го стапот твой!“ И бидејќи го погледна, тој почна да лази како змија, се сврти со плеките и не се врати повеќе. „О Муса, не плаши се! Пејгамберите од Мене, навистина, не се плашат,
11. освен Оној кој зулум ќе направи, а потоа злото ќе го замени со добро дело: Јас сум, навистина, Простувач и Сомилосен!

12. Стави ја раката твоја во џебот твој и ете - ќе ја извадиш бела, без да биде оштетена. Тоа е едно од деветте знаменија на фараонот и народот негов. Тие се, навистина, народ расипнички!“
13. И бидејќи им дојдоа знаменијата Наши очигледно, рекоа: „Ова е волшебништво јасно!“
14. Ги пренебрегнуваа, а во себе ги признаваа, дувајќи се и сileјќи се. Па, погледни каква беше казната за безредниците!
15. И на Муса и на Сулејман Ние, навистина, им дадовме знаење, и двајцата рекоа: „Благодарение на Аллах кој не одликува над многуте робови верници Свои!“
16. И Давуда го наследи Сулејман, и рече: „О луѓе, поучени сме во јазикот на птиците, и дадено ни е од се по нешто. Ова, навистина, е благодат јасен!“
17. И се собра кај Сулејман восјката негова: составена од џинови, луѓе и птици. Сите поредени.
18. И кога стигнаа до долината на мравките, една мравка рече: „О мравки, влезете во живеалиштата ваши бидејќи ќе ве прегазат Сулејман и војската негова, незнаејќи!“
19. Па се насмевна со зборовите негови, гласно, велејќи: „Господаре мој, пробуди ја желбата моја за да бидам благодарен на благодатот Твој со кој ме благослови, мене и родителите мои, и да работам добри дела со кои ќе бидеш Ти задоволен. И со милоста Твоја воведи ме меѓу робовите Твои добри.„
20. И тој отиде да изврши смотра врз птиците, и рече: „Што е со пупавецот? Не го гледам или е, пак, меѓу изгубените.„
21. Па, не ми ни донесе јасен доказ; ќе го казнам со казна жестока или, пак, сигурно ќе го заколам.“
22. И не остана долго време. Рече: „Го знам она што ти не го знаеш; ти доаѓаш од Сабе со вест сигурна.„
23. Тамо видов една жена која владее со нив и и е дадено од се по нешто, и има престол голем.
24. Ја видов неа и народот нејзин како паѓаат на сеќде на Сонцето, а не на Аллах; и Шејтанот им ги разубавува делата нивни и ете, така, ги одвраќа од патот и - неупатените се!“
25. Не паѓаат ли на сеќде на Аллах кој го вади она што е скриено на небесата и на Земјата, и кој го знае и она што го криете и она што го обелоденувате.„

26. Аллах! Нема друг бог освен Него! Господар на Аршот голем!
27. Сулејман рече: „Ќе видиме дали вистина зборуваш или лажеш.
28. Оди со ова писмо мое; па, фрли го и оддалечи се од нив и погледни што ќе одговорат!“
29. Таа рече: „О големци, фрлено ми е едно писмо благородно, навистина!“
30. Тоа, секако, е од Сулејман: „Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!
31. Не правете се поголеми од мене и дојдете ми послушни!“
32. Таа рече: „О големци, одговорете ми за оваа наредба до мене; не можам да решам се додека не сте присутни!“
33. Рекоа: „И јаки сме и силни сме, но ти наредуваш. Погледни, тогаш, што ќе наредиш!“
34. Рече: „Да, кога владарите ќе влезат во еден град ќе направат метеж, и мокните жители негови ќе ги потчинат. Тие, ете, така прават!
35. Ќе им испратам, секако, еден подарок и ќе видам со што се враќаат испратените.“
36. И бидејќи пратеникот дојде кај Сулејман, овој рече: „Да ме поткупите ли со богатство? Па, она што ми го даде Аллах е подобро од она што вам ви го даде. Но, вие се радувате на подарокот ваш.
37. Врати се кај нив! Па, ќе им дојдеме, тогаш, со војска на која не ќе можат да и се спрват и од Сабе, сигурно, ќе ги истераме потчинети и наведнати.“
38. Сулејман рече: „О големци, кој меѓу вас ќе ми дојде со престолот нејзин пред да ми дојдат потчинети?“
39. Еден ифрит од циновите, рече: „Јас ќе ти го донесам пред да се исправиш од местото твое. Јас сум за тоа, навистина, силен и доверлив!“
40. А оној кај него што беше се стекнал со знаење од Книгата, рече: „Јас ќе ти го донесам пред да трепнеш со окото.“ И бидејќи го виде како е упорен, рече: „Ова е една од добрините на Господарот мој за да ме испроба: ќе бидам ли благодарен или нема да бидам благодарен. А оној кој е благодарен, за себеси е благодарен, а оној кој не е благодарен... па, Господарот твој, навистина, е Богат и Благороден!“

41. И рече: „Изменете го изгледот на престолот нејзин, па ќе видиме дали е упатена или, пак, е од оние кои не упатуваат.“
42. И бидејќи дојде и беше речено: „Ова ли е престолот твој?“ Тaa рече: „Па, изгледа дека е тој. А знаење ни е дадено и пред него; и ние сме Послушни.“
43. Ја оддалечија оние кои тaa ги обожаваше освен Аллах. Таа беше, навистина, меѓу народот невернички
44. И беше речено: „Влезете во дворецот!“ И штом тaa го здогледа веднаш помисли дека е вода длабока, и ја подигна доламата нејзина за да не се намокри. Сулејман рече: „Не, ова е дворец попложен со стакленки!“ Таа рече: „Господаре мој, јас, навистина, за себеси зло си направив; послушна сум, заедно со Сулејман, на Аллах, Господарот на световите!“
45. И Ние секако го испративме до Семуд братот нивни Салих: „Обожавајте го Аллаха!“ - И тие, токму, се поделија во две дружини, еднанадруга спротиставени.
46. Салих рече: „О народе мој, зошто брзате да ви дојде злото пред доброто? Зошто не барате прошка од Аллах? Па, можеби, ќе ви се смилува!“
47. Рекоа: „Тебе и оние со тебе ве гледаме како лоша птица, предзнак.“ Салих рече: „Лошата птица ваша, предзнакот, е кај Аллах. Вие сте народ кој се проба.“
48. Во градот имаше девет луѓе кои правеа безредие на Земјава и не воспоставуваа ред.
49. Рекоа, колнејќи се во Аллах: „Ќе го убиеме ноке, него и семејството негово, сигурно! А потоа на најближниот по сродство ќе му речеме: „Не сме сведоци при убиството на семејството негово; ние, сигурно вистина зборуваме!“
50. И правеа сплетки а и Ние правевме сплетки, но тоа не го усетуваат.
51. Па, погледни каква беше казната заради сплетките нивни; Ние ги уништивме, навистина, сите нив!
52. Ете, тоа се куките нивни опустошени заради зулумот што го направија. Во тоа има, навистина, знамение за луѓето кои знаат!
53. А Ние ги избавивме оние кои веруваа и кои беа богобојазливи.
54. И кога Лут му рече на народот свој: „Ќе запаѓате ли во срамно дело, а тоа сами го гледате?“

55. Зарем вие ќе им приоѓате на мажите страшено а не на жените. Па, вие сте луѓе кои не знаете!“
56. А народот негов само му одговори: „Истерајте го семејството Лутово од градот ваш. Да, тоа се луѓе кои се чистат!“
57. И тогаш Ние ги избавивме Него и семејството негово, освен жена му за која одредивме да биде од останатите.
58. И Ние врз нив спуштивме дожд голем. Е, само колку беше лош тој дожд за опоменатите!
59. Кажи: „Благодарение на Аллах и селам на робовите Негови кои Он ги избра.“ Кој е подобар: Аллах или оние кои Mu ги здружуваат?
60. Аллах, кој ги создаде небесата и Земјата и кој ви спушти вода од небото, па со неа правиме да ’ртат бавчи прекрасни во кои вие не можете да одредите да растат стеблата нивни. Има ли друг бог покрај Аллах? Не, тоа е народ кој претерува.
61. Оној кој ја одреди земјата за утврда и кој, низ пробивите нејзини, определи да течат реки, и кој, за неа, определи планини и, меѓу две мориња, ограда. Има ли друг бог освен Аллах? Но, мнозинството од нив не знаат!
62. Оној кој ќе му се освие на притиснатиот кога овој ќе го повика, кој открива зло и кој ве прави да бидете халифи на земјава? Има ли друг бог освен Аллах? Малкумина се оние кои се секаваат!
63. Оној кој ве упатува низ темнините на копно и по море, и кој ви ги испраќа ветровите како радосница, од милоста Своја... има ли друг бог освен Аллах? Аллах е високо над она што Mu го здружуваат!
64. Оној кој го започнува создавањето и кој го возобновува, и Оној кој ве снабдува и од небо и од земја... има ли друг бог освен Аллах? Кажи: „Донесете ваш доказ ако сте искрени!“
65. Кажи: „Тајната што е на небесата и на Земјата ја знае само Аллах. И не знаат кога ќе бидат оживеани.
66. Но, не! Знаењето нивно за Ахирет е никакво; оние се сомневаат во него; слепи се во однос на него.“
67. И неверниците зборуваат: „Кога ќе станеме земја ќе бидеме ли ние и предците наши оживеани, навистина?“
68. Да, со ова нам ни се заканува како што им се закануваше и на предците наши порано: „Ова се само прикаски одамнешни!“

69. Кажи: „Патувайте по земјата! Па, погледнете каква беше казната за силниците!“
70. И не жалости се заради нив и нека не ти се стеснува во градите заради сплеткарењето нивно!
71. И зборуваат: „Кога ќе се оствари ветувањето ако сте искрени?“
72. Кажи: „Можеби дел од она за што го забрзувате ќе ви дојде по стапалките ваши.“
73. Господарот твој, навистина, е Поседник на добрината за луѓето, но мнозинството од нив не се заблагодаруваат.
74. Господарот твој, секако, го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.
75. И никаква тајна нема ни на небесата ни на Земјата, а да не е внесена во Книгата јасна.
76. Овој Кур'ан, навистина, им кажува на синовите Израилови за она за што тие, токму, станаа деленици.
77. И Кур'анот, секако, е Патоказ и Милост за верниците.
78. Да, Господарот твој пресудува меѓу нив со судот Свој. Он е Силен и Зналец!
79. Па, потпри се врз Аллах! Ти си, навистина, врз вистината јасна!
80. Да, ти не можеш да бидеш сигурен во она што го слушаат умрените а ниту, пак, можеш да ги слушнеш молбите на немите кога ќе се свртат со плеките.
81. Не можеш, исто така, и слепите да ги упатиш од скршнувањата нивни. Ги слушаш само оние кои веруваат во знаменијата Наши, оние, Послушните!
82. И кога говорот ќе се случи над нив Ние ќе ти извадиме од земјата животно кое ќе зборува дека луѓето, навистина, не беа уверени во знаменијата Наши.
83. И Денот во кој Ние ќе збереме од секој народ дружина меѓу оние кои ги сметаа за лажни знаменијата Наши... па, ќе бидат победени.
84. И штом таму ќе дојдат, Аллах ќе рече: „Ги сметавте ли за лажни знаменијата Мои без да ги согледате со знаење? Или: Што работевте?“
85. И заради зулумот нивни ќе се случи врз нив Говорот; не ќе можат ни да прозборат.

86. Не гледаат ли дека Ние, навистина, ја определивме ноќта за да се одморат во неа, а Денот очигледен? Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!
87. И Денот во кој ќе се дувне во Сурлата... Па, ќе се испреплашат и оние на небесата и оние на Земјата, освен оние кои Аллах сака. И сите ќе Му дојдат, понизни!
88. И ги гледаш планините, мислејќи дека се неподвижни. Тие се креваат како што се креваат и облаците. Создавањето е - од Аллах, кој ја усоворшува секоја работа. Он, навистина, е Известен за она што го работите!
89. Оној кој ќе дојде со добро ќе има нешто уште подобро. Онаквите на Денот тој ќе бидат поштедени од стравот.
90. А оние кои ќе дојдат со зло... па, со лицата свои ќе бидат фрлеви во огнот: „Се казнувате за она што го работевте!“
91. Наредено ми е, навистина, да го обожавам Господарот на овој град кој Он го посвети. И се што е - Негово е! Да, наредено ми е да бидам меѓу Послушните,
92. и да го кажувам Кур'анот. Па, оној кој по патот е упатен, е упатен, секако, за себеси, а оној кој во заблуда скршинал... па, кажи: „Еден сум, навистина, од опоменувачите.“
93. И кажи: „Благодарение на Аллах! Он ќе ви ги покаже знаменијата Свои... па, ќе ги препознаете. И Господарот твој не е рамнодушен кон она што го работите!“

Сура 28

Ел-Касас (Кажувања)

*Објавено во Мекка
88 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Та, син, мим!
2. Еве ајети од Книгата јасна.
3. Ти кажуваме вистина од кажувањата за Муса и фараонот, за луѓето кои веруваат.
4. Фараонот, навистина, се воздигнуваше по земјата и жителите нејзини во дружини ги разединуваше, ослабнувајќи ги еднисодруги, колејќи ги синовите нивни и оставајќи ги во живот керките нивни. Тој, навистина, беше меѓу безредниците!
5. И Ние посакуваме да ги даруваме оние кои се угнетени на земјата; ги поставуваме за водачи и ги поставуваме за наследници,
6. и ги зацврстуваме на земјата и правиме фараонот, Хаман и војските нивни да го здогледаат она од што тие, токму, стравуваат.
7. И и вдахнавме на мајката на Муса: „Дој го! Па, кога ќе ти падне страв, фрли го во река, не стравувај и не тагувај! Ние, навистина, ќе ти го вратиме и ќе го одредиме за еден од пејгамберите!“
8. И тогаш семејството на фараонот го зеде за да биде пријател нивни и грижа нивна. Фараонот и Хаман и војската нивна, навистина, беа грешници!
9. И жената на фараонот рече: „Радост за моето око и за твоето око! Не убивај го. Можеби ќе ни биде од корист или, пак, да си го посиниме.“ И ништо, токму, не усетуваа!

10. И срцето на мајката на Муса веднаш стана празно; таа само што тоа не го развидели. И Ние да не го зајакнеме срцето нејзино таа, секако, ќе беше меѓу неверничките.
11. И таа и рече на сестрата негова: „Следи го!“ И ете, така таа го здогледа од далечина. И ништо оние не усетуваа!
12. И од порано Ние му забранивме доилки. Таа, тогаш, рече: „Да ви ги покажам ли домаќините кои ќе се грижат за него, и кои ќе го советуваат?“
13. Па, го вративте кај мајка му за да се зарадува окото нејзино, да не тагува и да знае дека ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, но, ете, мнозинството од нив не знаат!
14. И бидејќи сјакна и стаса, Ние му дадовме и мудрост и знаење. И ете, така ги наградуваме доброчинителите!
15. И влезе во градот во време кога жителите негови не го запазија. Па, наиде на два човека кои се тепаа. Едниот беше од неговата пријателска а другиот од неговата непријателска дружина. И го повика во помош оној од дружината негова против оној од дружината непријателска. И Муса го удри со рака и го усмрти, и рече: „Ова е дело шејтанско. Шејтанот, навистина, е непријател и скришнувач во заблуда отворена!“
16. Муса рече: „Господаре мој, направив зулум, навистина, за себеси... па, прости ми!“ И Он му прости. Он, навистина, е Простувач и Сомилосен!
17. И рече: „Господаре мој, бидејќи ме опсиша со благодати, никогаш нема да бидам зад силниците!“
18. И тој, тогаш, се најде во градот, плашејќи се и очекувајќи нешто; и ете го оној кој вчерадента бараше помош од него, довикувајќи го. Муса му рече: „Ти си, навистина, во заблуда јасна!“
19. И бидејќи посака да го зграби оној што им беше и на двајцата непријател, рече: „О Муса, посакуваш ли да ме убиеш како оној што го уби вчера? Посакуваш, знам, да бидеш силник на земјава а не посакуваш да бидеш меѓу оние кои ред поставуваат.“
20. И пристигна еден човек од проградието, брзајќи и рече: „О Муса, главешините, навистина, се договораат да те убијат. Ти советувам, тогаш, да се иселиши.“
21. И Муса го напушти градот исплашен, очекувајќи да му се случи нешто. Рече: „Господару мој, избави ме од народот зулумкарски!“

22. И бидејќи се упати во пресрет на Медјен, рече: „Господарот мој, можеби, ќе ме упати по патот вистински.“
23. И бидејќи стигна до водата на Медјен, тука најде една дружина на луѓе кои го напојуваа добитокот и виде две девојки на страна кои ги држеа животните свои. И рече: „Каква тешкотија имате вие двете?“ Рекоа: „Нема да го напоиме добитокот додека не одат овчарите. А бабо ни е стар човек.“
24. И тогаш го напои добитокот свој а потоа се скри во сенка и рече: „Господаре мој, јас сум, навистина, сиромав за какво било добро да ми дадеш!“
25. И тогаш едната од нив му се приближи и, срамејќи се, рече: „Те вика бабо за да те награди, бидејќи го напои добитокот наш. И кога дојде кај него и кога му ги кажа кажувањата, рече: „Не плаши се, се спаси од народот зулумкарски!“
26. Едната од нив рече: „О бабо, изнајми го. Најдобро е, навистина, да изнајмиш јак и доверлив!“
27. Тој рече: „Сакам да те венчам со едната од двете ќерки мои. Треба да работиш кај мене осум години, па ако, ги наполниш десет, а тоа од тебе зависи, а не сакаш да те присилам на тоа, ќе видиш дека сум, иншаллах, меѓу добрите.“
28. Муса рече: „Ете, тоа е меѓу мене и меѓу вас. И кој било рок да го исполнам, ништо нема да направам против мене. А за ова што го зборуваме Аллах е Закрилник.“
29. И бидејќи Муса се сложи за рокот, тргна со семејството свое, здогледа оган на едната страна од брдото Тур, и му рече на семејството свое: „Застанете, здогледав оган; можеби ќе ви дојдам од него со вест некаква или со зажарено дрво за да се стоплите.“
30. И бидејќи се приближи до огнот, некој го повика од десната страна на долината, од крајот благословен, од стебло: „О Муса, Јас сум, навистина, Аллах, Господарот на световите!“
31. И фрли го стапот твој. И бидејќи виде како лази како лукава змија, ги сврте плеките и не се врати. - „О Муса, приближи се и не плаши се. Ти си, навистина, меѓу безбедните!“
32. Стави ја раката твоја во џебот твој: и, ете, ќе стане бела, без зло, и собери ги пазувите од страв. Ете, два доказа за фараонот и големите негови. Тие се, навистина, народ расипнички.“

33. Муса рече: „Господаре мој, јас, навистина, убив еден од нив, и се плашам да не ме убијат.
34. И брат ми Харун појасно зборува... па, испрати го со мене да ми помогне, да го потврди она што јас го зборувам: се плашам, секако, да не ме сметаат за лашко.“
35. Аллах рече: „Ќе ја зајакнеме твојата рака со брат ти и на двајцата ќе ви дадеме власт, и не ќе можат да ви се приближат. Вие сте оние што ќе ве следат - со знаменијата Наши - и победници сте.“
36. И бидејќи Муса им дојде со знаменијата Наши, јасни, рекоа: „Ова е само смислено волшебништво. Вакво нешто не сме чуле од предците наши одамнешни!“
37. И Муса рече: „Господарот мој најдобро го знае оној кој ќе дојде со Патоказ од Него, и кои ќе победат во светот. Зулумкарите, навистина, не ќе успеат!“
38. И фараонот рече: О големци, не знам дека имате друг бог освен мене. Запали го огнот за глина, о Хамане, а потоа сосидај за мене една кула за да се вишнам кон богот на Муса, бидејќи мислам дека тој е меѓу лашковците!“
39. Се изнаду фараонот и војската негова по земјата, бесправно! И навистина мислеа дека нема да ни се вратат!
40. И тогаш Ние ги пофакавме фараонот и војската негова и ги фрливме в море. Та, погледни каква беше казната за зулумкарите!
41. И Ние ги одредивме да бидат водачи за повикување кон огнот. А на Денот суден не ќе им се помогне.
42. И проклетството Наше ги следеше на овој свет, а на Денот суден ќе бидат меѓу посрамените.
43. И на Муса, секако, Ние Книга му дадовме по уништувањето на поколенијата одамнешни - светлина за луѓето, и Патоказ и Милост за да се сеќаваат.
44. И не беше на западната страна кога на Муса Ние му спуштивме наредба, а не беше ни меѓу сведоците.
45. Но, поколенија многу Ние подигнавме и животот им го продолживме. И ти повеќе не беше присутен меѓу жителите на Медјен да им ги кажуваш ајетите Наши: ајети се она што го испраќаме.
46. И не беше покрај Тур кога Ние го повикавме. Но, еве, милост од Господарот твој за да го опомениш народот на кој не му беше дојден опоменувач пред тебе за да се сеќаваат.

47. И да не речат - штом ќе ги снајде казната за она за што го направија рацете нивни - „Господаре наш, зошто не ни испрати пејгамбери? Па, ќе ги следевме ајетите твои и ќе бевме меѓу верниците!“
48. И бидејќи им дојде вистината од Нас, рекоа: „Зошто не му е дадено нешто слично на она што му е дадено на Муса? Оние не го порекнуваа она што му е дадено на Муса од порано.“ Рекоа: „Две волшебништва кои едносодруго се поддржуваат.“ Зборуваат: „Ние не веруваме во сето тоа!“
49. Кажи: „Донесете, тогаш, од страна на Аллах Книга која подобро ќе упатува од Теврат и Кур’ан. Би ја следел само ако сте искрени.“
50. Па, ако не ти се освијат, тогаш, знај дека, навистина, оние ги следат страстите свои. А кој повеќе скршинал во заблуда од оној кој ја следи страста своја, кој е без Патоказ од Аллах? А Аллах, навистина, не го упатува народот зулумкарски!
51. И Ние, навистина, им испраќавме говор постапно за да се сеќаваат.
52. Оние на кои им е дадена Книгата пред Кур’анот, токму, веруваат во него.
53. И кога им се кажува, зборуваат: „Верувавме во него. Тоа, секако, е вистина од Господарот ваш. Ние и пред него бевме Послушни.“
54. Ќе ја добијат двојната награда своја: беа трпеливи, за злото возвраќаа со добро и делеа од ’рскот што Ние им го дадовме.
55. А кога, пак, ќе слушнат бесмислица, рамнодушни се кон неа, и велат: „Нам делата наши а вам делата ваши. Селамун алејкум! Не ни требаат незнајковците!“
56. Ти, навистина, не го упатуваш оној кого сакаш, туку Аллах упатува кого сака. Он најдобро ги знае упатените!
57. И зборуваат: „Ако го следиме со тебе Патоказот ќе бидеме истерани од земјава наша.“ - Нели ги населивме во земјата света, безбедна, од која никнат плодови од се, како ’рск Наш? Но, мнозинството од нив не знаат!
58. И колку градови Ние уништивме со растурен начин на живеење! Па, ете ги живеалиштата нивни во кои, по нив, живеат само малкумина. Ние, токму, ги наследивме!
59. Господарот твој не ги уништува градовите додека на народите нивни не им испрати пејгамбер којшто ќе им ги кажува ајетите Наши. И Ние не ги уништивме градовите а жителите нивни да не беа зулумкари!

60. И се што ви е дадено е само уживање во животот на овој свет, и украс е негов. А она што е кај Аллах е - подобро и потрајно. Нема ли да се вразумите?
61. Оној кому ветивме ветување убаво еднаков ли е на оној кому му дадовме да ужива во животот на овој свет? А овој на Денот суден ќе биде меѓу предводниците во Цехеннемот.
62. На Денот во кој Он ќе ги повика, па ќе рече: „Кој ви се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?“
63. Оние врз кои ќе се овистини зборот ќе речат: „Господаре наш, еве ги оние кои ги скршнавме: ги скршнавме токму онака како што не скршнаа. Од нив се откажуваме пред Тебе. Не не обожаваа!“
64. Ќе им се рече: „Повикајте ги божествата ваши.“ Ќе ги повикаат, но нема да им се освијат. И ќе ја здогледаат казната. Е, да беа меѓу упатените!
65. А на Денот во кој ќе ги повика, ќе рече: „Што им одговоривте на пејгamberите?“
66. На Денот тој, вестите за нив не ќе се слушаат; ниту ќе поставуваат прашања еднинадруги.
67. Па, оној кој се кае, кој верува, кој работи добро... можеби ќе биде меѓу спасените.
68. И Господарот твој создава што сака и избира што сака. Оние немаат избор. Славен е Аллах и Возвишен, над она што Му го здружуваат.
69. Господарот твој го знае и она што го кријат градите нивни и она што го обелоденуваат.
70. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него. Благодарноста е - само Негова! И на овој свет и на Ахирет. Пресудата, исто така, е - само Негова. И Нему ќе Му се вратите!
71. Кажи: „Кажете ми - ако Аллах реши ноќта да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви даде светлина. Не слушате ли?“
72. Кажи: „Не гледате ли дека - ако Аллах реши денот да потрае до Денот суден - кој друг бог освен Аллах ќе ви овозможи да се одморите во ноќта? Не гледате ли?“
73. И од милоста Своја! Он ви ги определи и денот и ноќта за да се смирете во нив, и за да ја посакувате добрината Негова, и за да бидете благодарни.

74. И Денот во кој Он ќе ги повика... Потоа ќе им рече: „Каде се здружениците Мои кои вие ги замислувавте?“
75. И од секој народ Ние ќе извадиме по еден сведок, па ќе им речеме: „Донесете ги доказите ваши!“ Ќе узнаат дека вистината е - Аллахова, и далеку од нив ќе се оддалечат оние што ги измислуваа.
76. Карун, навистина, беше од народот на Муса, а потоа, веднаш, им направи насиљство. И Ние му дадовме ризници на богатство чии клучеви не може да ги подигне ни цврста дружина на луѓе. И кога му рече народот негов: „Не дуј се. Аллах, навистина, не ги љуби оние кои се дујат!“
77. И посакувај го она што Аллах ќе ти го даде во Куќата ахиретска. Но, не заборавај го и уделот твој и на овој свет. И биди добар како што Аллах е добар кон тебе. И не посакувај безредие на земјава! Аллах, навистина, не ги љуби безредниците!
78. Карун рече: „Да, дадениот ми имот го стекнав со мое знаење.“ - Не знаеше ли дека Аллах, навистина, уништи пред него поколенија многу, кои беа појаки од него, и кои збираа и повеќе. А силниците не ќе бидат ни прашувани за гревовите свои.
79. И излезе тој меѓу народот свој, со сиот украс свој. Оние, кои го посакуваа животот на овој свет, рекоа: „Е, кога би имале нешто слично на она што му е дадено на Карун! Он, навистина, има среќа голема!“
80. Оние со даденото им знаење, зборуваа: „Тешко вам! Наградата Аллахова е подобра, секако, за оној кој верува и кој работи добро.“ - Ќе ја постигнат само трпеливите!
81. И Ние, тогаш, ги згмечивме него и куќата негова в земја. Никаква дружина, освен Аллах, не можеше да му помогне, и немаше никој кој ќе го поддржи.
82. А оние кои посакуваа вчерадента да бидат на местото негово, зборуваа: „Извесно е дека Аллах дава ’рск кому сака од робовите Свои. Он, исто така, определува. Да не одликуваше Аллах со тоа ќе бевме и ние згмечени во земјата.“ И сигурно е дека неверниците не ќе успеат.
83. Куќата ахиретска Ние ја определивме за оние кои не сакаат да се дујат и безредие да прават на земјава. Ете, тоа е награда за богобојазливите.

84. Кој ќе дојде со добро ќе има уште подобро од тоа, а кој ќе дојде со зло... па, не ќе бидат наградени оние кои работеа злодела. Ќе им припадне само она што го работеа.
85. Оној што ти го пропишува Кур'анот, навистина, ќе те врати во местото на враќање. Кажи: „Господарот мој најдобро го знае оној кој оди по Патоказот и оној кој оди по беспакето очигледно!“
86. Ти воопшто не се надеваше дека Аллах ќе ти објави Книга како милост од Господарот твој. И никако немој да бидеш заднина на неверниците!
87. По објавената ти Книга сигурно е дека нема да те одвратат од ајетите Аллахови. Повикувај го Господарот твој! И никако немој да бидеш меѓу многубошците!
88. И не повикувај се на друг бог освен на Аллах! Нема друг бог освен Него! И се ќе пропадне, освен Него. Пресудата е - Негова и Нему ќе My се вратите.

Сура 29

Ел-Анкебут (Пајажина)

*Објавено во Мекка
69 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Мислат ли луѓето дека ќе бидат оставени да речат „Веруваме“, а да не се стават во искушение.
3. Ние веќе и оние пред нив ги ставивме во искушение. Аллах сигурно добро ги познава оние кои вистина зборуваат и оние кои лажат,
4. или мислеа ли оние кои работеа злодела дека ќе Ни се оддалечат? Е, само колку е лошо она што го просудуваат!
5. Оној кој се надева на средбата со Аллах... та, часот на Аллах ќе дојде. Он е Слушач и Зналец!
6. А оној кој се бори... та, се бори за себеси. Аллах, навистина, е Независен од световите!
7. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние сигурно ќе им ги отстраниме злоделата нивни и ќе ги наградиме со најдобра награда за она што го работеа.
8. И Ние го задолживме човекот да се однесува убаво кон родителите свои. А ако се трудат да Ми припишуваат здруженик, а немаш никакво знаење за тоа, тогаш, немој да ги слушаш. Кон Мене води враќањето ваше па јас ќе ве известам за она што го работевте.
9. А оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги воведеме меѓу добрите.
10. Меѓу луѓето има и такви кои зборуваат: - „Веруваме во Аллах“ - а кога ќе им се случи незгода по патот на Аллах, мислат дека

сплетката на луѓето е како казната на Аллах. А ако им дојде помош од Господарот твој, сигурно ќе речат: „Ние, навистина, бевме со вас!“ - Нели е Аллах Оној кој добро го знае она што е во градите на луѓето?

11. И Аллах, секако, ги знае оние кои веруваат, а секако ги знае и лицемерните!
12. Оние кои не веруваат им зборуваат на оние кои веруваат: „Следете го патот наш, зашто ќе ги понесеме, навистина, гревовите ваши!“ - Оние не можат да понесат ниеден грев свој; лашковци се, навистина!
13. Ќе го понесат сигурно бремето свое, а и бремето со другите бремиња свои. А на Денот суден ќе одговараат за она што го сплеткареа.
14. И Нух веќе Ние го испративме до народот негов, и тој остана меѓу нив илјада, помалку педесет години. Па ги погоди потопот, зашто беа зулумкари.
15. Па, Ние ги избавивме Нуха и луѓето на бродот, и ги определивме како знамение за световите.
16. И Ибрахим, исто така, кога му рече на народот свој: „Обожавајте го Аллаха и плашете се од него. Ете, тоа ви е подобро ако знаете.
17. Вие ги обожававте киповите а не Аллаха, навистина! И лага со-здавате. Оние кои, секако, обожаваат друг бог, освен Аллах, не поседуваат 'рск за вас. Та, од Аллах посакувајте 'рск; обожавајте Го и бидете Му благодарни. Нему ќе Му се вратите!“
18. А ако го сметате за лашко... та, и народот пред вас ги сметаше за лашковци. Пејгамберот е должен само да извести јасно!
19. Не гледаат ли како Аллах го почнува создавањето, и како го воз-бновува? Ете, тоа за Аллах е лесно, навистина!
20. Кажи: „Патувајте по земјата па погледнете како започна созда-вањето. Потоа Аллах тоа ќе го создаде на Денот суден.“ Аллах, навистина, е Кадар за се!
21. Он казнува кого сака и Он се смишува кому сака; и Нему ќе Му се вратите!
22. Не ќе можете да ја избегнете казната ни на Земјата ни на небото. Вие, освен Аллах, немате ни заштитник ни поддржник!
23. Оние кои не веруваат во знаменијата Аллахови и во средбата со Него... онаквите не тагуваат за милоста Моја; за нив има казна болна!

24. Одговорот на народот на Ибрахим беше: „Убијте го или фрлете го во оган!“ Па, Аллах го избави од огнот. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.
25. И Ибрахим рече: „Да, вие прифативте други божества, освен Аллах, заради наклоноста едникондруги во животот на овој свет. Потоа, на Денот суден, не ќе признаваат еднисодруги, ќе се проколнуваат еднисодруги - а огнот е престојувалиштето ваше. Не ќе имате никакви поддржници!“
26. И Лут нему му поверила, и рече: „Јас сум, навистина, патник кон Господарот мој. Он, секако, е Силен и Мудар!“
27. И Ние му го подаријме Исхака и Јакуба, а на потомството негово и пратеништво и Книга му дадовме. И му ја дадовме наградата на овој свет, а на Ахирет тој ќе биде, навистина, меѓу добрите!
28. И кога Лут му рече на народот свој: „Вие, навистина, правите срамно дело во кое никој пред вас меѓу луѓето не претходеше.“
29. На мажите ли ќе им пристапувате, и патиштата ли ќе ги пресечувате, и на состаноците ваши ли срамно дело ќе правите?“ Одговорот нивни беше само следното тврдење: „Дај ни ја казната Аллахова ако си меѓу искрените!“
30. Лут рече: „Господаре мој, помогни ни против народот безреднички!“
31. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Ибрахим со радосница, рекоа: „Да, ние ќе ги уништиме жителите на овој град. Жителите негови, секако, се зулумкарите!“
32. Ибрахим рече: „Да, во него живее Лут.“ Рекоа: „Ние најдобро знаеме кој живее во него. Ќе го спасиме него и семејството негово, но не и жената негова, зашто таа беше меѓу казнетите.“
33. И бидејќи гласниците Наши му дојдоа на Лут, почвствува неудобност; градите му се стеснаа. - Рекоа: „Не плаши се и не тагувај! Тебе и семејството твоје, навистина, ќе ве спасиме, но не и жената твоја која, всушност, е меѓу казнетите!“
34. Да, на жителите од овој град ќе им спуштиме казна од небо заради пакоста што ја правеа.
35. Ние знамение јасно оставивме од него за луѓето кои сфаќаат.
36. И до Медјен дојде братот нивни Шуајб, па рече: „О народе мој, обожавајте Го Аллаха, надевајте се во Денот ахиретски и не сејте по земјата безредие!“

37. Па, го сметаа за лашко и, ете, ги погоди земјотрес: останаа во домовите нивни, скаменети!
38. И Ад и Семуд, исто така! Да, ви беше јасно она што се случи со становите нивни. И Шејтанот им ги разубави делата нивни и ги одврати од патот, а тоа јасно го гледаа.
39. И Карун, и фараонот и Хаман, исто така! Им дојде Муса со јасноции, и се дуеја по земјата, и казната не ја избегнаа.
40. Да, Ние ги казнивме заради гревовите негови. На некои од нив Ние им испративме страшен глас, на некои од нив им испративме глас силен, а некои од нив, пак, ги згмечивме во земјата, а некои, пак, ги потопивме. Но, Аллах никаков зулум не им направи, оние самите зулум си направија!
41. Оние кои прифатија други заштитници, освен Аллах, се слични на пајажина која си го плете домот. А најслабиот дом, навистина, е домот на пајажината. Е, само кога би знаеле!
42. Да, Аллах ги знае оние кои, освен Аллах, се повикуваат. Он е Силен и Мудар!
43. И овие примери Ние ти ги изнесуваме за луѓето. И само зналците нив ги сфаќаат.
44. И небесата и земјата Аллах ги создаде со вистина. Ете, во тоа, навистина, има знамение за верниците!
45. И кажувaj го од Книгата она што ти се вдахнува, и намаз извршувај. Намазот, навистина, те одвраќа од пакоста и од срамното дело. Споменувањето на Аллах, секако, е најголема работа. Аллах го знае она што го правите!
46. И не расправајте со Следбениците на Книгата, освен на најдобар начин, а не и со оние меѓу нив кои зулум направија. И кажете: „Веруваме и во она што ни се објавува и во она што ви се објавува. И нашиот и вашиот Бог е еден Бог; ние сме само Нему Послушни.“
47. Ете, така Ние ти ја објавивме Книгата. Па, оние на кои Книга им дадовме веруваат во неа. И меѓу нив, исто така, има кои веруваат во неа. А за ајетите Наши расправаат само неверниците.
48. Ти пред неа не кажуваше ниту една Книга, а не ја пишуваше ни со твојата десна рака... во овој случај ќе се посомневаа оние кои невистина зборуваа.
49. Книгата ја сочинуваат ајетите јасни во градите на оние со даденото им знаење. И за ајетите Наши расправаат само неверниците.

50. И зборуваат: „Зошто не му се објавуваат знаменија од Господарот негов?“ Кажи: „Знаменијата се, навистина, кај Аллах. Јас сум само опоменувач јасен!“
51. Не се задоволуваат ли со тоа што Ние, секако, ти објавивме Книга која им се кажува? Ете, во тоа, навистина, има милост и опомена за луѓето кои веруваат!
52. Кажи: „Аллах е доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата. Оние кои во неисправното веруваат и кои не веруваат во Аллах, токму, се поразените.
53. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А да нема рок определен, казната, секако, ќе им дојдеше. Несреќата ќе им дојде, навистина, ненадејно, без и да усетат.
54. И оние посакуваат од тебе што побрзо да им дојде казната. А Ценхенемот, секако, ќе ги опфати неверниците:
55. на Денот кога ќе ги обземе казната и над нив и под нив, и кога ќе им се рече: „Изкусете го она што го работевте!“
56. О робови мои, вие кои верувате, Земјата Моја е широка - та, само Мене обожавајте Ме!
57. Секој човек ќе ја проба смртта. Потоа Нам ќе ни се вратите.
58. А на оние кои веруваат и кои работат добри дела Ние ќе ги известиме дека во Ценнетот има одаи под кои реки течат, и во нив за навек ќе останат. Е, само колку е убава наградата за трудолубивите:
59. оние кои беа трпеливи и кои се потпираа врз Господарот свој.
60. И колку животни има кои не си го стекнуваат 'рскот нивни. Нив и вас Аллах ве храни. Он е Слушач и Зналец!
61. А кога, пак, би ги прашал: Кој ги создаде небесата и Земјата, и кој ги потчини Сонцето и Месечината, сигурно ќе речат: „Аллах!“ Па, тогаш каде кинисуваат?!
62. Аллах дава 'рск кому сака од робовите Свои, и Он му одредува мера. Аллах, навистина, знае се!
63. А кога, пак, би ги прашал: „Кој спушта вода од небесата, со која ја оживува земјата по мртвилото нејзино?“ Сигурно ќе речат: „Аллах!“ Кажи: „Благодарение на Аллах!“ Но, мнозинството од нив не сфаќаат.
64. Животот на овој свет е само игра и забава; животот во Куќата ахиретска, секако, е вистинскиот. Е, кога би знаеле!

65. Кога ќе се качат во чамецот го повикуваат Аллаха, чисто, исповедувајќи ја верата, и бидејќи ќе ги избави на копно, ете, здруженик Му припишуваат,
66. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме, и за да уживаат; па, ќе узнаат!
67. Не гледаат ли дека Ние харемот го направивме безбеден? Околу него луѓето единисодруги се крадат. Па, во невистината ли веруваат, а благодатот Аллахов не го признаваат?
68. И кој е поголем зулумкар од оној кој измислува лага врз Аллах, или кој ја смета лажна Вистината а веќе таа им дојде? Нели во Цехенинемот е престојувалиштето за неверниците?
69. А оние кои се борат за Нас ќе ги упатиме по патиштата Наши. Аллах, навистина, е со доброчинителите!

Сура 30

Ер-Руум (Византијци)

*Објавено во Мекка
60 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Византијците се победени,
3. во земјата соседна: по поразот нивни ќе победат
4. за неколку години. Наредбата е - Аллахова и пред и по. На Денот тој ќе и се радуваат верниците
5. на помошта Аллахова. Он помага кому сака. Он е Силен и Сомилосен!
6. Ветувањето е - Аллахово. А Аллах не го изневерува ветувањето Свое. Но, мнозинството на луѓето не знаат!
7. Ја знаат само надворешноста на животот на овој свет, а за Ахирет се рамнодушни!
8. Зошто не размислуваат за самите себеси? Она што Аллах го создаде и на небесата и на Земјата, и она меѓу нив, го создаде само со вистина и до рок определен. Мнозинството на луѓето, навистина, не веруваат во средбата со Господарот свој!
9. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Беа појаки од нив: ја ораа земјата и градеа врз неа повеќе од она што го градеа. И им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии. Аллах, секако, не им нанесе зулум, туку самите себеси зулум си направија!
10. Потоа настапи казна за оние кои лошотии нанесуваа, кои ги сметаа за лажни ајетите Аллахови и кои ги исмеваа.

11. Аллах го започнува создавањето а потоа го возобновува. А потоа кадј Него се враќате!
12. И на Денот кога ќе настапи Часот силницте ќе изгубат надеж.
13. И не ќе имаат меѓу здружениците свои посредници. Неверници се, токму, заради здружениците нивни!
14. И на Денот кога ќе настапи Часот... тогаш ќе се разделат едниод-други.
15. А што се однесува до оние кои веруваа и кои работеа добри дела... па, тие во Бавча ќе се радуваат!
16. А што се однесува до оние кои не веруваат... ги сметаа за лажни ајетите Наши и средбата на Ахирет... па, тие во казната ќе се сместат.
17. Па, славен нека биде Аллах и при легнувањето ваше, ноќе и при станувањето ваше, дење.
18. Благодарноста Нему му припаѓа и на небесата и на Земјата, и при квачерина и напладне.
19. Од мртвото Он вади живо, а од животот Он вади мртво, и Он ја оживува земјата по мртвилото нејзино. И ете, вака ќе бидете изведени!
20. А меѓу знаменијата Негови е и тоа што Он ве создаде од земја, а потоа, ете, станавте луѓе растурени насекаде.
21. А од знаменијата Негови е и тоа што од вас Он создаде жени за да најдете смирна во нив. И меѓу вас определи и љубов и милост. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!
22. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и различието на јазиците ваши и на боите ваши. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за учените.
23. А од знаменијата Негови е и спиењето ноќе и дење, и стремежот ваш кон добрината Негова. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои слушаат.
24. А од знаменијата Негови е и тоа што Он ви ја покажува молњата за да се уплашите и да се надевате, и Он од небесата ви спушта вода, па со неа ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои сфаќаат.
25. А од знаменијата Негови е и тоа што Он ги одржува и небесата и Земјата со наредбата Своја. А потоа штом ќе ве повика од земјата со еден повик, ете, ќе се појавите!

26. И она на небесата и она на Земјата е - Негово; и се Нему му е потчинето!
27. И Он е Оној кој го започнува создавањето а потоа го возобновува. Ова е најлесно за Него. Највисокиот пример и на небесата и на Земјата е - Неговиот. Он е Силен и Мудар!
28. Од вас самите, за вас, Он ви дава пример. Имате ли меѓу оние кои се во сопственост ваша здруженици, во 'рскот што Ние ви го дадовме? Па, еднакви ли сте во тоа, и се плашите ли од нив како што се плашите едниодруги? И ете, така Ние потенко ви ги објаснуваме ајетите за луѓето кои сфаќаат.
29. Но, не! Оние кои направија зулум ги следеа желбите свои без знање. Па, кој ќе го упати оној кого Аллах во заблуда го скршинал? И оние немаат поддржници!
30. Па, исправи го лицето свое кон чистата вера, кон Аллаховата природа со која ја создаде природата на луѓето. И нема измена во создавањето Аллахово. Ете, таа вера е вистинската вера, но мнозинството на луѓето не знаат,
31. приклонувајќи се кон Него. Плашете се од Него и намаз извршувајте, и немојте да бидете меѓу многубошците,
32. меѓу оние кои ја поделија верата своја и кои станаа деленици. И секоја странка е радосна со она што го поседува.
33. И кога на луѓето ќе им се случи штета некаква, го повикуваат Господарот свој, приклонувајќи Mu се. А потоа кога ќе им даде да ја вкусат милоста Негова... ете, една дружина меѓу нив... Mu припишуваат здруженик на Господарот свој,
34. за да бидат незаблагодарни за она што Ние им го дадовме. Но, уживавјте, па ќе узнаете!
35. Или: Им испративме ли доказ кој им зборуваше за она за што оние здруженик Mu припишуваат?
36. И кога Ние ќе испратиме луѓето да ја вкусат милоста се радуваат на неа, а ако им се случи зло некакво, заради она што го направија рацете нивни, ете ги како очајуваат.
37. Не гледаат ли дека Аллах дава 'рск кому сака и дека Он одредува со мера. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат.
38. Па, дај му го правото негово и на близниот, и на сиромавиот, и на патникот... Тоа е подобро за оние кои го посакуваат лицето Аллахово. Онаквите се, токму, спасени!

39. Она што го давате заради лихва, за да се лихвари по имотот на луѓето... та, кај Аллах, не се зголемува. А она што го давате како зекат, посакувајќи го лицето Аллахово... та, тоа, ете, за нив ќе се удвои.
40. Аллах е Оној кој ве создава, а потоа 'рск ви дава, а потоа, пак, ќе ве усмрти и, конечно, ќе ве оживи. Дали меѓу здружениците ваши, меѓу вас, има некој кој ќе направи такво нешто? Славен нека биде Он и Возвишена над она што Му го здружуваат!
41. Се појави безредие и на копно и на море, токму, заради она што го спечалија раџете на луѓето за да го вкусат некој од оние кои тоа го работеа, можеби да се поправат.
42. Кажи: „Патувајте по земјата и гледајте каква беше казната за оние од порано. Мнозинството од нив беа, секако, многубошци!“
43. Па, сврти го лицето твое кон верата вистинска пред да настапи Денот, кој не ќе може никој од Аллах да го отфрли. На Денот тој ќе се разединат:
44. оној кој не верувал... па, неверството негово ќе биде против него, а оној кој работел добро... па, тоа, таквите, за себеси си го подготвија,
45. за да ги награди Он оние кои веруваа и кои работеа добри дела заради задоволството Негово. Он, навистина, не ги љуби неверниците!
46. А од знаменијата Негови е и тоа што Он го испраќа ветрот како радосница за да искусите нешто од милоста Негова, и за да плови бродот со наредбата Негова, за да тежнеете кон добрината Негова и за да се заблагодарувате.
47. И пред тебе, секако, Ние испраќавме пејгамбери до народите нивни. Па, им доаѓаа со јаснотии. Потоа Ние ги казнивме оние кои се силене во зло, а верниците, пак, ни беше обврска да ги потпомогнеме.
48. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите кои, ете, ги гонат облаците по небото па, со посак Негов, ги растегнуваат и на парчиња ги дробат. Па, така гледаш како дождот излегува од нив кој, кога ќе падне кому Он сака од робовите Негови, тие му се радуваат,
49. и покрај тоа што, навистина, беа очајни пред да падне врз нив.
50. Погледни ги, тогаш, трагите на милоста Аллахова: како ја оживува земјата по мртвилото нејзино. Он, навистина, ќе ги оживи мртвите. Он е Кадар за се!

51. А кога Ние би им испратиле ветар кој се ќе пожолти и потоа тие, секако, зулум ќе прават и нема да веруваат.
52. Ти, навистина, не можеш да ги натераш да те слушнат мртвите, ниту, пак, можеш да го натераш глувиот да го слушне повикот кога е свртен од тебе,
53. а ниту, пак, можеш да ги упатиш слепите од нивното скршнување во заблуда; можеш да ги слушнеш само оние кои веруваат во знанијата Наши - овие се Послушните!
54. Аллах е Оној кој ве создаде слаби, а по слабоста моќ ви дава, а по моќта, пак, слабост ви дава и, секако, старост. И Он го создава она што го сака. Он е Зналец и Кадар!
55. А на Денот кога ќе се случи Часот, силниците ќе се колнат дека само еден час останале. Ете, така оние и порано кинисуваа.
56. А оние со даденото им знаење и иман ќе речат: „Вие останавте, секако, како што е тоа означено во Книгата Аллахова, до Денот на оживувањето. А ова е Денот на оживувањето, но вие, ете, тоа не го знаевте.“
57. Па, на Денот тој оправдувањата на оние кои зулум направија не ќе им користат и од нив не ќе се бара ни да се оправдуваат.
58. Во овој Кур'ан Ние, веќе, им изнесовме пример од се по нешто. И кога би им дошол со знамение некакво оние кои не веруваат сигурно ќе речат: „Вие само невистини изнесувате!“
59. Ете, така Аллах ги запечатува срцата на оние кои не знаат.
60. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. И никако нека не те вознемираат оние кои не се уверени!

Сура 31

Лукман (Лукман)

Објавено во Мекка

34 Аjetи

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Еве ајети од Книгата мудра:
3. Патоказ и Милост за доброчинителите -
4. кои намаз клањаат и кои зекат даваат, и кои се уверени во Ахирет;
5. онаквите се по Патот на Господарот свој и оние се, токму, спасените!
6. Меѓу луѓето има и такви кои купуваат празен говор за забава за да се скршнуваат во заблуда, незнаејќи, од Аллаховиот пат, и кои го прифаќаат за да се исмеваат. За нив има казна срамна.
7. И кога му се кажуваат ајетите Нashi ја врти главата надуено, како да не ги слуша, како во ушите негови да има тежина. Па, зарадувай го со казната болна!
8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат има, навистина, благословени бавчи џеннетски,
9. во нив за навек ќе останат. Ветувањето Аллахово е - вистина. Он е и Силен и Мудар!
10. Гледате како Он ги создаде небесата без столбови, а по земјата брдата ги расфрла за да не се тресете, и по неа, исто така, растури животни секакви... И од небесата Ние вода ви спуштаме и од земјата овозможивме да никнат од се парови благородни.
11. Ова е создавањето Аллахово. Па, тогаш, покажете ми го она што го создадоа оние, освен Него. Но, зулумкарите сигурно се скршнати во заблуда јасна.

12. И на Лукман, секако, Ние му дадовме мудрост: „Биди благодарен на Аллах!“ А оној кој е благодарен та, за себеси е благодарен, а оној кој не верува, та, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!
13. И кога Лукман му рече на син му, советувајќи го: „О синко, не здружувај Му на Аллах здруженик. Здружувањето здруженик, навистина, е зулум голем!“
14. И на човекот Ние му одредивме да се однесува добро кон родителите свои. Мајката го носеше, слабејќи од ден во ден, и го доеше две години: „Биди благодарен, и Мене и на родителите твои. Свртилиштето е - кон Мене!“
15. А ако родителите се трудат да те наговорат да Ми припишуваш здруженик за што, всушност, не знаеш ништо, немој да им бидеш послужен, но примерно однесувај се кон нив на овој свет. И следи го патот на оној кој Мене ми е послужен. Потоа враќањето ваше до Мене води, па ќе ве известам за она што го работевте.“
16. „О синко мој, било да е направено нешто колку голушка, па и да е во пустина, на небесата или на Земјата, Аллах ќе го покаже. Аллах, навистина, е Чувствителен и Известен!
17. О синко мој, клањај намаз, наредувај добро и забранувај зло. И биди трпелив во она што ќе ти се случи. Ете, тоа, навистина, е меѓу решителните работи.
18. И не врти го лицето од луѓето, и не оди по земјата горделиво: Аллах, навистина, не го љуби ни горделивиот ни надуениот.
19. И биди умерен во одот твој а намали го и гласот твој. Од гласовите најлошиот, навистина, е гласот магарешки!
20. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата? И Он ве опсипа со благодатите Свои: и видливи и невидливи. А меѓу луѓето има и такви кои расправаат за Аллах и без знаење и без Патоказ и без Книга светла.
21. И кога им беше речено: „Следете го она што Аллах го објави!“ Рекоа: „Не, ќе го следиме она што го најдовме кај предците наши.“ И тогаш ли кога Шејтанот ги повикува кон казната цехен немска?
22. А оној кој ќе го предаде лицето свое на Аллах а доброчинител е... тој веќе се фатил за најцврстото јаже. Аллахова е конечницата на работите!

23. А оној кој не верува... па, нека не те загрижува неверувањето него-во. И кон Нас е враќањето нивно и Ние, секако, ќе ги известиме за она што го работеа. Аллах, навистина, го знае она што е во градите.
24. Ние ќе им дадеме да уживаат едно кратко време, а потоа ќе ги турнеме во тешка казна.
25. А ако, пак, ги прашаш: „Кој ги создаде небесата и Земјата?“ Сигурно ќе речат: „Аллах!“ Но, ете мнозинството од нив не знаат!
26. Она што е на небесата и на Земјата е - Аллахово. Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!
27. А кога сите стебла на земјата би биле перциња а морето мастило, на кое ќе му се придржат уште седум мориња, не би се исушиле зборовите Аллахови. Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
28. Создавањето ваше и оживувањето ваше е само како создавањето еден човек. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
29. Не гледаш ли дека Аллах, секако, го вовлекува денот во ноќта, а ја вовлекува ноќта во денот и ги потчини и Сонцето и Месечината? И се тече до рок определен. А Аллах е Известен за она што го работите!
30. Ете, тоа, токму, заради она што Аллах е вистина. Аллах, навистина, е Вишен и Голем!
31. Не гледаш ли дека чамецот плови по морето, секако, со благослов на Аллах за да ви покаже од знаменијата Свои? Во тоа, ете, има, навистина, знаменија за секој трпелив и благодарен.
32. И кога бранот, голем како облак, ќе ги покрие, го молат Аллаха, искрено, исказувајќи ја верата кон Него. И бидејќи ќе ги спаси, дозведувајќи ги до копното, само некои од нив покажуваат умереност. Знаменијата Наши не ги признава само силникот и неверникот!
33. О луѓе, плашете се од Господарот ваш и плашете се од Денот во кој ни родителот на своето дете не ќе му помогне, а ниту, пак, детето во нешто ќе му помогне на својот родител. Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Животот на овој свет, тогаш, никако нека не ве понесе и Шејтанот, исто така, нека не ве оддалечи од Аллах!
34. Знаењто за Часот, секако, е само кај Аллах. И Он спушта дожд и Он го знае она што е во утробите. Човекот не знае утре што ќе заработи; човекот не знае и во која земја ќе умре. Аллах, навистина, е Знaleц и Известен!

Сура 32

Ес-Сеџде (Сеџде)

*Објавено во Мекка
30 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Елиф, лам, мим!
2. Објавувањето на Книгата, во која нема сомнение, е од Господарот на световите.
3. Или зборуваат: „Тој го измислува.“ Но, не! Тоа е вистина од Господарот твој за да го опомениш народот кому не му е дадена опомена, пред тебе, за да се упатат.
4. Аллах е Оној кој ги создаде и Земјата и небесата и она што е меѓу нив за шест дена, а потоа се утврди на Аршот. Вие, освен Него, немате ни поддржник ни посредник. Па, нема ли да се присетите?
5. И Он управува со се она што е меѓу небесата и Земјата, а потоа, во Денот определен, кон Него ќе се извиши: на Денот кој трае илјада години, според она како што вие броите!
6. Ете, Он е Зналец на јавното и тајното, Силен и Сомилосен!
7. Кој ја создаде секоја ствар во најдобар облик, и Кој, создавањето на човекот, го започна од глина.
8. А потоа, породот негов, го создава од избрана капка вода.
9. А потоа Он го обликува и му вдыхнува од духот Свој, И ви дава и слух, и вид и срца. Малкумина заблагодарувате.
10. И зборуваат: „Кога ќе исчезнеме на земјата па повторно ли ќе бидеме создадени?“ Но, оние во средбата со Господарот нивни не веруваат.
11. Кажи: „Мелекот на смртта, кој ви е за тоа одреден, ќе ве усмрти, а потоа кон Господарот ваш ќе се вратите.“

12. Е, кога би ги видел силниците наведнати со главите нивни пред Господарот свој: „Господаре наш, и видовме и слушнавме, врати не повторно назад; ќе работиме добро. Ние сме, секако, уверени!
13. Е, кога би сакале на секоја душа би и го дале упатството нејзино, но зборот вистински е - Мој. Џехеннемот, секако, ќе го исполнам и со цинови и со луѓе, заедно!
14. Па, вкусете го Џехеннемот, зашто заборавивте на средбата на овој Ден ваш. И Ние заборавивме на вас, и вкусете ја казната на вечността за она што, токму, го работевте!
15. Во аjetите Наши, навистина, веруваат оние кои, кога ќе се споменат, пагаат на сеќде, и кои Го слават, величајќи Го, Господарот свој, и кои не се дујат!
16. Страните нивни од постела се накривуваат, повикувајќи го Господарот свој, и од страв и од желба, и кои делат од ’рскот Наш што им го дадовме.
17. Па, ниедна душа не знае какви радости им се кријат... награда за она што го работеа.
18. Еднаков ли е верникот со расипникот? Не можат да се изедначат!
19. А што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат... та, за нив има престојувалиште од бавчи џеннетски, подгответи за она што го работеа.
20. А што се однесува, пак, до расипаните... та, огнот е престојувалиштето нивно. Секојпат кога ќе посакаат да излезат од него ќе бидат вратени во него, и ќе им се вели: „Изкусете ја казната огнена за која сметавте дека е лажна!“
21. И Ние ќе дадеме сигурно да искусат казна помала покрај казната голема за да се покајат.
22. А кој е поголем зулумкар од оној кој, кога ќе му се споменат знаменијата на Господарот негов - а тој, ете, е рамнодушен кон нив? Ќе ги казниме, секако, силниците!
23. И на Муса, навистина, Ние му дадовме Книга: не сомневај се во средбата со Него. Ние него го одредивме да биде патоказ за синовите Израилови.
24. И меѓу нив Ние одредивме водачи кои упатуваа со наредбата Наша, по стрпливоста нивна, и кои беа уверени во знаменијата Наши.
25. Господарот твој, навистина, ќе ги раздвои на Денот суден заради она за што, токму, станаа деленици.

26. Нели им се укажува дека колку поколенија Ние пред нив уништивме преку чии живеалишта одат? Ете, во тоа, навистина, има знаменија. Не слушаат ли?
27. Не гледаат ли како Ние ја тераме водата кон сувата земја и како со неа вадиме растение со кое се хранат и добитокот нивни и тие самите. Не гледаат ли?
28. И зборуваат: „Кога ќе дојде Победата ако сте искрени?“
29. Кажи: „На Денот на Победата верувањето на оние кои не веруваа не ќе им користи, и не ќе им се даде рок.“
30. Та, сврти се од нив и чекај! Тие, секако, чекаат!

Сура 33

Ел-Ахзаб (Сојузници)

*Објавено во Медина
73 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О пејгамбера, плаши се од Аллах и немој да им бидеш послушен на неверниците и дволичните. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!
2. И следи го она што ти се објавува од Господарот твој! Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!
3. И потпри се врз Аллах; Аллах е Доволен Поддржник!
4. Аллах на ниеден човек не му даде две срца во градите негови. И не ви ги одреди жените ваши од кои со зихар се разделувате да бидат мајки ваши, а ниту, пак, посинетите, да бидат синови ваши. Тоа се само зборови со устите ваши. Аллах ја зборува вистината и Он упатува по патот вистински!
5. Викајте ги по бабовците нивни; тоа е поисправно кај Аллах. Но, ако вие не ги познавате бабовците нивни... па, тоа се браќа ваши по вера и заштитници ваши. А ако во тоа, пак, некако згрешите, немате грев. Но, грев е она што го намераваат срдата ваши. Аллах е Простувач и Сомилосен!
6. Пејгамберот, за верниците, е поблиску од нив самите; а жените негови се мајки нивни. А сродниците, според Книгата Аллахова, се поблиску еднисодруги и од верниците и од мухацирите, освен ако не им направите некакво добро на заштитниците ваши што, секако, е наведено во Книгата.
7. И кога Ние го прифативме договорот од пејгамберите нивни, и од тебе, и од Нуҳ, и од Ибрахим, и од Муса, и од Иса, синот на Мерјем... од нив прифативме договор цврст!

8. За да ги земе на одговорност искрените заради искреноста нивна; а за неверниците Он им подготви казна болна.
9. О верници, сетете се на благодатот Аллахов кон вас: кога ви дојдоа војски, па против нив испративме ветар и војски кои не ги видовте. Аллах го гледа она што го работите;
10. кога ви дојдоа и над вас и под вас, и кога погледите ви се скаменија, и кога срцата во градите ви застанаа, и кога за Аллах секакви помисли имавте.
11. Тука верниците беа ставени во искушение и беа потресени со потрес жесток.
12. И кога дволичните и оние со заболените срца зборуваа: „Аллах и пејгамберот Негов ништо не ни ветија освен измама!“
13. И кога една дружина од нив рече: „О жители на Јасриб, тука немате опстанок. Вратете се!“ И една заедница меѓу нив побара одобрение од пејгамберот, зборувајќи: „Домовите наши се незаштитени“ - а не беа незаштитени. Посакаа само да се дадат во бегство.
14. А да им се влезеше од предградијата негови и да се побараше од нив да направат сплетки тоа сигурно ќе го направеа; во нив ќе се задржеа само малку,
15. оние веќе и порано му ветија на Аллах дека нема да се вратат назад. А за ветувањето кон Аллах се одговара.
16. Кажи: „Ако бегате од смртта бегството никогаш не ќе ви користи, или, пак, гинењето: само кратко време ќе уживават.“
17. Кажи: „Кој е тој кој ќе ве сочувва од Аллах? Ако Он посака да ви нанесе зло или ако Он посака да ви подари милост.“ Оние, освен Аллах, немаат ни заштитник ни поддржник!
18. Аллах, секако, ги знае оние меѓу вас кои прекоруваа и кои им зборуваа на браќата свои: „Дојдете со нас!“ И малкумина од нив тргнаа во војна,
19. шкржави во помошта кон вас. А кога ќе настапи стравот ги гледаш како гледаат во тебе, играјќи со очите свои како да се во пресрет на смртта. А кога стравот ќе помине ве вознемираат со јазиците остри, шкржави да направат некакво добро. Таквите не веруваат па, Аллах, ќе ги упропасти делата нивни. Тоа за Аллах, секако, е лесно.
20. Сметаат дека сојузниците не отидоа. Или ако сојузниците се вратат оние би сакале повеќе да бидат со бедуините в пустина, и да

се распрашшуваат за вестите за вас. А да беа, пак, меѓу вас, само малкумина ќе се бореа!

21. Во пејгамберот, навистина, имате убав пример, за оној кој се надева и во Аллах и во Денот суден и кој Го споменува Аллаха многу!
22. И бидејќи верниците ги здогледаа сојузниците, рекоа: „Ова е она што ни го ветија и Аллах и пејгамберот Негов.“ И Аллах и пејгамберот Негов вистината ја зборуваа; и иманот и послушноста само им се зголемуваа.
23. Меѓу верниците има луѓе кои го исполнија ветувањето што му го дадоа на Аллах. Едни од нив го положија животот, а други, пак, тоа го очекуваат; не направија никаква промена, во ништо,
24. за Он да ги награди искрените, заради искреноста нивна, и за да ги казни лицемерните. Ако, пак, посака, Он ќе им прости. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
25. Аллах ги одврати оние кои не веруваа со лутината нивна; не постигнаа никакво добро. Аллах за верниците е Доволен во борба. Аллах е Јак и Силен!
26. И Он ги изведе Следбениците на Книгата од тврдините нивни кои ги помагаа и им влеа страв во срцата нивни: една дружина од нив ја отепавте а една, пак, ја заробивте.
27. И Он ви даде да ја наследите земјата нивна, и домовите нивни, и имотот нивни и земјата по која не одевте. Аллах, навистина, е Кадар за се!
28. О пејгамбуру, кажи им на жените твои: „Ако го сакате животот на овој свет и украсот негов... па, дојдете, ќе ви го дадам доброто и ќе се разведам на добар начин.
29. А ако, пак, го сакате Аллах, и пејгамберот Негов и Куќата ахиретска... па, Аллах, навистина, на доброчинителите им подготви награда голема!“
30. О жени пејгамберови, таа меѓу вас која ќе направи некое отворено срамно дело, казната ќе и биде удвоена. Ете, тоа за Аллах е едноставно!
31. А на таа од вас, која е оддадена на Аллах и на пејгамберот Негов, и која работи добро дело, Ние ќе и ја дадеме наградата нејзина во два наврата, и ќе и подготвиме 'рск благороден!
32. О жени пејгамберови, вие не сте како другите жени. Ако сте боубојазливи... па, немојте да го дигате гласот зашто, тогаш, може

да се предизвика желбата на оној во чие срце има болештина, и зборувајте убави зборови!

33. И останете во домовите ваши; и не покажувајте ја убavinата онака како што се покажуваше убavinата во цахилиетот одамнешен. И намаз извршувајте и зекат давајте, и на Аллах и на пејгамберот Негов бидете послушни. Аллах, навистина, посакува да го отстрани срамното дело од вас, о Ехлул Бејт, за да ве очисти, потполно!
34. И паметете го она што се кажува во домовите ваши: од ајетите Аллахови и мудроста. Аллах, навистина, е Сочувствителен и Известен!
35. И за послушните мажи и за послушните жени, и за верниците и за верничките, и за потчинетите мажи и за потчинетите жени, и за искрените мажи и за искрените жени, и за трпеливите мажи и за трпеливите жени, и за понизните мажи и за понизните жени, и за мажите кои даваат милосрдие и за жените кои даваат милосрдие, и за мажите кои постарат и за жените кои постарат, и за мажите кои ги чуваат срамните места и за жените кои ги чуваат срамните места, и за мажите кои го споменуваат Аллаха многу, и за жените кои го споменуваат Аллаха многу... за сите нив Аллах подготви и прошка и награда голема, навистина!
36. Не е на верникот и на верничката, кога Аллах ќе одреди нешто а и пејгамберот Негов, да донесат избор за работите нивни. А оној кој е непослушен и кон Аллах и кон пејгамберот Негов... тој веќе скршинал во заблуда очигледна!
37. И кога му рече на оној кого Аллах го благослови и кого ти го благослови: „Задржи ја за себе жената твоја, и плаши се од Аллах;“ во душата твоја го криеш она што ќе го обелодени Аллах, и од лугето се плашиш. А Аллах има право повеќе да се плашиш од Него. И бидејќи Зејд реши да се разведе од неа, Ние те оженивме со неа за да нема тешкотија за верниците при женењето со жените на посинетите кога овие ќе решат да се разведат од нив. Наредбата Аллахова, секако, е делотворна!
38. И за пејгамберот не е тешко да го работи она што Аллах му го наредува: таква беше одредбата Аллахова и кон оние порано; а наредбата Аллахова, секако, е премногу моќна,
39. за оние кои ги доставуваат посланијата Аллахови и кои од Него стравуваат, и кои од никого, освен од Аллах, не стравуваа... а Аллах е Доволен за полагање сметка.

40. Мухаммед, секако, не е ничии бабо од мажите ваши, но тој е само пејгамбер Аллахов и печат на пејгамберите. Аллах, навистина, знае се!
41. О верници, споменувајте Го Аллаха, со споменување често!
42. И славете Го и наутро и навечер!
43. Он, токму, ве слави, а и мелеките Негови ве слават: за да ве избави од темнини во светлина. Он, навистина, е кон верниците Сомилосен!
44. На денот, кога со Него ќе се сртнат, поздравот нивни ќе биде: Селам! И за нив Он подготви награда благородна!
45. О пејгамбера, Ние, навистина, те испративме и како сведок, и како радосник и како опоменувач,
46. и како повикувач, со одобрението Негово и кон Аллах и кон светилката што свети.
47. И зарадувај ги верниците дека за нив од Аллах, навистина, има добротија голема.
48. И не слушај ги неверниците и дволичните, и отфрли ги навредите нивни, и потпри се врз Аллах. Аллах е Доволен Закрилник!
49. О верници, кога ќе ги венчате верничките со кои, пред да ги допрете, ќе се разделите, тие немаат обврска да го чекаат рокот определен, чии денови, токму, ги броите. Па, дajте им подарок венчан и убаво разделете се!
50. О пејгамбера, Ние, навистина, ти ги дозволивме жените твои на кои им ги даде венчаните подароци, и оние кои се во посед твој, кои Аллах ти ги даде со пленот, и ќерките на мицовците твои, и ќерките на халите твои, и ќерките на дајцовците твои, и ќерките на тезите твои кои се иселија со тебе; и жената верничка ако самата ќе му се подари на пејгамберот, а тој ќе посака да ја венча: ова се однесува само на тебе, а не и на верниците останати. Ние го знаеме, секако, она со што ги задолживме во врска со жените нивни, и со оние кои се во посед нивни за да немаш никаква тешкотија. Аллах е Простувач и Сомилосен!
51. Некои од нив со посак Твој ги оддалечуваш, а некои, пак, со посак Твој ги повикуваш. А ако ја посакаш некоја меѓу оние кои ги оддалечи немаш грев. Ете, тоа е најлесно со радост да се исполнат очите нивни, и да не тагуваат, и да се задоволат со она што им го даде. Аллах го знае она што е во срцата ваши. Аллах е Зналец и Благ!

52. По ова не ти се дозволени жени, ниту тоа нив да ги заменуваш со други жени, па и покрај тоа што те вчудоневидува убавината нивна, освен оние кои се во посед твој. Аллах, навистина, бдее врз секоја работа!
53. О верници, не влегувајте во собите на пејгамберот, освен ако ви се дозволи заради храна. Но, не да чекате додека се зготви. Па, кога ќе бидете повикани, влезете! И кога ќе јадете, растурете се, без да се впуштате во разговор. Тоа, секако, го вознемираше пејгамберот, а тој се срами вам да ви рече, а Аллах, пак, не се срами од вистината! А кога ќе барате од жените нешто, барајте од нив, тогаш, зад завеса. Тоа е почисто и за срдцата ваши и за срдцата нивни. Не ви е дозволено да го вознемирите пејгамберот, а ниту пак, по него, да ги венчавате жените негови. Ете, тоа кај Аллах од вас, навистина, не е мала работа.
54. Дали нешто ќе криете или ќе обелоденувате... па, Аллах, навистина, знае се!
55. За нив нема грев да бидат откриени што се однесува до бабовците нивни, и синовите нивни, и браќата нивни, и синовите од браќата нивни, и синовите од сестрите нивни, и жените нивни и оние кои се во посед нивни. И плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Сведок за се!
56. Аллах и мелеките Негови, секако, го слават пејгамберот. О верници, славете го и вие и поздравете го со селам!
57. Оние кои Го вознемираат Аллаха и пејгамберот Негов... Аллах, секако, ги проколни и на овој свет и на Ахирет, и Он им подготви казна срамна.
58. А оние кои ги вознемираат верниците и верничките со она што тие не го заслужуваат, понесуваат, навистина, товар и грев јасен.
59. О пејгамбера, кажи им на жените твои и ќерките твои, и на жените од верниците да ги спуштат облеките. Ете, тоа е најлесно да се препознаат и да не се вознемираат. А Аллах е Простувач и Сомилосен!
60. Ако дволичните, и оние во чии срца има болештина, и оние кои низ Медина лаги шират не престанат... сигурно Ние ќе ти ја дадеме властта врз нив, и само за кратко време ќе останат соседи твои,-
61. проколнети се тие; и каде било да се најдат, нека се притворат и нека се убијат!

62. Таква беше праксата Аллахова кон оние кои поминаа пред нив. Ати никако не ќе најдеш измена во праксата Аллахова!
63. Те прашуваат луѓето за Часот. Кажи: „Знаењето за него е при Аллах, навистина! Ти за него не знаеш; Часот, можеби, е сосема близку!“
64. Аллах, секако, ги проколна неверниците и им подготви оган,
65. и во него за навек ќе останат; не ќе најдат ни заштитник ни поддржник!
66. На Денот кога лицата нивни ќе се гнетат во огнот, ќе речат: „О тешко нам! Само да бевме послушни и на Аллах и на пејгамберот!“
67. И ќе зборуваат: „Господаре наш, бевме послушни и на предводниците наши и на големците наши, па не скршнаа по патот на заблудата!
68. О Господару наш, дај им казна двојна и проколни ги со клетвата голема!“
69. О верници, не бидете како оние кои го вознемираа Муса! Па, Аллах го оддалечи од она што го зборуваа. Кај Аллах тој беше угледен!
70. О верници, плашете се од Аллах и зборувајте само вистина!
71. Он ќе ви ги поправи делата ваши и Он ќе ви ги прости гревовите ваши. А оној кој е послужен и на Аллах и на пејгамберот Негов... тој ќе однесе, секако, победа голема!
72. И Ние, навистина, го изнесовме аманетот и пред небесата и пред Земјата, и пред планините... и одбија да го понесат, плашејќи се од него, но ете, го понесе човекот. Човекот, навистина, е зулумкар и незнајко!
73. За Аллах да ги казни мажите дволични и жените дволични, и многубошците и многубошките, и Аллах да им прости на верниците и на верничките. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

Сура 34

Себе

*Објавено во Мекка
54 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах! Се што е на небесата и на Земјата е - Него-во! Благодарноста му припаѓа и на Ахирет. Он е Мудар и Известен!
2. Он го знае и она што влегува во земјата и она што излегува од земјата, и она што се спушта од небо и она што се извишува кон небо. Он е Сомилосен и Простувач!
3. Неверниците зборуваат: „Нема да ни дојде Часот!“ Кажи: „Да, се колнам во Господарот мој, дека ќе ви дојде, сигурно!“ Он е Зналец на тајната. Ни на небесата ни на Земјата ништо, ни колку голушка, не може да Му се скрие; ни помало од тоа ни поголемо од тоа, а да не е во Книгата јасна.
4. За Он да ги награди оние кои веруваат и кои добри дела работат... на овие ќе им биде простено и ќе имаат 'рск благороден,
5. а на оние кои се трудеа против ајетите Наши, сакајќи да ги оневозможат... ќе им припадне казна од казната болна.
6. Оние со даденото им знаење гледаат дека она што ти се објавува од Господарот твој е вистина и дека упатува кон патот на Силниот и за благодарност Достојниот!
7. Неверниците зборуваат: „Да ве упатиме ли кон еден човек кој ќе ве извести дека кога ќе се распарчете целосно, ќе се возобновете, навистина!
8. Фрла ли тој лага врз Аллах? Или, пак, тоа го прават циновите во него? Да, оние кои не веруваат во Ахирет се во мака и низ скршнување во заблуда далечна!

9. Не го гледаат ли она што е над нив и она што е зад нив, од небо и од земја? Кога би посакале би ги закопале во земја или би спуштиле врз нив парчиња од небо. Ете, во тоа, навистина, има знамение за секој роб послужен!
10. И на Давуд, секако, Ние му дадовме од добрината Наша -: „О брда, славете Мен со него, а и вие птици!“ И за него Ние железото го смекнавме.
11. „Прави панцири целосни и плети ги добро жиците!“ И работи добро дело! Јас, навистина, го гледам она што го работите.
12. И на Сулејман Ние ветрот му го потчинивме: само за едно утро дуваше колку за еден месец, и само за една вечер дуваше колку за еден месец. И за него Ние одредивме од изворот бакар да тече, и со одобрението на Господарот Негов, од циновите да работат за него. А оној од нив кој скршнуваше од наредбата Наша Ние ќе одредиме да ја вкуси казната огнена.
13. Оние за него го работеа она што тој го посакуваше: и храмови, и споменици, и садови како чамци и котли неподвижни. - „Работете, о семејство Давудово, за да бидете благодарни.“ Малкумина од робовите Мои се благодарни!
14. И бидејќи решивме да умре, никој немаше кој да ги извести за смртта негова, освен едно животинче кое лази по земјата и кое го стопи стапот негов. И бидејќи тој падна, на циновите им стана јасно дека, доколку би ја знаеле тајната, не би ја вкусиле казната срамна.
15. Имаше доказ, секако, во Себе, во живеалиштата нивни: бавчи и од левата и од десната страна. - „Јадете од ’рскот на Господарот ваш и бидете Му благодарни. Е, колку добар предел и Господар Простувач!“
16. Па, се спротиставија. И Ние им испративме поплава од преградата која попушти, и бавчите нивни ги заменивме со две други бавчи, со плодови горчливи, со грмушки и со неколку срдовици.
17. Ете, така Ние ги казнивме затоа што не веруваа. Кого, тогаш, освен неверниците казнивме?
18. Меѓу нив и градовите кои Ние ги благословивме одредивме градови притетливи, а меѓу нив одредивме, исто така, растојание. И патувајте низ нив и ноќе и денje, безбедни!
19. Па, рекоа: „Господаре наш, повлечи растојание меѓу патувањата наши!“ Самите себеси зулум си направија: ги оставивме само во

кажувањата и во целост ги расцепивме. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за секој кој е трпелив и благодарен!

20. И го потврди Иблис, секако, мислењето негово за нив: па, ете, го следеа, но не и една дружина на верници:
21. врз нив немаше никаква власт; но само да се знае, секако, кој верува во Ахирет, а кој, токму, во него се сомнева. И Господарот твој е Заштитник на се!
22. Кажи: „Повикајте ги оние кои, освен Аллах, ги замислувате. Не поседуваат ништо, ни колку една голушка ситно, ни на небесата ни на Земјата: во нив оние не соочствуваат ништо а ниту, пак, Он од нив очекува помош некаква.“
23. Кај Него не користи посредувањето, освен за оној за кого Он ќе одобри. И кога од срцата нивни ќе го снема стравот, ќе речат: „Што рече Господарот ваш?“ Ќе речат: „Вистина!“; Он е Вишен и Голем!
24. Кажи: „Кој ви дава ’рск и од небесата и од Земјата?“ Кажи: „Аллах!“ И уште: „Ние сме или, пак, вие сте по Патоказот или по беспакето очигледно?“
25. Кажи: „Вие не ќе одговарате за она што ние го згрешивме, а ниту, пак, ние ќе одговараме за она што го работите.“
26. Кажи: „Господарот наш ќе не збере, потоа Он, меѓу нас, ќе пресуди праведно. Он е Судија и Зналец!“
27. Кажи: „Покажете ми ги оние здруженици кои ги прикачуваат за Него. Но не! Аллах е Оној кој е Силен и Мудар!“
28. И за сите луѓе Ние те испративме како радосник и опоменувач, но, ете, мнозинството на лукето не знаат.
29. И зборуваат: „Кога еднаш ќе се оствари таа закана, ако сте искрени?“
30. Кажи: „Па, вие ќе се сртнете на Денот чие доаѓање не можете ни за миг да го забрзате а ниту да го задоцните.“
31. Неверниците зборуваат: „Никојпат не ќе веруваме во овој Кур'ан ниту во она што му претходеше!“ - А кога би видел, кога зулумкарите ќе стојат пред Господарот свој, како единадруги ќе разговараат, угнетените ќе им речат на угнетувачите: „Да не бевте вие ќе верувавме, сигурно!“
32. Угнетувачите ќе им речат на угнетените: „Ние ли ве попречивме во Патоказот по веќе неговото доаѓање до вас? Но, вие самите бевте силници!“

33. Угнетените ќе им речат на угнетувачите: „Не, сплеткарете и дење и ноќе кога ни наредувавте да не веруваме во Аллах и божови Нему да му припишуваме. И бидејќи ќе ја здогледаат казната ќе ја скријат тагата. А на вратовите на неверниците синцири ќе им ставиме. Ќе бидат казнети само за она што го работеа?“
34. И Ние во ниеден град не испративме опоменувач а свикнатите во раскошниот живот да не речеа: „Не веруваме, навистина, во она со што сте испратени!“
35. И исто така зборуваа: „Изобилуваме и со имање и со деца; ние нема да бидеме казнети.“
36. Кажи: „Господарот мој, навистина, дава ’рск кому Он сака, и одредува, но мнозинството на луѓето не знаат.“
37. Ни имотите ваши, ни децата ваши не се она што ќе ве донесе во близината Наша, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат. Наградата нивна ќе биде удвоена, токму, заради она што го работеа. И оние ќе бидат во одайте, безбедни!
38. А оние кои се трудат да им се справат на доказите Наши - се немоќни. Оние ќе бидат присилени да бидат во казната.
39. Кажи: „Господарот мој, навистина, дава ’рск кому Он сака од робовите Свои; Он му одредува. И се она што ќе го поделите Аллах, секако, ќе го надополни.“ Он меѓу снабдувачите е Најдобриот.
40. И на Денот кога ќе ги збере сите, и кога ќе им рече на мелеките: „Вас ли ве обожаваа оние?“
41. Ќе речат: „Славен биди Ти! Ти си, а не оние, наш Заштитник; но оние циновите ги обожаваат.“ Мнозинството од нив им веруваат!
42. Па, денес не ќе можете ни да користите ни да наштетите единнадруги, а на оние кои правеа зулум ќе им речеме: „Вкусете ја казната огнена што ја сметавте за лажна!“
43. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, зборуваат: „Ова е само човек кој посакува да ве одврати од она што го обожаваа предците ваши“ - и зборуваат - „ова е само измислена клевета.“ А оние кои не веруваат за вистината, бидејќи им дојде, зборуваат: „Ова е само волшебништво јасно!“
44. И ним Ние не им дадовме никакви книги што би ги изучувале, а не им испративме, пред тебе, никаков опоменувач!

45. Лажеа и оние пред нив. Не постигнаа ни десетина од она што Ние им го дадовме. И пејгамберите Мои за лажни ги сметаа. Е, каква беше осудата моја!
46. Кажи: „Јас, навистина, ве советувам само со едно: Да стоите на нозете пред Аллах, било по двајца било поединечно, а потоа да размислувате. Другарот ваш не е со џинови. Он е само опоменувач ваш пред казната тешка!“
47. Кажи: „И каква било награда да барам од вас... па, тоа е само награда ваша. А наградата моја е само при Аллах. Он, токму, е Сведок за се!“
48. Кажи: „Господарот мој, навистина, доставува само вистина. Он е Зналец на тајните!“
49. Кажи: „Вистината дојде, а невистината е немоќна ни да го почне ни да го повтори создавањето.“
50. Кажи: „Ако скршнам во заблуда... па, навистина, скршнувам за себеси, а ако по патот вистински се упатам, тогаш, тоа, навистина, е заради она што ми е објавено од Господарот мој. Он, навистина, е Слушач и Близок!“
51. Е, само да ги видиш кога ќе бидат уплашени! Не ќе можат да побегнат. Ќе бидат грабнати од место блисоко.
52. И уште ќе речат: „Ние веруваме во Него!“ Но, како оние, навистина, да го постигнат тоа од место далечно?“
53. А оние во Него порано, секако, не веруваа; за невидливото ли од место далечно?
54. Поставена е пречка меѓу нив и меѓу она кон што тежнеат. Ете, така беше направено порано со дружините ним слични. Оние, навистина, беа во сомнение големо!

Сура 35

Фатир (Создател)

*Објавено во Мекка
45 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Благодарение на Аллах, Создателот на небесата и на Земјата, кој ги создаде мелеките да бидат пратеници: со по едно, со по две и со по три крилја. Он во создавањето додава што сака. Аллах, навистина, е Кадар за се!
2. Милоста која ќе ја отвори Аллах кон луѓето никој не ќе може да ја допре. А она што Он ќе го допре, нема никој што ќе може да го испрати по Него. Он е Силен и Мудар!
3. О луѓе, сетете се на благодатот Аллахов кон вас. Има ли друг создател, освен Аллах, кој ќе ви даде 'рск и од небесата и од Земјата? Нема друг бог освен Него. Па, тогаш, каде сте кинисале?
4. А ако те сметаат за лашко, па за лажни ги сметаа и пејгамберите пред тебе. И кон Аллах работите се враќаат!
5. О луѓе, ветувањето Аллахово, навистина, е вистина. Нека не ве измами животот на овој свет. И измамата нека не ве измами во однос на Аллах!
6. Шејтанот, секако, ви е непријател. Па, сметајте го само како непријател! Он, навистина, повикува кон странката негова за да бидат жители на огнот.
7. За оние кои не веруваат има тешка казна, а за оние кои веруваат и кои добри дела работат има прошка и награда голема.
8. Ист ли е оној кому му се разубавува постапката на Шејтанот, па ја гледа убава? Па, Аллах, секако, скршинува во заблуда кого сака и Он упатува кого сака. Нека душата твоја, тогаш, не ја обземат грижи за нив. Аллах, навистина, го знае она што го прават!

9. Аллах е Оној кој ги испраќа ветровите, кои ги туркаат облаците... па Ние ќе одредиме, потоа, да се истурат врз некое мртво место и, со тоа, ќе ја оживиме земјата по мртвилото нејзино. Ете, такво ќе биде оживувањето!
10. Оној кој посакува величие... па, сето величие е - Аллахово! Кон него се извишува убавиот збор. И доброто дело Он го дига. А оние кои сплеткарат, работејќи лоши дела, ќе имаат казна жестока. Сплеткарењето нивно е безуспешно!
11. А Аллах ве создаде од земја, а потоа од семе, а потоа ве создаде парови. И жената не останува трудна и не раѓа без знаењето Негово. Никому животот не му се продолжува и никому животот не му се скратува а тоа да не е во Книгата. Ете, тоа за Аллах, навистина, е лесно!
12. И двете мориња не се еднакви: едната вода е пивка, слатка, пријатно се пие, а другата, пак, е солена и горчлива. И од двете мориња јадете свежо месо, и го вадите оној накит што го носите. И гледаш како чамецот го сече морето за да ја побарате добрината Негова и да бидете благодарни.
13. Он ја вовлекува ноќта во денот и Он го вовлекува денот во ноќта, и го потчини и Сонцето и Месечината. И сето тоа така тече до рок определен. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Власта е - Негова! А оние кои ги повикувате освен Аллах не поседуваат ни корка од семенка.
14. А ако им се молите не ја слушаат молбата ваша, а, иако ја слушаат, не ќе ви одговорат. На Денот суден не ќе ви го признаат многубоштвото. И никој не ќе те извести како Известениот!
15. О луѓе, вие сте зависни од Аллах. А Аллах, токму, е Независен и за благодарност Достоен!
16. Ако посака Он ќе ве снема и ќе донесе ново поколение.
17. Тоа за Аллах, секако, не е тешко.
18. И ниеден носач не ќе го носи товарот на друг носач. И ако повика претоварениот да му се помогне, во товарот, не ќе може ништо од тоа да му се понесе, па било да е и најблискиот. Ти ги опоменуваш, навистина, оние кои се плашат од Господарот нивни и во тајност, и кои намаз клањаат. А оној кој се чисти, за себеси се чисти, навистина! Свратилиштето е - кон Аллах!
19. Не се еднакви оној кој не гледа и оној кој гледа,

20. ниту темнината и светлината,
21. ниту ладовината и жештината!
22. Не се еднакви ни живите ни мртвите. Аллах, навистина, дава да слуша кој сака. А ти не можеш да ги натераш да те слушаат оние во мезарите.
23. Ти си само опоменувач.
24. Ние, секако, те испративме со вистина, како радосник и опоменувач. И немаше ниедна претходна заедница без опоменувач!
25. А ако те сметаат за лашко... па, тие и оние пред нив ги сметаа за лашковци. Им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии, и со Листови, и со Книга светла;
26. потоа Јас ги казнив оние кои не веруваа. Е, па, каква беше казната!
27. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, ви спушта вода од небесата и со неа Ние вадиме различни видови плодови? А низ брдата патишта бели и црвени, со бои различни, а и сосема црни.
28. И меѓу лугето и меѓу животните и меѓу добитокот има, исто така, различни видови. Ете, така од робовите Аллахови се плашат, секако, учените. Аллах, навистина, е Силен и Простувач!
29. Оние кои ја кажуваат Книгата Аллахова и кои намаз извршуваат и кои делат од 'рскот што Ние им го дадовме, тајно и јавно, се надеваат на надополнување кое нема да исчезне,
30. или Он да им ги даде наградите нивни и да им зголеми од добрилната Своја. Он, навистина, е Простувач и Благодарен!
31. А она што ти се објавува од Книгата е - вистина и Потврда за она што беше објавено пред тебе. Аллах, навистина, за робовите Свои е Известен и Гледач!
32. Потоа Ние Книгата ја оставивме во наследство на робовите Наши кои ги избрали. Некои од нив спрема себе зулум си направија, некои беа умерени, а некои, пак, со одобрението Аллахово, претходеа во добрини. За тоа има, токму, добраина голема,
33. бавчи еденски во кои оние ќе влезат: ракавници од злато и бисери накитени ќе носат, а облеката нивна во нив ќе им биде од свила;
34. и ќе зборуваат: „Благодарение на Аллах кој ни ја отстрани тагата. Господарот наш, навистина, е Простувач и Благодарен!

35. Кој не смети во Домот на постојаното престојувалиште од добри-ната Негова, во кој не ќе не допре ни замор, а не ќе не допре ни алчност.“
36. А за оние кои не веруваат има оган цхеннемски; во него не ќе им биде пресудено да умрат, а ниту пак ќе им биде олеснета казната. Ете, така Ние ќе го казниме секој неверник!
37. Во огнот ќе пискаат: „Господаре наш, изведи не одовде, ќе работи-ме добро, а не она што го работевме.“ - „Нели ви дадовме толку време да живеете во кое ќе се опоменеше оној што се опоменува? Ви доаѓаше и опоменувач? Па, искусете го огнот!“ А зулумкарите ќе немаат поддржник!
38. Аллах, навистина, е Зналец на тајната на небесата и на Земјата. Он, секако, го знае она што е во градите!
39. Он е оној кој ве одреди да се заменувате едниподруги на земја-та. Па, кој не верува, неверството е против него. Неверувањето на неверниците само ќе ја зголеми омразата кај Господарот нивни; неверувањето на неверниците само ќе ја зголеми пропаста.
40. Кажи: „Покажете ми ги божествата кои вие ги повикувате, освен Аллах? Покажете ми што тие создадоа од земјава, или, пак, здру-жени ли се тие во небесата? Или: Им дадовме ли Книга чиј дел тие би можеле да го објаснат. Не, туку зулумкарите единадруги лажни ветувања си даваат.“
41. Аллах, навистина, ги држи небесата и Земјата да не пропаднат. А ако, пак, тргнат во пропаст кој, тогаш, по Него, ќе ги задржи? Он, секако, е Благ и Простувач!
42. Се колнеа во Аллах со сета своја впрегнатост дека, ако им дојде опоменувач, ќе бидат, сигурно, еден од најупатените народи. И би-дејќи им дојде опоменувач, само се зголеми нивната одвратност:
43. се дуваа по земјата и лошо сплеткареа; а сплеткарењето лошо се оствари само врз оние кои тоа го прават. Па, што очекуваат, освен вообичаеното со народите одамнешни. А во практиката Аллахова не ќе најдеш никаква измена.
44. Не патуваа ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив? Беа и посилни и појаки од нив. Во моќта на Аллах ништо не може да го спречи ни на небесата ни на Земјата. Он, навистина, е Зналец и Кадар!
45. И кога Аллах би ги казнел луѓето според она што го спечалија на лицето на земјата не би останало ништо живо, но, ете, Аллах

ги задржува до време определено. А кога ќе им дојде рокот... па, Аллах, навистина, ги гледа робовите Негови!

Сура 36

Ја-син (Јасин)

*Објавено во Мекка
83 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ја, син!
2. Се колнам во Кур'анот мудар:
3. ти си, навистина, еден од пејгамберите,
4. по патот вистински,
5. по објавата на Силниот и Сомилосниот,
6. за да го опоменеш народот за она за што не беа опоменати предците нивни, рамнодушните!
7. И кон мнозинството меѓу нив, секако, се оствари Зборот; но не веруваат.
8. Врз вратовите нивни Ние ќе закачиме синџири: ќе бидат до брадите нивни, а главите ќе им бидат подигнати.
9. И пред нив и зад нив Ние ќе поставиме завеса... та, ќе ги покриеме и нема да гледаат.
10. Ќе ги опоменуваш ли или нема да ги опоменуваш тие, сепак, нема да веруваат.
11. Опомената вреди, секако, за оној кој ја следи Опомената и кој се плаши од Милостивиот во тајност. Па, зарадувај го со прошка и награда благородна!
12. Ние, секако, ќе ги оживиме мртвите и ќе го забележиме она што го направија, а и трагите нивни. И секоја работа ќе ја вброиме во насоката јасна.

13. И изнеси им го примерот на жителите на градот кога им дојдоа пејгамбери,
14. кога Ние им испративме двајца, па ги сметаа за лажни и ги потсливме со трет, па рекоа: „Ние, навистина сме пејгамбери испратени до вас!“
15. Рекоа: „Вие сте само нам слични луѓе.“ И ништо Милостивиот не испрати а вие да не го сметавте за лажно.
16. Рекоа: „Господарот наш знае. Да, ние сме до вас испратени,
17. и само имаме обврска да известиме јасно.“
18. Рекоа: „Во вас гледаме птица на злoto. Ако не престанете ќе ве каменуваме и ќе ве погоди од нас казна болна.“
19. Рекоа: „Птицата на злoto е со вас. Уф, зарем и кога сте опоменати? Вие сте народ расипнички.“
20. И од преградието дојде еден човек, брзајќи, и рече: „О народе мој, следете ги пејгамберите!
21. Следете ги оние кои од вас не бараат никаква награда, оние - упатените!“
22. Зашто да не го обожавам Оној кој ме создаде? Нему му се враќате.
23. Други ли богови освен Него да прифатам? Кога Милостивиот би посакал да ме погоди зло некакво, посредувањето нивно во ништо нема да ми користи, и не ќе можат да ме избават.
24. Тогаш, секако, ќе бев во заблуда очигледна.
25. Да, јас верувам во Господарот ваш. Па, слушајте ме!“
26. И, ете еден глас: „Влези во Ценнетот!“ Ќе рече: „Е, кога би знаел народот мој
27. за што, токму, ми прости Господарот мој и за што ме вброи меѓу почестените!“
28. Но, по него, против народот негов, Ние не испративме војска од небо а, всушност, никојпат не испраќавме.
29. И ете, само еден страшен глас ќе се слушнеше и веднаш ќе ги снемаше.
30. Еј, хасрет за робовите! Не им доаѓаше ниеден пејгамбер а оние да не го исмеваа.
31. Не гледаат ли колку поколенија пред нив Ние уништививме? Оние ним, навистина, не им се вратија.

32. Иако сите оние, заедно, кај Нас ќе бидат вприсутнети.
33. Знамение за нив е и земјата мртва: Ние ја оживуваме и од неа вадиме жито од кое тие, токму, јадат.
34. И по земјата Ние расфрлавме бавчи со урми и бавчи со грозје, и одредивме од неа да извираат извори,
35. за да се хранат со плодовите нејзини и со она што произведуваат рацете нивни. Не се ли благодарни?
36. Славен нека биде Оној кој создаде парови од се: од она што никне од земјата и од нив самите и од она што не го знаат.
37. Знамение за нив е и ноќта: од неа Ние го вадиме денот и, ете, оние остануваат во темница.
38. И Сонцето, исто така, си тече до определената утврда. Ете, тоа е одредба на Моќниот и Зналецот.
39. И на Месечината и одредивме состојби се додека таа не стане како суво урмино гранче.
40. Ни Сонцето не треба да ја стигне Месечината, а ниту ноќта да дојде пред денот. И се во вселената плови!
41. Знамение за нив е и тоа што Ние, навистина, го носевме потомство-то нивно во бродот преполн.
42. И за нив Ние создадовме нешто слично на она на што оние се ка-чуваат.
43. И кога би посакале би ги потопиле: па, за нив нема спасувачки глас и не ќе бидат спасени,
44. освен милоста Наша, па да уживаат до рокот определен.
45. И кога ќе им се рече: „Плашете се за она што беше пред вас и за она што ќе биде по вас за Он да ви се смилува!“
46. И не им доаѓаше никакво знамение од Господарот нивни а да не беа кон него рамнодушни.
47. И кога ќе им се рече: „Делете од 'рскот кој Аллах ви го даде“ - неверниците им зборуваат на верниците: „Да го храниме ли оној кого, ако Аллах сакаше, е го хранеше? Вие сте само во скршнување очигледно!“
48. И зборуваат: „Кога веќе ќе се оствари тоа ветување ако вистината ја зборувате?“

49. Оние чекаат само еден страшен глас кој ќе ги опфати додека ќе се расправаат еднисодруги.
50. Па, не ќе можат ни да остават васиет а ниту, пак, ќе можат да им се вратат на семејствата свои.
51. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, мртвите од гробовите па, ќе побрзаат кон Господарот свој:
52. ќе речат: „О тешко нам! Кој не оживи од лежиштата наши?“ Ова е она што го вети Милостивиот и што го потврдија пејгамберите.“
53. И ете, само еден страшен глас ќе се слушне и сите оние кај Нас ќе бидат присутни.
54. Па, денес никому не ќе му се направи неправда и, како работевте, така ќе бидете наградени.
55. Жителите на Ценнетот, навистина, денес ќе бидат посветени на радости;
56. тие и жените нивни ќе бидат под ладовини, врз дивани потпрени.
57. Тука за нив ќе има овошје и она што го посакуваат.
58. И како говор од страна на Господарот, Сомилосниот ќе биде „Селам!“
59. И: „Вие силници, денес, одвојте се!“
60. Нели ви наредив, о синови Адемови, да не го обожавате Шејтанот. Тој, навистина, е ваш јасен непријател!
61. Обожавајте Ме - ова е патот вистински!
62. И Он, секако, ве скршна во заблуда, еден голем број меѓу вас. Немали да се вразумите?
63. Ова, токму, е Џехеннемот кој е за вас подготвен денес.
64. И затоа што не верувавте, пржете се во него.
65. Денес Ние ќе им ги запечатиме устите нивни, и ќе Ни зборуваат рацете нивни, а ќе сведочат и нозете нивни... за она што го спечалија.
66. И да сакавме Ние сигурно ќе го избришевме опулот нивни и, кога ќе поминуваа по патот, па како ќе гледаат?
67. И да сакавме Ние сигурно ќе ги претворевме во нешто при самото место нивно, па не ќе можеа ни да одат ни да се вратат.
68. А на оној што Ние ќе му дадеме долг живот, ќе му дадеме да слабее изгледот негов! Не размислуваат ли?

69. И Ние не го поучивме во поезија ниту, пак, тоа му треба. Ова, секако, е Опомена и Кур'ан јасен,
70. за да го опомене оној кој е жив и да се оствари говорот против неверниците.
71. Не гледаат ли дека Ние, навистина, за нив го создадовме добитокот, од она што го направија рацете Наши, и него го поседуваат.
72. И ним Ние им ги потчинивме: некои од нив ги јаваат, а со некои од нив, пак, се хранат.
73. За нив во нив има користи и напитоци. Нема ли да се заблагодарат?
74. И прифатија други богови освен Аллах за да им помогнат.
75. Оние не ќе можат да им помогнат а тие им се војска послушна.
76. И нека не те загрижува говорот нивни. Ние, секако, го знаеме и она што го кријат и она што го обелоденуваат.
77. Не гледа ли човекот дека Ние, секако, го создадовме од семе? А, ете, е отворен непријател!
78. И нам ни донесе пример а заборави на творењето негово. Рече: „Кој ќе ги оживи коските? Тие се веќе изгниени.“
79. Кажи: „Ќе ги оживи Оној кој првпат ги создаде. Он го знае сето творештво,
80. Кој од зелените дрва оган ви создава - и, ете, со него се греете.“
81. Нели Оној кој ги создаде небесата и Земјата е Кадар да создаде нешто ним слично? Он, навистина, е Творител и Зналец!
82. Наредбата Негова, кога ќе посака нешто да биде, ќе рече: Биди!“ - и тоа, токму, ќе биде.
83. Па, славен нека биде Оној во чија рака е властта за се! Нему ќе My се вратите.

Сура 37

Ес-Сафат (Редици)

*Објавено во Мекка
182 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во редиците на поредените,
2. кои го пренесуваат она што се пренесува,
3. и кои, тогаш, кажуваат Опомена:
4. дека богот ваш, навистина, е Еден,
5. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, и Господар на истоци.
6. Ние, навистина, го разубавуваме до вас најблиското небо со звезден накит,
7. и го штитиме од секој шејтан пакосен,
8. за да не го слушнат гласот на возвишените чети кои ги гаѓаат, од сите страни,
9. и да ги истераат; нив ги чека казна што не престанува,
10. освен оној кој, при летот свој, нешто ќе грабне: него, ете, го следи светилка што свети.
11. Па, прашај ги: Потешко ли е оние да се создадат или оној што го создадовме? Па ги создадовме, навистина, од глина леплива.
12. Но, ти се чудиш а оние се исмеваат,
13. и кога ќе се советуваат, советите не ги прифаќаат,
14. а кога, пак, ќе видат знамение некакво, бараат да се потсмеваат,
15. и зборуваат: „Ова е само волшебништво јасно.“

16. Кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме - тогаш ли да бидеме, навистина, оживеани?“
17. Или: „Нашите предци одамнешни?“
18. Кажи: „Да, и вие ќе бидете понижени!“
19. Само ќе биде, навистина, еден глас повик и, ете, ќе здогледаат,
20. и ќе речат: „Тешко нам! Па, ова е Денот суден!“ -
21. и ќе речат: „Ова е Денот на Разделбата која ја сметавте за лажна.“
22. Зберете ги оние кои зулум правеа, а и жените нивни и она што го обожаваа,
23. освен Аллах; па, управи ги кон патот цехеннемски,
24. и згмечете ги: одговорни се, навистина!
25. - „Па, зошто еднинадруги не си помогнете?“
26. Да, на Денот овој оние ќе бараат да бидат послушни.
27. И ќе почнат еднисодруги да се прашуваат,
28. велејќи: „Вие, навистина, од десна страна ни дојдовте!“
29. А овие ќе речат: „Не, вие не бевте верници,
30. и ние немаме никаква власт над вас. Не, вие сте народ насилички.“
31. „Па, се оствари зборот од Господарот наш: казната, навистина, ја пробаме.
32. И ете, во заблуда ве натеравме зашто ние, навистина, бевме во заблуда.“
33. На Денот тој оние, секако, ќе бидат во казната здружени.
34. Ете, така Ние постапуваме кон силниците!
35. Да, кога ќе им се рече дека нема друг бог освен Аллах се дуваат,
36. и зборуваат: „Зарем да ги оставиме божествата наши заради еден луд поет?“
37. Не, тој ја донесе вистината, и ги потврди пејгамберите.
38. Вие, секако, ќе ја вкусите казната болна,
39. и ќе бидете наградени само според она што го работевте,
40. но не ќе бидат казнети робовите Аллахови, чисти,
41. за нив има 'рск познат,
42. и овошје и ќе бидат почитувани

43. во бавчите џеннетски, благословени,
44. врз дивани потпрени, едникондруги свртени!
45. Од едендодруг ќе се врти чаша со вода од извор:
46. бел и сладок за оние кои пијат.
47. Во него го нема она што ја поматува свеста, а од него оние и не ќе се опиваат.
48. И при нив ќе има девојки со крупни очи, и со соборени погледи,
49. како да се скриена белка од јајцето.
50. Едникондруги ќе си пристапуваат, прашувајќи се.
51. Гласноговорникот од нив ќе рече: „Јас, навистина, имав другар,
52. кој зборуваше: - Од оние ли си кои го потврдуваат пратеништвото?
53. И кога ќе изумреме и кога земја и коски ќе станеме, тогаш ли сметка да полагаме?“
54. Некој ќе рече: „Посакувате ли да погледнете од височина?“
55. Па, ќе погледа од височина и ќе го види другарот фрлен сред огнот џехеннемски,
56. и ќе рече: „Се колнам во Аллах, ете, само што не ме упропасти,
57. да не беше благодатот од Господарот мој, сигурно ќе бев меѓу присутните во џехеннемот.
58. Нема ли да умреме
59. по умирањето наше прво? И нема ли да бидеме казнети?
60. Ова, навистина, е победа голема!
61. За еднакво на ова... па нека работат оние кои, секако, работат.
62. Тоа ли е подобро уживање или стеблото Зеккум
63. кое за зулумкарите, навистина, Ние го одредивме да биде искушение?
64. Да, тоа е стебло кое никне од основата џехеннемска:
65. плодот му е како главите од шејтаните.
66. Па, тие ќе јадат од него и ќе ги полнат мевовите од него,
67. а потоа, сето тоа, навистина, ќе го измешаат со жешка вода,
68. а потоа враќањето нивно води до Џехеннемот, навистина!
69. И ќе ги најдат предците нивни во заблуда скршнати,

70. и оние ќе чекорат по стапалките свои.
71. Да, и пред нив скршна во заблуда мнозинството на народот дамнешен.
72. Да, и меѓу нив Ние испративме опоменувачи...
73. та, погледни каква беше казната за опоменатите,
74. а не и оние, Аллаховите робови чисти.
75. И Нух, секако, Не повика и, како убаво му се освавме!
76. И Ние го избавивме него и семејството негово од маката голема,
77. и Ние решивме потомството негово да му продолжи да живее,
78. а споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.
79. Нека е Селам на Нух меѓу световите!
80. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме доброчинителите.
81. Тој, секако, беше меѓу робовите Наши, верници,
82. а другите, потоа, Ние ги потопивме.
83. А од странката негова, секако, беше и Ибрахим,
84. кога му дојде на Господарот со срце чисто,
85. кога му рече на бабо му и на народот негов: „Што обожавате?
86. Лажни богови ли, покрај Аллах, посакувате?
87. Па, какво е вашето мислење за Господарот на световите?“
88. Па, фрли еден поглед кон звездите,
89. и рече: „Јас ќе се разболам, навистина!“
90. И ги свртеа плеките, оддалечувајќи се.
91. И тој незабележливо им пријде на божествата нивни, и рече: „Не јадете ли?
92. Што ви е... па, не зборувате?“
93. И неприметно им пријде, мавајќи ги со десната рака,
94. и луѓето веднаш побрзаа кон него.
95. Ибрахим рече: „Ги обожавате ли оние кои ги делкате?
96. А Аллах ве создаде и вас и она што го правите!“
97. Рекоа: „Направете му направа и фрлете го во огнот“
98. И ете, посакаа да го казнат, но Ние нив ги потценивме.

99. И тој рече: „Јас сум таму каде што ми нареди Господарот мој; Он ќе ме упати!
100. Господаре мој, подари ми дете кое ќе биде меѓу луѓето добри!“
101. И ете, Ние го зарадувавме со мило дете.
102. И бидејќи порасте, трудејќи се околу него, Ибрахим рече: „О синко, сонував, навистина, дека те колам, па види и размисли! Рече: „О бабо, направи го она што ти се наредува. Ќе видиш, иншаллах, дека ќе се стрпам.“
103. И бидејќи двајцата беа послушни, и кога го легна со лицето кон земја,
104. Ние повикавме: „О Ибрахим“ -
105. да, го исполни сонот. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме доброчинителите!
106. Ова, навистина, е искушение вистинско.
107. И Ние го заменивме со еден голем брав.
108. А споменот за него Ние го задржавме меѓу поколенијата по него.
109. Селам врз Ибрахим!
110. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме доброчинителите!
111. Он, навистина, беше меѓу робовите верници Наши!
112. И Ние го зарадувавме со Исхак, пејгамбер меѓу добрите.
113. И врз него и врз Исхак се исипа благодатот Наш. Меѓу потомството нивно имаше, јасно, и такви кои работеа добро, и кои работеа зло за себеси!
114. И Харун и Муса, секако, Ние ги дарувавме:
115. ги избавивме нив и народот нивни од неволјата голема;
116. Ние ги помогнавме и станаа победници.
117. И Ние им дадовме Книга разјаснувачка,
118. и Ние ги упативме по патот вистински.
119. И споменот за нив, меѓу оние по нив, Ние го сочувавме.
120. Селам врз Муса и врз Харун!
121. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме доброчинителите.
122. Оние, навистина, беа меѓу робовите верници Наши.
123. И Илјас, навистина, беше меѓу пејгамберите.

124. Кога му рече на народот свој: „Нема ли да бидете богобојазливи?“
125. Ба'ла ли го молите, а го оставате од творителите Најубавиот?
126. Аллах, Господарот ваш и Господар на предците ваши одамнешни.
127. И го сметаа за лашко. Оние, секако, ќе бидат во казната вовлечени,
128. а не и робовите Аллахови, чисти!
129. И споменот на него, по него, Ние го сочувавме.
130. Селам врз Илјас!
131. Ете, така Ние, навистина, ги наградуваме доброчинителите.
132. Тој, навистина, беше меѓу робовите верници Напи.
133. И Лут, навистина, беше меѓу пејгамберите.
134. Кога Ние го избавивме него и семејството негово... сите!
135. Освен една старица која остана со другите!
136. А другите, потоа, Ние ги уништивме.
137. Да, вие поминувате крај нив, наутро,
138. и навечер, исто така! Нема ли да се вразумите?
139. И Јунус, навистина, беше меѓу пејгамберите.
140. Кога Јунус побегна со чамецот преполн,
141. и ја фрли коцката и таа, ете, врз него падна.
142. И рибата го голтна, а тој требаше да биде опоменат.
143. И да не беше, навистина, меѓу оние кои Го слават,
144. ќе останеше во утробата од рибата, секако, до Денот кога ќе бидат оживеани.
145. И го исфрливме на едно место пусто; беше болен.
146. И Ние одредивме врз него да расте стебло од тиква.
147. И Ние го испративме на стотини илјади луѓе или повеќе.
148. И веруваа и, тогаш, Ние дадовме да уживаат до еден рок определен.
149. Па, постави им го ова прашање: „За Господарот ли твој ќерки а за нив синови?“
150. Или: Ги создадовме ли мелеките да бидат жени? А оние се сведоци!“
151. Ете, оние, заради мислењето свое, зборуваа:
152. „Аллах роди;“ - оние, навистина, се лашковци!

153. Им даде ли Он предност на ќерките над синовите?
154. Што ви е така да судите,
155. не се секавате ли?
156. Или, пак, имате јасна власт?
157. Па, дојдете со Книгата ваша ако сте искрени!
158. Меѓу него и меѓу циновите сродство припишуваат. А циновите, се-
како, узнаа дека тие ќе бидат казнети.
159. Славен нека е Аллах, од она што оние му го припишуваат,
160. а тоа не го прават и робовите Аллахови, чисти!
161. Па, и вие и она што го обожавате,
162. не можете никој против Него да го заведете!
163. Освен оној кој ќе се пржи во огнот.
164. „Секому од нас е одредено место познато.
165. Ние сме, навистина, во редови поредени.
166. Да, ние сме оние кои славиме!“
167. А оние, секако, зборуваа:
168. „Да беше при нас Опомената на одамнешните,
169. ќе бевме, секако, Аллахови робови чисти.“
170. Па, во Опомената не веруваа. Па, ќе узнаат!
171. Да, претходеше зборот Наш за робовите Наши, пејгамбери:
172. оние, секако, ќе бидат меѓу помогнатите.
173. Војската Наша, секако, е онаа која ќе победи.
174. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!
175. Па, посматрај ги и оние ќе бидат посматрачи!
176. Па, казната ли Наша ја забрзуваат?
177. Па, кога таа ќе ги стигне... е, само колку лошо ќе биде утрото на
опоменатите!
178. Па, сврти ги плеките кон нив, до еден рок определен!
179. И посматрај ги, па и оние ќе бидат посматрачи.
180. Славен нека биде Господарот твој. Господарот на силата, од она
што Му го припишуваат!

181. И селам врз пејгамберите!
182. Благодарение на Аллах - Господарот на световите!

Сура 38

Сад

*Објавено во Мекка
88 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Сад! Се колнам во Кур'анот, со Опомена преполн!
2. Но, оние кои не веруваат се горделиви и прават раздор.
3. Колку поколенија Ние уништивме пред нив, кои повикуваа за помош кога немаше веќе време да се спасат?
4. Оние се чудат што ли им дојде еден опоменувач меѓу нив. Неверниците зборуваат: „Овој е волшебник и лашко голем.“
5. Ги сведува ли боговите на еден Бог? Ова, навистина, е нешто многу чудно!
6. И заминаа големците нивни: „Одете и бидете постојани покрај боговите ваши! Ова, навистина, е нешто што се посакува!
7. Ова не го слушнавме во последните вери. Ова, навистина, е нешто различно.
8. Нему ли меѓу нас ќе му се објави Опомена?“ - Но, не! Оние се сомневаат во опомената Моја затоа што уште не ја имаат вкусено казната Моја.
9. Или: Кај нив ли се ризниците на милоста од Господарот твој - Силиниот и Дарежливиот!
10. Или: Имаат ли власт на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив? Па, нека се искачат, тогаш, по скалилата!
11. Војската здружена што е таму ќе биде поразена.
12. И пред нив ги сметаа за лажни пејгамберите: и народот на Нуҳ, и Ад и фараонот, сопственикот на столбови!

13. И Семуд и народот на Лут и жителите на Ејка. Ете, оние беа страни здружени.
14. Сите оние ги беа сметале лажни пејгамберите... па, така, се оствари казната.
15. Оние чекаат само страшен глас, единствен, што не се повторува!
16. И зборуваат: „Господаре наш, побрзай со нас, со делот наш од казната пред да настапи Денот на пресметката!“
17. И стрпи се за она што го зборуваат. И сети се на робот Наш, Давуд, силниот, кој, навистина, Му се обраќаше на Аллах.
18. Ние, секако, ги потчинивме брдата заедно со него... кои Го славеа и при зајдисонце и при изгрејсонце!
19. Се, како и птиците собрани, Нему му се обраќа.
20. И Ние го зацврстивме кралството негово, му дадовме мудрост и вештина на говорништво.
21. И ти дојде ли кажувањето за парничарите... кога се искачија на Сидот од храмот?
22. Кога влегоа кај Давуд и кога тој се исплаши од нив, оние рекоа: „Не плаши се! Ние сме два парничара. Еден на друг неправда направивме. Па, затоа пресуди ни праведно и не биди пристрасен, и упати не кон патот вистински!
23. Овој мој брат има деведесет и девет овци, а јас, пак, имам една овца.“ И им рече: „Дај ми ја мене да ја чувам; - и така, расправајќи се, ме присили на тоа.“
24. Давуд рече: „Неправда ти нанесол со самото тоа што те прашал да ја придружиш твојата овца кон неговите овци. Многу ортаџи еднинадруги прават неправда, секако, освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, а тие се малкумина! И Давуд помисли дека Ние, навистина, го ставивме во искушение, и побара прошка од Господарот свој и се свитка ничкум и се покаја.
25. Па, Ние му го простиште тоа. Тој, навистина, ќе биде во близината Наша, и го чека убаво засолниште.
26. О Давуд, Ние те одредивме да бидеш халифа на Земјата и суди меѓу луѓето праведно, и не следи ја страста па да те скршне во заблуда од Аллаховиот пат. Да, оние кои скршнуваат во заблуда од Аллаховиот пат, ќе бидат жестоко казнети затоа што заборавија на Денот на пресметката.

27. И Ние не го создадовме небото и Земјата и она што е меѓу нив залудно. Ете, така мислат оние кои не веруваат. Е, тешко на неверниците кои ќе бидат во огнот!
28. Или: „Ќе постапиме ли со оние кои веруваат и кои добри дела работат како со безредниците по земјата? Или: Ќе постапиме ли со богобојазливите како со расипаните?“
29. Книгата што Ние ти ја објавивме е - благословена, за да размислуваат за ајетите нејзини и за да се сеќаваат оние со дадениот им разбир.
30. И на Давуд Ние му го подаријме Сулејман. Е, колку е благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покајник!
31. Кога навечер му се претставени коњи исправени, преубави, на три нозе,
32. и кога рече: „Покажав поголема љубов кон ова добро отколку кон споменувањето на Господарот мој!“ И веднаш исчезнаа од видикот негов.
33. „Вратете ми ги!“ И почна да ги мази и по нозете и по вратовите.
34. Ние, секако, го ставивме во искушение и Сулејмана, и на постелата од престолот негов, како едно болно тело оставивме. И потоа тој оздрави,
35. и рече: „Господаре мој, прости ми и дарувaj mi власт што не ќе ја има никој по мене! Ти си, навистина, Дарител!“
36. Па, Ние му го потчинивме ветрот кој тивко дуваше по наредбата негова, таму каде што тој посакуваше,
37. и шејтаните - сите градители и нуркачи,
38. и други, во пранги заковани.
39. - „Ова е давање Наше; дај или задржи што не може да се изброй!“
40. И тој, навистина, ќе биде во близина Наша и за него има убаво засолниште.
41. И сети се на робот Наш Ејуб, кога го повика Господарот свој: „Ме погоди Шејтанот, навистина, со мака и болка!“
42. - „Удри со ногата: еве вода ладна за бањање и за пиење!“
43. И Ние му го подаријме семејството негово, и со тоа нему слично, како милост од Нас, да биде опомена за даруваните со разбир!

44. И земи сноп со раката твоја и удри со него, и не прекршувај ја заклетвата. Воочивме дека, навистина, е трпелив. Е, колку беше благонаклонет тој роб! Тој, навистина, беше покажник!
45. И сети се на робовите Наши: Ибрахим, и Исхак и Јакуб... цврсти и далековидни.
46. Ние нив, навистина, ги очистивме со едно својство; тоа што се секаваа на оној свет.
47. Тие, секако, кај нас се меѓу најдобрите избраници!
48. И сети се на Исмаил и на Илјас и на Зул Кифл. Сите тие беа меѓу избраниците!
49. Ова е Опомена! За богобојазливите, навистина, има убаво засолниште:
50. бавчи еденски, со врати за нив отворени,
51. врз дивани потпрени: во нив ќе бараат различно овошје и напитоци.
52. И пред нив ќе има и девојки, од нивна возраст, со погледи соборени.
53. „Ова, токму, е она што ви се ветуваше за Денот на пресметката;
54. ова, секако, е 'рскот Наш кој не се троши.“
55. Ете, така! А за заканувачите има зло засолниште:
56. Џехеннем во кој ќе бидат фрлени. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа!
57. Ете, така! Па, нека ја вкусат водата жешка и водата смрдлива што капи!
58. И многу други, на нив слични, обрасци на маки.
59. Ова е дружина со вас здружена, која не ќе биде со добредојде при-мена, туку во огнот ќе биде фрлена.
60. Ќе речат: „За вас нема добредојде. Вие ова нам ни го подготвивте. Е, само колку лоша утврда е тоа!“
61. И ќе речат: „Господаре наш, зголеми ја казната во огнот двојно за оној кој ни го подготви ова!“
62. И ќе речат: „Што е со нас па не ги гледаме луѓето кои ги вбројуваме меѓу злосторниците,
63. кои ги исмевавме? Или, пак, од видот ни исчезнаа?“
64. Вистина е, секако, тоа дека жителите на огнот ќе се караат.

65. Кажи: „Јас сум, навистина, само опоменувач! Нема друг бог освен Аллах, Еден и Силен!
66. Господар на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив, Силен и Простувач!“
67. Кажи: „Ова кажување е големо,
68. кон кое сте вие рамнодушни.
69. Не знам за мелеките возвишени кога расправаа единисодруги:
70. ми се објавува дека сум, навистина, само опоменувач јасен.“
71. И кога им рече Господарот твој на мелеките: „Јас сум Творител на човекот. Го создадов од глина.
72. Па, кога ќе му дадам изглед и ќе му вдахнам дел од духот, творот Мој - паднете му на сеќде!
73. И сите мелеки паднаа на сеќде, сите до еден.
74. А Иблис тоа не го направи: се изнаду и беше меѓу неверниците.
75. Аллах рече: „О Иблис, што те натера да не му паднеш на сеќде на оној кој го создадов со рацете Мои? Се изнаду или, пак, стана меѓу големците?“
76. Иблис рече: „Јас сум подобар од него: мене ме создаде од оган, а него го создаде од глина.“
77. Аллах рече: „Излегувај од Џеннетот! Ти си, навистина, проклет!
78. Врз тебе, навистина, е проклетството Мое до Денот суден!“
79. Иблис рече: „Господаре мој, дај ми прилика до Денот кога ќе бидат проживеани!“
80. Аллах рече: „Ти се дава прилика, навистина,
81. до Денот на времето познато!“
82. Иблис рече: „Се колнам во мокта Твоја! Сите до еден ќе ги заведувам, сигурно! -
83. а не и робовите Твои, меѓу нив, чисти!“
84. Аллах рече: Па, се колнам во вистината, вистина е она што го зборувам:
85. ќе го наполнам Џехеннемот, сигурно, со тебе и со оние кои ќе те следат, сите до еден!“
86. Кажи: „Не барам од вас за ова никаква награда и јас не сум меѓу оние кои се за тоа овластени!“

87. Кур'анот е само Опомена за световите!
88. И ќе дознаете, сигурно, за кажувањето негово, набргу!

Сура 39

Ез-Зумер (Дружини)

*Објавено во Мекка
75 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Мудар!
2. Ние Книгата ти ја објавивме со вистина. Па, обожавај Го Аллаха, исповедувајќи ја чисто верата кон Него.
3. Внимавај, чистата вера е - Аллахова! Оние кои земаат други заштитници освен Него: „Ги обожаваме само да не приближат до Аллах, поблиску! Аллах, навистина, ќе им пресуди за она за што, токму, станаа деленици. Аллах, секако, не ги упатува лашковците и неверниците!
4. Да посакаше Аллах да присвои дете, ќе го избереше од она што го создаде со посак Свој. Славен нека биде Он. Он е Аллах, Еден и Силен!
5. Ги создаде небесата и Земјата со вистина. Он ноќта ја покрива со денот, а денот го покрива со ноќта. Он ги потчини и Сонцето и Месечината. Сето тоа се движи до рокот определен. Он, навистина, е Силен и Простувач!
6. Он ве создаде од еден човек. Потоа од него создаде другар. И Он ви даде осум парови на добиток. Ве создаде во утробите на мајките ваши, суштество по суштество, низ три темнини. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш; власта е - Негова! Нема друг бог освен Него! Па, каде, тогаш, сте кинисале!
7. Па ако не верувате... та, Аллах, навистина, е независен од вас, и не е задоволен со неверувањето на робовите Свои, а ако, пак, Му се заблагодарувате, е задоволен со вас. И не ќе ја понесе никој

тежината на бремето од друг, а потоа враќањето ваше води кон Господарот ваш... па, Он ќе ве извести за она што го работевте. Он, навистина, го знае она што е во градите ваши!

8. А кога човекот ќе го снајде неволја некаква, го повикува Господарот свој; Нему му се обраќа. И штом ќе му додели благодат од Него, го заборава она за што го молеше порано, и Му припишува на Аллах еднакви за да скршне од патот Негов. Кажи: „Уживај малку во неверството твоје. Ти си, навистина, меѓу жителите на огнот!“
9. Оној ли е кој, во вечерите негови останува во побожност, паѓајќи на сеќде и стоејќи, кој се сеќава на Ахирет, кој се надева на милоста од Господарот свој... Кажи: „Еднакви ли се оние кои знаат и оние кои не знаат? На Аллах се сеќаваат, навистина, даруваните со разбирање!“
10. Кажи: „О робови мои, кои верувате! Плашете се од Господарот ваш! За оние кои прават убави дела на овој свет има добро. Земјата Аллахова е широка. Наградата за трпеливите ќе биде безмерна, навистина!“
11. Кажи: „Наредено ми е, навистина, да Го обожавам Аллаха чисто, исповедувајќи ја верата кон Него,
12. и наредено ми е да бидам прв меѓу Послушните.“
13. Кажи: „Јас, навистина, се плашам, доколку сум непослушен на Господарот мој, од казната на Денот голем.“
14. Кажи: „Аллаха Го обожавам чисто, исповедувајќи Му ја верата моја.
15. Па, обожавајте, освен Него, кого сакате!“ Кажи: „Поразените се, навистина, оние кои се поразија самите себеси, и семејствата свои на Денот суден. Ете, тоа е пораз јасен!“
16. Над нив ќе има слоеви на оган, и под нив ќе има слоеви на оган. Ете, така Аллах ги заплашува робовите Свои: „О робови Мои, плашете се од Мене!“
17. А оние кои го избегнуваат обожавањето на киповите и кои на Аллах Му се обраќаат... за нив има радосница. Па, зарадувај ги робовите Мои,
18. кои го слушаат Говорот, па го следат убавото од него... тоа се оние кои ги упати Аллах. Тоа се даруваните со разбирање.
19. За оној за кој се оствари зборот за казната... него ли да го избавиш од огнот?

20. Но, за оние кои се плашат од Господарот свој има соби: изградени еднинадруги испод кои реки течат. Ете, тоа е ветувањето Аллахово. А Аллах не го изневерува ветеното место!
21. Не гледаш ли дека Аллах, навистина, спушта вода од небесата? Па ја воведува во земјата и така настануваат извори. Потоа, со помош најзина, вади растенија разновидни. Потоа тоа се суши и го гледаш пожолтено и, на крај, го крши. Во тоа, навистина, има опомена за даруваните со разбира!
22. Оној чии гради Аллах ги отвори за Послушноста... па ја следеа светлината на Господарот негов. Па, тешко на оние срца нивни кои се затврднати кога ќе се спомене Аллах! Онаквите се во скршнување очигледно!
23. Аллах го објави најубавиот Говор, Книга со меѓусебно слични делови, која се повторува. Оние кои се плашат од Господарот свој ги фаќаат морници на кожата. Потоа, кога ќе се спомене Аллах, се смируваат и кожите нивни и срцата нивни. Ете, тоа, токму, е Патоказ Аллахов со кој Он упатува кого сака. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... та, за него нема упатувач!
24. Ист ли е оној кој се плаши со лицето свое од пакоста на казната на оној свет? Ќе им се рече на зулумкарите: „Вкусете го она што го спечаливте!“
25. Лажеа и оние кои беа пред нив па им дојде казна оттаму од каде што и не усетуваа.
26. Па, Аллах, одреди да вкусат срам на овој свет, а казна најголема, секако, на Ахирет. Е, само кога би знаеле!
27. Ние им изнесовме на луѓето во овој Кур'ан од се пример за да се сеќаваат.
28. Кур'ан на арапски, без несогласие, за да бидат богобојазливи.
29. Аллах донесува пример: човек кој е здружен со ортаци кои се расправаат еднисодруги и човек кој е потчинет на еден човек. Можат ли овие примери да се изедначат? Благодарение на Аллах! Но, ете мнозинството од нив не знаат!
30. Ти си, навистина, смртник, а и оние се, навистина, смртници!
31. Потоа вие на Денот суден, секако, ќе се расправате еднисодруги кај Господарот ваш.

32. Па, кој е поголем зулумкар од оној кој лаже за Аллах, и кој, кога ќе му дојде вистината, лаже? Нели Џехеннемот е засолниште за неверниците?
33. Оној кој дојде со вистината и оние кои ја потврдија истата... оние, токму, се богобојазливите!
34. За нив, кај Господарот нивни, има се што ќе посакаат. Ете, тоа е награда за доброчинителите.
35. Аллах за да им ги отстрани оние пропусти што ги направија и за да ги награди со најубавата награда нивна оние кои работеа.
36. Нели Аллах е доволен за робот Негов? А оние те заплашуваат со оние, освен Него. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него, нема упатувач!
37. А оној кого ќе го упати Аллах... па, за него, нема никој што ќе го скршне во заблуда! Нели е Аллах Силен и Строг?
38. И ако ги прашаш кој ги создаде небесата и Земјата сигурно ќе речат „Аллах!“ Кажи: „Нели ги видовте оние кои ги обожававте освен Аллах?“ Ако Аллах ми нанесе штета дали тие ќе можат да ја отстранат штетата Негова? Или, ако посака да ми подари милост, дали тие можат да ја задржат милоста Негова? Кажи: „Аллах за мене е доста. Врз Него се потпираат оние кои се потпираат!“
39. Кажи: „О народе мој, работете на местата ваши! Јас, навистина, работам. Па, ќе узнаете, секако,
40. кому ќе му дојде казната што ќе го осрамоти, и за кого се спрема казна постојана.“
41. Ние, навистина, ти објавивме Книга за луѓето, со вистина. Тогаш, кој ќе се упати за себеси ќе се упати, а кој ќе скршне во заблуда, скршинува, навистина, против себеси. Ти не си товар за нив.
42. Аллах ги усмртува душите при самата смрт нивна, но онаа додека спије, не е мртва. Па, така, за оние за кои Он ќе реши да умрат, ги задржува, а оние за кои ќе реши да останат, ќе останат до рок определен. Ете, во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!
43. Прифаќаат ли покрај Аллах други посредници? Кажи: „Оние ли кои не поседуваат ништо и кои не сфаќаат?“
44. Кажи: „Посредништвото за сите е кај Аллах! Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Потоа Нему ќе му се вратите.

45. И само кога ќе се спомене името на Аллах, Единствениот, ќе се зграт срцата на оние кои не веруваат во Ахирет. А кога ќе се споменат, пак, оние освен Него, ете ги како се радуваат!
46. Кажи: „О Аллаху мој, Творител на небесата и на Земјата, Зналец и на тајното и на јавното, Ти ќе им пресудиш на робовите Твои за она за што станаа деленици!“
47. Оние кои зулум прават кога би го поседувале се она што е на земјата, и уште толку би дале, секако, за пакоста на Денот суден, само, ете, да се спасат од неа. А за казната нивна, од страна на Аллах, ќе им се предочи и она што не можеле да го замислат.
48. И ќе им се предочат лошотии нивни, што ги спечалија, и ќе им се остварят оние работи за кои, токму, се исмеваа.
49. Па, кога ќе го снајде човекот неволја некаква, Не повикува. А кога ќе му овозможиме, потоа, благодат Наша, вели: „Она што ми е дадено, токму, е знаењето!“ Но, не! Тоа е сплетка, но ете, мнозинството од нив не знаат.
50. Тоа, секако, го зборуваа и оние пред нив. Па, така, не им вредеше она што го спечалија.
51. Па, ете, ги погодија лошотии за она што го спечалија; оние од нив кои зулум направија ќе ги погодат лошотии за она што го спечалија: ќе станат немоќни.
52. Не знаат ли дека Аллах дава 'рск кому сака, онолку колку Он ќе одреди? Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои веруваат!
53. Кажи: „О робови мои, вие, кои ги занемаривте душите ваши, не губете надеж во милоста Аллахова. Аллах, навистина, ги простира сите гревови. Он, секако, е Простувач и Сомилосен!
54. Приближете се кон Господарот ваш и бидете Му послушни пред да ви дојде казната; по тоа не ќе ви се помогне.
55. И следете го, до вас објавеното, од Господарот ваш, најдоброто, пред да ви дојде казната одненадеж, кога не ќе ни усетите.“
56. Човекот да не рече: „Налет да е, колку должности пропуштил кон Аллах иако бев, секако, меѓу исмевачите!“
57. Или да не рече: „Аллах да ме упатеше, навистина, ќе бев меѓу боѓојазливите!“
58. Или да не рече кога ќе ја здогледа казната: „Е, кога би имало за мене враќање па да бидам меѓу доброчинителите!“

59. „Не, ти доаѓаа, секако, ајети Мои ... па, ги сметаше за лажни и се дуеше и беше меѓу неверниците.“
60. На Денот суден ќе ги видиш оние кои лажеа за Аллах како лицата нивни стануваат црни. Нели Џехеннемот е засолниште за горделивите?
61. Аллах ќе ги спаси оние кои се богобојазливи во достигнувањата нивни; не ќе ги снајде зло и не ќе тагуваат.
62. Аллах е Создател на се! И Он е Закрилник на секоја ствар!
63. Клучевите на небесата и на Земјата се - Негови. Оние кои не веруваат во ајетите Аллахови, токму, се страдалници!
64. Кажи: „Ми наредувате ли, освен Аллах, да обожавам, о незналци!
65. Објавено ми е, секако, она што е објавено и на оние пред тебе: „Ако бидеш многубожец сигурно ќе пропаднат делата твои и сигурно ќе бидеш меѓу страдалниците.“
66. Но, обожавај Го Аллаха и биди меѓу благодарните!
67. А оние не го почитуваат Аллаха онолку колку што вистински треба да го почитуваат. Сета Земја на Денот суден ќе биде во ракофат, а небесата ќе бидат свиткани во десната рака Негова. Славен нека е Он! И високо е над она што Му го здружуваат!
68. И ќе се дувне во Сурлата и, ете, ќе ги снема страшниот глас оние кои се на небесата и оние кои се на Земјата, а не и оние за кои Аллах ќе посака. Потоа, повторно ќе се дувне во Сурлата и, ете ги исправени, во исчекување!
69. А земјата ќе засвети со светлината на Господарот нејзин, и Книгата ќе се постави, и пејгамберите и сведоците ќе се доведат... Исправно ќе им се суди и не ќе им се наптети.
70. Секоја личност ќе си го добие она што го спечалила. Он најдобро го знае она што го работат!
71. Оние кои не веруваа во дружини ќе бидат натерани во Џехеннемот. И штом ќе дојдат до него ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: „Нели ви доаѓаа пејгамбери меѓу вас кои ви ги кажуваа ајетите на Господарот ваш и ве опоменуваа за Средбата на овој Ден ваш?“ Ќе речат: „Да!“ Но, се овистини зборот за казната на неверниците!
72. Ќе се рече: „Влезете низ вратите на Џехеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо престојувалиште е тоа за горделивите!

73. А оние кои се плашеа од Господарот свој, во дружини ќе бидат натерани во Ценнетот. И штом ќе дојдат до него, ќе им се отворат вратите негови, и ќе им речат чуварите нивни: „Селамун алејкум! Бевте прекрасни: па, влезете во Ценнетот и во него за навек ќе останете!“
74. Ќе речат: „Благодарение на Аллах, Кој го исполнни ветувањето Него во кон нас, и не одреди да ја наследиме земјава, да се сместиме во Ценнетот таму каде ќе си посакаме. Е, само колку е благословена наградата за трудолубивите!“
75. И ќе ги видиш мелеките како кружат околу Аршот, славејќи Го, со благодарноста кон Него, Господарот свој. Исправно ќе им се суди и ќе се рече: „Благодарение на Аллах! Господарот на световите!“

Сура 40

Гафир (Простувач)

*Објавено во Мекка
85 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, мим!
2. Се објавува Книга од Аллах, Силен и Зналец!
3. Простувач на гревовите и Примач на покајанието, Силен Казнувач, Господар на силата. Нема друг бог освен Него. Свратилиштето е - кон Него.
4. За ајетите Аллахови расправаат само оние кои не веруваат, па нека не те измами патувањето нивно по земјите!
5. И народот на Нух лажеше пред нив и странките по нив. Секој народ му даваше значење на тоа како да го истера пејгамберот негов. И расправаа за невистината за да ја покријат со тоа вистината. Па, ги казнив. Е, само каква беше казната!
6. И ете, така, се исполни зборот на Господарот твој за оние кои не веруваа. Овие се, навистина, жители на огнот.
7. Оние кои го носат Аршот и оние кои се околу него, Го слават, заблагодарувајќи Mu се, Господарот свој, и веруваат во Него, и бараат прошка за оние кои веруваат: „Господаре наш, и со знаењето и со милоста опфаќаш се! Прости им на оние кои се каат, кои го следат патот Твој, и сочувуј ги од казната цехен немска!
8. Господаре наш, воведи ги во бавчите еденски кои им ги вети - на оние кои беа добри -, и предците нивни, и жените нивни, и потомствата нивни. Ти си, навистина, Силен и Мудар!

9. И сочувј ги од лошотиите, а оној кого ќе го сочуваш од лошотиите на Денот тој - си му се смиувал, секако!“ Ете, тоа, токму, е победа голема!
10. На оние кои не веруваа ќе им се возгласи: „Омразата Аллахова е поголема, сигурно, од омразата ваша кон самите вас: кога бевте повикани кон верувањето, па не верувавте.“
11. Ќе речат: „Господаре наш, двапати не усмрти и двапати не оживи, па еднаш веќе ги признавме гревовите наши. Има ли, тогаш, некој пат по кој ќе може некако да се излезе?“
12. „Тоа ви е, ете, зашто не верувавте кога се повикувавте кон Аллах, Единствениот, а кога Му се здружуваше нешто, верувавте. Судот е на Аллах, Вишен и Голем!“
13. Он ви ги покажува знаменијата Негови и од небо ви спушта ’рск. Се сеќава само оној кој ја прима поуката.
14. Па, повикувајте Го Аллаха, исповедувајќи ја чистата вера Негова, па макар тоа го мразеле неверниците!
15. Возвишувајте на скалите, Сопственик на Аршот, кој го испраќа Духот со наредбата Своја, оној кого сака од робовите Свои за да опомене за денот на Средбата.
16. Денот во кој ќе се споредуваат, кога на Аллах ништо од нив не ќе Му биде скриено. И чија ќе биде власта на Денот тој? - Аллахова ќе биде, Единствениот и Силниот!
17. Ден во кој секој ќе биде награден според она што си го спечалил. Не ќе има неправда на Денот тој. Аллах, навистина, е Брз Пресметувач!
18. И опомени ги за денот што е близку: кога срцата во грлата ќе застанат, загушени. За зулумкарите нема поддржник или посредник кој ќе биде послушен.
19. Он го знае скришниот поглед на очите и она што го кријат градите.
20. Аллах исправно решава. Оние кои се повикуваат на други богови освен Него... па, овие во ништо не можат да пресудат. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
21. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната за оние пред нив? Тие беа и посилни и оставија поголеми траги на земјата. Па Аллах, заради гревовите нивни, ги казни. И за нив немаше поддржник од Аллах.

22. Ете, тоа така беше заради тоа што, навистина, им доаѓаа пејгамбери со јаснотии, па не веруваа, и Аллах ги казни. Он, навистина, е Моќен и Силен Казнувач!
23. И Ние Муса, секако, го испративме со знаменијата Наши и со доказот јасен,
24. до фараонот, до Хаман и до Карун... кои рекоа: „Волшебник и лашко!“
25. И бидејќи им дојде со вистина од Нас, рекоа: „Убијте ги машките деца на оние кои веруваат во него, а оставете ги во живот женските деца нивни.“ Но, сплетката на неверниците води само во заблуда!
26. И фараонот рече: „Оставете ме да го убијам Муса, па тој нека го повика Господарот свој: се плашам, навистина, да не ја измени верата ваша или да не посее безредие по земјата.“
27. И Муса рече: „Јас барам, и од Господарот мој и од Господарот ваш заштита, и против сум горделивиот кој не верува во Денот на пресметката.“
28. Еден човек верник од семејството фараоново, кој го криеше верувањето негово, рече: „Ќе го убиете ли човекот кој тврди: 'Аллах е - Господарот мој.' Тој, секако, ви дојде со јаснотии од Господарот ваш. А ако лаже, лажењето ќе биде против него. А ако, пак, вистина зборува, ќе ви се случи она со што ви се заканува.“ Аллах, навистина, не го упатува претерувачот и лашкото!
29. О народе мој, денес е власта ваша: вие сте на чело на земјава. Па, кој ќе ни помогне од неволјата Аллахова ако оваа не погоди? Фараонот рече: „Јас го гледам при вас само она што го гледам. И само по патот и показот ќе ве упатам!“
30. А оној што веруваше, рече: „О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас, од нешто слично на денот на оние кои се разединија,
31. слично на случајот со народот на Нуҳ, на Ад и на Семуд и оние што беа по нив. Аллах не им посакува зулум на робовите!
32. О народе мој, јас, навистина, се плашам за вас од Денот на повикувањето еднинадруги,
33. Ден во кој ќе ги вртите плеките. За вас, освен Аллах, ќе нема избраник, а оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него нема упатувач!
34. И порано Јусуф, секако, ви дојде со јаснотии. Па, постојано бевте при сомнение во она со што ви дојде. И штом си замина од овој

- свет, рековте: „Аллах нема да испрати пејгамбер по него!“ Ете, така Аллах го скршнува во заблуда оној што претерува и сомнителот,
35. оние кои расправаат за аjetите Аллахови без никаков нивни јасен доказ, зголемувајќи ја омразата и кон Аллах и кон оние кои веруваат. Ете, така Аллах го запечатува секое срце на горделивиот и силникот!
 36. Фараонот рече: „О Хаман, изгради ми една кула за да можам да се вишнам низ скалите нејзини,
 37. скалите на небесата... Па, да се вишнам до богот на Муса, а јас, секако, мислам дека тој е лашко.“ И ете, така му се разубави на фараонот злоделото негово и беше оддалечен од Патот. Сплетката на фараонот е само страдање!
 38. И оној што веруваше пак рече: „О народе мој, следете ме, јас ќе ве упатам по Патот и по Показот!
 39. О народе мој, животот на овој свет, навистина, е само уживање, а Ахирет, секако, е Куќата на постојаноста!“
 40. Кој ќе направи зло ќе биде казнет соодветно на тоа, а кој, пак, ќе направи добро, било да е машко или женско, а верник е... па оние ќе влезат во Џеннетот во кој ќе бидат снабдени без мера!
 41. И уште: „О народе мој, што ви е, јас ве повикувам кон спасот, а вие ме повикувате кон огнот!
 42. Ме повикувате да не верувам во Аллах и да Му здружувам здруженик, за кого не знам ништо. А јас ве повикувам кон Силниот и Простувачот!
 43. Беспрекорно! Ме повикувате, секако, кон она за што не може да се повика ни на овој свет ни на Ахирет. Ние, навистина, ќе Му се вратиме на Аллах, а расипниците, токму, се жители на огнот.
 44. Па, ќе се сетете на она што ви го зборував, а јас мојата работа Му ја препуштам на Аллах. Аллах, навистина, ги гледа робовите!“
 45. И Аллах го сочувува од лошотиишто му ги правеа, и ќе се оствари пакосната казна кон семејството фараоново:
 46. огнот во кој ќе бидат фрлани и наутро и навечер; Денот во кој ќе се случи Часот: „Воведете го семејството фараоново во најжешката казна!“
 47. И кога ќе расправаат во огнот, потчинетите ќе им речат на потчинителите: „Ние, навистина, ве следевме па, можете ли малку да не ослободите од огнот?“

48. И потчинителите ќе речат: „Па, ете, сите ние сме во огнот, навистина! Да, Аллах им суди на робовите Свои!“
49. А оние кои ќе бидат во огнот ќе им речат на чуварите цехен немски: „Замолете Го Господарот ваш да ни олесни барем еден ден од казната!“
50. Ќе им речат: „Нели ви доаѓаа пејгамбери ваши со јаснотии?“ Ќе им одговорат: „Да!“ Ќе речат: „Па, молете се!“ Молбата на неверниците ќе биде само залудна!
51. Ќе ги поддржиме, сигурно, пејгамберите Наши и оние кои веруваа во животот на овој свет, и во Денот кога ќе воскреснат сведоците,
52. на Денот во кој на зулумкарите не ќе им користат извинувањата нивни; за нив има проклетство и за нив има Куќа пакосна.
53. На Муса, секако, Ние му дадовме Патоказ, и им ја оставивме на Синовите Израилови во наследство и Книгата:
54. Патоказ, Опомена за даруваните со разбирај!
55. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистинско; и бај прошка за гревот твој и слави Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој, и навечер и наутро!
56. Оние кои, навистина, расправаат за ајетите Аллахови без никаков доказ дојден до нив... во градите нивни има само горделивост, и не ќе ја остварат целта своја. Па, бај засолниште кај Аллах! Он, навистина, е Слушач и Гледач!
57. Создавањето на небесата и на Земјата е поголемо од создавањето на луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не знаат!
58. Не се еднакви оној кој е слеп и оној кој гледа, и оние кои веруваат и кои добри дела работат со злосторниците. Само малкумина од вас се сеќаваат!
59. Часот, во кој нема сомнение, навистина, ќе дојде. Но, ете мнозинството на луѓето не веруваат!
60. Господарот ваш рече: „Повикувајте Ме, ќе ви се освијам! Оние меѓу робовите Мои кои се дујат ќе влезат во Цехен немот, потчинети!“
61. Аллах ви ја определи ноќта за да се смирете во неа, а денот за гледање. Аллах, навистина, е полн со добрина кон луѓето. Но, ете мнозинството на луѓето не се заблагодаруваат!
62. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш, Создател на се! Нема друг бог освен Него. Па, каде, навистина, сте кинисале?

63. Ете, така кинисаа оние кои не ги признаваа ајетите Аллахови.
64. Аллах ви одреди земјата да ви биде утврда, а небесата здание, и Он изглед ви дава, изглед најубав, и Он ве снабдува од богатствата. Ете, тоа ви е Аллах, Господарот ваш. Па, благословен е Аллах, Господарот на световите!
65. Он е жив. Нема друг бог освен Него. Па, повикувајте Го чисто, исповедувајќи ја верата кон Него. Благодарение на Аллах, Господарот на световите!
66. Кажи: „Забрането ми е, навистина, да ги обожавам оние кои вие, освен Аллах, ги обожавате. Бидејќи ми дојдоа јаснотии од Господарот мој и бидејќи ми е наредено да бидам послушен, секако, на Господарот на световите!“
67. Он ве создаде од земја, потоа од капка семе, потоа од засирена крв, потоа ве вади како бебе, потоа ќе сјакнете и, на крај, ќе остарете. Некои од вас порано ќе умрат, а некои, пак, ќе го дочекаат рокот определен... за да се вразумите!
68. Он и усмртува Он и оживува. И кога ќе реши за нешто, кога ќе му рече: „Биди!“ - и тоа, токму, ќе биде!
69. Не ги гледаш ли оние кои расправаат за ајетите Аллахови? Како се оддалечуваат!
70. Оние кои лажат за Книгата и за она што Ние им го испративме на пејгамберите Наши. Е, па, ќе узнаат,
71. кога ќе има синцири врз вратовите нивни и кога ќе бидат влечени со железни прачки,
72. низ вода што врие; и кои, потоа, во огнот ќе бидат пржени;
73. Потоа ќе им се рече: „Каде се оние кои ги обожававте,
74. освен Аллах?“ Ќе речат: „Се оддалечија од Нас. Но, порано на ништо не се клањавме. Ете, така Аллах ги скршнува во заблуда неверниците.“
75. Ете, тоа ви е затоа што се веселевте бесправно по земјата и затоа што бевте дрски.
76. Влезете низ вратата на Џехеннемот во кој за навек ќе останете. Е, само колку лошо е престојувалиштето за горделивите!
77. Па, стрпи се! Ветувањето Аллахово, секако, е вистина. Било Ние да ти покажеме нешто од она што им го ветуваме, било животот да ти го земеме... па, Нам ќе ни се вратат!

78. И пред тебе, секако, Ние испративме пејгамбери. За некои од нив ти кажувавме, а за некои од нив не ти кажувавме. Ниеден пејгамбер не донесе ајет, освен со одобрението Аллахово. Па, кога ќе дојде наредбата Аллахова, исправно се решава, а лашковците ќе настрадаат таму.
79. Аллах ви одреди животни: некои од нив ги јавате а со некои од нив се храните.
80. А од нив имате користи: го остварувате она за што чувствуваат потреба - и со нив и со чамецот пренесувате!
81. И Он ви ги покажува знаменијата Свои. Па, кое од знаменијата Аллахови не го признавате?
82. Зошто не патуваа по земјата па да видат каква беше завршицата на оние пред нив? Беа и помногубројни и посилни во оставање траги на земјата. Па, така, не им користеше она што го спечалија!
83. И бидејќи им дојдоа пејгамберите нивни со јаснотии, се радуваа со знаењето што го поседуваа, и се оствари врз нив она за што се исмеваа.
84. И бидејќи ја здогледаа казната Наша, рекоа: „Веруваме во Аллах, Единствениот, и не го признаваме она врз што бевме, многубошци!“
85. И бидејќи ја здогледаа казната Наша... не им користеше верувањето нивно. Ете, таква беше праксата Аллахова, што веќе се случи, кон робовите Негови. И тогаш неверниците страдаа!

Сура 41

Фуссилет (Потенко Објаснување)

Објавено во Мекка

54 Ајети

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, мим!
2. Објава од Милостивиот Сомилосен!
3. Книга со потенко објаснети ајети - Кур'ан на арапски - за луѓето кои знаат!
4. Како радосник и опоменувач. Па, мнозинството од нив се рамнодушни кон него и оние никако не слушаат.
5. И зборуваат: „Срцата наши се затврднати во однос кон она кон што не повикуваат, ушите ни се стежнати а меѓу нас и тебе има завеса. Па, ти работи си, а и ние, навистина, ќе си работиме!“
6. Кажи: „Јас сум, навистина, човек, вам сличен. Само ми се објавува дека вашиот Бог, секако, е еден Бог. Па, тогаш, барајте да се управете кон Него и барајте прошка од Него. И тешко на многубошците!“
7. Оние кои не даваат зекат баш се оние кои не веруваат во Ахирет.
8. За оние кои веруваат и кои добри дела работат, навистина, има награда која не престанува!
9. Кажи: „Вие ли, навистина, не верувате во Оној кој ја создаде земјата за два дена? И Нему ли Му припишувате здруженици? Ете, тоа е Господарот на световите!“

10. И Он расфрла по земјата планини, и во неа, исто така, посеа бериќети, и ги постави сите услови за живот и тоа за четири дена... ова за оние кои бараат.
11. Потоа се упати кон небесата а тие беа како магла, и им рече, ним и на земјата: „Дојдете, сакале или не сакале!“ Па, рекоа: „Доаѓаме, сакајќи!“
12. И за два дена, потоа, Он одреди седум небеса, и на секое небо му ја вдахна наредбата за него. А небото, над земјата Ние со звездите разубавивме и го чуваме. Ете, тоа е наредбата на Силниот и Зналецот!
13. Па, ако се рамнодушни, кажи им: „Ве опоменав со молњата, слична на молњата врз Ад и Семуд!“
14. И кога им дојдоа пејгамберите и зад нив и пред нив: „Освен Аллах ли ќе обожавате?“ Рекоа: „Господарот наш да посака ќе испрати мелеки: ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени!“
15. А што се однесува до Ад... тие се дуеја по земјата бесправно, и зборуваа: „Кој е помоќен од нас?“ Не гледаат ли дека Аллах кој ги создаде, навистина, е помоќен од нив? И не ги признаваа знаменијата Напи!
16. Па, Ние им испративме ветар ладен, во деновите несрекни за да ја вкусат срамната казна во животот на овој свет, а казната на Ахирет сигурно е посрамна. Не ќе им се помогне!
17. А што се однесува до Семуд... па, нив Ние ги упативме: повеќе го сакаа беспаќето од Патоказот, па ете, ги погоди молња, казна срамна за она што го спечалија.
18. И Ние ги спасивме оние кои веруваа и богобојазливите!
19. И Денот во кој непријателите Аллахови ќе бидат натерани во огнот... па, тие ќе бидат притворени,
20. и штом ќе дојдат до неа, ќе сведочат против нив: и ушите нивни, и очите нивни, и кожите нивни... за она што го работеа.
21. И оние тогаш ќе им речат на кожите нивни: „Зошто сведочевте против нас?“ Овие ќе речат: „Аллах е Оној кој ни даде способност да зборуваме; таква способност и даде на секоја ствар. Он ве создаде првпат и Нему Му се враќате!“
22. Вие не се криевте од тоа да не сведочат против вас: ушите ваши, очите ваши и кожите ваши. Но, ете, мислевте дека Аллах не знае многу од она што го работите.

23. Затоа што така мислевте, за Господарот ваш мислејќи, страдавте, и станавте поразени.
24. Па, и ако се стрпат, огнот ќе биде престојувалиштето нивно, и ако бараат да се вратат во она што сакаат, не ќе можат да се вратат.
25. Ние им одредивме другари па им го разубавуваа она што го работеа и она што ќе го работат. И против нив се оствари зборот што се оствари против народите кои лажеа пред нив: и на циновите и на луѓето. Оние беа презрени, навистина!
26. Оние кои не веруваат, зборуваат: „Не слушајте го овој Кур’ан и спротиставете му се, викајќи, за да го совладате!“
27. За оние кои не веруваат Ние ќе одредиме сигурно да ја вкусат жешката казна и ќе ги казниме со она што е најболно заради она што го работеа.
28. Ете, тоа е казна, оган, за непријателите Аллахови. Во него за нив ќе им биде Куќата на вечноста: казна затоа што не ги признаваа ајетите Наши!
29. А оние кои не веруваат, зборуваат: „Господаре наш, покажи ни ги циновите и луѓето што не скршинаа во заблуда, да ги ставиме под нозете наши за да бидат најдолни!“
30. Оние кои, навистина, зборуваат: „Аллах е Господарот наш“, а потоа се истрајни во тоа, им доаѓаат мелеките и им велат: „Не плашете се и не тагувајте и радувайте се на Ценнетот што ви е ветен!
31. Ние сме заштитници ваши и во животот на овој свет и во животот на Ахирет. Во него за вас ќе има се што ќе посакаат душите ваши, и за вас таму го има она што ќе го побарате.
32. Какво угостување од Простувачот и Сомилосниот!“
33. И кој зборува подобро од оној кој повикува кон Аллах и кој добро работи, и кој вели: „Јас сум, навистина, меѓу Послушните!“
34. Не се изедначуваат доброто и злото! Возврати му со она што е најдобро, па ако меѓу него и меѓу тебе има непријателство, потоа може да стане пријател близок.
35. Ова ќе го постигнат само оние кои се трпеливи и ова ќе го постигнат само оние кои поседуваат еден голем дел од тоа.
36. А ако Шејтанот ти се вмеша па, приклони се кон Аллах. Он, навистина, е Слушач и Зналец!

37. А од знаменијата Негови се ноќта и денот, и Сонцето, и Месечината. И не паѓајте им на сеќде ни на Сонцето ни на Месечината! Паѓајте Му на сеќде на Аллах кој нив ги создаде ако, секако, само Него го обожавате!
38. Но, ако се почувствуваат горделиви... па, оние кои се кај Господарот твој Го слават Него, и дење и ноќе, без замор.
39. А од знаменијата Негови е и тоа што ти, навистина, ја гледаш земјата сува. Па, кога Ние ќе и спуштиме вода таа, веднаш, ќе роди. Оној што ја оживува - Оживувач е на мртвите. Он, навистина, е Кадар за се!
40. Оние кои не веруваат во знаменијата Наши, навистина, нема да Ни се скријат. Па, подобар ли е оној што ќе биде фрлен во огнот на Денот суден или оној кој ќе дојде сигурен? Работете што сакате! Он, навистина, го гледа она што го работите!
41. Оние кои, навистина, не веруваат во Опомената што веќе им дојде... па, таа, секако, е Книга силна,
42. на која не ќе и дојде невистина ни однапред ни одзади; тоа е Објава од Мудриот и за благодарност Достојниот!
43. Тебе ти се зборува она што им се зборуваше на пејгамберите пред тебе. Господарот твој, секако, поседува прошка а и казна болна.
44. А Кур'анот Ние да го објавивме на неарапски, тие сигурно ќе речеа: „Ајетите да му беа потенко објаснети. Тој да биде неарапски а тој Арап?“ Кажи: „За оние кои веруваат Кур'анот е Патоказ и Лечение. Оние кои не веруваат... во ушите нивни има тежина а Кур'анот е за нив слепило; како да се повикуваат од место далечно.
45. И на Муса, секако, Ние му дадовме Книга и, во врска со неа, станаа деленици. А да не беше зборот од Господарот твој, што претходеше, ќе им беше пресудено. Тие, навистина, за него се сомневаат, наполно!
46. А оној кој работи добро, го работи за себеси, а оној кој работи зло, работи против себеси. Господарот твој не е неправеден кон робовите.
47. До Него допира знаењето за Часот. И плодовите што излегуваат од лисната обвивка нивна, и која било жена што ќе затрудни и што ќе роди... е само со знаењето Негово. А на Денот кога ќе им возгласи: „Каде се здружениците Мои?“ Ќе речат: „Ти јавуваме дека меѓу нас нема таков сведок!“

48. И ќе скршнат од нив оние кои ги молеа порано. И ќе помислат дека не ќе можат да се оттргнат.
49. На човекот никогаш не му досадува да се моли за добро, а, ако, пак, го снајде зло некакво, очајува, без надеж е!
50. А ако, пак, Ние дадеме да ја вкуси милоста Наша, веќе по штетата што му се случила, сигурно ќе рече: „Ова е мое, и не мислам дека Часот некогаш ќе дојде. А ако, пак, бидам вратен кај Господарот мој... кај Него, мене, навистина, ме чека добрина.“ Па, сигурно Ние ќе ги известиме оние кои не веруваат за она што го работеа, и ќе дадеме да ја искусат, сигурно, казната голема!
51. А кога Ние некој човек го благословуваме, станува рамнодушен и, од своја страна, останува настрана, а ако го снајде зло, ете го, како долго се моли.
52. Кажи: „Што мислите? Ако е тоа од Аллах, а вие не верувате во тоа! А кој скршинал во заблуда повеќе од оној кој е во секотина далечна?“
53. Ние ќе им ги покажеме знаменијата Напи во видиците а и во нив самите за да им стане јасно дека тој, навистина, е вистина. Нели е доста тоа што Господарот твој, секако, е Сведок за се!
54. Е, не е така: тие се сомневаат во средбата со Господарот свој, а Он, секако, опфаќа се!

Сура 42

Еш-Шура (Договарање)

*Објавено во Мекка
53 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, мим,
2. ајн, син, каф!
3. Ете, така ти се објавува, како и на оние пред тебе, Аллах, Силниот и Мудриот!
4. Се што е на небесата и на Земјата е - Негово. Он е и Вишен и Голем!
5. Небесата само што не се здробат единадруги, а мелеките Го слават, заблагодарувајќи Mu се, Господарот свој, и бараат прошка за оној кој е на земјата. Но, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
6. Оние кои прифаќаат други заштитници освен Него... Аллах бдее врз нив и ти не си закрилник врз нив!
7. И ете, така Ние ти го објавивме Кур'анот на арапски за да ја опоменеш Уммул Кура и оние околу неа, и да ги опоменеш за Денот на собирањето во кој, секако, нема сомнение. Една дружина ќе биде во Ценнетот, а една ќе биде во Џехеннемот!
8. Аллах да сакаше ќе ве направеше да бидете еден народ. Но, Он кого сака го воведува во милоста Своја. А зулумкарите немаат ни заштитник ни поддржник!
9. Или: „Прифатија ли други, освен Него, пријатели. Па, Аллах е Оној кој е Пријател, и Он ги оживува мртвите и Он е Кадар за се!
10. И во што се разединувате - та, Судот за тоа е Аллахов. Тоа ви е Аллах, Господарот мој, врз Него се потпирам и Нему му се обраќам!“

11. Создател на небесата и на Земјата! И од вас Он парови создаде и од добитокот парови создаде. За да ве множи, секако! Нему не Mu е ништо слично. Он е Слушач и Гледач!
12. Клучевите и на небесата и на Земјата се - Негови! Кому сака дава 'рск и му одредува. Он, вистина, е Зналец на се!
13. Во верата ви го пропиша она што му беше оставено во васиет на Нуҳ, и она што Ние тебе ти го објавуваме, и она што им го оставивме во васиет и на Ибрахим, и на Муса, и на Иса: „Да бидете истрајни во верата и во неа да не се разединувате!“ Она кон што ги повикуваш многубоштите е голема работа. Аллах избира кон Себе кого сака и го упатува кон Себе оној што Mu се обраќа.
14. И оние се разединија, заради тоа што се пакостеа еденсодруг, веднаш по дојденото им знаење. А зборот на Господарот твој да не им претходеше со рок определен сигурно ќе им беше пресудено. Оние кои по нив ја наследија Книгата се сомневаа, исцело!
15. Па, ете, заради тоа повикувај и биди истраен онака како што ти е наредено! И не следи ги страстите нивни, и кажи: „Верувам во она што е објавено од Аллах во Книгата. Наредено ми е справедливо да судам меѓу вас; Аллах е и Господарот наш и Господарот ваш. Нам - нашите дела а вам - вашите дела. Нема потреба единандруги да се докажуваме. Аллах сите ќе не зbere, и свратилиштето е - кон Него!“
16. А оние кои донесуваат докази за Аллах по веќе доказите нивни со кои се повикуваше кон Него - се ништожни кај Господарот нивни; омраза заслужуваат и за нив има казна жешка!
17. Аллах е Оној кој објавува Книга со вистина и рамнотежа. А што знаеш? Можеби Часот е близку!
18. Оние кои не веруваат во него бараат да дојде побрзо. А оние кои веруваат стравуваат од него и знаат дека тоа, секако, е вистина. Како и да е оние кои се сомневаат во Часот се во беспаке далечно!
19. Аллах е Сочувствителен кон робовите Свои. Он дава 'рск кому сака. Он е Јак и Силен!
20. Оној кој сака награда на Ахирет, Ние ќе ја зголемиме наградата негова, а оној кој сака награда на овој свет, ќе му ја дадеме, а на Ахирет за овој не ќе има дел.
21. Имаат ли оние божества кои им го пропишуваат во верата она што Аллах не им го дозволи? Да не беше зборот на Одлуката ќе им

беше просудено, сигурно! А за зулумкарите има, навистина, казна болна!

22. Ќе ги видиш зулумкарите како стравуваат заради она што го спечалија. А тоа, всушност, мора да им се случи. А оние кои веруваат и кои добри дела работат ќе бидат во градините џеннетски. Ќе имаат кај Господарот нивни се што ќе посакаат. Ете, тоа е предност голема!
23. Ете, така Аллах ги зарадува робовите Свои кои веруваат и кои добри дела работат. Кажи: „Не барам за тоа никаква награда, освен наклоност кон роднината.“ А оној кој ќе се стекне со добро во тоа Ние ќе му го зголемиме доброто. Аллах, навистина, е Простувач и Благодарен!
24. Или, пак, тие зборуваат: „Тој фрла лага врз Аллах?“ Па, Аллах да сака ќе го запечати срцето твое. Аллах ја снемува невистината а ја остварува, со зборовите Свои, вистината. Он, навистина, го знае она што е во градите!
25. Он го прима покажанието од робовите Свои, Он ги простува гревовите и знае што работите!
26. Се освиваат оние кои веруваат и кои добри дела работат, и Он ќе им зголеми од добрината Своја, а за неверниците има казна жешка!
27. Кога Аллах би им дал 'рск на робовите Свои - тие би станале силници на земјава, но Он, спушта 'рск со мера, со посак Свој. Он, навистина, е Известен и Гледач на робовите Свои!
28. Он, токму, спушта дожд кога се губи надеж, и јаши милоста Своја. Он е Заштитник и за благодарност Достоен!
29. А од знаменијата Негови е и создавањето на небесата и на Земјата, и животните растурени во нив. Кога ќе посака Он е кадар да ги зbere!
30. А онаа несреќа што ве погоди... тоа е заради она што го спечалија рацете ваши, а Он многу и простува.
31. И не можете да се сокриете на земјата. И вие немате, освен Аллах, ни заштитник ни поддржник!
32. А од знаменијата Негови се и бродовите кои пловат по морето како брда големи.
33. А ако Он посака ќе го смири ветрот и, ете, тие ќе станат неподвижни на морската површина. Во тоа, навистина, има знаменија за секој што е трпелив и благодарен!

34. Или, пак, да ги потопи заради она што го направија, а Он, секако, приступа многу!
35. За да узнаат, оние кои се караат за ајетите Наши, дека за нив нема спас.
36. Уживање за едно време во животот на овој свет... ете, тоа е се што ви е дадено. А она што е кај Аллах е подобро и потрајно за оние кои веруваат и кои врз Господарот свој се потпираат:
37. оние кои ги избегнуваат гревовите големи, и срамните постапки и кои, кога ќе се налутат, ете, приступаат;
38. оние кои се освиваат на Господарот свој, и кои намаз извршуваат, и кои единисодруги се договораат и кои од 'рскот што Ние им го дадовме делат;
39. оние кои, кога ќе ги снајде неволја некаква, се потпомагаат единисодруги.
40. Надоместок за злото е зло нему еднакво. А оној кој ќе прости и кој ќе се поправи - та, наградата негова е кај Аллах. Он, навистина, не ги љуби зулумкарите!
41. А кога некому ќе му се притегне на помош по зулумот врз него, еднакво треба да се возврати. За никого никој нема поинаков начин .
42. А за оние кои прават зулум на луѓето и кои, бесправно, по земјата угнетуваат... праксата таква, навистина, ќе им донесе казна болна.
43. А оној кој поднесува и кој приступа... ете тоа, навистина, е работа голема!
44. Оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда - па, за него нема пријател по Него. И ќе ги видиш зулумкарите, кога ќе ја здогледаат казната, како ќе повикаат: „Има ли некој начин на кој можеме да се вратиме?“
45. И ќе ги видиш изложени на неа; понижени како гледаат со потајно око. А оние кои веруваат ќе речат: „Страдалници се, навистина, оние кои си наштетија себеси и на семејствата на Денот суден!“ Е, така зулумкарите ќе бидат, навистина, во казната постојана!
46. За нив не ќе има пријатели, освен Аллах, кои ќе им помогнат. А оној кого Аллах ќе го скршне во заблуда... па, за него нема начин на кој ќе се спаси.

47. Освете се на Господарот ваш пред да настапи денот од Аллах од кој не може да се врати. На тој ден за вас ќе нема никакво засолниште и за вас ќе нема никаков приговор.
48. Па, ако се тргнат на страна Ние не те испративме да бидеш нивни чувар. Обврската твоја е само да известиш. И кога Ние, навистина, дадовме човекот да ја вкуси милоста Наша, се радува на тоа, а ако, пак, го снајде зло заради она што го направија рацете нивни... та, човекот, навистина, е неблагодарен!
49. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! Аллах со посак Свој создава. Кому сака подарува женски деца а кому сака подарува машки деца,
50. или, пак, удвојува: машко и женско, а кого сака остава неплоден. Он, навистина, е Зналец и Моќен!
51. На човекот му е дадено Аллах да зборува со него само преку објава или зад завеса или да му испрати пејгамбер па да му го објави со одобрението Свое она што го сака. Он, навистина, е Вишен и Мудар!
52. И ете, така по робот Наш ти вдахнавме објава по наредба Наша; не знаеше што е, и Книга и верување, но одредивме да биде светлина за да го упатиме оној кого сакаме од робовите Нashi. И ти, навистина, упатуваш по патот вистински,
53. патот на Аллах и она што е на небесата и на Земјата е - Негово. И ете, така стварите се враќаат кон Аллах!

Сура 43

Ез-Зухруф (Накит)

*Објавено во Мекка
89 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, Мим!
2. Се колнам во Книгата јасна!
3. Ние, навистина, го одредивме Кур'анот да биде на арапски за да сфатите!
4. А тој, секако, е од Нас, во Мајка на Книгата, вишен и мудар!
5. Да отстапиме ли од вас, да не ве опоменуваме кога сте вие народ расипнички?
6. И колку пејгамбери Ние испративме меѓу народите одамнешни,
7. и не им доаѓаше ниеден пејгамбер а тие да не го исмеваат.
8. Па, Ние ги уништивме оние кои беа по силни и појаки од сегашните.
А примерот за народите одамнешни веќе е споменат!
9. А ако ги запрашаш кој ги создаде небесата и Земјата сигурно ќе речат: „Ги создаде Силниот и Зналецот!“
10. Оној кој ви ја одреди земјата крошна и на неа ви одреди патишта за да се управувате по нив!
11. И Оној кој ви спушти вода од небесата во мера одредена и, со помош нејзина, Ние ги оживуваме мртвите предели. Ете, така и вие ќе бидете оживеани!
12. Оној кој од се создаде парови и ви одреди и брод и добиток што го јавате:

13. да седнете на плеките нивни и, кога ќе седнете, да се сеќавате на благодатот од Господарот ваш, и да речете: „Вишен е Оној кој ни го потчини ова кое, без Него, не можеме да го постигнеме!“
14. Ќе му се вратиме на Господарот наш, навистина!“
15. И оние му здружуваат од робовите Негови дел некаков. Човекот, навистина, е неверник очигледен!
16. Или, пак, ќерки да присвои Он, од она што Он го создава, а вам синови ви дарува?
17. А кога ќе се зарадува еден од нив со она што му го припишуваше на Милостивиот, лицето му станува прно и се загушува.
18. Оние ли кои растат меѓу накити и кои никојпат не можат да се извлечат од спротивности?
19. Мелеките кои претставуваат робови на Милостивиот... тие, всушност, жени ги сметаат. Беа ли сведоци при создавањето нивно? Ќе се забележат сведочењата нивни, и ќе бидат прашувани!
20. И зборуваат: „Да посакаше Милостивиот ние не ќе ги обожававме.“ За тоа тие ништо не знаат; тие само лажат.
21. Или: Им дадовме ли Книга од порано? Па, тие бараат да се придржуваат кон неа.
22. Но, зборуваат: „Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се упатуваме по трагите нивни!“
23. И ете, така Ние не испративме ниеден пејгамбер пред тебе, во ниеден град, а расипниците да не речеа: „Ние ги затекнавме предците наши во оваа вера и ние, навистина, се управуваме по трагите нивни.“
24. Им зборуваше: „И зарем да ви дојдов со патоказ подобар од оној што го затекнавте кај предците ваши?“ Зборуваа: „Ние, навистина, не веруваме во она со што сте испратени.“
25. Па, Ние им се одмаздивме. И погледни каква беше казната врз лашковците!
26. И кога Ибрахим му рече на бабо му и на народот свој: „Јас сум, навистина, далеку од она што го обожавате,
27. освен Оној кој ме создаде па Он и ќе ме упати.“
28. И тој зборот го овековечи меѓу потомството свое за да се вратат кон Патоказот.

29. Но, Јас им дадов да уживаат тие и предците нивни се додека не им дојде вистината и пејгамберот очигледен!
30. И бидејќи им дојде вистината, рекоа: „Ова е волшебништво; во него, навистина, не веруваме.“
31. Зборуваа: „Зошто овој Кур’ан не е објавен на еден човек од два града големи?“
32. Тие ли ја споделуваат милоста на Господарот твој? Ние ги споделивме меѓу нив животните потреби нивни во животот на овој свет. И единадруги ги воздигнавме, со степени, за да се потчинат единадруги. А милоста на Господарот твој е подобра од она што го збираат.
33. А луѓето да не беа во една заедница за оние кои не веруваа во Милостивиот Ние ќе одредевме куките да им бидат изградени од сребро а и скалилата по кои се качуваат,
34. а во куките свои врати и легла врз кои се потпираат, исто така,
35. и, накитите, секако. И сето тоа, ете, е уживање во животот на овој свет, а Ахирет, пак, кај Господарот твој, е за богобојазливите.
36. А оној кој ќе се одврати од споменувањето на Милостивиот Ние ќе му го натовариме Шејтанот и ќе му стане близок.
37. А оние, навистина, ги одвраќаат од Патот и сметаат дека се упатувачи.
38. А кога ќе дојде кај Нас, ќе рече: „Е, штета! Меѓу мене и тебе да беше една далечина од Исток до Запад! Е, само колку си лош другар!
39. И не ќе ви користи денес, и затоа што зулум правевте, ќе бидете во казната, навистина, здружени!
40. Ти ли можеш да направиш да слушаат немите или, пак, да ги упатиш слепите: оние кои очигледно скршинале во заблуда.
41. Па, да те земавме Ние ним сигурно ќе им се одмаздевме,
42. или да ти го покажеме она со што им се закануваме... па, Ние, навистина, имаме моќ против нив.
43. Па, придржувај се кон она што ти е објавено. Ти си, навистина, по патот вистински!
44. Тој, навистина, е Опомена за тебе и за народот твој, и ќе бидете одговорни!
45. И прашај ги тие кои ги испративме пред тебе, меѓу пејгамберите Нации, дали одредивме, освен Милостивиот, богови да се обожаваат.

46. И Ние, секако, Муса го испративме со знаменијата Наши, до фараонот и големите негови, и рече: „Јас сум, навистина, пејгамбер од Господарот на световите!“
47. И бидејќи им доаѓа со знаменијата Наши веднаш ги исмеваа.
48. И едноодруго поголемо знамение Ние им покажувавме, и на казната ги изложувавме за да се вратат по Патоказот.
49. И зборуваа: „О волшебнику, повикај го за нас, од Господарот твој, она што го вети, па, навистина, ќе бидеме упатени.“
50. И бидејќи Ние од нив ја отстранивме казната веднаш ја прекршија заклетвата.
51. И фараонот возгласуваше меѓу народот свој, велејќи: „О народе мој, нели ми припаѓа да владеам со Египет, и со овие реки под мене? Не гледате ли?“
52. Или: Не сум ли подобар од овој несрекник кој одвај објаснува нешто?
53. Па, зошто не му се дадени ракавници од злато? Или: Зошто со него не дојдоа здружени мелеки?“
54. И народот негов се уплаши од него и го послушпа. Тој народ беше, навистина, расипнички!
55. И бидејќи Не налутија им се одмаздивме и, така, Ние сите ги потопивме.
56. И одредивме да бидат урнек и пример за останатите.
57. И бидејќи им беше изнесен примерот на синот на Мерјем, народот твој веднаш помина на друг разговор,
58. зборувајќи: „Подобри ли се нашите богови или Он?“ Го наведоа како пример само да расправаат со тебе. Но, тоа е народ галамџиски!
59. Тој е само роб кого Ние го благословивме и го одредивме да биде пример за синовите Израилови.
60. А да посакавме од вас Ние ќе создадевме мелеки по земјата што ќе ве наследат.
61. Кур’анот, навистина, е знаење за Часот: не сомневајте се во него и следете ме! Ова е патот вистински!
62. И Шејтанот нека не ве заведе. Тој ви е, навистина, непријател очигледен!

63. И бидејќи Иса дојде со јаснотии, рече: „Ви дојдов со мудрост и ќе ви ги објаснам некои работи за кои станавте деленици. Па, плашете се од Аллах и бидете Му послушни!“
64. Аллах, навистина, е Господарот мој и Господарот ваш... та, обожавјате Го. Ова е патот вистински!“
65. Па, се расцепија дружини многу од нив. Е, тешко на оние кои направија зулум, тешко им од казната на Денот болен!
66. Чекаат ли Часот да им дојде одненадеж, и без да усетат?
67. Едните други пријатели на Денот тој непријатели ќе станат; а не и богобојазливите.
68. О робови Мои, денес не ќе стравувате и не ќе тагувате.
69. А на оние кои веруваа во ајетите Наши и кои беа Послушни, ќе им се рече:
70. „Влезете во Ценнетот, вие и жените ваши, весели;“
71. меѓу нив ќе се служи со чинии и чаши од злато. За нив во него ќе има се она што душите го посакуваат и она што ги радува очите. И вие во него за навек ќе останете.
72. Ете, тоа ви е Ценнетот кој го наследивте за она што го работевте!
73. Во него за вас ќе има и овошје секаквото, од кое јадете.
74. Да, силниците ќе бидат во казната цехен немска, и во неа за навек ќе останат;
75. нема да им се олесни и во него ќе бидат безнадежници.
76. И Ние зулум не им направивме, но тие беа зулумкари.
77. И оние ќе возгласат: „О Малик, нека не усмрти веќе еднаш Господарот твой!“ Ќе рече: „Па, вие тука за навек ќе останете!“
78. Ние, секако, ви доставивме вистина, но мнозинството од вас вистината ја презираат.
79. Или, пак, тие преземаат неотповиклива одлука? Да, Ние одлучуваме неотповикливо!
80. Или: Сметаат ли дека Ние не ја слушаме тајната нивна и она што насамо го зборуваат? Да, пратениците Наши го бележат се она што е при нив.
81. Кажи: „Кога Милостивиот би имал дете, па јас сум првиот во обожавањето.“

82. Славен нека биде Господарот на небесата и на Земјата, Господарот на Аршот, од она што го опишуваат.
83. Па, еднаш остави ги нека водат јалови разговори, и нека си играат се додека не им дојде Денот со кој се опоменати.
84. Он е Бог на небесата и Он е Бог на Земјата. Он е и Мудар и Зналец!
85. Благословен нека биде Оној чија власт е на небесата и на Земјата, и на она што е меѓу нив. Знаењето за Часот е кај него и Нему ќе My се вратите!
86. А оние кои ги повикуваат освен Него не се поседувачи на посредувањето, освен оној кој ќе посведочи вистински. А оние знаат.
87. А ако, пак, ги прашаш кој ги создаде сигурно ќе речат: „Аллах!“
Па, каде тогаш кинисуваат?
88. И она што ќе го рече пејгамберот: „Господаре мој, тоа е народ, навистина, кој не верува.“
89. Па, тргни се од нив и кажи: „Селам!“ Па, ќе узнаат!

Сура 44

Ед-Духан (Чад)

*Објавено во Мекка
59 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, Мим!
2. Се колнам во Книгата јасна!
3. Да, Ние ја објавивме, во една ноќ благословена. Ние сме, навистина, опоменувачи!
4. Во неа се одделува секоја наредба мудра;
5. наредбата Наша: Ние, секако, испраќавме пејгамбери:
6. од Господарот твој милост. Он, навистина, е Слушач и Зналец!
7. Господарот на небесата и на Земјата и на она што е меѓу нив - ако сте уверени.
8. Нема друг бог освен Него. Он оживува и Он усмртува. Господарот ваш и Господарот на предците ваши одамнешни!
9. Но, не! Тие се сомневаат! Се забавуваат!
10. Па, почекај го Денот во кој небесата ќе понесат чад јасен,
11. кој ќе ги покрие лутето. Ова е казна болна.
12. Господаре наш, отстрани ја од нас казната; ние сме, навистина, верници!
13. Од каде им Опомена? Веќе им дојде пејгамберот јасен!
14. Потоа ги свртеа плеките кон него и рекоа: „Он е поучен! Луд е!“
15. Ние, секако, нешто ќе отстраниме од казната; да, но вие ќе се вратите во многубоштво

16. на оној Ден кога ќе ги зафатеме со зафат голем, тогаш, навистина, Ние ќе им се одмаздиме.
17. Пред нив Ние и народот на фараонот го ставивме во искушение, и им дојде пејгамбер благороден:
18. „Исполнете го вашиот долг кон мене, о Аллахови робови! Пејгамбер сум ваш, навистина, доверлив!“
19. И: „Не воздигнувајте се над Аллах. Јас, навистина, ви донесувам јасен доказ!
20. Да, јас барам заштита од Господарот мој и од Господарот ваш, за да не ме каменувате,
21. а ако, пак, не верувате во мене, па оставете ме!“
22. Го повикаа, тогаш, Господарот свој: „Овој, навистина, е народ на силнички!“
23. „Побрзай со робовите Мои ноке. Ќе бидете следени, навистина! -
24. Остави го морето отворено; таа војска нивна ќе биде потопена.“
25. Колку бавчи и извори оставија,
26. и посеви и места благородни,
27. и благодати исто така на кои им се радуваа?
28. Ете, така е: Ние одредивме да ги наследат други луѓе.
29. Па, не ги оплакуваа ни небесата ни Земјата, и воопшто не им се даде прилика.
30. И Ние ги избавивме синовите Израилови од казната срамна,
31. од фараонот кој беше, навистина, меѓу расипниците најнадуениот!
32. Да, Ние ги одликувавме во знаење над другите луѓе!
33. И меѓу знаменијата Ние им дадовме искушенија очигледни.
34. Оние, навистина, зборуваа:
35. „За нас има, токму, само една смрт, првата, и не ќе бидеме оживевани.“
36. Па, дајте ни ги предците наши ако сте искрени.
37. Оние ли се подобри или, пак, народот на Туба и оние пред нив? Ние ги уништивме. Силници беа, навистина!
38. И Ние не ги создадовме небесата и Земјата и она што е меѓу нив, играјќи си.

39. Ние ги создадовме со вистина, но мнозинството од нив не знаат.
40. Денот на Разделбата ќе биде место каде ќе се сретнат сите,
41. Ден во кој пријателот не ќе му користи на пријателот во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне,
42. освен оној кому се смишува Аллах. Он, навистина, е Силен и Сомилосен!
43. Стеблото Зекум, навистина, е
44. храна за грешниците!
45. Како ковина ќе врие во стомаците,
46. како што врие жешката вода.
47. „Па, грабнете го и влечете го сред Џехеннемот,
48. потоа по главата сипајте му вода што врие, како казна.
49. Вкуси, ти беше тој што, ете, небаре е силен и благороден!
50. Да, ова е она во што се сомневавте.“
51. Богобојазливите, секако, ќе бидат на сигурно место:
52. во бавчите ценнетски и меѓу изворите,
53. ќе се облекуваат со свила и кадифе, едни кон други свртени!
54. Ете, така Ние ќе ги ожениме со хурии, кои ќе бидат со крупни очи.
55. Во Џеннетот ќе посакуваат од секое овошје, сигурни!
56. Тука не ќе ја вкусат смртта, освен првата смрт; и Ние ќе ги сочуваме од казната цехен немска.
57. Како добрина од Господарот твој. Ете, тоа е победа голема!
58. Ние Кур'анот го олеснимвме на јазикот твој за да се секаваат!
59. Па, почекај! И оние ќе почекаат, навистина!

Сура 45

Ел-Цасие (На колена)

*Објавено во Мекка
37 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, Мим!
2. Книга која се објавува од Аллах, Силен и Мудар!
3. На небесата и на земјата, навистина, има знаменија за верниците!
4. И во создавањето ваше и во животните што Он ги растури има знаменија за луѓето кои цврсто се уверени.
5. И во измената на ноќта и денот и во она што Аллах го спушти од небесата, ’рскот, со што ја оживува земјата по мртвилото нејзино, и во управувањето на ветровите... во тоа има знаменија за луѓето кои сфаќаат.
6. Ете, тоа се ајетите Аллахови кои Ние ти ги кажуваме со вистина. Па, во кој говор по Аллаховиот и ајетите Негови тие веруваат?
7. Тешко на секој лашко и грешник!
8. Ги слуша ајетите Аллахови што му се кажуваат, потоа станува горделив, ете, како да не ги слушнал. Па, зарадувај го со казната болна!
9. А ако сознае нешто од ајетите Наши ќе го обзеде исмевање. За нив има казна срамна.
10. Зад нив е и Цехеннемот. Во ништо не ќе им користи она што го спечалија. И оние кои прифатија други пријатели освен Аллах. За нив има казна голема!
11. Ова е Патоказот, а за оние кои не веруваат во знаменијата на Господарот свој... за нив има болна, казна неподнослива.

12. Аллах е Оној кој ви го потчини морето за бродот да плови со наредбата Негова, и да ја побаруваат добрината Негова, и да бидете благодарни!
13. И Он ви го потчини и она што е на небесата и она што е на Земјата, се заедно! Во тоа, навистина, има знаменија за луѓето кои размислуваат!
14. Кажи им на оние кои веруваат да им простат на оние кои не се надеваат на деновите Аллахови во кои луѓето ќе се наградат според она што го спечалија:
15. кој ќе направи добро дело за себеси ќе го направи, а кој ќе направи зло дело, против себеси ќе го направи. Потоа кон Господарот ваш ќе се вратите!
16. А на синовите Израилови Ние, секако, им дадовме Книга, и мудрост и пратеништво, и Ние им дадовме од 'рскот, од добрата, и ги одликувавме над другите!
17. И Ние им дадовме јаснотии за Нердбата. И се разединија веднаш по дојденото им знаење, завидувајќи единадруги. Господарот твој, навистина, ќе пресуди меѓу нив на Денот суден за она за што, токму, станаа деленици.
18. Потоа, што се однесува до наредбата, Ние одредивме да одиш по Патот голем и, тогаш, следи го, а не следи ги страстите на оние кои не знаат!
19. Оние, навистина, во ништо не ќе ти користат кај Аллах. Зулумкарите се пријатели единисодруги. А Аллах е Пријател на богобојазливите!
20. Ова се очигледности за луѓето, и Патоказ и Милост за луѓето кои цврсто се уверени.
21. Или: Мислат ли оние кои заронија во злодела дека Ние ќе ги изедначиме со оние кои веруваат и кои добри дела работат... дека се исти животите нивни и умирањата нивни. Е, само колку лошо проподуваат!
22. И Аллах ги создаде небесата и Земјата со вистина. И секоја душа ќе биде наградена според она што го спечалила, и ним не ќе им се направи неправда!
23. Не го виде ли оној кој за свој бог ја зема страста своја, кого Аллах во заблуда го скршна, знаејќи, и кому му го запечати и слухот негов и срцето негово, а пред опулот негов завеса постави. Па, кој ќе го упати по Аллах? Не се сеќавате ли?

24. И зборуваат: „Животот е само на овој свет наш. И умираме и живееме, а она што не ништи е само времето.“ Ете, оние за тоа не знаат ништо. Така само си замислуваат!
25. А кога им се кажуваат ајетите Наши јасни, доказ нивни е само ова кажување: „Донесете ги предците наши ако сте искрени!“
26. Кажи: „Аллах ве оживува, потоа Он ве усмртува, потоа ќе ве забере на Денот суден во кој нема сомнение.“ Но, мнозинството на луѓето не знаат!
27. Власта и на небесата и на Земјата е - Аллахова! А Денот во кој ќе се случи Часот, на Денот тој, ќе бидат поразени оние кои невистини измислуваат.
28. И ќе го видиш секој народ на колена; секој народ ќе биде повикан според Книгата своја. Денес ќе бидете наградени за она што го работевте!
29. Ова е Книгата наша која вистина ќе ви зборува. Ние, навистина, го запишавме она што го работевте!
30. Што се однесува до оние кои веруваат и кои добри дела работат... па, Господарот нивни ќе ги воведе во милоста Своја. Ете, тоа ви е победа јасна!
31. А што се однесува, пак, до оние кои не веруваат: „Нели ви се кажуваа ајетите Мои, па се надувте и бевте народ насилнички?“
32. И кога ќе се речеше: „Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина, и Часот во кој, секако, нема сомнение,“ - зборуваат: „Не знаеме што е тоа Час? Ние само се сомневаме и ние не сме убедени во тоа.“
33. И ќе им се прикажат злоделата нивни што ги правеа и ќе им се овистини она што го исмеваа.
34. И ќе се рече: „Денес Ние ќе заборавиме на вас како што вие заборавивте на Средбата на овој Ден ваш; огнот е престојувалиштето ваше и за вас нема поддржници.
35. Ете, тоа ви е зашто ги исмевавте знаменијата Аллахови и што ве обзеде животот на овој свет.“ Па, денес не ќе бидат изведени од огнот а ниту, пак, од нив ќе се бара да се извинат.
36. Па, благодарноста Му припаѓа на Аллах, Господарот на небесата, Господарот на Земјата и Господарот на световите!
37. Величијата и на небесата и на Земјата се - Негови! Он е Силен и Мудар!

Сура 46

Ел-Ахкаф (Ахкаф)

*Објавено во Мекка
35 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ха, мим!
2. Книга што се објавува од Аллах, Силен и Мудар!
3. Ние ги создадовме и небесата и Земјата и она што е меѓу нив само со вистина и до рок определен. А оние кои не веруваат се рамнодушни кон она со што се опоменуваат.
4. Кажи: „Покажете ми го она што го посакувавте освен Аллах? Покажете што создадоа на земјата! Или, пак, се здружени во создавањето на небесата. Дајте им ја Книгата пред оваа или, пак, трагите на знаењето ако сте искрени.“
5. Кој повеќе скршинал од оној кој повикува друг бог освен Аллах, кој не може да му се освие на Денот суден и тие, освен Аллах, рамнодушни се кон молбите нивни,
6. и кои, кога луѓето ќе се зберат, ќе станат непријатели нивни, и кои не ги признаваа обожавањата нивни.
7. А кога им се кажуваат ајетите Наши, јасни, неверниците зборуваат за вистината, бидејќи веќе им дошла: „Ова е волшебништво очигледно!“
8. Или, пак, велат: „Фрла лага врз Аллах!“ Кажи: „Ако фрлам лага врз Него, па вие не можете да ме заштитите од казната Аллахова. Он најдобро го знае она што го изнесувате. Он е Доволен Сведок меѓу мене и меѓу вас. Он е Простувач и Сомилосен!“

9. Кажи: „Меѓу пејгамберите јас не сум нешто ново, и не знам што ќе се прави со мене а и со вас, исто така. Јас само го следам она што ми се објавува и јас сум само опоменувач јасен!“
10. Кажи: „Што мислите? Ако Кур'анот е од Аллах, а вие не верувате во него, а за него, пак, сведочеше еден сведок од синовите Израилови дека тој е сличен на претходната Книга - та, поверува - а вие се надувте.“ Аллах, навистина, не го упатува народот зулумкарски!
11. Неверниците им зборуваат на верниците: „Ако е тоа некое добро не ќе не престигнеа во тоа.“ И бидејќи не се упатија по него, уште зборуваат: „Ова е лага одамнешна!“
12. А пред него беше Книгата на Муса, како водач и милост. Ова е Книга потврда на арапски јазик за да ги опомене оние кои зулум направија, и радосница за доброчинителите.
13. Оние кои, навистина, велат: „Аллах е Господарот наш“; потоа кои се истрајни... оние не ќе стравуваат и не ќе тагуваат!
14. Оние се жители ценнетски и во него за навек ќе останат; тоа им е награда за она што го работеа.
15. А и на човекот Ние во васиет му оставивме убаво да се однесува кон родителите свои. Мајката негова со мака го носеше и со мака го роди; го носеше и го доеше триесет месеци. А кога ќе сјакне и ќе наполни четириесет години, вели: „Господаре мој, овозможи ми да ти се заблагодарам на благодатот Твој со кој ме опсипа, мене и родителите мои, и да работам добро со што ќе бидеш задоволен и одреди потомството мое да биде добро. Јас, навистина, се кајам и јас сум меѓу муслуманите!“
16. Од таквите Ние ќе го примиме она што го работеа, најдоброто, а ќе ги занемариме пропустите нивни, меѓу жителите на Ценнетот - ова е ветување вистинско со што им беше ветено!
17. Оној што ќе им рече на родителите свои “Уф“, од вас двајца, ми ветувате ли дека ќе бидам оживеан. Пред мене, секако, пропаднаа поколенија многу, а родителите, баражки помош од Аллах, велат: „Тешко тебе, верувај! Ветувањето Аллахово, навистина, е вистина,“ а тој, пак, вели: „Ова се само приказни одамнешни!“
18. Тоа се оние врз кои се овистини Зборот што беше кажан меѓу народите кои веќе поминаа пред нив - и цинови и луѓе - и кои, секако, беа поразени!
19. И за секого имаат степени за она што го работеа. Аллах луѓето ќе ги награди за делата нивни; неправда не ќе им се направи.

20. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот: „Ги потрошите вашите добра во животот ваш на овој свет и посакувате да уживате во нив. Па, денес ќе се казните со казната понижувачка затоа што се надувте на земјата бесправно и затоа што грешевте.“
21. И спомни го братот на Ад, кога го опомена народот свој во Ахкаф. Опоменувачи имаше и пред него и по него: „Обожавајте го само Аллаха. Јас, навистина, се плашам од казната на Денот голем!“
22. Зборуваа: „Дојде ли да не одвратиш од божествата наши... па, донеси ни нешто од она што ни го вети ако си меѓу искрените!“
23. Рече: „Знаењето за тоа, навистина, е кај Аллах, и ќе ве известам за она со што сум испратен, но ве гледам дека сте луѓе што не знаете.“
24. И бидејќи видоа како се појави еден облак, кој одеше кон нивните долини, рекоа: „Овој облак ќе ни донесе дожд.“ Не, тоа е она што вие брзате да дојде: ветар кој носи казна болна,
25. кој ќе потресе се, со наредбата на Господарот негов, па ќе останат само живеалиштата нивни. Ете, така Ние го казнивме народот насилички.
26. Да, Ние ги населивме во тие места во кои вас не ве населивме, и им дадовме и уши, и очи и срца... А нема да им користат ни ушите нивни, ни очите нивни, ни срцата нивни во ништо! Зашто не ги признаваа знаменијата Аллахови и им се овистини она за што се исмеваа.
27. И Ние веќе го уништивме, секако, она што беше околу вас - градовите - и ги распоредивме ајетите за да се вратат по Патот.
28. Па, зашто не им помогнаа оние кои ги прифатија, освен Аллах, за блиски и богови? Но, скршнаа далеку од нив. Ете, тоа беа лагите нивни и измислиците што ги коваа.
29. И кога Ние ти испративме неколку цинови кои го прислушкуваа Кур'анот - а бидејќи беа присутни - рекоа: „Молчете!“ И бидејќи заврши кажувањето негово се вратија кај народот свој како опоменувачи!
30. Рекоа: „О народе наш, ние навистина слушнавме Книга која е објавена по Муса како Потврда за она што е веќе меѓу нив, што упатува кон вистината и кон патот вистински.“
31. О народе наш, освете му се на повикувачот Аллахов и верувајте му, зашто Он ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве извлече од казната болна.

32. А оној кој не ќе се освие на повикувачот Аллахов не ќе може да се скрие на земјата и ќе нема, освен Него, пријатели. Онаквите се во заблуда очигледна!
33. Не гледаат ли дека Аллах, навистина, ги создаде небесата и Земјата, Кој не се замори со создавањето нивно, дека е Кадар да ги оживи мртвите. Секако! Он, навистина, е Кадар за се!
34. А Денот во кој неверниците ќе бидат изложени на огнот - „Нели е ова вистина?“ Ќе речат: „Па, вкусете ја казната затоа што не верувавте.“
35. Па, стрпи се онака како што се стрпија оние меѓу пејгамберите, со дадената им одлучност. И не барај побрзо да им дојде казната! Ним ќе им се причини, на Денот кога ќе го видат ветеното им, дека останаа само еден час од денот - ова е само известување - па, ќе биде уништен само народот расипнички!

Сура 47

Мухаммед

*Објавено во Медина
38 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Залудни се делата на оние кои не веруваат и кои оддалечуваат од Аллаховиот пат.
2. А на оние кои веруваат и кои добри дела работат и кои веруваат во она што му е објавено на Мухамед - а тоа е вистината од Господарот нивни - ќе им бидат отстранети злоделата нивни, и Он ќе ја подобри состојбата нивна.
3. Ете, тоа е, секако, заради тоа што неверниците ја следат невистината, а верниците, пак, вистината од Господарот свој. Ете, така Аллах им ги донесува примерите на луѓето!
4. Па, кога ќе се сртнете со оние кои не веруваат... та, удрете ги по вратовите се додека не ги совладате, а штом тоа ќе го направите, тогаш, врзете ги. Потоа или нека следи ослободување без надоместок или, пак, побарајте откупнина, додека војната не ги исцрпи тежините свои. Ете, тоа е! Ако Аллах посака, меѓутоа, Он ќе им се одмазди, но Он посакува само да ги испроба единисодруги. А оние кои погинаа на Аллаховиот пат... та, никојпат нема да бидат залудни делата нивни!
5. Он ќе ги упати и ќе им ја подобри состојбата нивна;
6. ќе ги воведе во Ценнетот со што, токму, Он ги запозна!
7. О верници, ако Аллаха го поддржувате и Он вас ќе ве поддржува и ќе ги зацврсти стапалките ваши.
8. А оние кои не веруваат... та, тоа е пропаст за нив. И залудни се делата нивни!

9. Ете, тоа е поради тоа што го презираат она што го објави Аллах... та, ќе пропаднат делата нивни!
10. Не патуваат ли по земјата па да видат каква беше казната на оние пред нив. Аллах ги поништи! И за неверниците има таков пример.
11. Ете, тоа е поради тоа што Аллах, навистина, е пријател на оние кои веруваат и поради што неверниците, навистина, немаат заштитници!
12. А оние кои, секако, веруваат и кои добри дела работат... Аллах ќе ги воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат. А оние кои не веруваат и кои уживаат и кои јадат како што јаде добитокот... па, огнот е престојувалиштето нивно!
13. И колку градови - посилни и помоќни од градот твој од кој си прогонет - Ние уништивме; па, немаше никаков поддржник за нив.
14. Еднаков ли е оној кој има јасна претстава за Господарот свој со оној кому му се разубавува пакоста на делата негови... и кои ги следат страстите свои?
15. Сличен ли е оној во Ценнетот - кој е ветен за богобојазливите - во кој реки течат непрестано, во кој има и реки со млеко, со вкус непроменет, и реки со вино вкусно за оние што го пијат, и реки со мед исцеден... за нив во Ценнетот има секакви видови овошје и прошка од Господарот нивни... со оној кој е за навек во огнот, и кој пие вода што врие, која превата ќе им ги попари?
16. Од нив доаѓаат кои те слушаат, и штом ќе излезат од тебе, им зборуваат на оние со даденото им знаење: „Што ли рече оној пред малку?“ Тоа се оние чии срца Аллах ги запечати и кои ги следат страстите свои.
17. А оние кои се упатуваат... Он им го зголемува Патоказот и им ја сјакнува нивната богобојазливост.
18. Очекуваат ли, тогаш, да им дојде Часот одненадеж? Им дојдоа, секако, предзначите негови. Па, зошто за нив опомена кога веќе тие им дојдоа?
19. Тогаш знај дека, навистина, нема друг бог освен Него, и барај прошка за гревовите твои: за верниците и за верничките. Аллах ги знае каде се прибежиштата ваши и престојувалиштата ваши.
20. Верниците зборуваат: „Зошто не е објавена сура?“ Па, кога ќе им се објави една сура потсилена и кога во неа ќе се спомене борба ќе

ги здогледаш оние во чии срца има болештина како во тебе гледаат со опул, како пред смрт соборен. А за нив е подобра

21. послушноста и говорот познат. Па, кога веќе наредбата е донесена за нив ќе биде подобро, навистина, да се искрени кон Аллах.
22. Ако вие, според тоа, ја дофатите моќта, нема ли да сеете безредие по земјата и нема ли да ги прекинете роднинските врски ваши?
23. Тоа се оние кои Аллах ги проколна, и ги оглувна, и ги онеми и ги ослепи.
24. Не размислуваат ли за Кур'анот или, пак, има катанци врз срцата?
25. Оние кои, навистина, ги свртија плеките свои од Патоказот, што им беше објаснет, Шејтанот ги обезличуваше и ги обезнадуваше.
26. Ете, тоа, секако, е заради она што им го зборуваа на оние кои го презираа она што Аллах го објави: „Ќе бидеме послушни кон некои наредби ваши!“ Аллах ги знае тајните нивни!
27. Па, што ќе биде кога мелеките ќе ги усмртуваат, мавајќи ги по лицата нивни и по плеките нивни?
28. Ете, тоа е поради тоа што го следеа она што ја предизвикува лутината Аллахова, и поради тоа што го презираа задоволството Него-во. Па, ете пропаднаа делата нивни!
29. Или: мислат ли оние кои имаат болештина во срцата свои дека Аллах никогаш не ќе ги изнесе одвратностите нивни?
30. А да посакавме Ние сигурно ќе ги понижевме, па ќе ги препознаевте по изгледите нивни, и ќе ги препознаевте, сигурно, по гласот на говорот. А Аллах ги знае делата ваши!
31. Ќе ве испробаме, сигурно, се додека ги препознаеме борците меѓу вас, и трпеливите, и ќе ги провериме вестите за вас!
32. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат, и кои се оддалечуваат од пејгамберот, за нив, по објаснетиот Патоказ... не ќе му наштетат на Аллах во ништо и Он ќе ги поништи делата нивни!
33. О верници, бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов и не обезвреднувајте ги делата ваши!
34. Да, оние кои не веруваат и кои одвраќаат од Аллаховиот пат а потоа ќе умрат, и уште се неверници... Аллах никогаш нема да им прости.

35. И не попуштајте, и кон примирје не повикувајте! Па, вие сте по- силни: Аллах е со вас; Он не ќе ви наштети за делата ваши!
36. Животот на овој свет, навистина, е само игра и забава. Ако верувате и ако сте богобојазливи ќе ви дојде наградата ваша и не ќе бидете прашани за имотот ваш.
37. А ако, пак, Он од вас ги бара и ако е кон вас настојчив, ќе станете скржави и Он ќе ги изнесе омразите ваши.
38. Ете, вие сте тие кои се повикувате да трошите на Аллаховиот пат. А меѓу вас има и кои скржават. А оној кој скржави... та, против себеси скржави. Аллах е Богат а вие сте сиромашни. А ако ги свртите плеките Он ќе ве замени со друг народ кој не ќе биде вам сличен!

Сура 48

Ел-Фетх (Победа)

*Објавено во Медина
29 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ние, навистина, ќе ти дадеме за да извојуваш победа јасна,
2. за Аллах да ти ги прости оние гревови што ги направи и оние што ќе ги направиш, и за да го надополни благодатот Негов кон тебе, и за да те упати по патот вистински.
3. И Аллах ќе те потпомогне со помошта силна.
4. Он е Оној кој спушта смирна во срцата на верниците за да го зголемат верувањето со верувањето свое. Војските на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, секако, е Зналец и Мудар!
5. И за Он да ги воведе верниците и верничките во бавчите ценнетски низ кои реки течат, и во нив за навек да останат, и за да ги отстрани од нив грешките нивни. Тоа кај Аллах, секако, е победа голема!
6. И за Он да ги казни дволичните, било мажи било жени, многубошците и многубошките, кои за Аллах лошо мислат... Нека им се врати злото! Аллах се налути на нив, ги проколна и им го подготви Цехеннемот. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
7. Војските и на небесата и на Земјата се - Аллахови! Аллах, навистина, е Силен и Мудар!
8. Ние те испративме, навистина, да бидеш и сведок, и радосник и опоменувач,
9. за да веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов, за да го помогнете, за да Го осознаете достоинството Негово, и за да Го величате и наутро и навечер!

10. Оние кои, секако, ти полагаат заклетва, полагаат заклетва и на Аллах: Раката Аллахова е над рацете нивни. Па, оној кој ќе ја прекрши заклетвата, за себеси ја прекршува. А оној што ќе го исполни она што Му го ветил на Аллах... па, ќе му се даде награда голема!
11. Бедуините кои изостанаа ќе ти зборуваат: „И имотот наш, и семејствата наши, не обзедоа... па, затоа побарај прошка за нас!“ Со јазиците свои го зборуваат она што не е во срдата нивни. Кажи: „Па, кој во нешто ќе ве заштити од Аллах ако Он ви посака штета или ако ви посака корист? Но, Аллах е Известен за она што го работите!
12. Но, не! Вие помислувате дека пејгамберот и верниците никогаш не ќе им се вратат на семејствата свои и ете, тоа, ви се разубавуваше во срдата ваши. И замислувавте зли мисли и бевте народ расипнички!
13. Оној кој не верува во Аллах и во пејгамберот Негов... па, Ние, навистина, за неверниците оган подготвивме!
14. Власта и на небсата и на Земјата е - Аллахова! Он простира кому сака и Он казнува кого сака. Аллах, секако, е Простувач и Сомилосен!
15. Оние што заостанаа, кога ќе тргнете по пленот за да го грабнете, ќе речат: „Оставете не да ве следиме.“ Сакаат да го изменат Говорот Аллахов. Кажи: „Никогаш не ќе не следите: тоа порано Аллах ви го кажуваше!“ Па, тие ќе речат: „Но, вие ни завидувате.“ Но, само малкумина сфаќаат!
16. Кажи им на бедуините што заостанаа: „Ќе бидете повикани против народот кој поседува моќ и сила; ќе се борите ли против нив или, пак, ќе ги потчините? Па, ако бидете послушни... Аллах ќе ви даде награда убава, а ако, пак, ги вртат плеките, како што вие ги вртевте плеките порано, Он ќе ве казни со казна болна.
17. Нема грев за слепиот, нема грев ни за бушавиот, нема грев ни за болниот... Оној кој е послужен и на Аллах и на пејгамберот Негов... Он ќе ги воведе во бавчите џеннетски низ кои реки течат... А оној кој ќе ги сврти плеките... Он ќе го казни со казна болна.
18. Аллах, секако, беше задоволен од верниците кога ти положија заклетва под стеблото, и тогаш Он знаеше она што е во срдата нивни и им спушти смирна, и Он ги награди со победа близка,
19. и со разновиден плен што го заробија. Аллах, секако, е Силен и Мудар!

20. Аллах ви вети разновиден плен што го заробивте. Но, Он побрза со тоа за вас, а рацете на лутето ги допре во врска со вас, за тоа да биде знамение за верниците и за да ве упати по патот вистински,
21. и други, кои не бевте кадри да го заробете, но, Аллах, секако, го опфати. Аллах, навистина, е Кадар за се!
22. А да се бореа против вас неверниците ќе ги свртеа плеките, сигурно! Потоа не ќе најдеа ни пријател ни поддржник!
23. Праксата Аллахова беше и порано... И ти никогаш не ќе најдеш во праксата Аллахова измена.
24. Он е Оној кој ги задржа рацете нивни во врска со вас, и рацете ваши во врска со нив, во срцето на Мекка, по победата ваша врз нив која Он ви ја даде. Аллах, навистина, го гледа она што го работите!
25. Оние се, токму, неверниците, и оние кои ве одвраќаа од Месцидул Харам, и ги одвраќаат курбаните жртвувани да стигнат до местата нивни. А да не беа мажи верници и жени вернички, кои вие не ги познававте... ќе ги потисневте и ќе ви се случеше од нив, без да знаете, злосторство - ете, за Аллах да воведе во милоста Своја кого сака. А тие луѓе да се одделеа Ние сигурно ќе ги казневне со казна болна... оние кои не веруваа.
26. Кога неверниците ги исполнуваат срцата свои со ревност, ревност џалилетска, Аллах, тогаш, ја спушти смирната Своја врз пејгамберот Свој и врз верниците. И го обврза зборот на богобојазливоста, и беа подостојни и поблиски до Зборот Негов. Аллах, секако, знае се!
27. Аллах, навистина, ќе го оствари вистински сонот на пејгамберот Свој, за да влезете во Месцидул Харам, ако Аллах посака, безбедни, со потстрижен коси и избрничани, не плашејќи се. Па, Он го знаеше она што не го знаеете и, освен тоа, одреди победа блиска.
28. Он е Оној кој го испрати пејгамберот Свој со Патоказ, и со вера вистинска за да ја изрази над сите вери. Аллах е Доволен за Сведок!
29. Мухаммед е Аллахов пејгамбер. А оние кои се со него се строги кон неверниците, а милостиви еднисодруги. Ги гледаш и на руку' и на сеќде, како ја бараат добрината и задоволството Аллахово. Има белези на лицата нивни од трагите на сеќдето. Ете, таков беше примерот нивни во Теврат и таков беше примерот нивни во Инцил: како семе што ќе ја исфрли кората негова, ќе се зајакне, а потоа ќе се затврди врз стеблото, вчудоневидувајќи го сејачот за да се

разлучат со тоа неверниците. А Аллах им вети на оние кои веруваат и кои добри дела работат прошка и награда голема!

Сура 49

Ел-Хуцурат (Соби)

*Објавено во Медина
18 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О верници, не брзајте пред Аллах и пред пејгамберот Негов. Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Слушач и Знаец!
2. О верници, не дигајте ги гласовите ваши пред гласот на пејгамберот и не разговарајте на висок глас пред него како што зборувате на висок глас единисодруги - зашто ќе се поништат делата ваши а тоа да не го усетите.
3. Оние кои, навистина, го смалуваат гласот свој кај пејгамберот Аллахов... оние се чии срца Аллах ги очисти за богобојазливост: за нив има прошка и награда голема.
4. Оние кои, навистина, те повикуваат зад одайте... мнозинството од нив не сфаќаат.
5. А да се стрпат, навистина, се додека не излезеш пред нив, тоа ќе им биде подобро. Аллах е Простувач и Сомилосен!
6. О верници, ако ви дојде несовесен со вест некаква, па разјаснете ја работата, за да не им нанесете зло на луѓето, незнаејќи, за да не се попишманите за она што го направивте.
7. Знајте дека меѓу вас, навистина, е Аллаховиот пејгамбер. Кога би ве послушал во многу работи, ќе падните во пропаст. Но, Аллах ја поттикна љубовта кон верувањето ваше и ви го разубави во срцата ваши, а ви го направи презирно неверувањето, расипасноста и заборавот. Ете, такви се упатените!
8. Благодат и добрина Аллахова! Аллах е Знаец и Мудар!

9. Ако две дружини на верници се судрат, помирете ги еднисодруги. Ако едната од нив и направи насиљство на другата, па борете се против онаа која направи насиљство се додека не пристигне наредбата Аллахова. Па, ако пристане, помирете ги еднисодруги, праведно, и држете ја рамнотежата! Аллах, навистина, ги љуби оние кои судат праведно!
10. Верниците, навистина, се браќа... па, тогаш, помирете ги браката ваши. Плашете се од Аллах за да ви се смиствува!
11. О верници, мажите еднисодруги нека не се потценуваат, можеби едните се подобри од другите, а и жените нека не се потценуваат еднисодруги, можеби едните се подобри од другите. Не грдете се самите себеси и не надевајте надимоци лоши еднинадруги. Е, само колку е лоша расипаноста по верувањето! А оние кои не ќе се покајат - та, зулумкари се!
12. О верници, избегнувајте ги сомневањата многу; некои сомневања, навистина, се грев. Не испитувајте се и не озборувајте се еднисодруги. Посакува ли некој од вас да го јаде месото од брат му, мртов! Е, само колку е одбојно тоа! Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
13. О луѓе, Ние ве создадовме, навистина, од еден маж и од една жена, и Ние одредивме да бидете народи и племиња за да се запознавате. Најблагородниот кај Аллах, секако, е најбогојазливиот. Аллах, навистина, е Зналец и Известен!
14. Бедуините велат: „Веруваме!“ Кажи: „Не верувате!“ Но, кажете: „Ние сме послушни“, бидејќи иманот не е влезен во срдата ваши. А ако сте послушни и на Аллах и на пејгамберот, Он не ќе ви скрати ништо од делата ваши. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
15. Верници се, навистина, оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов и кои, потоа, не се сомневаат, и кои се борат на Аллаховиот пат, и со имотите свои, и со животите свои. Оние, токму, се искрените!
16. Кажи: „Вие ли ќе го запознавате Аллаха со верата ваша, а Аллах го знае она што е на небесата и на Земјата. Аллах знае се!“
17. Покажуваат наклоност кон тебе затоа што станаа муслимани. Кажи: „Не покажувајте наклоност кон мене заради тоа што го примиште Исламот. Аллах покажува наклоност кон вас - зашто, ако сте искрени, - ве упати кон иманот.

18. Аллах, секако, ја знае тајната на небесата и на Земјата. Аллах го гледа она што го работите!

Сура 50

Каф

*Објавено во Мекка
45 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Каф! Се колнам во Кур'анот славен.
2. Но, ете се чудат затоа што им дојде еден опоменувач меѓу нив... па, неверниците велат: „Ова е чудна работа!
3. Зарем кога ќе умреме и кога ќе станеме земја? Ете, тоа враќање е невозможно.“
4. Ние знаеме, секако, што ќе им одземе земјата. Кај нас е Книгата што се чува!
5. Но, не! Оние лажат за вистината, бидејќи таа веќе им дојде: токму, сметени се!
6. Зошто не гледаат кон небото над нив? Како Ние го подигнавме и како го накитивме и како е без недостаток?
7. И Земјата како Ние ја раширивме и како по неа брда расфрлавме, и од неа како да никнат секакви плодови убави,
8. како очигледност и опомена за секој роб кој се обраќа.
9. И од небото Ние спуштивме вода благородна, па со неа даваме да никнат и зеленчуци и жито што се жнее,
10. и урми високи, во листовите збрани,
11. како 'рск за робовите, и со водата, исто така, Ние го оживуваме мртвиот предел. Ете, такво ќе биде проживувањето!
12. И пред нив лажеа: и народот на Нуҳ, и жителите на Рес, и на Семуд,
13. и на Ад, и фараонот и браќата на Лут,

14. и жителите на Ајка и народот на Туб. Сите тие ги сметаа за лажни
пејгамберите... па се овистини ветувањето!
15. Па, се уморивме ли со творењето прво? Но, тоа се оние кои не се
начисто со новото создавање!
16. Ние, секако, го создадовме човекот и знаеме што му шепоти душата.
Ние сме му, меѓутоа, поблиску од жилата во гркланот.
17. Кога ќе се сртнат двајца, еден од левата а еден од десната страна,
и кога ќе седнат,
18. не ќе прозборат ниеден збор а да при себе нема бдеец, спремен!
19. Маките смртни ќе дојдат, навистина! Од тоа, ете, не можеш да
побегнеш!
20. И ќе се дувне во Сурлата! Ете, тоа е Денот ветен!
21. И секоја душа ќе дојде со нејзин надзорник и сведок!
22. Ти беше, секако, невнимателен кон ова, па Ние ја подигнавме заве-
сата пред тебе и опулот твој денес е оistar.
23. Другарот негов ќе рече: „Овој до мене е спремен.
24. Фрли го во Џехеннемот секој неверник, инаетчија!
25. Кој добро забрануваше, престапник, сомнителен!
26. Кој, покрај Аллах, друг бог прифаќаше, - та, фрли го во казната
жестока!“
27. Другарот негов ќе рече: „Господаре наш, не е мое да го присилувам,
но тој, секако, беше скршнат во заблуда далечна.“
28. Аллах ќе рече: „Не расправяйте се при Мене. Јас ве опоменав, секако,
уште од порано,
29. кај Мене зборот не се менува и Јас не сум неправеден кон робовите.“
30. Ден во кој ќе му речеме на Џехеннемот: „Се наполни ли?“ - а тој ќе
рече: „Има ли уште?“
31. И ќе се приближи Џеннетот за богобојазливите, сосем, близку.
32. „Ова е, токму, она што ви се ветуваше: за секој покаяник и заштит-
ник,
33. кој се плаши од Милостивиот и во тајност, и кој ќе дојде со срце
оддадено.
34. Влезете во него со селам! Ете, ова е Денот на вечноста!“

35. Во него за нив ќе има се што ќе посакаат. А кaj Нас има и повеќе од тоа!
36. И колку поколенија Ние пред нив уништивме, кои беа по силни од нив, и кои талкаа по земјите! Има ли каде да се скријат?
37. Во тоа, навистина, има опомена за оној кој има срце, или кој слуша или кој е присутен!
38. Ние ги создадовме, секако, и небесата и Земјата и она што е меѓу нив за шест дена без да не обзеде замор!
39. Па, стрпи се за она што го зборуваат и слави Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој и пред изгрејсонце и пред зајдисонце.
40. И во ноќта величај Го, по паѓањето на сеќде!
41. И слушни, Денот во кој викачот ќе вика од место ближно;
42. Ден во кој ќе го слушаат страшниот глас, вистински! Ете, тоа е Денот на проживувањето!
43. Ние, навистина, оживуваме и Ние, навистина, усмртуваме! Свратилиштето е - кон Нас!
44. Ден во кој земјата ќе испука и оние ќе излезат, брзајќи. Ете, тоа збирање за Нас е лесно.
45. Ние најдобро го знаеме она што го зборуваат. Не е твоје да ги присилуваш. Па, присети го со Кур'анот оној што стравува од ветувањето Мое!

Сура 51

Ез-Заријат (Дувачи)

*Објавено во Мекка
60 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во дувачите кои дуваат,
2. и во носачите кои носат тешко,
3. и во пливачите кои пливаат лесно,
4. и во споделувачите на наредбата дека
5. она што ти се ветува е - вистина,
6. дека ветувањето, секако, ќе се случи!
7. Се колнам во небото, испресечено со покази,
8. дека вие, навистина, различно зборувате,
9. и од него се одвраќа оној кој веќе се одвратил!
10. Нека пропаднат лашковците,
11. кои се вглавени во незнанење, и уште рамнодушни!
12. Велат: „Кога ќе биде Денот суден?“
13. Оној Ден кога во огнот ќе се пржат.
14. Вкусете го сплеткарењето ваше. Па, кон ова вие, токму, брзавте да дојдете.
15. Богобојазливите, навистина, ќе бидат во бавчите ценнетски, меѓу изворите,
16. и ќе го земаат она што ќе им го рече Господарот нивни. Оние пред тоа беа, навистина, доброчинители,
17. само малку во ноќта спиеја,

18. и во мугрите, токму, прошка бараа,
19. а во имотите свои, пак, имаше дел и за питачите и за непитачите.
20. А на земјата има знаменија за верниците,
21. а и во вас самите - не гледате ли?
22. И на небото е 'рскот ваш и она што ви се ветува.
23. Па, се колнам во Господарот на небесата и на Земјата дека тоа, сигурно, е вистина слична на она што вие, токму, го зборувате!
24. Ти дојде ли кажувањето за почитуваните гости на Ибрахим,
25. кога влегоа кај него и рекоа: „Селам!“ - а тој одговори: „Селам! О луѓе, непознати!“
26. Па, скришно појде кај семејството свое и, ете, дојде со теле здебелено;
27. и тогаш го приближи до нив, и рече: „Нема ли да јадете?“
28. И почувствува од нив страв. Рекоа: „Не плаши се!“ И го зарадуваа со дете учено,
29. па, се покажа жена му, плачејќи и удирајќи се по лицето свое, и рече: „Како јас? Стара и неротка!?!“
30. Рекоа: „Ете, така рече Господарот твој. Он, навистина, е Мудар и Зналец!“
31. А Ибрахим рече: „А за што е вашето обраќање, о пратеници?“
32. Рекоа: „Ние сме, навистина, испратени до народот на силнички,
33. за да им испратиме камења од стврдната глина;
34. тоа е одредено кај Господарот твој за расипниците.“
35. Ете, од тоа Ние верниците ги избавивме,
36. и ете, само една куќа од Послушните најдовме;
37. и во неа Ние оставивме знамение за оние кои стравуваат од казната болна;
38. и за Муса, кога Ние го испративме до фараонот со доказ јасен,
39. и ете, фараонот ги сврти плеките и рече: „Магесник или луд!“
40. Па, така, него и војската негова, Ние ги фативме и во морето ги потопивме; тој самиот се осуди на пропаст.
41. И за Ад, кога Ние им испративме ветар што суши:
42. и кај што помина ништо не оставил, а да не биде како каменолом.

43. И за Семуд, кога им беше речено: „Уживајте до едно време определено!“
44. Па, се оглушија од наредбата на Господарот свој и, ете, Ние ги погодивме со страшен глас, и останаа само гледајќи.
45. Па, не можеа ни да се исправат, а ниту, пак, да им се помогне.
46. А и на народот на Нух, порано. Тој беше, навистина, народ расипнички!
47. И небото Ние го подигнавме со моќта Наша, сигурно! И што уште можеме да направиме!
48. И земјата Ние ја проширивме. Е, само колку е личен Оној што ја прошири!
49. И од секое нешто Ние создадовме пар за да се сеќавате!
50. „Побрзайте кај Аллах. Јас сум ви од Него, секако, опоменувач јасен.
51. И не здружувајте Му на Аллах друг бог. Ја сум ви од Него, навистина, опоменувач јасен.“
52. Ете, така беше: Не им доаѓаше ниеден пејгамбер и на оние пред нив а да не речеа: „Маѓесник или луд!“
53. Тоа ли еднинадруги во наследство го оставаа? Не, тоа беше народ насилички.
54. Па, бегај од нив и, ете, нема да бидеш осуден на пропаст.
55. И потсетувај, потсеќавањето, пак, им користи на верниците!
56. И џиновите и лугето Ние ги создадовме само да Не обожаваат.
57. Не барам од нив ’рск некаков и не барам да Ме нахранат.
58. Аллах, навистина, е Хранител, Моќен и Тврд!
59. Па, оние кои зулум направија ќе ги снајде, навистина, казна слична на другарите нивни... па, нека не ја забрзуваат од Мене!
60. Тешко на оние кои не веруваат во Денот нивни што им се ветува.

Сура 52

Ет-Тур (Тур)

*Објавено во Мекка
49 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во Тур,
2. и во Книгата во редици поредена,
3. на кожа одвиткана;
4. се колнам и во Куќата подигната,
5. и во сводот воздигнат,
6. и во морето затоплено, -
7. дека казната на Господарот твој ќе се случи:
8. никој не ќе ја отстрани,
9. и во Денот во кој небото ќе се затресе, тресејќи се силно,
10. и кога брдата, поместувајќи се, ќе се поместат силно,
11. ете, на Денот тој, тешко на лашковците,
12. оние кои, играјќи се, се зарија во лаги:
13. Ден во кој ќе се турнат во огнот цехеннемски, насилино:
14. ова е огнот кој го сметавте за лажен;
15. па, ова ли е волшебништво или, пак, вие не гледате:
16. треснете во него! Ќе трпете ли или нема да трпете, сеедно ви е. Ќе бидете казнети за она што го работевте!
17. Да, богобојазливите ќе бидат во бавчите ценнетски и во благосостојба.

18. Радосни на она што им го даде Господарот, и ќе ги сочува Господарот нивни од казната огнена!
19. Јадете и пијте и пријатно нека ви биде: за она што го работевте,
20. потпрени на дивани наместени, и ќе ги ожениме со хурии, со очи крупни.
21. А оние кои веруваа и чие верување го следеше потомството нивно... Ние ќе ги задржиме со нив и потомството нивно и ништо од делата нивни, според тоа, нема да скратиме. И секој ќе биде земен предвид по она што го спечалил.
22. И Ние ќе им дадеме и овошје и месо, од она што го сакаат,
23. еднисодруги ќе се служат со чаши. Во Ценнетот нема ни безработица ни кривица.
24. Ќе ги обиколува послуга од едендодруг, како да се бисери чувани,
25. ќе се сеќаваат единнадруги и ќе се прашуваат.
26. Ќе речат: „Да, ние меѓу семејството наше, уште од порано, бевме богобојазливи.
27. Па, Аллах ни се наклони и не сочува од казната на ветрот што пече,
28. ние и порано Го повикувавме.“ Он, навистина, е Доброчинител и Сомилосен!
29. Па, потсетувај! Ти не си со благословот на Господарот твој ни маѓесник ни луд!
30. Или да зборуваат: „Тој е поет. Очекуваме да видиме што ќе му биде пресудено.“
31. Кажи: „Очекувајте запшто јас сум, навистина, со вас, меѓу оние што очекуваат!“
32. Или: „Ова им го заповедаат сништата нивни или се, пак, народ тврдоглав?“
33. Или зборуваат: „Тој ли го измами?“ Но, не веруваат.
34. Па, нека донесат говор сличен ако се искрени, навистина!
35. Или, пак, се создадени од ништо или тие се создатели?
36. Или: Ги создадоа ли небесата и Земјата? Но, не се цврсто уверени.
37. Или: Кај нив ли се ризниците на Господарот твој или тие се владетели?

38. Или: Имаат ли скаила од каде што слушаат? Па, оној што слушнал од нив нека донесе доказ јасен?
39. Или: Он да има ќерки а вие да имате синови?
40. Или: Бараат ли награда, а тие се оптоварени со тежината своја?
41. Или: Кај нив ли е тајната, па тие ја пишуваат?
42. Или: Посакуваат ли стапици? Па, оние кои не веруваат паѓаат, токму, во стапици.
43. Или: Имаат ли друг бог освен Аллах? Славен нека е Аллах, над она што Му го здружуваат!
44. А ако видат кога паѓа некаков дел од небото, зборуваат: „Облаци напластени!“
45. Тогаш, остави ги се додека не го сретнат денот свој во кој ќе бидат потресени!
46. Денот во кој не ќе им вредат стапиците нивни во ништо, а ниту, пак, ќе им се помогне.
47. За оние кои зулум направија има, навистина, казна и покрај тоа но, ете, мнозинството од нив не знаат!
48. И стрпи се! До пресудата на Господарот твој. Та, пред очите Наши си. И слави Го, заблагодарувајќи се, Господарот твој и кога стануваш,
49. и во ноќта, и кога ќе исчезнат свездите, слави Го!

Сура 53

Ен-Неџм (Свездада)

*Објавено во Мекка
62 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во свездата кога ќе зајде,
2. дека другарот ваш не скршна во заблуда, а ниту, пак, залута,
3. и не зборува по желба своја,
4. туку тоа е само Објава што се објавува!
5. Го поучува Силниот и Моќниот,
6. Кој е полн со сила, па завладеа!
7. Он е на највисокиот видик,
8. потоа пријде и се наведна,
9. и, ете, се приближи колку две стрели или поблиску,
10. и така му го објави на робот Свој она што, токму, му го објави;
11. и срцето не го изневери она што го виде.
12. Е, па, ќе се расправаш ли со него за она што го здогледа?
13. И го виде, секако, повторно
14. кај Сидретул Мунтеха,
15. кај Него и престојувалиштето ценнетско,
16. кога Сидра ја покри она што ја покри.
17. Погледот не се ни сврте и не се ни збуни.
18. Да, виде од знаменијата големи на Господарот свој.
19. Што мислите за Лат и Узза?

20. И за Менат, оној третиот, последниот?
21. За вас ли машко а за Него, пак, женско?
22. Поделбата таква, тогаш, е неисправна.
23. Ете, тоа се имиња со кои ги именувате вие и предците ваши; за тоа Аллах не ви објави доказ; го следат само сомнежот и она што го пожелуваат душите. А од Господарот нивни, навистина, им дојде Патоказ!
24. Или: Ќе го има ли човекот она што ќе го посака?
25. И Ахирет и овој свет ... та, Аллахови се!
26. И колку има мелеки на небесата чие посредување не ќе им користи во ништо, освен, секако, со одобрението Аллахово, за оној за кој Он ќе посакува и со кого Он е задоволен!
27. Да, оние кои не веруваат во Ахирет мелеките ги именуваат со имиња женски,
28. и за тоа не знаат ништо; го следат само сомнежот, а сомнежот во ништо не и користи на вистината.
29. Па, оддалечи се од оној кој ги сврти плеките кон опомената Наша, и кој го посакува само животот на овој свет!
30. Ете, тоа е последната граница на знаењето нивно. Да, Господарот твој е оној кој најдобро го знае оној кој скринал во заблуда, од патот Негов, и Он најдобро го знае по Патоказот упатениот!
31. Се што е на небесата и на Земјата е - Аллахово! Он, навистина, ќе ги казни оние во чие работење зло нанесува и ќе ги награди, со награда убава, оние кои добро правеа.
32. Оние кои ги избегнуваат гревовите големи и делата срамни, освен малите... Господарот твој, навистина, има прошка голема и Он најдобро ве знае: дури кога ве создаде од земја, и кога бевте зачеток во утробите на мајките ваши. Но, не бидете уверени дека се безгрешни душите ваши. Аллах најдобро ги знае оние кои се чуваат од гревови.
33. Нели го виде оној кој ги сврте плеките,
34. подели малку и престана?
35. Тој ли ја знае Тајната, тој ли гледа?
36. Или, пак, не беше известен за Страниците на Муса,
37. и за Ибрахим кој задачите ги извршуваше!

38. И не ќе ја понесеш тежината на бремето на другиот:
39. на човекот му припаѓа само она што настојува.
40. Да, настојувањето негово ќе го види,
41. потоа ќе се награди со награда соодветна!
42. Да, кон Господарот твој ќе заврши!
43. Да, Он ги насмевнува и Он ги расплакува!
44. Да, Он ги усмртува и Он ги оживува!
45. Да, Он создаде пар: машко и женско,
46. од семе кога ќе се закачи!
47. Да, повторно ќе ги создаде!
48. Да, Он е Оној кој дава богатство и кој задоволува!
49. Да, Он е Господарот на Ши'ра!
50. Да, Он го уништи Ад, одамнешен,
51. и Семуд: од нив ништо не остана;
52. и народот на Нуҳ, порано. Да, оние беа најголеми зулумкари и силници!
53. И порушената населба ја испреврте,
54. и ја покри со она што ја покри.
55. Во која благосостојба од Господарот твој се сомневаш?
56. Овој е опоменувач меѓу опоменувачите одамнешни!
57. Блиското се приближува;
58. ова, освен Аллах никој не може да го открие!
59. За овој ли говор се вчудоневидувате,
60. се смеете а не плачете,
61. со дигнати глави?
62. Па, паѓајте на сеќде пред Аллах и обожавајте Го!

Сура 54

Ел-Камер (Месечина)

*Објавено во Мекка
55 Аjetи*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Часот се приближува а Месечината се расцепува.
2. А ако здогледаат знамение - рамнодушни се, и зборуваат: „Волшебништво постојано!“
3. И лажат и страстите свои ги следат, и секоја ствар е утврдена.
4. Да, им дојдоа кажувања да ги одвратат:
5. мудрост дофатна но, ете, опомената не вреди.
6. Па, сврти ги плеките кон нив на Денот кога Он, повикувајќи, ќе повика кон нешто страшно.
7. Ќе се појават со соборени погледи од гробовите како да се скакулци расфрлени,
8. брзајќи кон Оној кој ги вика, а неверниците ќе речат: „Ова е тежок Ден.“
9. А пред нив лажеше и народот на Нуҳ, го сметаа за лажен робот Наш, и зборуваа: „Луд е!“ И го оневозможуваа!
10. Па го повика Господарот свој: „Јас сум, навистина, победен; тогаш, помогни ми!“
11. И тогаш Ние ги отворивме вратите небесни низ кои потече пороен дожд;
12. па, така, Ние дадовме да избијат извори и да се спои водата како што беше со наредбата одредено;
13. и го префрливме на штици, со шајки заковани:

14. плови пред очите Напи; тоа е казна за оној кој не верува.
15. Да, тоа го оставивме да биде знамение: па, има ли некој кој го прифаќа?
16. Каква беше, тогаш, казната Моја и опомената Моја?
17. Да, Ние го олесниме Кур'анот за опомена, па кој го прифаќа?!
18. Ад лажеше, па каква беше казната Моја и опомената Моја?!
19. И врз нив Ние испративме, во еден ден определен, ветар кој постојано мете:
20. лугето ги носеше како да се гранки од урма скршени.
21. Па, каква беше казната Моја и опомената Моја?!
22. Да, Кур'анот Ние го олесниме за опомена, па кој го прифаќа?!
23. И Семуд лажеше за опомените,
24. па, зборуваа: „Човек ли да биде меѓу нас што ќе го следиме? Ние сме, тогаш, во беспаќе и лудило.
25. Нему ли меѓу нас му се достави Опомена? Но, не! Тој е лашко и злодеец!“
26. Ќе узнаат утре кој е лашко а кој е злодеец!
27. Ние ќе им ја испратиме камилата како искушение нивно, а ти, почкај и стрпи се!
28. И извести ги дека водата, навистина, е поделена меѓу нив; секој ќе си пие по редоследот свој.
29. Потоа тие ќе го повикаат другарот свој; овој ќе дојде и ќе ја пресече!
30. Па, каква беше казната Моја и опомената Моја?!
31. Да, Ние им испративме страшен глас и, ете, тие станаа како суво лисје на оној кој има плевна.
32. Да, Кур'анот Ние го олесниме за опомена, па кој го прифаќа!?
33. И народот на Лут ги сметаше за лажни опомените.
34. Да, Ние им испративме виор со песок, но не и на семејството на Лут: ги спасивме при мугрите
35. заради мудроста Наша. Ете, таква беше наградата за благодарните.
36. Да, Ние ги опоменавме со казната Наша, но се сомневаа во опомената!

37. Да, тие ги бараа гостите негови, па затоа, Ние решивме да обневидат: „Па, вкусете ја казната Моја и опомената Моја!“
38. Да, изутрина ги погоди казната непрекидна.
39. „И вкусете ја казната Моја и опомената Моја!“
40. Па, го олеснивме Кур'анот за опомена, па кој го прифаќа!?
41. И на семејството фараоново му дојдоа опомените, сигурно!
42. Ги сметаа за лажни сите ајети Наши... па, затоа Ние ги казнивме со казната на Силниот и Моќниот.
43. Неверниците ваши подобри ли се од оние? Или: Имате ли договор некаков во Зебур?
44. Или, пак, зборуваат: „Ние сме дружина победничка!“
45. Дружината, меѓутоа, ќе биде победена и тие ќе се вратат назад.
46. Но Часот им е закажан, а тој е и потежок и пострапен!
47. Да, силниците се во беспаќе и оган.
48. Денот во кој лицата нивни ќе бидат залепени со огнот: „Вкусете го огнот Секар!“
49. Да, секоја ствар Ние ја создадовме урамнотежено.
50. Наредбата Наша е само една. Како трепет на окото!
51. Да, Ние ги уништивме одделувачите ваши! Па, кој ќе прифати?
52. И се што направија е во Зебур,
53. и мало и големо е во редиците поредено.
54. Да, богобојазливите ќе бидат во џеннетски бавчи и крај реки,
55. на местото благородно, кај Владарот Моќен!

Сура 55

Ер-Рахман (Милостивиот)

*Објавено во Медина
78 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Милостивиот!
2. Кој го поучи со Кур'анот!
3. Он го создаде човекот!
4. Он го поучи да објаснува!
5. И Сонцето и Месечината одат по пресметаното!
6. И светите и стеблата паѓаат на сеќде.
7. И Он небото го подигна и одреди рамнотежа.
8. Да не ја преминувате границата на правдата.
9. И мерете исправно и не откинувајте!
10. И Он земјата ја растегна за битијата,
11. и на неа има овошје и урми обвите,
12. и жито со лисје и цвеќиња миризни,
13. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
14. Он го создаде човекот од стврдната глина,
15. а циновите ги создаде од пламен огнен,
16. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
17. Господарот на два истока и на два запада,
18. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
19. Ги оддели две мориња кои само се допираат:

20. меѓу нив има Препрека, и не се мешаат,
21. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
22. Од нив излегуваат бисери и мерџан,
23. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
24. Негови се и бродовите кои се издигаат во морето како брда,
25. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
26. И се што е на земјата е - минливо;
27. останува само Господарот твој, Вишниот и Почитуваниот,
28. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
29. И се што е на небесата и на Земјата - Него го моли. И секој ден Он е спремен за се,
30. па за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
31. Наскоро Ние ќе ве испразниме, о џинови и луѓе,
32. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
33. О дружино на џинови и луѓе, ако можете да ги преминете краиштата на небесата и на Земјата, преминете ги! Ќе ги преминете само со голема мок,
34. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
35. Против вас ќе се испрати еден огнен пламен, и уште чад и не ќе можете да си помогнете,
36. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
37. Па, кога небото ќе испука и кога ќе стане црвено како на оган спржен зејтин,
38. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
39. Тоа е Ден во кој луѓето и џиновите нема да бидат прашани за гревовите свои,
40. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
41. Силниците ќе се познаваат по изгледот свој, па ќе бидат зграбени и за чела и за нозе,
42. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
43. Еве, ова е Џехеннемот кој го сметаа за лажен силниците!
44. Меѓу него и водата што врие ќе се движат,

45. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
46. А за оној што се плаши од стоењето пред Господарот свој ќе има две бавчи џеннетски,
47. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
48. И двете со раскошни стебла преполнни,
49. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
50. Во тие две бавчи ќе има и извори два кои ќе течат,
51. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
52. Во нив ќе има и овошје, од секое по два вида,
53. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
54. Ќе бидат наслонети на дивани чии прекривачи ќе бидат од кадифе, а бербата во нив ќе биде близска,
55. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
56. Во нив ќе има и такви со соборени погледи што не ги допрел пред нив ни човек ни цин,
57. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
58. Како да се бисер и мерџан,
59. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
60. Наградата за доброчинството е само доброчинството, зар не?
61. Па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
62. Освен тие две бавчи ќе има за нив и две други,
63. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
64. Темнозелени ќе бидат,
65. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
66. Во нив ќе има и два извора што прскаат,
67. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
68. Во нив има и овошје, и урми и шипки,
69. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
70. Во нив ќе има и убавици, предобри и прелични,
71. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
72. Хурии, во шатори скриени,

73. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
74. Не ги допрел пред нив ни човек ни цин,
75. па, за која благосостојба на Господарот ваш лажете!?
76. Ќе бидат потпрени на седишта: зелени, вчудоневидувачки, убави,
77. па, за која благосостојба за Господарот ваш лажете!?
78. Нека е возвишен Господарот твој, Вишниот и Благородниот!

Супа 56

Ел-Вакиа (Случка)

*Објавено во Мекка
96 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога Случката ќе се случи,-
2. за таа случка не може да се слаже,-
3. таа ќе потцени и ќе воздигне!
4. Кога земјата, тресејќи се, ќе се затресе, силно,
5. и кога брдата, кршејќи се во делови, ќе се скршат силно...
6. па, ќе станат прашина разнесена,
7. и ќе ве има три видови:
8. - луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни?
9. - луѓе неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни?
10. - оние кои претходат, - а кои се тие кои претходат?
11. Ќе бидат до Господарот нивни блиски,
12. во бавчите џенетски, прекрасни!
13. Многумина од народите одамнешни,
14. а малкумина од народите недамнешни!
15. На кревети едникондруги поставени,
16. и на дивани потпрени, едникондруги свртени!
17. Ќе ги служат вечно млади момчиња, одејќи од еденодруг,
18. со чапши, и со ибрици и со пехари, со вода изворска,
19. од неа не ќе се oddалечат и не ќе се откажат.

20. Ќе има и овошје од кое сами ќе си бираат,
21. и месо птичје, од она што ќе го посакуваат,
22. и Хурии со очи крупни,
23. слични на бисер скриен -
24. како награда за она што го работеа!
25. Во него не ќе се слушаат ни безработици ни обвиненија,
26. само ќе се вели: „Селам! Селам!“
27. И луѓе исправни, - а кои се тие луѓе исправни? -
28. ќе бидат меѓу градини со плодови изобилни, без трње,
29. и меѓу банани, со плодови поредени,
30. и меѓу ладовини растегнати,
31. и крај вода што тече;
32. ќе има и овошје разновидно:
33. ниту ќе престане ниту ќе се забрани,
34. и на постели подигнати!
35. Да, Ние хурии ќе создадеме одново!
36. Па, Ние ќе одредиме да бидат девици,
37. вљубени во мажите свои, со иста возраст,
38. за луѓето исправни:
39. ќе има многу меѓу народите дамнешни,
40. и многу меѓу народите недамнешни!
41. А луѓето неисправни, - а кои се тие луѓе неисправни? -
42. тие ќе бидат во орган пламенен и во вода што врие,
43. и во сенката на чадот жежок;
44. ќе нема ни лад ни доблест.
45. Овие беа пред тоа, навистина, расипници,
46. во големите гревови истрајни,
47. и зборуваа: „Кога ќе умреме и кога коски ќе станеме, тогаш ли, навистина, оживеани да бидеме?
48. И уште ли предците наши одамнешни?“
49. Кажи: „Да, и одамнешните и недамнешните,

50. ќе бидат збрани на одредено место и во Денот познат.“
51. Потоа, о вие, во заблуда скршнати, вие што лажете,
52. ќе јадете од дрвото Зеккум,
53. и од него ќе ги полнете стомаците,
54. па, над тоа, вода што врие ќе пиете.
55. Тогаш ќе пиете како што пијат камилите жедни.
56. Ова е честењето нивно на Денот суден!
57. Ние ве создадовме... тогаш, зошто вие не признавате?
58. Вие не го гледате семето што го фрлате,
59. или, пак, вие го создавате или, пак, Ние сме создатели?
60. Ние меѓу вас одредуваме смрт и никој не може да Не претекне,
61. така што го менуваме изгледот ваш и ве обликуваме во она што не го знаете!
62. Познато ви е, секако, создавањето прво, па нема ли да се сетите?
63. Го видовте ли она што го посеавте?
64. Вие ли давате да никне или, пак, Ние даваме да никне?
65. Да посакавме ќе го здробевме, сигурно! И ќе останевте вчудоневидени.
66. Ќе речевте: „Да, оштетени сме!
67. Не, ускратено ни е се!“
68. Ја гледате ли и водата што ја пиете?
69. Вие ли ја спуштате од облакот или, пак, Ние ја спуштаме?
70. Да посакаме можеме да дадеме да биде солена. Па, нема ли да се заблагодарите?
71. Го гледате ли огнот што го палите?
72. Вие ли го создадовте дрвото за него или, пак, Ние го создадовме?
73. Ние даваме да биде опомена и корист за патниците низ пустинја.
74. Па, слави Го со името Господарот твој Голем!
75. Но, не! Се колнам во заоѓањето на свездите,
76. дека тоа, навистина, е заклетва голема, е, кога би знаеле!
77. Да, тоа е Кур’ан благороден,

78. во Книгата сочуван!
79. Го допираат само чистите;
80. тој е Објава од Господарот на световите!
81. Овој ли Говор вие го потценувате?
82. Тоа е 'рск ваш што ви се дава а вие, пак, лажете.
83. А зошто вие, кога душата ќе застане во грлото,
84. тогаш гледате?
85. А Ние сме поблиску до него од вас, но вие не гледате!
86. Зошто, тогаш, ако не сакате да бидете казнети,
87. не ја вратите ако сте искрени?
88. А ако некој биде од близките на Аллах:
89. за него ќе има и радост и цвеќе миризно и бавчи ценнетски, благословени!
90. А ако, пак, биде еден од среќните,
91. па, нека биде поздрав врз тебе од среќните!
92. А ако, пак, биде еден од лашковците, во заблуда скршнатите,
93. тогаш ќе биде дочекан со вода што врие,
94. и со пржење во цехениемот.
95. Да, ова е вистина доверлива!
96. И слави Го, тогаш, со името Господарот твој голем!

Сура 57

Ел-Хадид (Железо)

*Објавено во Медина
29 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. И се што е на небесата и на Земјата го слави Аллаха. Он е Силен и Мудар!
2. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Он оживува и Он усмртува! Он е Кадар за се!
3. Он е и Прв и Последен! Видлив и Невидлив! Он знае се!
4. Он е Оној кој ги создаде и небесата и Земјата за шест дена а потоа се утврди на Аршот. Он знае и што влегува во земјата и што излегува, што се спушта од небото и што се воздигнува кон него. И Он е со вас каде и да сте. Аллах го гледа она што го работите!
5. Власта и на небесата и на Земјата е - Негова! И кон Аллах се враќаат нештата!
6. Он нокќта ја вовлекува во денот а денот го вовлекува во нокќта. Он го знае она што е во градите!
7. Верувајте и во Аллах и во пејгамберот Негов и делете од она што ви го оставија да располагате со него. Па, оние кои веруваат меѓу вас и кои делат... ги чека награда голема!
8. Што ви е? Не верувате во Аллах, а пејгамберот ве повикува да верувате во Господарот ваш. Да, Он го прифати договорот ваш - само ако сте верници!
9. Он е Оној кој му објавува на робот Свој ајети јасни за да ве изведе од темнината во светлина. Аллах, навистина, ви е Сочувствителен и Сомилосен!

10. Што ви е? Зошто не делете на Аллаховиот пат? Миразот и на небесата и на Земјата е - Аллахов! Меѓу вас не се еднакви оние кои делеа пред победата и кои се бореа. Оние кои се бореа се на повисоки степени од оние кои делеа по тоа и кои се бореа. А и на едните и на другите Аллах им вети награда. Аллах е Известен за она што го работите!
11. На оној што ќе му позајми на Аллах убав заем... па, Аллах ќе му удвои, и за него има награда благородна,
12. на Денот во кој верниците и верничките ќе ги видиш како светлината нивна поминува пред нив, од десната страна нивна: „Еве ви радосница: бавчи низ кои реки течат и во нив за навек ќе се остане. Ете, тоа е победа голема!“
13. На Денот во кој дволичните, мажи и жени, ќе им зборуваат на верниците: „Почекајте не, да позајмиме од светлината ваша!“ Ќе им се рече: „Вратете се назад, па побарајте светлина!“ Меѓу нив ќе биде поставен сид во кој ќе се наоѓа врата. Од внатрешната страна има милост, а од надворешната страна казна.
14. Ќе ги повикаат: „Не бевме ли со вас?“ Ќе речат: „Да!“ Но, вие самите се сплеткавте, очекувавте, се двоумевте, и по желбите ваши ве заведоа се додека не дојде наредбата Аллахова. Заводникот ве заведе од Аллах!
15. Па, денес од вас не ќе се земе откупнина, а и од оние кои не веруваа. Огнот е престојувалиштето ваше и засолништето ваше. Е, само колку е лошо тоа свратилиште!
16. Не дојде ли мигот за оние кои веруваат срцата да им смекнат, да се уплашат кога ќе се спомене Аллах, и истината што им се објавува, и да не бидат како оние порано со дадената им Книга... па, времето им се оддалечи а срцата им станаа тврди. Мнозинството од нив се расипани!
17. Знајте дека Аллах, навистина, ја оживува земјата по мртвилото нејзино! Веќе ви ги објасниме ајетите за да се вразумите!
18. Оние кои, навистина, даваат садака, мажи и жени, му даваат на Аллах добар заем. Он ним ќе им удвои и за нив има награда благородна!
19. А оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов - тоа се, токму, искрените; шехидите кај Господарот нивни ќе имаат награда своја и светлина своја. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... тоа се жителите цхен немски!

20. Знајте дека животот на овој свет, навистина, е игра и забава, и украс и горделивост меѓу вас, и натпреварување и во имотот и во децата, како дожд што ќе ги вчудоневиди земјоделците со растенијата што ќе никнат од него кои, потоа, ќе се осушат па ќе ги видиш пожолтени, а потоа ќе ги видиш како се ронат. А на Ахирет има казна жешка, и прошка и задоволство Аллахово. Животот на овој свет е само уживање кое заведува.
21. Претходете единнадруги во барање прошка од Господарот ваш, и во барање на Ценнетот кој се простира колку што се простираат небесата и Земјата. Подготвен е за оние кои веруваат во Аллах и во пејгамберот Негов. Ете, тоа е добрината Аллахова која ја дава кому сака. Поседник на добрината голема!
22. И секоја неволја што ќе се случи на земјата и меѓу вас е внесена во Книгата, од порано, од Нас создадена, што, за Аллах, навистина, е лесно,
23. за да не се жалостите за она што не можете да го избегнете и да не се радувате многу за она што Он ви го дава. А Аллах не го љуби оној кој се фали и кој се гордее,
24. и оние кои шкржават, и кои им наредуваат на луѓето скришно, и кои ги вртат плеките... па, Аллах, навистина, е Богат и за благодарност Достоен!
25. Ние ги испративме пејгамберите Наши, навистина, со јаснотии и преку нив објавивме Книга и Мизан за луѓето да се однесуваат праведно. А и железото го создадовме во кое има голема сила и корист за луѓето. И за да се знае кај Аллах кој Го помага Него и пејгамберите Негови во тајност. Аллах, навистина, е Јак и Силен!
26. Да, и Ибрахим и Нуҳ Ние ги испративме, а меѓу потомството нивно одредивме и пратеништво и Книга: некои од нив беа упатени, а мнозинството меѓу нив се расипани!
27. Потоа Ние по трагите нивни испраќавме пејгамбери Наши; го испративме и Иса, синот на Мерјем, и му дадовме Инцил, а во срцата на оние кои го следеа, внесовме и доблест и милост а монаштвото самите го создадоа. И се што Ние им пропишавме е само желба за задоволството Аллахово. Но, тие за него не водат грижа вистинска. А на оние кои веруваа ќе им ја дадеме наградата нивна, а мнозинството беа расипани!
28. О верници, плашете се од Аллах и верувајте во пејгамберот Негов:

Он ќе ви даде од милоста Своја две награди, и ќе ви одреди светлина по која ќе одите, и ќе ви прости. Аллах е Простувач и Сомилосен!

29. А Следбениците на Книгата нека знаат дека ништо не можат да постигнат од добрината Аллахова, и дека добрината е во рацете Аллахови, и Он ја дава кому сака. А Аллах е Поседник на добрина та голема!

Сура 58

Ел-Муцаделе (Расправа)

*Објавено во Медина
22 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Аллах, секако, го слушна зборот на таа која расправаше со тебе за мажот нејзин и која се жалеше на Аллах. Аллах ја слушна расправата ваша. Аллах, навистина, е Слушач и Гледач!
2. Оние меѓу вас кои ќе прават зихар на жените свои, тие не им се мајките нивни, а мајките нивни се само оние кои ги родија... зборуваат, секако, тешки зборови. А Аллах, навистина, е Помилувач и Простувач!
3. А оние кои прават зихар кон жените свои, а потоа ќе се вратат кон она што го рекоа, треба да ослободат роб пред да се состанат со нив. Ете, тоа вие се советува. Аллах е Известен за она што го работите!
4. А оној кој не ќе може, па нека пости два месеца едензадруг пред да се состанат. А ако тоа некој не може, нека нахрани шеесет сиромаси. Ете, тоа за да верувате во Аллах и во Пејгамберот Негов. Ете, тоа се границите Аллахови. А за неверниците, пак, има казна болна!
5. Оние кои му се спротиставуваат на Аллах и на Пејгамберот Негов ќе бидат осрамотени како што се осрамотени оние пред нив. Ние објавивме, секако, ајети јасни. А за неверниците има, пак, срамна казна!
6. На Денот во кој Аллах ќе ги забере сите па ќе ги извести за она што го работеа. Аллах тоа го преброи и тие тоа го заборавија. Аллах, секако, е Сведок за се!
7. Не виде ли дека Аллах, навистина, го знае се она што е на небесата и на Земјата? Нема доверлив состанок меѓу тројца а Он да не е чет-

вртиот; нема ни меѓу петмина а Он да не е шестиот; ниту помалку ниту повеќе од тоа, а Он да не е со нив и каде било да се! Потоа ќе ги извести за она што работеа на Денот суден. Аллах, навистина, знае се!

8. Не ги виде ли оние на кои им се забрануваше да се состануваат тајно, потоа се вратија кон она што им беше забрането; се состануваат тајно заради грев и непријателство и непослушност кон пејгамберот. И кога ти доаѓаат ти уаптуваат поздрав онака како што Аллах не те поздрави, а во себеси си зборуваат: „Па, Аллах не не казнува за она што зборуваме!“ Џехеннемот, во кој ќе бидат фрлени, е доста за нив! Е, само колку лошо сврлатилиште е тоа!
9. О верници, кога ќе се состанувате не состанувајте се тајно за грев, и непријателство и непослушност на пејгамберот, туку состанувајте се за доброчинство и богобојазливост. Плашете се од Аллах кај Кого, токму, ќе се зберете!
10. Состанувањето тајно, навистина, е една од шејтанските работи: само да се вознемираат оние кои веруваат. Тоа во ништо не ќе им наштети, освен со одобрението Аллахово. Па, врз Аллах нека се потпираат верниците!
11. О верници, кога ќе ви се рече: „Направете места, таму каде што се држат состаноци, на другите... па, и вам Аллах ќе ви пушти место!“ А ако ви се рече: „Станете па, станете!“ Аллах ќе ги воздигне меѓу вас оние кои веруваат и на оние на кои им е дадено знаење, кои се на повисоки степени. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!
12. О верници, кога ќе се состанете со пејгамберот, поделете садака пред да се состанете со него. Ете, тоа, секако, е подобро и почисто за вас! А ако, пак, немате... па, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
13. Се плашите ли, пред состанувањето со него, да дадете садака? Па, ако тоа не го направите, а Аллах ви прости, тогаш, намаз извршувајте и зекат давајте и бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов. Аллах е Известен за она што го работите!
14. Не ги виде ли оние кои се спријателија со народот, а на кој Аллах се налути? Оние не се ваши а не се и нивни. А се колнат за лагата, знајеќи!
15. Аллах им подготви жешка казна. Е, само колку е лошо она што го работеа!

16. Ги земаат заклетвите свои како штит, па така, одвраќаат од Аллаховиот пат. И за нив има казна срамна.
17. Не ќе им користат ни имотите нивни, ни децата нивни, кај Аллах, во ништо. Оние се жители на огнот, и во него за навек ќе останат!
18. На Денот кога Аллах сите ќе ги оживи: ќе се колнат во Него како вам што ви се колнат, сметајќи дека тоа ќе им користи во нешто. Не, лашковци се, навистина!
19. Шејтанот изнајде начин како да ги совлада, па така, ги натера да го заборават споменувањето на Аллах. Тие се странка на Шејтанот. Да, странката на Шејтанот е онаа која губи.
20. Оние кои, навистина, Му се спротиставуваат на Аллах и на пејгамберот Негов... тие ќе бидат, токму, најпонижените!
21. Аллах пропиша: „Јас и пејгамберите Мои ќе победиме, сигурно!“ Аллах, навистина, е Јак и Силен!
22. Не ќе најдеш луѓе кои веруваат во Аллах и во Денот суден да се дружат со оние кои се против Аллах и пејгамберот Негов: било да се тоа предците нивни, синовите нивни или браќата нивни или роднините нивни. Во срцата нивни го впиша верувањето и ги оспособи со Духот од страна Негова, и Он ќе ги воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат, и во нив за навек ќе останат! И Аллах ќе биде задоволен од нив а и оние ќе бидат задоволни од Него. Ете, тоа е странката на Аллах. Да, странката на Аллах, навистина, е онаа која победува!

Сура 59

Ел-Хашр (Протерување)

Објавено во Медина

24 Аjetи

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Аллаха го слави и она што е на небесата и она што е на Земјата.
Он е Силен и Мудар!
2. Он е оној кој ги изведе оние кои не веруваат меѓу Следбениците на Книгата од домовите нивни при првото протерување. Вие и не помислувате дека ќе си отидат. А тие, всушност, помислувала дека тврдините нивни ќе ги заштитат од Аллах. Па, така, Аллах им даде казна отаде од каде што не се надеваа. И Он во срдата нивни внесе страв: ги рушеа домовите свои и со рацете свои и со рацете на верниците. Тогаш, земете ука, о островидни!
3. А Аллах да не им пропишеше прогонство, ќе ги казнеше на овој свет, сигурно! А на Ахирет за нив има казна огнена!
4. Ете, тоа е заради тоа што се одвоија и од Аллах и од пејгамберот Негов. И секој оној кој прави разговор во однос на Аллах... па, Аллах, навистина, е Строг Казнувач!
5. Урмите што ги посековте или што ди оставивте да стојат врз корените нивни... тоа го направивте со одобрението Аллахово за да ги уплашите расипаните!
6. Се она што Аллах направи за да стигне пленот до пејгамберот Негов... вие не ги впрегнате за тоа ни коњите, ни камилите... туку Аллах им донесува власт на пејгамберите над кого сака, а Аллах, секако, е Кадар за се!
7. Се она што Аллах направи да стигне пленот до пејгамберот Негов од жителите на градот па... тоа му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот, и на ближните, и на јетимите, и на сиромашните, и на

патниците... да не би поминувало од раце в раце на богатите меѓу вас. А она што ќе ви го даде пејгамберот - прифатете го, а она што ќе ви го забрани - забранете го! Плашете се од Аллах! Аллах, навистина, е Жесток Казнувач!

8. Им припаѓа на сиромашните мухаџири кои се истерани од домовите свои и од имотите свои, тежнејќи кон задоволство и добрината Аллахова; и кои го помагаат Аллаха и пејгамберот Негов. Оние, токму, се искрените!
9. И оние кои ја спремаа Медина за живот и за иман уште пред нив: кои ги сакаа оние што се иселија кај нив, и кои не наоѓаат во градите нивни никаква потреба од она што им е дадено, зашто ги сакаат повеќе од самите себеси, иако кај нив има недостиг! А оние кои ќе се сочуват од лакомост, па оние, токму, се спасените!
10. Оние кои дојдоа по нив, зборуваат: „Господаре наш, прости ни, нам и на браќата наши, и на оние кои ни претходеа во иманот, а срцата наши, пак, сочувавј ги од злоба, кон оние кои веруваат. Господаре наш, Ти си, навистина, Сочувствителен и Сомилосен!“
11. Не ги гледаш ли оние кои дволично се однесуваат како им зборуваат на браќата свои што не веруваат меѓу Следбениците на Книгата: „Ако бидете истерани и ние со вас, сигурно, ќе излеземе и никојпат никому против вас нема да бидеме послушни, а ако, пак, бидете нападнати, ќе ви помогнеме, сигурно!“ А Аллах сведочи дека се тие лашковци, навистина!
12. А ако, пак, бидат истерани, не излегуваат со нив, а ако бидат нападнати, не им помагаат; а ако, пак, им помогнат, ќе побегнат, сигурно! И потоа ќе останат беспомошни!
13. Повеќе стравуваат од вас, во градите свои, отколку од Аллах. Ете, тоа се луѓе кои, навистина, не разбираат!
14. Тие заедно се борат против вас само во градовите утврдени или зад сидовите. Јачината своја ја покажуваат само едникондруги. Помислувај дека се сложни, а срцата пак им се разединети. Ете, заради тоа што се луѓе кои не сфаќаат, навистина!
15. Слични се на оние пред нив, не многу далеку, кои непосредно ги вкусија последиците на постапката своја: за нив, меѓутоа, има казна болна!
16. Слични се на Шејтанот кога ќе му рече на човекот: „Не верувај!“ И бидејќи не ќе верува, ќе рече: „Јас сум, навистина, далеку од тебе. Да, јас се плашам од Господарот на световите!“

17. И двајцата ќе бидат казнети; во огнот ќе останат за навек, навистина! Ете, тоа е казната за зулумкарите!
18. О верници, плашете се од Аллах, и секој човек нека го погледа она што го направил за утре! Плашете се од Аллах. Аллах, навистина, е Известен за она што го работите!
19. И немојте да бидете како оние кои заборавија на Аллах... та, самите на себеси заборавија. Онаквите, токму, се расипаните!
20. Не се еднакви жителите на огнот и жителите на Ценнетот. Жителите на Ценнетот, токму, се победниците!
21. Кога овој Кур'ан би го објавиле на некое брдо.. ќе го видиш брдото како се здроби, плашејќи се од Аллах. Ете, тоа се примерите кои Ние ги изнесуваме за луѓето да размислуваат!
22. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него; Зналец на видливото и невидливото. Он е Милостив и Сомилосен!
23. Он е Аллах! Нема друг бог освен Него! Владар, Свет, Спасител, Мирољубив, Заштитник, Силен, Моќен, Горд! Славен нека е Аллах, восоко над она што Mu го здружуваат!
24. Он е Аллах! Создател, Творител, Обликувач! Најубавите имиња се - Негови! Него го славии и она што е на небесата и она што е на Земјата! Он е Силен и Мудар!

Сура 60

Ел-Мумтехина (Проверена)

Објавено во Медина

13 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О верници, не земајте ги непријателите Мои и непријателите ваши за пријатели! А не покажувајте им и наклност! Тие, секако, не веруваат во она што ви дојде од вистината. Го истеруваат и пејгамберот и вас заради тоа што верувате во Аллах, Господарот ваш. Ако, пак, вие излезете, борејќи се на Мојот пат, барајќи го задоволството Мое, покажувајќи им наклност - тајно! Јас најдобро го знам она што го криевте и она што го обелоденувавте. А оној меѓу вас што ќе го направи тоа... да, скршнал по лошиот пат!
2. А, ако наидете на нив, стануваат непријатели ваши и ви даваат со рацете свои и со јазиците свои зло и одвај чекаат да станете неверници!
3. Не ќе ви користат ниту роднините ваши, ниту децата ваши на Денот суден. Аллах ќе ве одвои едниоддруги. Аллах го гледа она што го работите!
4. Во Ибрахим и оние што беа со него имавте, навистина, добар пример. Кога му рекоа на народот свои: „Ние сме далеку од вас, навистина, и од она што, освен Аллах, го обожавате. Ние не ви веруваме. Меѓу вас и меѓу нас, меѓутоа, има непријателство, и омраза, засекогаш! Се додека не верувате во Аллах, Единствениот“ - освен зборовите на Ибрахим до бабо му: „Ќе барам да ти се прости, сигурно! Но, не можам да те заптитам од Аллах во ништо.“ Господаре наш, врз Тебе се потпираме и Тебе ти се обраќаме и кон Тебе е свратилиштето!
5. Господаре наш, не одјредувај ни сплетка кон оние кои не веруваат и прости ни, Господаре наш! Ти си, навистина, Силен и Мудар!

6. Во нив имате, секако, добар пример: за оној кој се надева во Аллах и во Денот суден, а оно кој ќе ги сврти плеките... та, Аллах, навистина, е Богат и за брагодарност Достоен!
7. Аллах, можеби, меѓу вас и оние кои ги сметате непријатели ќе одреди наклоност: Аллах е Кадар! Аллах е Простувач и Сомилосен!
8. Аллах не ви забранува, во однос на оние кои не се борат против вас и верата, и кои не ве истеруваат од домовите ваши, да им правите добро и да бидете кон нив во рамнотежен однос. Аллах, навистина, ги сака оние кои имаат рамнотежен однос!
9. Аллах, навистина, ви забранува, во однос на оние кои се борат против вас и против верата, и кои ве истеруваат од домовите ваши, и кои помагаат во истерувањето ваше... да се дружите со нив. А оној кој ќе се дружи со таквите... па, тие се зулумкари!
10. О верници, кога ќе ви дојдат вернички мухацирски... па, проверете ги, сигурно! Аллах најдобро го знае верувањето нивно! А ако, пак, се уверите дека се вернички... та, не враќајте ги на неверниците! Тие не се халал за нив, а и оние не се халал за овие. И дajте им го она што го потрошија. И немате грев со нив да се венчате кога ќе им дадете венчаните подарци. И многубошките не задржувајте ги, и барајте го она што го потрошија, а и тие нека го бараат она што го потрошија. Ете, тоа ви е одлуката на Аллах. Он решава меѓу вас! Аллах е Зналец и Мудар!
11. А ако некоја од жените ваши се сврти кон неверниците, па ако се случи вие да стапите во борба со нив, тогаш, дajте им слично на она што им е дадено на жените од оние кои се свртија. Плашете се од Аллах во кого вие, токму, верувате.
12. О пејгамберу, кога ќе ти дојдат верничките да ти положат заклетва:
- дека ништо на Аллах нема да Mu здружуваат, дека нема да крадат, дека нема да прават блуд, дека нема да ги убиваат децата свои, дека нема да измислуваат клевети, дека тугите деца се нивни, дека нема да бидат непослушни во доброто... тогаш, прифати ја заклетвата и барај прошка за нив од Аллах. Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
13. О верници, не пријателувајте со народот врз кого Аллах се разлути. Тие, навистина, изгубија надеж во Ахирет како што неверниците изгубија надеж во жителите на мезарите!

Сура 61

Ес-Сафф (Редови)

Објавено во Медина

14 Аjetи

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллаха го слави!
Он е Силен и Мудар!
2. О верници, зошто го зборувате она што не го работите?
3. Е, само колку е гнасно кај Аллах кога го зборувате она што не го работите!
4. Аллах, навистина, ги љуби оние кои се борат на Неговиот пат во редови како да се, токму, бедеми зацврстени!
5. И кога Муса му рече на народот свои: „О народе мој, зошто ме казнувате кога веќе знаете дека сум ви, навистина, Аллахов пејгамбер?“ И бидејќи скршнаа настрана Аллах даде да скршнат и срдата нивни. Аллах не го упатува народот расипнички!
6. И кога Иса, синот на Мерјем, рече: „О синови Израилови, јас сум ви, навистина, Аллахов пејгамбер, да го потврдам од Теврат она што е меѓу моиве раце, и да донесам радосница за пејгамберот што ќе дојде по мене, чие име ќе му биде Ахмед.“ И бидејќи им дојде со јаснотии, рекоа: „Ове е волшебништво јасно!“
7. А кој е поголем зулумкар од оној кој фрла лага врз Аллах а кој е повикан кон Исламот? Аллах не го упатува народот зулумкарски!
8. Оние посакуваат да ја угаснат светлината Аллахова со устите свои. А Аллах ја надополнува светлината Своја, и покрај тоа што го презираат неверниците!

9. Он го испраќа гејгамберот Свој, со Патоказ и со вера вистинска, за да ја изрази над сите други вери, и покрај тоа што го презираат многубошците!
10. О верници, да ви укажам ли на трговијата која ќе ве спаси од казната болна?
11. Верувајте и во Аллах и во пејгамберот Негов и борете се на Аллаховиот пат и со имотите ваши и со животите ваши! Ете, тоа е подобро за вас... само ако знаете!
12. Он ќе ве прости за гревовите ваши и Он ќе ве воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат, и во живеалишта убави меѓу бавчите на Адн. Ете, тоа е победа голема!
13. И Други работи што ги сакате: Помошта е од Аллах а и победата блиска. И зарадувaj ги верниците!
14. О верници, бидете поддржници Аллахови како, кога им рече синот на Мерјем на Другарите: „Кој ќе биде заради Аллах поддржник Моj?“ Рекоа: „Ние сме поддржници на Аллах.“ И, ете, така повериува една дружина меѓу синовите Израилови, а една дружина, пак, не повериува. И: оние кои веруваа Ние ги потпомогнавме против непријателите нивни и, ете, станаа победници!

Сура 62

Ел-Цуму'а (Цума)

*Објавено во Медина
11 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллаха го слави, Владарот, Светиот, Силниот и Мудриот!
2. Меѓу незнабошците Он испрати пејгамбер од нив: да им ги кажува ајетите Негови, и да ги очисти, и да ги поучи и во Книгата и во Мудроста, иако порано беа скршнати во заблуда очигледна!
3. И на други меѓу нив кои уште не им се приклучија... Он е Силен и Мудар!
4. Ете, тоа е добрината Аллахова што ја дава кому Он сака. Аллах е Поседник на добротијата неизмерна!
5. Примерот на оние кои го понесоа Теврат, а потоа го напуштија, е како примерот на магаре кое носи книги. Е, само колку е лош за луѓето народот кој ги сметаше за лажни ајтетите Аллахови! Аллах не го упатува народот зулумкарски!
6. Кажи: „О Евреи, ако замислувате дека сте пријатели на Аллах за разлика од другите луѓе, тогаш, посакајте ја смртта ако сте искрени!“
7. Никогаш не ќе ја посакуваат токму заради она што го направија рацете нивни. Аллах најдобро ги знае зулумкарите!
8. Кажи: „Смрта од која бегате... па, ќе ве стигне, навистина! Потоа ќе бидете вратени кон Зналецот на тајното и јавното, па така, ќе ве извести за она што работевте!“

9. О верници, кога ќе се повика на намаз во петок... па, побрзајте кон споменувањето на Аллах, и оставете ја купопродажбата. Ете, тоа е подобро за вас само да знаете!
10. А кога намазот ќе се изврши... па, растурете се по земјата и барајте од добрината Аллахова, и споменувајте го Аллаха, многу, за да бидете спасени!
11. А кога ќе видат нешто од трговијата или од веселба некаква, се расфрлаат и те оставаат, стојеќи. Кажи: „Нема добро кај Аллах ни од веселбата ни од трговијата. Аллах меѓу снабдувачите е најдобриот Снабдувач!“

Сура 63

Ел-Мунафикуун (Дволичници)

Објавено во Медина

11 Ајети

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога ти дојдоа дволичните ти зборуваа: „Сведочиме дека си, навистина, Аллахов пејгамбер.“ А Аллах знае дека си ти Негов пејгамбер! А Аллах, пак, сведочи дека дволичните се лашковци!
2. Заклетвите нивни ги земаат за штит, па оддалечуваат од Аллаховиот пат. Навистина, колку е лошо она што го работат!
3. Ете, тоа е заради тоа што веруваа а потоа не веруваа: па, се запечатија срдцата нивни и не сфаќаа.
4. А кога ќе ги видиш телата нивни те вчудоневидуваат, а кога, пак, ќе прозборат нешто, го слушаш говорот нивни: како да се дрва потпрени, мислејќи дека секој глас е против нив. Ете, тоа се, токму, непријатели: внимавај на нив! Аллах нека ги отепа! Па, каде кинисуваат?
5. А кога ќе им се рече: „Дојдете! Аллаховиот пејгамбер ќе бара прошка за вас!“ - ги тресат главите свои и ги гледаш како се оддалечуваат. Токму се горделивите!
6. Сеедно е: да бараши или да не бараши прошка за нив - Аллах не ќе им прости. Аллах, навситина, не го упатува народот расипнички!
7. Тие, токму, зборуваат: „Не делете им на оние кои се крај пејгамберот Аллахов за да се оддалечат!“ Ризниците и на небесата и на Земјата се Аллахови, но, ете, дволичните не сфаќаат.
8. Тие, токму, зборуваат: „Ако бидеме вратени во Медина посилниот ќе го натера послабиот, сигурно! Моќта му припаѓа на Аллах, и на пејгамберот Негов, и на верниците, но, ете, дволичните не знаат!

9. О верници, нека не ве одвратат од споменувањето на Аллах ни имотите ваши ни децата ваши. А кој тоа ќе го направи... па, онаквите се поразени!
10. И делете од 'рскот што Ние ви го дадовме пред да му дојде некому смрт, па да рече: „Господаре мој, е, кога би ме задржал барем малку, па да давам садака и да бидам меѓу добрите!“
11. Кога некому ќе му дојде крајот Аллах сигурно не ќе го продолжи животот негов. Аллах е Известен за она што го работите!

Сура 64

Ет-Тегабун (Меѓусебна измама)

*Објавено во Медина
18 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. И она што е на небесата и она што е на Земјата - Аллаха го слави! Власта е - Негова! И благодарноста - Нему Му припаѓа. Он е Кадар за се!
2. Он е Оној кој ве создаде: Меѓу вас има верници а има и неверници. Аллах го гледа она што го работите!
3. И небесата и Земјата ги создаде со вистина и ве обликува, давајќи ви најличен облик. Свратилиштето е - кон Него!
4. Он го знае и она што е на небесата и она што е на Земјата, Он го знае и она што го криете и она што го обелоденувате. Аллах го знае она што го кријат градите!
5. Нели ви дојде кажувањето за оние кои не веруваа од порано па ги вкусија последиците од постапката своја... ? И за нив има казна болна!
6. Ете, тоа зашто им доаѓаа пејгамберите нивни со јаснотии, па зборуваа: „Човек ли да не упатува?“ Па, не веруваа и ги вртеа плеќите. А на Аллах не Му треба ништо. А Аллах е Богат и за благодарност Достоен!
7. Оние кои не веруваат мислат дека нема да бидат проживеани. Кајки: „Да, се колнам Господарот мој ќе ве оживи, сигурно, и ќе ве извести за она што го работевте, сигурно! Тоа за Аллах, секако, е лесно!
8. Па, верувајте во Аллах и во перјгамберот Негов и во светлината што Ние ја објавивме. Аллах е Известен за она што го работите!

9. Денот во кој Он ќе ве збере - Денот на собирањето - ете, тоа е Ден на измама меѓусебна. А оној кој верува во Аллах и кој работи добро... ќе ги отстрани од него лошите дела негови, и ќе биде воведен во бавчите ценнетски низ кои реки течат; и во нив за навек ќе останат. Ете, тоа, е победа голема!
10. А оние кои не веруваат и кои ги сметаат за лажни ајетите Наши... онаквите се жители на огнот и во него за навек ќе останат. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
11. Никаква неволја не се случува без одобрението Аллахово. Оној кој верува во Аллах го упатува своето срце. Аллах знае се!
12. Бидете послушни и на Аллах и на пејгамберот Негов! Па, ако ги свртите плеките... пејгамберот Наш е задолжен само да извести јасно!
13. Аллах! Нема друг бог освен Него! И врз Аллах, тогаш, нека се потпираат верниците!
14. О верници, меѓу жените ваши и меѓу децата ваши имате непријатели. Внимавајте, тогаш! А ако, пак, ги помилувате и поминете преку тоа и ако им простите... та, Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!
15. И имотите ваши и децата ваши се искушение, навистина! Кај Аллах наградата е најголема!
16. Плашете се, тогаш, од Аллах! Слушајте онолку колку што можете; бидете послушни и делете добро заради вас самите! А оној кој се чува себеси од лакомост... онаквите, токму, се спасените!
17. А ако на Аллах Му дадете добар заем, Он ќе ви го удвои и Он ќе ви прости. Аллах е Благодарен и Благ!
18. Зналец на тајното и јавното, Силен и Мудар!

Сура 65

Ел-Талак (Развод на брак)

Објавено во Медина

12 Ajети

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О пејгамбери, кога ќе се разведете со жените, разведете ги за време на иддетот нивни и, иддетот нивни, сметајте го. Плашете се од Аллах Господарот ваш. Не истерувајте ги од домовите нивни, а и тие нека не излегуваат; истерувајте ги само тогаш кога ќе направат очигледно срамно дело. Ете, тоа се границите Аллахови, а оној кој ќе ги премине границите Аллахови - тој, секако, себеси зулум ќе си направи. Не знаеш Аллах можеби ќе даде да се случи, по тоа, нешто друго!
2. И кога ќе дојде времето кога треба да се чека, па задржете ги учтиво или, пак, пуштете ги учтиво. И нека двајца, праведни меѓу вас, посведочат! И, заради Аллах сведочењето, извршете го! Ете, со тоа ви се советува: за оној кој верува во Аллах и во Денот суден. А оној кој се плаши од Аллах, Он ќе му изнајде излез!
3. И Он, исто така, ќе му даде 'рск од каде што не се надева. А оној кој се потпира врз Аллах - та, Он му е доста. Аллах, навистина, ја изнесува наредбата Своја. За секоја работа Аллах одреди мера.
4. А оние, меѓу жените ваши, кои изгубиле надеж во месечното прање, и ако вие се сомневате, треба да чекаат три месеци. Исто е и за оние кои уште немаат добиено месечно прање. А оние, пак, кои ќе затруднат треба да чекаат се додека не се породат. А оној кој се плаши од Аллах Он ќе му олесни во наредбата Своја!
5. Ете, тоа е наредбата Аллахова која Он ви ја објавува. А оној кој се плаши од Аллах, ќе му бидат простени гревовите негови и ќе му биде зголемена наградата.

6. Наредете да живеат таму каде што и вие живеете. Според можноста ваша. И не правете им никаква штета со цел да ги стесните. А ако се, пак, трудни, тогаш издржувајте ги се додека не се породат. А ако, пак, ги дојат децата ваши, ред е да им ги дадете подароците нивни. И учтиво однесувајте се едникондруги. А ако, пак, се појават некои недоразбирања, друга жена нека го дои детето!
7. Оној кој има богатство нека троши од богатството свое, а оној чиј имот му е ограничен, нека троши од она што му го одреди Аллах. Аллах никого не оптоварува над можноста негова. По тешкотијата Аллах дава леснотија.
8. И колку градови се оглушија од наредбата на Господарот свој и на пејгамберите Негови? Да, од нив побарајме строга сметка и Ние ги казнимвме со казна нечуена!
9. Па, ги вкусија последиците од постапката своја. Тежок беше крајот на постапката нивна.
10. Аллах за нив подготви тешка казна. Плашете се од Аллах, о вие со разбир надарени, вие кои верувате, бидејќи Аллах веќе ви објави Опомена,
11. пејгамбер кој ви ги кажува ајетите Аллахови јасни: за да ги изведе оние кои веруваат и кои добри дела работат од темнини во светлина, а оние, пак, кои веруваат во Аллах и кои добро работат Он ќе ги воведе во бавчи џенитски низ кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Да, на таквиот Аллах ќе му даде ‘рск убав!
12. Аллах е Оној кој создаде седум небеса и исто толку земји. Он ја спушта наредбата меѓу нив за да знаете дека Аллах, навистина, е Кадар за се! Да, Аллах со знаењето Своје опфаќа се!

Сура 66

Ет-Тахрим (Забрана)

Објавено во Медина

12 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. О пејгамбера, зошто го забрануваш, настојувајќи да им се исполнат барањата на жените твои, она што Аллах ти го дозволи? Аллах е Простувач и Сомилосен!
2. Да, Аллах ви пропиша како да ги оправдаде заклетвите ваши. Аллах е Пријател ваш! Он е Зналец и Мудар!
3. И кога пејгамберот тајно ќе проговори со некоја од неговите жени, и кога таа ќе ги извести другите за тоа - а Аллах даде тој да го открие тоа -, тогаш нешто од тоа и го откри а нешто го задржа. И бидејќи тој ја извести, таа рече: „Кој те извести за ова?“ Рече: „Ме извести Зналецот и Известениот!“
4. А ако вие две Му се обратите на Аллах, кaeјќи се, срцата ваши ќе се приклонат! А ако, пак, вие се помагате против пејгамберот... та, Аллах, навистина, е Заштитникот негов, и Цебраил и добрите верници! И мелеките, по тоа, се поддржници!
5. Господарот негов, ако тој се разведе од вас, можеби ќе му даде други жени што ќе бидат подобри од вас: на Аллах послушни, вернички, оддадени, покажнички, побожни, постачки, стабилни и девици.
6. О верници, чувајте се себеси и семејствата ваши од огнот: лубето и камењата ќе бидат негово гориво. А мелеките ќе се грижат за него и ќе бидат строги; не ќе бидат непослушни кон наредбата Аллахова и ќе го работат она што ќе им се наредува.
7. О неверници, денес не ќе можете да се оправдате. Ќе бидете казнети, токму, за она што го работевте!

8. О верници, покајте се кај Аллах со покајание искрено! Господарот ваш, можеби, ќе ги избрише гревовите ваши и ќе ве воведе во бавчите ценнетски низ кои реки течат, на Денот во кој Аллах не ќе ве ожалости, пејгамберот и оние кои веруваа со него. Светлината нивна ќе оди пред нив, и од нивната десна страна; ќе зборуваат: „Господаре наш, усовори ја светлината наша и прости ни. Ти си, навистина, Кадар за се!“
9. О пејгамбера, бори се против неверниците и дволичните и биди строг кон нив. Џехеннемот е престојувалиштето нивно. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
10. Аллах го донесе примерот на оние кои не веруваа: жената на Нух и жената на Лут кои беа мажени за двајца добри робови Наши. И двете нив ги осрамотија и затоа тие во ништо не ќе можат да им помогнат кај Аллах. И ќе им се рече: „Влезете вие две во огнот меѓу оние кои веќе се влезени!“
11. И Аллах го донесе примерот за оние кои веруваа: Жената на фараонот, кога рече: „Подигни ми кука, Господаре мој, во близината Твоја, во Ценнетот, и спаси ме од фараонот и од делото негово, и спаси ме од народот зулумкарски!“
12. И: Мерјем, ќерката на Имран, која ја сочувала невиноста своја, и во која вдахнавме од Духот, од страна Наша, и која ги потврди зборовите на Господарот свој, и Книгите Негови, и која беше една меѓу потчинетите на Аллах!

Сура 67

Ел-Мулк (Власт)

*Објавено во Мекка
30 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Возвишен е Оној во чија рака е власта: Он е Кадар за се!
2. Кој ги создаде и смртта и животот за да ве испроба кој меѓу вас прави најдобри дела. Он е Силен и Простувач!
3. Кој создаде седум небеса, единадруги. Во создавањето на Милостивиот не гледаш никаков недостаток: па, сврти го погледот: ќе видиш ли некаков недостаток?
4. И сврти го погледот по втор пат!... погледот ќе ти се врати поразен, и ете го, изнемогол!
5. Да, није небото на овој свет со звезди го разубавивме и Ние одредивме да фрла камења по шејтаните. И за нив Ние подготвивме казна Саир!
6. А за оние кои не веруваат во Господарот свој има казна цехеннемска. Е, само колку лошо свратилиште е тоа!
7. И кога ќе бидат фрлени во огнот ќе го слушаат неговото пламтење и тој само ќе фрла пламен!
8. Ете, само што од лутина не ќе се распрсне. И секогаш кога ќе биде фрлено во него, во гомила, чуварите негови ќе ги прашуваат: „Нели ви доаѓаше опоменувач?“
9. Ќе речат: „Да, ни доаѓаше опоменувач, па го сметавме за лажен и зборувавме Аллах не објави ништо. Вие сте скршнати во заблуда голема!“
10. И ќе речат: „Да слушневме... и да бевме разумни не ќе бевме сега меѓу жителите на Саир!“

11. Па, ќе ги признаат гревовите свои и, тогаш, далеку нека бидат меѓу жителите на Саир!
12. А за оние кои стравуваат од Господарот свој тајно, за нив има, навистина, прошка и награда голема!
13. Ќе ги преќутувате ли зборовите ваши или, пак, гласно ќе ги кажувате... Он, навистина, го знае она што е во градите!
14. Како да не знае Оној кој создаде. Он е Чувствителен и Известен!
15. Он е Оној кој ви ја потчини земјата: па, патувајте по пределите нејзини и јадете од 'рскот Негов. Кај Него ќе се зберете!
16. Сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ви згнети во земјата кога таа одненадеж ќе се затресе?
17. Или сигурни ли сте дека Оној кој е на небесата не ќе ви испрати виор? Па, ќе узнаете каква е заканта Моја?
18. Да, лажеа и оние пред нив. И каква беше, според тоа, казната Моја?
19. Не ги гледаат ли птиците над нив како летаат со раширени и собрани крилја? Ги држи само Милостивиот. Он, навистина гледа се!
20. И кој е тој кој ќе ви биде војска ваша, кој ќе ви помогне, освен Милостивиот? Неверниците, навистина, се во обмана!
21. И кој е тој кој ќе ви даде 'рск ако Он го задржи 'рскот Свој? Но, тие постојано се тврдоглави и горделиви!
22. Оној ли кој оди со оборено лице е поупатен или, пак, оној кој оди исправно по патот вистински?
23. Кажи: „Он е Оној кој ве создаде и ви даде и уши, и очи и срце.“
24. Кажи: „Он е Оној кој ве растури по земјата и кај Него ќе се зберете!“
25. И зборуваат: „А кога ќе се случи таа закана? Ако сте искрени.“
26. Кажи: „Да, знаењето за тоа е кај Аллах. Ја сум, навистина, само опоменувач јасен!“
27. И бидејќи како здогледаат како казната ќе им се приближува ќе обезличат лицата на оние кои не веруваат, и ќе се рече: „Ова е она што вие го повикувате!“
28. Кажи: „Мислите ли дека, доколку Аллах не упропасти мене и оние со мене и ни се смиствува... ќе има ли некој што ќе ги заштити неверниците од казната болна?“

29. Кажи: „Он е Милостивиот! Во Него веруваме и врз Него се потпирате, а вие ќе узнаете кој е во безпаќе очигледно!“
30. Кажи: „Мислите ли дека, ако водата ваша ви пресуши, има некој што ќе ви даде изворска вода?“

Сура 68

Ел-Калем (Калем)

*Објавено во Мекка
52 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Нун! Се колнам во калемот и во она што оние го пишуваат:
2. ти не си, со благодатот на Господарот твој, луд,
3. и ќе добиеш награда која никогаш не ќе престане, навистина!
4. Да, голем ахлак поседуваш ти!
5. Па, ќе видиш а и оние ќе видат,
6. кој меѓу вас, токму, е лудиот!
7. Господарот твој, секако, е Оној кој најдобро го знае оној кој скршнал во заблуда од патот Негов, и Он најдобро ги знае упатените!
8. Па, не слушај ги лашковците!
9. Посакуваат да се сплотиш па и тие да се сплотат.
10. И не биди послужен на ниеден колнач презрен!
11. Голем клеветник, пренесувач на зборови,
12. кој спречува добро, голем престапник, голем грешник,
13. незаситен и, покрај тоа, неповикан гостин
14. затоа што има имот и синови,
15. кој, кога му се кажуваат ајетите Наши, вели: „Тоа се прикаски одамнешни!“
16. Ние ќе го обележиме на носот.
17. Ние ги ставаме во искушение онака како ги ставивме во искушение сопствениците на една бавча кога се заколнана дека ја оберат штом ќе станат изутрина,

18. кои не рекоа: „Иншaeаллах!“
19. Па, една несреќа од Господарот твој ја погоди бавчата додека оние спиеја,
20. и изутрина, ете, беше пустејлија,
21. и тие, тоа утро, се повикаа меѓусебно:
22. „Одете изутрина кај поседот ваш ако сакате да го берете!“
23. И тогаш тргнаа, зборувајќи еднисодруги по пат:
24. „Никаков сиромав денес нека не ви влезе во бавчата ваша!“
25. И изутрината излегоа уверени во шкржавоста своја.
26. И бидејќи ја видоа бавчата, рекоа: „Да, ние сме во заблуда скршнати
27. и уште се ни е скратено!“
28. Најумерениот меѓу нив рече: „Нели ви реков дека Аллаха треба да Го славите?“
29. Рекоа: „Нека биде Славен Господарот наш! Ние сме зулумќари, наистина!“
30. И започнаа да се грдат еднисодруги;
31. зборуваа: „Е, тешко нам! Ние сме насилици, наистина!
32. Господарот наш можеби ќе ни ја замени со подобра бавча. Кон Господарот наш тежнееме, наистина!“
33. Ете, таква беше казната. А казната Ахиретска е поголема. Е, само кога би знаеле!
34. За богобојазливите кај Господарот нивни има, наистина, бавчи џеннетски, благородни!
35. Па, послушните ќе ги третираме како силниците?!
36. Што ви е? Како така пресудувате?
37. Или, пак, имате Книга во која читате
38. дека за вас, наистина, ќе го има она што ќе го сакате?
39. Или, пак, ви се заколнавме со заклетви такви кои ќе траат до Денот суден, дека, тогаш, ќе го просудувате она што го просудувате?
40. Прашај ги кој меѓу нив мисли за тоа дека е така!
41. Или, пак, имаат божества... па, нека дојдат со божествата свои ако се искрени!

42. Денот во кој ќе се разголи коската потколенична и кога ќе се повикаат да паднат на сеќде... не ќе можат;
43. ќе бидат уплашени погледите нивни и понижување ќе ги ебзеде: беа повикани да паѓаат на сеќде кога беа здрави.
44. Па, остави Мe, и оние кои го сметаа за лажен овој говор Ние ќе ги поредиме единадруги, постапно, од каде што не знаат.
45. И Јас ќе им дадам време. Сплетката Моја, навистина, е цврста!
46. Или, пак, бараш од нив награда а тие се оптеретени со долг?
47. Или, пак, Тајанта е кај нив, а тие пишуваат!
48. Па, стрпи се до пресудата на Господарот твој и не биди како другарот на рибата кога се молеше, пискајќи!
49. А да не беше милоста на Господарот твој што веќе му дојде ќе беше фрлен на пусто место, понижен!
50. Па, Господарот негов го спаси и одреди да биде меѓу добрите!
51. Неверниците само што не те оборат со опулите свои кога ќе ја слушнат Опомената, и кои зборуваат: „Он, навистина, е луд!“
52. А тоа е само Опомена за световите!

Сура 69

Ел-Хакк (Час неизбежен)

Објавено во Мекка

52 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Час неизбежен!
2. Што е тоа Час неизбежен?
3. Е, па, знаеш ли ти што е тоа Час неизбежен?
4. И Ад и Семуд кијаметот ко сметаа за лажен!
5. Па, што се однесува до Семуд... беа уништени со гласот силни,
6. а што се однесува до Ад... беа уништени со ветрот кој фиука гласно и кој метеж остава!
7. Кој дојде да ги потчини нив седум ноќи и осум дена без прекин, па да ги видиш луѓето покуткани како да се трески урмини, попаѓани?
8. Па, гледаш ли дали остана трага од нив?
9. И фараонот и оние пред него, оние кои ги рушеа градовите, доаѓаа со гревови.
10. И тогаш беа непослушни кон пејгамберот на Господарот свој и така Он ги погоди со казна прекумерна.
11. И бидејќи водата надојде Ние ве понесовме во бродот,
12. за да ја направиме, секако, опомена за вас, и увото што ја слуша да ја слуша.
13. И кога ќе се дувне во Сурлата со дувеж еден,
14. и кога земјата ќе биде разнесена а брдата расфрлани со удар еден...
15. на Денот тој, тогаш, ќе се случи пропаста на светот!

16. И небото ќе испука и тоа, на Денот тој, ќе биде кршливо,
17. а мелеките ќе бидат на чошињата негови и ќе го носат престолот, на Господарот твој, на Денот тој, над нив, осум мелеки,
18. на Денот тој вие ќе бидете претставени и ништо од вас не можете да скриете.
19. Па, што се однесува до оној со дадената му Книга, во неговата десна рака, ќе рече: „Еве, читајте ја оваа книга моја.
20. Јас, навистина, замислував дека ќе си полагам сметка.“
21. И тој ќе биде во животот задоволен,
22. во Ценнетот возвишен,
23. чии плодови ќе му бидат близку:
24. „Јадете и пијте, и пријатно нека ви биде за она што го работевте во деновите што минаа.“
25. А што се однесува, пак, до оној со дадената му Книга, во неговата лева рака, ќе рече: „О тешко мене! Е, да не ми беше дадена Книгава!
26. Да, не знаеш за моево полагање сметка!
27. О тешко мене! Само смртта да ме докрајчеше!
28. Богатството мое ништо не ми користи;
29. се што е мое отиде во пропаст.“
30. „Земето го и, тогаш, заковајте го,
31. а, потоа, во огнот, пржете го,
32. а, потоа, во синцири, седумдесет лактови долги, врзете го,
33. тој, навистина, не веруваше во Аллах, Голем,
34. а ниту, пак, поттикнуваше да се нахрани сиромавиот...
35. Па, денес за него, овде, нема пријател близок,
36. а ниту храна друга, освен загадотина,
37. што ќе ја јадат само грешниците.“
38. Но, не! Јас се колнам во она што го гледате,
39. и во она што не го гледате...
40. тоа, навистина, е Говор објавен до пејгамберот благодарен;
41. не е Говор на поет; малкумина верувате!
42. а не е Говор ни на волшебник; само малкумина се сеќавате.

43. Тоа е Објава од Господарот на световите.
44. А да зборуваше против нас зборови некакви,
45. Ние ќе го фатевме за десната рака, силно,
46. а потоа ќе му ја пресечевме вената во куца
47. и никој меѓу вас не ќе можеше да го спаси.
48. Кур'анот е Опомена за богобојазливите, навистина!
49. Да, Ние знаеме дека меѓу вас има лашковци,
50. и тој ќе биде хасрет за неверниците!
51. Кур'анот, навистина, е Вистината,
52. па, слави Го, со името, Господарот Голем!

Сура 70

Ел-Ме'ариц (Степени)

Објавено во Мекка

44 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Некој, прашувајќи, праша за казната што ќе се случи.
2. За неверниците казната никој не ќе ја спречи,
3. од Аллах, Сопственикот на степените,
4. преку кои се качуваат мелеките и Џибрил до Него, за еден ден кој изнесува педест илјади години;
5. па, стрпи се, со стрпливост достојна,
6. тие мислат дека е далеку, навистина,
7. а Ние, пак, мислиме дека е близку
8. Денот во кој небото ќе биде како руда разтопена,
9. а брдата како волна;
10. и пријателот не ќе прашува за пријателот
11. и покрај тоа што ќе се гледаат еденвдруг. Силникот ќе посака на Денот тој да ја откупи казната со синовите свои,
12. и со жената своја, и со братот свои,
13. и со семејството свое што го штитеше,
14. и со се на земјава, ете, само потоа да се спаси.
15. Никогаш! Ќе биде во огнот Лаза, навистина!
16. ќе ги кине зглобовите,
17. повикувајќи го оној кој се оддалечи и кој ги сврти плеките...
18. само збиравше и, ете, скриваше!

19. Човекот, навистина, е создаден талмаќар!
20. Кога зло ќе му се случи, очајува
21. а кога, пак, добро ќе му се случи, одбива!
22. А не и оние кои намаз клањаат,
23. кои постојано внимаваат на намазот свој,
24. и оние во чиј имот има право познато
25. за оној што пита и оној што не пита,
26. и оние кои веруваат во Денот ветен,
27. и оние кои стравуваат од казната на Господарт свој!
28. Од казната на Господарот свој никој не е сигурен, навистина!
29. И оние кои ги чуваат срамните места свои,
30. освен со жените свои, или со оние кои ги поседуваат - со нив, навистина, не ќе бидат укорени!
31. А оние, пак, кои посакуваат други, освен нив, се грешници!
32. И оние кои го чуваат аманетот и кои се придржуваат кон договорот свој,
33. и оние кои стојат при сведочењата свои,
34. и оние кои внимаваат на намазот свој...
35. онаквите ќе бидат почестени со бавчи џеннетски!
36. Зошто брзаат кон тебе оние кои не веруваат,
37. и од десна и од лева страна, во дружини?
38. Стреми ли секој од нив да влезе во Џеннетот благословен?
39. Но, не! Ние ги создадовме од она што знаат, навистина!
40. Но, не! Јас се колнам во Господарот на истоци и запади дека Ние сме, навистина, Кадри
41. да ги замениме со подобри од нив, и Ние не сме немоќни.
42. Па, остави ги нека зборуваат единисодруги и нека играат се додека не бидат фрлени во Денот што им се ветуваше,
43. на Денот во кој ќе излезат од во мезарите, брзајќи, како да се брзаат кон здружениците,
44. со уплашени погледи свои и до земја понижени. Ете, тоа ќе биде оној Ден кој им се ветува!

Сура 71

Нух

*Објавено во Мекка
28 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ние, навистина, го испративме Нуха до народот свој: „Опомени го народот твој пред да им настапи казната болна!“
2. И рече: „О народе мој, јас сум ви, навистина, опоменувач јасен;
3. обожавајте Го Аллаха, плашете се од Него, и бидете ми послушни:
4. Ќе ви прости од гревовите ваши и ќе ве остави до рокот определен.
А кога ќе дојде крајот кој Аллах го одреди не ќе се одгоди. Ете,
така да знаете!“
5. И рече: „Господаре мој, денонокно го повикував народот мој, нави-
стина!
6. Но, повикот мој ги тераше само во бегство;
7. и секојпат кога ќе ги повикував за да им простиш ги ставаа прстите
свои в уши, се покриваа со ограчите свои, и беа тврдоглави, и се
држea нависоко!
8. Јас потоа ги повикував јавно, навистина,
9. потоа им возгласував, навистина, и тајно му зборував,
10. велејќи им: „Барајте прошка од Господарот ваш. Он, навистина, е
Простувач!“
11. Од небото Он ќе ви испрати вода во изобилство,
12. ќе ви даде и имоти, и синови, а ќе ви даде и бавчи, и реки за вас
наменети!
13. Што ви е? Па, не очекувате ли од Аллах сила голема?

14. и Он, секако, ве создава постапно.
15. Не гледаш ли како Аллах создаде седум небеса, единадруги?
16. Меѓу нив Месечината Он ја одреди да биде светлина, а Сонцето да биде светилка.
17. Аллах дава да никнете од земјата како растенија,
18. потоа Он ве враќа во неа и пак ќе ве извади од неа.
19. Аллах ја одреди земјата да ви биде постелнина,
20. за да патувате по широките патишта нејзини.““
21. Нуҳ рече: „Господаре, непослушни ми се, навистина! И ги следат оние што имотите нивни и децата нивни ја зголемуваат пропаста нивна.
22. И сплетки големи сплеткарат“
23. И зборуваат: „Не оставајте ги никако божествата ваши, и не оставајте ги ни Ведд ни Суваа, ни Јегус, ни Јеук, ни Неср!“
24. Веќе скршнаа во заблуда, наглемо! На зулумќарите само заблудата зголемувај им ja!“
25. И заради грешките нивни беа потопени и фрлени во огнот и, освен Аллах, не најдоа ниеден поддржник!
26. И Нуҳ рече: „Господаре мој, не оставај ги на земјата, ниеден жител меѓу неверниците!
27. Ако ги оставиш ќе ги скршнуваат во заблуда, навистина, робовите Твои, и ќе доаѓаат само грешници и неверници!
28. Господаре мој, прости ми, мене и на родителите мои, и на оној кој ќе влезе во домот мој како верник, и на верниците, и на верничките, а на зулумќарите, пак, само зголеми им го страдањето!“

Сура 72

Ел-Цин (Цинови)

*Објавено во Мекка
28 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кажи: „Објавено ми е дека една дружина на цинови го слушале, па рекле: „Да, ние слушнавме еден чудесен Кур'ан,
2. кој упатува кон показот и му поверувавме, и никогаш на Господарот наш нема здруженик да му припишуваме““
3. И нека Он биде возвишен, Господарот наш, Кој не присвои ни жена ни дете!
4. Еден луд, секако, зборуваше против Аллах, некакви претераности,
5. а ние, пак, замислававме дека ни циновите ни луѓето не зборуваат лаги против Аллах,
6. или, пак, имаше мажи меѓу луѓето кои бараа заштита од мажите меѓу циновите па овие им ја зголемуваа непромисленоста.
7. И оние мислеа како што вие мислевте како Аллах никогаш никого, навистина, нема да го оживи.
8. И го допревме небото, навистина, па го најдовме како е исполнето сојаки чувари и свезди што блекаат.
9. И да седевме во непосредна близина на местата за седење за да слушаме. А оној кој прислушкува сега ќе наиде на звезда блескотна, од заседа!
10. И ние не знаеме зло ли си посакува за оние на земјата или, пак, Господарот нивни, за нив посакува показ?
11. Меѓу нас има, навистина, добри; меѓу нас има и поинакви. Не, бевме по патишта одделени!

12. Да, помислевавме дека сме немоќни пред Аллах на земјава и дека постојано ќе бидеме немоќни од Него да избегаме.
13. И штом го слушнавме Показот веднаш поверувавме во него, навистина! Па, оној кој верува во Господарот свој, па не се плаши ни од штета ни од непромисленост.
14. Да, меѓу нас има и Послушни, меѓу нас има и неправедни. А оние кои беа Послушни, ете, онаквите го бараа Показот!
15. А што се однесува до неправедните, ете, за Цехеннемот ќе бидат гориво!
16. А цврсто да останеа на Патот ќе ги напоевме со вода изобилна, навистина! -
17. за да ги ставиме во искушение: оној кој ќе биде рамнодушен кон Опомената на Господарот свој... ќе му следи казна што ќе се зголемува.
18. Џамиите, навистина, се за Аллах и, тогаш, никого не повикувајте освен Аллах!
19. И кога Аллаховиот роб се исправи да го замоли, само што не му се прилепија!
20. Кажи: „Само Господарот мој го повикувам, нависитна! И ништо не Му здружувам!“
21. Кажи: „Да, не сум мокрен ни да ви наштетам ни да ве упатам!“
22. Кажи: „Никој од Аллах не ќе ме заштити, навистина! И никогаш, освен Него, не ќе најдам засолниште!“
23. освен да известам од Аллах и од посланијата Негови.“ А оној кој ќе биде непослушен кон Аллах и кон пејгамберот Негов... па, за него, навистина, има казна цехеннемска! И во неа за навек ќе останат!
24. И кога ќе го здогледат она што им е ветено... па, ќе узнаат кој е по slab поддржник и помалкуброен!
25. Кажи: „Јас не знам дали е близку она што ви е ветено или, пак, Господарот мој одреди тоа да се одложи.“
26. Зналец на Тајнта! Па, тајната Своја никому не ја открива!
27. Освен на оној кого Он ќе го избере за пејгамбер, кого Он, навистина, го штити и пред него и зад него,
28. за да знае дека пратеницата на Господарот нивни се известени, и за да го опфати она што е при нив и за да изброи се!

Сура 73

Ел-Муземмил (Завиткан)

*Објавено во Мекка
20 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Еј, ти завиткан!
2. Само малку стани во ноќта, во еден дел нејзин,
3. половина од ноќта или, пак, помалку од тоа,
4. или, пак, зголеми малку во тоа и читај Кур'ан по правило!
5. Ние, навистина, ќе ти објавиме тежок говор;
6. станувањето ноќе поисправо делува, секако, врз работата, и поисправно во зборувањето,
7. а и дене, исто така, подолго си зафатен.
8. И споменувая го името на Господарот твој и посвети се, посветувајќи се, кон Него:
9. Господарот на Исток и на Запад; нема друг Бог освен Него, и прфатете Го, тогаш, како Закрилник!
10. И стрпи се за она што го зборуваат и оддалечи се од нив, со расчекор пристоен!
11. И остави Ме Мене со лашковците кои поседуваат богаство, и остави ги извесно време!
12. Кај Нас ќе има, навистина, и пранги и Цехен nem!
13. и храна што не се голта, и казна болна!
14. Ден во кој ќе се потресат Земјата и брдата, а брдата ќе бидат расфрлани како од песок тумбиња.

15. Да, Ние ви испративме пејгамбер кој ќе сведочи против вас исто онака како што на фараонот му испративме пејгамбер.
16. И фараонот, тогаш, не го послуша пејгамберот и Ние, заради тоа, го зграбивме со еден грабеж груб.
17. Па, како не се плашите од Денот во кој не верувате... кога на децата ќе им побели косата.
18. Небото тогаш ќе испука и ветувањето Негово ќе се оствари.
19. Ова, навистина, е Опомена! Па, кој ќе посака ќе го прифати патот кон Господарот свој.
20. Господарот твој, секако, знае дека ти стануваш ноќе да се молиш помалку од две третини на ноќта, половина или, пак, една третина, а и дружината што е со тебе. Аллах го одредува и ноќта и денот. Он знае дека вие не знаете да го пресметате тоа и Он ви простува. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! Он знае дека меѓу вас ќе има болни, и оние кои ќе шетаат по земјата барајќи ја добрината Аллахова, а други, пак, се борат на Аллаховиот пат. Па, читајте го од Кур'анот она што ви е лесно! И намаз извршувајте и зекат давајте! И позајмете Му на Аллах заем добар! А доброто што го давате од себе, ќе го најдете кај Аллах уште подобро, и по-голема награда. И барајте прошка од Аллах! Аллах, навистина, е Простувач и Сомилосен!

Сура 74

Ел-Мудесир (Покриен)

Објавено во Мекка

56 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Еј, ти покриен!
2. Стани и опоменувай!
3. и Господарот твој, величај Го,
4. и облеката твоја очисти ја,
5. и од нечистото, отдалечи се!
6. Не мурти се, што ти се причинува многу!
7. И заради Господарот твој, стрпи се!
8. А кога во Сурлата ќе се дувне,
9. ете, тогаш, ќе биде Ден тежок:
10. за неверниците не ќе биде лесен!
11. Остави Ме насамо со оној што до создадов осамен,
12. и му дадов богатство големо,
13. и му дадов синови сведоци;
14. Јас за него подготвив и подготовкa една.
15. А потоа сакаше да му дадам повеќе.
16. Но, не! Беше тврдоглав, навистина, кон знаменијата Наши,
17. и ќе го свиткам со тешкотии!
18. Тој, навистина, многу размислуваше и многу сметаше!
19. Па, нека биде убиен како така сметаше,

20. и пак нека биде убиен како така сметаше!
21. Потоа погледна,
22. потоа се намурти и се стемни,
23. потоа ги сврти плеките и се надува,
24. па рече: „Ова, навистина, е само волшебништво што се наследува!
25. Ова е само говор човечки!“
26. Јас ќе го фрлам во огнот Секар.
27. А од кај знаеш ти што е тоа Секар?
28. Во него ништо не останува ни пепел;
29. пламеник за луѓето;
30. над него бдеат деветнаесетмина:
31. а мелеките Ние ги одредивме да бидат тие што бдеат врз огнот. Бројот нивни е искушение за оние кои не веруваа, и за да се уверат оние со дадената им Книга, и на верниците верувањето да им се зголеми и за да не се сомневаат оние со дадената им Книга, и верниците, и за да им се рече на оние кои имаат болештина во срцата нивни, и на неверниците - што сака Аллах да покаже со овој пример? Ете, така Аллах го скршинува во заблуда оној кого Он сака, и Он упатува кого сака. Војската Негова ја знае само Он! А тоа е само Опомена за луѓето!
32. Но, не! Се колнам во Месечината,
33. и во ноќта кога ќе зајде,
34. и во муграта кога ќе пукне...
35. тоа ќе биде несреќа голема, навистина,
36. за луѓето опомена:
37. за оној меѓу вас кој посакува тоа да го забрза или да го успори!
38. И секоја личност е јамец за она што го спечалила,
39. осве сртните
40. кои во бавчите ценнетски ќе се распрашуваат
41. за силниците:
42. „Што ве доведе во огнот Секар?“, -
43. а овие ќе речат: „Не бевме меѓу оние кои намаз клањаа,
44. и не ги храневме сиромашните,

45. и во безработица, со безработниците се спуштавме,
46. и Денот ветен за лажен го сметавме,
47. се додека се уверивме!“
48. Па, не ќе им користи посредувањето на посредниците.
49. Па, зошто тогаш се рамнодушни кон Опомената?
50. Како да се магариња исплашени,
51. кои бегаат од ловот.
52. Но секој од нив посакува да му се дадат страници отворени.
53. Но, не! Оние не се плашат од Ахирет.
54. Но, не! Кур'анот е Опомена, навистина!
55. И тогаш кој сака го прима за Опомена,
56. а тие само со посак Аллахов се опоменуваат. Он е Достоен за бого-бојазливоста и Он е Достоен за прошката!

Супа 75

Ел-Кијаме (Пропаст на светот)

*Објавено во Мекка
40 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Не! Јас се колнмам во денот кијаметски!
2. Но, не! Јас се колнам во душата која самата себеси се грди!
3. Мисли ли човекот дека Ние никогаш нема да ги избереме коските негови?
4. Е, уште како! Ние сме Кадри дури и да ги поредиме и јагодиците на прстите негови.
5. Но, човекот посакува пред него да греши;
6. прашува кога ќе се случи кијаметот.
7. Кога опулот ќе се закочи, плашејќи се,
8. и кога Месечината ќе се потемни,
9. и кога ќе соединат Сонцето и Месечината,
10. на Денот тој човекот ќе рече: „Каде да се побегне?“
11. Нема никаде! Нема засолниште!
12. Кон Господарот твој, на Денот тој, ќе се биде насочен!
13. Човекот ќе биде известен на Денот тој и за она што го оставил.
14. Човекот, меѓутоа, за себеси ќе си сведочи,
15. и покрај тоа што ќе ги изнесува оправдувањата свои!
16. Не изговарај ги хардовите на Кур'анот со јазикот твој за да брзаш со него:
17. Наша обврска, навистина, е да го збереме и да го читаме.

18. Па, кога ќе го читаме, следи го читањето негово!
19. Потоа неговото објаснување е Наша обврска, нависитина!
20. Но, не! Вие ја посакувате мигновеноста,
21. а ја оставате вечноноста!
22. На Денот тој некои лица ќе бидат блескотни,
23. со свртен поглед кон Господарот свој,
24. а некои лица, пак, ќе бидат намуртени,
25. и ќе очекуваат да се случи нешто што ќе им ги скрши пршлените.
26. Но, не! Кога душата ќе стигне до клучната коска,
27. и кога ќе се викне: „Кој ќе го излечи?!"
28. Ќе се убеди дека тоа е Разделба,
29. и ногата околу ногата ќе се свитка,
30. кон Господарот твој, на Денот тој, ќе се турне,
31. па, не веруваше и намаз не клањаше,
32. но затоа, пак, лажеше и плеките ги вртеше,
33. а потоа, кај семејството свое, горделиво одеше.
34. Тешко тебе! Е, па, тешко тебе!
35. И уште еднаш: Тешко тебе! Па, пак, тешко тебе!
36. Мисли ли човекот дека ќе биде оставен тек така?
37. Не беше ли капка семе, семе што се фрла?
38. А по ова угрушок од крв, па го создаде и обличје му даде,
39. и од него создаде пар: машко и женско.
40. И нели тогаш Он е Кадар мртвите да ги оживи?

Сура 76

Ел-Инсан (Човек)

*Објавено во Медина
31 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Му помина ли на човекот она време кога не беше за ништо спомнат?
2. Ние човекот го создадовме, навистина, од мешавина на семе за да го ставиме во искушение, и му дадовме и слух и вид.
3. Ние, навистина, го упативме по Патот: ќе биде ли благодарен или неверник - негово е!
4. Да, Ние за неверниците подготвивме и пранги и синцири и Саир.
5. Добротворите, навистина, ќе пијат од чаша чиј напиток ќе биде смеса на камфор
6. од изворот што ќе го разводат, како што сакаат, ќе пијат робовите Аллахови:
7. оние што го исполнуваа договорот и кои стравуваат од Денот во кој ќе преовладува злото негово,
8. и со храна нахрануваа, и покрај тоа што ја сакаа, и сиромав и јетим, и затвореник.
9. „Ве храниме, навистина, заради лицето Аллахово: од вас не посакуваме ни награда ни благодарност.
10. Ние навистина се плашиме од Господарот наш на Денот во кој лицата ќе бидат намуртени и затемнети.“
11. На Денот тој Аллах ќе ги сочува од злото и ќе им даде радост и среќа,
12. и ќе ги награди затоа што беа трпеливи, со Џеннет и свила;

13. ќе бидат потпрени на дивани и тука ни жед ни студен не ќе усетат;
14. сенките негови во непосредна близина ќе им бидат, и плодовите негови ќе им бидат спуштени.
15. И од едендодруг ќе се служи со чинии од сребро и со чаши што ќе бидат провидни,
16. провидни од сребро кои сами ќе ги одредуваат колкави да бидат;
17. во Џеннетот ќе пијат од чаши чиј напиток ќе биде смеса од гумбар,
18. од изворот во Џеннетот со името Селсебил именуван,
19. и од едендодруг ќе ги служат вечно млади момчиња. И кога ќе ги погледнеш веднаш ќе помислиш дека се бисери растурени.
20. И кога ќе го погледнеш тамо и пак, кога ќе погледнеш, ќе видиш благодат и царство големо,
21. на нив ќе видиш облека зелена, и од потенка и од подебела свила; ќе бидат накитени со ракавници од сребро, и Господарот нивни ќе ги напојува со напиток чист.
22. „Ете, ова ви е наградата, навистина! Трудольубијето ваше за благодарност е достојно!“
23. Ние, навистина, објавувајќи го, ти го објавивме Кур’анот:
24. па, стрпи се до одлуката на Господарот твој и меѓу нив не биди послужен, ни на грешникот ни на неверникот!
25. И споменувај Го името на Господарот твој и наутро и навечер!
26. И во еден дел од ноќта, падни Mu на сеќде, и дуж ноќта слави Go!
27. Онаквите, навистина ја посакуваат мигновеноста, а го оставаат она што е зад нив, Денот тежок!
28. Ние ги создаваме и зглобовите им ги соединуваме. А ако, пак, си посакаме ги менуваме наличјата нивни.
29. Ова, навистина, е Опомена! Па, кој сака ќе го прифати Патот кон Господарот свој.
30. А вие го пожелувате само она што Аллах го пожелува. Аллах, навистина, е Зналец и Мудар!
31. Ќе го воведе во милоста Своја кого сака. А за злумкарите подготви казна болна!

Сура 77

Ел-Мурселат (Испратени)

*Објавено во Мекка
50 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои се испратени еднлизадруги,
2. па, како виор виорат,
3. се колнам и во оние кои се разгрануваат,
4. и кои одовојувајќи, одвојувања предизвикуваат,
5. и кои, опомена доставуваат,
6. како оправдување или како опоменување!
7. Ветеното ќе ви се случи, сигурно!
8. Тогаш кога сvezдите не ќе блескаат,
9. и кога небесата ќе испукаат,
10. и кога брдата ќе се здробат,
11. и кога пејгамберите во време определено ќе се зберат!
12. Да, кој ден е тоа одреден?
13. До Денот на Разделбата!
14. А од кај знаеш ти што е тоа Денот на Разделбата?
15. Тешко на лашковците... на Денот тој!
16. Нели Ние ги уништивме поколенијата одамнешни?
17. По нив и другите што Ние дадовме да ги следат.
18. Ете, така Ние работиме со силниците!
19. Тешко на лашковците... на Денот тој!

20. Нели ве создадовме од вода безвредна
21. што ја ставивме на место сигурно,
22. до едно време познато?
23. Па тоа сме Ние кои одредуваме. Е, само колку сме убави во она што Ние го одредуваме!
24. Тешко на лашковците... на Денот тој!
25. Нели Ние одредивме земјата да биде место на збирање,
26. на живите и мртвите,
27. И на неа Ние високи брда поставивме, и со вода бистра ве напојувамве,
28. Тешко на лашковците... на Денот тој!
29. управете се кон она што за лажно го сметавте,
30. управете се кон она со три краци сенка,
31. која ладовина нема и која од пламен не чува.
32. Како кули ќе фрла искри,
33. како да се камили жолти.
34. Тешко на лашковците... на Денот тој!
35. Ова е Ден во кој не ќе прозборат,
36. и во кој оправдување не ќе им се одобри!
37. Тешко на лашковците... на Денот тој!
38. Ова е денот на Разделбата. Ние ќе ве собереме вас и народите одамнешни!
39. Па, ако имате сплетка, сплеткарете!
40. Тешко на лашковците... на Денот тој!
41. Богобојазливите ќе бидат, навистина, во сенките и меѓу изворите!
42. И крај овошјето што ќе го посакуваат.
43. „Јадете и пијте; пријатно нека ви биде... заради она што го работевте!“
44. Ете, така Ние ги наградуваме доброчинителите.
45. Тешко на лашковците... на Денот тој!
46. „Јадете и уживајте за кратко: силници сте, навистина!“
47. Тешко на лашковците... на Денот тој!

48. И кога ќе им се речеше: „Поклонете се!“ Не се поклонуваа.
49. Тешко на лашковците... на Денот тој!
50. Па, во кој говор по него оние веруваат?

Сура 78

Ен-Неббе' (Кажување)

*Објавено во Мекка
40 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. За што тие еднисодруги се прашуваат?
2. За кажувањето големо
3. за кое оние, токму, станаа деленици!
4. Но, не! Ќе узнаат,
5. и пак: Но, не! Ќе узнаат, сигурно!
6. Нели Ние одредивме земјата да биде постела,
7. а брдата столбови?
8. И Ние ве создадовме во парови,
9. и спиењето ваше Ние за почивка го одредивме,
10. а нокќта, пак, Ние како облека ја одредивме,
11. а денот, пак, Ние како храна го одредивме,
12. и над вас Ние седум силни изградивме,
13. и светилката што свети Ние ја поставивме,
14. и од облаците Ние вода ви спуштаме,
15. и со помош нејзина Ние дадовме да никнат и семе и растение,
16. и бавчи испреплетени!
17. Денот на Одлуката, навистина, е веќе одреден,
18. Денот во кој ќе се дувне во Сурлата, па ќе доаѓаат во дружини,
19. а небото ќе се отвори, и врати многу ќе има,

20. и брдата ќе се потресат и прашина ќе станат!
21. Џехеннемот, нависитна, е во заседа,
22. за угнетувачите место на враќање,
23. и во Џехеннемот за навек ќе останат,
24. и не ќе вкусат ништо ладно, ни напивка некаква,
25. освен жешка вода, смрдлива,
26. како награда соодветна!
27. Оние, навистина, не се надеваа на Сметката,
28. и ги сметаа за лажни, лажејќи, ајетите Наши,
29. и секоја работа Ние ја пребројавме и во Книгата ја внесовме!
30. Па, вкусете! Казната само со казна ќе ја зголемуваме!
31. За богобојазливите, навистина, има победа:
32. градини и лозја,
33. и девојки, со години исти
34. и пехари полни!
35. Во Џеннетот не ќе слушаат ни зборови празни ни лага.
36. Наградата ќе биде тоа од Господарот твој, подарок неизмерен,
37. од Господарот на небесата и на Земјата и она што е меѓу нив, од Милостивиот, и оние не ќе можат ни да Му се обратат,
38. на Денот во кој Џибрил и мелеките ќе стојат во редови, и не ќе зборуваат освен оној кому ќе му дозволи Милостивиот, и вистина ќе зборува.
39. Ете, тоа е Денот вистински. Па, кој сака може да најде засолниште кај Аллах.
40. Ние, нависитна, ве опоменавме за казната близка, за Денот во кој човекот ќе го гледа она што го направија рацете негови, и кога неверникот ќе рече: „О тешко мене! Само земја да станев!“

Супа 79

Ен-Назиат (Оние кои кинат)

*Објавено во Мекка
46 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во оние кои кинат, силно!
2. во оние кои, вадат благо,
3. и оние кои, пловејќи, пловат брзо,
4. и оние кои, предводувајќи, предводат,
5. и кои ги средуваат работите,
6. и во Денот во кој Потресот ќе потресе,
7. по кој ќе следи следниот!
8. Срцата на Денот тој ќе се потресат,
9. а очите нивни, пак, ќе се преплашат!
10. Зборуваат: „Ќе бидеме ли пак вратени назад во гробовите, навистина,
11. кога ќе станеме коски трошни?“
12. И уште зборуваат: „Тоа оживување е само пораз.“
13. Тоа ќе биде само еден глас, навистина! -
14. и ете ги, веднаш на површина.
15. Ти дојде ли говорот за Муса,
16. кога го повика Господарот свој, во Тува, долината света:
17. „Оди кај фараонот, зашто тој, навистина, силен стана,
18. па кажи му: 'Мислиш ли да се очистиш?'

19. Ќе те упатам кон Господарот твој и, тогаш, уплаши се!“
20. И му го покажа тогаш знамението најголемо,
21. па, фараонот излажа и непослуша,
22. а потоа се сврте и си замина,
23. и пак, тогаш, повика и собра луге
24. па, рече: „Јас сум Господарот ваш најголем!“
25. Па, Аллах го казни со казната прва а ќе го казни и со казната друга!
26. Ете, во тоа, навистина, има ибret за оној кој се плаши!
27. Потешко ли е вие да се создадете или, пак, небесата? Он нив ги создаде,
28. па, го подигна сводот нивни и потоа го среди,
29. ноќите нивни реши темни да бидат, а деновите, пак, светли да бидат,
30. и Земјата потоа ја израмни,
31. и извади од неа и вода и пасишта,
32. и брдата ги зацврсти,
33. за да уживате во нив, вие и добитокот ваш!
34. И кога ќе се случи поројот голем
35. на Денот тој ќе се присекава за она што се трудел,
36. и кога Џехеннемот, за оној што гледа, ќе се здогледа,
37. тогаш оној што се силеше,
38. и што животот овоземен повеќе го сакаше...
39. па, за него, Џехеннемот престојувалиште ќе му биде!
40. А оној кој се плашеше од стоењето пред Господарот свој и кој на душата страстите и ги забрануваше...
41. па, за него, Џеннетот пребивалиште ќе му биде!
42. Те прашуваат за Часот кога тој ќе се случи.
43. Твоје е ли тоа да го споменуваш?
44. За него конечно знае Господарот твој!
45. Ти си, нависитна, опоменувач за оној што стравува од кијаметот,
46. Денот кога ќе го здогледаат ќе им се причини дека само една вечер или едно утро останаа.

Сура 80

Абесе (Се намурти)

*Објавено во Мекка
42 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се намурти и ги сврте плеките
2. кога му дојде слепиот,
3. а што знаеш ти, можеби дојде да се очисти,
4. или, пак, опомена да прими и Опомената, тогаш, ќе му користи.
5. Што се однесува до оној кој ќе стане богат,
6. па ти со него си заземен,
7. и твое е само да се очисти.
8. А што се однесува до оној што ти дојде брзо,
9. и уште, ете, се плаши
10. а ти на него не внимаваш!
11. Но, не! Опомена е тоа, нависитна!
12. Па кој сака Опомената ќе го опомене
13. во страниците почитувани,
14. возвишени и чисти
15. меѓу рацете на пишувачите,
16. чесни и добротворни!
17. Проклет да е човекот! Колкаво е само проклетството негово!
18. Од што Он го создаде?
19. Од капка семе Он го создаде и Он, потоа, го одреди

20. и патот, потоа, му го олесни,
21. а потоа, пак, Он ќе го усмрти и во кабур ќе го остави,
22. а потоа, кога и ќе си посака, ќе го оживи!
23. Но, не! Се уште не го исполнi она што Он му го нареди.
24. Нека човекот погледа, тогаш, во храната своја!
25. Ние во изобилие дожд спуштаме, навистина!
26. Потоа земјата во пукнатици ја расцепуваме,
27. и тогаш даваме семе секакво од неа да никне,
28. и лозја и овошје,
29. и маслинки и урми,
30. и бавчи испреплетени,
31. и овошје и зеленчук
32. за да уживате вие и добитокот ваш!
33. Па, кога ќе дојде гласот што заглушува?
34. На Денот кога човекот ќе побегне од брата си,
35. и од мајка си, и од бабо си,
36. и од другарите свои и од синовите свои,
37. на Денот тој, секој човек ќе биде обземен со сotoјбата своја.
38. Лица некои на Денот тој ќе бидат блескотни,
39. насмеани и весели,
40. а лица некои, пак, со прашина покриени,
41. и со темнеж некаков обзедени -
42. овие се, токму, меѓу неверниците расипници!

Сура 81

Ет-Теквир (Помрачување)

*Објавено во Мекка
29 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. И кога Сонцето ќе се помрачи,
2. и кога светите ќе попаѓаат,
3. и кога брдата ќе се поместат,
4. и кога камилите без сопственици ќе останат,
5. и кога дивите животни ќе се испомешаат,
6. и кога морињата со пламен ќе се исполнат,
7. и кога душите ќе се обединат со телата свои,
8. и кога девојчето живо погребано во земја ќе биде прашано:
9. „Заради кој грев е убиено?“
10. И кога страниците ќе се отворат,
11. и кога небесата ќе се отстранат,
12. и кога Џехеннемот ќе се разгори,
13. и кога Џеннетот ќе се приближи...
14. ќе узнае душата што си подготвила!
15. Но, не! Се колнам во светите што се скриваат,
16. кои се движат и кои исчезнуваат,
17. се колнам и во ноќта кога таа затемнува,
18. и во утрото кога дише,
19. Кур’анот, навистина, е Говор на мелек пратеник благороден,

20. од сопственикот на мокта, кој поседува место почесно кај Аршот,
21. кого го слушаат и уште е доверлив...
22. па, другарот ваш не е луд!
23. Го здогледа во видиците јасни,
24. и тој не шкржав за Невидливото,
25. па, тоа не е говор на Шејтанот проколнат!
26. Па, каде сте кинисале?
27. Па, тоа е само Опомена за световите;
28. за оној меѓу вас кој сака да биде по патот вистински!
29. А она што го сакате е само со посак Аллахов, Господарот на световите!

Сура 82

Ел-Инфитар (Расцеп)

*Објавено во Мекка
19 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога небесата ќе се расцепат,
2. и кога свездите ќе се растурат,
3. и кога морињата ќе се избувнат,
4. и кога мезарите ќе се испревртат -
5. ќе го узнае душата она што го направила и за овој свет и за оној свет.
6. О човеку, што те заведе од Господарот твој Благороден!?
7. Кој те создаде?... па те направи целосен и складен,
8. и Кој со посак Свој ликот ти го среди.
9. Но, не! Лажете за Денот ветен, сепак!
10. А врз вас се Чуварите мелеки, навистина!
11. благородни пишувачи:
12. кои знаат што правите!
13. Добротворите ќе бидат во благосостојба, навистина!
14. А грешниците ќе бидат во огнот Цехеннемот, навистина!
15. Во кој ќе бидат турнати на Денот суден!
16. И не ќе можат да не бидат во него.
17. И знаеш ли ти што е Денот суден?
18. И пак, знаеш ли ти што е Денот суден?

19. Ден во кој никој за никого не може ништо. Наредбата тогаш е - Аллахова!

Сура 83

Ел-Мутафифуун (Скратувачи)

Објавено во Мекка

36 Аjetи

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Е, тешко на скратувачите!
2. Оние, кои кога мерат нешто од луѓето, полна мера земаат,
3. и кога мерат на други или кога им вагаат им прикратуваат.
4. Не замислуваат ли дека ќе бидат проживеани, навистина!
5. На Денот голем,
6. на Денот во кој луѓето ќе стојат пред Господарот на световите?
7. Но, да! Книгата на грешниците е во огнот Сицчин!
8. А знаеш ли ти што е тоа Сицчин?
9. Книга испишана!
10. Тешко на лашковците на Денот тој!
11. Оние кои го сметаа за лажен Денот суден,
12. а него го сметаше за лажен само претераниот грешник:
13. кога му се кажуваат ајетите Наши, вели: „Тоа се измислици на народите одамнешни!“
14. Но, не! А она што го спечалија веќе ги покри срдата нивни.
15. Но, не! Оние на Денот тој, навистина, ќе бидат со завеса одвоени од Господарот свој,
16. па, потоа, ќе бидат турнати вон Цхеннемот,
17. па, потоа, ќе се рече: „Ова е она за што, токму, лажевте.“
18. Но, да! Книгата на добочинителите е во Илијјун, навистина!

19. А знаеш ли што е тоа Илијјун?
20. Книга напишана,
21. за која сведочат близките посматрачи.
22. Доброчинителите ќе бидат во благосостојба, навистина!
23. Ќе гледаат од диваните;
24. на лицата нивни ќе ја препознаеш радоста на благодатот,
25. ќе се напојуваат со напиток чист, запечатен,
26. запечатен со мушус и заради тоа нека се натпреваруваат натпреварувачите,
27. а составот ќе му биде од Тасним,
28. извор од кој ќе пијат близките на Аллах!
29. Грешниците ги исмеваа верниците, навистина!
30. И кога си поминуваа крај нив си намигнуваа еднисодруги,
31. и кога се враќаат кај семејствата свои, ги посетуваат, исмејаќи ги
32. и кога ќе ги здогледаат, велат: „Овие скршнаа во заблуда, навистина!“
33. А не се испратени да бдеат врз нив.
34. Па, денес верниците ќе ги исмеваат неверниците,
35. потпрени ќе гледаат!
36. Ќе бидат ли наградени неверниците за она што го работеа?

Сура 84

Ел-Иншикак (Цепење)

*Објавено во Мекка
25 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога небото ќе се расцепи,
2. и кога Господарот негов ќе го послуша. - Он е Кому треба да се биде послушен,
3. и кога земјата ќе се порамни,
4. и кога ќе го исфрли она што е во неа и ќе стане празна,
5. и кога Господарот нејзин ќе го послуша... Он е Кому треба да се биде послушен!
6. О човеку, ти, навистина, се трудиш кон Господарот твој, со труд, и Него ќе го најдеш!
7. Што се однесува до оној со доделената му Книга во раката, десна,
8. ќе полага сметка лесна,
9. и ќе се врати кај семејството своје, радосен!
10. А што се однесува, пак, до оној со дадената му Книга, зад плеките негови,
11. па, ќе си посакува пропаст,
12. и во Саир ќе биде турнат.
13. Па тој меѓу семејството негово беше радосен,
14. тој, навистина, замислуваше дека никогаш не ќе се врати.
15. И уште како! Господарот негов, навистина, го гледа!
16. Но, не! Се колнам во црвенилото вечерно,

17. и во ноќта и во она што таа ќе го збере,
18. и во Месечината кога ќе се исполни,
19. ќе поминувате од една во друга состојба.
20. Што им е па не веруваат?
21. И зошто кога Кур'анот им се чита на сеќде не паѓаат?
22. Но, лажат оние кои не веруваат.
23. Аллах најдобро го знае она што го кријат!
24. И зарадував ги, тогаш, со казната болна!
25. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат - нив ги чека награда неминлива.

Супа 85

Ел-Буруц (Свезди)

*Објавено во Мекка
22 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во небото со свезди преполнно,
2. и во Денот ветен,
3. и во сведокот и во посведоченото,
4. проколнети нека бидат сопствениците на ровови,
5. преполнни со гориво на оган,
6. кои, крај него, седеа,
7. и кои, токму, беа сведоци на она што го правеа со верниците!
8. Им се одмаздува затоа што веруваа во Аллах, Силниот и за благодарност Достојниот!
9. И власта и на небесата и на Земјата е - Негова! Аллах, секако, е Сведок на се!
10. Оние кои, навистина, ги мачеа верниците и верничките, потоа не се покајаа... за нив има казна цехен немска, за нив има казна Харик!
11. А оние, пак, кои веруваа и работеа добри дела, навистина!... за нив има бавчи ценнетски низ кои реки течат. Ете, тоа е победа голема!
12. Усвитено е, навистина, казнувањето на Господарот твој.
13. Он, секако, создава и повторно создава!
14. Он, секако, е Простувач и Срдечен!
15. Господарот на Аршот, Славниот!
16. Чинител на она што го посакува.

17. Ти дојде ли говорот за војската,
18. за фараонот и за Семуд?
19. Но, оние кои не веруваат, постојано во лага си паѓаат,
20. а Аллах ќе ги опфати од сите страни!
21. Но, тоа е Кур'ан Славен,
22. во Лехви Махфуз сочуван!

Сура 86

Ет-Тарик (Деница)

Објавено во Мекка

17 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во небото и во Деница!
2. А знаеш ли ти што е тоа Деница?
3. Свезда што свети!
4. Над секоја душа има и бдеец.
5. Па, нека човекот погледа од што е создаден,
6. создан е од вода што се исфрла,
7. која излегува меѓу 'рбетот и градите.
8. Да, Он е Кадар да го повтори творењето Свое,
9. на Денот кога ќе се кажуваат тајните,
10. кога човекот не ќе има ни мок ни поддржник.
11. Се колнам и во небото, со вода преполно,
12. и во земјата која се расцепува,
13. Кур'анот, навистина, е Говор што одделува!
14. Он не е празен Говор.
15. Оние, сплеткарејќи, сплетки прават,
16. а Јас сплетките ги респлеткувам.
17. Па, остави ги Неверниците и дај им малку време!

Сура 87

Ел-А'Ала (Севишен)

*Објавено во Мекка
19 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Слави Го, името на Господарот твој, Севишен!
2. Кој создаде и добар ред постави,
3. Кој одреди и потоа упати,
4. Кој дава да никне пасиште,
5. а потоа одредува да стане сува трева.
6. Ние ќе одредиме да читаш, па ништо нема да заборавиш,
7. освен она што ќе го посака Аллах. Да, Он го знае и она што е јавно и она што е тајно.
8. И Ние ќе те упатиме во она што е најлесно.
9. Па, опоменувач - Опомената ако користи,
10. ќе се опомене оној што стравува,
11. а од неа ќе се оддалечува најлошиот,
12. оној што ќе биде турнат во огнот голем,
13. кој потоа во него не ќе умре и не ќе живее.
14. Да, спасен е оној кој ќе се очисти,
15. кој го споменува името на Господарот свој и кој се клања.
16. Но вие повеќе го сакате животот на овој свет,
17. а Ахирет е подобар и е вечен.
18. Да, ова е внесено во страниците одамнешни,
19. во страниците на Ибрахим и на Муса!

Сура 88

Ел-Гашија (Поклопи)

*Објавено во Мекка
26 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Ти дојде ли говорот за она што поклопи?
2. Лицата на Денот тој ќе бидат уплашени,
3. изморени и жалосни!
4. Ќе се пржат во огнот жесток,
5. ќе се напојуваат од изворт усвитен;
6. за нив не ќе има храна, освен трње,
7. која не ќе нахрани а ниту, пак, гладот ќе го отстрани,
8. на Денот тој ќе има и лица благословени,
9. со трудот нивни задоволни,
10. во Ценнетот возвишен,
11. во кој не ќе слушаат зборови празни,
12. во него ќе има и извор што тече,
13. и кревети подигнати,
14. и пехари поставени,
15. и перници поредени,
16. и простирики спрострени!
17. Не гледаат ли кон камилата како е создадена,
18. и кон небото како е подигнато,
19. и кон брдата како се поставени,

20. и кон земјата како е порамнета?
21. Па, опоменувај. Ти си, навистина, само опоменувач!
22. Не е твое да владееш со нив!
23. А оној кој ги врти плеките и оној кој не верува,
24. па, Аллах ќе го казни со казна голема!
25. Враќањето нивно е - кон Нас,
26. и полагањето сметка, потоа, е - при, Нас!

Сура 89

Ел-Феџр (Зора)

*Објавено во Мекка
30 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во зората,
2. и во десетте ноќи,
3. парни и непарни,
4. и во ноќта кога ќе исчезне,
5. има ли во тоа, за надарениот со разбир, заклетва?
6. Не виде ли како постапи Господарот твој со Ад?
7. И со Ирам, кој имаше столбови големи,
8. на кои слични немаше изградено по градовите?
9. И со Семуд кој делкаше карпи во долината,
10. и со фараонот кој, сопственикот на шаторите,
11. кои беа насилици по градовите!
12. И мноштво, по нена, безредие се сееше,
13. па затоа Господарот твој корбачот на казната врз нив го опаша.
14. Да, Господарот твој е во заседа!
15. Што се однесува до човекот, кога Господарот негов ќе го искуша, па ќе го почести и благослови, ќе рече: „Господарот мој ме почести.“
16. А кога, пак, ќе го искуша со она што малку ’рск ќе оствари, ќе рече: „Господарот мој ме остави.“
17. Но, не! На јетимот чест не му правите,
18. а ниту, пак, сиромавиот го храните,

19. а јадете оставина лакомо,
20. а богатство сакате, сакајќи го прекумерно!
21. Но, не! Кога земјата ќе се распарчи на парчиња,
22. и кога ќе дојде Господарот твој и мелеките, едниодруги поредени,
23. и на Денот тој кога Џехеннемот ќе се приближи, на Денот тој човекот ќе се сеќава. А за кое, пак, добро ќе му користи сеќавањето?
24. Ќе рече: „О тешко мене! Е, само да се подгответв за животот мој!“
25. Па, на Денот тој никој не ќе казнува како што Он ќе казнува.
26. И никој не ќе врзува цврсто како што Он ќе врзува.
27. О душо смиренा!
28. Врати си кон Господарот твој задоволна, а и Он со тебе задоволен,
29. и влези, тогаш, меѓу робовите Мои,
30. и влези во Џеннетот Мој!

Сура 90

Ел-Белед (Град)

*Објавено во Мекка
20 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Не! Се колнам во градот овој,
2. - како граѓанин ќе бидеш во градот тој.
3. И се колнам во родителот и во она што го роди!
4. Ние го создаваме човекот, секако, да се труди.
5. Мисли ли дека никој не може против него?
6. Тој вели: „Голем имот потрошив!“
7. Мисли ли дека никој не може да го види?
8. Нели Ние му дадовме очи две,
9. и јазик и усни две?
10. И Ние го упативме кон патишта два,
11. па не можеше да се искачи по Аккаба.
12. А знаеш ли ти што е тоа Аккаба?
13. Па, роб да се ослободи,
14. или да се нахрани кога гладот коси,
15. јетим или од роднината близка,
16. или сиромав, со неволји оптоварен,
17. и да биде, освен тоа, меѓу оние кои веруваат и кои единадруги трпеливост препорачуваат и кои единисодруги милост препорачуваат.
18. Онаквите се жители на Среќата,

19. а оние кои не веруваат во знаменијата Наши... жители се на Несреќата.
20. Врз нив ќе биде оган затворен.

Сура 91

Еш-Шемс (Сонце)

*Објавено во Мекка
15 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во Сонцето и светлината негова,
2. и во Месечината кога го следи,
3. и во денот кога ќе го раздени,
4. и во ноќта кога ќе го покрие,
5. и во небото и во она што Он го подигна,
6. и во земјата и Оној што ја простре,
7. и во душата и Оној што ја создаде,
8. па и вдахна да разликува расипано од богобојазливо.
9. Се спаси, секако, оној што ќе ја очисти,
10. а ќе пропадне оној што ќе ја извалка.
11. Семуд лажеше заради насиливото свое,
12. кога еден несреќник се појавил меѓу нив,
13. па им рече Аллаховиот пејгамбер: „Камилата Аллахова... ред е нејзин да пије!“
14. Тогаш го сметаа за лашко; ја заклаа. И Господарот нивни ги казни заради гревот нивни и, ете, ги снема.
15. И Он не се плаши од последиците на тоа!

Сура 92

Ел-Лејл (Нок)

*Објавено во Мекка
21 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во ноќта кога таа ќе опфрати,
2. и во денот кога ќе се раздени,
3. и во Оној кој создава машко и женско
4. настојувањето ваше, навистина, е различно!
5. Па, што се однесува до оној кој дели и кој е богобојазлив,
6. и кој најубавото го смета за вистинско,
7. нему, тогаш, Ние најлесното ќе му го олесниме,
8. а што се однесува, пак, до оној кој е шкржав и кој кон обилност тежнее,
9. и кој најубавото го смета за лажно,
10. нему, тогаш, Ние најтешкото ќе му го отежниме.
11. И нему имотот, кога ќе се фрли наглавачке, не ќе му користи.
12. Упатувањето по Патоказот е - Наше!
13. И Ахирет и овој свет се - Наши!
14. Па, јас ве опоменувам за огнот што пламти!
15. Кој ќе го пржи само расипаниот,
16. кој лажеше и кој плеките ги вртеше.
17. Најбогобојазливиот од него далеку ќе биде,
18. кој го дава имотот свој да се очисти,

19. без да очекува од некого со благодат да му возврати,
20. освен заради тоа што го посакува Лицето на Господарот свој, Возвишен, -
21. ќе биде задоволен, секако!

Сура 93

Ед-Духа (Утро)

Објавено во Мекка

11 Ajemti

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во утрото,
2. и во ноќта кога таа ќе се скрие,
3. Господарот твој не те остави и не те замрази!
4. За тебе сигурно е подобро на Ахирет отколку на овој свет!
5. Господарот твој, секако, ќе ти даде и ќе бидеш задоволен!
6. Нели Он те затекна сираче? Па, потоа, те заштити.
7. Нели Он те затекна скршнат во заблуди? Па, потоа, те упати!
8. Нели Он те затекна сиромав? Па, потоа, те збогати!
9. Ете, затоа, јетим не угнетувај,
10. а оној кој пита, не одбивај го!
11. И за благодатите на Господарот твој, тогаш, разговарај!

Сура 94

Еш-Шерх (Широкоградност)

Објавено во Мекка

8 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Нели Ние ги отворивме градите твој,
2. и Ние го симнавме бремето тешко од тебе,
3. што ги тегнеше плеките твој?
4. И Ние го воздигнавме споменот твој.
5. Па, навистина, покрај тешкотијата е леснотија,
6. и, навистина, покрај тешкотијата е леснотија!
7. А кога, пак, ќе се ослободиш, тогаш, исправи се!
8. И кон Господарот твој, тогаш, посакувај да се управиш!

Супа 95

Ет-Тин (Смоква)

*Објавено во Мекка
8 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во смоквата и во маслинката,
2. и во ридот Синај,
3. и во овој град, безбеден -
4. дека човекот, секако, Ние го создадовме во најличен изглед,
5. а потоа Ние ќе го вратиме во најгрд изглед,
6. освен оние кои веруваат и кои добри дела работат... та за нив има награда неизмерна.
7. Па, што те натера да го сметаш за лажен Денот ветен?
8. Нели Аллах од праведните судии е Најправедниот?

Сура 96

Ел-Алек (Грушка)

*Објавено во Мекка
19 Ajети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Читај во името на Господарот твој кој создаде,
2. го создаде човекот од грушка на крв!
3. Читај, зашто Господарот твој, навистина, е Најблагороден,
4. кој поучува со перце:
5. го поучи човекот со она што не го знаеше.
6. Но, не! Човекот, навистина, се засилува
7. откога ќе види дека, секако, е во изобилије.
8. Кон Господарот твој, навистина, е враќањето!
9. Го виде ли оној кој му забранува
10. на робот намаз да изврши?
11. Го виде ли дека е по Патоказот,
12. или, пак, дека наредува богобојазливост?
13. Го виде ли дека лаже и дека плеките ги врти?
14. Е, па, не знаеше ли дека Аллах, навистина, гледа?
15. Но, не! Ако не престане со тоа Ние, навистина, ќе го фатиме за чело,
16. за челото лажно и грешно!
17. Па, нека ја повика дружината своја,
18. а Ние ќе ги повикаме Зебаније!

19. Но, не! Ти не слушај го него, падни на сејде и приближисе до Аллах!

Сура 97

Ел-Кадр (Кадр)

*Објавено во Мекка
5 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кур'анот Ние, навистина, започнавме да го објавуваме во ноќта Кадр!
2. А знаеш ли ти која е таа ноќ Кадр?
3. Ноќта Кадр е подобра од илјада месеци.
4. Во таа ноќ се спуштаат мелеките и Џибрил со одобренијето на Господарот нивни, по наредба секоја!
5. Селам! И тоа се до пукањето на утрото!

Сура 98

Ел-Бејјине (Јаснотија)

*Објавено во Медина
8 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата и многубошците, не престанаа се додека не им дојде јаснотија,
2. еден пејгамбер од Аллах кој им ги кажува страниците чисти,
3. во кои има прописи исправни.
4. А оние со дадената им Книга станаа деленици токму по дојдената им јаснотија.
5. Наредено им е само Аллаха да го обожаваат, и верата искрено да Му ја предаваат, во сета чистота нивна, и намаз да извршуваат и зекат да даваат. И, ете, тоа е верата исправна!
6. Оние кои не веруваа, меѓу Следбениците на Книгата, и многубошците ќе бидат во огнот цехен nemски и во него за навек ќе останат... да, онаквите се од сите суштства најлошите!
7. Оние кои, навистина, веруваат и кои добри дела работеа... да, онаквите се од сите суштства најдобрите.
8. Наградата нивна е кај Господарот нивни: ценнетски бавчи на Ади испод кои реки течат и во нив за навек ќе останат. Аллах ќе биде задоволен од нив а и тие ќе бидат задоволни од Него. Ете, тоа е за оној кој се плаши од Господарот Свој!

Сура 99

Ез-Зилзал (Земјотрес)

*Објавено во Медина
8 Ајети*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога земјата ќе биде потресена со потресот свој,
2. и кога земјата ќе ги исфрли тежините свои,
3. и кога човекот ќе рече: „Што ти е?“ -
4. на Денот тој ќе се случат, токму, кажувањата нејзини,
5. кога Господарот твој, навистина, тоа ќе и го вдахне.
6. На Денот тој лугето ќе се појават, поединечно, за очигледни да им станат делата нивни:
7. па, оној кој прави нешто добро колку голушка ситно, ќе го види,
8. и оној, пак, кој прави нешто зло колку голушка ситно, ќе го види!

Сура 100

Ел-Адијаат (Тркачи)

Објавено во Мекка

11 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во тркачките коњи кои 'ржат,
2. па, со нозете свои по камењата искри искрат,
3. и кои во утринсите часови напаѓаат,
4. и кои, трчајќи, прашина дигаат,
5. и, така, во местото заеднички влегуваат!
6. Да, човекот е неблагодарен кон Господарот свој,
7. тој за тоа, навистина, е сведок,
8. и тој, навистина, е цврст во љубовта кон имотот, доброто.
9. Не знае ли дека кога ќе биде оживеано она што е во мезарите,
10. и кога ќе излезе она што е во градите,
11. - дека Господарот нивни, навистина, на Денот тој е Известен!

Сура 101

Ел-Кари'ату (Удар)

*Објавено во Мекка
11 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Удар!
2. И кој ќе ти каже што е тоа удар?
3. И што знаеш ти што е тоа удар?
4. Ден е тој во кој луѓето ќе бидат како бубалки расфрлани,
5. а брдата ќе бидат како растегната волна!
6. Што се однесува до оној чии кантари ќе натежнат,
7. па, тој ќе биде во животот задоволен,
8. а што се однесува до оној чии кантари нема да натежнат,
9. престојувалиштето негово, тогаш, е Хавие.
10. А знаеш ли ти што е тоа Хавие?
11. Па тоа е оган распален!

Сура 102

Ет-Текасур (Заработувачка)

*Објавено во Мекка
8 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Натпреварот во заработка ве упропасти,
2. се додека мезарите не ги посетите!
3. Но, не! Ќе узнаете подоцна.
4. И пак велам: Ќе узнаете подоцна!
5. Но, не! Ќе дознаете за знаењето уверливо,
6. и ќе го здогледате Цехеннемот, сигурно!
7. Потоа, пак, ќе го здогледате знаењето, уверливо!
8. Потоа, на Денот тој ќе бидете прашани за благодатот!

Супа 103

Ел-'Аср (Столетие)

*Објавено во Мекка
3 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Се колнам во столетието!
2. Човекот е поразен, навистина!
3. Освен оние кои веруваат и кои добри дела работат, кои еднинадруги вистина препорачуваат и кои еднинадруги трпеливост препорачуваат!

Сура 104

Ел-Хумезе (Потсмевање)

*Објавено во Мекка
9 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Тешко на секој оној кој се потсмева и кој клевети,
2. и кој собира имот и кој брои,
3. мислејќи дека имотот негов е вечен, навистина!
4. Но, не! Ќе биде фрлен во Хутам!
5. А знаеш ли ти што е тоа Хутам?
6. Па, тоа е Аллаховиот оган, распален!
7. Кој се вовлекува во срцата.
8. Огнот, навистина, врз нив е затворен,
9. со столбови долги!

Супа 105

Ел-Фиил (Слон)

*Објавено во Мекка
5 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Не виде ли ти како Господарот твој постапи со сопствениците на слонот?
2. Нели сплетките нивни Он ги скршна во бездна?
3. И против нив испрати јато птици,
4. кои ги гаѓаа со камења од скаменета глина,
5. па Он ги направи како суво лисје, изјадено!

Сура 106

Ел-Курејш (Курејш)

*Објавено во Мекка
4 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Заради адетот на Курејши,
2. адетот нивни да патуваат и зиме и лете;
3. па, нека го обожаваат Господарот на оваа Куќа,
4. Кој ги на храни по гладот и ги обезбеди по стравот!

Сура 107

Ел-Маун (Милосрдие)

*Објавено во Мекка
7 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Го виде ли ти оној кој лаже за Денот ветен?
2. Па, тоа е оној кој го одбива јетимот,
3. и кој не поттикнува да се нахрани сиромавиот!
4. Тешко на оние кои клањаат:
5. оније кои не внимаваат на намазот свој,
6. оние кои, така, се договараат,
7. и кои забрануваат на сиромашните да им се даде милосрдие.

Сура 108

Ел-Кевсер (Изобилие)

Објавено во Мекка

3 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Да, Ние ти дадовме добро изобилно
2. Па, клањај му се на Господарот твој и заколи Курбан!
3. Оној што те мрази ќе остане без помен, навистина!

Сура 109

Ел-Кафируун (Неверници)

*Објавено во Мекка
6 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кажи: „О неверници!
2. Јас не го обожавам она што вие го обожавате,
3. а вие не го обожавате она што јас го обожавам,
4. а и јас не го обожавам она што вие го обожавате,
5. а вие не го обожавате она што јас го обожавам.
6. Вам - верата ваша, а мене - верата моја!“

Сура 110

Ен-Наср (Помош)

Објавено во Медина

3 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кога ќе дојде помошта и победата од Аллах,
2. и кога ќе ги видиш луѓето како влегуваат во верата Аллахова во дружини,
3. па, слави Го, заблагодарувајќи Mu се и прошка барајќи Mu, Господарот твој. Он е Примач на покајанијата, навистина!

Сура 111

Ел-Месед (Пламен)

Објавено во Медина

5 Ajetu

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Нека пропаднат раците на Ебу Лехеб, и тој пропадна!
2. Не му вредеше имотот негов, и она што спечали.
3. Ќе се пржи во огнот преполн со пламени,
4. и жената негова која дрва носи.
5. На вратот нејзин ќе биде обесено јаже од пламен!

Сура 112

Ел-Ихлас (Чистота)

*Објавено во Медина
4 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кажи: „Он, Аллах, Еден е!
2. Аллах - Засолниште.
3. Не роди и не е роден,
4. и никој не Му е рамен!“

Сура 113

Ел-Фелек (Мугра)

*Објавено во Медина
5 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кажи: „Се приклонувам кон Господарот на муграта,
2. од злото на она што Он го создаде,
3. и од злото на темнината кога ќе поклопи,
4. и од злото на дувачите во јазли,
5. и од злото на завидливиот кога завидува!“

Сура 114

Ен-Нас (Луѓе)

*Објавено во Медина
6 Ajetu*

Во името на Аллах, Милостивиот Сомилосен!

1. Кажи: „Се приклонувам кон Господарот на луѓето,
2. Владарот на луѓето,
3. Богот на луѓето,
4. од злото на оној кој лошо шепоти, скришно,
5. кој лошо шепоти во градите на луѓето,
6. било од циновите било од луѓето!“